

Giới thiệu Công Tử Thiên Thu Convert

Một trận Kiếp Hòa về sau, Việt Thiên Thu quán mình trong sơ sài cỏ dại tại núi hoang, được con cháu đầy đàn Việt lão thái gia ôm về nhà.

Thiên hạ này có thể gia, cũng có tự cho là thanh cao đứng đắn thư sinh.

Thiên hạ này có giang hồ, cũng có không cam lòng dựa vào Triều Đình hơi thở môn phái.

Nho lấy văn loạn pháp, Hiệp dùng võ phạm cấm. Phân tranh hòa bình thuần cùng tồn tại, kỳ ngộ hòa nguy hiểm cùng hiện hữu.

Nhưng ở trước khi hùng ung giương cánh trường không, long ngư nhập biển rộng, Việt Thiên Thu nhất định phải giải quyết vấn đề địa vị của chính mình.

Thân là con nuôi, hẳn là nên cẩn thận dè dặt, ngủ đông chờ đợi, vẫn là sống được buông thả tiêu dao làm theo ý mình?

Tác giả định nghĩa nội dung: Chuyển kiếp hào môn nhân sinh.

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương Phần đệm thiên thu

Dần dần lặn về phía tây trời chiều đem chân trời nhuộm lên một tầng sáng ngời màu vàng. Trên đường nhỏ, một nhân hai người nhấc vải xanh kiệu nhỏ lao đảo theo góc tường xoay chuyển đi ra.

Hai cái kiệu phu đều là ngoài ba mươi tráng hán, bộ pháp không nhanh không chậm, kiệu phía sau đi theo một cái ngoan ngoãn trung niên tối tó.

Thấy cảnh này, thành thói quen lảng giềng những người đi đường dón dập nhường đường, còn có người nhiệt tình chào hỏi.

Này vải xanh kiệu nhỏ thường thường bên trên chỗ này, đến nay đã có đến mấy năm, một tối hai đi, bọn hắn dần dần liền biết, trong kiệu lão nhân là trong thành mỡ gia tộc học bên trong môi làm việc lão thực sự, làm sao học sinh tình nghịch, đồng hành lại thường chơi ngáng chân, cho nên trong lòng không thoải mái lúc liền để kiệu phu giờ lên, mang một cái người hầu ra đến như vậy lặc lư một vòng.

Kiệu phía sau Nghiêm Nhị cười ha hả ứng phó mồm năm miệng mười ân cần thăm hỏi, trong lòng lại rất bất đắc dĩ chính mình việc cần làm.

Muốn giải sầu, khắp kinh thành bên trong còn nhiều địa phương, vị này lại nhất định phải vải xanh kiệu nhỏ đi ra nhân hoang!

So bình thường hai người nhấc kiệu nhỏ thoáng rộng rãi thêm cao kiệu trong mái hiên, một thân vải xanh áo cà sa lão nhân đang đang hờn dỗi.

Sau lưng của hắn đứng hầu lấy một cái vóc người khô gầy nam tử, có thể bên ngoài hai cái kiệu phu lại không chút nào nhiều nhấc một người cảm giác cật lực.

Theo bên ngoài kiệu phu bộ pháp, kiệu trên dưới lên xuống, lão nhân lại lấy cùi chỏ chống đỡ cái cằm, suy nghĩ viễn vông.

Nói chính xác, hắn liền là đang ngẩn người.

Vì phòng ngừa người khác cầm lấy thói quen này làm mưu đồ lớn, hắn xưa nay không trên đường xuống kiệu, kiệu phu cùng tùy tùng đều là theo trong nhà chọn lựa hết sức ít đi ra ngoài mặt lạ hoắc. Dù sao, hắn đây là giải sầu, cũng không phải cái trang vi hành.

Hôm nay, là hắn nhiều lần như vậy giải sầu đến nay tâm tình xấu nhất một lần.

Luôn luôn tính tình quái đản con út vậy mà bất mãn sắp quyết định hôn sự, rồi nhà trốn đi, còn nói cái gì nhất định phải khiến cho hắn nhìn một cái bản sự, những cái kia bỏ đá xuống giếng đồng liêu lại bắt lấy điểm này công trầm hắn không biết dạy con, nhảy ra một cái ngộ nghịch con.

Nhớ ngày đó cái kia nghiệt chủng còn lúc nhỏ, cái kia là bức nào làm người khác ưa thích, ai ngờ trưởng thành đúng là như thế hèn mạt!

Đều do hắn những năm này toàn tâm toàn ý làm quan, lão thê sau khi qua đời, hắn cho đằng trước ba con trai chọn lấy người vợ, liền lại không để ý qua việc nhà! Trong nhà mấy cái kia hèn mạt lại có tư tâm, nếu không rồi nhà trốn đi chuyện lớn như vậy, hội nháo đến này không cách nào quay đầu tình trạng?

Nghĩ thì nghĩ, lão nhân dần dần híp mắt trừng lên, nhưng lại tại hắn gần như ngủ thoi điểm, đột nhiên nghe được gian ngoài truyền đến một hồi hô to gọi nhỏ, theo sát lấy, kiệu liền rơi kiệu ngừng. Hắn cau mày, sau một khắc, lộn xộn tiếng bước chân, kêu gọi náo động âm thanh, đủ loại khí cụ va chạm thanh âm. . . Đủ loại thanh âm hội tụ thành một cổ hỗn loạn lán điệu.

Lão nhân lập tức mở to mắt, tướng môn màn đẩy ra một đường nhỏ. Này xem xét, hán liền lập tức mở to hai mắt nhìn, cũng chỉ thấy cách đó không xa một tòa phòng xá có ánh lửa chạy tán loạn, rõ ràng là hoả hoạn!

Nghiêm Nhị đã đuổi kịp trước, vội vàng nói: "Lão thái gia, đằng trước đều tại đập tắt lửa, đang loạn lầy, chúng ta thay đổi tuyến đường đi thôi?"

Lão nhân vốn là tâm tình không tốt, bây giờ nửa đường gặp căn phòng hoả hoạn, tội tởm thể mà phản ứng đầu tiên liền là thay đổi tuyến đường, hán không khỏi tức đến nổ phổi quát: "Kiệu dừng lại, người đi nha môn gọi người, mau tới giường nước, một phần vạn đốt thành mảnh làm sao bây giờ?"

Chờ đến Nghiêm Nhị như ở trong mộng mới tỉnh nhanh chân liền chạy, lão nhân ra hiệu kiệu ngừng tại nguyên chỗ các loại. Mắt thấy không ít nha đinh dần dần chạy tới, cùng lảng giềng cùng một chỗ luống cuống tay chân dùng giường nước cứu hỏa, thế lửa dần dần đạt được khống chế, hán rút cục nhẹ thở phào nhẹ nhõm

Hán cũng nghèo qua, sao không biết này ốc trạch gia sản đốt đi là tư vị gì?

Ngay tại lúc này, mắt sắc hán không hợp nghe thấy bên kia toa có người lớn tiếng ồn ào, theo sát lấy, một hồi vang dội anh gáy liền Thuận Phong truyền tới. Hán trong lòng hơi động, làm Nghiêm Nhị đầu đầy mồ hôi chạy về lúc, hán liền lập tức phân phó nói: "Nhìn giống như là đám cháy bên trong cứu ra một đứa bé? Nhanh, đi qua nhìn một chút!"

Nghiêm Nhị trong lòng kêu khổ, nhưng hán biết rõ lão nhân cố chấp tính tình, chỉ có phân phó hai cái kiệu phu một lần nữa lên kiệu tiến lên. Theo dần dần tiếp cận đằng trước kêu loạn đám người lúc, hán rút cục nghe rõ ràng những nghị luận kia tiếng.

"Phụ nhân này vậy mà liều mạng cuối cùng một hơi, che chở hài tử theo đám cháy bên trong trốn thoát!"

"Người là xứ khác tới, nhắm nơi này phòng ở ở mới không có mấy ngày, liền liền chủ phòng cũng chỉ biết là phụ nhân kia họ Đinh."

"Đứa nhỏ này tiếng khóc cũng là rất lớn, ai làm làm việc tốt, thu dưỡng hán cho phần cơm ăn, cũng không uổng công phụ nhân kia liều mạng cứu giúp!"

"Cho phần cơm ăn? Nuôi đứa bé thế nào dễ dàng như vậy! Nhìn hán mặt mũi này mới lớn cỡ bàn tay, người còn không có tay ta khuỷu tay dài, xem xét liền là tiên thiên không đủ, liền tính qua cái này khâu, cũng không biết có thể sống bao lâu."

Trong kiệu lão nhân mơ hồ nghe thấy được những nghị luận này âm thanh, hán cũng không biết ở đâu ra xúc động, đột nhiên lên tiếng phân phó nói: "Nghiêm Nhị, đem cái đứa bé kia ôm tới ta xem một chút."

Nghiêm Nhị đáp ứng một tiếng, trái đẩy bên phải đẩy gạt ra đám người đẩy ra trước nhất đầu. Hán cũng chỉ thấy có người đang cầm lấy một khối vi tịch, hướng bên trên một cái thẳng tắp phụ nhân trên người che.

Phụ nhân kia vẻ mặt bị hun khói lửa cháy được không thấy bản sắc, quần áo trên người cơ hồ đều bị thiêu hủy, lộ ra tại ngoại làn da đúng là bị lửa đốt được một mảnh cháy đen, vô cùng thâm thâm. Hán cuống quýt dời ánh mắt, lúc này mới phát hiện trên mặt đất còn ném lấy một kiện ướt đầm áo bông, mà cái kia phát ra vang dội gáy tiếng khóc trẻ con, giờ phút này đang nằm tại một cái cao lớn thô kệch hán tử trong tay.

Chính như hán tử kia nói, hài tử đầu nằm tại hán bàn tay bên trên, chân còn đủ không đến cùi chỏ của hán, nhìn qua cũng là nặng bốn, năm cân, cực kỳ gầy yếu, cũng không biết ra đời bao lâu.

Nghĩ đến chủ nhân phân phó, Nghiêm Nhị liền lập tức tiến lên hai bước, hắng giọng một cái mở miệng nói ra: "Chủ nhân nhà ta ông nghe nói ở đây hoả hoạn, có người liều mạng cứu được đứa bé đi ra, mong muốn nhìn một cái đứa nhỏ này."

Hán cũng coi là thường xuất hiện tại cái phố nhỏ này bên trên người, hán tử kia đối với hán cũng không xa lạ gì. Hán vốn là bởi vì nhìn xem hài tử suy nhược không dễ nuôi, trong lòng khó xử, lúc này vội vàng liền đem hài tử đưa tới.

Liền chính mình tiểu tử đều không ôm qua, Nghiêm Nhị nhất thời ngoảnh đầu đầu không để ý tới, luống cuống tay chân nhận lấy, nói lời cảm tạ một tiếng liền xoay người vội vàng đi trở về, lại không có chú ý tới vừa mới còn oa oa khóc lớn hài tử lúc này đúng là dần dần không lên tiếng. Đến kiệu bên cạnh, hán nhường kiệu phu đem màn kiệu mở ra một đường nhỏ, một tay nâng đầu, một tay ôm hài tử cái mông, cẩn thận từng li từng tí đem đưa tới.

"Lão thái gia, liền là đứa nhỏ này, nhỏ đến cùng tựa như con khỉ, cho nên lảng giềng lảng giềng không ai nguyện ý thu dưỡng."

Nho nhỏ hài tử phảng phất bởi vì bị người nói giống khỉ con mà tức giận lên, thỉnh linh dậm chân, tăng tăng đá vào màn kiệu bên trên.

Hán ánh mắt đen lầy bất kỳ nhiên cùng con mắt của ông lão chạm thẳng vào nhau, theo sát lấy liền nhìn về phía lão nhân phía sau nam tử.

Phảng phất là bị trung niên nam tử kia cứng nhắc mặt giật nảy mình, hài tử đột nhiên vươn tay ra, bỗng nhiên đi bắt lão nhân râu ria.

Nghiêm Nhị thấy thế đuổi ôm chặt hài tử nghĩ lui về sau, có thể trong kiệu lão nhân đột nhiên đưa tay tiếp nhận hài tử, trực tiếp ôm ở trong ngực.

Có như vậy trong nháy mắt, trên mặt của lão nhân hán hữu toát ra một tia ôn nhu nụ cười.

"Người đi cầm chút bạc cho bọn hán, liền nói đứa nhỏ này ta ôm về nhà đi nuôi. Để bọn hán mua một bộ quan tài, quay đầu người lại tới một chuyến, đem phụ nhân này thật tốt an táng."

Lão thái gia không phải nói đùa sao?

Nghiêm Nhị kém chút dùng làm lỗ tai của mình xuất hiện nghe nhầm, có thể thấy lão nhân có chút mất tự nhiên thay đổi một cái ôm hài từ tư thế, hẳn dùng sức nuốt một miếng nước bọt, cuối cùng cười làm lạnh lên tiếng là, lập tức cuống quýt buông xuống màn kiệu, xoay người đi.

Quả nhiên, khi hắn nói ra lão nhân phản phó lúc , bên kia toa đám người nhất thời cùng kêu lên tán tụng, hắn từ kia càng là vượt lên trước đem Nghiêm Nhị chuyển tới bạc bắt nơi tay, gắt gao nắm chặt, cười rạng rỡ nói: "Lão tiên sinh như vậy thiện tâm, chúng ta tự nhiên bang chuyện này, thật tốt đem người liêm. Cái đứa bé kia có thể có lão tiên sinh tốt như vậy người ta thu lưu, cũng là phúc phận."

Nghiêm Nhị an bài tốt hết thấy, lúc này mới vội vàng trở về. Hắn không còn dám tùy ý đi bóc màn kiệu, chỉ là cung cung kính kính thấp giọng trả lời: "Lão thái gia, đều an trí xong."

"Vậy thì đi thôi!"

Theo kiểu lần nữa bị người nâng lên, lão đảo khởi hành, lão nhân nhìn xem trong ngực an tĩnh lại hài tử, thần nhiên cười.

"Cứu người một mạng, còn hơn xây bảy cấp phủ đệ, ta chưa bao giờ tin loại này phật gia nói nhảm. Nếu là lúc khác gặp gỡ, ta bang mấy lượng bạc liền hết lòng quan tâm giúp đỡ, có thể ai bảo người hôm nay đừng tới ta? Ta cái kia nghịch tử rời nhà trốn đi, liền cha cũng không cần, ta quyền đương mất đi con trai, lại nhặt cái cháu trai về nhà nuôi, cũng tốt cho tiểu tử thú kia lưu cái ngày sau bày đồ cúng tảo mộ người. Tiểu Ảnh, người nói có đúng hay không?"

Lão nhân phía sau trung niên nam tử kia nhuyển nhúc nhích một chút bờ môi, tích chữ như vàng nói: "Vâng."

Thấy trong ngực hài tử vậy mà liền giống nghe hiểu giống như cau lại lông mày, lão nhân không khỏi cười dùng ngón tay điểm một cái cái kia mi tâm.

"Cái kia cứu người phụ nhân cũng không biết có phải hay không là mẫu thân người, nghe nói nàng họ Đinh, người cùng nàng từ chỗ nào đến, kêu cái gì, ta sẽ cho người đi dò tra, nhưng hơn phân nửa không có kết quả gì. Ta liền mặt khác cho người lấy cái tên. Hôm nay người sống, nàng chết, lại gặp ta, xem như đủ kỳ, như thế, người liền gọi thiên thu đi."

Lão nhân nhẹ nhàng bắt lấy hải tử ngón tay lung lay, trên mặt lộ ra một tia ngơ ngẩn: "Đây là năm đó lão sư của ta thường đeo tại bên miệng hai chữ, một từ nhiều hiểu. Sinh cũng thiên thu, chết cũng thiên thu, thật dài thật lâu cũng thiên thu. Chi tiếc trên đời này, sinh từ phổ biến, lâu dài không phổ biến."

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: xuân quang bên trong

Khí trời tháng ba, đúng là thoát ly chot ảm còn lạnh, sẽ không quá lạnh, cũng sẽ không quá nóng thời tiết.

Việt phủ quét qua thu đông dịu hui, bốn phía hoa cỏ cây cối tất cả đều toát ra xanh nhạt lá mới, muôn hồng nghìn tía màu sắc tô điểm trong đó, vừa lúc để cho người ta cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Các thiếu gia tiểu thư mặc vào một đồng dây nặng lớn áo, bên trong áo cùng áo nhỏ đôi xuống dưới, thay vào đó là mới cất tươi đẹp thời trang mùa xuân.

Bon nha đầu mặc dù không dám quá phân trang điểm lông lẩy, nhưng cũng thay đổi biện pháp tại đầu tiêu xài cùng giày thêu bên trên bỏ công sức.

Lúc này, mấy cái sạch rảnh rồi gả sai vật liền bày tập hợp tại cổng trong trước một cái cây về sau, trông mong đi đến đầu nhìn, hy vọng có thể trông thấy vừa vắn đi ngang qua bóng hình xinh đẹp.

Trong phủ vừa mới có tin tức truyền tới, đạo là một nhóm đến tuổi tác nhà đầu muốn phóng xuất hôn phối, tuy nói tốt nhất đám kia chưa hẳn đến phiên bọn hắn, nhưng người nào không có điểm hy vọng xa vời. một phần van luyến cùng bên trong cái nào có mặt mũi nhà đầu xem vừa ý đây?

"Tới, đến rồi!"

Theo như thế một cái đề nén vui vẻ ồn ào, mấy cái gã sai vặt đều con mắt trống trỗng, nín thở tức tiếng mà nhìn xem cặp kia ăn mặc dị thường hoa lệ gầy thêu chân vòng qua khúc kính ngấm dần đi tiệm cận. Thế nhưng là, bọn hắn rất nhanh liền phát hiện, cái kia hai cái chân dị thường ngắn, cho dù là trong phủ lùn nhất nha đầu cũng không có khả năng này tầm dáng người.

Làm qua điểm um tùm rừng cây rớt cục che không được người tới nửa người trên lúc, bọn hắn từng cái tất cả đều mắt choáng váng.

Phấn trang ngọc trác khuôn mặt, đỏ thắm trâm điệp xuyên áo hoa, xanh tươi vùng hoa quần, trên cổ treo cái trĩu nặng nạm vàng khảm bảo vòng cổ, rất giống là năm đó về lên đưa tài đồng tử.

Đây là bên trong vị nào?

Có người đang nói thăm thời điểm, một cái trí nhớ tốt cũng đã giải đáp vấn đề này: "Là Cửu công tử."

"Cái gì Cửu công tử, bắt quá là cái nhặt về tiểu tử!"

Thờ hồng học nói lời này, là đáng người cao gầy, ngũ quan đẹp đẽ Cẩm quan. Giờ phút này, cái kia ánh mắt ghen tỵ như kim đâm hương Việt Thiên Thu phurong hương đã đâm tới.

Còn lại ba cái tiểu tử chỗ nào không biết Cẩm quan vì sao miệng ra ác ngôn, có người liền lặng lẽ cười nói: "Cẩm quan, Cửu công tử là bị lão thái gia nhặt được, người là bị Tam lão gia nhặt được, mạng này nhưng là khác rồi."

"Đúng đấy, Tam lão gia đem người giao cho Lâm quân sự nuôi dưỡng, người tám tuổi liền bị chọn tới tới cùng Thất thiếu gia, xem như mệnh thật tốt. Nhưng nhìn xem Cửu công tử, trực tiếp bị lão thái gia kiểm về làm cháu trai nuôi!"

"Chúng ta Việt phủ bốn đời cùng đường, lão thái gia, ba vị lão gia, 8 vị thiếu gia, còn có lại đồng lứa nhỏ tuổi tí như Trường An thiếu gia bọn hắn, muốn lựa người nhận làm con thừa tự cho ra đi Tứ lão gia còn không dễ dàng, lão thái gia tội gì nuôi cái họ khác đây?"

Đều là nô bộc, đối mặt một cái xuất thân cùng mình những người này không sai biệt lắm, lại bay lên đầu cành làm phurong hoàng, mấy cái gã sai vặt lao nhao nghị luận âm ỉ, tự nhiên không có một câu lời nói phải.

Đến cuối cùng, Cẩm quan liền khẽ hừ một tiếng: "Trong phủ lúc trước còn coi hắn là Tứ lão gia ngoại thất sinh dưỡng, lão thái gia nhin không được gia tộc huyết mạch lưu lạc tại ngoại, năm đó mới tự mình ôm trở về. Nếu không phải lão thái gia trước mấy ngày nói lộ ra miệng, hắn là trên đường thấy một vị phụ nhân hấp hối, bên cạnh nằm một đứa bé, nhất thời lòng trắc ẩn, để cho người ta an táng phụ nhân, đem hài tử ôm trở về, ai có thể biết này một? Khỏi cần phải nói, liên liền hắn danh xưng kia đều là đặc biệt nhất, Cửu công tử. . . Hắn tính cái gì công tử?"

"Đều bớt tranh cãi, cái kia dù sao cũng là lão thái gia tự thân lên gia phả, lại tại nha môn lên hộ tịch qua đường sáng, không thấy lão gia các thiếu gia cũng chỉ có thể bốp mũi nhận?"

Cổng trong miệng Việt Thiên Thu mơ hồ nghe được những nghị luận kia, nhưng hoàn toàn không thấy những cái kia đâm người ánh mắt.

Lão thái gia liền ưa thích đem hắn đóng vai thành vô tích lớn A Phúc, hắn đã sớm nhận mệnh, có thể mỗi lần dò xét chính mình cái kia ngăn cánh tay chân ngắn, hắn liền thờ dài nghĩ to lớn thật khó.

Nhớ ngày đó vừa mở to mắt, phát hiện mình thân ở biển lửa lúc, hắn một lần cảm thấy mình là tại làm một cái ác mộng. Hắn đến nay đều còn nhớ rõ dùng trong bầu nước lạnh gội âm ướt áo bông, ôm chính mình lao ra biển lửa phụ nhân kia nói ba chữ kia —— thật xin lỗi.

Bất luận là bị Nghiêm Nhị ôm cho Việt lão thái gia, vẫn là Việt lão thái gia quyết ý thu dưỡng, cho hắn lấy tên, hắn một lần tề liệt chính mình, làm đây là một giấc mơ. Mãi đến mộng cảnh này kéo dài thời gian thật sự là quá dài, dài đến bảy năm, dài đến hắn rốt cuộc không có cách nào đem này xem như là một cái đơn thuần ác mộng.

Ở chỗ này, Tùy triều không phải hai đời mà chém, vậy mà kéo dài hơn trăm năm, đằng sau Vệ triều đại tùy hơn hai trăm năm, thiên hạ lộn xộn, bây giờ triều Ngô Thái tổ thừa cơ cầm vũ khí nổi dậy, chinh chiến cả đời đánh xuống giang sơn, định đô Kim Lăng, đến nay đã là đời thứ tư Hoàng đế.

Nhưng bây giờ nhìn như vinh hoa phú quý Việt gia lại không phải danh môn thế gia, thậm chí không phải thư hương môn đệ. Quan đến Hộ bộ thượng thư Việt lão thái gia, năm đó trong nhà liền hàn môn cũng không tính, chỉ là cái làm việc lật vật người hầu bàn, lại cứ thế mà không khỏi khoa cử, theo thủ kho Tiểu Lại đi tới hiện nay Nhị phẩm quan lớn tình trạng, quả thực là một đoạn sống truyền kỳ.

Việt đại lão gia tại ngoại Nhâm Thái Thủ, trưởng tử Việt Đình Chung năm ngoài 26 liền đã tiến sĩ khoa tên đề bảng vàng, bài danh lại là ba vị trí đầu đêm ngược, thua thiệt Việt lão thái gia tại, vẫn là được cái quốc tử tiến sĩ đẹp quan.

Việt nhị lão gia ân ẩm treo một cái quá thường tự chức quan nhân tản. Việt tam lão gia theo Thái học đi ra liền không muốn ráng chịu đi thủ tuyến, dựa vào thê tử nhà ngoại kinh thương, lại cũng phong sinh thủy khởi.

Chỉ có hắn Việt Thiên Thu trên danh nghĩa dưỡng phụ, Việt lão thái gia ruột thịt con út Việt tứ lão gia, nghe nói bắt mất hôn sự rồi nhà trốn đi, nhiều năm liền cái tin tức đều không có, chết sống cũng không biết!

Coi như 4 phòng tại Việt gia đã đủ không đáng chú ý, có thể mấy ngày trước lão gia tử không để ý xuyên phá hẳn là con nuôi, này vẫn liền cùng chọc tổ ong vò vẽ giống như!

Việt Thiên Thu đang ngăn người, phía sau đột nhiên truyền đến một cái mềm mại thanh âm: "Công tử, ngài tại sao lại chạy đến này cổng trong tới?"

Theo thanh âm này, cổng trong trước mấy cái kia nhìn coi già sai vật liền nhìn thấy, một cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ xuất hiện sau lưng Việt Thiên Thu.

Liều lục tơ lụa buộc tóc song nha búi tóc, trên thân là cây nghệ màu, đường viền bên trên thêu lên anh thảo cái áo, vạt trắng thanh Tương váy, bên ngoài che đầy một kiện xanh nhạt so giáp, dưới đáy một đôi giày thêu bên trên, một đôi bướm bướm sinh động như thật. Như thế tươi non màu sắc, phớt thêm nang cái kia mắt ngọc mây ngài, mặt mày như vẽ, thẳng để bọn hắn nhìn không chuyển mắt.

Khi nhìn thấy nang cho Việt Thiên Thu dựng vào một kiện áo choàng lúc, vài người hận không thể mình mới là đang bị người phục thị Việt Thiên Thu.

Đây chính là nội viện nha đầu bên trong có tên nữ nhân, nguyên bản gọi là Lạc Thu, ba năm trước đây bị lão thái gia tự mình chọn trúng cho Việt Thiên Thu lúc, nhưng chính là sửa lại cái tên, bây giờ gọi Lạc Hà. Ai cũng biết đây là bởi vì nang nguyên danh phạm vào Cửu thiếu gia tục danh, sau lưng đám ngực đậm chân cảm thấy lão thái gia không có học vấn đối tục người số lượng cũng không ít.

Chỉ tiếc nha đầu này mẹ nuôi thực sự quá tham lam, mấy ngày nữa, một đóa hoa tươi liền muốn cắm trên bãi cứt trâu!

Việt Thiên Thu đánh một cái ngáp, lúc này mới lười biếng nói: "Rảnh đến hoảng, đi chung quanh một chút."

"Sân sau lớn như vậy, chỗ nào không thể đi, phải chạy đến cổng trong tới?" Lạc Hà oán trách nói một câu, thấy Việt Thiên Thu quay người đi trở về, nang vội vàng đi theo, bước liền tục khoan thai, eo váy bên trên thật dài rủ xuống mang buộc lên chuông bạc chỉ thỉnh thoảng phát ra nhẹ vang lên, thét lên gian ngoài đám người mắt thì thần dao động.

Đi tại nang đằng trước Việt Thiên Thu lại không quay đầu lại.

Hắn đương nhiên biết mình cái này đại nha đầu tại nội viện ngoại viện nhân khí cao bao nhiêu, còn nghe được qua tiểu nha đầu nhóm sau lưng hâm mộ lú lú rú, nói là Lạc Hà này bước liền tục nhất tuyệt, liền liền không ít thiên kim tiểu thư đều chưa hẳn có dạng này thân thể. Đáng tiếc hắn bây giờ này tiểu tử, chuyện gì đều không làm được, đối với này làm không nổi vậy, tiếng chuông mơ hồ cũng thường thức không tới.

Mà lại, Lạc Hà lần này liền muốn thả ra lập gia đình, ở trong đó còn hơi có chút chuyện ăn ở bên trong.

Đi đi, hắn đột nhiên chỉ cảm thấy phía sau tựa hồ có người tới gần, không tự chủ được dưới chân ngừng lại một chút. Quả nhiên, sau một khắc, Lạc Hà liền từ sau đầu tiên tới bên tai của hắn, thấp giọng nói ra: "Công tử, ta nghe mẹ nuôi nói, sau trên đường này chút Thiên lão có một người tại đi dạo, bốn phía nghe ngóng chuyện của ngài. Chỗ ấy bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, ngài về sau cũng đừng về phía sau cửa."

Tuổi còn nhỏ không thể ra cửa, Việt Thiên Thu lúc trước chỉ có thể ở trong phủ bốn phía đi dạo, cửa sau hắn cũng thường tản bộ, giờ này khắc này, hắn nghe được Lạc Hà lời này, hững hờ ừ một tiếng, trong lòng lại nhanh chóng tự định giá.

Hắn theo không cảm thấy mình hội có cái gì kinh thiên địa khiếp quỷ thần thân thể, nhưng hắn hết sức quan tâm cái kia liễu mạng cứu được hắn, nhưng hắn thậm chí không biết là mẫu thân vẫn là ai phụ nhân. Bất luận như thế nào, đó là ân nhân cứu mạng.

Chỉ bất quá, bây giờ hắn là bảo dưỡng này một vừa mới cho hấp thụ ánh sáng, trời mới biết ở phía sau đường phố nghe ngóng hắn người là lai lịch thế nào!

Bởi vậy, trở về phòng an an ổn ổn phát một hồi ngốc, Việt Thiên Thu xem xét cái Lạc Hà rồi đi kê hồ, lập tức lật ra tới duy nhất một thân không lớn rêu rao y phục, lần nữa chạy ra ngoài. Đương nhiên, hắn không có ẩn thân bản sự, trên đường đi rất là bất gặp mấy cái nha đầu vú già, nhưng hắn không coi ai ra gì, những người kia nhưng cũng ít phản ứng đến hắn.

Một đường thông suốt đến cửa sau khẩu, hắn cũng chỉ thấy mấy cái cùng niên kỷ của hắn không chênh lệch nhiều hài tử đang ở không rộng sau trên đường đá quả cầu, đào dây thừng.

Thấy hắn xuất hiện, cũng không biết là ai ồn ào một tiếng, đám người đứng là tan tác như ong vỡ tổ, liền những cái kia không có việc lớn gì mà những người lớn cũng đều dòn dập chuẩn.

Biết mình cái này con nuôi không khai người chờ thấy, Việt Thiên Thu dứt khoát vượt qua cánh cửa ra cửa sau, lập tức đông giương giương tây nhìn sang, mười đủ mười một người hiếu kỳ bé cùng.

Dùng ánh mắt tỉ mỉ tại từng cái cửa ra vào tìm tòi qua về sau, hắn rốt cục mơ hồ phát hiện, một hộ viện nhỏ cổng tựa hồ cất giấu một bóng người. Nhìn thêm vài lần về sau, hắn thu hồi ánh mắt, phảng phất mất hết cả hứng đuổi lưng một cái, lăm bầm một tiếng "Tốt không có ý nghĩa, trở về", trực tiếp quay người lại tiến vào cửa sau.

Hắn chân trước mới vừa vào cửa đi chưa được mấy bước, sau lưng liền truyền đến một cái cực lực đè nén thanh âm trầm thấp.

"Hân ca nhi?"

ngốc trẻ rất lâu, lúc này mới đập nói lấp ba nói: "Ta mười từ kia dung mạo tú mỹ, đáng người trung đẳng, không mập không ốm, mày liễu. . ."

"Đi." Việt Thiên Thu đột nhiên cắt ngang Đinh Hữu Tài, lập tức dùng đồng tình ánh mắt nhìn vị này đến nhà nhận thân người trung niên, đột nhiên triển lộ ra một cái nụ cười, "Gia gia nói với ta, vị kia có lẽ là mẫu thân của ta phụ nhân vòng eo bốn thước, cao lớn thô kệch, mày như ngọa tằm, sắc mặt như trắng tròn, đáng người cũng rất cao. . . Cho nên, vị đại thúc này ngươi nhận làm người."

Đối mặt Việt Thiên Thu tầm kia thành khẩn được tốt đỉnh mặt, Đinh Hữu Tài nhất thời sắc mặt tái xanh. Sau một khắc, hắn lại cũng lười nói nhảm, hít một hơi thật sâu, đột nhiên đưa tay liền hướng Việt Thiên Thu nhào tới.

Hắn dự đoán này chụp tới nhất định dễ như trở bàn tay, có thể Việt Thiên Thu đúng là hướng một cái vú già sau lưng lóe lên. Phản ứng của hắn cũng cực nhanh, lập tức một cái bước lướt, tiếp tục hướng Việt Thiên Thu đuổi tới. Nhưng mà, hắn nguyên lai tưởng rằng vị này Cửu công tử tại Việt phủ thân phận xấu hổ, cái kia hai cái vú già nhiều lắm là sẽ chỉ làm bộ đáng, có thể các nàng vậy mà lập tức vùng lên tay áo vẩy bức tới.

Bên trong một cái cao lớn thô kệch vú già một cái bước nhanh về phía trước, xuất kỳ bất ý một tay ấn lấy bờ vai của hắn, dưới chân đột nhiên dùng sức mất tự do một cái. Mà một cái khác vốc dáng thấp bé vú già càng là dừng mảnh, trực tiếp một đầu va vào trong ngực của hắn.

Nhận dạng này song trọng đả kích, vội vàng không kịp chuẩn bị hắn ngã mặt liền đỏ, hai cái vú già đúng là lần lượt gắt gao đặt ở trên người hắn, ba người nhất thời trên mặt đất lăn lăm một đoàn.

Sau một khắc, Đinh Hữu Tài càng là nghe được một cái trong trẻo sắc nhọn thanh âm: "Có cường đạo! Bắt cường đạo!"

Bắt. . . Cường đạo?

Đinh Hữu Tài cũng chỉ thấy Việt Thiên Thu như nhanh nhẹn con thỏ nhỏ, bay vượt qua xông vào cái kia phiên nổi thẳng nội viện cửa nhỏ, theo sát lấy, bắt cường đạo thanh âm xẹt qua chân trời.

Hắn chỉ ngây ra như phỗng chỉ chốc lát, liền lập tức sắc mặt đại biến mong muốn bò dậy. Làm sao ép ở trên người hắn cái kia hai cái vú già thật sự là quá mức khỏe mạnh, hắn dùng sức đẩy hai lần, đúng là không có xô dịch được người, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem bảy tám cái cầm trong tay côn bổng cường tráng vú già vọt ra. Trong lúc nhất thời, còn như như hạt mưa côn bổng liền hướng phía hắn đập xuống.

Chỉ cách lấy lấp kín tường một cái khác nặng trong sân, Việt Thiên Thu một cái tay dắt lấy một cái cứng cáp vú già góc áo, sắc mặt bình tĩnh không lay động.

Có thể đợi đến khi thế kia mười phần ra lệnh vú già cúi đầu nhìn hắn, hắn lập tức lộ ra một cái đáng yêu nụ cười: "Triệu đại nương thật lợi hại."

"Cửu công tử cái miệng này mới lợi hại."

Triệu đại nương lại là đau đầu lại là bất đắc dĩ. Từ khi thân phận của Việt Thiên Thu bị lão thái gia không cẩn thận nói lộ ra miệng, phần lớn tội tởm hoặc là bởi vì riêng phần mình ông chủ, hoặc là bởi vì ước ao ghen tị, đối nó kính nhi viễn chi, nhưng đối với các nàng này chút chuyên quản giặt quần áo hoán áo phụ tới nói, trong phủ mặc kệ là cái nào ông chủ, đều thật sự là khoảng cách quá mức xa xôi.

Việt Thiên Thu lúc trước thường lẩn lút đến nơi đây, hội cùng các nàng có chút hăng hái nói chuyện tào lao việc nhà, sẽ còn mang một ít trà ngon tốt đi một chút tâm, vỡ lụa phế liệu cũng tràn ra tới không ít, cầm tay của người giặt, ăn người miệng giặt, nếu không bên ngoài cái kia hai cái vú già sẽ như vậy cùng người cùng chết?

Liền xem như chính mình cái này con nhỏ, bị Việt Thiên Thu mở miệng một tiếng Triệu đại nương gọi chín đẳng sau, nghe được tiểu gia hóa lớn tiếng như vậy hô bắt cường đạo, chẳng lẽ còn tài giỏi nhìn xem?

"Cửu công tử, không phải ta lắm miệng, như thế nháo trò, người khác lại muốn bắt thân thể của người nói chuyện."

"Gia gia đều nói ra ngoài, còn có thể không cho phép người khác nghị luận?" Việt Thiên Thu híp mắt lại, cười mỉm nói, phảng phất đối cái danh xưng này là hấn cữu cữu người không có nửa điểm hứng thú.

Chỉ có hấn tự mình biết, hấn là ôm tới không già, có thể ở đâu là lão thái gia nửa đường thấy có phụ nhân đợi chết, thế là ôm người ta hài tử về nhà nuôi? Lão gia tử liền xuyên phá hấn thân thể đều cho người ta gài bẫy!

Lúc chàng vạng tối, Việt lão thái gia kiệu vừng vàng rơi vào cổng trong, khi hấn xoay người xuống kiệu giờ Tý, đối mặt liền là Việt tam lão gia tầm kia cứng nhắc khuôn mặt.

Hắn cùng đồng liêu cấp dưới đầu trí đầu dừng một ngày, không muốn về nhà lại xem sắc mặt này, lập tức không kiên nhẫn lui tụt tụt, chờ tiến vào cổng trong đi vài bước, hấn mới cũng không quay đầu lại hỏi: "Lại đã xảy ra chuyện gì?"

"Thiên Thu. . ."

Vừa nghe đến hai chữ này, Việt lão thái gia liền sầm mặt lại nói: "Là ai khi dễ hấn?"

Việt tam lão gia nhin không được cảm giận: "Cha, người nào không biết ngài đối cháu trai ruột đều không như thế sùng qua, ai dám khi dễ hấn?"

"Thế nào, trong lòng không thoải mái? Ngươi muốn nói không phải ta đối cháu trai ruột đều không như thế sùng, là đúng con ruột cũng không có như thế sùng a? Ngươi đều bao lớn người, cùng một đứa bé tranh giành tình nhân!"

Cái gì tranh giành tình nhân, ngài dùng như thế nào thành ngữ, ta lại không phải nữ nhân!

Việt tam lão gia bị chính mình lão gia từ lời nói này được đơn giản đều muốn khóc.

Hắn cũng lười lại nói những nói cuối, trực tiếp đem sân sau trận kia bắt cường đạo sóng gió đem nói ra, lập tức liền im lặng, tránh khỏi mới mở miệng lại bị lão gia từ chối trở về.

Cũng may lần này lão gia từ trăm mặc một hồi, không có lại nói ra cái gì không xuôi tai, mà là vô cùng đơn giản phân phó nói: "Đem người tới Hạc Minh Hiền đến, ta tự mình hỏi một chút."

Nội viện Hạc Minh Hiền cùng ngoại viện cá bơi trai đối lập, một cái là lão thái gia bình thường sinh hoạt thường ngày chỗ, một cái thì là tiếp khách chỗ.

Triệu đại nương ở bên trong hoán áo phụ đời này đều chưa từng tới Hạc Minh Hiền loại này trong phủ quan trọng địa phương, lúc này đứng ở ngoài cửa, đều đem đầu rù xuống được trầm thấp.

Mà sừng mặt sừng mũi Đinh Hữu Tài quý trong cửa đầu, quần áo trên người bị xé thành từng đầu, toàn thân trên dưới không chỗ không thương, lại là càng cẩn thận kỹ càng.

Chỉ có Việt Thiên Thu người không việc gì giống như, làm Việt lão thái gia sau khi vào cửa, hắn cười hi hi chấp tay một cái kêu một tiếng gia gia, trực tiếp cò xát trước sau như một bên tay phải vị trí cũ.

Việt lão thái gia cũng không nhìn những người khác, trăm mặt đối Việt Thiên Thu hỏi: "Thiên Thu, ta đều phân phó qua bao nhiêu lần, không cho phép bốn phía chạy tán loạn, ngươi tại sao lại không nghe?"

"Ai biết êm đẹp trong nhà hội tiến vào cường đạo."

Việt Thiên Thu cúi đầu làm bầm một tiếng, lập tức liếc nhìn ngoài cửa những cái kia còng lưng khiêng hoán áo phụ nhóm.

Hắn nhanh chóng giải thích một lần chuyện đã xảy ra, nhưng căn bản đề đều không đề chính mình cùng những cái kia hoán áo phụ sớm thân quen, một khi thật xảy ra chuyện, hắn có nắm chắc một cuống họng đem bọn này có khí lực nhất các nữ nhân gọi đến giúp đỡ.

Hắn không muốn để cho người khác hỗ trợ lại chọc một thân tao.

Trên mặt đất quý Đinh Hữu Tài phát hiện Việt lão thái gia vẻ mặt càng ngày càng đen, cuống quát giải thích: "Ta không phải cường đạo, ta thật là Cửu công tử cặn ruột. . ."

Không đợi Đinh Hữu Tài nói hết lời, Việt lão thái gia liền không nhanh không chậm nói: "Cửa sau khẩu mỗi ngày đều nhiều người như vậy ra ra vào vào, chơi đùa hài tử ít thì bảy tám cái, nhiều thì mười cái. Xem Thiên Thu này thân y phục cũng không rêu rao, cũng không ai gọi hắn Cửu công tử, lúc trước hắn càng chưa thấy qua ngươi, ngươi làm sao nhận ra hắn, ngươi dựa vào cái gì nhận định hắn là người cháu trai?"

Thấy Đinh Hữu Tài lập tức cứng đờ, Việt lão thái gia không nhẹ không nặng đập một cái lan can, nói từng chữ từng câu: "Tiểu Ảnh, cầm danh thiếp của ta tiễn hắn đi Ứng Thiên phủ nha, đánh cho ta lấy hỏi!"

Ứng Thiên phủ thôi quan tổng ngạc nhiên anh là hắn đáng tin cậy vậy cánh một trong!

Đinh Hữu Tài nhất thời đột nhiên biến sắc, nhưng hắn căn bản không kịp nói chuyện, lão gia từ bên tay trái đứng hầu một người trung niên liền đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, tay trái một thanh mạng theo hắn cổ áo đem hắn quăng lên, lập tức liền là một cái trọng quyền đánh vào trên bụng của hắn.

Chờ đến cái này được xưng tiểu Ảnh, cũng xác thực giống như quý mị người trung niên kéo còn giống như chó chết Đinh Hữu Tài ra ngoài, lão gia từ mới nhìn lướt qua những cái kia hoán áo phụ: "Bắt tặc có công mỗi người tiền thưởng trước sau như một."

Đây là tự mình hỏi? Đây là không có hỏi liền đã kết luận có được hay không!

Việt tam lão gia không tâm phúc phi lão gia từ đơn giản thô bạo, cũng không có lòng lý biết những cái kia đập đầu tạ ơn cuống quát hoán áo phụ, hắn liếc liếc mắt Việt Thiên Thu, thấy lại là tiểu gia hóa cúi đầu tách ra ngón tay tình cảnh.

Hắn rất nhanh liền chờ đến lão thái gia tỏ thái độ: "Thiên Thu, ngươi biết sai lầm rồi sao?"

Nghe ra lão gia từ ngữ khí bất thiện, Việt Thiên Thu ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra chân thành nụ cười: "Ta nhớ kỹ, về sau tuyệt đối không nên cùng người xa lạ nói chuyện."

Phảng phất sợ này tình lại không đủ khắc sâu, hắn lại tăng thêm một câu: "Nhất là không nên cùng tới cửa nhận thân thích người xa lạ nói chuyện. Miễn cho gia gia mỗi lần đều muốn cùng người đối chất."

Việt lão thái gia liền có chút tức giận. Hóa ra hắn vừa mới đây là tại cùng một cái không biết từ đâu xuất hiện lừa đảo đối chất?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Đánh giá Lạc Hà cái kia trương phi thường dễ nhìn mặt, hần mỗi chữ mỗi câu nói: "Người muốn vui lòng về sau một đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu, coi như ta cái gì cũng không nói qua. Nếu như còn có khác dự định, như vậy thì rõ ràng nói ra. Mẹ nuôi không phải mẹ ruột, không quản được người cả một đời."

Nghe được một câu nói sau cùng này, Lạc Hà rốt cục cũng nhịn không được nữa, lập tức ầm náu hạ thân, khóc rống nghẹn ngào. Sau khi khóc, nàng rốt cục ý thức được tình cảnh của mình, cuống quýt dùng sức lau sạch nước mắt.

Cứ việc nàng đi theo Việt Thiên Thu đã có ba năm, cũng chỉ có nàng có thể thiếp thân hầu hạ, có thể nàng nhưng xưa nay đều không nhìn thấu qua vị này tuổi tác ấu tiều Cửu công tử.

Việt Thiên Thu ưa thích ngẩn người, không thích nói chuyện, có thể mỗi khi gặp mở miệng, lại thường đem các nàng, thậm chí lão thái gia chọc cho ngứa tới ngứa lui, hay hoặc là ghen hòng nhìn trần trối. Liền như hôm nay cửa sau bên kia cuộc nháo kịch này giống như, theo đi qua đến kết cục đều ngoài dự liệu. Nhưng nhất làm cho nàng dè chừng sợ hãi chính là, Cửu công tử có đôi khi căn bản không giống tiểu hài tử!

Trọn vẹn chăm chú lão nửa ngày, nàng mới dứt khoát quyết nhiên nói: "Công tử, ta biết tội đáng chết vạn lần, có thể làm mẹ nói, cái kia tám chín phần mười thật sự là ngài cậu ruột, ta mới thả miệng, nghĩ thầm chỉ là để cho các người gặp một lần mà thôi, không nghĩ tới nàng đúng là tồn tại như thế rắc rối. . . Muốn đánh muốn bán, ta mặc cho xử trí chính là, dù sao đều là ta nên được."

"Đến mức hôn sự, ta thà rằng chết cũng không gả cái kia đánh người vợ hàng nát, về nhà chồng thời điểm cắt cái kéo, cùng lắm thì cùng chết!"

Nghe lời này, Việt Thiên Thu lại đánh một cái gáp, lập tức hỏi hột nói: "Sự tình hôm nay ta không truy cứu, nhưng không có lần sau. Cũng không cần người chết a sống, ta liền muốn lại lưu người hai năm, sẽ không oán ta đi?"

Lạc Hà biết mình này cấu kết người ngoài người bán tội danh nặng bao nhiêu, phạm tại đây trong phủ đừng trong tay người, đánh một trận bán là nhẹ, đánh chết cũng không chê nặng, có thể Việt Thiên Thu vậy mà nhẹ nhàng linh hoạt bỏ qua cho nàng lần này, thậm chí đề đều không nhắc xử trí như thế nào chính mình, lại chỉ nói lại lưu nàng hai năm. Trong nháy mắt đó, nàng vừa vận dễ dàng ngừng nước mắt lần nữa tràn mi mà ra, tranh thủ thời gian lại dập đầu hai cái.

"Ta nguyện ý hầu hạ công tử cả một đời!"

"Cả một đời quá dài, qua tốt sớm chiều cũng không tẻ rồi." Việt Thiên Thu chui vào ổ chăn, một cái vron mình lưu cho Lạc Hà một cái bóng lưng.

Hắn lẽ ra không có ý định quản Lạc Hà thả ra gả ai. Nàng trước đó nếu chưa từng coi hắn là thành dựa dựa vào, chưa từng nói với hắn ra nửa câu nhờ giúp đỡ lời nói, hắn làm gì muốn xen vào việc của người khác?

Hắn tại Việt phủ ngây người bảy năm, trước đó cùng thế hệ những cái kia huynh tỷ cùng hắn tuy nói không tính thân cận, nhưng cũng ít nhất trên mặt mũi không có trở ngại, bọn hạ nhân cũng đều không đến mức đem một ít tâm tư bực lộ tại trên mặt.

Nhưng bây giờ bọn hạ nhân là trần trụi ước ao ghen tị, trường bối cùng thế hệ nhóm là có ý xa lánh, càng có hơn hôm nay này cái cộc nháo kịch.

Hắn đương nhiên sẽ không đi hận nói toạc hắn là con nuôi lão gia tử. Dem cái vô thân vô cố hài tử ôm về nhà đến, xem như cháu trai ruột giống như nuôi, đây đã là thiên đại ân đức.

Thế nhưng, phía sau đâm dao hướng về phía mục mục lại khác biệt! Cho nên, hắn cần Lạc Hà điểm một thoáng lửa.

Bóng đêm ngấm dần sâu, Lạc Hà ở giường trước trên bình địa như cũ ngả ra đất nghỉ ngủ rồi. Nghe được trên giường cũng không có lúc trước thường nghe được đều đều tiếng hít thở, biết Việt Thiên Thu cũng không có ngủ, nàng quên đi vị này Cửu công tử luôn luôn cũng không cùng nha đầu nói nhiều, đột nhiên mở miệng hỏi: "Cửu công tử, làm sao người biết hôm nay cái kia Đình Hữu Tài không phải cửu cửu người?"

Lời vừa ra khỏi miệng, Lạc Hà liền hối hận. Đây không phải một cái tốt vấn đề, càng không phải là nàng nên hỏi thì hỏi đề. Nhưng đề nàng không tương trọng được là, Việt Thiên Thu đúng là trả lời.

Việt Thiên Thu không có vron mình, ánh mắt lại nhìn xem cái kia mực nước đông trùng hạ thảo mản: "Gia gia nói, hắn đem ta ôm trở về thời điểm, nhiều lắm là chỉ có nặng bốn, năm cân, sinh ra tới nói chung bao nhiêu tháng, ngay cả lời cũng sẽ không nói, nào biết được lúc trước tên gọi là gì? Cái kia Đình Hữu Tài liền cái này đều không nghĩ lại, vừa lên tới liền hướng ta loạn kêu cái gì Tân Cách Nhĩ, còn hi vọng ta tin hắn?"

Hắn như cũ không nhắc tới một lời cái kia đáng sợ đám cháy chạy trốn.

Lạc Hà không khỏi bị Việt Thiên Thu cho chọc cười: "Ngài khẳng định nghe lầm, trên đời tại sao có thể có người gọi Tân Cách Nhĩ."

"Tại sao không có? Trên sách nói, tại rất rất xa về phía tây, có một cái từng bao la hùng vĩ, sau này lại khô cạn thành hoang mạc hồ, gọi là bày ra đồ. Tại đây trong hoang mạc có cái ốc đảo nhỏ, cũng là duy nhất có nước suối địa phương, sau này xây một cái trạm gác, gọi là Tân Cách Nhĩ. Truyền thuyết ba chữ này tại một loại khác trong lời nói, ý là hùng tráng, dương cương. . ."

Việt Thiên Thu kim lòng không đặt nói xong một cái thế giới khác chuyện xưa, dùng một loại nói mê ngữ khí.

Tân Cách Nhĩ là hắn kiếp trước mắt cha đằng sau, tuân nguyện vọng thăm viếng hắn tham gia quân ngũ lúc đạo qua toà kia trạm gác.

Hắn chưa hề nói vụ nổ hạt nhân, chưa hề nói vinh dự, chưa hề nói kiên thủ, cũng không có nói 7 cái chiến sĩ đi bộ hơn tám ngàn dặm, đoạn thủy cạn lương thực tới gần tuyệt cảnh, lại phát hiện một nạm ngon ngọt hai cái suối truyền kỳ.

Tôi là Việt phủ đại thiếu gia trưởng tử, Việt lão thái gia trưởng tôn Việt Tú Nhất, Trường An là nữ danh của hần.

Hần cùng Việt Thiên Thu vóc người không sai biệt lắm, ngọc diện môi son, mi mục tuấn tú, nếu là cùng Việt Thiên Thu sống vai đứng chung một chỗ, rất dễ dàng để cho người ta ngộ nhận là một đôi huynh đệ. Chỉ bất quá, cùng lão thái gia lão ưa thích nhường Lạc Hà mấy nha đầu cho Việt Thiên Thu mặc những Diễm Lệ đó y phục so sánh, hần lại muốn mặc được nhiều.

Trước mặt Việt Tú Nhất toàn thân đậu quần áo màu xanh, chỉ có bên hông dùng dây đỏ buộc lên một khối ngọc bội, so sánh phía dưới, Việt Thiên Thu cái kia một thân thúy màu liền tươi đẹp nhiều.

Việt Tú Nhất bị Việt Thiên Thu gọi lại, sắc mặt của hần liền đen. Lúc trước hần liền trong lòng không thoải mái, vì sao chính mình cùng Việt Thiên Thu không chênh lệch nhiều, nhưng phải kêu thứ chín thúc, có thể trở ngại bồi phạt, còn không thể không nhìn khí nuốt tiếng. Nhưng hôm nay biết Việt Thiên Thu căn bản không phải Việt thị huyết mạch, hần làm sao cũng không nguyện ý lại để một tiếng này Cừu thúc.

Hần hít một hơi thật sâu, cố ý tóm tắt hai chữ kia, ghéech đầu lên nói ra: "Ta tới Hạc Minh hiền mượn sách!"

Việt Thiên Thu không quan tâm đối phương gọi không gọi cái kia một tiếng Cừu thúc, có thể nghe được lý do này, hần liền cười như không cười nói ra: "Có thể gia gia trước mặt không tại."

"Thái gia gia không tại thế nào?" Việt Tú Nhất nhất thời thẹn quá hoá giận, lên giọng nói, "Người có thể mỗi ngày tiến vào Hạc Minh hiền, vì cái gì ta không thể? Ta bốn tuổi liền bắt đầu nhận thức chữ đọc sách, người đây, ý vào thái gia gia sùng người, bốn tuổi liền bắt đầu hồngбет sách!"

Nghe được động tĩnh này, ban ngày tại Hạc Minh hiền phục vụ hai cái nha đầu Thanh Thảo cùng thanh đậm tất cả đều chạy tới. Thấy Việt Tú Nhất đang ở chống đối Việt Thiên Thu, các nàng liền lập tức lựa chọn xem nào nhiệt.

Việt Thiên Thu từ nhỏ đã là tại Hạc Minh hiền lớn lên. Hần sẽ đi liền bắt đầu học thang dây con, lớn nhất niềm vui thú liền là lãng phí trên giá sách cái kia phong phú sách.

Có thể Việt lão thái gia lại hoàn toàn không quan tâm. Dùng vị này bá đạo lời của lão gia tử nói, những sách này vật tận kỳ dụng liền tốt, dù sao cũng so tích tro hư thối tới mạnh.

Nếu không phải lão thái gia phân phó, trước đó thấy Việt Thiên Thu ở trong sách đủ loại vẽ đường, vẽ xấu, các nàng sớm liền không nhìn được quát bảo ngưng lại.

Đột nhiên, thanh đậm phát hiện hôm nay là Lạc Hà đi theo Việt Thiên Thu đi ra, nhìn thấy nàng duyên dáng yêu kiều, hết lần này tới lần khác chỉ có mắt sung đỏ, nàng không khỏi sinh lòng ghen ghét, tiến lên liền đâm vài câu.

"Thà gả danh sách vừa mới đi ra, tam thái thái phê qua, tỷ tỷ là biết mình phải lập gia đình, vui vẻ được khóc một buổi tối?"

Nghe được này rõ là trêu tức, tối làm mĩa mai, Lạc Hà nhìn không được đưa khăn tay chăm chú vò thành một đoàn, liền một cái nụ cười miễn cưỡng đều chen không ra.

Tại nghe lục lộ Việt Thiên Thu chú ý tới bên này ám tiễn, hần căn bản không để ý khí thế hung hăng Việt Tú Nhất, nghiêng đầu sang chỗ khác nói với Lạc Hà: "Trở về cầm hai cái trứng gà luộc, lột da ngâm ở nước lạnh bên trong, sau đó thoa lên trên ánh mắt lần lần liền tốt."

Nghe nói như thế, thanh đậm nhất thời lông mày đứng đầy: "Cầm trứng gà thoa con mắt? Đây không phải giầy xéo đồ vật sao?"

"Thoa xong sau tẩy sạch sẽ ăn liền phải, nơi đó chính là giày xéo? Vẫn là nói, lúc trước Lạc Hà tại nhà người thời điểm, liền trứng gà đều không kịp ăn?"

Thanh đậm thấy Việt Thiên Thu quay đầu nhìn mình, nhất thời trong lòng giận dữ.

Lúc trước Lạc Hà vừa mới tiến phủ nhận hướng về phía mẹ làm mẹ nuôi, tại nhà nàng học quy củ lúc, đừng nói trứng gà, liền liền đồ ăn đều là các nàng huynh muội còn dư lại!

Mà Việt Tú Nhất không nghĩ tới Việt Thiên Thu không những không quan tâm chính mình, ngược lại còn cố ý đi quản một cái nha đầu, nhất thời nhanh tức nổ tung: "Chính người lãng phí đồ vật không đủ, còn dạy người khác lãng phí đồ vật?"

Mãi đến thấy hần kìm nén đến sắc mặt đỏ bừng, Việt Thiên Thu mới vừa chấp tay sau lưng đi qua, đúng là thật là không khách khí vô vô Việt Tú Nhất đầu, lập tức mới lui ra phía sau hai bước, đánh giá cái này ngày người như phỗng cháu trai.

"Cháu ngoan, đã người là tới Hạc Minh hiền mượn sách, nên đối đại diện chủ nhân khách khí một chút, nếu không một phần vạn ta tâm tình không tốt, không tha người đi vào đâu?"

Thấy Việt Tú Nhất về mặt lập tức đen, Việt Thiên Thu lúc này mới cố ý dương dương đắc ý nói: "Bất quá ta hiện tại tâm tình tốt, người đi vào đi, đại nhân bất kể tiểu nhân qua, ta cái này làm thúc thúc sẽ cùng người này cháu trai so đo?"

Bị người trêu tức đến nước này, Việt Tú Nhất vừa thẹn vừa giận, nơi nào còn có mượn sách tâm tư, đúng là tức đến nổ phổi quay đầu bước đi.

Cái này, thanh đệm liền luống cuống. Mẹ của nàng hướng về phía mẹ mẹ liền là Việt Tú Nhất ruột thịt tổ mẫu đại thái thái tâm phúc, làm sao dám đắc tội chân chính tiểu chủ con?

Thấy thanh đệm kéo lên Thanh Thảo co cẳng đuổi theo Việt Tú Nhất, Việt Thiên Thu thừa cơ lặng lẽ đối Lạc Hà dặn dò: "Nhớ kỹ, trở về liền quan trên cửa viện then cửa, hôm nay liền là Thiên Vương lão tử cũng không cho tiến vào Thanh Phân quán."

Cứ việc không rõ ý nghĩa, nhưng Lạc Hà nhìn xem mặt mũi tràn đầy nghiêm túc Việt Thiên Thu, bất tri bất giác đem nghi vấn nuốt trở lại trong bụng, nặng nề gật đầu.

Làm Thanh Thảo cùng thanh đệm căn bản khuyên không trở về nổi giận đùng đùng Việt Tú Nhất, ừ ừ trở lại Hạc Minh hiền lúc, cũng chỉ thấy Việt Thiên Thu đang phối hợp thang dây con cầm sách, không khỏi đều hận đến nghiến răng.

Tại Thanh Thảo cùng thanh đệm trong mắt, bảy tuổi Việt Thiên Thu cũng không phải Việt Tú Nhất, không có đại thái thái cùng đại thiếu gia bề trên như vậy khải mông dạy bảo, thấy thế nào hiểu những cái kia lại dày lại nặng sách, rõ ràng chỉ là lãng phí đồ vật.

Việt Thiên Thu làm khổ cho tới trưa, ăn cơm trưa tại trên giường êm nghỉ ngơi sau một canh giờ, lại bắt đầu leo lên leo xuống, tiêu xài hơn nửa canh giờ chọn lấy tốt vài cuốn sách, lại là ôm một bản cổ tới ba ngón dày dưới sách đến, trực tiếp ngồi dưới đất dựa lưng vào giá sách say sưa ngon lành lật xem, còn cầm lấy một cây bút trám mực tô tô vẽ vẽ.

Thấy cảnh này, nghĩ đến buổi sáng Việt Thiên Thu còn đem Việt Tú Nhất khí đi, Thanh Thảo rốt cục nhìn không được.

"Cửu công tử, người ta nhiều ít người đọc sách mua không nổi sách, chỉ có thể đi cửa hàng sách dò xét trở về đọc, ngài liền không thể yêu quý một chút sao?"

"Nhà nho nghèo học hành gian khổ mười năm, một buổi sáng tên đề bằng vàng, bất quá khi cái bát cửu phẩm tiểu quan. So ra kém có ít người bằng vận khí liền có thể vinh hoa phú quý, giày xéo sách thánh hiền chơi."

Thanh đệm cũng cay nghiệt châm chọc hai câu, thấy Việt Thiên Thu phảng phất không nghe thấy giống như, nàng liền tức giận nói: "Cửu công tử người tốt xấu yêu thương tất cả một thoáng đồ vật, trong phủ thế nào vị thiếu gia có như thế trí thức không được trọng dụng?"

"Trí thức không được trọng dụng cái này thành ngữ dùng rất tốt." Việt Thiên Thu vui đầu liếc nhìn trong tay cái kia thật dày tác phẩm vĩ đại, rất lâu mới ngẩng đầu nói, "Bất quá ta liền ưa thích hồng bút sách, vậy thì thế nào?"

Hắn gõ gõ quyển sách trên tay: "Ta ba năm này sách cũng không phải trắng hồng bút. Tay trái cái thứ ba giá sách, ba tầng đệ nhất ô vương kiều ngạo, thiếu một bộ ba quyển sách. Bốn tầng đệ nhị ô vương kiều ngạo, một bộ mười hai cuốn sách toàn đều không thấy. Còn muốn ta lại nhớ lại một thoáng mặt khác mấy cái giá sách thiếu đi nào sách? Ta nghe nói trong nhà người cái kia chơi bồi lêu lổng ca ca, gần nhất ra tay lại rất xa hoa."

Trong nháy mắt đó, thanh đệm nhất thời mặt như giấy trắng, cả người kịch liệt run rẩy lên.

Nhìn nàng này tấm ước chừng, Thanh Thảo lập tức ý thức được ở đây đầu chuyện ả ở bên trong, không khỏi hít sâu một hơi.

Nàng và thanh đệm là biểu tỷ muội, hướng về phía mẹ mẹ là nàng đi, nàng có thể tới Hạc Minh hiền loại này thoải mái địa phương làm việc, cũng may mà hướng về phía mẹ mẹ. Bây giờ nghe được biểu tỷ khả năng trộm sách, nàng sao có thể ngồi nhìn?

Thanh Thảo cường ép gạt ra một cái nụ cười: "Cửu công tử lại không biết chữ, có lẽ là nhớ lầm."

Việt Thiên Thu cũng không ngẩng đầu lên nói: "Lúc trước ta vừa mới bắt đầu hồng bút sách thời điểm, gia gia bên người Ảnh thúc bỏ ra tốt thời gian vài ngày, đêm này Hạc Minh hiền bên trong tất cả sách dò xét một tấm thư mục xuống tới. Dù sao ta ngại rồi nào sách, hẳn bỏ sung thời điểm, dù sao cũng phải tâm lý nắm chắc. Khi đó các người hai cái còn không có phân đến Hạc Minh hiền tới. Phải biết có phải hay không ta nhớ lầm, quay đầu xin mời Ảnh thúc kiểm kê kiểm kê là được rồi."

Nghe nói như thế, Thanh Thảo rốt cục ý thức được Việt Thiên Thu tuy nói hôm nay mới bốc lên cái đề tài này, có thể nhất định trước đó liền phát hiện manh mối. Dù là nàng còn muốn giúp một tay thanh đệm, giờ này khắc này cũng không dám tiếp tục lên tiếng.

Việt phủ căn cơ nông cạn, gia quy đều là lão thái gia một đầu một đầu định, khác dễ nói, chỉ có tay chân không sạch sẽ điểm này, là một khi bị bắt được tất nhiên sẽ dẫn tới nghiêm khắc xử phạt tội danh!

Phát hiện Thanh Thảo không tự giác hướng bên cạnh né một bước, thỉnh linh muốn cùng mình rửa sạch, thanh đệm xanh cả mặt, hai tay gắt gao giảo ở cùng nhau, nhìn về phía Việt Thiên Thu trong ánh mắt, rốt cục không còn có khinh miệt cùng xem thường, lại nhiều thật sâu oán hận.

"Những sách kia đặt ở thư phòng này cũng chỉ là cho người giày xéo, còn không bằng xuất ra đi cho chân chính người đọc sách!"

Thốt ra ồn ào hai câu này đằng sau, thanh đệm rốt cục ý thức được chính mình tương đương chính miệng thừa nhận. Sắc mặt trắng bệch nàng lão đảo lui về phía sau mấy bước, đột nhiên tông cửa xông ra. Xông lớn như vậy họa, nàng có thể hi vọng chỉ có thân là đại thái thái của hồi môn nha đầu, bây giờ trong phủ cực kỳ có mặt mũi mẫu thân hướng về phía mẹ mẹ!

Nàng may mắn không biết, nhìn xem nàng chạy mất bóng lưng, Việt Thiên Thu một không có ồn ào, hai không có đứng dậy, khóe miệng lại là mang cười.

Hướng về phía mộ mộ lúc này mới ý thức được, Việt Thiên Thu còn nhỏ lại xảo quyết, vừa mới này mỗi chữ mỗi câu tất cả đều là gắt gao chụp lấy lão thái gia tới dọa nạt. Biết mình khinh thường này con hoang, nàng liền thu hồi khinh mạn chỉ tâm.

"Cửu công tử không cần luôn mồm cầm lấy lão thái gia dọa người, ngài tại đây trong phủ là văn bối, vào ban ngày lão thái gia không tại, này Hạc Minh hiên bên trong nếu xảy ra chuyện, đại thái thái hỏi đến một tiếng cũng là lẽ phải."

Thấy Việt Thiên Thu quả nhiên không lên tiếng, nàng đẩy cho là mình đề lại đối phương đáng về bề vệ, lúc này ngẩng đầu ưỡn ngực nói: "Thư phòng này bên trong liền số Cửu công tử người dạo chơi một thời gian dài nhất, nghe thanh đậm nói, trong mỗi ngày cũng không biết muốn hao tốn nhiều ít sách, coi như thật thiếu một bản nữa bản, làm sao biết không phải là bị gãy sừng đao nát không có cách nào bày ở trên kệ, thế là nàng và Thanh Thảo hai cái thu thập ra ngoài?"

"Còn nữa, Cửu công tử không phải là chính mình quên, đem Hạc Minh hiên sách mang về Thanh Phân quán đi? Vì điểm ấy lông gà vô tội sự tình, Cửu công tử ồn ào ra, trong phủ lòng người đều loạn!"

Nói đến đây, hướng về phía mộ mộ tự giác lời nói này có lý có cứ, từ mọi phương diện ngăn chặn Việt Thiên Thu miệng, đang dương dương tự đắc lúc, lại không muốn nghe đến mấy lần thanh thúy tiếng vỗ tay. Ngẩng đầu nhìn lại, nàng cũng chỉ thấy Việt Thiên Thu đang vỗ tay, con mắt từ trên cao nhìn xuống nhìn xem nàng.

"Hạc Minh hiên phạm là có chữ viết đồ vật, đều là Ảnh thức chịu trách nhiệm. Thanh đậm cùng Thanh Thảo không biết chữ, bình thường liền là lau lau tro, quét dọn phòng, coi như thật có cái gì sách bị ta đao nát xé hỏng, cũng không tới phiền các nàng để ý tới. Người nói ta đem sách mang về Thanh Phân quán đi, chờ gia gia trở về, ta mời hắn gọi Ảnh thức đi ta cái kia tìm xem tốt, ngược lại ta lại không ra khỏi cửa, sách này cũng sẽ không chân dài chạy."

Việt Thiên Thu có nhiều hứng thú đánh giá về mặt dần dần xanh mét hướng về phía mộ mộ, nàng quai hàm nói, "Mà lại, Hạc Minh hiên mất đi nhiều sách như vậy, này thế mà xem như lông gà vô tội việc nhỏ?"

Hướng về phía mộ mộ rốt cục thấy phía sau lưng có chút phát nhiệt, cái trán cũng bắt tri bắt giác rịn ra mồ hôi mịn. Nàng này là lần đầu tiên chính diện cùng Việt Thiên Thu liên hệ, thẳng đến lúc này mới phát giác, nàng có chút nhớ nhung trái.

Nàng cố giả bộ trấn định nuốt một miếng nước bọt, nói ra khỏi miệng lại là một câu dị thường ngoài mệnh trong yếu lời nói: "Tốt, Cửu công tử đã là nói như vậy, ta trở về bẩm đại thái thái là được!"

Thanh đậm nằm mơ đều không nghĩ tới, mẫu thân khí thế hùng hổ mà đến, có thể bị Việt Thiên Thu dăm ba câu đằng sau, lại là như thế này nhẹ nhàng linh hoạt liền thua trận. Hiên nhiên hướng về phía mộ mộ giận đùng đùng ra Hạc Minh hiên, nàng rốt cục sinh ra thật sâu khủng hoảng, đúng là từng sò một chút mới vừa quay người chạy như bay vào trụ. Mẹ con các nàng đi lần này, đứng trong phòng Thanh Thảo liền tiến thối lưỡng nan, đơn giản nghĩ muốn khóc.

"Gia gia đại khái sắp trở về rồi đi."

Nghe được Việt Thiên Thu câu này làm bầm, Thanh Thảo cuống quýt nhìn thoáng qua ngoài cửa, chột ý thức được lúc này đã qua giờ Thân, nàng rốt cục một lòng dần dần trầm xuống. Nếu như lão thái gia không trở lại, hướng về phía mộ mộ cố gắng còn có thể mượn đại thái thái thế, chơi đùa ra một chút đối sách đến, nhưng tại này lão thái gia lúc nào cũng có thể hồi phủ ngay miệng, hướng về phía mộ mộ có thể đánh bài còn có thể có mấy trương?

Đúng vào lúc này, nàng chỉ thấy Việt Thiên Thu cầm trong tay quyển sách kia đặt tại dưới lòng bàn chân tầng kia trên giá sách, lập tức nhanh nhẹn từ trên thang lầu bò xuống dưới.

Làm hai chân sau khi rơi xuống đất, Việt Thiên Thu nhẹ nhàng vỗ vỗ tay, lập tức cười mỉm mà nhìn xem Thanh Thảo nói: "Thanh Thảo, Hạc Minh hiên nơi này công việc hẳn là rất thoải mái, người nói có đúng hay không?"

Thanh Thảo không nghĩ tới một ngày kia sẽ bị vị này tuổi nhỏ Cửu công tử hỏi loại vấn đề này, nhất thời lại là hoàn toàn ngây dại.

Nàng một sẽ nghĩ tới hướng về phía mộ mộ là đại thái thái trước mặt hồng nhân, một sẽ nghĩ tới hôm qua lão thái gia hỏi cũng không hỏi rõ ràng, liền đem cái kia tự xưng là Việt Thiên Thu cửu cửu người đưa đi Ứng Thiên phủ đánh lấy hỏi. Có thể đang do dự lúc, nàng nhìn thấy cái kia nhìn như tràn đầy, trên thực tế lại bỏ sót rất nhiều giá sách, bỗng nhiên ý thức được chính mình phạm sai lầm.

Cửu công tử coi như thân phận lại xấu hổ, lần này ít nhất không có phạm sai lầm, sai là dám theo Hạc Minh hiên trộm sách thanh đậm!

Đúng vào lúc này, nàng cũng chỉ thấy Việt Thiên Thu không phong độ chút nào ngồi xếp bằng dưới, như có điều suy nghĩ nắm vuốt tóc trên đầu.

"Hướng về phía mộ mộ chạy đến Hạc Minh hiên rống to kêu gào, xác thực đầy đủ uy phong. Nói không chừng một hồi nàng sẽ còn phóng đi Thanh Phân quán, dẫn xuất một trận oanh động Việt phủ nháo kịch tới. Nghe nói mẹ người cùng hướng về phía mộ mộ là tỷ muội, một đạo đi theo xuất giá Đại bá mẫu tới, tính tình lại tốt hơn nhiều, làm sao nàng và hướng về phía mộ mộ cảnh ngộ liền chênh lệch lớn như vậy chứ?"

Nghe đến mẫu thân luôn luôn bị khờ khéo lộ ra ngoài hướng về phía mộ mộ ép một đầu, Thanh Thảo rốt cục làm ra quyết đoán, lập tức ngoan ngoãn quỳ gối hành lễ nói: "Cửu công tử, nô tỳ đột nhiên nhớ tới có một số việc, nghĩ trở về một chuyện."

"Ừm, đi sớm về sớm."

Hôm qua cái Việt lão thái gia đã ra mặt giải quyết một cục cường đạo sóng gió, hôm nay này trộm sách sự kiện sao có thể lại để cho lão gia tử xuất mã?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Thanh Phấn trước quán, hướng về phía mù mù tụ tập bảy tám cái vú già khí thế hung hăng tới, vừa đến trước cửa liền mắt choáng váng.

Vừa dứt lời, Lạc Hà liền nghe đến ngoài cửa truyền đến hướng về phía mẹ mụ sắc nhọn thanh âm: "Nện không mở cửa liền đi tìm cái thang, ta cũng không tin bọn này tiêu đề từ có thể đảo được trời!"

Đối mặt gian ngoài cái kia động tĩnh không hề, ba cái nha đầu nhất thời thất kinh, Lạc Hà càng là móng ngón tay cơ hồ lâm vào lòng bàn tay.

Nàng không biết Việt Thiên Thu đến tốt cùng xảy ra điều gì yêu thiếu thân, đến mức hướng về phía mù mù điên cuồng như vậy, có thể đem qua đằng sau, nàng đã đem vị kia Cửu công tử trở thành duy nhất cây cỏ cứu mạng.

Gần như sụp đổ tuyệt vọng nàng hít một hơi thật sâu, đối hai cái tiểu nha đầu mạnh gạt ra về tươi cười: "Nếu thật là bị các nàng xông tới, các người liền cái gì đều hướng trên người của ta đây. . ."

Lạc Hà này lời còn chưa nói hết, gian ngoài cái kia tiếng phá cửa, tiếng bước chân, náo động tiếng bỗng nhiên hơi ngừng, đúng là hoàn toàn tĩnh mịch.

Không biết xảy ra chuyện gì, các nàng không khỏi hai mặt nhìn nhau. Cuối cùng vẫn là lớn tuổi Lạc Hà trấn định chút, hít một hơi thật sâu nói: "Các người trong phòng đừng nhúc nhích, ta đi ra xem một chút!"

Rón rén ra phòng Lạc Hà còn chưa tới bên cửa, nàng liền nghe đến một cái giống như quen thuộc giống như xa lạ uy nghiêm thanh âm

"Đây đều là đang làm gì?"

"Quá. . . Phu nhân."

Lạc Hà hít sâu một hơi, lại không lo được trong lòng kinh hãi, một cái bước xa lên đến cạnh cửa, xuyên thấu qua cái kia một tia khe cửa nhìn ra ngoài, ánh mắt lập tức rơi vào cái kia dẫn đầu trên người trung niên phụ nhân.

Phụ nhân kia cách ăn mặc cũng không hoa lệ, trên đầu không thấy kim thúy, chỉ có một nhánh bạc châu trâm, trên người mặc màu hồng phách tay áo áo, cây hoàng lư màu vậy xếp nếp, bên ngoài che đậy Thu Hương màu vải bồi để giấy, đoan trang trên mặt một tia biểu lộ đều không có. Có thể mấy cái trẻ tuổi ngọc mạo nha đầu chen chúc tại bên người nàng, lại cứ thế mà bị làm nổi bật được như là lá xanh, có thể không phải là đại thái thái?

Mà ở tại phía bên phải hư vịn tay nàng, Lạc Hà cũng nhận ra, vừa lúc hướng về phía mù mù đích thân muội muội, trong phủ thường gọi hướng về phía Nhị nương quân sự người vợ.

Hướng về phía mù mù cái kia thao thiên đáng vẻ bề vệ phảng phất hoàn toàn bị một thùng nước lạnh tưới thấu, lúc này ở đại thái thái ánh mắt sắc bén nhìn soi mói, nàng không tự chủ được co lại cái đầu, đúng là may mắn nói không ra lời.

Nàng đều còn như vậy, huống chi còn lại mấy cái bên kia bị nàng gọi tới vũ giả? Cũng không biết là ai hai đầu gối mềm nhũn không có thể đứng ở, trong lúc nhất thời bảy tám người dón dập quỳ đầy đất.

Hướng về phía mù mù rốt cục đứng không vững nữa, cuống quýt quỳ gối đi lễ, dùng sức nuốt một miếng nước bọt, lúc này mới giả bộ trấn định nói: "Phu nhân, ta là xem này Thanh Phân quán giữa ban ngày đóng cửa. . ."

"Không cần nói." Đại thái thái lơ đãng giống như ánh mắt tại hướng về phía mù mù cái kia căng phồng trong ngực đánh một vòng, lập tức lạnh nhạt nói, "Ta bây giờ là không hay quản lý chuyện, nhưng cũng đừng không được có người đánh lấy ta cớ hiệu tại trong nhà này làm mưa làm gió. Người tới, đem nàng buột."

Nghe được cuối cùng này bốn chữ, mấy cái ăn mặc loè loẹt nha đầu sau lưng, hai cái kiện phụ vọt ra, đi lên liền một trái một phải bắt lấy hướng về phía mù mù cánh tay, tay chân lạnh lẽo đem hướng về phía mù mù trối ngược lại không nói, còn thuận tiện hướng trong miệng nàng nhét vào một đoàn vải rách.

"Kèm thêm trong nhà nàng đôi kia vô pháp vô thiên con cái, mỗi người hai mươi đại bản, đánh xong cho ta đưa đến thành tây thôn trang đi lên."

Mất thấy vừa mới còn oai phong lẫm liệt hướng về phía mù mù bây giờ phảng phất thành ôn gà, liền cầu xin tha thứ thanh âm đều không phát ra được, Lạc Hà nguyên vốn cho là mình hội như trút được gánh nặng, nhưng trong lòng lại là bất ổn.

Nhất là làm nàng nhìn thấy đại thái thái lúc gần đi hướng Thanh Phân quán liếc tới liếc mắt, nàng biết rất rõ ràng hai cánh cửa lớn che cản tầm mắt của đôi phương, hẳn là không nhìn thấy chính mình, nhưng như cũ không khỏi chịu run rẩy.

Nàng lơ mơ nghe nói qua, lão thái gia lúc trước cho đại lão gia cưới vợ, môn kia việc hôn nhân là với cao, đại thái thái về nhà chồng lúc chẳng những mang đến phong phú của hồi môn, mười cái người hầu, còn có nhà mẹ đẻ đối lão thái gia duy trì.

Dù cho bây giờ đại thái thái nhà mẹ đẻ đối với như mặt trời ban trưa Việt lão thái gia tới nói, sớm đã không tính là gì, có thể chỉ nhìn đại thái thái vừa mới uy thế, nàng đã cảm thấy hít thở không thông.

Nàng là tạm thời thoát khỏi hướng về phía mù mù, có thể Cửu công tử lại chọc tới đại thái thái, này đáng giá không?

Làm Thanh Thảo vội vàng trở về Hạc Minh hiền thời điểm, đã là chưa tới nửa giờ sau chuyện, vừa lúc đầu đầy mồ hôi, tóc mai đều có chút tán loạn, một bộ thờ hồn hèn đáng về.

Nàng dùng một loại trước nay chưa có kính sợ ánh mắt liếc qua Việt Thiên Thu, thay đổi trước đó vài ngày tránh như xả hạt, đi đến Việt Thiên Thu trước người, cẩn thận từng li từng tí công quỹ gối.

Giờ này khắc này, đám người đi hành lễ về sau, hoàn toàn như trước đây vây quanh Việt lão thái gia nói chút lời nói về sau, nhị lão gia Nhị thái thái cùng Tam lão gia tam thái thái liền dẫn con cái từ ra ngoài, đại thái thái nhưng không có chuyển ồ, mà là mang theo trưởng tử lưu lại.

Lão thái gia xem xét này ước chừng liền biết đại thái thái nói ra suy nghĩ của mình, lúc này trực tiếp nói ra: "Đại lang, đi lấy mẹ ngươi ngồi xuống nói chuyện."

Đại thiếu gia Việt Đình Chung một năm này hai mươi có sáu, dưới gối một trai một gái, luận tuổi tác làm phụ thân của Việt Thiên Thu cũng không có vấn đề gì, nhưng tại Việt lão thái gia trước mặt, hẳn lại so Việt Thiên Thu càng lộ vẻ co quắp.

Hắn tưởng mạo theo phụ mẫu, lộ ra đoan chính có thừa, tú dật chưa đủ, lúc này theo lời đi dắt mẫu thân ngồi xuống, mình tại đứng bên cạnh đằng sau, ánh mắt vẫn không khỏi được rơi vào Việt Thiên Thu trên người.

Việt Thiên Thu đương nhiên sẽ không xem nhẹ vị này tiện nghi huynh trưởng xem kỹ, cười hi hi hồi trở lại nhìn sang, thấy đối phương ngược lại không chịu nổi trước, tránh đi ánh mắt nhìn hướng nơi khác, hẳn lúc này mới vừa nhìn về phía đại thái thái.

So với con trai đến, đại thái thái thông dong được nhiều, nàng căn bản không quan tâm Việt Thiên Thu ánh mắt, ngược lại còn ôn hòa đối với hắn gật đầu cười một tiếng, lúc này mới đối Việt lão thái gia khom người: "Lão thái gia, Thiên Thu cùng Trường An đều đã bảy tuổi, đến nên đi học tuổi tác. Theo tư chất của bọn hắn, tìm Thường tiên sinh ngược lại làm thầy nãi bọn hắn."

Thấy Việt lão thái gia hiển nhiên đang tập trung tinh thần nghe mình, đại thái thái trong lòng càng có hơn mấy phần tự tin, lập tức tiến một bước chậm lại ngữ điệu: "Lúc trước trong nhà của ta huynh trưởng viết thư đến, tiến cử một vị Khưu tiên sinh. Nói đó là Hoàng Thượng nhiều lần chinh không nổi một vị hiền đạt, viết sách lập thuyết vô số, đệ tử học trò khắp thiên hạ. Nói là bây giờ này một nhóm cuối cùng quan môn đệ tử xuất sư, hẳn liền không dạy."

Nói đến đây, đại thái thái liền cười nhìn lấy Việt Thiên Thu nói: "Thiên Thu từ nhỏ đi theo lão thái gia to lớn, thông minh tự nhiên, không bằng liền mang theo Trường An cùng một chỗ, hai chú cháu cùng đi thử một lần. Nếu là có may mắn bái vào môn hạ, ngày sau có gia đình chiếu ứng, có sư trưởng sư huynh dìu dắt, cầu học cũng tốt, tiền đồ cũng tốt, đều có thể làm ít công to."

Việt lão thái gia trầm ngâm một lát, từ chối cho ý kiến nói: "Ngươi có lòng. Đại lang, phụ thân ngươi tại ngoại làm quan mấy năm, mẹ ngươi trong nhà chiếu quản các ngươi con cháu mấy cái, ngày ngày vất vả, ngươi phải thật tốt hiếu thuận nàng."

Việt Đình Chung tại tổ phụ trước mặt xưa nay vâng vâng, lập tức vội vàng đáp ứng cuống quýt. Mà đại thái thái lời nói xong, đương nhiên sẽ không tại công công Hạc Minh hiền ở lâu, lập tức liền đứng dậy cáo lui.

Lúc gần đi, nàng lần nữa nhìn thoáng qua Việt Thiên Thu, đã thấy vị này hai ngày trong phủ giáo động tốt sống gió lớn Việt thị con nuôi, cười ha hả hướng nàng phát phát tay, nghiêm nhiên cáo biệt.

Đại thái thái không nhắc tới một lời thanh đậm, nàng biết rõ lão thái gia đối với ban ngày tại Hạc Minh hiền hai cái nha đầu căn bản không để trong lòng, chính mình tùy ý chọn người liền có thể giải quyết chuyện nhỏ này.

Dù sao, chỉ có mỗi ngày lão thái gia sau khi trở về, có thể ở lại đây tòa bên trong thư phòng mới là thân tín. Không có gì ngoài càn ảnh, cũng chính là đây nhà sau bên trong chuyên hầu hạ Việt lão thái gia bút mực cùng với thường ngày sinh hoạt thường ngày cái kia đại nha đầu đỉnh vàng.

Đại thái thái đi, Việt Thiên Thu đồng dạng không đề cập tới thanh đậm, đương nhiên càng sẽ không nói rằng buổi trưa trận kia trộm sách nháo kịch.

Hắn tiến lên kéo lại lão thái gia tay áo, nghiêm trang nói ra: "Gia gia, ta cầu ngài một sự kiện."

"Ừm?" Việt lão thái gia còn tưởng rằng Việt Thiên Thu muốn nói đại thái thái nâng lên cầu học sự tình, liền nghiêng ngẫm nhưu mày. Có thể sau một khắc, hẳn liền ngoài ý muốn.

"Ta muốn giữ lại Lạc Hà. Nàng lấy chồng còn quá sớm."

Việt lão thái gia phỉ hất điểm thần tài nhớ tới Lạc Hà là ai. Hắn đầu tiên là kinh ngạc, lập tức liền ha ha phá lên cười.

"Ranh con, tuổi còn nhỏ liền biết háo sắc rồi?"

Việt Thiên Thu sớm đã thành thói quen theo Việt lão thái gia trong miệng thỉnh thoảng lóe ra tới lời thô tục.

Lão gia từ từ trước tới giờ không che giấu chính mình nghèo hèn xuất thân, nông cạn học thức, nhạt nhẽo tài văn chương. . . Dùng lão gia từ mình tới nói, hẳn trời sinh có thể nhớ kỹ vô số phức tạp nhất con số, lại chỉ có thể đọc ngược như cháy một bản luận ngữ, mặt khác kinh sử đều là qua loa, cho nên, có thể theo một huyện nhỏ lại một đường làm đến Hộ bộ thượng thư, đó là trời sinh đại vận, không người có thể so sánh.

Cho nên, đối mặt như thế một cái trong nhà ưa thích đi thẳng về thẳng gia gia, Việt Thiên Thu tự nhiên hết sức thần trần: "Gia gia, ta không quen bên người thay người. Lại nói Lạc Hà mới 16, lưu hai năm, mười tám tuổi lại thả nàng xuất giá tốt. Đến lúc đó ta cũng lớn, có thể tự mình chọn cái nam nhân tốt, gả con gái giống như đem nàng gả."

"Ngươi mới bao nhiêu lớn, nói cái gì gả con gái, nàng tuổi tác lại lớn hơn vài tuổi liền đủ làm ngươi mẹ!" Việt lão thái gia cười đến ngứa tới ngứa lui, quạt hương bồ giống như bàn tay lớn tại Việt Thiên Thu trên đầu xoa nhẹ đến mấy lần, cuối cùng ít có quăng lên văn tới.

Ngắm nghía chính mình cơ hồ từ nhỏ nhìn xem lớn lên tiểu gia hỏa, hần đột nhiên cảm thấy tại chính mình không có chú ý tới thời điểm, cái kia chính mình ôm vào trong ngực lúc lại thỉnh linh nắm chặt hần sợi râu hải tử, đã lớn lên.

Trầm mặc một hồi, vị này tại Việt phủ chiếm giữ đình điểm, tại triều đường cũng là nói một không hai lão gia tử, đột nhiên vỗ lan can nói: "Hào tiểu tử, có chút chí khí, còn muốn so với ta!"

Đang lúc Việt Thiên Thu cho rằng lão gia tử tám chín phần mười hội đáp ứng thời điểm, Việt lão thái gia lời kể tiếp lại không phải cái kia chuyện.

"Cái kia trời ta nói lỡ miệng, hiện tại bên ngoài một đám người đều tại cái kia trò cười con ta tôn cả sảnh đường, lại nhặt được cái cháu trai trở về nuôi, nếu là ta lại đem người ném cho tiểu Ảnh đi dạy, ta đây là nuôi cháu trai, vẫn là nuôi tay chân? Ta cũng không phải những cái kia trong quân vô tướng, danh xưng thu một đồng nghĩa tử, kỳ thật đều là thân binh tay chân!"

Việt lão thái gia cũng không để ý tới Việt Thiên Thu cái kia ngờ ngác biểu lộ, có chút thổn thức nói: "Năm đó ta làm người hầu bàn thời điểm, may mắn đi theo nhạc phụ từ lão chương quỹ nhận chữ, sau này hần chẳng những gả con gái cho ta, trả lại cho ta mưu cái ti kho Tiểu Lại bát com. Vận khí ta tốt, được lão sư ta mất duyên, này mới chính thức bắt đầu đọc sách. Lão sư lúc trước kết cục hai mươi năm mới kiểm tra ra cái tiến sĩ, đến chết mới chỉ là cái huyện úy, nhưng tại lúc trong mắt ta đã kinh động như gặp thiên nhân."

Hần ngắm nghía Việt Thiên Thu, dần dần lộ ra thần thờ vè: "Đời ta cũng không xuống qua khoa trường, bị người đâm cột sống nói bất học vô thuật, có thể cũng không thể nhường con cháu lại bị người chê cười! Này khâu Sở An đến Kim Lăng hơn một năm, ta trong triều cũng lão nghe người ta khen hần, lỗi tai đều lên vết chai. Người cùng Trường An cùng nhau đi, kiến thức một chút này cái gọi là danh sĩ là ngựa chết hay là lừa chết."

Việt Thiên Thu đối với tìm cái gì Khuru tiên sinh cầu học không có nửa điểm hứng thú. Không vì khác, liền vì đưa ra việc này chính là Đại thái thái, hần căn bản không cho rằng khả năng này là hảo ý.

Cùng Việt Tú Nhất cùng đi cầu học, người ta đây không phải cố tình khiến cho hần đi làm cháu trai vật làm nền?

Cần phải bác bỏ Việt lão thái gia không phải dễ dàng như vậy, Việt Thiên Thu con người đảo một vòng, liền lùi lại mà cầu việc khác nói: "Ta đây nghe gia gia, cùng Trường An cùng nhau đi. Bất quá, gia gia được dạy ta chắc chắn."

Việt lão thái gia ngoài ý muốn đến cực điểm. Hần cùng Việt Thiên Thu bốn mắt nhìn nhau một hồi lâu, đột nhiên ha ha cười nói: "Người mấy cái kia bá phụ, huynh đệ tỷ muội, cháu trai chất nữ, không có một cái tính được rõ ràng những con số kia, ta tưởng tượng liền đến khí, tiểu tử người muốn thật nguyện ý, ta dạy cho người, người có thể cho ta thật tốt học, học không tốt đừng trách ta đại con con quát người!"

Biết muốn học chắc chắn, đây là gài đến lão gia tử chỗ ngứa, Việt Thiên Thu cũng không nhịn được nở nụ cười.

Cho nên, hần không cần suy nghĩ hỏi ngược lại: "Gia gia, nếu là ta học tốt được đâu?"

Việt lão thái gia không nghĩ tới Việt Thiên Thu lại vẫn cùng mình nói tới điều kiện, nhất thời trừng trừng hai mắt: "Đừng cho ta nói mạnh miệng, hôm nay dạy người cừu chương, người nếu là ngày mai kiêng không ra, ta liền thả Lạc Hà đi lấy chồng!"

Sau một canh giờ, làm lão gia tử thả ăn xong com tới Việt Thiên Thu trở về, hần lập tức nhìn về phía bên cạnh Việt Ảnh.

"Tiểu Ảnh, người nghe được rồi? Theo chín chín tám mươi mốt đến nhị nhị như 4, ta chỉ nói một lần, tiểu tử này vậy mà hoàn toàn nhớ kỹ!"

Việt Ảnh nhẹ nói ra: "Cừu công tử trí nhớ tốt, mà lại, hần kỳ thật đã sớm nhận thức chữ."

"Hần là ta từ nhỏ nhìn xem lớn lên, lẽ ra chỉ coi là nuôi chỉ chó con mèo con giải sầu một chút, có thể chung quy là nuôi thành tình cảm tới. Thăng ranh con này liền chỉ có một điểm không tốt, nói dễ nghe là lười nhác, nói không được khá nghe liền là không tìm không phổi, ngồi ăn rồi chờ chết! Hần mới bảy tuổi cứ như vậy, về sau vẫn phải rồi? Ta tại còn không sao, có thể sau ta nếu là không ở đây?"

Việt Ảnh liền đổi sắc mặt: "Lão thái gia. . ."

Việt lão thái gia tức giận trừng mắt liếc Việt Ảnh: "Ta cũng không giống như người khác thành trời kiêng kị cái này kiêng kị cái kia, sinh lão bệnh tử có gì có thể sợ, chẳng lẽ không nói chết, ta liền có thể sống lâu trăm tuổi? Người một cái người luyện võ, so ta lão đầu tử này còn mê tín!"

Bị Việt lão thái gia cho chặn lại cực kỳ chặt chẽ, Việt Ảnh quả thực là không có tính tình, dứt khoát im lặng không nói.

"Ta xuyên phá thân thể của hần, liền là cho hần biết tình người âm lạnh, cũng thuận tiện nhìn một chút trong nhà bọn gia hỏa này chất lượng! Quả nhiên có người làm ra cái Đình Hữu Tài tới! Vẫn là người biết tâm ta ý, dặn dò tổng ngạc nhiên anh đem này làm quen người què đánh chết chắc chắn!"

Lão thái gia thấy Việt Ảnh tựa hồ muốn nói chuyện, trực tiếp vỗ lan can quát: "Người không cần giúp bọn hần nói chuyện, ta biết hôm qua là có người cáo mượn oai hùm, nhưng nếu không phải bọn hần có lời oán giận, phía dưới người đến mức lớn gan như vậy bao thiên?"

"Lúc trước Tứ Lang làm sao trở nên hận đời? Hoàng Thượng lần kia chạy ra cung về đến trong nhà đi dạo, tán hần oai hùng, tương lai nhất định có tác dụng lớn, kết quả trong nhà liền có người ghen tỵ, hống hần đi bộ đội. Kết quả hần xem xét trong quân cái kia hồng bát nát bộ dáng, lập tức liền ngày ngày mắng quan văn yêu tiền, vô tướng sợ chết! Có thể như thế hần cũng chính là bốn phía gây rối hỗn bất lận, lại lại có người nói với hần, sắp quyết định vị hôn thê trong nhà huynh trưởng liền là cái trong quân ác bá, này mới khiến hần một mạch cùng ta đại sáo một chiếc, trực tiếp trở mặt chạy!"

Trong lòng kìm nén lời nói nói một hơi, Việt lão thái gia tóm lấy chính mình cái kia mấy cây chuột sợi râu, dần dần lại thở dài.

"Được rồi, không nói cái kia hèn mặt! Thiên Thu giống ta, nhận thức chữ nhanh. Ta chính là nghỉ một lúc ném qua một bản trường dạy vỡ lòng tự thiếp cho hần, lại mấy lần cầm sách chỉ bảo cho hần đọc qua luận ngữ, không nghĩ tới hần thế mà liền nhận thức chữ. Tên tiêu tử này, nhìn hần ở trong sách rồi loạn phác họa liền biết, hần cũng là có thể xem mấy quyển cạn một điểm mà thôi, hần cho rằng sách dễ dàng như vậy xem hiểu?"

Đích tôn chiếm đi Việt phủ đông đường, bốn cái sân nhỏ nguyên bản cùng nhau rỗng rã hiện lên ruộng hình chữ, nhìn như địa phương không nhỏ, nhưng Đại thái thái hai đứa con trai đều đã thành hôn, con dâu lại cho nàng thêm tôn nhi tôn nữ, bởi vậy đầu hai tiến vào sân nhỏ đều là ốc nước ngọt trong vỏ làm đạo tràng, hơi có chút khéo léo đẹp để thiết kế.

Ở trong đó, phân công cho đại thiếu gia một nhà tình phương viện, một cách tự nhiên là không có gì ngoài Đại thái thái sinh hoạt thường ngày nhất định nước cư bên ngoài tốt nhất.

Cùng cang đình mình theo lão thái gia cái kia trở về, Đại thái thái phân phó trưởng tử trở về, lại đem trưởng tôn Việt Tú Nhất theo tinh phương viện gọi đi qua.

Đôi mắt Đại thái thái ánh mắt sắc bén xem kỹ, Việt Tú Nhất bản năng tránh né lấy, đến cuối cùng đành phải kiên trì hỏi: "Tổ mẫu có việc hỏi tôn nhi?"

"Ta cũng không nghĩ tới, Việt phủ đường đường Trọng trường tôn, vậy mà lại định đem chính mình tiêu thúc thúc đưa đến người què trong tay!"

Việt Tú Nhất nhất thời quá sợ hãi: "Không có, tuyệt đối không có, tổ mẫu tuyệt đối đừng nghe hướng về phía mù mù nói vớ nói vẩn!"

"Ờ? Ta đều không có nói là ai chiêu, làm sao người biết là ta hỏi hướng về phía mộ?" Đại thái thái phượng mi cau lại, ánh mắt bên trong toát ra thật sâu lừa giận, "Còn không cho ta theo thực đưa tới?"

Đại thái thái mặc dù mặc kệ nhà, nhưng trong nhà không chỉ chị em dâu, nhị lão gia cùng Tam lão gia gặp nàng đều rụt rè, chớ đừng nói chi là Việt Tú Nhất như thế đứa bé.

Hắn về mặt cầu xin quý xuống, cúi đầu nói: "Ta chính là cùng hướng về phía mộ mộ phần nà qua hai câu, nói là thái gia gia đối Thiên Thu so ta đối cái này Trọng trường tôn còn tốt, hướng về phía mộ mộ liền nói với ta, nàng sẽ tìm người thật tốt giáo huấn cái này con hoang. Ta thật không muốn cho hắn bị bắt cóc, cũng không biết hướng về phía mộ mộ lại dám đánh chủ kia ý, ta thật không biết. . ."

"Hoang đường, loại lời này cũng là có thể đối tôi tớ oán trách? Ngươi có biết hay không nếu là lan truyền ra ngoài, ngươi cả đời này thanh danh liền tất cả đều xong? Ngươi cho rằng lão thái gia liền không có nửa điểm phát giác? Hắn nói là đem ngươi đưa đi Ứng Thiên phủ nha đánh lấy hỏi, nhưng thật ra là bày mưu đặt kế môn sinh đem ngươi đánh chết coi xong, nếu không ngươi cho là mình trước mắt còn có thể như thế yên yên ổn ổn ngồi ở chỗ này?"

"Nếu không phải ta lấy rơi xuống hướng về phía nguyên me, nằng miệng rộng hướng ra phía ngoài đầu nói nửa câu, người là kết cục gì?"

Việt Tú Nhất bị Đại thái thái mắng cả người cuộn mình thành một đoàn, khóc đến đau lòng cực kỳ: "Ta chính là tức không nhận nổi, thái gia gia Hạc Minh hiên ta mỗi ngày chỉ có thể ngậm ngọc như vậy một lát, hẳn lại có thể mỗi ngày y lại cái kia hồng bát sách chơi. . ."

"Giận liền lấy ra bản lĩnh thật sự tới." Đại thái thái lúc này mới đem Việt Tú Nhất kéo lên, dùng khăn lau khô hấn nước mắt trên mặt, mỗi chữ mỗi câu nói, "Cho ta vượn tay ra!"

Thấy Đại thái thái sắc mặt nghiêm, tay phải lại là nắm lấy một cây thật dài thước, Việt Tú Nhất nhất thời sắc mặt một thảm, nhưng vẫn là thành thành thật thật đưa tay trái ra.

Hắn mới đầu còn hơi có chút thấy chết không sờn dũng khí, có thể nóng bỏng năm lần qua đi, đau nhức khó nhin hẳn rồi cực nhin không được rút tay, lập tức lại bị Đại thái thái hung hăng kéo lại thủ đoạn, cứ thế mà chịu hai mươi lần, cuối cùng trong lòng bàn tay đúng là sưng như là Bánh Bao cao.

Mảnh liệt đau đớn cùng khuất nhục nhường cả người hấn đều co lại thành một đoàn, nước mắt đan xen, làm Đại thái thái lấy tay lụa giúp hấn lau sạch sẽ đàng sau, hấn lại vẫn là khóc thút thút không thôi.

"Muốn là lúc sau người còn chỉ biết là bởi vì làm một chút chuyện nhỏ sinh lòng ghét hận, ta liền trực tiếp đánh chết người, miễn cho cho Việt gia mất mặt! Muốn đem Việt Thiên Thu làm hạ thấp đi, rất đơn giản, qua hai ngày đi Khuru tiên sinh chỗ ấy cầu học thời điểm, người cho ta xuất ra ba tuổi biết chữ, bốn tuổi khiêng thò, năm tuổi viết chữ bản lĩnh thật sự đến, nhường Việt Thiên Thu thất tốt nhìn một cái!"

Việt Tú Nhất nhỏ như vậy tuổi tác, qua quyết nghĩ không ra bức này âm độc chủ ý, có thể hướng mục mục cũng chưa chắc là thuần túy khoe khoang quyền mưu, này phía sau khẳng định còn có ma!

4 phòng nhiều cái con nuôi, cùng đích tôn có quan hệ gì? Nàng lại không quan tâm Việt Thiên Thu ngày sau hội phân một phần gia sản!

Thế mà đem đích tôn người làm vũ khí sử dụng, nàng tư sẽ đem cái kia lòng da hiểm độc đen phổi gia hỏa bắt tới!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Mặt nóng dán lên mông lạnh

"Là mặc bộ này màu đỏ quả hạnh, vẫn là cái này màu đỏ tím?"

Nhìn xem Lạc Hà lục tung, cơ hồ đem chính mình tất cả y phục lấy ra bày khắp giường êm, Việt Thiên Thu đơn giản dờ khóc dờ cười.

Lạc Hà không có chú ý Việt Thiên Thu cái kia bắt mắt, còn tại từng kiện từng kiện hướng về thân thể hắn khoa tay, đến cuối cùng mới tiếc rẻ thờ dài một hơi.

"Chỉ tiếc lão thái gia vẫn luôn cố ý phân phó, cho công tử làm quần áo có nhiều xanh đỏ lòe loẹt, xanh ngọc hồng tím, không tương đương màu sắc cơ hồ không có, cái kia Thiên công tử đến cửa sau xuyên qua một bộ lại quá keo kiệt. . ."

Hai ngày này Lạc Hà tâm tình liền cùng này tươi đẹp xuân quang giống như, sáng sủa vui mừng. Lão thái gia chính miệng nói lại lưu nàng hai năm, đến lúc đó nhường chính nàng chọn người gả, đây là Mãn phủ bên trong tìm không ra phần thứ hai đãi ngộ.

"Thử lại ta đều nhanh thành móc áo. . ." Việt Thiên Thu tức giận đích thì thầm một tiếng, lập tức giải quyết dứt khoát nói, "Không cần chọn lấy, liền món kia, màu đỏ chói!"

Lạc Hà nhất thời chịu ngạc nhiên. Thế nhưng là, nàng cuối cùng không thể cố chấp qua được Việt Thiên Thu, dù cho nàng mãi đến đưa Việt Thiên Thu đi ra ngoài, vẫn cảm thấy người mặc đồ thẩm đi bãi sư cầu học, thật sự là vô cùng không ổn.

Việt Thiên Thu lại cảm giác được lựa chọn của mình vô cùng thỏa đáng. Nhất là thấy Việt Tú Nhất người mặc đúng quy đúng cù trúc thanh bàn dẫn vật phải nghiêng vật áo cái áo, dưới chân là một đôi nhẹ nhàng thoải mái miếng vải đen giày lúc, hắn liền càng phát ra nghĩ như vậy.

Ngược lại hắn hôm nay cũng không có ý định nã đảo thành công, nếu như thế, rêu rao một lần lại có làm sao?

Bảy năm qua lần thứ nhất chính thức đi ra Việt phủ cửa chính, lên xe ngựa đằng sau, hắn không có để ý bên cạnh cái kia điệu thấp yên lặng cháu trai, chỉ cảm thấy xanh như mới rửa bầu trời là như thế mê người, gian ngoài ồn ào là như thế êm tai, tiếng vó ngựa cùng bánh xe chuyển động tiếng đều lộ ra cực kỳ dễ nghe, xuyên thấu qua màn cửa thấy những cái kia người buôn bán nhỏ, dù cho quần áo tả tơi, cũng là như thế cảnh đẹp ý vui.

Những năm gần đây, nếu không có to như vậy một cái Hạc Minh hiện có thể cung cấp hắn hồngбет sách cho hết thời gian, còn có cái cáo già gia gia nói chuyện tìm niềm vui, không thể ra cửa hắn quả là nhanh nhẹn điên rồi!

Có lẽ là Việt lão thái gia còn bản khoản trước đó trong nhà tiến vào "Cường đạo" sự tình, hôm nay đúng là nhường Việt Ảnh mang theo mấy cái gia đình đưa hai người đi cái kia Khưu tiên sinh trụ sở, sau đó lại đi Hộ bộ chờ lấy.

Bởi vậy, Việt Thiên Thu theo màn cửa khe hở bên trong thấy cái kia yên lặng cao gầy người trung niên, trong lòng từ có một loại tương đương đáng tin cảm giác.

Hôm nay vốn đang hắn là có trường bối trong nhà đưa, nhưng lão gia tử lên tiếng nói, đừng để bên ngoài cảm thấy Việt thị tử đệ không thể rời bỏ đại nhân, liền trực tiếp nhường Việt Thiên Thu mang theo Việt Tú Nhất tới.

Việt Tú Nhất vô cùng không quen nhìn Việt Thiên Thu giờ phút này như nông dân vào thành giống như cử động, nhìn không được mở miệng nhắc nhở: "Ngồi xe an vị xe, bên ngoài có gì đáng xem, vừa dơ vừa loạn, nhanh buông rèm cửa sổ xuống!"

Hắn lúc trước đi theo mẫu thân đi thăm viếng bà ngoại thời điểm, cũng từng tò mò kéo màn cửa sổ ra nhìn ra phía ngoài, kết quả đầy mắt đều là rồi bời, còn vì này chịu mẫu thân giũa cho một trận!

Liếc liếc mắt mặt mũi tràn đầy nghiêm chỉnh cháu trai, Việt Thiên Thu lười nhác trả lời, ánh mắt rơi vào Việt Tú Nhất co lại ở sau lưng trong tay trái.

Thấy hắn phảng phất đã nhận ra tầm mắt của mình, như lâm đại địch, đưa tay giấu đến sát sao, Việt Thiên Thu như có điều suy nghĩ nhưu này, lại không truy đến cùng, mà là lập tức đem màn cửa kéo đến lớn hơn.

Thấy cửa sổ xe đúng là lộ ra hơn phân nửa, Việt Tú Nhất liền vừa vội vừa tức, lại cũng không lo được che dấu tay thương, lập tức nhào tới cố gắng đem màn cửa gạt xuống tới. Mãi đến Việt Thiên Thu bắt lại tay trái của hắn cổ tay, hắn mới bối rối lên, lại là ngoài mạnh trong yếu kêu lên: "Người làm gì, để cho người ta che giấu chúng ta Việt phủ ra người tới không có giáo dưỡng hay sao?"

"Chế giễu? A, người nào không biết, trắng môn Việt thị chẳng qua là theo gia gia mới phát triển, trong thành Kim Lăng cũng không biết bao nhiêu danh xưng truyền thừa trên trăm năm thế gia, lúc nào để mất Việt gia rồi?"

Lúc này, thấy rõ ràng Việt Tú Nhất tay trái cuốn lấy cực kỳ chặt chẽ, hẳn là chịu qua thurốc, Việt Thiên Thu không khỏi thần nhiên cười. Buông tay ra về sau, hắn tiện tay một ngón tay bên ngoài cái kia chút hiếu kỳ hướng xe ngựa nhìn quanh dò xét bách tính, dựa vào thùng xe vách gỗ nói ra: "Ngay tại ba mươi năm trước, gia gia cùng bên ngoài những người này có khác biệt gì?"

"Người . . Người . ."

Việt Thiên Thu mới không quan tâm tức giận tới mức phát run, ngay cả lời đều không nói ra được Việt Tú Nhất, lạnh nhạt nói: "Làm người đừng quên bản, này năm chữ không phải ta nói, là gia gia nói."

Nghe được là lời của lão gia tử, Việt Tú Nhất mặc dù hoài nghi Việt Thiên Thu là cầm lấy lông gà làm lệnh tiễn, có thể cuối cùng như là quả bóng xì hơi, không có cách nào lại cùng Việt Thiên Thu nói lý lẽ.

Xuyên thấu qua cái kia mở ra màn cửa, hắn thấy được đầu đường rao hàng, thấy được cò kè mặc cả người đi đường, thấy được san sát nối tiếp nhau cửa hàng. . . Mặc dù không bằng trong phủ sạch sẽ gọn gàng, nhưng trong bất tri bất giác, hắn lòng kháng cự lại giảm bớt mấy phần, hào hứng thì nhiều hơn mấy phần.

Đến mức sau cùng ngoài xe truyền đến tới thanh âm, đạo là đã đến Khâu gia thời điểm, hắn không khỏi thất kinh, tranh thủ thời gian thừa dịp Việt Thiên Thu không chú ý một thanh kéo xuống màn cửa.

Việt Thiên Thu căn bản không để ý này một , chờ đến xe cửa vừa mở ra, hắn thấy Việt Tú Nhất lại bắt đầu luống cuống tay chân chỉnh lý trên người y phục, hắn liền trực tiếp xuống xe.

Khâu phủ môn đầu ở vào một đầu trên đường dài, nhìn qua cũng không thấy được, nhưng Việt Thiên Thu theo mắt thoáng nhìn, cũng chỉ thấy gạch xanh lông mày ngói, lộ ra một loại xưa cũ nội tình, điệu thấp xa hoa.

Đến cùng là cái gọi là danh sĩ, nhắm phòng ở cũng chú ý như thế.

Trước cửa đang có bốn cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên tại cái kia nói chuyện, tất cả đều là một thân nho sam, xanh đậm, thạch thanh, ngải lục, xanh tươi, hiển nhiên Việt Tú Nhất cách ăn mặc liền là noi theo đoạn đường này số.

Bốn người dung mạo cử chỉ thanh tao lịch sự, chuyện trò vui vẻ, phảng phất mấy may không có chú ý tới bọn hắn.

Phó dài nam tường ngừng một chiếc xe ngựa nào đó, buộc ngựa trụ bên trên cũng buộc lên năm sáu thốt màu lông sáng rõ, tỉ mỉ chăn nuôi ngựa, chột nhìn một cái, quả nhiên là so Việt Thiên Thu đi ra lúc Việt phủ cửa chính còn muốn sạch sẽ.

Tại đây một mảnh điệu thấp nội liễm màu sắc bên trong, đi qua người đi đường đều hướng Việt Thiên Thu trên người dò xét. Bởi vì cái kia y phục thỉnh linh vạn lục bụi bên trong một điểm đỏ, dị thường chói mắt.

Cho nên, làm Việt Tú Nhất rốt cục chỉnh lý tốt y phục dung nhan từ trên xe bước xuống, hắn thấy Việt Thiên Thu chiêu kia dao động y phục, hận không thể trước mặt mọi người cùng phân rõ giới hạn. Nhưng bọn hắn là cùng xe xuống, hắn cũng chỉ có thể kiên trì bỏ qua Việt Thiên Thu, đi thẳng tới cửa chính, hướng về phía cái kia 4 người trẻ tuổi chấp tay.

"Xin hỏi các vị thể huynh, Khuru tiên sinh có ở nhà không? Văn sinh trắng môn Việt thị Việt Tú Nhất, đến đây cầu học."

Hắn căn bản đề đều không nhắc Việt Thiên Thu, nói xong trước khi đến tại Đại thái thái trước mặt tập qua nhiều lần ngôn từ, trong lòng liệu mạng hi vọng Việt Thiên Thu biết khó mà lui, đừng tới đây quấy chuyện tốt của hắn.

"Trắng môn Việt thị?" Một cái nhìn qua nhỏ tuổi nhất thiếu niên như có điều suy nghĩ quan sát liếc mắt Việt Tú Nhất, đột nhiên cười ra tiếng.

Hắn phảng phất là tự biết thất thố, quay đầu đi chỗ khác không tiếp tục lên tiếng, nhưng hắn một đồng bạn lại cười như không cười tiếp lời nói: "Ta chỉ nghe nói qua Ngô Trung Việt thị, tấn dương Việt thị, có thể trắng môn Việt thị? Chưa nghe nói qua!"

Việt Tú Nhất đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên đơn độc ra Việt phủ, lúc này đối mặt như thế ác ý trêu tức, nhất thời trở tay không kịp, nhất thời trên mặt lúc trắng lúc xanh, xấu hổ cực kỳ.

"Người ta là đi cầu học, nói này chút làm gì?" Lớn tuổi nhất thiếu niên rốt cục mở miệng ngăn lại đồng bạn, lại là bất động thanh sắc nói nói, " Khuru tiên sinh đang cùng một vị khách tới thăm nói chuyện, công tử chờ một lát một lát. . ."

Hắn vừa vừa nói đến đây, lập tức liền thoáng nhìn chính mình lão sư đang đưa một tuần mỹ trắng tấp, áo đay mang giày nhọc quán thanh niên đi ra, xem ra hẳn là trò chuyện với nhau đều vui mừng, lập tức quay người tiến ra đón.

Việt Tú Nhất chỉ thấy đối phương đang nhỏ giọng đối nó bên trong cái kia tuổi hơn bốn mươi người trung niên bầm bầm cái gì, ánh mắt còn không ngừng hướng trên người mình nghiêng mắt nhìn, liền không để mắt đến công ba cái kia thiếu niên không hề hảo như vậy ánh mắt, lòng tràn đầy hi vọng.

Mà Việt Thiên Thu căn bản không có tiến lên, Việt Tú Nhất vừa mới bị người chế nhạo tình cảnh, hắn thấy rất rõ ràng, trong lòng sớm đã nổi nóng.

Việt Ảnh nghĩ khí không mang theo bất cứ ba động gì nói: "Đó là Dư Trạch Văn, trước Lại Bộ Thị Lang dư xây long chi con."

Việt Thiên Thu đương nhiên sẽ không hoài nghi Việt Ảnh là phủ nhận làm người. Vị này cho tới bây giờ liền như bóng với hình đi theo lão gia từ hộ vệ, cũng không biết gặp bao nhiêu quan to hiển quý, trí nhớ tuyệt đối tốt.

Hắn cũng sẽ không hỏi dư xây long là ai. Hắn tại Hạc Minh hiền pha trộn ba năm, đương nhiên nghe nói qua dư xây long người, cũng biết tên kia cùng lão gia từ ở giữa một đoạn vong ân phụ nghĩa bàn xử án.

Thấy Việt Tú Nhất đã hoàn toàn bị cái kia một già một trẻ cho nói bối rối, phảng phất tùy thời tùy chỗ đều có thể khóc lên, Việt Thiên Thu liền phát ông tay áo một cái bước nhanh đến phía trước, cao giọng nói ra: "Chiếu Dư công tử lời nói nói, nhà ngươi tàng thư có khả năng không ràng buộc đưa cho thiên hạ hàn sĩ?"

Thấy một đám ánh mắt trong khoảnh khắc tất cả đều rơi trên người mình, hắn liền ra vẻ khờ dại nói: "Nếu thật là như thế, ta quay đầu xin mời người làm Dư công tử dương danh, nói là trong thành Kim Lăng có một vị mệnh thường quân, trọng nghĩa bỏ sách Dư công tử, chịu xuất ra chính mình toàn bộ tàng thư tới giúp đỡ thiên hạ đọc sách tướng công!"

Đang khi nói chuyện, hắn đã vượt qua Việt Tú Nhất, trực tiếp ngăn tại đã xấu hổ vô cùng tiểu gia hỏa trước mặt, ngẩng đầu ưỡn ngực xem lên trước mặt cái kia hai người trưởng thành.

Dư Trạch Văn nằm mơ đều không nghĩ tới, một ngày kia chính mình vậy mà lại bị một đứa bé như thế hỏi lại, nhất thời đứng là chịu yên lặng.

Xem Việt Thiên Thu cái kia một thân tươi đẹp phục sức, làm tốt nhà đạm Khâu Sở An liền trong lòng không thích, lập tức lạnh lùng nói ra: "Việt gia thật sự là tốt gia giáo, sư trưởng nói chuyện, người một giới hài đồng cũng dám lung tung xen vào!"

"Sư trưởng? Ngươi đã đối ta trắng môn Việt thị khịt mũi coi thường, không thể thu cháu của ta nhập môn, đó cùng Việt gia liền không có liên quan. Đã không có liên quan, ngươi dựa vào cái gì dùng cháu của ta sư trưởng tự cho mình là, dựa vào cái gì ở trước mặt ta tự cao tự đại?"

Cát cao giọng Việt Thiên Thu nhìn cũng không nhìn cái kia giận đến phát run Khuru tiên sinh, có chút dừng lại, liếc Dư Trạch Văn liếc mắt.

"Dư công tử, nhớ kỹ phụ thân ngươi năm đó ở Thái Thú mặc cho bên trên phạm tội, vì lên phục, mỗi ngày đến ta Việt gia đến, đơn từ bên trên kí tên còn viết là môn sinh tôn nhi. Đã ngươi phụ thân đều tự xưng là gia gia của ta môn sinh tôn nhi, ngươi là con của hắn, bàn về bối phận đến, cũng liền cùng cháu của ta Trường An ngang bằng, ngươi nói ngươi tính cái gì sư trưởng?"

Dư Trạch Văn hôm nay áo đai mang giày tới tiếp Khuru tiên sinh, đầy bụng thi thư, đáng vẽ đường đường, lui tới Khâu gia môn hạ thế nào người môn sinh đệ tử không khen một tiếng thật hay?

Có thể giờ này khắc này cứ thế mà bị Việt Thiên Thu liên lụy ra năm đó phụ thân siểm phụ Việt lão thái gia cũ bàn xử án đến, hơn nữa còn cứ thế mà đã biến thành Việt Tú Nhất cùng thế hệ, nói cách khác liền là Việt Thiên Thu vẫn bối, hắn nhất thời sắc mặt trắng bệch, bờ môi lạnh cứng, vừa mới nghĩ tới hỏi vặn lại lập tức đều quên.

Trón ở Việt Thiên Thu phía sau Việt Tú Nhất nhìn ở trong mắt, chỉ cảm thấy thoải mái cực kỳ, lần thứ nhất cảm thấy chán ghét Cừu thúc có chút đáng yêu.

Chính mình xem trọng tuổi trẻ tuần kiệt thể mà bị Việt gia từ đệ ghen được lên tiếng không thể, Khâu Sở An cũng là vừa sợ vừa giận. Theo Việt Thiên Thu này luôn nể gia gia, hắn đã nhận thức đến Việt Thiên Thu chính là Việt lão thái gia nhật được nuôi cái tôn tử kia, nhất thời nổi giận nói: "Cũng chỉ có bất học vô thuật Việt lão nhi, mới có thể thu dưỡng như ngươi loại này miệng lưỡi bén nhọn, có nhục văn nhả thẳng nhai ranh!"

Thấy chu vi xem náo nhiệt người qua đường nói ít cũng có hơn mấy chục, Việt Thiên Thu thân nhiên cười: "Gia gia của ta thu dưỡng ta thế nào? Mạnh Từ nói, lão ta lão cùng với người chỉ lão, ấu ngố ấu, chiếu ngươi nói như vậy, ta khi đó mới lớn cỡ bàn tay, chẳng lẽ liền nên ném trên đường đông lạnh đói mà chết, đưa một cái mạng? Như thế không có đồng tình tâm, còn không biết xấu hổ xưng danh sĩ?"

Lần nữa cường từ đoạt lý đánh cam Khâu Sở An, Việt Thiên Thu mới vừa vừa nhìn về phía Dư Trạch Văn.

"Việt phủ tàng thư, đó là gia gia dùng bổng lộc một quyền một quyền góp nhặt lên. Nếu có bản hàn sĩ từ mong muốn tới mượn, gia gia khảo sát phẩm hạnh, đương nhiên hội chọn những cái kia đọc sách chuyên tâm, trả sách cấp tốc, đáng tin cậy người khẳng khái hào phóng cho mượn đi, nhưng nếu như cho là ngươi liền là của ta, muốn dùng đạo nghĩa áp chế hắn lấy ra tặng người, đây chẳng phải là xúi giục người khác như thế nào không làm mà hưởng? Vẫn là nói các ngươi người nhà họ Dư đều không làm mà hưởng đã quen?"

"Chẳng lẽ nhà ngươi lương thực nhiều, lại có người nhảy ra khoa tay múa chân, nói không cho ngươi chính mình cất rượu uống, chỉ có thể lấy ra tặng người?"

Nói đến đây, Việt Thiên Thu hướng về phía chu vi tụ tập được người đứng xem chấp tay một cái nói: "Còn có, vị này Khuru tiên sinh vừa mới nói cháu của ta Trường An báo trắng môn Việt thị là báo cáo láo nhà tên. Ta cũng phải nói rõ. Việt gia đời đời là Kim Lăng người địa phương, ngày xưa nam triều nước Tống định đô xây khang thời điểm, cửa Nam tuyên dương môn liền gọi là trắng môn, đến nay đều là Kim Lăng biệt xưng, nhà của ta cháu trai vừa mới tự xưng trắng môn Việt thị, có cái gì không đúng?"

"Chẳng lẽ thiên hạ chỉ có các ngươi Khâu gia Dư gia có thể xưng quận vọng, những người còn lại nhà liền tại dòng họ trước mặt thêm cái địa danh đều không được? Đây là ai quyết định quy củ? Hưởng trên mặt thiếp vàng cũng nên có cái hạn độ!"

Mất đủ rồi, khi ra, Việt Thiên Thu lúc này tâm tình đã bình tĩnh lại. Trước xe ngựa đi không bao lâu, hắn liền bóc mở màn cửa sổ kêu lên: "Ảnh thúc!"

Chờ đến Việt Ảnh tới, hần cười híp mắt mở miệng nói ra: "Ảnh thúc, nếu không ngại lấy trước hôm nay chuyện này đi bẩm báo gia gia? Ta cùng Trường An chỗ này có nhiều người như vậy đi theo, không có việc gì."

Từ khi nhận ra Dư Trạch Vân, Việt Ảnh liền ý thức được Khâu Sở An làm loạn sự tình có kỳ quái. Giờ phút này Việt Thiên Thu trực tiếp đưa ra, hần trầm ngâm một lát, nhìn một chút hôm nay cùng xe còn có sáu cái gia đình, sau cùng nhẹ gật đầu.

"Ta đi trước Hộ bộ nha môn, các người tốt sinh đem Cửu công tử cùng Trường An thiếu gia đưa về trong phủ!"

Việt Ảnh đánh ngựa mau chóng đuổi theo, tiếp xuống trở về trên đường, Việt Thiên Thu không giống lúc ra cửa như thế tràn đầy phấn khởi, cũng không có rảnh lại đi đùa một bên cháu trai, chỉ từ màn cửa khe hở bên trong tra nhìn một chút cảnh đường phố, một cách toàn tâm toàn ý yên lặng nghiêm chỉnh lúc đến trí nhớ con đường có hay không phạm sai lầm. Trong đầu, một bức cực kỳ lập thể địa đồ dần dần vẽ ra.

Ngay tại hần cấp tốc tại trong đầu trí nhớ địa đồ chuẩn bị ngày sau bất cứ tình huống nào thời điểm, đột nhiên chỉ nghe ngoài xe truyền đến traten traten kinh hô cùng to lớn náo động, theo sát lấy, thùng xe cũng là kịch liệt lắc lư.

Việt Thiên Thu tuy nói đang suy nghĩ sự tình, nhưng hần ứng biến cực nhanh, lúc này lập tức một cái tay bỗng nhiên níu lại Việt Tú Nhất, một cái tay gạt gao chống đỡ một bên vách gỗ, đồng thời đưa chân phải ra giữ lấy một bên khác vách gỗ, cả người đứng vững hai phía, nằm nghiêng tại nho nhỏ trong xe. Nhưng chính là dựa vào như thế khê chống, hần cùng Việt Tú Nhất không có đổi thành lăn đất hồ lô, mà thùng xe cũng coi như dần dần ổn định lại.

Làm Việt Tú Nhất luống cuống tay chân lần nữa ngồi vững vàng lúc, chưa tỉnh hồn hần mắt nhìn thấy Việt Thiên Thu điềm nhiên như không có việc gì bỏ người lên chỉnh lý y phục, đơn giản không cách nào tưởng tượng tại vừa mới trong nháy mắt đó, đối phương sao có thể biểu hiện trấn định như vậy.

Có thể sau một khắc, hần vừa mới sinh ra khâm phục liền đã biến thành tức giận.

Bởi vì Việt Thiên Thu một thanh kéo màn cửa sổ ra, giận quát một tiếng nói: "Chuyện gì xảy ra? Trường An muốn té ra cái nguy hiểm tính mạng đến, ai bồi thường nổi?"

Một cái gia đình vội vàng hấp tấp chạy tới cửa sổ xe bên cạnh, liền đầu cũng không dám ngẩng lên liền vội vã nói: "Cửu công tử, đằng trước nói có phi tặc, còn có người ồn ào nói là giết người cướp của đạo tặc, cho nên mới đường bên kia một chiếc xe ngựa cướp đường bay nhanh tới, phu xe cùng chúng ta mấy trở tay không kịp, sợ đụng vào, lúc này mới không thể không chế được xe. Trường An thiếu gia không có sao chứ?"

Nghe được lại là phi tặc, lại là đạo tặc, Việt Thiên Thu như có điều suy nghĩ nhú mày, lập tức cọ được đứng người lên, cơ hồ nửa người nhô ra ngoài xe.

Thấy ngoài xe quả nhiên một hồi rối loạn, nơi xa mơ hồ có thể thấy có người hét to, đầu tường còn có bóng người lắc lư, hần lúc này mới tại Việt Tú Nhất liễu mạng lòi kéo phía dưới ngồi trở lại trong xe.

Hần phảng phất người không việc gì giống như, như có điều suy nghĩ hướng về phía cái kia sợ ngây người gia đình hỏi: "Ồ đây chẳng lẽ ở cái gì đại quan hay hoặc là phú thương, thế mà giữa ban ngày đều khả năng hấp dẫn giang dương đại đạo vào xem?"

Gia đình kia thấy Việt Tú Nhất quăm mặt lại không nói lời nào, Việt Thiên Thu đỏ vắn hòa khí, cũng liền mang tính lựa chọn không để ý đến Việt Thiên Thu vừa mới động tác kia, cẩn thận từng li từng tí đáp: "Xem rối loạn phương hướng, có thể là Hình bộ ngô Thượng thư nhà."

Vừa nghe nói là Hình bộ ngô Thượng thư, trong xe Việt Tú Nhất khê ồ lên một tiếng. Ngoài xe gia đình không có chú ý, Việt Thiên Thu lại nghe được, chờ người đi về sau, hần buông rèm cửa sổ xuống liền có ý hỏi: "Thế nào, ngô Thượng thư nhà rất có tiền, thế mà có thể đưa tới đạo tặc?"

Việt Tú Nhất tức giận trừng Việt Thiên Thu liếc mắt: "Chớ có nói hươu nói vượn! Ngô Thượng thư lúc trước làm qua hai vị tuần vũ làm, theo võ phẩm ghi chép bên trên xoá tên hai môn phái, hiện tại lại làm lấy thủ tướng thiên hạ hình danh hình bộ thượng thư, có lẽ là đắc tội người thừa cơ gây rối."

Không phải liền là lão gia tử trong miệng người kia ghét chó tăng không người duyên sao?

Hình bộ thượng thư Ngô Nhân nguyên cùng đảm nhiệm Hộ bộ thượng thư Việt lão thái gia cái kia là từ đối đầu, lão gia tử mấy lần bị khinh bỉ sau trở lại Hạc Minh hiên tức miệng mắng to, Việt Thiên Thu đương nhiên trong lòng hiểu rõ. Có thể Việt Tú Nhất nói cái gì tuần vũ làm, cái gì võ phẩm ghi chép, hần liền ngây ngẩn cả người.

Hần nhớ kỹ tại Hạc Minh hiên bên trong lật sách thời điểm, tại nào đó bản tư nhân trong sổ thấy qua tương quan danh từ, cùng này tương quan còn có hơn trăm năm trước một đoạn máu chó tràn đầy chuyện xưa, nhưng hần một mực chính là trò vui nói mà thôi, hiện tại xem ra tựa hồ là thật!

Nghĩ tới đây, hần lập tức đối Việt Tú Nhất hỏi: "Trường An, thích du nhiên cái tên này, người đã nghe qua không có?"

Việt Tú Nhất liền nhú mày: "Cái gì thích khoan thai, người từ chỗ nào nghe được?"

"Gia gia nói." Việt Thiên Thu vàng thật không sợ lửa đẩy lên Việt lão thái gia trên đầu, lập tức có tình ý khích tướng nói, "xem ra người không biết a, cô lâu quá văn a?"

"Ai nói ta không biết!" Việt Tú Nhất liền phát giận, "Về hướng những năm cuối, u để thiếu niên vào chỗ, không yêu lão thần yêu tuổi nhỏ, trong triều thuần một sắc đều là tuổi trẻ quan viên đương gia. Hần thích xem luận võ, rộng tuyển thiên hạ võ người tham gia ngự tiền luận võ. Vừa vận khi đó thiên hạ không phải phản loạn liền là trộm họa, triều đình không trấn áp được, hướng các đại môn phái cầu sư học nghệ người vốn là có lượng lớn, cho nên

Mà trần xe loại này nhìn một cái không sót gì địa phương không có cách nào giấu người, có thể giấu người nói chung cũng chỉ có thùng xe sàn xe.

Tuy nói biết phía dưới nếu là thành linh đâm thanh kiếm đi ra, hẳn cùng Việt Tú Nhất có thể liền phiên toái, nhưng hẳn hiểu hơn, trong xe liền hai người bọn họ hải tử, chỉ cần không lộ ra, đối phương im ắng đến, im ắng đi, chuyện gì đều sẽ không phát sinh.

Nhưng mà, nghe Việt Tú Nhất tại phía bên nào tách ra ngón tay, một bên hồi ức những cái kia từng tại lật đổ Vệ triều, từng tại chống lại Khiết Đan lúc kinh tài tuyệt đỉnh môn phái nhân vật, hẳn lại không chịu được đối găm xe bên dưới vị kia rất có thể mạo hiểm chui vào đường đường hình bộ thượng thư phủ người sinh ra khắc sâu tò mò.

Là vượt nóc bằng tường trông tròn, vẫn là bởi vì ân oán cá nhân chui vào Ngô phủ môn phái nhân sĩ?

Bởi vậy, Việt Thiên Thu con người đảo một vòng, liền như có điều suy nghĩ nói: "Trường An, người nói ngô Thượng thư nhà nếu quả như thật tiến vào phi tặc hay hoặc là đạo tặc, hẳn có thể hay không then quá hoá giận, cho rằng là thế nào gia môn phái hạ thủ?"

"Khả năng đi." Việt Tú Nhất bất kể nói thế nào cũng chỉ là hàng thật giá thật bảy tuổi hải tử, nào có Việt Thiên Thu nhiều như vậy ý đồ xấu. Hẳn trái lo phải nghĩ, cuối cùng không lớn xác định nói: "Cần phải là người kia cầm đi ngô Thượng thư cái gì quan trọng đồ vật, dùng cái này tới áp chế, nói không chừng hẳn ngược lại không dám lộ ra."

Hai người đang khi nói chuyện, xe ngựa đầu tiên là tiến lên thông thả, sau cùng đứng là ngừng lại. Việt Tú Nhất lơ đãng, Việt Thiên Thu cũng không có quá để ở trong lòng, có thể một lúc sau liền đã nhận ra. Hẳn đánh mở màn cửa sổ, lần nữa thò đầu ra hỏi: "Lại đã xảy ra chuyện gì?"

Đằng trước mở đường hai cái gia đình đang ở nhỏ giọng nói chuyện, không nghĩ tới Việt Tú Nhất lại đem đầu vươn ra, không khỏi trao đổi một cái ánh mắt. Đằng trước một cái vội vàng chạy trở về, cười theo nói: "Cửu công tử, bên trên nguyên huyện nha sai dịch cùng trước điện ti quan binh đem đằng trước đường phong, nói là đáp ứng ngô Thượng thư trong phủ chỉ xin mời, điều tra phi tặc cùng đạo tặc."

Việt Tú Nhất vừa mới còn oán thầm Việt Thiên Thu này động một tí vén màn cửa kêu gào ầm ĩ thật sự là mất mặt, có thể nghe được bên ngoài gia đình nói như vậy, mới tại Khâu gia bị một bụng tử khí hẳn liền buồn bực đem lên tới.

Bởi vì Việt Thiên Thu đào lấy một bên cửa sổ, hẳn gom góp không đi qua, trực tiếp đẩy cửa xe ra reo lên: "Ngô Thượng thư trong phủ tiến vào phi tặc, cùng chúng ta Việt phủ có quan hệ gì? Phải một người đi, để bọn hắn mau nhường đường!"

Việt Thiên Thu đang suy nghĩ găm xe bên dưới cất giấu người nghe được nơi xa có người cản đường điều tra, có thể hay không bắt đắc dĩ chạy đi, Việt Tú Nhất cái này Việt phủ Trọng trưởng tôn nếu nhảy ra ngoài vô đài, hẳn cũng không cần suy nghĩ. Người ta khẳng định sẽ tiếp tục giấu đi. .

Cười híp mắt xem một cái gia đình luôn mồm xưng vâng, nhanh như chớp đi chỗ xa thương lượng, hẳn liền ho khan một tiếng.

"Hôm nay làm sao lão có người tìm chúng ta Việt gia?"

Việt Tú Nhất sâu đồng cảm, quyết tâm giống như nói: "Lão hồ không phát uy, coi ta là con mèo bệnh, thật coi Việt gia quả hồng mềm sao!"

Thấy Việt Tú Nhất cảm một câu như vậy tục ngữ ví von bản thân, Việt Thiên Thu rốt cục nhìn không được ha ha phá lên cười, cười đến lại là Việt Tú Nhất quá dễ dàng bị khích tướng. Ngay tại lúc này, hẳn lại nghe thấy phi thường nhẹ hơi tiếng cười.

Thùng xe dưới đáy vị nhân huynh kia, thế mà cùng hẳn cười điểm giống nhau?

Cũng là giấy lát, đi thương lượng gia đình liền vội vàng trở về, sắc mặt tái xanh, hậm hực nói ra: "Trường An thiếu gia, bên kia kiên trì không thể dàn xếp. . ."

Lần này, vừa mới còn nói nghiêm túc Việt Tú Nhất rốt cục rốt cuộc không nhìn được mặt. Việt Thiên Thu ở ngay trước mặt hẳn, đem một cái danh sĩ, một cái trước thị lang công tử tổn hại được đại bại thua thiệt, nếu là hẳn liền một đám dự định điều tra Việt phủ xe ngựa quân tốt đều ngăn không được, đây chẳng phải là so sánh phía dưới quá yếu?

Hắn quyết tâm liều mạng, trực tiếp đẩy cửa xe ra đang muốn nhảy đi xuống, lại bị Việt Thiên Thu một thanh kéo lại.

"Người muốn đi làm gì? Tự mình tìm người lý luận?" Việt Thiên Thu không đợi Việt Tú Nhất mở miệng đem hẳn chen hòng trở về, "Bọn hắn là ai, đáng giá người tự mình đi qua?"

Nói đến đây, Việt Thiên Thu liền cất giọng đối gia đình kia nói ra: "Người cho ta đem bọn hắn chương tòng người kêu đến. Liền nói bọn hắn muốn vì Ngô phủ đi theo làm tùy tùng bất tặc, chúng ta không lời nào để nói, nhưng chúng ta vội vã muốn về nhà, không muốn chốn ở chỗ này hóng gió, xe ngựa này tùy bọn hắn lục soát, cần phải là lục soát không ra bọn hắn muốn người đến, xin mời Ngô gia cùng hai nhà nha môn cho chúng ta Việt phủ một câu trả lời thỏa đáng!"

Tức đến nổ phổi Việt Tú Nhất mới chợt hiểu ra, mắt thấy gia đình kia cũng là trong nháy mắt mờ mịt mờ mịt, lập tức quay người đi chậm chậm đi, hẳn há hốc mồm muốn nói chuyện, lại không phòng đầu bị Việt Thiên Thu lại đập hai lần.

"Ta tốt xấu là người Cửu thúc. Một hồi người cho ta phía sau ở! Ta ngược lại hôm nay đã đắc tội hai cái người đọc sách, cũng không quan tâm lại nhiều đắc tội vài người."

Việt Tú Nhất liền vừa thẹn vừa xấu hổ, có thể hiển nhiên Việt Thiên Thu trực tiếp theo cửa xe đi ra, còn trở tay đóng cửa lại, hần không khỏi lần thứ nhất dứt bỏ tổ mẫu cùng phụ mẫu dạy hần cẩn thận cùng giáo đường, vong tình theo cửa sổ xe thò đầu ra.

Lại chỉ thấy vừa mới thấy Khâu Sở An thời thượng lại không chút phật lòng Việt Thiên Thu, lúc này lại tại cái kia chậm rãi chỉnh lý y phục, làm đủ thể gia công tử phái đoàn.

Cơ hồ là không chút nghĩ ngợi, Việt Tú Nhất vút xuống màn cửa, đẩy cửa nhảy xuống xe đi, không cam lòng yếu thế cùng Việt Thiên Thu đứng sòng vai, thờ hồng học nói: "Ta mới là Việt gia Trọng trưởng tôn, nào có thấy sự tình liên tránh!"

Mặc dù bảo hôm nay lúc đi ra, Việt Thiên Thu xem đứa cháu này còn hết sức không vừa mắt, nhưng nhìn đến Việt Tú Nhất tại Khâu Sở An cùng Dur Trạch Vân trước mặt bị đâm được choáng váng cơ hồ rơi lệ, nghe được tiểu gia hỏa lúng ta lúng túng nói tạ ơn, thấy người nói lên bí vấn lúc nói chuyện say sưa tinh thần phấn chấn, lại đến trước mắt này nhất định phải cứng rắn trộn lẫn một cước, hần lòng dạ ngấm dần bình, ánh mắt lần nữa rơi vào Việt Tú Nhất cái kia tay trái quần lấy vải trắng đầu bên trên.

Không quan tâm đây là ai đánh, là vì cầu học lúc hướng tiên sinh biểu hiện Việt thị gia giáo thâm nghiêm, hay là vì cho Việt lão thái gia cùng hần một câu trả lời thỏa đáng, hay hoặc là đơn thuần chỉ là vì giáo huấn Việt Tú Nhất, cũng coi như không sai biệt lắm.

Tiểu gia hỏa thực chất bên trong không tính quá xấu, tựa hồ không làm được tìm người lừa gạt trong nhà tiểu thúc thúc sự tình!

Không bao lâu gia đình liền nhận đoàn người tới. Phía trước là một cái trung niên sĩ quan, phía sau là năm sáu cái binh sĩ, đều là mang theo khăn con.

Nguyên bản còn lộ ra nổi giận dưng dưng bọn hần trông thấy Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất đứng tại trước xe ngựa, Việt Thiên Thu một thân đồ thâm sa y, trên cổ còn mang theo trĩu nặng vàng ròng vòng cổ, Việt Tú Nhất thì một thân trúc áo xanh con, mấy cái gia đình như là giống như quần tinh vây quanh vàng trắng vây quanh, nghĩ đến vừa mới dẫn đường gia đình luôn mồm xưng trong xe là Việt phủ Trọng trưởng tôn, bọn hần liền bản năng đem Việt Thiên Thu nhận làm là chính chủ nhân.

Cái này, chương tổng sĩ quan kia nhất thời tiến thối lưỡng nan. Vừa mới lên nguyên huyện sai dịch từ chối trước điện ti chương tổng, không chịu qua đến, bây giờ lại chỉ có thể một mình hần gánh trách nhiệm!

Đang lúc hần suy nghĩ có phải hay không tìm điểm có hù sợ hai người này tiểu hài, Việt Thiên Thu lại giành mở miệng trước.

"Người tới, mở cửa xe, để bọn hần thật tốt lục soát một chút, tránh khỏi kéo dài làm hại chúng ta về nhà công phu!"

Sĩ quan kia mắt thấy hai cái gia đình đưa xe ngựa cửa chính hoàn toàn mở ra, bên trong vô cùng đơn giản bố trí lấy chỗ ngồi cùng đệm dựa, tất cả tình hình vừa xem hiểu ngay, hần liền càng thêm đâm lao phải theo lao.

"Hai vị tiểu công tử thứ tội, Ngô phủ. . ."

Hần vừa lóe ra Ngô phủ hai chữ, không ngờ Việt Thiên Thu lập tức đột nhiên biến sắc: "Ngô phủ bắt trộm cùng chúng ta có quan hệ gì? Chẳng lẽ Ngô phủ còn đem qua đường chúng ta xem như là tặc hay sao? Thật tốt hôm nay đi ra một chuyến, còn tưởng rằng có thể gặp được đến cái đức cao vọng trọng tiên sinh, ai biết lại đụng phải một cái có tiếng không có miếng danh sĩ, một cái vô liêm sỉ giả thanh cao, trở về còn đụng phải loại này chuyện xui xẻo!"

Việt Tú Nhất thấy Việt Thiên Thu cướp lý luận, biết đây là người ta cường hạng, thật không có đi tranh, có thể nghe được Việt Thiên Thu nói gần nói xa còn lộ ra vừa mới Khưu tiên sinh cùng Dur công tử, hần liền nhân tình sáng lên, phúc chí tâm linh đem vừa mới Việt Thiên Thu tại khâu phủ mắng chửi người một màn cho thuật lại một lần.

Quả nhiên, hần cũng chỉ thấy sĩ quan kia vẻ mặt lúc trắng lúc xanh, rõ ràng đánh lên trống lui quân.

Sĩ quan kia không thể không nửa đường bỏ cuộc. Khâu Sở An thanh danh lan xa, cũng coi là trong thành Kim Lăng danh tiếng đang thịnh danh sĩ, Dur Trạch Vân thì là trước quan lớn công tử, có thể thế mà còn chịu không được Việt phủ tiểu công tử, đây là khái niệm gì?

Hần giúp đỡ Ngô phủ bắt tặc lại khiêng bên trên Việt phủ, quay đầu cũng trúng vào một phen ép buộc không nói, nếu là càng lão Thượng thư lại bao che cho con, hần chẳng phải là lấy giờ trúc mà mức nước công đã tràn?

Bởi vậy, hần lần nữa hướng trên xe nhìn lướt qua, xác định trong xe tuyệt đối giấu không được người, hần liền xá dài hành lễ nói: "Là phía dưới người không hiểu chuyện, làm khó công tử, mỗ gia cái này hộ tống công tử rời đi!"

Việt Thiên Thu mang theo Việt Tú Nhất lên xe, mắt thấy sĩ quan kia thật dẫn người chen lẫn xe hộ tống, hần không khỏi nắm vuốt một thanh mồ hôi.

Gầm xe bên dưới vị nhân huynh kia còn ở đó hay không? Nếu là ở, có thể hay không bởi vì chống đỡ không nổi lộ ra sơ hở?

Cũng là mấy ngày gần đây nhất chưa từng trời mưa, thành Kim Lăng này chút đất vàng đường, trải qua vô số xe ngựa nghiền ép, đi đang khô mát trên mặt đất rất khó coi ra sơ hở, điểm này không cần lo lắng.

Làm rốt cục bình an thông qua quan binh sai dịch kiểm tra tạm thời trạm gác đằng sau, nghe được ngoài xe sĩ quan kia cùng mấy người quân sĩ khách khí cùng mấy cái gia đình chào hỏi, hần rốt cục hoàn toàn yên lòng.

Việt Tú Nhất cũng xuống xe, chạy tới gia đình kia bên cạnh cảm tức quát khẽ nói: "Chuyện gì xảy ra, một người sống sờ sờ cũng sẽ không nhìn thấy?"

Gia đình kia khỏ cái mặt, lại còn không dám cãi lại.

Hỏi một vòng quần chúng vây xem, Việt Thiên Thu lần nữa quay lại đến, cẩn thận chu đáo đối phương cái kia y phục bên trên vạch phá lỗ hổng, trần trụi tại ngoại trên da những vết thương kia lúc, hấn liền hoàn toàn tâm lý nắm chắc.

Những vết thương này bên trong không có gì ngoài trầy da, nhưng còn có mặt khác. Sẽ không sai, này tám chín phần mười chính là Ngô phủ sư tử tâm phi tặc!

Hóa ra vẫn là cái tiểu bất điểm nữ phi tặc!

Lúc này, tiểu nữ hài rốt cục chống đỡ lấy lưng la lưng lay đứng người lên, vóc người lại so Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất thúc cháu cao hơn khoảng tấc.

Nàng tội nghiệp nhìn lướt qua vây xem đám người, khắp khiêng tới gần Việt Tú Nhất, đột nhiên đưa tay ra đi: "Công tử có thể hay không bồi ta mấy lượng bạc? Chính ta đi mua thuốc trị thương."

Quanh mình đám người nhất thời lần nữa náo động lên, Việt Tú Nhất đang phải đáp ứng, thỉnh linh đầu vai ấn lên một cái tay, nhìn lại là Việt Thiên Thu, hấn liền có chút không hiểu.

"Mấy lượng bạc làm sao đủ?" Việt Thiên Thu cười đến sáng lạn mà chân thành, "Đi đây đường người đều thấy là chúng ta Việt gia xe ngựa đựng người, một phần vạn người thương gân cốt, chúng ta làm sao sống ý phải đi?"

Nguyên bản còn đối xe ngựa đựng người có mấy phần lòng căm phẫn người đi đường nghe được Việt Thiên Thu bức này trả lời, nhất thời tán khẩu không dứt.

Việt Thiên Thu cũng không phải đơn thuần vì trước mặt người khác tăng độ yêu thích, hấn lập tức lại đối tiểu nữ hài chấp tay nói: "Xin hỏi tôn tính đại danh?"

"Chu Tề Nguyệt." Tiểu nữ hài mặt mũi tràn đầy khấn trương, toàn thân căng đến thật chặt.

"Trời quang trăng sáng, tên rất hay." Việt Thiên Thu nghiêm trang gật đầu nói, "Xin hỏi Chu cô nương, nhà người ở đâu? Chúng ta đưa người trở về, cho người thêm xin mời cái đại phu trị thương."

"Không. . . Không cần!" Chu Tề Nguyệt một tiếng cự tuyệt, thấy vây xem đám người xì xào bàn tán, nàng mới cuống quýt đổi lời nói nói, "ta, ta không nhớ rõ trong nhà ở đâu. . . Ôi, đầu ta đau. . ."

Thấy tiểu nha đầu bụng kín cái trán rên rỉ lên, Việt Thiên Thu âm thầm thì thầm một tiếng.

Giả bộ, người tiếp tục giả bộ!

Hấn lời kế tiếp, nhường dân chúng vây xem lại hô to một tiếng.

"Vây dạng này đi, người theo chúng ta trở về, chúng ta cho người xin mời cái đại phu thật tốt nhìn một cái."

Việt Tú Nhất lập tức gấp: "Người cũng quá tự tác chủ trương, trong nhà sao có thể tùy tiện dẫn người trở về?"

"Bằng không thì làm sao bây giờ? Chúng ta dựa theo nàng cho mấy lượng bạc, có thể nàng không nhớ rõ làm sao về nhà, vạn vừa quay đầu lại bị người đoạt đi bạc đâu? Đây chẳng phải là xe của chúng ta đựng nàng, cũng tốt bụng làm chuyện xấu?"

Ở trước mặt tất cả mọi người, Việt Thiên Thu lời lẽ chính nghĩa nói: "Người tốt làm đến cùng, đưa phạt đưa đến tây, Trương An người phải học học gia gia, nếu không ta lúc đầu là thế nào bị gia gia ôm trở về đi nuôi sống?"

Lời này nghe thật sự là tốt có đạo lý. . .

Việt Tú Nhất đơn giản nghĩ mắt tròn trắng. Người khác đối được thu dưỡng thân thể đều tránh chi duy sợ không kịp, có thể người ngược lại tốt, trực tiếp treo ở bên miệng, liền đưa ra so sánh lúc đều không tiếc lấy ra dùng! Người sợ người khác không biết người là con nuôi đúng không!

Thấy Chu Tề Nguyệt đã là ngây dại, Việt Thiên Thu cũng không để ý tới nàng, trực tiếp đối tứ phía lần nữa chấp tay.

"Làm phiền các vị, nếu là gặp người nhà của nàng tới chỗ này tìm, xin chuyển cáo bên trên trên châu đường phố Việt phủ đi đón người."

Cái này, đám người liền oanh động, cái kia tiếng khen ngợi nhất thời bên tai không dứt.

Chu Tề Nguyệt sắc mặt liền biến, nhưng nhìn đến Việt Thiên Thu mời trước đó vị kia nạp đại thẩm qua đến giúp đỡ nâng nàng lên xe ngựa, còn nhường gia đình đi một bên mua khố chiến thảm cho nàng bọc lấy, nàng nhất thời trong lòng kịch liệt giãy giụa.

nhất Việt Thiên Thu Việt Tú Nhất toàn đều đi theo tinh thần phần chấn Việt Thiên Thu đi, công trong trong ngoài liền đi đầy đất trông mắt.

Cầm đầu một cái gia đình thấy công hướng về phía Nhị nương về mặt bất thiện mà nhìn mình, hấn âm thầm kêu khổ, lại còn không phải không lên trước cười bồi.

"Hướng về phía tầu tử, có thể hay không mượn một bước nói chuyện? Hôm nay đi Khâu gia lúc, xảy ra chút biến cố. . ." Việc này tốt nhất vẫn là đừng rêu rao, trực tiếp xin mời Đại thái thái quyết định đi!

Nếu như Việt Thiên Thu biết gia đình kia lí do thoái thác, hấn nhất định sẽ cười nhạo một tiếng.

Đâu chỉ một điểm, hôm nay biến cố thật sự là nhiều lắm, đơn giản tà môn!

Dẫn người trở lại Thanh Phân quán đằng sau, hấn phân phó hai cái tiểu nha đầu đi xem tốt cửa ra vào, lúc này mới nói với Lạc Hà Chu Tề Nguyệt sự tình. Quả nhiên, Lạc Hà vốn là mềm lòng, nhìn thấy nàng cái kia tội nghiệp đáng về, nghĩ đến thân thể của mình, lập tức thương yêu nổi lên.

Nàng đối Thanh Phân quán hai cái tiểu nha đầu cũng xưa nay làm muối muối giống như, lúc này liền không cần suy nghĩ nói: "Công tử, ngoại trừ xin mời đại phu, nàng này một thân bản y phục trước tiên cần phải bị thay thế, dính vào cát đất dù sao cũng phải xoa rửa sạch, lúc này mới tốt bao bọc bôi thuốc. Cũng là công tử, Truy Tinh cùng Trục Nguyệt vóc người cao hơn nàng hơn nửa cái đầu, y phục chỉ sợ không thích hợp. . ."

"Liền tạm thời trước xuyên ta." Việt Thiên Thu không cần suy nghĩ liền làm ra quyết định, "Người để cho người ta đi hầu phòng yếu điểm nước nóng, sau đó chọn một lối kéo ta không có trải qua thân cho nàng đi, ta cùng Trường An thương lượng một chút xin mời đại phu sự tình."

Chu Tề Nguyệt có chút mất tự nhiên nhìn lướt qua trong phòng bày biện, thấy Lạc Hà cười tủm tỉm rất là hiền lành, Việt Thiên Thu lại như thể chu đáo, nàng liền thấp giọng nói ra: "Liền là điểm đập rách da trầy da, không cần xin mời đại phu, thoa chút thuốc dầu, xoa điểm chấn thương rượu thuốc là được. . ."

Thật sự là mời đại phu, trên người nàng cái kia hỗn tạp đang sát thương đung thương bên trong vết đao chỉ sợ cũng giấu không được!

Việt Thiên Thu biết nghe lời phải gật đầu nói: "Vây thì tốt, Lạc Hà tìm một chút thuốc, trước cho nàng thanh tẩy vết thương thay y phục vá lại đến nói chuyện."

Chờ Lạc Hà đem Chu Tề Nguyệt kéo lại đi, Việt Thiên Thu liền thay đổi một mặt nghiêm mặt: "Trường An, người nói tiếp xuống làm sao an trí vị này Chu cô nương?"

"Này còn không đơn giản, xin mời cái đại phu đến cho nàng nhìn một chút, sau đó mấy trong nhà nàng người tới đem nàng đón về, hay hoặc là hỏi ra địa chỉ đưa nàng về."

Việt Tú Nhất chuyện đương nhiên nói ra ý nghĩ của mình, có thể đợi đến lại là Việt Thiên Thu thần nhiên cười.

"Nếu như trong nhà nàng không người đến tiếp? Hay hoặc là nàng vẫn là không nhớ ra được đường về nhà đâu?"

Việt Tú Nhất không khỏi mở to hai mắt nhìn: "Uy, người không phải là thật nghĩ đem người để ở nhà a?"

"Có gì không thể?" Việt Thiên Thu cười đến lộ ra răng trắng như tuyết, "Cứu người một mạng, còn hơn xây bảy cấp phù đồ. Yên tâm, người là ta kiên trì muốn mang về, sẽ không để cho người gánh trách nhiệm, quay đầu Đại bá mẫu hỏi người, người nói thác đều là ta chơi đùa lung tung là được rồi."

Việt Tú Nhất nhất thời thờ phỉ phò vỗ bàn đứng dậy, không chút nghĩ ngợi nói: "Người có ý tứ gì, ta là như vậy không có đảm đương người sao?"

"Vây là người nghĩ có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu?" Việt Thiên Thu cười hướng về phía Việt Tú Nhất giơ ngón tay cái lên, "Quả nhiên hào hấn tử!"

Việt Tú Nhất lúc này mới thỏa mãn hừ một tiếng, trên mặt có chút thoải mái, vừa ý bên dưới lại loáng thoáng cảm thấy, chính mình giống như bị mắc lừa.

Bỗng nhiên, ngoài cửa truyền đến phịch một tiếng, phảng phất là cái gì đụng lật ra, theo sát lấy liền là Lạc Hà hoảng hoảng trương trương thanh âm.

"Đại. . . Đại thái thái!"

Việt Thiên Thu thấy Việt Tú Nhất trong nháy mắt đổi sắc mặt, hấn tuy nói cũng kinh sợ tại gian ngoài Truy Tinh cùng Trục Nguyệt vậy mà đều không có phát ra một chút xú thanh âm, kinh ngạc hơn Đại thái thái nhanh như vậy liền chạy tới, nhưng vừa vận cái kia lời nói đường hoàng, tuy có lừa dối thành phần, nhưng hấn ngược lại cũng không sợ cho người ta nghe qua, giây lát liền trấn định.

Gian ngoài Đại thái thái thấy buồng trong màn cửa mở ra, Việt Tú Nhất vội vàng hấp tấp chạy đến, theo sát lấy mới là cười mỉm một mặt ung dung Việt Thiên Thu chậm rãi mà ra, nàng không nhịn ở trong lòng thở dài một hơi.

"Tổ mẫu. . ."

"Đại bá mẫu, ta có chút sự tình cùng Trường An thương lượng, lúc này mới cứng rắn kéo hấn đến Thanh Phân quán, là ta không phải."

Người ta không đề cập tới, Việt Thiên Thu đương nhiên cũng làm không có chuyện này. Hắn mang theo Lạc Hà đưa đến cửa viện, chờ người nhìn không thấy, hắn thu lại vừa mới cái kia khuôn mặt tươi cười, liếc liếc mắt như trút được gánh nặng Truy Tinh cùng Trục Nguyệt.

Hắn phân phó Lạc Hà trước tiên đem viện cửa đóng lại, ngoắc ngoắc ngón tay ra hiệu hai cái tiểu nha đầu cùng chính mình trở về phòng. Vừa vào cửa, hắn hướng ở giữa chủ vị vững chãi ngồi xuống, này mới nghiêm mặt.

"Vừa mới ta để cho các người nhìn xem cửa ra vào, vì cái gì Đại bá mẩu tới các người cũng không có lên tiếng?"

Trước sau như một không quá độ tỷ khí Việt Thiên Thu đột nhiên trở mặt, Truy Tinh cùng Trục Nguyệt liền có chút trở tay không kịp. Truy Tinh cúi đầu chỉ không lên tiếng, Trục Nguyệt thì lúng ta lúng túng giải thích nói: "Công tử thứ tội, ta khi đó sợ gây người. . ."

"Không làm việc trái với lương tâm, không sợ quỷ gỗ cửa, trời sập xuống có ta chịu lấy, người còn sợ Đại bá mẩu ăn người?"

Việt Thiên Thu không kiên nhẫn cắt ngang nàng, tiếp theo liền chỉ mới vừa vào cửa Lạc Hà nói: "Ta biết trong nhà trên dưới đều sợ Đại bá mẩu, nhìn một cái Lạc Hà, dọa đến đụng ngã lăn cái ghế, nhưng ít ra nàng còn biết kêu một tiếng!"

Thế này sao lại là khen ngợi, rõ ràng là chế nhạo!

Lạc Hà nhất thời vừa thẹn vừa xấu hổ, bước nhanh về phía trước quỳ xuống: "Công tử, là ta thất trách, cam nguyện nhận phạt."

Có người làm cái tấm gương, hai cái tiểu nha đầu mới vừa bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng hấp tấp quỳ xuống nhận lầm.

"Các người là ta nha đầu, không phải Đại bá mẩu nha đầu, cần phải gấp nàng tựa như gấp chuột mèo? Liên thông báo cũng không dám, mặc cho nàng xông thẳng đến trước mặt ta đến, đúng sao?"

"Hôm nay ta cùng Trường An không nói gì chuyện khẩn yếu, nếu là ta chỗ này thật có chuyện khẩn yếu, các người lại thả người ngoài tiến đến đâu?"

"Lạc Hà hội dọa đến đụng ngã lăn đồ vật, chẳng lẽ không phải bởi vì các người không rên một tiếng? Biết nàng đụng đổ cái ghế kia là ở đâu ra sao? Là gia gia thường cho đồ của ta, bây giờ lớp sơn đều đập phá!"

Truy Tinh cùng Trục Nguyệt đã sợ đến co lại thành một đoàn, Lạc Hà lại trong lòng hơi động, lúc ngẩng đầu lên, thấy Việt Thiên Thu giống như cười mà không phải cười lườm nàng liếc mắt, nàng nào dám nói thêm cái gì, trong lòng lại là nói lòng một khẩu đại khí.

Việt Thiên Thu đương nhiên biết cái kia cái ghế không phải đáng tiền hàng, có thể dọa người liền muốn hù đến cùng, mắt thấy hỏa hầu không sai biệt lắm, hắn lúc này mới giải quyết dứt khoát nói: "Lạc Hà, quay đầu dẫn nguyệt lệ thời điểm, người đem các nàng hai cùng nhau thu, nếu là không phạm sai lầm, sau ba tháng lại cho các nàng, nếu là còn ra sai, cái kia liền trực tiếp chụp!"

Hai cái tiểu nha đầu bối cảnh đơn giản, đầu não đơn giản hơn. Thế là, đối với dạng này rộng thùng thình xử trí, các nàng vui đến phát khóc, cuống quýt thề thề mà tỏ vẻ, lần sau tuyệt sẽ không tái phạm.

Chờ bộ này hết sức vụng về hù dọa kết thúc về sau, Việt Thiên Thu mắt thấy các nàng cũng như chạy trốn ra phòng, lúc này mới đuổi lưng một cái.

Ra hiệu phối hợp diễn kịch Lạc Hà mau dậy, hắn liền nhún nhún vai nói: "Muốn cười lời nói ta liền cười thôi, Đại bá mẩu vừa đến, ta còn không phải được cười làm lành mặt? Ta cũng chỉ có thể hù dọa một chút hai đứa bé mà thôi."

"Công tử chính mình cũng là hài tử, cứng rắn giả trang cái gì lão thành!" Lạc Hà chung quy là phốc cười ra tiếng, lập tức liền nhẹ nói ra, "Công tử cuối cùng mềm lòng, nếu không trực tiếp báo lên, khấu trừ các nàng nguyệt lệ là được rồi."

"Trực tiếp khấu trừ nguyệt lệ, tiện nghi là quản gia Tam bá mẩu. Các nàng cái kia hai cái không thể oán ta? Truyền sau khi ra ngoài, người khác khẳng định còn muốn nói ta hà khắc. Người luôn luôn đối với các nàng tốt, thay các nàng thu, các nàng có ngày sau hi vọng, làm việc liền có thể cần cù cẩn thận chút."

Việt Thiên Thu thấy Lạc Hà mới chợt hiểu ra, hắn liền ngoặt trở về chính đề: "Người không phải mang theo Chu Tề Nguyệt đi thay đi giặt, làm sao lại vừa vận dụng tới Đại bá mẩu?"

"Ta vừa mới đúng là cho nàng sát bên người lúc, nghĩ đến đông lẫn ở giữa tìm một chút lưu thông máu tán ứ thuốc viên cùng rượu thuốc, kết quả vừa ra tới liền thấy Đại thái thái, nóng vội cuống quýt phía dưới liền đụng lật ra cái ghế."

Thấy Lạc Hà có chút xấu hổ, Việt Thiên Thu làm sao nhắc lại đụng đổ cái ghế sự tình: "Thì ra là thế, thương thế của nàng như thế nào?"

"Vị kia Chu cô nương trên người không có gì ngoài những cái kia mới thương, lại còn có không ít vết thương cũ, xem ra lúc trước ném qua không ít đau khổ. Nàng có chút buồn ngủ, ta trước hết để cho nàng tại ta cái giường kia bên trên nằm xuống nghỉ một chút, ngược lại ta cũng không cần đến."

Không chỉ là mới thương có chuyện ẩn ở bên trong, vẫn là vết thương cũ chồng mới thương?

Việt Thiên Thu nghi ngờ nhú mày, cuối cùng làm ra quyết định: "Mang ta đi nhìn một chút."

Chương 16: Quá tiện!

Làm Việt Thiên Thu hung hăng xông vào Thanh Phân quán thông hướng Hạc Minh hiền cái kia đạo mặt trắng môn, hắn cũng chỉ thấy nha đầu vú già tràn đầy đứng một sân, người người nín thở tức âm thanh, chỉ có thể mơ hồ nghe thấy trong phòng động tĩnh.

Xác định Việt lão thái gia hôn mê tin tức không phải bên ngoài mù truyền, hắn chỉ cảm thấy hai cái chân trong nhảy mắt như rút chỉ giống như, hoàn toàn chuyển không động được bước chân, lòng tràn đầy đều là khó nói lên lời hoảng hốt.

Bảy năm qua, đích tôn nhị phòng cùng tam phòng đều phát sinh qua hài tử chết yểu, có thể bởi vì hắn từ trước đến nay người giữ một khoảng cách, như vậy bất quá là trên danh nghĩa cháu trai chất nữ hay hoặc là đệ muội, sự đau lòng của hắn tự nhiên có hạn.

Có thể cái kia hắn một mực gọi làm gia gia lão nhân lại khác.

Hắn là bị Việt lão thái gia tự tay ôm trở về, tên của hắn cũng là lão nhân chính miệng lấy. Tại dạng này một cái thà mắt nhìn đi tất cả đều cùng hắn không có liên hệ máu mủ Việt phủ bên trong, là Việt lão thái gia che chở, hắn có thể đủ áo cơm không lo, bình an to lớn!

Hắn vẫn luôn tại muốn như thế nào trả lại cái kia phần dưỡng dục chi ân, chẳng lẽ liền không có cơ hội sao?

Khó khăn ổn định cảm xúc, Việt Thiên Thu mới vừa lê bước chân nặng nề hướng Hạc Minh hiền đi đến. Có thể cũng không lâu lắm, hắn liền bị người ngăn cản.

"Cửu công tử, lão thái gia bây giờ bệnh tình không rõ, lão gia đám bà lớn đều ở bên trong chuyện thương lượng, ngài cũng đừng đi làm loạn thêm."

Việt Thiên Thu ngẩng đầu lên, nhận ra đó là tam phòng quản sự người vợ Phùng thị, hắn liền lập tức cười lạnh một tiếng: "Thêm phiền? Như thế kỳ, người dám nói này Hạc Minh hiền bên trong bây giờ liền không có tam phòng tứ ca cùng Thất ca?"

Phùng thị không nghĩ tới Việt Thiên Thu đứng là trực tiếp đem chính mình đình trở về, liền thẹn quá hoá giận: "Tứ thiếu gia cùng Thất thiếu gia cùng người làm sao một dạng!"

"Làm sao không giống nhau?" Việt Thiên Thu lúc này trong lòng kim nén một đám lửa, không khỏi trực tiếp vừa sai bước tiến lên, đứng là cứ thế mà đem Phùng thị cho vội vả lui lại mấy bước, "Người là muốn nói, trong nhà những người khác có thể đi xem gia gia, duy chỉ có ta cái này 4 phòng con nuôi không có tư cách? Người dám ngay ở này mặt của mọi người, đem câu nói này rõ ràng nói ra sao?"

Phùng thị nhất thời sắc mặt trắng bệch, nhìn không được lần nữa liền lùi lại hai bước. Ý thức được Việt Thiên Thu thanh âm to đến đầy đủ nhùng bên trong các phòng các chủ nhân nghe rõ ràng, nàng nhất thời tâm hoảng ý loạn: "Ta không phải ý tứ này. . ."

"Gia gia vẫn còn, người liền dám ngăn đón ta đi thăm bệnh, người là cái gì rắp tâm!"

Phùng thị rốt cục ý thức được chính mình ngăn cản là cớ nào ngu xuẩn, có thể việc đã đến nước này, nàng chỉ có thể kiên trì sai đến cùng: "Cửu công tử không nên ngấm máu phun người, ta đây là. . ."

"Trong nhà này còn chưa tới phiền người một cái hạ nhân khoa tay múa chân!"

Theo cái thanh âm này, Hạc Minh hiền cửa mở, lại là Đại thái thái vững vững vàng vàng bước qua cánh cửa đi ra. Nàng đầu tiên là lạnh lùng nhìn lướt qua hướng về phía Nhị nương, thấy vị này chính mình mới cất nhắc lên quản sự mụ mụ kinh sợ cúi đầu, nàng lúc này mới chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trách mắng: "Nhưong người thủ tại bên ngoài, không phải là vì phóng túng này chút võ miệng người nhiều chuyện!"

Phùng thị bỗng nhiên bị an cái võ miệng người nhiều chuyện tội danh, há to miệng muốn muốn giải thích, nhưng nhìn đến Đại thái thái sau lưng, vóc người nhỏ nhắn xinh xắn, dung mạo tú mỹ tam thái thái đã đi ra, đạo kia con ánh mắt hận không thể ở trên người nàng khoét ra hai cái lỗ đến, nàng rốt cục cũng không chịu được nữa này áp lực cực lớn, hai đầu gối mềm nhũn quỳ trên mặt đất, cũng không dám lại lên tiếng.

"Thiên Thu tới, ta dẫn người gặp lão thái gia."

Thấy Đại thái thái hướng chính mình vẫy vẫy tay, Việt Thiên Thu vô tâm để ý tới nàng vì cái gì đứng ra làm chính mình nói chuyện. Chỉ nhớ Việt lão thái gia đến cùng tình huống như thế nào, hắn thậm chí đều không có nhìn nhiều sắc mặt mắt tự nhiên tam thái thái liếc mắt, vội vàng vàng đi theo Đại thái thái bước qua cánh cửa tiến vào Hạc Minh hiền.

Sau lưng hắn, tam thái thái chậm rãi đóng cửa đồng thời, vẫn còn dùng ánh mắt sắc bén quét một lần trong sân vú già cùng nha đầu, cảnh cáo giống như nói: "Tất cả đều cho ta ánh sáng phát ra điểm trắng, đừng có lại nói lung tung!"

Ngày xưa rộng rãi Hạc Minh hiền bên trong đầy ắp người, Việt Thiên Thu không có công phu lưu tâm những cái kia hội tụ đến trên người mình ánh mắt, trực tiếp theo Đại thái thái tiến vào buồng trong. Khi nhìn thấy chính mình thỉnh thoảng cũng sẽ dùng để ngủ trưa cái giường kia bên trên, Việt lão thái gia

đang hai mắt nhắm nghiền nằm ở nơi đó, hần chỉ cảm thấy chân bên dưới một cái lão đảo, lập tức liền lão đảo xông tới.

Nhưng lại tại hần sắp tiếp xúc đến cái kia quen thuộc nhất thân cận lão nhân lúc, một bóng người lại đột nhiên che ở trước người hần.

Nhưng mà, khí tức kia cùng động tác chủ nhân Việt Thiên Thu thực sự quá quen thuộc, lúc trước tập tễnh học theo, nhân cực nhàm chán lúc, hần còn tính trẻ con đại phát cùng Việt Ảnh tại đây Hạc Minh hiên bên trong chơi qua chơi trốn tìm, cho nên hần gần như là bản năng ngồi xổm người xuống xoay bước một bước, lập tức liền nhanh nhẹn theo cái kia dưới nách chui tới, trực tiếp xuất hiện tại trước giường.

Không có ngăn lại Việt Thiên Thu, Việt Ảnh lại mặt không thay đổi ngăn cản Đại thái thái cùng tam thái thái: "Lão thái gia vừa tỉnh qua một lát, cố ý phân phó ta nói, bây giờ đại lão gia không tại, nhị lão gia rất có vài phần sách gối, Tam lão gia đối chuyện trong quan trường không quen thuộc như vậy, cho nên bên ngoài sự tình xin mời Đại thái thái nhiều đảm đương một chút."

Hần cũng mặc kệ lúc này toàn bộ cùng theo vào những người khác nghe nói như thế là phản ứng gì, ngừng lại một chút mới vừa tiếp tục nói: "Trên đường ta cũng làm người ta cầm lấy lão thái gia thiệp mời, đi thỉnh Thái y viện xưa nay cùng lão thái gia quen biết Từ thái y, một hồi Từ thái y đến khám bệnh đằng sau, Hạc Minh hiên cũng không cần lưu nhiều người như vậy, Cứu công từ bỏ tiếp là được rồi."

Việt Thiên Thu liền chịu kinh ngạc.

Coi như hần biết lão gia từ chối mình quả thật thân cận, nhưng tại loại này đột phát bệnh nặng thời điểm, không cần thân con cháu tùy tùng tạt, lại giữ lại chính mình cái này tuổi vừa mới bảy tuổi nuôi tôn, này nói thể nào lại đi?

Việc này tất có kỳ quái!

Quả nhiên, Việt Ảnh vừa dứt lời, Việt tam lão gia nhất thời đột nhiên biến sắc: "Cha đây là hồ đồ rồi sao? Nào có hần như thế thân người ngoài sơ con cháu?"

Hần lời này phảng phất là lên kích thước, trong lúc nhất thời trong phòng một mảnh xôn xao, thanh âm nghi ngờ liên tiếp. Đùng vào lúc này, một cái vang dội âm tiếng cắt ngang tất cả mọi người nghị luận.

Dưới con mắt mọi người, Đại thái thái trực tiếp đập một cái cái chén, thấy mọi người yên tĩnh trở lại, nàng lúc này mới nói từng chữ từng câu: "Lão thái gia hôm nay đến cùng gặp tình hình gì, làm sao phát bệnh, trong triều những cái kia đối đầu đều là phản ứng gì, các người từng cái không có rảnh đi nghe ngóng này chút quan trọng, lại đều có rảnh tại đây tranh hiếu tử hiền tôn hư danh?"

Việt tam lão gia dưới mặt mũi không đến, vội vàng giải thích: "Đại tẩu. . ."

"Biết ta là đại tẩu, vậy liền đi làm người việc, cùng cái bảy tuổi hài tử tranh thủ tình cảm, người cũng kéo đến bên dưới gương mặt này! Lão thái gia là Việt gia đại thụ che trời, đây là bên trong hao tổn thời điểm sao?"

Dăm ba câu bức lui Tam lão gia, biết nhị lão gia còn chưa có trở lại, Đại thái thái liền dùng không thể nghi ngờ giọng điệu hướng về phía hai cái chị em dâu nói: "Liên theo lấy lão thái gia lời này, nhị đệ muội trong nhà người giao thiệp rộng, sai người đi các nơi hỏi thăm một chút, tam đệ muội người nhiều hơn trông nom trong nhà. Lúc này quan trọng là không thể loạn, cũng không biết bao nhiêu người đang cười trên nỗi đau của người khác nhìn xem nhà chúng ta!"

Đại thái thái lấy ra ngày thường rất ít hiển lộ thông minh tháo vát, đem từ trên xuống dưới sự tình tất cả đều phân công xuống dưới, liền liền đồng lứa nhỏ tuổi cũng đều thay phiên phân công đọc sách cùng tới ân cần thăm hỏi thời gian.

Việt Thiên Thu mắt thấy nàng cường thế mà đem người từng cái đuổi trở về, thúc giục nhị lão gia Tam lão gia nhìn một chút Từ thái y có tới không, chính mình tự mình thu thập trên mặt đất mảnh vỡ, trước khi ra cửa lúc, vẫn còn hướng về phía hần khẽ vuốt cằm, không khỏi sinh lòng tán thưởng.

Trách không được người trong nhà người sợ nàng!

Có thể lúc này, Việt gia những người khác chuẩn bị như thế nào đồng tâm hiệp lực chung độ cửa ải khó, hần nhưng lại không suy nghĩ nhiều lượng.

Theo lớn cửa đóng lại, hần trực tiếp đạp đi giày bò lên giường, không đợi Việt Ảnh kịp phản ứng liền lên đến gần bên trong đầu bên kia, trực tiếp tại Việt lão thái gia bên người quỳ ngồi xuống.

"Gia gia, người đều đi, người cũng không có lời gì muốn nói?" Thấy lão thái gia hai mắt nhắm nghiền không rên một tiếng, hần lại đột nhiên một thanh vén lên tay áo, lộ ra ngay ngón cái, "Ta đọc sách thảo luận, ấn huyết nhân trung có thể làm cho hôn mê người tỉnh lại, gia gia có phải hay không muốn thử một chút?"

A di đà phật, hi vọng hần không có đoán sai, hi vọng lão thiên gia không có như vậy không có mắt!

Trong một chớp mắt, trên giường vừa mới còn khí tức mỏng manh Việt lão thái gia đột nhiên mở ra một con mắt. Hần tốc độ cao liếc qua cửa phòng đóng chặt, lúc này mới thở thật dài nhẹ nhõm một cái.

"Lần đầu giả bệnh, ghen chết ta rồi!"

Cứ việc này là trước kia đã đoán được bảy tám phần chuẩn đáp án, có thể giờ này khắc này đối mặt một cái sinh long hoạt hổ đột nhiên ngồi dậy lão gia

"Tiểu tử thú, câu đối quả thật không tệ, người cũng thông khoái, có thể người có nghĩ tới hay không, người thoáng một cái đem thiên hạ người đọc sách

đều mắng! Gia gia ngươi ta vốn là bị người mắng bắt học vô thuật, này tám câu đối vừa ra, ta chẳng phải là bị người đọc sách nước bọt chết đuối?"

Thấy vốn đợi muốn vật lộn Việt Thiên Thu liền giật mình, lập tức tự lẩm bảm nói khẩu trượt, đầu lập tức đập kéo lại đi, Việt lão thái gia ngược lại có mấy phần không đành lòng, buông tay ra sau liền vuốt vuốt đầu của hắn.

"Ta nghe tiểu Ảnh thuật lại cái kia Khâu Sở An Dư Trạch Vân sắc mặt lúc, còn giận đến phát run, nghĩ đến ngươi coi trảng nghe được thời điểm khẳng định càng tức giận. Cho nên, ngươi coi như lời nói được tiếp qua đầu, ta cũng không trách ngươi."

Lão gia từ càng là nói như vậy, Việt Thiên Thu càng là cảm thấy trong lòng không dễ chịu.

Lúc trước hắn ép buộc Khâu Sở An cùng Dư Trạch Vân, đứng trước những cái kia không hề có một chút vấn đề, nhưng cuối cùng cái kia một đôi câu đối lại là vẽ rắn thêm chân.

Người đọc sách ba chữ này, mắng là cả một cái giai tầng, hắn còn nói câu đối là lão gia tử làm, kể từ đó, vốn cũng không chịu người đọc sách đãi kiến lão gia tử chẳng phải là càng thêm kéo cừu hận!

"Cũng là cái kia đôi câu đối hà giận, mắng sảng khoái, ta liền xem thường những cái kia cầu quan thời điểm đối ngươi đủ kiểu nịnh nọt, sau đó lau miệng không nhận người chó chuột nhất! Đọc sách đọc được chó trên người!"

Việt lão gia tử mặt mày hớn hở liếc nhìn theo công trở về Việt Ảnh, dùng không thể nghĩ ngờ giọng điệu nói: "Tiểu Ảnh, chữ của ngươi so ta mạnh mẽ hùng hồn, quay đầu cho ta viết ra, này tám câu đối ta muốn treo ở chính đường đi!"

Việt Thiên Thu đang ở cái kia khắc sâu bản thân tỉnh lại, có thể nghe đến lão gia con này phân phó, hắn cũng không kịp nghĩ Việt Ảnh chữ vì sao so lão thái gia càng tốt hơn, dờ khóc dờ cười kháng nghị nói: "Gia gia, vậy ngài vừa mới lời này đến cùng là mắng ta vẫn là khen ta đâu?"

"Mắng cũng có, khen cũng có!" Việt lão thái gia nhẹ thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới dùng có chút ánh mắt phức tạp ngắm nghía Việt Thiên Thu, "Ta thư phòng này bên trong sách, chính mình cũng không có đảo qua bao nhiêu, không nghĩ tới đúng là ngươi đảo so với ta nhiều. Nơi đó đầu không ít tiền triều những năm cuối lộn xộn, cung trong một mỗi lứa lúc lưu truyền tới, năm đó ta tại lão sư chỗ ấy dò xét rất nhiều. Hừ, may mắn ngươi không dám ở những sách kia bên trên vẽ linh tinh! Ta thật sự là già, quên lúc tuổi còn trẻ mượn sách nhìn lên mất ăn mất ngủ, đọc sách cần tuổi nhỏ a. . ."

A, lão gia tử tựa như là đem cái kia đôi câu đối nào bỏ thành hắn ba năm đọc sách ngẫu nhiên đạt được rồi? Còn tốt còn tốt!

Vừa thở phào nhẹ nhõm, Việt Thiên Thu liền chỉ cảm thấy lỗ tai lại bị ôm, lập tức nhe răng trợn mắt.

"Nhưng gia gia ngươi ta cả một đời thật mạnh, liền ăn thiệt thòi tại đây xuất thân hai chữ. Dư xây long loại kia ở trước mặt tự xưng môn sinh tôn nhi mặt hàng, đặc chí liền dám cùng ta phân rõ giới hạn, Dư thị tông gia đưa cái lần thu thủy, hắn liền dám đối ta đâm dao!"

Ta ngược lại thật ra vun trồng đề bạt một số người, đều còn không có thành tựu, chỉ có một cái cách tam phẩm còn kém khẩu khí. Chuyện ngày hôm nay vừa ra, rất nhiều người đọc sách chỉ sợ càng phải cách ta xa xa! Cho nên, tiểu tử ngươi chọc sự tình, ngươi phải chịu trách nhiệm!"

Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy lỗ tai đều sắp bị lão gia tử nắm chặt lớn, một mặt liều mạng cứu giúp, một mặt vội vội vàng vàng hỏi: "Gia gia, ngài nói thẳng đi, đến tột cùng muốn như thế nào?"

"Ngươi thừa dịp ta lần này bệnh. . . Không đúng, là già bệnh, đi cho ta thấy một vị danh sĩ."

Việt Thiên Thu liền lông mày vắn thành lớn phiền phức khó chịu: "Gia gia, Khâu Sở An cái kia giáo huấn còn chưa đủ à? Còn muốn gặp danh sĩ?"

Bỗng nhiên buông tay ra, Việt lão thái gia tăng tăng gõ gõ Việt Thiên Thu cái kia đầu.

"Không thừa dịp bức kia từng cặp sự tình truyền ra trước đó, tranh thủ thời gian định vị tây Tịch tiên sinh, chẳng lẽ ngươi thật chờ lấy ta hay hoặc là tiểu Ảnh tới dạy ngươi đọc sách viết chữ? Đần!"

Việt Thiên Thu càng phát ra hồ đồ rồi: "Có thể cái này cùng ta phụ trách nhiệm có quan hệ gì?"

"Ai sẽ tin ngươi cái kia đôi câu đối là ta làm? Gia gia ngươi ta nếu là có tài nghệ này, tái giá người đều tới tìm ta lĩnh giáo chỉ bảo, ta đi đâu cho bọn hắn ngâm thơ làm phú viết câu đối đi? Ta cũng muốn nói là ta nhất được tiểu tôn tử làm, có thể vậy cũng phải có người tin! Thà rằng như vậy, còn không bằng để cho người ta cho là ta chiêu mộ được một cái tài hoa hơn người phụ tá tọa trấn."

Lão gia tử ngươi đơn giản quá gian trá! Như thế đùa thật không quan hệ sao? Người ta sẽ phối hợp ngươi sao?

Việt Thiên Thu thực sự không che giấu được cái kia nhận to lớn về mặt kinh sợ: "Gia gia, cái này thực sự có chút độ khó a!"

"Cho nên ngươi được động não, được biểu hiện tốt một chút." Việt lão thái gia hướng dẫn từng bước nói, "Vị kia danh sĩ cũng không phải Khâu Sở An loại này mua danh chuộc tiếng mặt hàng, đó là muốn gia thế có gia thế, muốn học hỏi có học vấn, muốn tướng mạo có tướng mạo. . ."

"Tóm lại chính là muốn cái gì cũng có, vậy hắn làm sao sẽ còn thu ta loại này tiếng xấu tại ngoại học sinh. . ."

Việt Thiên Thu nhỏ giọng cắt ngang Việt lão thái gia, trong lòng vẫn không vui vẻ.

Khâu Sở An thật sự là khiến cho hấn buồn nôn danh sĩ hai chữ kia!

"Tóm lại, người gây ra đầu đuôi người thu thập, không có thương lượng. Người trở về lấy đồ giặt quần áo, trước tiên ở Hạc Minh hiền bồi ta hai ngày."

Thấy Việt lão thái gia chết sống không hé miệng, Việt Thiên Thu không khỏi nâng cái đầu phiền não đến tột đỉnh, ầm ức đi ra ngoài.

Mãi đến hấn rời đi, Việt Ảnh mới lặng yên đi đến đầu giường, thấp giọng hỏi: "Lão thái gia không đúng Cửu công tử làm rõ nguyên do?"

"Hấn mắng Khâu Sở An cùng Dur Trạch Vân, đó cũng là vì Việt gia, ta nơi nào sẽ thật liên muốn hấn đi gánh chứ? Nhưng hấn mới bảy tuổi, dụng phải nghiêm hủ ở đầu là đối thủ, sớm muộn sẽ bị người đem ta vừa mới cái kia lời nói moi ra tới. Thế nhưng là, nghiêm hủ tiểu tử kia hiện tại tâm tâm niệm niệm nghĩ cái gì, người cần phải biết, bình thường người đi căn bản tìm không thấy hấn. Muốn người đi, chẳng lẽ đồ kéo về? Dùng cá tính của hấn, ta lúc trước bán tốt liên đều uống phí."

Dụng râu trũng mắt nói đến đây, Việt lão thái gia trên mặt ôn nhu vô tung vô ảnh, thay vào đó là tức đến nổ phổi.

"Những cái kia cầu vật, sợ ta lại đến một bước làm Tể tướng, lúc này cũng không phải tố cáo ta, mà là ra như thế cái chủ ý ngu ngốc! Cái kia tiếng gió thổi cũng quý dị, hoàn toàn không thể nào sự tình, vậy mà dư luận xôn xao. Mẹ nó, nam nhân thiên hạ đều chết hết, ta cái này hơn sáu mươi lão người không vợ vậy mà nổi tiếng?"

Cho dù xưa nay đối lão thái gia trung thành tuyệt đối, Việt Ảnh cũng không nhịn được sinh lòng nói thầm.

Ai bảo bất luận thế gia vẫn là hàn môn, đều muốn đem ngài cái này đối Hoàng Thượng như vậy có sức ảnh hưởng, nhất thấy là phải làm Tể tướng lớp người quê mùa cho đuổi ra trung tâm? Ngài lần này gánh không được, chỉ có thể giả bệnh kéo dài thời gian, sau đó đem Nghiêm gia lang quân mời về vô đài. . .

Hi vọng Cửu công tử có thể thắng ngay từ trận đầu!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Người tốt quàng sáng

Theo Hạc Minh hiền đi ra, Việt Thiên Thu rũ cụp lấy đầu. Một màn này bị những người khác trông thấy, tự nhiên là đồng đẳng với một cái báo hiệu.

Lão thái gia tình huống thật không tốt!

Mà mãi đến rào bước tiến lên Thanh Phân quán sân nhỏ, cảm đầu suy nghĩ Việt Thiên Thu mới đột nhiên một cái giật mình tỉnh ngộ lại.

Hấn lại bị mang trong khe đi, hấn đều không có hỏi lão gia tử tại sao phải giả bệnh!

Còn có tiểu nha đầu kia Chu Tể Nguyệt sự tình, hấn nguyên bản định cùng lão gia tử thương lượng một chút, vừa mới cũng bị này đại khởi đại lạc nội dung cốt truyện cho náo đến mức hoàn toàn quên!

Cùng lão gia tử so sánh, hấn thật sự là quá non!

"Công tử!"

Nghe được này đối diện tiếng kêu, thấy Lạc Hà cùng Truy Tinh Trục Nguyệt tất cả đều mặt mũi tràn đầy lo lắng trông mong nhìn xem chính mình, Việt Thiên Thu biết các nàng lo lắng cùng mình phát sầu không là một chuyện, liền gạt ra một cái nụ cười

"Ta phải đi Hạc Minh hiền bồi gia gia hai ngày, người thu thập mấy món thay thế y phục cho ta."

Nghe thấy lời ấy, Lạc Hà cũng không lo được nghĩ cái kia rất nhiều, liền vội vàng xoay người hướng vào trong phòng thu thập đi.

Thấy Truy Tinh cùng Trục Nguyệt rõ ràng hoang mang lo sợ, Việt Thiên Thu liền an ủi: "Yên tâm, gia gia phúc lớn mạng lớn, chỗ nào dễ dàng như vậy có

việc? Ta đi qua đằng sau, các người chơi giòn đem cửa sán khóa, tránh khỏi người khác không có việc gì qua đến đem cho các người khí chịu."

Nói xong lời này, thấy hai cái tiểu nha đầu liền mạng gặt đầu, hần trăm ngậm một lát liền trực tiếp tiến vào đông sương phòng.

Xuyên thấu qua màn cửa khe hở, thấy bên trong trên giường nguyên bản quay lưng bên ngoài đang ngủ ngon giấc cái tiểu nha đầu kia, đột nhiên bỗng nhiên trở mình đối mặt chính mình, lập tức thụy nhân mộng lung mờ to mắt, phảng phất chính chính tốt tốt nhìn lại, tiếp theo liền chống đỡ lấy muốn ngồi dậy, hần nhin không được âm thầm thì thầm một tiếng.

Này thật giống là chỉ cảnh giác mèo con giống như!

"Cửu công tử?"

"Ta không tiến vào, người nằm nói chuyện liền tốt."

Việt Thiên Thu giữ cửa màn bốc lên một nửa, cứ như vậy đứng ở cổng: "Gia gia bị bệnh, ta phải đi Hạc Minh hiền trông coi hần, hai ngày này sẽ không trở về. Người nếu không nhớ ra được nhà ở đâu, vậy liền hảo hảo ở chỗ này dưỡng thương, quay đầu ta sẽ cho người giúp người tìm gia đình."

Thanh Phân quán trước đó một đoàn loạn, Chu Tể Nguyệt tự nhiên phát hiện. Cho nên, nàng theo Truy Tinh cùng Trục Nguyệt trong miệng, đã tìm kiếm nghĩ cách dò xét được Việt lão thái gia đột phát trọng tật tin tức.

Như thế chợt gặp biến đổi lớn, mà Việt Thiên Thu tại trên đường cái đều đã biểu lộ chính mình chẳng qua là Việt phủ con nuôi, hiển nhiên thân phận xấu hổ, lại là tại muốn đi phụng dưỡng lão thái gia trong lúc mấu chốt, vẫn còn chưa quên nàng người qua đường này!

Nàng trước đó có phải hay không quá hèn hạ? Tuy nói nàng là bởi vì từ trên xe ngựa chống đỡ không nổi đến rơi xuống, lúc này mới bị người nghĩ lầm đụng phải, không thể không kiên trì ý lại vào Việt gia, nhưng đến đây vẫn là gặt người. . .

Thấy Việt Thiên Thu quay đầu muốn đi, nàng đột nhiên nói ra: "Cửu công tử, ta đã không sao, ngày mai là có thể đi. . ."

Không đợi nàng nói xong, Việt Thiên Thu liền cũng không quay đầu lại ngắt lời nói: "Lạc Hà nói, trên người người mới thương chồng vết thương cũ, lúc trước nhất định ném qua không ít khổ. Người yên tâm, gia gia lúc trước có thể đem vô thân vô cố ta ôm trở về tới nuôi, ta hôm nay là có thể đem thụ thương người mang về. Gia gia trong triều có thể gánh vác ngô Thượng thư những cái kia thấy trời gây chuyện đối thủ, ta cũng có thể khiêng được ở trong nhà lời ông tiếng ve."

Này tự quyết định lại quả thực âm vang hùng hồn. Bởi vì Việt Thiên Thu trong lòng rất rõ ràng, chính mình cho Chu Tể Nguyệt lưu lại chính là cái gì ẩn tượng.

Thảo luận trăm năm trước chuyện xưa cái kia đoạn tạm thời không đề cập tới, đối phó cản đường kiểm tra, đầu đường lảng lại đụng người tranh chấp, hần mỗi lần đều là không nói hai lời đứng ra, ngồi vững là cái người tốt. Hiện tại lời nói này nói chuyện, thật sự nếu không có thể đánh động một thoáng cái tiểu nha đầu này, vậy hần liền quá thất bại!

Huống chi, hần còn cần so sánh thủ pháp, cố ý đem lão gia tử cùng Hình bộ ngô Thượng thư ân oán đều cho chỉ ra!

Quả nhiên, làm Việt Thiên Thu buông xuống màn cửa muốn đi lúc, hần đột nhiên nghe được trong môn phái truyền đến một cái yếu ớt thanh âm.

"Cửu công tử, ta có việc nghĩ nói với người!"

Đến rồi!

Việt Thiên Thu lập tức chuẩn bị đủ tinh thần. Nếu như không có lão gia tử trận này. . . Gia bệnh, hần có thể có đầy đủ thời gian, chậm rãi cùng Chu Tể Nguyệt lôi kéo làm quen, kéo việc nhà, đánh tình cảm bài, sau đó moi ra đối phương tại Ngô phủ thu hoạch. Có thể mấy ngày kế tiếp, chỉ sợ hần không phải là bị câu tại Hạc Minh hiền tùy tùng tật, liền là bị lão gia tử sai khiến đi gặp một vị nào đó danh sĩ, tám chín phần mười không để ý tới nàng.

Mà một phần vạn nàng mấy ngày nay thương dưỡng tốt chạy đây?

Đương nhiên biện pháp tốt nhất là đứng lão gia tử thẳng thắn, xin mời lão gia tử quyết đoán, có thể lỗ tai của hần đã vừa mới bị ngược được thăm rồi, không muốn lại chịu tàn hại. Lại nói, nếu như có thể theo tiểu nha đầu trong miệng moi ra đồ trọng yếu đến, cố gắng hần cũng không cần đi gặp nào đó danh sĩ đây?

Việt Thiên Thu chậm chậm quay đầu lại, buông xuống màn cửa tay còn cương trên không trung, trên mặt lộ ra đúng mức hồ nghi.

"Cửu công tử, người là người tốt, kỳ thật trước đó nhà người xe ngựa không có đụng phải ta, ta là tại nơi khác thụ thương. . ."

Cứ việc thanh âm nhỏ đến tựa như con muỗi ong ong, có thể tiếp vào đời này tò thứ nhất thể người tốt, Việt Thiên Thu vẫn là nghe rõ ràng.

Hần biến sắc, nhưng không có xoay người lại, mà là bỏ rơi màn cửa ra ngoài đầu, ngoắc gọi tới trong sân Truy Tinh cùng Trục Nguyệt thấp giọng phân phó nói: "Nhìn kỹ cửa sán, không cho phép một mình vào đây, liền Thông gia gia Hạc Minh hiền cái kia rìa đường môn cũng trước cho ta khóa lại!"

Chờ đến hai cái tiểu nha đầu vội vàng hấp tấp đi làm theo, Việt Thiên Thu xác định có trước đó cái kia giáo huấn, các nàng tuyệt sẽ không lại phạm sai

lần, này mới một lần nữa vào phòng. Nhưng mà, không đợi Chu Tề Nguyệt mở miệng nói chuyện, hắn liền đoạt tại đằng trước.

"Chu cô nương vì cái gì nói như vậy? Nếu là cảm thấy gia gia bị bệnh, Việt gia liền bởi vậy mặc kệ người, vậy người liền quá coi thường ta, quá coi thường Việt gia. Việt gia mặc dù không phải những cái kia trên trăm năm lão thể gia, cũng không tính được thư hương môn đệ, nhưng nên có đảm đương vẫn phải có!"

Chu Tề Nguyệt không ý tưởng Việt Thiên Thu còn tại tự quyết định, chính mình căn bản không chen vào lọt, không khỏi rất dỗi lo lắng. Hiển nhiên người một mặt nghiêm mặt quăng xuống lời nói này, xoay người lần nữa liền đi, nàng căn rằng một cái liền nhảy xuống giường, lao đảo xông lên phía trước, ngăn cản đường đi.

"Ta là nói thật. . . Kỳ thật, ta chính là cái kia tại ngô Thượng thư trong phủ trộm đồ phi tặc!"

"Người nói cái gì?"

Thấy Việt Thiên Thu mặt mũi tràn đầy không thể tin, Chu Tề Nguyệt dè ép thanh âm, nói từng chữ từng câu: "Ta nói ta chính là trước đó quan binh cản đường lưng bắt cái kia phi tặc!"

Việt Thiên Thu chầm chầm lên trước mặt cái kia căn môi đại nghĩa lẫm nhiên tiểu nha đầu, hắn không nói gì, mà là trực tiếp nắm tay đặt ở đỉnh đầu của mình, sau đó cùng tiểu nha đầu so đo thân cao. Theo sát lấy, hắn dùng ngón cái cùng ngón trỏ so vẽ ra cái kia nhiều lắm là khoảng tấc thân cao khác biệt, sắc mặt dị thường cổ quái.

"Chu cô nương, xem người cùng ta tuổi không sai biệt lắm, lại chỉ cao hơn ta này một ít, lại còn nói chính mình là phi tặc?"

Thỏ lộ ra này nhất mẩu chột nhất bí mật, Chu Tề Nguyệt cũng không biết đã trải qua nhiều ít đấu tranh tư tưởng, nhưng hôm nay phát hiện Việt Thiên Thu chất vẫn không phải khác, lại là chiều cao của nàng, nàng liền nổ!

Nàng tức giận huy quyền nói: "Ta vóc dáng không cao làm sao vậy, chỉ bất quá từ nhỏ Luyện gia truyền võ nghệ, dè ép vóc dáng mà thôi! Ta mười hai tuổi, lớn hơn người nhiều!"

Thấy Việt Thiên Thu sắc mặt vi diệu, nàng liền khẽ cắn môi theo trên cổ lấy xuống một cây dây đỏ, cái kia trên giây đỏ lại vẫn buộc lên một cái túi thom.

"Này chính là ta tại Ngô phủ cầm tới đồ vật!"

Động tác này đối người trưởng thành tới nói tự nhiên kiểu diêm, nhưng ở hai tiểu hài tử ở giữa, liền có chút nhà chòi tư thế, nhưng Chu Tề Nguyệt làm được không chút nào dây dưa dài dòng, Việt Thiên Thu tự nhiên càng sẽ không cảm thấy ngượng ngùng.

Hắn tiện tay nhận lấy, nhưng không có tùy tiện xem xét, mà là vẫn mặt mũi tràn đầy hoài nghi nhìn xem Chu Tề Nguyệt.

"Ta thật vất vả mới mở ra Ngô gia thư phòng hóc tối, có thể theo sát lấy liền bị phát hiện, chỉ tới kịp cầm cái này."

Lần này, Việt Thiên Thu lập tức giải khai túi thom bên ngoài cái kia vòng dây thừng, lấy ra bên trong mấy trương giấy thật mỏng mảnh, lại vẫn không có trước xem, mà là lại hỏi: "Trên giấy viết là cái gì?"

"Ta không biết." Chu Tề Nguyệt nho nhỏ trên mặt đỏ bừng lên, "Ta. . . Ta không biết chữ."

Nhưng nàng chợt cường điệu nói: "Có thể nếu giấu tại như vậy địa phương bí ẩn, đó nhất định là vật rất trọng yếu!"

Vậy coi như không nhất định. . .

Trong lòng như thế nói thầm, Việt Thiên Thu ánh mắt lại không có nhân rồi, mở ra đằng sau một tấm một tấm nhìn lướt qua, vẻ mặt liền hơi đổi.

Vận khí của hắn. . . Hoặc là nói tiểu nha đầu này vận khí, hội sẽ không quá tốt một chút? Thứ này trộm. . . Thật đủ vốn!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Xấu trúc ra tốt mạng

Việt Thiên Thu nhìn thoáng qua mặt mũi tràn đầy hi vọng Chu Tề Nguyệt, nghiêm trang nói: "Chu cô nương, kỳ thật ta cũng không lớn biết chữ."

Tiểu nha đầu lập tức mở to hai mắt nhìn, có thể nghĩ nghĩ Lạc Hà nói qua Việt Thiên Thu mới bảy tuổi, nàng lại ẻo oai cúi đầu.

Dạy sư phụ của nàng chữ lớn không biết mấy cái, lại thêm tập trung tinh thần độc xúc nàng luyện võ, cho nên nàng cũng không có thời gian nhận thức chữ đọc sách, căn bản không biết trang giấy cấp trên viết cái gì. Nếu như không phải lần nữa xác định Ngô Thượng thư cùng Việt lão thái gia là đúng đầu, lại cảm thấy Việt Thiên Thu là người tốt, không phải loại kia hội gạt người đại nhân, nàng chết cũng sẽ không đem đồ vật giao ra!

Hiện tại. . . Làm sao bây giờ?

Lúc này, Việt Thiên Thu rất thẳng thắn đem mảnh giấy kia thả lại túi thơm bên trong, lập tức đưa trả cho Chu Tề Nguyệt.

"Coi như ngươi thật là trước kia quan binh lòng bắt cái kia phi tặc, ngươi nhỏ như vậy tuổi tác, thế mà một người chui vào Ngô phủ, liền người trợ giúp đều không có? Người lớn nhà ngươi có phải hay không quá nhẩn tâm, một phần vận Ngô phủ phòng bị sâm nghiêm, ngươi lại thất thủ, không có chạy đến đâu?"

"Người nhà của ta cũng bị mất. . ."

Nói ra câu nói này thời điểm, Chu Tề Nguyệt sắc mặt trắng bệch, cả người run nhè nhẹ, liền bờ môi đều đang run rẩy.

"Ta môn phái sáu năm trước bị võ phẩm ghi chép xóa tên, cha ta bọn hắn đều đã chết, liền ngay cả sư phụ cũng bị cái kia cầu quan để cho người ta loạn còn đánh chết. Muội muội ta cùng ta vào kinh trên đường trượt chân rơi xuống nước, ta chỉ còn người kẻ tiếp!"

Thấy tiểu nha đầu thất hồn lạc phách ngồi bệt xuống giường, lập tức bỏ nhào vào trên chần khóc ồ lên, Việt Thiên Thu lần thứ nhất sinh ra một loại lừa gạt tiểu hài tử tội ác cảm giác.

Nhưng mà, hẳn lại không phải chân chính bảy tuổi hài đồng, cũng xưa nay không đan dùng lớn nhất ác ý đi phỏng đoán nào đó một số chuyện, nói ví dụ, nếu như hôm nay không phải xảo ngộ, hết thấy đều là thiết kế tốt đâu? Cái tiểu nha đầu này kỳ thật cũng không đơn thuần đâu?

Hắn giống như vụng về an ủi hai câu, lập tức trầm thấp hỏi: "Ngươi nếu là một người, nghĩ như thế nào đến đi Ngô phủ?"

"Đến Kim Lăng đằng sau. . . Ta vẫn luôn ở tại thành tây Quan đế miếu, nếu như không phải một nhà cửa hàng bánh bao người hầu bàn hảo tâm, mỗi ngày lưu cho ta một cái lạnh Bánh Bao, ta đã sớm chết đói. . . Ta nghe nói, cái kia cầu quan muốn làm Tề tướng, lúc này mới một cái nhện không được. . . Ta kỳ thật nghĩ tại Ngô gia phóng hỏa, sau này vận khí tốt tiến vào thư phòng, mới nghĩ đến trộm đồ. . ."

Cứ việc thanh âm kia bởi vì khóc thút thít mà đứt quãng, nhưng Việt Thiên Thu vẫn là lập tức hiểu rõ ra. Trên đời này nhất làm cho người tuyệt vọng sự tình, không qua với mình trôi qua bị thâm đan xen, kẻ thù lại thắng chức rất nhanh! Có thể nghe được phóng hỏa hai chữ, hẳn vẫn là rừng mình.

Hiệp dùng võ phạm cấm, trách không được triều đình đối với môn phái quân nhân nghiêm phòng từ thủ, cái này thật sự là quá nguy hiểm!

"Cái kia có người thấy hình dạng của ngươi sao?"

"Ta đeo khăn che mặt, Ngô phủ cái kia hộ viện cao thủ bị ta ném đi mặt mũi tràn đầy hạt cát, hẳn là không thấy rõ bộ dáng của ta. . ."

Việt Thiên Thu thương tiếc một thoáng vị kia xui xẻo cao thủ, sau cùng quyết định chủ ý.

"Chu cô nương, gia gia bệnh được rất lợi hại, ta cũng không dám đem việc này nói cho trong nhà những người khác."

Hắn nói xong ngừng lại một chút, thấy tiểu nha đầu ngẩng đầu lên, con mắt mũi đỏ lên, nước mắt lưng tròng tội nghiệp mà nhìn mình, nhưng không có lộ ra oán màu, hẳn lúc này mới tiếp tục nói: "Nhưng nếu như ngươi tin được ta, liền đem đồ vật giao cho ta, ta nghĩ biện pháp biết rõ ràng viết là cái gì, sau đó lại nghĩ biện pháp giúp ngươi."

Vừa dứt lời, hắn liền thấy Chu Tề Nguyệt không nói hai lời trực tiếp đem túi thơm đưa tới. Hắn trịnh trọng việc tiếp nhận nhét vào trong ngực, lúc này mới chém đinh chặt sắt nói: "Vậy thì tốt, ngươi an tâm ở lại, chuyện còn lại giao cho ta!"

Làm đi ra đồng sương phòng thời điểm, Việt Thiên Thu nhện không được thở thật dài nhẹ nhõm một cái, đến cùng vẫn còn có chút áy náy.

Có thể thứ này lưu tại tiểu nha đầu trên người, nàng lại không biết viết là cái gì, chỉ sẽ trở thành đi lại phiền phức.

Thấy Truy Tinh cùng Trục Nguyệt một cái trông coi cửa sân, một cái trông coi thông hướng Hạc Minh hiên cái kia đạo cửa hông, một bộ thận trọng bộ dáng, Lạc Hà thì rõ ràng tại nhà chính không có đi ra, hẳn không khỏi muôn phần may mắn hôm nay sớm chút thời gian chính mình hù dọa các nàng bộ kia thủ đoạn.

Nếu không một phần vận vừa mới lại có người xông tới, mẩu đối thoại đó bị nghe thấy, vậy liền phiền phức lớn rồi!

Khi hắn mang theo nâng một cái túi lớn Lạc Hà, lần nữa trở lại Hạc Minh hiên lúc, lại cùng tới thăm bệnh nhị lão gia Tam lão gia chạm thẳng vào nhau. Cùng Đại thái thái trước đó liền tiếp lấy lòng so sánh, thấy một lần lấy hắn, hai vị này sắc mặt lập tức trở nên tương đương cứng ngắt.

"Nhị bá phụ, Tam bá phụ."

"Ai là người. . ." Tam lão gia cảm tức lóe ra ba chữ, này mới tỉnh ngộ đến đây là tại Hạc Minh hiên đằng trước. Mấy thấy nhị lão gia không coi ai ra gì trực tiếp đẩy cửa vào phòng, hắn thì càng ảo não, đối Việt Thiên Thu tăng tăng hừ lạnh một tiếng liền theo bước nhanh vào cửa, trong lòng lần nữa tức đến nổi phôi oán trách lão gia từ bất công.

Đối với loại này lạnh nhạt, Việt Thiên Thu này chút trời đã tập mãi thành thói quen. Ngược lại lúc trước hắn cùng hai vị này bá phụ liền chưa nói tới thân cận, bây giờ cũng không đáng quan tâm bọn hắn đối xử lạnh nhạt. Hắn tiếp nhận Lạc Hà trong tay gánh nặng, đánh thủ thế ra hiệu năng nhanh lên trở về, chờ người hết sức không yên tâm cẩn thận mỗi bước đi rồi đi, hắn đang muốn tiến vào Hạc Minh hiên, lại nghe được phía sau lưng truyền đến một cái gọi tiếng.

"Uy. . ."

Gặp lại sau Việt Tú Nhất vọt vào sân nhỏ, hắn liền cười như không cười nói: "Gia gia bị bệnh, chẳng lẽ tên của ta cũng thay đổi thành cho ăn?"

Việt Tú Nhất liền sắc mặt đỏ lên, sau khi đứng vững liền lắp bắp nói: "9. . . Cứu thúc, ta có thể hay không thấy thái gia gia?"

Nghe được danh xưng kia, cùng sau lưng Việt Tú Nhất hai cái nha đầu vừa lúc hai mặt nhìn nhau.

Khâu gia cầu học sự tình bởi vì Đại thái thái phân phó, chưa từng lộ ra ra, cho nên bọn họ làm sao đều không rõ, Trường An thiếu gia lúc trước rõ ràng ghét nhất Cửu công tử, trước mấy ngày còn âm ỉ một trận thở phì phì theo Hạc Minh hiên trở về, hôm nay theo bên ngoài sau khi trở về, như thế nào đầu tiên là ngoan ngoãn đi theo Thanh Phần quán nhỏ ngồi, lúc này thế mà còn gọi ra một tiếng Cửu thúc?

Việt Thiên Thu lại không để ý nha đầu hồ nghi ánh mắt, Đại thái thái trước đó phân công các phòng tới Hạc Minh hiên thăm bệnh thời gian, Việt Tú Nhất được bài đến ban đêm. Cho nên, Việt Thiên Thu xem xét hắn liền biết là căn bản không có thông báo Đại thái thái, mà là vụng trộm chạy tới,

Hắn suy nghĩ một chút, liền hướng về phía càn tú gật gật đầu nói: "Vào đi."

Có Việt Thiên Thu câu nói này, Việt Tú Nhất liền mừng tít mắt.

Nhưng hắn đi theo Việt Thiên Thu tiến buồng trong, chạm mặt tới lại là một tiếng quát lớn.

"Trường An, người không tại tinh phương viện đi học cho giỏi, đến nơi đây làm cái gì?"

Việt Tú Nhất tại hai vị thúc gia trước mặt đương nhiên không dám đùa hoành, nhất thời lúng ta lúng túng khó tả.

Thấy nhị lão gia tấm lấy khuôn mặt, Việt Thiên Thu xoay bước một bước ngăn tại Việt Tú Nhất trước mặt, bình tĩnh nói: "Là gia gia nói, nghĩ nhìn một cái Trường An, cùng hắn trò chuyện."

Tam lão gia liền nổi trận lôi đình: "Nói bậy, lão thái gia lúc nào tỉnh lại, ta làm sao không biết!"

Nhị lão gia lần này cũng không còn là đơn thuần không để mắt đến, bình tĩnh khuôn mặt trách cứ: "Thiên Thu, lão thái gia tuy nói điểm người tùy tùng tạt, có thể Hạc Minh hiên còn dung người không được một cái văn bối tự quyết định!"

"Ta là nói thật." Việt Thiên Thu hào không để ý tới cái kia sắp đâm chọt trên chóp mũi ngón tay, há miệng lớn tiếng gọi nói, "gia gia, ngài nói một câu nha, Trường An có phải hay không ngài gọi tới?"

Nhị lão gia cùng Tam lão gia không nghĩ tới Việt Thiên Thu dám trực tiếp ồ ào, nhất thời vừa sợ vừa giận. Nhưng mà, đang lúc Tam lão gia một cái bước nhanh về phía trước, mong muốn đi che Việt Thiên Thu miệng lúc, nghe được lại là bịch một tiếng. Nghiêng đầu đi hắn run sợ trông thấy, lão gia từ mắt trợn trừng, gắt gao nhìn hắn chằm chằm, một tay còn bóp quyền chống đỡ sự cầy tằm, rõ ràng vừa mới nện qua giường!

Mà tại đây ngay miệng, nhị lão gia đã đoạt tại hắn đằng trước quỳ gối trước giường.

"Cha, ngài thật tỉnh!" Nhị lão gia một bộ đại hiếu con phái đoàn, vừa mừng vừa sợ nói, "Ta vừa mới còn tưởng rằng Thiên Thu là tại đánh lừa dối, không nghĩ tới ngài thật. . ."

"Ta còn chưa có chết đâu!" Lão gia từ khí tức suy yếu làm bầm một tiếng, thoáng nhìn Tam lão gia hai chân mềm nhũn, đi theo nhị lão gia trực tiếp quỳ xuống, hắn tức giận nhìn lướt qua Tam lão gia sau lưng, mặt mũi tràn đầy vô tội nhìn xem hắn Việt Thiên Thu, trong miệng thẳng hừ hừ, "Ta muốn thật chết rồi, các người còn không phải trực tiếp tại ta linh sàng đằng trước đánh nhau?"

"Con trai không dám!"

"Các người đã dám! Nhưng Thiên Thu cùng Trường An bồi tiếp ta, các người ra ngoài đem tiểu Ảnh gọi tới. Liền liền hắn cũng lười nhác đi, không tưởng nổi, ta còn chưa có chết đâu!"

Thấy Việt Kim Nhi liền vội vàng lắc đầu, Việt Thiên Thu liền tức giận nói: "Ta đây nếu không hết nhìn đông tới nhìn tây, làm sao tìm được người?"

Việt Tú Nhất không khỏi thầm nói: "Ta biết người đang tìm Nghiêm tiên sinh, có thể một phần vạn tìm không thấy, chúng ta không phải đang dễ dàng sớm đi trở về? Chúng ta bá sư cầu học sự tình nào có quá bệnh của gia gia quan trọng, có thời gian chúng ta còn không bằng nhiều bồi bồi hần."

"Ta cũng không vui. Có thể người đánh chủ ý này, gia gia sớm nghĩ tới, hần cố ý phản phò, một phần vạn tìm không ra, vậy cũng không cần trở về, để cho chúng ta mượn cho hần cầu phúc, tại cùng Thái Tự ở vài ngày. Người nói, đây không phải là càng chậm trễ thời gian sao?"

Chỉ có Việt Thiên Thu biết, Việt lão thái gia cái kia che giấu tại bá sư cầu học phía dưới không thể tưởng tượng mưu tính. Có thể coi là như thế, hần cũng không có cảm thấy việc này có khẩn cấp như vậy.

Hướng chi, lão thái gia không biết trong hồ lô muốn làm cái gì, căn bản không có nói cho hần biết cái gọi là Nghiêm tiên sinh cụ thể kêu cái gì, chỉ nói đối phương thường ở cùng Thái Tự, lại hình dung một thoáng đối phương ngày thường trang phục.

Tuổi ba mươi hứa, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, áo đay mang giày, mi mục tuần tú, như trích tiên nhân. . .

Nghe đến lão gia con mấy cái kia nhạt nhẽo hình dung từ, hần căn bản cũng không nghĩ đến. Hần đối loại này yêu chứa gia hòa nhất không có hảo cảm!

Đừng lại là cái Khâu Sở An như thế mặt hàng!

Hai chú cháu một đường làm như có thật tiến vào điện bá phạt, cơ hồ đem cả tòa cùng Thái Tự lật ra một lần, nhưng thủy chung không tìm được lão thái gia hình dung người. Cuối cùng, góp mười lượng dầu vùng tiền, cầm tới một cái kết duyên tám bảng gỗ, Việt Thiên Thu liền mang theo Việt Tú Nhất cùng Việt Kim Nhi đi tới khách đường.

Dựa theo bản ý của hần, lúc này tự nhiên là thuận thế nhắm bên dưới một gian phòng ốc, có thể vừa mới đến khách đường cổng, hần không nhìn thấy sự tiếp khách, đang bốn phía tìm người thời điểm, lại chỉ thấy đối diện một cái trung niên tú sĩ một trận gió giống như vọt ra.

Phát giác người này cúi đầu bước đi căn bản không nhìn người, hần hoảng vội vươn tay đem Việt Tú Nhất hướng bên cạnh kéo một phát. Hai người bọn họ tuổi nhỏ khó khăn lắm né tránh tới, nhưng sau lưng tùy tùng Việt Kim Nhi lại cùng cái kia trung niên tú sĩ chặt chẽ vững vàng đứng thẳng.

Một tiếng vang trầm thấp sau, hai người riêng phần mình lão đảo lui về sau mấy bước.

Việt Kim Nhi ý thức được vừa mới nếu không phải Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất thúc cháu lần mất nhanh, suýt nữa bị đụng đổ, không chịu được nghĩ mà sợ, che mũi liền tức miệng mắng to.

"Sung quân lão, người không có mắt sao!"

Ăn này một mắng, cái kia trung niên tú sĩ nhất thời buồn bực đem lên tới: "Cầu tặc mắng ai?"

Sở dĩ dùng tú sĩ để hình dung trung niên nhân này, thật sự là Việt Thiên Thu vừa mới xem xét lần đầu tiên ấn tượng. Nhưng lúc này lại tinh tế tường tận xem xét, hần cũng chỉ thấy đối phương râu ria xồm xoàm, vẻ mặt tiêu tụy, một thân hơi cũ không mới màu lam nho sam, hai tay ngón tay cân xứng thon dài, mơ hồ có thể thấy mỏng kén, nhìn không giống như là người đọc sách, hần không khỏi quý thần xui khiến nghĩ đến an trí tại Thanh Phân quán Chu Tế Nguyệt.

Nhớ kỹ thế nào bản trong võ hiệp tiểu thuyết đề cập qua, nữ nhân, tiểu hài, hòa thượng, thư sinh, giống như này mấy loại người giang hồ không tốt nhất chọc. . .

Đúng lúc này, một cái sư tiếp khách liền vội vàng theo bên ngoài đưa đầu vào, thấy này hai tướng giăng co một màn, lông mày lập tức gấp nhíu lại: "Khẩu Minh Đường, đây là có chuyện gì?"

"Huệ An sư phó, nhỏ hiểu lầm, nhỏ hiểu lầm mà thôi!"

Bị sư tiếp khách Huệ An gọi là Khẩu Minh Đường trung niên tú sĩ đầu tiên là sững sờ, lập tức như là chuột thấy mèo thu hồi mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, liền giải thích rõ. Sau một khắc, hần đột nhiên thoáng nhìn Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất, giật mình sau một lát lại đổi giận thành vui, đứng là bước nhanh đi lên phía trước.

"Hai vị công tử xương cốt thanh kỳ, hai đầu lông mày tự có một cỗ bùng bùng khí khái hào hùng, tương lai nhất định thành đại khí!"

Vừa mới suýt nữa xung đột lên, lúc này đối phương đột nhiên trở mặt lấy lòng, ít cùng người ngoài liên hệ Việt Tú Nhất liền ngại ngần cả người.

Cho nên, làm Việt Thiên Thu tiến tới một bước đem hần ngăn ở phía sau lưng, hần lại có chút như trút được gánh nặng.

Việt Thiên Thu nghiêm trang gật đầu làm lễ nói: "Tướng công giữa trán đầy đặn, địa các phương viên, tương lai tất nhiên đại phú đại quý."

Phát hiện này Khẩu Minh Đường rõ ràng tròn tròn mắt, hần mới ra về mê hoặc mà hỏi thăm: "Vừa mới người kém chút đụng phải chúng ta, nhưng ta này tùy tùng cũng mắng qua người, xem như hai phía chống đỡ qua. . . Hiện tại người lấy lòng ta một câu, ta lại phản lấy lòng người một câu, còn không có hòa nhau sao?"

Chương 21: người kia lại tại, lửa đèn đã rời chỗ

Đối với sớm có chuẩn bị tâm tư Việt Thiên Thu tới nói, nghe được Huệ An lời này, hần nửa điểm cũng không ngoài ý liệu, cũng là ngược lại có một loại thì ra là thể cảm giác. Nhưng hần có thể bình tĩnh, Việt Tú Nhất cùng Việt Kim Nhi liền không đồng dạng.

Việt Tú Nhất đối sống sờ sờ trước võ phẩm ghi chép bên trong người còn có mấy phần tò mò, Việt Kim Nhi lại lập tức ngăn tại hai chú cháu trước mặt.

"Uy, Huệ An sư phó, người đừng phá a!"

Khẩu Minh Đường nhất thời không vui, hần cũng không đoái hoài tới vừa mới đối Huệ An kiên kỳ, cường ép chen tiến lên, lập tức cười híp mắt đối Việt Kim Nhi đẩy một cái, đúng là đem cái kia cao cao to to hần tử cho trực tiếp bày làm chắp sau lưng.

Thấy Việt Tú Nhất mặt mũi tràn đầy cảnh giác, mà Việt Thiên Thu thì hướng về phía tức đến nổi phổi muốn xông tới Việt Kim Nhi làm thù thế, bất động thanh sắc đem Việt Tú Nhất bảo hộ ở sau lưng, hần không khỏi cười ha ha.

"Hạc Minh tại cửu cao, tiếng nghe tại dã. Cá tiềm ẩn uyên, hoặc ở chỗ chữ. Vui kia chỉ vườn, viên có cây đàn, hần bên dưới chiều thác. Đá ở núi khác, có thể làm sai. Hạc Minh tại cửu cao, tiếng nghe với thiên. Cá ở chỗ chữ, hoặc tiềm ẩn uyên. Vui kia chỉ vườn, viên có cây đàn, hần bên dưới chiều cốc. Đá ở núi khác, có thể công ngọc."

Túm này một trận văn đàn sau, hần liền về mặt tự nhiên nói: "Không biết hai vị tiểu công tử có thể đọc qua Kinh Thi Tiểu Nhã này đầu 《 Hạc Minh 》? Thế nhân có nói đây là một bài chiêu ẩn thơ, có nói đây là một bài khuyên người làm thiện thơ, hai vị tiểu công tử thấy thế nào?"

Việt Tú Nhất đọc qua Hạc Minh, có thể giới hạn tại đọc thuộc lòng, lúc này liền quên trước mặt vị này không phải Việt lão thái gia để bọn hần bá kiến Nghiêm tiên sinh, mà là cái trước võ phẩm ghi chép nhân sĩ, thật minh tư khổ tương.

Đến mức Việt Thiên Thu. . . Hần chẳng những đọc qua, còn biết người xưa người đời sau đem này đầu đơn giản tiểu Thi bình luận, hần không thể tăng thêm muôn vạn ẩn dụ, mọi loại thâm ý. Cho nên, hần đương nhiên sẽ không vô cùng đơn giản rơi vào đối phương tiết tấu bên trong.

"Muốn ta nói, đây chẳng qua là thi nhân thấy cảnh đẹp đằng sau đại phát cảm khái tả cảnh thơ trữ tình mà thôi."

Khẩu Minh Đường liền cười to nói: "Không nghĩ tới tiểu công tử tuổi còn nhỏ, lại có thể có như thế giám thưởng năng lực!"

Thẹn quá thành giận Việt Kim Nhi nhưng lại không biết cái gì giám thưởng không giám thưởng, mạnh tự kèm chế lừa giận hần phát giác Việt Thiên Thu bất động thanh sắc hướng chính mình khẽ gật đầu, hần lập tức bỗng nhiên hướng Khẩu Minh Đường nhào tới.

Việt Thiên Thu cười mím ôm tay xem náo nhiệt. Mắt thấy Khẩu Minh Đường bả vai thoáng qua, đúng là hai chân như là cây đinh đâm trên mặt đất không nhúc nhích, bằng vào trên thân né tránh liền nhẹ nhàng tránh khỏi Việt Kim Nhi từng lớp từng lớp thế công, hần mới dần dần có chút động dung.

Những cái kia né tránh động tác thanh thần tự nhiên, nhìn qua cũng không sức tưởng tượng, nhưng hiện trường thấy dạng này công phu thật, đối với hần mà nói, loại kia trùng kích cảm giác vẫn là thật lòng rất mạnh!

Có thể theo sát lấy, Việt Thiên Thu liền sinh ra một tia hiểu ra.

Cái tên này một gặp bọn họ liền tán dương xưng cốt thanh kỳ, đây là nghĩ ngoặt đồ đệ?

Như vậy cái tên này niệm tụng Kinh Thi Tiểu Nhã Hạc Minh, chẳng qua là chứng minh một thoáng đúng là người đọc sách, thông đồng bọn hần làm cái hàng xóm, tốt tiền một bước ra tay?

Lớn mật suy luận một thoáng, cái tên này là đã sớm phát hiện Việt Kim Nhi tập kích, nhân cơ hội này triển lộ một phen võ nghệ dụ bọn hần vào tròng?

Nhưng trong lòng nghĩ như vậy, hần lại vẫn mơ hồ cảm thấy vi diệu.

Vì cái gì đọc là Hạc Minh? Hạc Minh. . . Hạc Minh hiền. . . Thời đại này Kinh Thi Tiểu Nhã Hạc Minh có như vậy phổ cập sao?

Coi như Việt Kim Nhi một môi thờ hờn hển, lại cứ thế mà không đụng tới Khẩu Minh Đường một sợi lông thời điểm, làm một lúc lâu quần chúng Huệ An rốt cục tăng tăng ho khan một tiếng.

Mà Khẩu Minh Đường cái kia phiên đặc sắc biểu diễn cũng bởi vì này tiếng ho khan mà tạm chấm dứt kết, hần quảng xuống thờ hờn hển Việt Kim Nhi, xoay bước một bước tiến đến Huệ An trước mặt, cười rạng rỡ nói: "Huệ An sư phó, không nể mặt sư thì cũng nể mặt phạt, liền xem ở sư phụ ta mức. . ."

Phảng phất là sư phụ hai chữ đã động Huệ An, vị này sư tiếp khách có chút không được tốt ý tứ lần nữa vội ho một tiếng, lúc này mới đối Việt Thiên Thu đoàn người nói: "Khách đường phòng trống là không ít, nhưng từng trong sân luôn có mấy vị khách nhân, đúng là Khẩu Minh Đường chỗ ấy người ít nhất. Nếu như hai vị tiểu công tử yêu thanh tĩnh, ở tại thế thì cũng tiện nghi, nếu như không thêm để ý chen chúc, khác sân nhỏ. . ."

Không đợi Huệ An nói hết lời, Việt Thiên Thu liền cười mỉm nói: "Huệ An sư phó, cùng Thái Tự khách đường đã có ngài như thế đức cao vọng trọng sư phó tọa trấn, cùng Khấu tướng công cùng ở liền cùng ở đi, ngược lại chúng ta cũng chỉ quấy rầy mấy ngày."

Việt Tú Nhất cũng là nghĩ phản đối, có thể nghĩ nghĩ trước khi đi tỏ mẫu khiến cho hắn nghe Việt Thiên Thu, hắn chỉ có thể âm ức ngâm miệng lại.

Đến mức vừa mới liền Khấu Minh Đường góc áo đều không đụng phải Việt Kim Nhi, lúc này trên mặt căm giận, có thể chung quy là không nói gì.

Được xưng đức cao vọng trọng, Huệ An thật cao hứng. Hắn cảnh cáo giống như trùng Khấu Minh Đường liếc mắt, mỉm cười gật đầu nói: "Tiểu công tử đã nói như vậy, tiểu tăng này cũng làm người ta đi thu thập phòng, nếu có cái gì không tốt, còn mời lập tức cáo tri, tiểu tăng nhất định sẽ chủ trì công đạo."

Làm mọi người tới gian phòng, Việt Kim Nhi lại đi bên ngoài trên xe ngựa chuyển đến hành lý đơn giản, một phen thu xếp tốt, Việt Thiên Thu nhẹ nhàng khoan khoái tại trong phòng khách trên giường lộn một vòng, hắn liền nghe đến một cái thanh âm tức giận.

"Người đến cùng trong hồ lô muốn làm cái gì? Làm gì cùng cái kia xem xét cũng không phải là người tốt gia hòa ở một cái viện?"

Thấy Việt Tú Nhất về mặt bất thiện đứng ở giường trước, Việt Thiên Thu không nhúc nhích, lười biếng nói: "Người còn không có nhìn ra sao?"

"Nhìn ra cái gì?" Tiểu gia hòa chỉ cảm thấy như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

Việt Thiên Thu không có trả lời, mà là đột nhiên cất giọng nói: "Bên ngoài là có khách sao?"

Vừa dứt lời, đang trong phòng thu xếp đồ đạc Việt Kim Nhi liền đổi sắc mặt. Hắn bình thường là Việt lão thái gia hộ vệ, không lớn đi theo trong nhà lão gia thiếu gia đi ra ngoài, cho nên hôm nay cùng hai vị này tiểu tổ tông đến cùng Thái Tự, hắn đã rất cẩn thận.

Hắn đều không có phát giác được có người, Việt Thiên Thu lại là thế nào phát giác được?

Nếu như Việt Thiên Thu biết Việt Kim Nhi nghi vấn, hắn nhất định sẽ lạnh nhạt trả lời hai chữ —— che!

Nhưng người ta trăm phương ngàn kế cầu cùng ở, hiện tại ở sau khi đi vào ngược lại đồ coi bọn họ là không khí? Cái kia không khoa học!

Quả nhiên, gian ngoài trước truyền đến một tiếng gượng cười, theo sát lấy liền là nhẹ nhàng tiếng gõ cửa. Việt Kim Nhi quặm mặt lại đi mở cửa, vừa thấy là Khấu Minh Đường tấm kia cười rạng rỡ mặt, hắn đã cảm thấy mới vừa cùng người này đụng qua xương mũi đau nhức, hận không thể lập tức giữ cửa lặc tại cái kia khuôn mặt tươi cười bên trên. Tuy nói hắn cuối cùng nhường người tiến đến, nhưng làm hắn cùng mình nghiêng người mà quá hạn, lại thỉnh linh cảnh cáo một câu.

"Đừng đánh nhà của ta hai vị tiểu công tử chủ ý!"

"Không dám không dám."

Nghĩ đến vừa mới chính mình liền đối phương một sợi lông đều không sờ đến, đối phương lại như thế qua loa, Việt Kim Nhi không khỏi hận đến nghiến răng.

Khấu Minh Đường bước nhanh đi vào Việt gia thúc cháu trước mặt, hát cái lớn ừ liền nụ cười chân thành nói: "Hai vị công tử mạnh khỏe."

Việt Thiên Thu ngồi thẳng người hỏi: "Khấu tướng công có việc?"

"Trước đó ta nói hai vị công tử xương cốt thanh kỳ, cái kia thật không phải đánh lừa dối. Hai vị cái này căn cốt, nếu có thể luyện võ, tương lai thành tựu nhất định hơn xa ta này bán điều tử."

Trực tiếp phun ra ý đằng sau, Khấu Minh Đường bốn phía nhìn một cái, đột nhiên nhanh chân đi đến xó xinh bên trong án thư bên cạnh, trực tiếp cầm một phượng thạch cái chặn giấy. Máy lấy đồ vật đến Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất trước mặt để bọn hắn nhìn qua, hắn đột nhiên hít một hơi thật sâu, trong một chớp mắt, áo bào không gió mà bay, mà Việt Thiên Thu rõ ràng thấy, hắn ngón tay cái hăm sâu tiến vào cái chặn giấy.

Việt Tú Nhất làm sao gặp qua loại này vô cùng kì diệu cảnh tượng, vô ý thức đoạt lấy cái chặn giấy, đợi thấy rõ ràng cái kia thật sâu dấu tay liền hoảng sợ nói: "Thật là lợi hại!"

Khấu Minh Đường dị thường đặc ý, nhưng làm hắn liếc xéo Việt Thiên Thu lúc, lại phát hiện Việt Thiên Thu vuốt cằm, trên mặt không thấy nhiều ít ngạc nhiên, ngược lại tò mò bấm tay đối cái kia cái chặn giấy gỗ gỗ, còn ánh chừng hai lần, trong miệng vậy mà nói lầm bầm: "Công phu thật? Không phải là giang hồ phiến tử chương nhân pháp a?"

Chính mình dốc hết toàn lực lấy ra lợi hại nhất tuyệt học, lại bị người xem như giang hồ phiến tử, Khấu Minh Đường cơ hồ giận đến ói máu. Có thể càng làm cho hắn không nghĩ tới chính là, Việt Thiên Thu không để ý hắn này đặc sắc biểu diễn, mà là ném ra một cái khiến cho hắn trở tay không kịp vấn đề.

"Ta có một vấn đề muốn thỉnh giáo Khấu tướng công."

"Tiểu công tử cứ việc nói, ta biết gì đều nói hết không giấu diếm."

Mà Khẩu Minh Đường hoàn toàn mất hết vừa mới ân cần, nhủu mảy hỏi ngược lại: "Các người tìm Nghiêm Hử?"

Cùng Thái Tự dù sao cũng là hoàng gia ban thưởng biển đại tự, sự tiếp khách Huệ An lại như thế dễ dàng tha thứ việc xấu không ít Khẩu Minh Đường, thậm chí bởi vì hắn nâng lên vị kia thân long kiến thủ bất kiến vĩ sư phụ, liền sửa lại lúc trước thái độ, lại thêm Khẩu Minh Đường vừa mới tụng niệm Hạc Minh, Việt Thiên Thu cho nên thuận miệng đoán một cái.

Hắn cao thâm mặt trắc cười cười, nghĩ thầm cuối cùng có manh mối, này Khấu Minh Đường sự phụ coi như bởi vì tuổi tác vấn đề chưa hẳn liền là Nghiêm tiên sinh, chưa chắc đã nói được cũng có quan hệ gì. Nhưng đề hắn hoàn toàn không tưởng tượng được là, vừa mới vị này mặt mũi tràn đầy du cười, chợ búa khí tức mười phần trung niên tử sĩ, lúc này đột nhiên thẳng sống lưng.

Theo trên gương mặt kia biểu lộ trong nháy mắt trở nên đậm đặc xa cách, Khấu Minh Đường tựa như biến thành người khác vậy. Hắn không coi ai ra gì dùng ngón tay đem loạn phát chải vuốt chỉnh tề, móc ra một đầu mềm mang một lần nữa thất phát, lập tức ảo thuật giống như lộ ra một thanh dao găm, đem cầm sợi râu cào đến sạch sành sanh. Chỉ là đơn giản như vậy thu thập, tầm kia nguyên bản tiêu tụy nghèo túng mặt đột nhiên thay đổi một bộ dáng

Cho dù cái kia một thân quần áo thực sự quá mất điểm, cũng hoàn toàn xứng đáng nghèo túng quý công tử cái này đánh giá!

Nghे nói như thế, Việt Thiên Thu không biết Việt Tú Nhất cùng Việt Kim Nhi là cái gì cảm thụ, hẳn trong lòng xuất hiện chỉ có một cái ý niệm trong đầu.

Ngoa tào, gia gia để cho bọn họ tới tìm vị này Nghiêm tiên sinh, không phải là cái có nhân vật đóng vai đam mê, hay hoặc là nhân cách phân liệt trọng độ chuunibyou a?

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Việt Kim Nhi cái kia tròn mắt đã sắp trừng đi ra.

Việt Tú Nhất cái cầm cũng sắp rơi mất.

Đến mức Việt Thiên Thu, sắc mặt hắn không thay đổi, trong lòng cũng đã không biết niệm nhiều ít tiếng ngọa tào. Hắn tự nhận là so thời đại này tuyệt đại đa số người đều muốn kiến thức rộng rãi, trở mặt nhân tài cũng không phải chưa từng thấy, có thể kẻ trước mắt này giống như nhân tài, thật là sống lâu thấy.

Có thể vạch trần người ta thân phận chính là hán —— dù cho hán kỳ thật hiểu sai ý —— cho nên, coi như hán lại kiên trì, cũng phải đem bàn bạc làm việc tiếp tục nữa, nếu như hán không muốn trở về tiếp tục bị lão gia tử nhéo lỗ tai.

Vấn đề là hắn thật không biết nên nói cái gì!

Đôi mắt này cả phòng yên lặng, mới đầu Khẩu Minh Đường, bây giờ Nghiêm Hủ không khỏi nhủ nhủ này. Cái kia chấn kinh vượt quá giới hạn đến mức tất tiếng một lớn một nhỏ hẳn không thêm để ý, có thể Việt Thiên Thu cái kia bên trên nhìn xem xem trái xem phải xem, nhìn chòng chọc hẳn không thả nóng bỏng ánh mắt, hẳn cũng đồng dạng có chút không chịu đựng nổi. Đến cuối cùng, hẳn cũng lười làm chờ đợi, phối hợp mở miệng.

"Lúc trước những cái kia thuyết khách từng cái thất bại tan tác mà quay trở về, lần này nàng cũng là dài lòng dạ, biết ta dự định thu đồ đệ đệ truyền thừa sư môn võ nghệ, thế mà tìm tiểu hài tử xuất mã?"

Này đều cái gì cùng cái gì!

Hắn chỉ đòi chính là ai, nhà ta lão gia tử?

Chẳng lẽ hắn cùng Việt Tú Nhất đều bị lão gia tử đùa nghịch?

Việt Thiên Thu càng nghĩ càng là vẻ mặt biến thành màu đen, nhưng hắn nhưng cũng quả thực tò mò, gia gia trong miệng vị này gia thế tốt, học vấn tốt, tướng mạo tốt ba tên hay sĩ, làm sao lại biến thành như vừa mới như vậy con buôn khí tức trước giang hồ nhân sĩ? Cái này thật sự là bản đại bác cũng không tới a!

"Ta đã sớm nói, muốn nói dối tông đường, chính nàng tái giá chính là, tham sống mấy cái sinh mấy cái, ngược lại đừng hy vọng ta sẽ như ý của nàng, đi làm chỉ có thể làm bài trí quan, đi cưới nàng coi trọng những cái kia danh môn khuê tú. Nếu là nàng lại bức ta, cùng lắm thì ta học Việt Tiểu Tứ, như vậy cùng trong nhà đoạn tuyệt liên hệ, mỗi tháng một phong thư cũng đừng hòng ta lại viết trở về!"

Lời nói này thật sự là lượng tin tức to lớn, Việt Thiên Thu trong khoảnh khắc biết rõ ràng đối phương theo như lời cái kia "Nàng", cùng Việt lão gia tử không hề có một chút quan hệ. Mà lại, trong lời nói Việt Tiểu Tứ nếu không phải chỉ cái kia vị rồi nhà trốn đi bảy năm đường phụ, hắn đem đầu cắt bỏ làm cầu đề đá! Nghĩ cho tới hôm nay bị Việt lão thái gia lừa thăm rồi, hắn dứt khoát quyết nhiên quyết định chủ ý.

"Nghiêm tiên sinh, ngài nói đến lời nói ta không hiểu nhiều lắm. Thực không dám giấu giếm, là gia gia để cho ta tới tìm ngài."

Việt Thiên Thu nếu quyết định bán Việt lão thái gia, đó là không chút do dự. Lập tức hắn ăn nói rõ ràng đem Việt lão thái gia nguyên thoại thuật lại một lần, bao quát hẳn ngày hôm trước dùng như thế nào bức kia câu đối tổn hại Khâu Sở An cùng Dư Trạch Vân, Việt lão thái gia khiến cho hắn ngoặt cái danh sĩ trở về làm phụ tá sung trang diện, hắn đều không sót một chữ nói đến rõ ràng.

Đương nhiên, đôi kia liền tác giả, hắn vẫn là đội lên lão gia tử trên đầu.

Một bên Việt Tú Nhất cùng Việt Kim Nhi vừa lấy lại tinh thần, bây giờ nghe xong Việt Thiên Thu này nói rõ lý do nói rõ, bọn hắn liền lại ngắt.

Việt lão thái gia đây là muốn làm gì?

Nhưng mà, Việt Thiên Thu lại có khác phát hiện. Hắn từ trần Việt lão thái gia là phía sau màn sai sử, Nghiêm Hù loại kia người sống chó gần khí tức lập tức không thấy, đậm mực lạnh lẽo cứng rắn diễn xuất cũng thu liễm. Hắn thậm chí có thể bén nhạy phát giác được, đối phương phẳng phát có điểm chột dạ!

"Nguyên lai là Việt lão thái gia." Nói lời này lúc, Nghiêm Hù ánh mắt hơi có chút lơ lửng không cố định, "Hắn quá đề cao ta, nếu như nói ta đều có thể xưng danh sĩ, như vậy khắp thiên hạ liền đều là danh sĩ. Chỉ bất quá. . ."

Hắn đột nhiên tán thán nói: "Trượng nghĩa mỗi theo giết chó bồi phẫn, phụ lòng có nhiều người đọc sách, câu đối này thật sự là thoải mái được nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề! Ta bình sinh thống hận nhất những cái kia động một tí con nói thơ mây thư hương môn đệ, chán ghét nhất những cái kia tự xưng là truyền thừa trăm năm danh môn thế gia! Quả nhiên không hổ là Việt lão thái gia, người bên ngoài không viết ra được dạng này câu hay tới!"

Nói đến đây, hắn lại tự nhủ nói: "Lúc trước Việt Tiểu Tứ trốn đi, Việt lão thái gia chính mình cũng đang đau lòng, lại bắt kẻ hiềm khích lúc trước giúp ta tranh thủ tự do, ta đúng là thiếu một món nợ ân tình của hắn."

". . ."

Việt Thiên Thu cảm thấy, chính mình vẫn là cái gì đều không cần phải nói.

Loại này chuunibyout vẫn là tránh xa một chút tốt. . . Mặc dù vậy thì thật là hắn cuộc đời ít thấy cao thủ, dù sao trong nhà nha đầu kia nhỏ một chút.

Nhưng mà, hắn không nói lời nào, không có nghĩa là những người khác cũng sẽ làm câm điếc. Việt Kim Nhi thì cũng thôi đi, theo nói gần nói xa cảm thấy được Nghiêm Hù xuất thân không tầm thường, lúc này đã im miệng. Có thể Việt Tú Nhất lại nhin không được hỏi: "Nghiêm tiên sinh nhận biết ta Tứ thúc gia?"

Thấy Nghiêm Hù tầm kia đột nhiên âm trầm xuống mặt, Việt Thiên Thu không khỏi âm thầm mắng to Việt Tú Nhất hết chuyện để nói, có thể lúc này hỏi hắn không có ngăn chặn tiêu gia hỏa miệng đã chậm.

"Ta là nhận biết Việt Tiểu Tứ."

Lúc nói lời này, Nghiêm Hù rõ ràng là nghiêng rằng nghiêng lợi, vừa mới triển lộ ra cái kia nghèo túng quý công tử thoát tục phái đoàn lập tức vô tung vô ảnh: "Tên đáng chết này, lấy trộm ta rồi nhà ra đi kế hoạch, chính mình cao chạy xa bay tự do tự tại đi, lại bỏ lại ta gánh trách nhiệm! Nếu không phải Việt lão thái gia trượng nghĩa. . ."

Việt Thiên Thu thấy Nghiêm Hù đột nhiên rùng mình, rõ ràng nghĩ đến một loại nào đó vô cùng không tốt hồi ức, suy nghĩ lại một chút trước đó cái tên này lại là như vậy một bộ hoá trang tiềm ẩn tại cùng thái trong chùa, một gặp bọn họ liền cảnh giác mười phần cho rằng là trong nhà mẫu thân phái tới, hắn đã có thể kết luận, Nghiêm gia tất nhiên có một vị so Đại thái thái nhân vật càng khủng bố hơn tọa trấn.

Xem ra, lúc trước Việt tứ lão gia cùng Nghiêm Hủ chỉ sợ là đáng tin cậy đồng đảng, lúc này mới hội một cái lấy trộm một cái khác kế hoạch rồi nhà trốn đi thành công, một cái khác lại ngược lại bị truy trách . Còn Việt lão thái gia cái gọi là trượng nghĩa tương trợ, nhường Nghiêm Hủ đạt được tự do nha. . .

Không phải hẳn sau lưng nói người nói xấu, lão gia tử khẳng định đánh chính là nhà của ta không dễ chịu, cũng để nhà người không dễ chịu chủ ý!

Đáng thương Nghiêm lão phu nhân, đáng thương Nghiêm Hủ. . .

Vì xong Thành lão thái gia nhiệm vụ, Việt Thiên Thu con người đảo một vòng, lập tức đổi chủ đề, phảng phất tràn đầy phấn khởi giống như mà hỏi: "Đúng rồi, vừa mới vị kia Huệ An sư phó nói Nghiêm tiên sinh là cái gì huyền đạo đường đệ tử, cái kia là chuyện gì xảy ra?"

Vừa mới còn có chút mất hồn mất vía Nghiêm Hủ lần này lại phảng phất như điên cuồng, lập tức tỉnh thần. Hắn ngấm nghĩa tuổi tác tương tự Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất, thôn thức không thôi nói: "Năm đó ta cùng các người tuổi như vậy thời điểm, người yếu nhiều bệnh, người khác đều nói sống không lâu, một tới hai đi, trong nhà liền quyết định để cho ta học võ. Nay một học, ta liền giữ vững được rồng rã hai mươi năm"

Thấy Việt Thiên Thu mặt mũi tràn đầy khâm phục, Việt Tú Nhất thì là ghen hòng nhìn trần trời, liền liền cái kia Việt Kim Nhi cũng thỉnh linh đang đang thần phục, Nghiêm Hủ không khỏi đắc ý: "Cái kia Huệ An biết cái gì, ta chẳng qua là nghe nói cùng Thái Tử phương trượng cùng huyền đạo đường một trưởng lão có chút giao tình, cho nên liền báo người tên ở lại đây mấy tháng. Ta nào chỉ là huyền đạo đường đệ tử, ta là huyền đạo đường chương môn đệ tử! Sư phụ lúc trước xưng phong nhận việc, tự mình dạy bảo ta võ nghệ, năm ngoài trước khi lâm chung còn nói muốn đem huyền đạo đường phó thác cho ta!"

Việt Thiên Thu đã cơ bản đánh giá ra, Nghiêm Hủ xuất thân không phú thi quý, mất đi vinh hoa phú quý tháng ngày có điều, vậy mà quyết tâm muốn lăn lộn giang hồ! Theo một cái ngấm lấy vững chắc thì ra đời hào môn tử đệ, khắp nơi chỗ bị người uống tới khiến trách đi nghèo túng quân nhân, vẫn còn kiên trì không trở về nhà tại ngoại đưng đưa, thậm chí lấy làm tự hào, không thể không nói, cái này Nghiêm Hủ cũng là một loại khác phương diện mạnh mẽ!

"Có thể Huệ An sư phó không phải nói, huyền đạo đường đã theo võ phẩm ghi chép xóa tên nha?" Việt Tú Nhất không nhịn được thì thào một tiếng

Thấy Nghiêm Hủ trong nháy mắt lần nữa đã biến thành đầy nỗi mặt, Việt Thiên Thu đã đối Việt Tú Nhất nhãn lực sức lực tuyệt vọng. Hắn gần như không cần suy nghĩ nên một phát vấn giương, giận tím mặt nói: "Trường An, nào có nói như vậy! Chỉ cần Nghiêm tiên sinh tại, huyền đạo đường liền còn tại!"

Như thế tự kỳ lời kịch, hẳn rằng đều muốn chua đồ. . .

Có thể quả nhiên, lời này khơi dậy Nghiêm Hủ mãnh liệt cộng minh. Hắn vừa mừng vừa sợ mà nhìn xem Việt Thiên Thu, sau cùng ha ha cười nói: "Không nghĩ tới, ta còn có thể dưới gầm trời này tìm tới tri âm! Đi, ta cùng các người trở về thấy Việt lão thái gia!"

Trước một câu kém chút nhường Việt Thiên Thu mắt tròn trắng, có thể sau một câu lại làm cho hắn như trút được gánh nặng.

Muốn đánh động một cái lúc trước cùng chính mình dưỡng phụ Việt tứ lão gia trộn lẫn cùng một chỗ, nhanh 30 còn phạm tự kỷ nghịch tử, hẳn dễ dàng sao?

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Cầu đồ như khát hiếm thấy

Làm Nghiêm Hủ trở về phòng đi thay đổi một thân trang phục, xuất hiện lần nữa tại Việt Thiên Thu ba người trước mặt lúc, dù là Việt Tú Nhất cùng Việt Kim Nhi trước đó đã có chút chuẩn bị tâm lý, cũng không nhịn được hít sâu một hơi. Mà Việt Thiên Thu thì càng là dụi dụi con mắt.

Tuổi ba mươi hừ, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, áo đay mạng giày, mi mục tuấn tú, như trích tiên nhân. . .

Nguyên lai gia gia thật đúng là không phải tại chỉ nói mà không làm!

Vị này vừa mới ít nhất còn có chút nghèo túng Nghiêm tiên sinh một lần nữa chải đầu cao mặt, hiện tại thay đổi trang phục, vậy thì thật là toàn thân trên dưới tản mát ra một cỗ nho nhã phong lưu danh sĩ khí tức, quả làm người khác nhận không ra.

Sợ con vịt đã đun sôi bay, Việt Thiên Thu cũng không lo được trong phòng khách cái kia hành lý đơn giản. Khi bọn hắn đoàn người này theo khách đường đi ra lúc, sự tiếp khách Huệ An đang cùng mấy cái khách hành hương nói chuyện, nhìn thấy bọn hắn liền chấp tay trước ngực hành lễ, ánh mắt tại Nghiêm Hủ trên người dừng lại thời gian rất lâu, lập tức liền hiển nhiên mê hoặc, phảng phất tại suy nghĩ chính mình khách đường lúc nào nhiều như thế vị nhân vật.

Cái này cũng chưa tính, theo khách đường đến cùng Thái Tự sơn môn, Nghiêm Hủ chỗ đến, đại cô nương tiểu tức phụ quay đầu suất cơ hồ trăm phần trăm, càng có gan lớn trực tiếp tiến lên bắt chuyện, có thể một mực đều bại lui tại nghiêm lang quân lạnh dưới mặt.

Da đầu tê dại Việt Thiên Thu không dám trì hoãn, đưa ôn thần giống như đem Nghiêm Hủ xin mời bên trên Việt Kim Nhi khẩn cấp thuê tới xe ngựa đằng sau, hắn đang muốn mời đến Việt Tú Nhất, lại không nghĩ vị này Trọng trưởng tôn mặt đen lên nói: "Ta nhường Việt Kim Nhi mang ta cưỡi ngựa, người cùng Nghiêm tiên sinh ngồi một chiếc xe!"

Một vị nào đó Trọng trưởng tôn ý nghĩ rất đơn giản. Đây Nghiêm Hủ hiển nhiên là cùng chính mình Tứ thúc gia một dạng mặt hàng, vẫn là tránh xa một chút tốt!

Việt Thiên Thu nguyên bản liền suy nghĩ, có hay không nhưng tìm Nghiêm Hủ nghiên cứu thảo luận một thoáng Chu Tể Nguyệt theo Ngô phủ mò ra cái kia mấy tờ giấy mảnh, lúc này Việt Tú Nhất không thể cùng người cùng xe, hắn cũng là vui lòng thuận tiện. Lập tức hắn dặn dò Việt Kim Nhi mang tốt Việt Tú Nhất, chính mình chui lên xe.

Chiếc này tạm thời thuê tới xe ngựa cũng không xa hoa, nhưng cũng sạch sẽ gọn gàng. Nghiêm Hủ bệ vệ ngồi tại phu xe đang phía sau trên ghế ngồi, Việt Thiên Thu vừa lên xe đang lăm vào tả hữu lựa chọn nan đề, một câu liền chui vào lỗ tai.

"Người căn cốt không tệ, là cái luyện võ tài liệu tốt, nguyện ý bán ta làm thầy sao?"

Lúc này xe ngựa vừa lúc vừa mới khởi hành, Việt Thiên Thu khẽ gạt mình phía dưới, một cái lão đảo suất nửa ngã sấp xuống, may mà trước mặt vuron ra một cái tay, vững vững vàng vàng đem hắn đặt tại bên trái trên chỗ ngồi, tới cùng đi còn có hai câu giáo huấn.

"Nhìn người lần này bàn như thế không ổn định, liền nên luyện thật giỏi đánh võ căn cơ! Chỉ cần vào huyền đạo đường, bảo đảm người ba năm thoát thai hoá cốt!"

Trước đó vị kia "Khẩu Minh Đường" miệng lưỡi dẻo quẹo lừa gạt đồ đệ còn chưa tính, bây giờ xem này thay hình đổi dạng trích tiên nhân giống như tự kỷ nghiêm lang quân tận tình khuyên bảo hồng chính mình nhập môn, Việt Thiên Thu nhớ tới những cái kia thấy Nghiêm Hủ đằng sau phạm hoa si đại cô nương tiểu tức phụ, thật cảm thấy hắn là làm cho các nàng xem thật kỹ một chút cái tên này chân thực sắc mặt.

Có thể Nghiêm Hủ võ nghệ, hắn xác thực lòng ngứa ngáy, càng nghĩ rốt cục có chủ ý: "Nghiêm tiên sinh nhưng biết cha ta là ai?"

Nghiêm Hủ không khỏi lông mày cau chặt: "Thế nào, cha người không cho phép người tập võ?"

Việt Thiên Thu dùng vô cùng chính thức giọng điệu nói ra: "Phụ thân là Việt gia Tứ lão gia."

"Hoang đường, điều đó không có khả năng!" Nghiêm Hủ cơ hồ là vô ý thức kêu lên tiếng, chờ thấy Việt Thiên Thu mặt mũi tràn đầy vẻ mặt vô tội, hắn lập tức bừng tỉnh đại ngộ, "Người chính là cái kia. . ."

Cái kia đằng sau, Nghiêm Hủ trực tiếp nuốt trở lại trong bụng. Dù cho hắn phản nghịch kỳ từ thiếu niên kéo dài đến thanh niên, hơn nữa thoát nhìn còn chưa kết thúc dấu hiệu, nhưng tại không liên quan đến tự thân vấn đề lúc, nghiêm lang quân vẫn là vô cùng có phong độ, nghĩ thâm không cần đâm chọc người ta tiểu hài tử chỗ đau, đồng thời cũng không thiếu được âm thầm oán trách xưa nay vừa kính vừa sợ Việt lão thái gia hai câu.

Nếu Việt Tiểu Tứ đến nay không có tin tức, xuyên phá hải tử là bảo dưỡng làm gì?

Nghiêm Hủ hồn nhiên không có phát hiện, bởi vì Việt Thiên Thu trước đó ngôn hành cử chỉ, tim của hắn đã lệch. Rất nhanh, hắn ho nhẹ một tiếng nói: "Ta và người cha điểm này tư oán, cùng người cùng ta học võ có quan hệ gì? Hắn người này tính tình gấp, ngày nào về tới phát hiện mình có thêm một cái con trai, không chừng còn muốn cùng lão thái gia náo, người nếu là có một thân thích võ nghệ, vậy liền có thể tùy tiện áp chế hắn."

Việt Thiên Thu đơn giản nghĩ nện ghế. Cái tên này là chỉ mong ngày nào đó xong cùng trên danh nghĩa đường phụ một quyết thắng thua xuất ngục ác khí sao?

Hắn cũng không phải dễ dàng như vậy bị dụ dỗ, ngược lại tràn đầy phản khởi mà hỏi thăm: "Cái kia Nghiêm tiên sinh đánh thắng được nhà của ta Ảnh thúc sao?"

Vừa dứt lời, hắn liền thấy Nghiêm Hủ mặt đen. Cái này, luôn luôn không cách nào đoán chừng Việt Ảnh thực lực hắn không khỏi âm thầm tắc lưỡi. Liền hắn xem ra, Nghiêm Hủ đã rất lợi hại, dù sao tự xưng là huyền đạo đường chương môn đệ tử, chẳng lẽ còn không phải là đối thủ của Việt Ảnh?

Lão thái gia này cận vệ thể nào tìm đến!

Nghĩ thì nghĩ, Việt Thiên Thu nhìn xem Nghiêm Hủ ánh mắt lại không biến, vẫn là như thế nóng rực. Tại dạng này nhìn soi mói, Nghiêm Hủ hết sức không có trợ thế giai công tử phong độ rụt rụt đầu, lập tức cường tự như không có việc gì nói: "Đại khái. . . Có thể chứ?"

Này con vịt chết mạnh miệng thái độ đã rất rõ ràng, Việt Thiên Thu mặc dù sẽ không tiếp tục khuyến khích Nghiêm Hủ cùng Việt Ảnh tỷ thí một trận, có

Theo xe ngựa dừng hẳn, Việt Thiên Thu đẩy ra cửa xe đang muốn xuống, đột nhiên phát hiện Việt phủ cửa chính có người đi ra.

Cứ việc cách thật xa một khoảng cách, nhưng tiểu hài tử thị lực cái kia là bức nào nhạy cảm, hẳn liếc mắt liền nhận ra, cái kia người mặc màu xanh da trời con doi hoa văn đường viền cổ tròn áo, trên đầu mang theo đuôi ngựa sa tiêu dao khăn, thỉnh linh đầu đầy mồ hôi người trung niên, đúng là Việt tam lão gia.

Việt tam lão gia tại hẳn loại này tiểu bối trước mặt, xưa nay vẫn luôn bảo trì uy nghiêm, lúc này đối mặt một đồng lớn ngăn cửa người đọc sách, cái kia rõ ràng sớm đã là xanh mét trên mặt lại cứ thế mà gạt ra vẻ tươi cười tới.

"Chư vị nói, ta đã nghe người ta bẩm báo qua, nghĩ đến nhất định là trong phổ xá người nghe nhầm đồn bậy. . ."

Này lời còn chưa nói hết, hẳn liền trực tiếp bị dẫn đầu một cái người đọc sách chặn lại trở về: "Nghe nhầm đồn bậy? Bây giờ đây thành Kim Lăng đều đã truyền âm lên, người nào không biết Việt lão đại người một đôi câu đối tổn hại tận thiên hạ người đọc sách?"

"Việt lão thái gia nếu là không cho cái giao phó, chờ sáng lúc ngày mai, cái kia không phải là chúng ta ngăn cửa đòi công đạo, trong triều những cái kia khoa cử xuất thân người đọc sách, tất cả đều muốn đến nhà đòi công đạo!"

Đối mặt này đánh trống reo hò không thôi đám người, Việt tam lão gia gương mặt kia tự nhiên là trưởng đến lúc trắng lúc xanh.

Việt lão thái gia đột phát bệnh nặng, liền Việt nhị lão gia đều mấy ngày không có đi ra ngoài, chỉ lo lão thái gia bệnh, hưởng chi là hẳn?

Bởi vì Đại thái thái phong tỏa tin tức, hẳn chính hiểu được ngày đó Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất thúc cháu đi Khâu gia bái sư thất bại tan tác mà quay trở về, vì thế còn sau lưng âm thầm gọi tốt. Cũng chính là hôm nay cửa chính bị người chặn lại, hẳn lúc này mới đem cái kia trời đưa hai người gia đình gọi vào trước mặt lời lẽ nghiêm khắc truy vấn, biết rõ rằng Việt Thiên Thu đến rốt cuộc đã làm gì như thế nào chuyện kinh thế hãi tục!

Giờ này khắc này, hẳn cân nhắc lợi hại, lập tức làm ra quyết đoán. Hẳn tầng tầng tăng hắng một cái, lớn tiếng kêu lên: "Chư vị yên lặng một chút, yên lặng một chút! Phụ thân tại triều làm quan nhiều năm, trước sau như một làm người khiêm tốn, như thế nào mịa mai người đọc sách? Đây là trong nhà bất hiếu tử đệ giả tá lão thái gia danh nghĩa làm xằng làm bậy, quay đầu ta nhất định báo cáo phụ thân tiến hành nghiêm trị!"

Cứ việc Việt Thiên Thu đối Việt tam lão gia xưa nay không có hảo cảm, giờ này khắc này đối phương đối mặt mãnh liệt ý kiến và thái độ của công chúng trực tiếp bán đứng hẳn, nhưng hẳn đồ không có cảm thấy có cái gì bất mãn. Sự tình là hẳn làm, cũng là hẳn nhất thời khẩu trượng nói với Dư Trạch Văn câu đối là lão gia tử đưa người ta lão tử, hiện tại xảy ra chuyện tự nhiên không có khả năng nhường gia gia tới chống đỡ vạ.

Nhưng hẳn nghĩ như vậy, phía sau lại truyền đến Nghiêm Hù một tiếng mắng chửi.

"Vô sỉ! Ngưu xuân! Loại thời điểm này thế mà còn muốn từ chối tặc trách, Việt lão thái gia như thế nào sinh loại con này!"

Việt Thiên Thu nghe ra Nghiêm Hù căm giận căm phẫn, hẳn như có điều suy nghĩ liếc qua vị này bây giờ hơi có chút tiên phong đạo cốt tự kỷ danh sĩ, lúc này mới nhảy xuống xe đi. Chờ đến đến Việt Tú Nhất cùng Việt Kim Nhi ngồi chung con ngựa kia bên cạnh lúc, hẳn thấy Việt Tú Nhất lại là có chút thất hồn lạc phách, liền hắng giọng kêu một tiếng.

"Trường An!"

Việt Tú Nhất bỗng nhiên hoàn hồn, chờ phát hiện Việt Thiên Thu đã xuống xe đến, hẳn đầu tiên là sửng sò, tiếp theo liền về mặt trắng bệch ngăn cản nói: "Người. . . Người không nên vọng động! Coi như Tam thúc gia đem trách nhiệm tất cả đều đẩy tại trên đầu ngươi, còn có thái gia gia, còn có tổ mẫu đầu! Lại nói những người kia cũng sẽ không tin tưởng Tam thúc gia, cho rằng câu đối là ngươi làm. . ."

Cơ hồ là cùng lúc đó, so vừa mới càng hơn hơn lần huyền não tiếng liền lập tức truyền tới, quả nhiên, những cái kia ngăn cửa người đọc sách đối Việt tam lão gia biện từ chẳng thêm ngó tới, dồn dập chỉ trích Việt lão thái gia đem thu dưỡng cháu trai đẩy ra quá mức vô liêm sỉ.

Mất thấy Việt tam lão gia dõng lên tăng đá đập chân của mình, Việt Thiên Thu đối Việt Tú Nhất mỉm cười: "Yên tâm, ta không có gốc như vậy."

Hắn quay người đi đến trước xe ngựa, nhưng là đứng Nghiêm Hù hát cái lớn ừ: "Nghiêm tiên sinh, ngài có thể hay không giúp ta một việc?"

Nghiêm Hù nhân tình sáng lên, lập tức vén lên tay áo hỏi: "Gấp cái gì? Là muốn ta ra tay đem bọn hắn đuổi đi?"

Việt Thiên Thu khóe miệng co giật một thoáng, người tốt xấu là khi còn bé lập qua lời nói hùng hồn muốn kiểm tra Trạng Nguyên con em thế gia, tại giang hồ lăn lộn nhiều năm như vậy đằng sau, thế mà động một chút lại sẽ chỉ cảm nắm đấm giải quyết vấn đề?

Nhưng hẳn trước mắt xác thực muốn mượn Nghiêm Hù nắm đấm: "Ta muốn mời Nghiêm tiên sinh cho ta hộ giá hộ tống, nếu không coi như ta nói đến qua bọn hắn, quay đầu nói không chừng bọn hắn thẹn quá hoá giận, giống Nghiêm tiên sinh nói cái kia Bảng Nhân một dạng đối Trạng Nguyên động thủ, ta có thể chịu không được."

Thấy Việt Thiên Thu mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ ngó ngó ngăn cánh tay chân ngăn, Nghiêm Hù cười ha ha, đúng là tiện tay đem quạt lông ném vào một bên, thả người nhảy xuống xe, trực tiếp đem Việt Tú Nhất bế lên: "Tốt, ta liền cùng ngươi đi gặp một lần những cái kia múa mép khua môi người đọc sách!"

Lại một lần nữa nhận thức đến chính mình là cái tiểu hài tử bị thăm sự thật, Việt Thiên Thu không làm sao được thờ dài một hồi, chỉ cảm thấy mình cứ

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Uy vũ bá khí

Lần này trong lòng kinh sợ người, đã biến thành Nghiêm Hù.

Trước đó cùng Thái Tử sơ kiến, Việt Thiên Thu liền cho hắn rất lớn kinh hi, hắn lần thứ nhất biết, thế mà có thể sử dụng "Tôn giá giữa trán đầy đặn địa các phương viên" tới thay thế "Công tử xương cốt thanh kỳ nhất định thành đại khí". Có thể sau đó Việt Thiên Thu một ít nói chuyện hành động, thật sự là gây đến hắn chỗ ngứa, khiến cho hắn hạ quyết tâm muốn thu đồ. Nhưng bây giờ hắn mới phát hiện, chuẩn đồ nhi thật sự là rằng nanh lợi răng!

Muốn hắn có bản lĩnh này, lúc trước liền sẽ không bị mẫu thân đuổi đến lên trời không đường, xuống đất không cửa, nhờ có Việt lão thái gia giải cứu!

Mất thấy một đồng lớn người đọc sách liền cùng nuốt thuốc đắng giống như có nổi khổ không nói được, Việt Thiên Thu liền nghiêm trang nói: "Lại nói, đôi kia liền nửa câu sau là, phụ lòng có nhiều người đọc sách, cũng không phải phụ lòng đều là người đọc sách, các vị tức giận như vậy chạy tới ta Việt gia ngăn cửa lấy thuyết pháp, chẳng lẽ không phải trong lòng có quỷ, đem mình làm loại kia người đọc sách bên trong vong ân phụ nghĩa bại hoại sao?"

Việt tam lão gia cái kia biểu hiện trên mặt đã hoàn toàn cứng đờ. Không chỉ là hắn, vòng vây Việt gia cửa chính trên trăm người đọc sách, giờ này khắc này tất cả đều lâm vào tiến thoái lưỡng nan quẩn cảnh. Nguyên lai tưởng rằng Việt lão thái gia chẳng qua là nhất thời sinh miệng lưỡi nhanh chóng, suy nghĩ một bộ mặt người đọc sách câu đối, kết quả lại lại bị Việt Thiên Thu nói ra như thế một cái điển cổ!

Mà Việt Thiên Thu càng là trái lại lại trong lòng bọn họ có quỷ, lúc này mới tới cửa gây hắn!

Trong đám người, cũng không biết là nơi nào truyền đến một thanh âm: "Cường từ đoạt lý! Việt gia không quản giáo này con tò vò con, chúng ta đòi Việt lão đại người thật tốt bảo đảm hắn!"

Theo cái thanh âm này, phía sau đám người đột nhiên mãnh liệt xô đẩy lên đằng trước đám người, trong khoảnh khắc, ôm Việt Thiên Thu đứng ngạo nghễ triều đầu. . . Khục, là đứng ngạo nghễ người trước Nghiêm Hù liền đứng mũi chịu sào.

Muốn trước mặt địa thế cao nhất ưu thế, một mực gắt gao nhìn chăm chăm đám người Việt Thiên Thu trước tiên phát hiện châm ngòi thổi gió người, hồn nhiên không có phát hiện trong đám người có một con hắc thủ hướng hắn đánh tới.

Khi hắn kịp phản ứng thời điểm, cái tay kia đã cách mặt của chính mình cũng là doanh tắc.

Có thể sau một khắc, hắn thanh thanh sở sở thấy, Nghiêm Hù đưa ra một cái tay thăm dò qua một ô một túm quăng ra, sau một khắc, người liền từ trong đám người bị nắm chặt đi ra, tiếp theo cao cao bay ra ngoài, ầm ầm rơi xuống đất đồng thời, còn có một tiếng cực kỳ bi thảm kêu đau.

"Tay của ta chặt đứt!"

Việt Thiên Thu giật nảy cả mình, lập tức nhìn về phía Nghiêm Hù. Nhưng tại cái kia sáng ngời dưới ánh mắt, Nghiêm Hù một mặt thành thạo điều luyện né tránh phong tuôn đi qua đám người, một mặt không hề lo lắng nói ra: "Chặt đứt đáng đời, dưới gầm trời này lại thiếu một cái viết câu thí văn chương!"

Kéo xuống phong độ nhẹ nhàng nguy trang, Nghiêm Hù mặt mũi tràn đầy kích động, rất có tại những người đọc sách này trên người thí chiêu mục đích.

Việt Thiên Thu biết một khi phóng túng cái này chuunibyou, Việt phủ trước cửa chỉ sợ muốn "Thây phơi khắp nơi". Hắn đã nhìn kỹ vừa mới cái kia châm ngòi thổi gió gia hỏa, lúc này liền lớn tiếng kêu lên: "Nghiêm tiên sinh, cái ở tiểu tốt con trên người lãng phí thời gian, bên trái bên trái, bắt lấy cái kia thanh y vấy mang tro khăn, móc một đôi mắt gà chọi, liền là tên kia ồn ào muốn xen vào dạy ta, còn xô đẩy người khác!"

Vừa dứt lời, Việt Thiên Thu trong miệng cái kia mắt gà chọi liền từ trong đám người vọt ra ngoài, mà Nghiêm Hù thì mắt thấy là phải chôn vùi đang cuộn trào mãnh liệt biến người bên trong. Việt Thiên Thu còn chưa kịp lần nữa thúc giục, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hắn cũng chỉ thấy Nghiêm Hù đột nhiên bay lên trời, theo hắn vừa mới nói phương hướng bay nhảy ra ngoài.

Theo sát lấy, hắn tự thể nghiệm một lần đập đầu người đập người bả vai cảm giác!

Tại đây loại đẳng vân giá vũ trải qua bên trong, Việt Thiên Thu không thể tránh khỏi thoáng thất thần một lát, chờ lấy lại tinh thần lúc, hắn nhìn không được lớn tiếng điều khiển chỉ huy nói: "Ai nha, Nghiêm tiên sinh người xông qua được đầu! Ngay tại người trái phía sau, cái kia mắt gà chọi hái được khăn trùm đầu!"

Hái được khăn trùm đầu mắt gà chọi thấy giữa không trung cái kia sát thần một cái tiêu sái chuyển hướng, lần nữa thẳng đến hắn mà đến, nhất thời dọa đến hồn bất phụ thể. Nhưng lần này bị giấu qua đầu cùng bả vai đám người đều biết lợi hại, trong khoảnh khắc, quanh người hắn trong vòng ba thước không có bất kỳ ai, lẻ loi lơ lửng đứng ở đằng kia hắn trở mắt nhìn xem Nghiêm Hù tay kia sắp nắm chặt chính mình cổ áo, đột nhiên miệng sùi bọt mép

ngã xuống đất.

Nghe được một bên có người ồn ào nhất định là phát chứng động kinh, Nghiêm Hủ nhất thời sững sờ một chút, Việt Thiên Thu thì kém chút đem miệng tức điên.

Cái tên này tưởng rằng trong rừng rậm gặp gấu sao? Còn có thể giả chết!

Ngay tại hán dự định nhắc nhở Nghiêm Hủ thời điểm, lại không nghĩ rằng Nghiêm Hủ như rồng mây, đưa chân đá một cái ngoắc ra một cái bắn ra, đúng là đem người trực tiếp đập đến giữa không trung, lần này, cái kia mắt gà chọi rất cuộc duy trì không được chứng động kinh giả tượng, khoa tay múa chân lớn tiếng kêu cứu không thôi.

Mất thấy Nghiêm Hù đoạt tại mất gà chọi tầng tầng trước khi rơi xuống đất xước cổ của hắn, càng qua đám người, lại đập vài người đầu cùng bả vai trở lại Việt phủ trước cửa, Việt Thiên Thu đơn giản thở một hơi dài nhẹ nhõm, lập tức mới phát hiện phía sau lưng đều ướt. . .

Bình sinh lần thứ nhất, hă không có đánh nhau so với người ta đánh nhau còn khản trương!

Ngay tại hần khẩn cấp suy nghĩ lấy, chuẩn bị cầm cái này từ binh dọa lùi những người khác thời điểm, cũng chỉ nghe sau lưng truyền đến ầm ầm ầm ầm thanh âm, quay đầu nhìn lên, lại là đóng chặt Việt phủ cửa chính chậm chậm mở ra.

Việt tam lão gia cũng nghe đến động tĩnh, một mặt quay người một mặt mắng to: "Đồ ngu, không là để phân phó các ngươi không cho phép mở cửa sao?"

Làm hai cánh cửa lớn hoàn toàn mở ra, thấy rõ ràng cái kia ngồi trên kiệu ra người tới lúc, hẳn lại nhất thời nghẹn họng nhìn trân trối, sau một khắc lại không khỏi gắt gao bưng kín ngực, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Lão gia tử sao lại ra làm gì? Không là trước kia còn bệnh được 7 chết 8 sống? Xong, dọa đến hấn trong ngực trái tim đau bệnh cũ phạm vào. . .

Việt Thiên Thu lại chỉ cảm thấy cả người đều xuyên thấu qua khí, như trút được gánh nặng vui tươi hơn hờ kêu lên: "Gia gia!"

Kiểu bên trên Việt lão thái gia khuyển tay đặt tại trên lan can, một tay bóp quyền chống đỡ huyết thái dương, thấy bên ngoài theo một đoàn rối bời đến dần dần yên tĩnh, cuối cùng lặng ngắt như tờ, hần mồi vừa ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Làm sao không tiếp tục? Náo nha, huyền náo tới mầy tới mặt, tốt nhất đem ta Việt phủ cửa chính đánh vỡ, đó mới tốt biểu hiện các vị người đọc sách bản sự!"

Việt Thiên Thu luôn luôn biết, trong phủ từ trên xuống dưới đối mặt Việt lão thái gia đó là xưa nay không dám thờ mặt. Có thể phát hiện người ngoài tại lão gia từ trước mặt lại cũng là không sai biệt lắm ước chừng, hẳn không khỏi cùng có vinh yên.

Ta có gia gia ta tự hào!

Mà vừa mới oai phong lẫm liệt Nghiêm Hủ, lúc này cũng hiền nhiên thu liễm. Hắn giống ném vài rách giống như, tiện tay đem mắt gà chọi ném xuống đất, ôm Việt Thiên Thu nghênh đón tiếp lấy, vô cùng tao nhã hữu lễ xoay người nói: "Việt thế bá, Nghiêm Hủ hữu lễ."

"Nghiem thể chất a, hôm nay nhờ có người. Nếu không nếu là tùy theo trong nhà của ta này không ra hồn con trai đàn xếp ỏn thỏa, này thành Kim Lăng từ trên xuống dưới có lẽ đều muốn coi ta càng quá xương sấp chết!"

Việt lão thái gia cười đến con mắt đều híp mắt khâu lại. Hần nhìn cũng không nhìn một bên cảm như hén Việt tam lão gia, dầm dẫm lan can ra hiệu kiệu tiếp tục tiến lên, nhìn lướt qua trên mặt đất cái kia lần nữa già chết mất gà chọi về sau, đứng là ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống trên dưới một trăm cái người đọc sách.

"Người tới."

Mắt thấy Việt Ảnh đột nhiên tiến lên, Việt lão thái gia liền mỗi chữ mỗi câu mà hỏi thăm: "Đường phố hai đầu cho ta ngăn chặn hay chưa?"

"Đã truyền lệnh xuống, tất cả đều phong!"

Thấy một đồng lớn thư sinh bỗng nhiên biến sắc, Việt lão thái gia chặc chặc hai tiếng, không nhanh không chậm nói: "Cho ta đoán ra bổ cáo đi. Hiện có thư sinh một số, vòng vây Hộ bộ thượng thư càng quá xương phủ đệ, đem chính mình cùng phẩm hạnh không đoan bại hoại so sánh đồng loại, kêu gào để cho ta cho cái thuyết pháp. Lại đem Thiên Thu cái kia chuyện xưa cho ta thật tốt viết lên!"

"Tiền triều uế lược ấy một mỗi lửa đốt đi không biết bao nhiêu điển tịch, chính bọn hán cô lậu quả văn còn tới oán ta? Thật sự là hoang đường! Hộ tịch là Kim Lăng nhường nhà bọn họ tới viết bảo đảm sách dẫn người, là thái học sinh, nhường quả học được tìm người bảo đảm dẫn người!"

Mất thấy các thư sinh nhất thời một mảnh xôn xao, lão gia tử cười đắc ý: "Dám chần ta Việt gia môn? Đều cho ta lột một tầng da lại đi!"

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Đến cùng ai bán mình?

Tại Việt Thiên Thu giảng cái chuyện xưa, Nghiêm Hù vũ lực kinh sợ đằng sau, Việt lão thái gia xuất hiện, thành ép cong một đám đọc sách lạc đà cuối cùng một cộng cổ. Cũng là có người dự định phản kháng kia mà, thế nhưng một lần coi như Nghiêm Hù ôm Việt Thiên Thu xem náo nhiệt, Việt Ảnh cùng hần tự tay mang ra hộ vệ lại không phải ăn chay, nhanh gọn đem đầu đầu thu thập.

Nghiêm Hù thủy chung gắt gao nhìn chăm chăm Việt Ảnh, mãi đến Việt lão thái gia chào hỏi vào phủ, trong miệng hần còn tại trầm thấp nói một mình: "Đã nhiều năm như vậy, hần vẫn luôn tại Việt phủ không có từng đi ra ngoài, vậy mà thân công phu này không có quãng xuống? Đáng giận, chẳng lẽ muốn bị hần ép cả một đời?"

Việt Thiên Thu dờ khóc dờ cười, có thể mắt thấy mối nguy giải quyết, Nghiêm Hù thế mà ôm chính mình nghiền, lúc này lại thì thầm cái này, hần rốt cục nhin không được nhắc nhở: "Nghiêm tiên sinh, vừa mới thật sự là tạ ơn ngài, có thể thả ta xuống sao?"

Nghiêm Hù lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, nhưng hần không những không có thả, ngược lại trực tiếp ôm Việt Thiên Thu đi vào Việt lão thái gia bên người, nụ cười chân thành nói: "Việt thế bá, ta cùng nhỏ con trai của 4 Thiên Thu mới quen đã thân, muốn nhận hần làm cái đồ đệ, ngài thấy thế nào?"

Việt Thiên Thu không có nghĩ đến cái này tự kỷ vậy mà như thế đi thẳng vào vấn đề, nhất thời không khỏi ngây dại.

Việt lão thái gia lần đầu thấy này xưa nay không làm khó được cháu trai quang cảnh như thế, nhin không được cười ha ha, không nói hai lời nói: "Đừng nói cho người làm đồ đệ, người thích người dẫn đi đều được!"

Lần này Việt Thiên Thu rốt cục không thể nhin, hần lập tức kháng nghị nói: "Gia gia, người quá phận! Ta cũng không phải vật, cái gì gọi là dẫn đi đều được!"

Nghiêm Hù nhưng căn bản không để ý này phí công kháng nghị, mặt mày hơn hờ nói: "Thế bá đây là ngài nói, ta thật là!"

"Ta đương nhiên nói lời giữ lời!" Việt lão thái gia liếc mắt tròn tròn Việt Thiên Thu liếc mắt, cười híp mắt nói, "Chỉ bắt quá, Nghiêm Hù a, người cùng ta vợ con 4 năm đó náo ra tới chuyện lớn như vậy, ta chẳng những không cùng người so đo, ngược lại cho người chặn mẹ người, bây giờ còn đem sủng ái nhất tiểu tôn từ nhường cho người làm đồ đệ, người có thể làm sao hồi báo ta?"

Lần này, Việt Thiên Thu rốt cục tỉnh ngộ lại. Hóa ra lão thái gia lừa gạt hần đi tìm cái gì Nghiêm tiên sinh, căn bản chính là một cái bẫy!

Thấy Nghiêm Hù tấm kia tuần dật trên mặt cho thấy có chút mất tự nhiên, hần đột nhiên tức giận nói: "Gia gia mong muốn Nghiêm tiên sinh hồi báo còn không đơn giản? Kịch nam bên trong đều có, khiến cho hần trực tiếp bán mình trả nợ chứ sao."

Một câu nói kia sắc đến Việt lão thái gia liên thanh ho khan, Nghiêm Hù cũng không để ý ngu ngơ buông tay, Việt Thiên Thu thừa cơ chuồn đi xuống đất. Hướng về phía hai người này làm cái mặt quỷ, hần liền vẫy tay nói: "Ta đi về trước, không nhọc tiễn xa!"

"Thằng ranh con này!" Việt lão thái gia giận đến nghiến răng, chờ thấy Nghiêm Hù trên mặt lộ ra mấy phần hồ nghi biểu lộ, hần càng là thảm máng tiểu tử xảo quyết, lập tức lập tức lộ ra mấy phần âm nhiên biểu lộ, "Ai, Thiên Thu thông minh thông minh, tuy nói không phải Tiểu Tứ thân sinh, có thể giống như là trong một cái mô hình khắc đi ra, đáng tiếc không ai dạy bảo, trước đó đi Khâu gia bá sư, còn chọc đầy bụng tức giận trở về. . ."

Nghiêm Hù bị dăm ba câu này khơi gợi lên trong lòng áy náy, lại thêm hần xưa nay thống hận một ít đạo mạo trang nghiêm người đọc sách, lúc này liền việc nhân đức không nhường ai vỗ ngực nói: "Thế bá nếu là yên tâm, liền đem Thiên Thu giao cho ta, ta đảm bảo hần tương lai văn võ mọi thứ xuất chúng. . ."

Cứ việc vừa mới điều khăn này một lần trước thanh hai người, nhưng Việt Thiên Thu trong lòng biết, đây bắt quá là sinh mệnh lưỡi nhanh chóng thôi, lão thái gia nếu là hạ quyết tâm đem hần "Bán" cho Nghiêm Hù, hần là thế nào đều đầu không lại lão hồ ly kia.

Đương nhiên, cuối cùng đến cùng là ai bán mình cho ai, vậy liền nói không chừng. . .

Cho nên hần quyết định thật tốt tính lại tính lại, chính mình trước đó bởi vì tin tức không đối xứng mà sơ sót một ít vấn đề —— tỉ như, Nghiêm Hù đến cùng là ai gia đình? Nhưng lại tại hần vui đầu đi trước khi đến Thanh Phân quán trên đường lúc, đột nhiên nghe được phía sau truyền đến một tiếng kêu gọi.

"Uy!"

Ước chừng là bởi vì hần không quay đầu lại, cũng không có dừng bước, theo sát lấy liền có tiếng bước chân mang theo một trận gió đuổi theo.

"Gọi người làm sao không dừng lại!" Khó khăn bắt lấy người, oán trách một câu đằng sau, Việt Tú Nhất thấy Việt Thiên Thu ý hưng lan san, tưởng làm là vừa mới trước cửa trận kia nhiều loạn quan hệ, lập tức liền ông nói gà bà nói vịt khuyên nói, "ngươi đừng lo lắng, thái gia gia tự mình ra mặt thu thập tàn cuộc, quay đầu khẳng định hội mắng Tam thúc gia, sẽ không trách ngươi. . ."

"Ta không có lo lắng cái này." Việt Thiên Thu thuận miệng đáp một câu, đột nhiên như có điều suy nghĩ nhìn thấy Việt Tú Nhất hỏi nói, "Trưởng An, ngươi đi ra ngoài nhiều, khẳng định so ta kiên thức rộng rãi, đúng không?"

Việt Tú Nhất đến cùng tuổi còn nhỏ không nhớ lâu, sớm quên trước đó giáo huấn, liền ưỡn ngực gò bụng nói: "Đó là đương nhiên!"

"Nghiêm tiên sinh nếu gọi gia gia Thế bá, lại cùng cha ta như vậy quen thuộc, ngươi chẳng lẽ không biết hần là ai?"

Cứ việc căn bản chưa thấy qua Việt tứ lão gia, nhưng Việt Thiên Thu cái kia một tiếng cha quả thực gọi được tự nhiên, ai cũng tìm không ra một điểm sai lầm.

Mà lời này vừa nói ra, Việt Tú Nhất liền khổ mặt. Việt tứ lão gia sự tình trong nhà là không lớn không nhỏ một cục cấm kỵ, đại đa số người đều tránh, hần đi nơi nào nghe ngóng?

"Không biết coi như xong, cũng thế, hai chúng ta đều là người ta trong mắt cái gì cũng đều không hiểu tiểu hài tử, sao có thể mọi chuyện đều biết."

Việt Thiên Thu lão khí hoành thu vỗ vỗ Việt Tú Nhất bả vai, quay người chấp tay sau lưng thân nhiên đi. Quả nhiên, hần mới đi ra khỏi đi không có mấy bước, cũng chỉ nghe Việt Tú Nhất hét lên: "Ngươi chờ, quay đầu ta nhất định sẽ nghe được!"

Ta đây có thể liền đợi đến. . .

Việt Thiên Thu âm thầm nhún vai, nghĩ thầm chính mình bây giờ này tiểu tử thật đúng là đủ không tiện. Như lại có thể lớn hơn vài tuổi, trong ngực cái kia mấy tờ giấy mảnh hần có thể muốn ra 1000 loại một vạn loại biện pháp, đem cùng lão gia tử không hợp nhau vị kia ngô Thượng thư cho tốt để thu dọn một châu, cũng coi là cho Chu Tề Nguyệt một câu trả lời thỏa đáng.

Nhưng bây giờ, hần là giấu trong lòng bảo son lại không có cách nào dùng, vẫn phải lo lắng lão gia tử đem hần bán cho Nghiêm Hù gán nợ!

Trở lại Thanh Phân quán, bốn ba cho tới trưa Việt Thiên Thu tự nhiên là bụng đói kêu vang. Có thể lúc này còn chưa tới cơm trưa canh giờ, hần mấy khối điểm tâm nhét vào vào trong bụng, hần đột nhiên nhớ tới Nghiêm Hù tự xưng Huyền Dao đường chương môn đệ tử, không khỏi trong lòng hơi động.

Hần ra nhà chính, phân phó Truy Tinh cùng Trục Nguyệt trấn giữ tốt cửa sân, chính mình lại chui vào đông sương phòng. Cách lấy cánh cửa nghe thấy Lạc Hà nói chuyện với Chu Tề Nguyệt thanh âm, hần liền tăng tăng ho khan một tiếng.

Chỉ chốc lát sau, Lạc Hà liền đi ra, bởi vì cười nói: "Công tử, ta đang muốn nói một tin tức tốt đâu, Chu cô nương thương đã gần như khỏi hẳn."

"Mấy ngày nay có người hay không tới hỏi qua nàng lưu tại chúng ta trong phủ sự tình?"

"Không có." Lạc Hà lắc đầu, "Ước chừng là từ trên xuống dưới đều bận rộn lão thái gia bệnh, cũng không có quan tâm."

Nghĩ đến nay Thiên lão gia tử uy vũ bá khí, Việt Thiên Thu nhếch miệng, rồi mới lên tiếng: "Trước đó không có quan tâm, trước mắt lại khó mà nói. Như thế, nếu Tam bá nẫu bần tiếng, nói là Thanh Phân quán sự tình nàng về sau mặc kệ, người đi trước nhất định nước cư gặp một lần Đại bá mẫu, đem Chu cô nương sự tình nói rõ, kể từ đó, về sau liền không sợ có người bởi vì chuyện này gây chuyện."

Lạc Hà mặc dù cảm thấy đem tam thái thái đặt xuống ở một bên không thỏa đáng, có thể Việt Thiên Thu đã nói như vậy, nàng cuối cùng vẫn đáp ứng.

Chờ đến nàng vừa đi, Việt Thiên Thu chọn màn tiến vào buồng trong, lại chỉ đứng tại cửa ra vào, khoát tay ra hiệu Chu Tề Nguyệt không cần từ trên giường xuống tới, chỉ hỏi vài câu tình hình vết thương của nàng, lúc này mới đột nhiên hỏi: "Chu cô nương có nghe nói hay không qua Huyền Dao đường?"

Chu Tề Nguyệt mấy ngày nay tại Thanh Phân quán áo đến thì đưa tay com tới há miệng, thương thế ngấm dần tốt, liền liền gầy gò trên mặt cũng tựa hồ nhiều mấy lượng thịt, trong lòng đã sớm coi Việt Thiên Thu là thành thiên hạ tốt nhất người tốt. Cho nên, nghe tới vấn đề này lúc, nàng lập tức nhú chặt lông mày mình tư khổ tương.

"Huyền Dao đường. . . A, ta nhớ được, vị kia Vân chương môn còn đến gặp qua cha ta! Hần cả ngày vui vẻ, nghe nói lúc còn trẻ còn quăng qua quân, một thanh mạch đao dùng rất khá!" Nói đến giang hồ chuyện xưa, Chu Tề Nguyệt thiếu đi mấy phần khách sáo, nhiều hơn mấy phần thật lòng nụ cười, "Huyền Dao đường các trưởng lão ta cũng đã gặp mấy cái, đều là thật hòa khí người, đáng tiếc. . ."

Đáng tiếc đằng sau, Chu Tề Nguyệt liền là không nói, Việt Thiên Thu cũng có thể biết, không có gì hơn là võ phẩm ghi chép xóa tên đằng sau đường ai nấy đi, chia năm xẻ bảy thôi. Hần tiểu đại nhân giống như thở dài một hơi, lập tức lại hỏi: "Ngươi cũng đã biết Huyền Dao đường chương môn đệ tử là ai?"

Lần này, Chu Tề Nguyệt lại có vẻ mờ mịt: "Ta chỉ biết là Vân chương môn có ba cái đồ nhi, nhưng bởi vì Huyền Dao đường vẫn luôn dán tại võ phẩm

Hắn nhìn qua Nghiêm Hù trước đó dùng tên giả Khấu Minh Đường bốn phía lừa gạt người nhập môn đức hạnh, bởi vậy trước tiên ý thức được, đối vị này quá khách khí, vậy thì chờ lấy bị người được đà lần tới được một tác lại muốn tiến một bước. Thế là, hắn dứt khoát nói: "Nghiêm tiên sinh thật muốn thu ta làm đồ đệ?"

Nghiêm Hù từ từ hôm nay nhìn thấy Việt Thiên Thu đến nay, càng xem càng cảm thấy tên đồ đệ này chính mình là thu định, lúc này tất nhiên là không chút do dự nói: "Đó là tự nhiên! Người coi như tìm khắp thành Kim Lăng, so ta võ nghệ cao, tuyệt đối không có ta tài văn chương, so ta tài văn chương tốt, lại tuyệt đối không bằng ta võ nghệ. Nếu không, Việt lão thái gia làm sao lại yên tâm đi người giao cho ta?"

"Đây chẳng phải là nói, Nghiêm tiên sinh vẫn không phải thứ nhất, võ cũng không phải đệ nhất?"

Thấy Nghiêm Hù liền về mặt cơ quắp, Việt Thiên Thu liền không tiếp tục đâm kích hắn, mà là trực tiếp vươn ba ngón tay.

"Ta có khả năng bái Nghiêm tiên sinh ngài vì sư, nhưng ta có ba cái yêu cầu."

Vừa mới bị tổn hại Nghiêm Hù liền quên tức giận, một lời đáp ứng nói: "Không cần nói, ta đều đáp ứng người!"

"Nghiêm tiên sinh người đáp ứng nhanh như vậy, nếu là ta cho người đề nhiệm vụ không thể hoàn thành đâu?"

Thấy Nghiêm Hù lúc này mới hơi cẩn thận một chút, Việt Thiên Thu cười híp mắt vươn thứ một ngón tay: "Thứ nhất, một ngày vì sư, cả đời vì phụ, ta hội giống đối gia gia như thế kính trọng Nghiêm tiên sinh, nhưng Nghiêm tiên sinh người cũng là biết đến, cha ta đi đâu thế ai cũng không biết, ta tại đây Việt gia ngoại trừ gia gia liền là không cha không mẹ, không ai chỗ dựa, người nếu là làm sư phụ ta, được cho ta làm chỗ dựa."

Lời này vừa nói ra, Nghiêm Hù lập tức không nói hai lời vỗ ngực nói: "Cái kia còn cần đến nói? Có ta ở đây, ai dám khi dễ người?"

Biết này đầu thứ nhất tuyệt đối sẽ không bị bác bỏ, Việt Thiên Thu lúc này mới vươn ngón tay thứ hai.

"Thứ hai, ta biết luyện võ được đông luyện tam cửu, hạ luyện tam phục, ta cũng có thể ăn được lên khổ, nhưng ta có rất nhiều chuyện cần làm, không có khả năng cùng Nghiêm tiên sinh người giống như, tập trung tinh thần nhào ở phía trên, vì tìm đồ đệ truyền thừa liền bốn phía cùng người cười làm lạnh mặt, càng không khả năng vì Huyền Dao đường bỏ xuống hết thảy. Ta tuyệt sẽ không học cha giống như không chịu trách nhiệm. Ta vẫn phải hiếu thuận gia gia, khiến cho hắn thật tốt hưởng mấy năm phúc."

Nghiêm Hù bị Việt Thiên Thu nói đến trên mặt lúc trắng lúc xanh, chỉ cảm thấy mình cùng Việt Tiểu Tứ cả đời này đều sống đến chó trên người. Việt Tiểu Tứ cái kia hỗn đản cũng không cần nói, rồi nhà trốn đi bảy năm liền cái tin tức đều không có, chính hắn cũng gì không phải là vì thế xung quan giận dữ cùng mẫu thân quyết liệt, đến nay ngoại trừ mỗi tháng một phong thư, liền mặt đều không về nhà lộ ra?

Đến mức trước đó Việt lão thái gia nói đến lớn như vậy một sự kiện, hắn vậy mà hoàn toàn bị mơ mơ màng màng!

Hắn có phải hay không có chút bất hiểu?

Hắn miễn cưỡng gạt ra vẻ tươi cười, có chút ít đáng ghét nói: "Vậy dĩ nhiên, truyền thừa Huyền Dao đường là chuyện của ta, sẽ không đẩy lên trên người người. . ."

Không đợi Nghiêm Hù nói xong, Việt Thiên Thu liền vươn thứ ba ngón tay, nhưng lúc này đây, mình tư khổ tương một hồi lâu, lại đến phiên chính hắn lúng túng: "Kỳ thật ta chính là thuận miệng nói ba cái yêu cầu, điều thứ ba này ta còn không có nghĩ kỹ, về sau nhớ tới lại cùng Nghiêm tiên sinh ngài nói đi. Ngược lại tuyệt sẽ không làm trái ngài xử sự làm người đạo nghĩa, đến lúc đó ngài trực tiếp đáp ứng liền xong rồi."

Lần này, Nghiêm Hù đang muốn dứt khoát đáp ứng lúc, đột nhiên tường ngăn liền truyền đến một tiếng tăng tăng ho khan. Hắn quay đầu nhìn lên, cũng chỉ thấy Việt lão thái gia nghênh ngang theo Thanh Phấn quán nói thẳng Hạc Minh hiên cánh cửa kia đi tới.

Việt lão thái gia xem Việt Thiên Thu ánh mắt hiền lành cực kỳ. Hắn vẫn luôn cảm thấy này tiểu tôn tử tri tâm, nhưng bây giờ lại cảm thấy người đơn giản thật là đáng yêu. Nghe một chút, tuyệt không học hắn lão tử như thế rồi nhà trốn đi, cũng không học Nghiêm Hù giống như tàu hỏa nhập ma chơi môn phái, mà là nhớ hiếu kính gia gia, đánh đi đâu tìm tốt như vậy cháu trai?

Thấy Việt Thiên Thu bước nhanh tiến lên đón, Việt lão thái gia cười tủm tỉm gật gật đầu, này mới nhìn Nghiêm Hù nói nói, "Nghiêm Hù, ta cháu trai này mặc dù không phải ruột thịt, lại so thân càng thân mật. Người xưng phong nhận việc muốn dạy hắn, đây là chuyện tốt, nhưng ta cũng không thể tùy tiện đem người giao cho người."

Việt Thiên Thu bên này nói lên điều kiện đơn giản Dịch Hành, không ngờ lão gia tử lại đột nhiên tự nhiên đâm ngang, Nghiêm Hù đơn giản có chút phát điên.

"Việt thế bá ngài nói đi, rốt cuộc muốn ta làm cái gì?"

"Rất đơn giản, bái sư yển dù sao cũng phải xử lý một cái đi? Hà?"

Nếu là lúc trước Nghiêm Hù, lúc này phản ứng đầu tiên liền là cự tuyệt, có thể nghĩ đến Việt Thiên Thu vừa mới cái kia yêu cầu thứ hai, hắn vật lộn liên tục, sau cùng nhỏ giọng thăm thì nói: "Xử lý sẽ làm đi, chẳng lẽ ta Nghiêm Hù lần thứ nhất làm sư phụ, còn không thể gặp người hay sao?"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net.**

Trúc Nguyệt cũng phụ họa nói: "Đúng vậy a, nghe nói lão thái gia lớn vùng thiệp mời, mời rất nhiều rất nhiều khách nhân."

Lạc Hà nhìn không được oán trách quát: "Ít cho ta hoa mắt sì, người nào không biết, các người là muốn đi xem Nghiêm tiên sinh!"

Bị xuyên phá kế vặt, hai cái tuổi tác lớn tiểu nha đầu liền thề lười, nhanh như chớp chạy về đi làm việc. Có thể nào chỉ là các nàng, liền liền Lạc Hà đi trở về lúc, cũng không chịu được miên man bất định.

Lão gia tử khẳng khái cho Cửu công tử xin mời vị tiên sinh này, cái kia trời thấy một lần thật sự là thật tuấn, có thể làm sao lúc trước liền chưa nghe nói qua đâu?

Làm Việt Thiên Thu đi theo Việt Ảnh đi vào tiền viện cá bơi trai trước cửa, vừa vận đối diện đụng phải Việt tam lão gia cùng hán hai đứa con trai. Cứ việc trên danh nghĩa phải gọi một tiếng Tam bá phụ, tứ ca, Thất ca, nhưng Việt Thiên Thu cùng bọn hán trong mỗi ngày cũng chính là bất tỉnh định thời điểm gặp một lần, lúc khác bắn đại bác cũng không tới, cho nên này hội đối mặt bọn hán trống trừng bất mãn ánh mắt, hán vô cùng tự nhiên loại bỏ đi qua.

Xung hô qua về sau, hán nhường cái kia phụ tử ba người phía trước, lại nghe được đằng trước theo gió bay tới vài tiếng phàn nàn.

"Không phải liền là hồngбет sách hồngбет đủ rồi, bây giờ nghĩ lấy báí sư cầu học sao? Cần phải bày lớn như vậy phô trương!"

"Gia gia cũng vậy, không biết là chỗ nào tìm đến nghèo kiệt hủ lậu, đã vậy còn quá dễ dàng liền đối đãi như thượng tôn!"

"Tất cả đều im miệng cho ta! Lão thái gia thích thế nào liền thế nào, còn chưa tới phiên các người làm cháu trai xen vào!"

Việt Thiên Thu tỉnh khiết làm không nghe thấy, mãi đến một đường tiến vào phòng trong, hán liền nghe đến Việt nhị lão gia cái kia rõ ràng tăng lên thanh âm

"Cha, thế hệ con cháu sự tình mà thôi, ngài nhường trong nhà từ trên xuống dưới đều xử lý, chúng ta không lời nói, nghe ngài. Tốt xấu ngài bệnh nặng mới khỏi, chúng ta nên hiểu kính thuận theo ý của ngài. Có thể ngài thế mà đem thiệp mời rải khắp cả triều! Nhìn một chút ngài đều mời đến chút khách nhân nào. . ."

Việt Thiên Thu thấy đằng trước Việt tam lão gia phụ tử ba người tăng tốc bước chân đi vào, hán ngược lại không vội. Ngược lại hiện tại đi vào cũng chính là xem như đám người trút giận ông ăn bài tuyên mà thôi, hán làm gì đi tự tìm khí chịu?

Nói thật, đối với báí Nghiêm Hủ như thế một cái chuumbyou danh sĩ vi sư, hán nhưng thật ra là cầm giữ nguyên ý kiến.

Nếu không phải Nghiêm Hủ thái độ quá tích cực, lão gia tử muốn bán tôn trả nợ thái độ lại quá kiên quyết, kiên nhẫn hán quả thật rất muốn luyện võ cường thân, học một chút cần dùng đến đồ vật, hán chỗ nào sẽ tốt như thế tính nhẫn nại mặc người làm khổ đến bây giờ.

Thế là, nhìn thấy phía sau Việt Ảnh đã đóng cửa thủ tại bên ngoài, hán dứt khoát ôm tay đứng ở đằng kia, vênh tai nghe bên trong động tĩnh. Quả nhiên, Việt nhị lão gia dần dần làm khó dễ đằng sau, liền đến phiên Việt tam lão gia tiếp tục phát huy.

"Cha, nhị ca nói đến một chút cũng không sai. Tả hữu tướng quốc, ngài mời. Ngự sử trung thừa ngài mời, liên đới còn có mấy vị ngự sử. Lục bộ Thượng thư, ngài mời bốn cái, còn có một cái là xưa nay cùng ngài không hợp nhau Hình bộ ngô Thượng thư, lại thêm nhiều như rừng quan viên, ngài như là vì mình chúc thọ, chúng ta ý kiến gì đều không có, có thể ngài lại là vì cháu trai báí sư cái này khu khu việc nhỏ. . ."

"Việc nhỏ? Làm sao người biết liền là chuyện nhỏ? Một sự kiện là việc lớn còn là chuyện nhỏ, ta hiểu còn là các người hiểu? Từng cái tự cho là cánh cứng cấp rồi, đối ta khoa tay múa chân lên, hóa ra các người liền đối này trong triều cách cục như lòng bàn tay rồi? Từng cái tất cả đều uống công con mắt này, có biết hay không cha các người trước đó tại sao phải giả bệnh? Ít tại này đánh rắm, lăn đi cho ta thật tốt đón khách!"

Việt Thiên Thu có chút đau răng nhẹ hít một hơi, lập tức lập tức dựa vào tường đứng. Quả nhiên, không cần một hồi, hán cũng chỉ thấy Việt nhị lão gia Việt tam lão gia dần dần, vài vị cùng hán cùng thế hệ các thiếu gia kéo về sau, đoàn người thất hồn lạc phách đi ra, đúng là không ai thấy hán.

Hiển nhiên, Việt lão thái gia bóc trần trước đó là giả bệnh đầu này, cho không biết chút nào bọn hán lớn lao đã kích.

Đầy cõi lòng đồng tình nhìn xem những người này ra cửa, Việt Thiên Thu lúc này mới bước nhanh đến bên trong ở giữa, thấy lão gia tử thở phì phì ngồi ở đằng kia, vừa mới dựng râu tròng mắt con giận còn sót lại vẫn còn, hán liền lên trước ho khan một tiếng, nói tránh đi: "Gia gia, Trường An bọn hán không có tới?"

"Hừ, đại bá của người mẹ so này chút đồ ngu mạnh hơn nhiều, sớm phân phó đại ca người bọn hán ở phía trước tiếp khách. Liền Đại đội trưởng an đều so đám gia hoà này có ý, quả thực là tức chết ta rồi."

Không đầu không đuôi phát tiết một trận, Việt lão thái gia liền bỗng nhiên đứng dậy, giải quyết dứt khoát nói, "Thiên Thu, một hồi nhớ kỹ cho ta, những người khác tạm thời không đề cập tới, nếu như gặp phải Hình bộ cái kia họ Ngô, xuất ra người toàn bộ bản sự đến, chỉ cần có thể khiến cho hán xuống đài không được, gia gia ta cho người. . . Người muốn cái gì gia gia ta cũng cho người cái đó!"

Việt Thiên Thu vừa mới liền theo Việt tam lão gia trong miệng nghe được Hình bộ ngô Thượng thư sẽ đến, đáy lòng đang suy nghĩ trong ngực cái kia mấy tờ giấy mảnh có thể hay không phát huy được tác dụng, lúc này Việt lão thái gia trực tiếp vể lên như thế một chiếc bánh lớn, hán không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười.

"Gia gia, có người như thế dạy cháu trai sao?" Có thể không đợi lão thái gia trở mặt, hán liền cười híp mắt nói, "Gia gia có việc, cháu trai gánh vác lao

Việt Thiên Thu tỉnh tể tường tận xem xét người tới. Cũng chỉ thấy thứ năm 10 ra mặt tuổi tác, tóc mai hơi hơi trắng bệch, lúc này không có mặc quan phục, toàn thân trũng muối lục lạp tơ tằm tiện bào, miếng vải đen gầy, trên đầu mang theo Đường khăn, mặt ốm dài, con mắt không lớn, biểu lộ cứng nhắc, chỉ là từ nơi này bề ngoài, một cỗ cứng nhắc đến có chút cay nghiệt khí tức liền đập vào mặt, càng giống là tư thực bên trong chuyên đánh học sinh bàn tay lão học cửu.

Đang nghe Việt Tú Nhất lời nói này về sau, vị này ngó Thượng thư cái kia về mặt liền lộ ra càng không cao hứng.

Mà Việt Đình Chung cảm giác được điểm này, hung hăng trừng mắt liếc Việt Tú Nhất đằng sau, cũng nhanh bước nghênh đón tiếp lấy: "Ngô Thượng thư thứ tội, khuyên từ tuổi nhỏ không hiểu chuyện. . ."

"Không hiểu chuyện? A, Việt gia thật sự là có sau a, bình thường nhanh mồm nhanh miệng!" Ngô Nhân nguyện vô cùng đơn giản hé mắt, lại là cũng không tiếp tục để ý tới Việt Đình Chung cố gắng cứu vãn dự định, ngẩng đầu trực tiếp tiến vào Ngũ Phúc đường, lại là căn bản không để ý tới những người khác.

Thấy tình cảnh này, Việt Đình Chung hướng về phía Việt Tú Nhất quát: "Người làm chuyện tốt!" Lập tức, hần quay người vội vàng theo tới Ngũ Phúc đường.

Cứ việc bên trong còn có hần mấy cái thành niên đệ đệ tại tiếp khách, có thể Ngô Nhân nguyện nhưng lại cùng mặt khác quan lớn khác biệt, hần thật không biết Lão thái gia nổi điên làm gì, cứ đem vị này xưa nay không hợp nhau kẻ thù chính trị xin mời vào nhà!

Việt Thiên Thu nhìn thấy Việt Tú Nhất gây người chỗ ấy, giầy lát liền cúi đầu, quay người hướng sau phòng chạy, đứng tại gần nhất hần cũng lười cùng những người khác chào hỏi, lặng lẽ chuẩn. Đợi đến hần theo một bên khác đuổi theo, chính chính thật tốt ngăn ở Việt Tú Nhất trước mặt.

Thấy tiểu gia hòa cái kia không được khóc thút thít đáng về, hần liền tức giận nói ra: "Khóc cái gì? Sai cũng không phải người!"

Việt Tú Nhất nghĩ đến ngày đó Việt Thiên Thu đem Khâu Sở An cùng Dur Trạch Vân mắng mặt đồ tới mang tai, chống đỡ không thể, hôm nay chính mình chỉ là cảm lễ phải cái lại Ngô Nhân nguyện, lại ngược lại bị phụ thân như thế trách cứ, hần chỉ ủy khuất đến muốn mạng.

Lúc này nghe được Việt Thiên Thu câu này sai không phải người, hần không khỏi oa một tiếng khóc thành tiếng, trực tiếp đánh tới. Việt Thiên Thu vốn còn muốn tránh, có thể nghe được tiểu gia hòa bật thốt lên kêu một tiếng Cửu thúc, sau đó liền đảo lấy bờ vai của hần ô ô khóc cái không xong, hần cũng không có biện pháp, không thể không kiên trì biến bản đại nhân, thần sắc nghiêm nghị quở trách.

"Cha người trong triều làm quan, tuy nói Ngô Thượng thư không phải hần bản quản cấp trên, nhưng hần rất dễ dàng bị làm khó dễ, cho nên không thể không trấn an cái này miệng không tốt, còn không có khí lượng lão gia hòa, chỉ có thể ở trên mặt nói người hai câu, cũng coi là cho người ta một câu trả lời thỏa đáng. Có thể người liền chạy như vậy, người khác nhìn ở trong mắt, còn tưởng là người liền lần lượt hai câu nói khí lượng đều không có! Đừng khóc, lại khóc cẩn thận Đại bá mẩu huấn người!"

Có lẽ là lời này quả thật có chút dùng, có lẽ là Đại bá mẩu ba chữ dọa sợ trước sau như một sợ tử mẫu như hồ tiểu gia hòa, Việt Tú Nhất lập tức lui ra phía sau hai bước, dùng sức hít mũi một cái, lại muốn dùng tay áo đi lau nước mắt.

Việt Tú Nhất mau đem người giữ chặt, nhét vào khối khăn tay đi qua. Mấy thấy Việt Tú Nhất cặp mắt khóc đỏ lên, nước mũi cũng không được chảy xuống, không cần lập tức đem chính mình cái kia cái khăn tay lãng phí thành nắm mốc rau khô, hần đột nhiên nhớ tới vừa mới tiểu gia hòa nằm ở chính mình đầu vai khóc một trận, vội vàng nghiêng đầu hướng bà vai nhìn lại.

Khỏi cần nói, cái này hôm nay mới lên thân bộ đồ mới đầu vai ướt một mảng lớn, vết nước giống như thấy rõ.

Theo Việt Thiên Thu ánh mắt, Việt Tú Nhất cũng phát hiện chính mình chọc ra cái sọt, cái này nhất thời xấu hổ vô cùng. Bị phụ thân huấn khóc chạy còn chưa tính, còn ôm Việt Thiên Thu khóc một trận, lưu lại như thế rõ ràng dấu vết, hần về sau mặt để nơi nào?

Trọng yếu nhất chính là, đây là thái gia gia vì hôm nay báisự yển cố ý cho Việt Thiên Thu định tổ quần áo. . .

Việt Thiên Thu vốn định không để ý tới chút chuyện nhỏ này, có thể nghĩ lại nói không chừng còn sẽ có Ngô Nhân nguyện loại này cay nghiệt trâu chọc người, hần liền pha trò nói: "Không có việc gì, gia gia tổng cộng làm hai bộ, một hồi ta hồi trở lại Thanh Phân quán thay đổi là được rồi. Cũng là người, lần trước ở trước mặt ta vô ngữ đáp ứng sự tình, người cũng đừng nói quên!"

Vốn cho rằng Việt Thiên Thu ít nhất phải chế giễu hần hai câu, thật không nghĩ đến người ta vô không đề cập tới vừa mới chính mình này mặt mặt một, Việt Tú Nhất ngẫm lại lúc trước chính mình đối Việt Thiên Thu khinh mạn, quả thực cảm thấy hổ thẹn cực kỳ. Thế nhưng là, Việt Thiên Thu bây giờ nói chuyện này, hần đồng dạng có chút xoắn xuýt.

"Trước đó theo cùng Thái Tự sau khi trở về, tổ mẫu liền câu lấy ta trong phòng đọc sách, không cho phép ta đi ra ngoài. Ta thăm dò qua khẩu khí của nàng, nhưng lại bị quở trách được không ngẩng đầu được lên." Việt Tú Nhất nói xong liền càng chột dạ, nhỏ giọng nói nói, "kết quả ta cái gì cũng không đánh nghe được."

Đại thái thái nếu không chịu nói, như vậy Nghiêm Hù phía sau tuyệt đối là thật sự có kỳ quặc. . .

Việt Thiên Thu sờ lên cằm trầm ngâm một hồi lâu, sau cùng vỗ vỗ Việt Tú Nhất bả vai nói: "Tốt, không có thăm dò được coi như xong, như thế, người cùng ta hồi trở lại một chuyến Thanh Phân quán, ta thay quần áo, người thoa một thoa con mắt. Có thù không báo không phải là quân tử, chúng ta quay đầu cũng làm cho cái kia Ngô Thượng thư ăn một lần thua thiệt!"

"Như thế, đứng trước Ngũ Phúc đường bên kia ngói tuyết đối không thể đi, một phần vận lộ ra dấu vết hoạt động không phải chơi vui. Ta vừa vận thăm dò được, Ngô Nhân nguyện cùng ngự sử trung thừa Bùi đại nhân cũng là từ đối đầu, mà Bùi đại nhân cùng gia gia của ta cũng không quá hợp nhau." Hân liếc qua nhà chính cùng đang vây quanh Việt Tú Nhất bận rộn hai cái nha đầu, thấp giọng nói, "Ngươi về phòng trước, ta thay xong y phục nói với ngươi."

Chờ về đến nhà chính thay đổi thân màu xanh ngọc áo trời các xuất phẩm y phục đi ra, Việt Thiên Thu cố ý đem Lạc Hà cũng sai khiến đi qua cho con mắt sưng đỏ Việt Tú Nhất thu thập giải quyết tốt hậu quả, chính mình thừa cơ lưu đi gặp Chu Tề Nguyệt.

Hân trực tiếp liền từ trong ngực lấy ra Chu Tề Nguyệt cái kia túi thơm, từ đó mấy tờ giấy trong phim rút ra hai tấm, sau đó tìm tờ giấy viết thư, đem Thanh Phân quán đến cửa sau địa đồ vẽ lên một thoáng, lúc này mới giao cho tiểu nha đầu: "Ngươi nghe ta, chúng ta làm như vậy. . ."

Vây quanh Việt Tú Nhất vắt hết óc tiêu trừ cái kia mắt đỏ Lạc Hà mấy ba cái nha đầu, ai cũng không có chú ý đến, làm Việt Thiên Thu đi ra đông sương phòng lúc, thay đổi y phục Chu Tề Nguyệt, đã thừa dịp hân yếm hột, nhanh chóng vô luân lóe ra Thanh Phân quán cửa sân.

Làm hai chú cháu cuối cùng đem chính mình thu thập chỉnh tề, có thể lần nữa ra ngoài gặp người, Việt Thiên Thu mới vừa đối Lạc Hà dặn dò một câu, đạo là nhường ba người các nàng đi Tây Sương phòng tìm một kiện ngoạn khí —— nếu như hân không có nhớ sai, vật kia làm sao đều có thể tìm một canh giờ, kể từ đó, Chu Tề Nguyệt vừa đến vừa đi thời gian tuyệt đối là đủ rồi, tuyệt đối có thể làm không được thần không biết quỷ không hay xuất nhập.

Hào không có lý do mất tích lâu như vậy, đi vào Ngũ Phúc đường trước mặt lúc, nghe nói Việt lão thái gia đã sớm tới, Việt Tú Nhất tất nhiên là trong lòng lo sợ, sợ bị người truy vấn.

Nhưng để hân không tương tượng được là, chịu lấy trước cửa gã sai vặt cái kia nghiêng mắt khiển trách ánh mắt, Việt Thiên Thu đúng là không có chút nào tròn việc bị người bắt tại chỗ xấu hổ, ngược lại lý trực khí trắng trực tiếp đi đến đầu xong.

Hân nhất thời tiến thoái lưỡng nan, có thể Việt Thiên Thu tự mình treo lên màn cửa đằng sau, lại quay đầu hướng hân nỗ lực môi nói: "Trường An, chúng ta một khối đi vào thấy gia gia."

Việt Tú Nhất chỉ do dự trong nháy mắt, liền khẽ cắn môi đi theo Việt Thiên Thu vượt qua cánh cửa. Nhưng chỉ thấy lớn như vậy địa phương khách quý chật nhà, thả mắt nhìn đi đều là trong triều đỏ tím nhân vật, không ít trực tiếp xuyên quan phục tới khách khứa sáng rõ ánh mắt hân đều bỏ ra.

Hân cũng là nghe tổ mẫu nói qua, hôm nay báisự yến lúc, một người trước mặt bố trí một kỷ án, như thế lẫn nhau không quấy rầy nhau. Đang suy nghĩ số ghế là ai an bài, có thể hay không xảy ra sự cố, hân thỉnh thoảng cảm thấy có người kéo lại tay áo của mình, chờ lấy lại tinh thần lúc, hân đã bị Việt Thiên Thu kéo tới Việt lão thái gia trước mặt.

Việt Thiên Thu cười hi hi chấp tay nói: "Gia gia."

"Quá. . . Thái gia gia!" Việt Tú Nhất chậm không chỉ hai nhịp, lúc này mới vội vàng hấp tấp kêu một tiếng.

"Thiên Thu, ngươi làm sao không rên một tiếng liền lưu được cái bóng cũng bị mất?"

Việt lão thái gia vừa mới vừa đến đã không thấy Việt Thiên Thu, liền đối Trọng trưởng tôn Việt Tú Nhất đều không thấy, lúc này thấy lấy này hai chú cháu, hân không khỏi dựng râu tròng mắt chất vấn: "Chạy thế nào chui cát đi? Còn làm hư Trường An?"

Ngay trước cả sảnh đường vô số ánh mắt, Việt Thiên Thu vô cùng vô tội nói: "Trường An êm đẹp lại bị đại ca huấn, ta đi an ủi hân."

Việt Tú Nhất đơn giản hận không thể tìm đầu kê đất chui vào. Hóa ra Việt Thiên Thu trước đó không nói, là ở chỗ này nói đến khiến cho hân mất mặt?

Việt lão thái gia lại biết nuôi tôn thông minh, lúc này cũng không quan tâm chu vi xì xào bàn tán, hít mắt hỏi: "Ồ? Đại ca ngươi vì cái gì huấn Trường An?"

Lần này, liền liền Việt Đình Chung cũng là như ngồi bàn chông, vô ý thức đứng dậy.

Có thể còn không đợi hân nói rõ lý do, Việt Thiên Thu liền nghiêm trang nói: "Vừa mới ta cùng Trường An tại Ngũ Phúc Đường Môn trước đón khách, vừa vận gặp Hình bộ ngô Thượng thư tới, há miệng liền nói, Ngũ Phúc đường. . . Việt lão nhi đặt tên thật đúng là đủ nông cạn. . ."

Theo ngô Thượng thư ra sân bắt đầu, hân lớp lớp đem năm bức đầu đường tiền cái kia phiên giả trẻ giao phong cho từ đầu chí cuối thuật lại một lần. Nhất là Việt Tú Nhất cái kia đoạn giải thích Ngũ Phúc, hân càng là nghiền ngẫm từng chữ một, chữ chữ câu câu đều là Việt Tú Nhất nguyên thoại.

Hân trí nhớ rất tốt, biểu diễn năng lực càng tốt hơn, Việt Tú Nhất lúc đầu vàng thật không sợ lửa cùng sau này ủy khuất, hân biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế, Ngô Nhân nguyện cái kia ngoa mạn hòa thanh cao, hân ông cụ non suy diễn được cực kỳ đúng chỗ. Liên liền Việt Đình Chung bắt đầu đi cùng cầu toàn, hân cũng không có bỏ qua.

Cái này, liền liền trước đó cho là mình là bị Việt Thiên Thu thiết kế Việt Tú Nhất, khi thấy Ngô Nhân nguyện tám kia đen như đáy nồi mặt lúc, hân liền giật mình tỉnh ngộ lại.

Việt Thiên Thu đúng là trước mặt mọi người diễn xuất trận này giúp hân hạ giận!

Nguyên bản còn bụng Việt lão thái gia mắt thấy bốn tòa khách khứa nghe được Ngô Nhân nguyện bị tiểu hài tử đối liền trút giận sang người khác, nhất

"Tốt, thật sự là thật tốt! Người nói là, người hôm nay đến ta Việt gia là cố tình gây hấn gây sự?"

Việt lão thái gia nói đến đây, không đợi Ngô thượng thư cắt ngang liền hướng bốn phương tám hướng chấp tay nói: "Các vị tất cả đều cho ta làm chứng, đừng quay đầu khiến cho hấn tại bên ngoài trắng trợn nói xấu, nói là êm đẹp ta Việt gia cái chổi đón khách! Người tới nha!"

Này thần bày ra thấy Việt Thiên Thu ghen hòng nhìn trần trối, cơ hồ cho rằng sau một khắc Việt Ảnh thật hội mang theo một đồng lớn cầm lấy cái chổi gia đình xông tới, hình ảnh kia hấn thật sự là không dám tưởng tượng.

Ngô thượng thư đến cùng không phải cái kia sức chiến đấu là âm thầm được chiến năm căn bã, đột nhiên chộp liền tăng tăng ngã một cái cái chén: "Người dám?"

"Thế nào, quăng chén làm hiệu? Nếu như đây không phải tại Việt phủ mà là tại Ngô phủ, sau tám bình phong đầu có phải hay không có thể lao ra một đồng lớn đao phủ tới? Có thể người đừng quên, đây là nhà ta, không phải nhà người, dung người không được can rờ!"

Việt lão thái gia không khách khí chút nào điều khăn hai câu, lập tức phân phó nói: "Ghi lại, Hình bộ Ngô thượng thư ngã ta Việt phủ một cái quan hàm lò Thanh Từ chén trà, mang cái nắp!"

Việt Tú Nhất thực sự nhin không nổi, có thể muốn cười nhưng lại không dám, chỉ có thể quay lưng lại đi nâng lên gương mặt liều mạng đem nụ cười này che xuống.

Mà Ngô thượng thư lại bị giận đến suýt nữa nổi điên: "Càng quá xương, người cái này bắt học vô thuật lão nhi, nuôi cháu trai cũng giống vậy là miệng lưỡi bén nhọn, nào có nửa điểm đọc sách dòc lòng cầu học chi tâm! Khâu Sở An chính là vang danh Kim Lăng danh sĩ, lại bị nhà người con cháu nhục nhã, người bây giờ còn học đòi văn về xử lý cái gì bái sư yên, đơn giản muốn cười đi người khác rằng hàm!"

"Há, hóa ra Ngô thượng thư người là thay Khâu Sở An tới đòi công đạo? Tốt, ta còn không vấn tội hấn đâu, hấn cũng là dám ác nhân cáo trạng trước! Người họ Ngô lúc trước cũng là hàn môn xuất thân, bởi vì là kính dương người, chẳng lẽ đối ngoại không phải tự xưng kính dương Ngô thị? Nếu như thế, ta càng quá xương con cháu tự xưng trắng môn Việt thị có vấn đề gì?"

Nói đến đây, Việt lão thái gia tăng tăng hừ lạnh nói: "Trừ phi trên đời này người đọc sách chết hết, nếu không cái kia Khâu Sở An liền là mua danh chuộc tiếng, có tiếng không có miếng, phẩm hạnh thấp kém, không xứng là thầy người! Hừ, ta xem trước đó bên trên ta Việt gia gây chuyện những người đọc sách kia, cũng là người chọn lựa toa tới!"

Đầu tiên là Việt Thiên Thu, sau đó là Việt lão thái gia chính mình, ít bên trên xong lão tự mình vuốt tay áo bên trên, Ngô thượng thư đơn giản giận sôi lên.

Hấn cùng Việt lão thái gia là từ đối đầu, không có gì ngoài triều đình công vụ, bí mật ăn uống tiệc rượu ai cũng biết tuyệt đối đừng đem hai người cùng nhau mời đến, cho nên hai người lại còn là lần đầu tiên tại loại trường hợp này gặp mặt. Bị như thế luân phiên một ép buộc, hấn rốt cục bị làm choáng váng đầu óc.

"Càng quá xương, người chó đực ý, chờ người còn Đông Dương trường công chúa đằng sau, các người người nhà họ Việt hoạn lộ cũng liền lấy hết!"

Này lời ra khỏi miệng trong nháy mắt, Việt Thiên Thu phản ứng đầu tiên vậy mà không phải khản trương, mà là thờ thật dài nhẹ nhõm một cái.

Cái này, Lão thái gia vì cái gì già bệnh, cùng với như thế nháo đằng một bộ phận lý do, hấn rốt cục xem như hiểu rõ.

Nhưng mà, so sánh Việt Thiên Thu đối lập bình tĩnh, Ngũ Phúc trong đường những người khác lại là hoàn toàn tỉnh mạch.

Việt nhị lão gia cùng Tam lão gia còn có tiếp theo bồi Việt Đình Chung đám người, đó là hít sâu một hơi.

Bởi vì chuyện này nếu thật bị nói bên trong, Việt gia trong triều xác thực tương đương với căn cơ hủy hết!

Mà còn lại mấy cái bên kia đáp ứng lời mời mà đến khách khứa thì là có ngoài ý muốn, có kinh sợ.

Những cái kia kinh sợ phần lớn cũng không phải là cùng Ngô thượng thư một đám, nhưng lúc này bọn hấn đều thăm hận Ngô thượng thư cái miệng rộng này.

Lại đem này không thể nói ra miệng mưu tính trực tiếp công bố khắp thiên hạ!

"Há, ta làm cái đại sự gì, chắc chắn, hóa ra là đầu không lại ta, liền đánh loại này không ra gì chủ ý?"

Việt lão thái gia giờ này khắc này lại vui vẻ ngồi xuống, phảng phất tin tức này không quan trọng gì giống như. Nữ nhân kia giống như hấn, xem như Hoàng đế phụ tá đắc lực, nếu không phải cái kia quý đệ lời đồn đại, hấn cần phải già bệnh?

Hấn không quan trọng nhún vai đằng sau, liền cất giọng nói: "Tranh thủ thời gian tiến đến đem trên mặt đất thu thập, sau đó đi thỉnh Nghiêm tiên sinh đến, cũng không thể vì một cái cho cầu thí danh sĩ bệnh vực kẻ yếu Ngô thượng thư, nhường nhiều người như vậy đối bụng?"

Ngô thượng thư cuối cùng cũng biết mình vừa mới lên kế hoạch lớn, hận hận trừng Việt lão thái gia liếc mắt, cuối cùng trầm mặt ngồi xuống.

Theo hai cái gã sai vặt bước nhanh vào cửa cúi đầu dọn dẹp đầy đất mảnh vỡ, đang muốn xuống lúc, Việt Thiên Thu đột nhiên mở miệng nói ra: "Gia gia,

Ngô thượng thư ly kia con vừa mới ngã, không cho hấn đổi lại cái trên ly trà sao?"

Phốc ——

Lần này, một mực cường tự nín cười Việt Tú Nhất rốt cục phá công. Không chỉ là hấn, liền liền không ít quan viên cũng đều cười ra tiếng.

Mà Ngô thượng thư gương mặt kia đã sắp không kiềm được, cũng không biết dùng bao nhiêu khí lực phương mới ngưng được phẩy tay áo bỏ đi xúc động.

Việt lão thái gia cười tùm tùm nhìn thoáng qua tiền công thần chuẩn tiêu tôn tử, không nói hai lời gật đầu nói: "Dâng trà! Lại ném liền quay đầu đem giấy tờ một khối đưa đến Ngô phủ đi!"

Đổi mặt rất nhiều hàm nghĩa sâu xa ánh mắt, Việt Tú Nhất hận không thể lui về phụ thân bên người đi, nhưng nhìn lấy Việt lão thái gia cùng Việt Thiên Thu hồn nhiên người không việc gì giống như, hấn cũng chỉ đành kiên trì đứng ở đằng kia.

Không cần một hồi, màn cửa bị người cao cao treo lên. Thấy rõ ràng đánh rèm đó là Việt Ảnh, Việt Thiên Thu không khỏi tập trung suy nghĩ tĩnh khí. Quả nhiên, sau một khắc, hấn liền phát hiện tiến đến cái vị kia cơ hồ sáng lên mù ánh mắt của hấn.

Trách không được Nghiêm Hủ trước đó nói, lúc trước tuy nói cùng cha của hấn Việt tứ lão gia giao hảo, có thể cũng không thể nào bên trên Việt gia đến, cũng không thích tham dự nhân tình gì qua lại. . . Nếu không chỉ bằng bộ dáng này, như thế nào không nổi danh?

Cũng chỉ thấy Nghiêm Hủ ngọc trăm quán phát, trên mặt cào đến sạch sành sanh, trên mặt ngọc cũng không biết có phải hay không là trải qua phấn, đang cố ý đốt đèn trong phòng lại tựa như đang ở chớp lóe. Đầu hấn mặc tang màu Cửu Hoa khăn, người mặc lụa trắng đường viền tóc xanh áo, tay cầm vẽ lấy mực nước son thủy quạt xếp, tám lót trắng thanh gấm giày, cả người dọn dẹp nhẹ nhàng thoải mái, từ có một loại rừng núi ẩn dật khí thế xuất trần.

Nếu như không phải Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất được chứng kiến Nghiêm Hủ hóa thân Khẩu Minh Đường lúc con buôn diễn xuất, sao đều không tin trước mắt vị này có thể lắc mình biến hoá, như là Thái Tử lúc như vậy hạ thấp tư thái, đủ kiểu nịnh nọt!

Người dựa vào ăn mặc ngựa dựa vào cái yên, cho dù hôm nay đáp ứng lời mời mà đến khách khứa, bao quát Việt gia người một nhà, phần lớn đều đối Việt lão thái gia khăng khăng định cho Việt Thiên Thu vị này Nghiêm tiên sinh xem thường, có thể giờ này khắc này thấy hấn như vậy ra sân, nhất thời cũng không khỏi chịu tất tiếng chỉ chốc lát. Mấy lấy lại tinh thần lúc, Ngô thượng thư quặm mặt lại không còn nói lung tung, lại không chịu được có người đích thị thảm một tiếng.

"Chỉ có bề ngoài!"

Bất được bốn chữ này, Việt Thiên Thu lập tức cất giọng kêu lên: "Nghiêm tiên sinh, có người nói ngài chỉ có bề ngoài!"

Ngự sử trung thừa Bùi húc làm đại biểu thế gia đám quan chức, lúc này từng gương mặt một tất cả đều đang ở run rẩy.

Việt lão thái gia là như thế nào hồn bất lạn nhân vật, bọn hấn sớm có linh giáo, nhưng hôm nay tốn công tốn sức xin mời nhiều khách như vậy đến, lại cùng thu dưỡng tiêu tôn tử một đáp một ngăn đối người chơi, chẳng lẽ chính là vì phát tiết sinh bệnh những ngày này uất khí?

Bùi húc ho nhẹ một tiếng, đang muốn đem những cái kia tên ngu xuẩn đè xuống, lại không nghĩ vị kia tuổi tác không lớn Nghiêm tiên sinh dị thường tinh chuẩn tìm được nói quái thoại người.

"Chỉ có bề ngoài? Người liền một tám tốt túi da đều không có, trách không được cũng chỉ có thể chửi bởi người khác dài hơn người thật tốt!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Nghiêm Lang những người nào

Việt Thiên Thu vẫn cảm thấy, Nghiêm Hủ nếu như không mở miệng, cái kia trợ thế giai công tử, hay hoặc là phong hoa danh sĩ phái đoàn còn có thể giữ lại. Chỉ khi nào mở miệng, cái kia phản nghịch bản chất liền sẽ lộ rõ. Nhưng mà, hiện tại hấn phát hiện, chính mình xem thường Nghiêm Hủ.

Bởi vì lúc nói lời này, Nghiêm Hủ về mặt sơ đàm, mang theo một loại tự nhiên ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống, nửa điểm không giống Việt lão thái gia đối người lúc biểu lộ phong phú, cũng không giống hần cần vất hết óc nghĩ giả bộ càng giống tiểu hải.

Có thể như thế một cái nhìn qua phong độ xuất chúng người, nói ra được lại là như thế này ác miệng, cái kia vốn chỉ là sau lưng nói thầm quan viên rất cục nịnh không được. Dù sao cũng là cái ngự sử, hần liền bỗng nhiên đứng dậy, có thể còn không đợi hần nghiêm nghị chất vấn, lại chỉ thấy Nghiêm Hủ đã thân nhiên quay người cầm lấy cái ót đối hần, tiếp theo chậm rãi đi tới Việt lão thái gia trước mặt.

"Việt lão đại người." Nghiêm Hủ lần này sửa lại vô cùng chính thức xưng hô, nhắc tay hành lễ đằng sau, lúc này mới cười mỉm nhìn xem Việt Thiên Thu.

Mà Việt lão thái gia đồng dạng không để ý tí nào cái kia báng người không thành phản bị tôn hại gia hòa, cười ngoác nói: "Đến, Thiên Thu, nên bài sư. Chờ người bài sư xong mới tốt mở yến, nếu không mọi người liền muốn đói bụng!"

Mất thấy Việt phủ bọn hạ nhân chuẩn bị tốt sáu lễ buộc tu, từ Việt Thiên Thu tự mình đưa lên, vậy mà hàng thật giả thật chỉ có rau cần, hạt sen, đậu đỏ, quả táo, cây long nhãn, thịt khô, hoàn toàn tuân theo cổ lễ, mấy cái ngự sử lễ ra chuẩn bị chờ Việt phủ làm việc phô trương, liền lập tức mở phun, lúc này liền có chút đâm lao phải theo lao.

Ngự sử trung thừa bùi húc cũng không phải đến gây chuyện, đơn giản là hần thực sự mê hoặc Việt lão thái gia trước đó còn nghe nói bệnh được 7 chết 8 sống, làm sao đột nhiên liền lành bệnh, sau đó còn giầy vò cho thu dưỡng tiểu tôn tử bài sư. Nhưng bây giờ nhìn lên lão gia tử này vậy đơn giản là tinh thần sung mãn, nói có thể đánh hồ cũng có người tin, hần trầm ngâm một lát, liền nói khẽ với phía sau cái kia ngự sử phân phó một câu.

Thế là, vừa mới tìm không thấy điểm vào cái vị kia ngôn quan lập tức hỏi: "Hôm nay khách khứa như mây, Việt lão thái gia nếu không nhìn trúng Khâu Sở An như thế Kim Lăng danh sĩ, có phải hay không cũng cần phải nói cho đoàn người một tiếng, vị này Nghiêm tiên sinh là thần thánh phương nào?"

Việt Thiên Thu nhìn Nghiêm Hủ cái kia sắc mặt âm trầm bộ dáng liền biết, tuy nói thu thập một chút liền rất có đáng xem, nhưng vị này Nghiêm Lang lúc trước liền hết sức không tình nguyện đến như vậy một trận bài sư yến, như vậy, người này thực chất bên trong nhất định rất chán ghét loại này bị người vây xem trường hợp, lúc này sự nhẫn nại khẳng định đến cực hạn.

Thế là, hần không cần suy nghĩ liền cướp mở miệng nói ra: "Tiên sinh liền là tiên sinh, cùng trên trời thần tiên có quan hệ gì? Chẳng lẽ các vị đại nhân hỏi nhỏ bài sư, tất cả đều muốn tìm trên trời sao Văn Khúc hạ phạm lão sư hay sao?"

"Ha ha, sao Văn Khúc. . . Thiên hạ nào có nhiều như vậy sao Văn Khúc!" Nghiêm Hủ cười điểm rất thấp, lúc này không khỏi phình bụng cười to.

Muốn nói ngày đó dâng tặng Việt lão thái gia chi mệnh, chạy đến cùng Thái Tự đi cũng không chỉ Việt Thiên Thu, còn có cái Việt Tú Nhất, hần lúc trước nghĩ tới đem bọn hần một khối quẹo vào đã vỡ phẩm ghi chép xóa tên Huyền Dao đường, có thể hiện nay chính mình ngược lại bị Việt lão thái gia cho ngoạn đến nhà bên trong, không làm được Khâu Minh Đường, chỉ có thể làm hồi trở lại Nghiêm Hủ, hần liền phải chọn chọn lựa lựa.

Bây giờ, hần là càng xem càng Thiên Thu càng hợp khẩu vị. So với hần cùng Việt Tiểu Tứ năm đó mạnh hơn nhiều!

"Hảo tiểu tử, nói hay lắm!" Sau khi cười xong, Nghiêm Hủ trực tiếp một bàn tay đập vào Việt Thiên Thu đầu vai, lập tức mới ngoa ngoắt đứng thẳng nói, "làm sao, chẳng lẽ hiện đang làm người sư thế mà cũng phải chur vị lão đại nhân cùng nhau kiểm tra sao? Có thể Khâu Sở An loại kia mua danh chuộc tiếng hạng người tại trong thành Kim Lăng giả danh lừa bịp lâu như vậy, cũng không có thấy có người đem hần si ra ngoài mà!"

Khâu Sở An nghĩ tại người nhà họ Việt trên người xoạt thanh danh, chẳng những băng rụng rã, hiện tại xem ra thật đúng là gặp xui xẻo. . .

Đây là tại chỗ tiếng lòng của tất cả mọi người, liền liền sắc mặt như than đen Ngô Nhân nguyên, cũng là ý tưởng giống nhau. Có thể Khâu Sở An uyển chuyển nắm hần đồng hương bạn thân tới tìm hần ra mặt vô đài, làm cái kia ngự sử có chút cảm thấy khó xử lúc, hần liền cười lạnh nói: "Người một cái nhỏ nhỏ trẻ con lão sư tuy không cần đến nhiều người như vậy kiểm tra, có thể người lão sư này đã như thế xem thường Khâu Sở An, không biết có có tài đức gì?"

Nói đến đây, hần lần nữa vỗ trước mặt vừa mới bày trà ngon ngọn đèn đứng người lên, có thể không đợi hần mở miệng nói chuyện, hần cũng chỉ nghe Việt Thiên Thu nói lầm bầm: "Lực tay thật to lớn, đều đánh vỡ một cái cái chén, còn không biết cẩn thận một chút, quan lớn liền có thể không thương tiếc đồ vật sao?"

Cùng nói đây là nhỏ giọng thăm thì, còn không bằng nói cả sảnh đường người đều nghe thấy được.

Ngô Nhân nguyên giận đến bờ môi lạnh cóng, cái trán nổi lên gân xanh, lần thứ nhất linh ngộ được thánh hiền chân lý thật sự là không thể bàn cãi.

Trách không được nói chỉ hạng đàn bà và tiểu nhân là khó dạy! Này nhỏ nhỏ bộ dáng thực sự khó chơi!

Bị Việt Thiên Thu như thế quấy rầy một cái, Nghiêm Hủ trong lòng tà hỏa lập tức tiêu mất không ít. Hần bộp một tiếng dao động mở quạt xếp, tinh thần phấn chấn nói: "Khâu Sở An những người nào? Có thể từng lấy làm ngang? Có thể từng vì thiện một phương? Có thể từng quản lý một chỗ? Có thể từng chống cự ngoại địch? Nếu đều không có, trông người dạy học liền là chức trách, dựa vào danh tiếng chọn chọn lựa lựa đệ tử, làm hư hần!"

"Ta Nghiêm Hủ đặt xuống một câu đề ở chỗ này, lúc nào hần có thể làm được cùng Khổng thánh nhân giống như hữu giáo vô loại, lại đến xin nhờ Ngô thượng thư nói lý lẽ không muộn! Ta có tài đức gì? Hừ, ta điểm nào nhất đều mạnh hơn hần!"

"Đồng dạng!"

Có thể đem Hoàng đế cùng Thái hậu cứu ra, người còn có thể nói nàng cái gì?

Muốn đâu? Vấn đề là vị này rất được Thái hậu Hoàng đế thiên vị, đâu không lại a!

Đông Dương trưởng công chúa xuất giá sau mười năm liền để tang chồng, nhưng không có như vậy yên lặng. Nàng không nhúng tay vào chính vụ, nhưng chỉ có làm việc làm theo ý mình, từng có vạch tội nàng phóng túng ngự sử bị nàng ngăn chặn cửa chính, liền hồi nhỏ có cà lăm, đọc sách cái hồ bạn đọc, khoa cử dựa vào quyền quý thêm nhét, trở mặt không nhận chỉ phúc vì hôn việc hôn nhân. . . Nhiều như rừng đen lịch sử tất cả đều toàn bộ bị lật ra đi ra, nhất thời thân bại danh liệt.

Dừng lại nói của nàng, lão nương ta lại không nuôi trai lo, liền không thịnh hành ta cho người đọc sách lớn mở cửa sau, để cử mấy cái thấy thuận mắt, thì từ ca phú lại viết tốt đi Hàn Lâm Viện nên có tên không có quyền đội chiếu từ thần?

Đương nhiên, bí mật Đông Dương trưởng công chúa có hay không tại nghèo túng sĩ tử ở trong tuyển mấy cái đề cử cho cầu hiền như khát Hoàng đế, cái này ai cũng không biết.

Thậm chí một lần lưu truyền qua, Việt lão thái gia cũng là Đông Dương trưởng công chúa đề cử cho Hoàng đế, cho nên mới có thể thắng được nhanh như vậy truyền ngôn. Có thể vài ngày trước đầu tiên là có lời đồn đại nói Đông Dương trưởng công chúa lão con trai ngâm hạt châu, theo sát lấy Đông Dương trưởng công chúa ngay tại có người xúi giục nàng tái giá lúc bán tiếng, nói tái giá liền muốn tìm cang quá xương dạng này, này lời đồn đại lập tức bị đánh trúng vỡ nát.

Muốn thật là chính mình đề cử, đều làm đến Hộ bộ thượng thư, trưởng công chúa có thể như thế hồ hấn?

Nhưng bây giờ, Ngô thượng thư lại cảm thấy truyền ngôn là thật, nếu không Đông Dương trưởng công chúa con trai làm sao lại cho cang quá xương cháu trai làm lão sư? Hấn tốc độ cao chuyển động đầu óc, thiên tân vạn khổ mạnh gạt ra vẻ tươi cười.

"Trưởng công chúa hiểu lầm, ta chỉ là. . ."

"Người chỉ là cái gì? Con trai của ta là thôn quê thôn phu, người là muốn nói, cha hấn là thôn quê thôn phu, hay ta là thôn quê thôn phu?"

Phảng phất không thấy mặt như màu đất Ngô thượng thư, Đông Dương trưởng công chúa nhìn chung quanh liếc mắt ngồi đầy khách khứa, lúc này mới liếc xéo Việt lão thái gia nói: "Cang quá xương, đã người đều nói ta tới cho người trong nhà này bồng tất sinh huy, cho ta bố trí chỗ ngồi, ta ngược lại muốn xem xem a hủ thu học sinh, ai dám khoa tay múa chân, liú riu."

Có một câu nói như vậy, Việt lão thái gia cười mím lập tức làm theo, Ngô thượng thư còn chặt vật về tòa, những người khác còn có ai dám lên tiếng?

Việt Thiên Thu không rõ ràng, nhưng người khác biết rõ, vị này trưởng công chúa tại trong thành Kim Lăng danh tiếng coi như không tề, dẫn đầu đủ loại phu tiểu tử toàn lực phụ trách bỏ cháo, thu dưỡng đứa trẻ bị vứt bỏ, cứu tế mẹ goá con côi các loại các hạng làm việc, tầng dưới chót bách tính tuy nói nói chuyện say sưa trưởng công chúa cái kia đặc sắc thủ tiết sinh hoạt, có thể nói lên làm người, vậy cũng là giờ ngón tay cái.

Huống hồ ai cũng không muốn quay đầu bị Đông Dương trưởng công chúa tại trước cửa cung một quỷ, khốc lóc kẻ lẻ khi dễ người ta cô nhi quả mẫu. .

Việt Thiên Thu cũng không biết ngồi đầy đồ tím những cái kia kẻ vật, có thể đám người cái kia kiêng kỵ biểu lộ, Nghiêm Hủ như bị bóp cổ chim cút, liền liền giáo hoạt lão gia tử cũng chất lên khuôn mặt tươi cười, nếu là hấn lại không biết đối phó thế nào vị này, vậy liền sống vô dụng rồi hai đời.

Cho nên, làm gã sai vặt vội vàng vàng đưa trà lúc, hấn trực tiếp đem người ngăn lại, giành lấy khay trà đằng sau, hấn nhưng không có vội vã đi lên chính mình ninh nọt, mà là đi vào ngáy ngốc nghiêm tự kỷ trước mặt, đột nhiên nhắc chân đá đối phương một thoáng. Mắt thấy người như ở trong mộng mới tỉnh, hấn liền đem khay trà giờ lên.

"Tiên sinh."

Việt Thiên Thu đều đã làm được rõ ràng như vậy, nếu như Nghiêm Hủ còn không biết tiếp xuống làm như thế, vậy thì thật là đầu óc heo. Hấn cúi người tiếp nhận khay trà, lặng lẽ đối Việt Thiên Thu giờ ngón tay cái lên, lập tức mới cẩn thận từng li từng tí đưa trà đến Đông Dương trưởng công chúa trước mặt.

"Mẹ, uống trà."

Đông Dương trưởng công chúa vừa mới làm con trai bệnh vực kẻ yếu, trước mắt đương nhiên sẽ không cho mặt người màu xem. Nàng giống như cười mà không phải cười tiếp nhận chén trà, ánh mắt lại rơi tại Việt Thiên Thu trên người. Hết sức hiển nhiên, vừa mới Việt Thiên Thu cùng Nghiêm Hủ điểm này chuyển động cùng nhau, không thể gạt được nàng lợi nhãn.

"Đều là muốn làm lão sư người, về sau làm chuyện cẩn thận cẩn thận, đừng để cho lão đại mọi người chọn lấy sai lầm, muốn để mẹ người ta bỏ đi gương mặt này, đi cung trong tìm hoàng huynh, hay hoặc là khóc thái miếu xin tha cho người!"

Chu vi những quan viên kia mặt đều tái rồi. Tìm Hoàng đế bọn hấn không sợ, dù sao bây giờ Hoàng đế cũng không thể muốn làm gì thì làm, có thể khóc thái miếu. . . Này đàn bà đánh đá thật đúng là làm ra được!

Nghiêm Hù đồng dạng sợ hãi trong lòng, náo không rõ mầu thân cuối cùng là thái độ gì. Thế nhưng là, thấy Việt lão thái gia đưa mắt liếc ra ý qua một cái, âm chỉ hết thấy có ta, nghĩ đến lúc trước cũng là vị này thay mình từ mầu thân chỗ ấy tranh thủ đến tự do, hẳn cuối cùng là yên lòng.

Có Đông Dương trưởng công chúa vị này đại phạt tọa trấn, tiếp xuống lễ bái sư cũng không thấy nữa trước đó cái kia đặc sắc xuất hiện thoải mái chấp trùng tình tiết, mà là thuận buồm xuôi gió xuôi dòng. Việt Thiên Thu dập đầu bái sư, Nghiêm Hù răn dạy răn dạy, vậy liền coi là là lễ xong rồi. Không bao lâu, kỷ án thịt rượu từng cái đưa lên, này mới tính là chân chính mở yến.

Việt Thiên Thu tự nghĩ hôm nay làm náo động tuy nói không ít, nhưng hôm nay có Đông Dương trưởng công chúa cùng Nghiêm Hù cản trở, mình đã không có chuyện gì, tại Việt phủ đòi thứ ba lần lộn cái vị trí cuối, bụng đói kêu vang hẳn tất nhiên là tranh thủ thời gian trước lấp bao tử. Có thể ăn mới không có hai cái, hẳn cũng cảm giác được có người tại túm tay áo, nghiêng đầu nhìn một cái liền phát hiện là Việt Tú Nhất.

"Vừa mới ta hỏi qua cha, tổ mẩu đã sớm thăm dò được Nghiêm tiên sinh là trưởng công chúa con trai "

Cứ việc Việt Tú Nhất lời này mười phần nữ hậu pháo, nhưng Việt Thiên Thu đương nhiên hiểu rõ hẳn cái này chân chính tiểu hài tử bi ai, lập tức cười ha hả nói ra: "Không có việc gì, Đại bá mẩu không chịu nói, nhất định đã sớm biết gia gia đánh chủ ý, sớm xuyên phá liền không có hôm nay này hiệu quả."

Lời tuy như thế, Việt Tú Nhất cảm thấy hôm nay Việt Thiên Thu không tiếc lần lượt trên đỉnh Ngô thượng thư, cũng là vì trước đó đối lời hứa của mình, hẳn vẫn là có chút áy náy.

Thế là, thừa dịp sự chú ý của người khác lực đều tập trung ở Việt lão thái gia cùng trưởng công chúa cùng với Nghiêm Hù trên người, hẳn cắn răng liền lại nhỏ giọng nói ra: "Trước đó cái kia bốc lên xưng cửu cửu người người hẳn là hướng về phía mù mù tìm đến, năng bị tổ mẩu đưa đến thôn trang đi lên. Tổ mẩu nói, hỏi tra ra sau lưng năng là có người hay không sai sử."

Thấy Việt Tú Nhất xoắn xuýt thành cái gì giống như, Việt Thiên Thu không khỏi thăm than này thật đúng là cái thật đáng hoàng tiểu gia hòa. Hẳn thuận miệng nói ra: "Đi qua liền đi qua, không có gì quan trọng, việc này người về sau cũng không cần nhắc lại."

Đúng vào lúc này, hẳn đột nhiên chú ý tới Ngũ Phúc Đường Môn khẩu cái kia rèm khe hở tựa hồ hơi lớn, mơ hồ có ánh mắt đang theo bên trong nhìn trộm. Nghĩ đến chính mình nhường Chu Tề Nguyệt đi làm thủ đoạn, hẳn vỗ vỗ Việt Tú Nhất bả vai, chính mình thì đột nhiên đứng người lên, bạch bạch bạch lên đến Việt lão thái gia bên người, một thanh dè lại Việt lão thái gia chén rượu.

"Gia gia, ngài hôm nay uống không ít." Có thể nói xong này tiểu đại nhân giống như, hẳn liền gần sát Việt lão thái gia lỗ tai, thấp giọng cô nói, "gia gia, ngoài cửa có người tò đầu dò xét nào, có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không?"

Hẳn lời này thanh âm rất nhỏ, nhưng khoảng cách Việt lão thái gia gần nhất Đông Dương trưởng công chúa cùng Nghiêm Hù về mặt đồng thời khẽ động, tựa như nghe thấy được.

Quả nhiên, sau một khắc, hẳn cũng chỉ nghe Đông Dương trưởng công chúa tức giận hỏi: "Bên ngoài là ai? Có việc trực tiếp tiến đến hỏi bẩm, lén lén lút lút như cái gì lời nói!"

Theo Ngũ Phúc trong nội đường đột nhiên yên tĩnh trở lại, màn cửa rất nhanh bị người mở ra, tiến đến lại không phải Việt Ảnh, mà là một cái vóc người hơi hơi mập ra Việt phủ quản sự. Hẳn kính sợ ở ngoài cửa đi lễ, lúc này mới lắp bắp nói ra một câu.

"Lão thái gia, trưởng công chúa, các vị đại nhân, nhỏ không phải có ý quấy, thật sự là. . . Khụ khụ, bên ngoài Búi đại nhân cùng Ngô thượng thư tôi tớ tại cửa chính ra tay đánh nhau, người gác cổng cản đều ngăn không được, ảnh gia tự mình đi ra. . ."

Trong nháy mắt đó, Việt Thiên Thu đơn giản tròn mắt hốc mồm.

Đánh nhau? Cái này cùng kế hoạch của hẳn giống như không thể nào tương xứng a, tiểu nha đầu kia làm cái gì? Còn có Việt Ảnh cũng đi ra?

Không tốt, muốn mặc bang!

Mà ngự sử trung thừa búi húc cùng Ngô thượng thư hai tấm mặt thì phồng thành màu gan heo.

Hôm nay đi ra ngoài thật sự là không xem hoàng lịch!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Để lộ

Bất luận bị Việt lão thái gia rộng vùng thiệp mời mời tới khách khứa, lúc đầu mục đích đến tốt cùng là cái gì, nhìn hôm nay này đặc sắc xuất hiện liên tràng vỡ kịch, lúc ra cửa còn có thể thấy ngự sử trung thừa Bùi húc cùng hình bộ thượng thư ngô trong veo trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, lẫn nhau mĩa mai, tự nhiên có tốt nói chuyện say sưa một hồi.

Mà tại Việt phủ bên trong, chuyện ngày hôm nay vẫn chưa xong. . . Ngược lại Việt Thiên Thu thấy Nghiêm Hủ thấy chết không sờn theo sát Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa tiến vào Hạc Minh hiên, hấn liền động tác lưu loát chuẩn mắt.

Mặc dù hấn hết sức muốn biết lão gia tử cùng vị kia trưởng công chúa đến cùng là cái quan hệ thế nào, nhưng mạng nhỏ quan trọng, bát quái trước áp sau.

Huống chi hấn còn có quan tâm hơn sự tình!

Đi lại nhẹ nhàng hấn tiến Thanh Phân quán, liền lập tức hướng về phía Truy Tinh cùng Trục Nguyệt nói: "Tranh thủ thời gian đóng cửa!"

Theo Tây Sương phòng đi ra hai cái tiểu nha đầu bây giờ là chỉ nghe lệnh hấn, nửa điểm không có nghi vấn giữa ban ngày đóng cửa ý tứ, chẳng những đem liên thông Hạc Minh hiên môn cho nhốt, cũng đem hướng về phía trong phủ mở một đạo khác môn cho nhốt.

Mà Việt Thiên Thu tuy nói biết Nghiêm Hủ cái kia đi tới đi lui bản sự không nhỏ, lấp kín tường căn bản là ngăn không được, nhưng hôm nay Hạc Minh hiên hai tòa đại thần đè ép, hấn không lo lắng chút nào cái tên này chứng nào tật nấy.

Hấn đứng ở trong sân tầng tầng hắng một cái, lập tức lớn tiếng nói: "Đói chết ta, một châu bái sư yển cùng hát hí khúc giống như, người vừa hát thôi ta lên sân, náo nhiệt xem đủ, bụng trống trơn, có cái gì đệm bụng sao?"

Lạc Hà nghe tiếng cũng theo Tây Sương phòng bên trong bước nhanh đi ra: "Công tử còn nói sao! Ba người chúng ta đem Tây Sương phòng những cái kia cái rương ngăn tù lật cả đẩy lên trời, cũng cơ hồ không tìm được ngài nói cái kia bố con rồi."

"A?" Việt Thiên Thu không nghĩ tới Lạc Hà ba cái vậy mà tìm đến bây giờ, không khỏi có chút chột dạ, "Không tìm được coi như xong, đại khái là ta nhớ lầm. . . Như thế, ngược lại ta cũng đói bụng, quay đầu ta gọi phòng bếp làm các người thích ăn nhất bánh quế!"

Truy Tinh cùng Trục Nguyệt tìm được toàn thân đau buốt nhức, nghe thấy lời ấy mới vừa mừng rỡ. Lạc Hà đến cùng lớn hơn vài tuổi, lúc này không khỏi lắc đầu sáng giọng: "Tìm không thấy liền không tìm được, công tử cũng không cần đến hứa hẹn cái này, quay đầu lại lần lượt người ta nói."

"Đi con đường của mình, để cho người khác nói đi thôi!" Việt Thiên Thu nghiêm trang nói vớ nói vẩn, ánh mắt lại trộm liếc đông sương phòng, nghĩ thầm người nhà họ Bùi cùng người nhà họ Ngô ngoài dự liệu đánh nhau, như vậy, Chu Tề Nguyệt đến cùng bình an trở về rồi sao?

Cho nên thừa dịp ồn ào, hấn liền đi qua cách cửa sổ hỏi: "Chu cô nương, bánh quế người thích ăn sao? Ta quay đầu làm cho các nàng nhiều mang hộ một đĩa?"

Vừa dứt lời, bên trong liền truyền đến một cái yếu ớt thanh âm: "Đa tạ Cửu công tử người lão nghĩ đến ta."

Hồi trở lại đến rồi!

Việt Thiên Thu rốt cục mừng rỡ. Vừa lúc lúc này, Lạc Hà vừa cười vừa nói: "Công tử đi vào cùng Chu cô nương nói chuyện cũng không cần gấp, trước đó ta đi gặp Đại thái thái, liên nàng cũng không được khen ngợi ngài thiện tâm cẩn thận, đạo là coi như quay đầu có người nói, nàng cũng sẽ đảm đương việc này."

Lạc Hà đã nói như vậy, Việt Thiên Thu tự nhiên thầm khen đến cùng lưu lại cái thân mật. Chỉ bất quá, hấn cũng chưa quên phân phó, một phần vạn Nghiêm Hủ lại lật tường tới, các nàng cần phải đạt được tiếng. Đợi đến tiến vào Tây Sương phòng, hấn đánh rèm tiến vào buồng trong, thấy Chu Tề Nguyệt đang che kín giáp sa bị ngồi ở trên giường, sắc mặt có chút tái nhợt, hấn không khỏi giật nảy mình, lại cũng không lo được tránh hiềm nghi, bước nhanh xông lên phía trước.

"Thụ thương rồi?"

"Không không, không có." Chu Tề Nguyệt lúc này mới mạnh cổ nặn ra vẻ tươi cười, sợ hãi không thôi mà thấp giọng nói, "Là ta gặp được cao thủ."

Nàng không nói lời này thì cũng thôi đi, nói chuyện cao thủ, Việt Thiên Thu lập tức liền khấn trương lên. Có thể theo câu nói tiếp theo lọt vào tai, hấn đầu tiên là thở dài một hơi, sau đó lại một viên tâm kém chút nhảy ra cổ họng.

"Hấn là Việt phủ người. Đúng, rất có thể liền là Cửu công tử ngài nói cái vị kia Ảnh thúc." Thoáng ngừng lại một chút, Chu Tề Nguyệt liền từ đầu chí cuối đem vụng trộm lặn ra Việt phủ chuyện sau đó êm tai nói.

Nguyên lai, nàng từ cửa sau sau khi ra ngoài, tiến vào một hộ dân cư trộm một thân tiểu hải tử quần áo, thay đổi xuyên ra tới bộ kia y phục nấp kỹ, theo sát lấy lại quần đi cửa trước, mấy khối kẹo mua được mấy đứa bé đến Bùi gia cạnh xe ngựa vui chơi đùa giỡn, sau đó tự mình giật khỏi miếng vải đen che mặt thò đầu ra tới gần Bùi húc tòa xe, đem Việt Thiên Thu cho nàng trang giấy mất đi đi vào.

Không chỉ như thế, nàng còn cố ý đem người nhà họ Ngô trêu chọc đi qua.

Nghe đến đó, Việt Thiên Thu về mặt liền thay đổi: "Người làm sao mạo hiểm như vậy? Không phải nhường người dẫn dắt rồi đi người nhà họ Bùi, sau đó lẳng lẽ đem đồ vật vứt xuống bụi húc trong xe, lại gây ra chút động tĩnh để bọn hắn phát giác là được rồi sao? Người làm gì đóng vai cái gì người bịt mắt?"

"Ta. . ."

"Ta cái gì ta, người sinh cái gì mệnh a! Một phần vận bị bắt được người làm sao bây giờ?" Việt Thiên Thu giận đến trong phòng xoay quanh, "Người theo Ngô phủ mò ra cái kia mấy tờ giấy mảnh, một là Ngô thượng thư cùng một nữ nhân tư tình, hai là hắn không quen nhìn người trong môn phái hiệp dùng võ phạm cấm, thế là mặc cho tuân vô làm lúc cố ý liên hợp quan phủ vu hãm, chèn ép chuyện cũ. . . Không sai, trong đó có các người Bạch Liên tông."

Thấy Chu Tử Nguyệt sắc mặt trắng xanh, hắn liền tức giận nói: "Ta nhường người đem Ngô thượng thư cùng người có tư tình trang giấy ném cho bụi húc, bụi húc cùng hắn có thù, mặc kệ là lấy ra trực tiếp làm loạn cũng tốt, hay hoặc là cầm lấy đồ vật muốn đem Ngô thượng thư thu để bản thân sử dụng cũng tốt, ngược lại Ngô thượng thư khẳng định hội cho rằng trước đó phi tặc cùng bụi húc có quan hệ, như thế người tại Việt phủ liền an toàn. Còn chân chính quan trọng đồ vật, quay đầu ta suy nghĩ lại một chút có phải hay không giao cho gia gia."

"Cửu công tử, trước người không phải nói không biết chữ sao? Phức tạp như vậy kể sách, người làm sao nghĩ ra được?"

Việt Thiên Thu phát hiện Chu Tử Nguyệt trừng to mắt nhìn xem chính mình, lúc này mới ý thức được chính mình quên giả bộ nhỏ hài.

Conan chưa xót, hắn hiện tại cuối cùng là cảm nhận được!

Hắn đành phải giả bộ như tức giận nói ra: "Ta đem chữ mờ ra tìm đến người đi nhận, cuối cùng là xem hiểu. Còn kể sách này, đó là ta cùng gia gia học được, ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, bộ ngựa bắt ve, hoàng tước tại hậu, hai người này thành ngữ người nghe qua sao?"

Chu Tử Nguyệt có chút mờ mịt lắc đầu, nhưng lại càng phát giác Việt Thiên Thu là người tốt, vậy mà như thế làm an nguy của nàng suy nghĩ. Nàng lúng ta lúng túng giải thích nói: "Ta là phát hiện trước đó tại Ngô gia gặp phải cái kia cao thủ không tại, mà lại người nhà họ Bùi cùng người nhà họ Ngô đang thật là có chút khỏe miệng, liền linh cơ khẽ động, trực tiếp động thủ. Ta là rời đi thời điểm, thấy Cửu công tử nói cái kia Ảnh thức. . ."

Ngoa tào, nha đầu này lại còn bị Việt Ảnh nhìn thấy!

Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy tê cả da đầu, hắn vô ý thức vọt tới phía trước cửa sổ, đẩy ra chỉ hái sau cửa sổ, xác định bên ngoài Truy Tinh cùng Trục Nguyệt đang trông coi hai cánh cửa mắt lớn trừng mắt nhỏ, Lạc Hà không thấy tăm hơi, đoán chừng tại Tây Sương phòng bên trong thu thập giải quyết tốt hậu quả, hắn lúc này mới đề lại nhanh nhảy ra trái tim, mau đem chỉ hái cửa sổ liền đóng lại.

"Cái kia sau đó thì sao, Ảnh thức không có truy người?"

"Không có." Chu Tử Nguyệt có thể cảm nhận được Việt Thiên Thu tim đập nhanh, bởi vì nàng đi thời điểm cũng đồng dạng nắm vuốt một vết mờ hơi lạnh, cho nên cố ý lượn lờ đại một vòng, chờ hoàn toàn xác nhận sau lưng không ai, rồi mới từ cửa sau hồi phủ.

"Có lẽ là đằng trước huyên náo quá lớn, ta từ cửa sau tiến đến, nghe nói sân sau không ít người cũng đều đi cổng trong xem náo nhiệt, cho nên cửa sau trở về đoạn này đường phi thường tốt đi, ta lúc này mới một đường thuận thuận lợi lợi trở về."

Làm sao có thể dễ dàng như vậy? Xong!

Việt Thiên Thu một lòng lại lạnh một nửa. Việt Ảnh là ai, người khác không biết, hắn tại Hạc Minh hiện rõ ràng pha trộn ba năm, có thể không biết?

Rõ ràng phát hiện như thế một cái nhân vật khả nghi, Việt Ảnh có thể nhẹ nhàng linh hoạt buông tha? Chỉ sợ là thả dây dài, câu cá lớn. . .

Đến mức bị câu đi lên chính là đầu nào cá, đó còn cần phải nói sao?

Hắn hít một hơi thật sâu, miễn cưỡng đặt xuống câu tiếp theo người trước thật tốt nghỉ ngơi, theo sát lấy liền xoay người ra phòng.

Nhìn xem xanh thắm trời, trên mặt hắn toát ra khó mà che giấu phiền muộn.

Kế hoạch đúng là tạm thời khởi ý, không lớn chu đáo chặt chẽ, có thể xui xẻo nhất là đụng phải cái hồng bút người chấp hành. . .

Phân phó đem cái kia liên thông Hạc Minh hiện cửa mờ ra, hắn ừ rừ cúi đầu tiện đường đi tới Hạc Minh hiện trước mặt, thấy trước cửa trong sân, Việt Ảnh đang đứng ở đằng kia, rõ ràng một tôn môn thần, hắn liền tiến lên thấp giọng nói: "Ảnh thức, ta hiện tại đội gai nhận tội còn kịp sao?"

Cúi đầu hắn hoàn toàn không nhìn thấy, Việt Ảnh thời khắc đó nhắm mắt, đứng là hắn hữu lộ ra mỉm cười.

Nhưng vào lúc này, bỗng trong truyền đến phịch một tiếng tiếng vang, theo sát lấy Việt Thiên Thu liền nghe đến lão gia con cái kia tiếng như hồng chung lớn giọng.

"Lý Kiến Chân, người quá phận người, người dám nói người không phải cố ý? Không có người dung túng, loại này tiếng gió thổi sẽ truyền bốn phía đều là?"

Nghĩ đến lúc ấy Việt Thiên Thu đưa cho Nghiêm Hủ khay trà, sai khiến hắn cho mình kính trà, Đông Dương trưởng công chúa cái kia mặt mũi tràn đầy tức giận lập tức tiêu mất bảy phần, liền liền bước chân cũng thả thong thả nhu hòa một chút. Nàng chậm chậm đi ra phía trước, thấy Việt Thiên Thu có chút lúng túng hiện thân đi ra, ra dáng chấp tay hành lễ, nàng không thể nín được cười.

"Hào hài tử."

Việt Thiên Thu thấy Đông Dương trưởng công chúa trực tiếp vươn tay ra sờ đầu của mình, hắn không khỏi biểu lộ trở nên cứng, thầm nghĩ những người lớn làm sao lại yêu một bộ này, hồn nhiên quên chính mình cũng hết sức ưa thích ông cụ non đập Việt Tú Nhất đầu. Hắn biết trước mắt chính mình tốt nhất giả câm, bởi vậy không dám loạn lên tiếng, có thể theo sát lấy, một cái hầu bao liền đưa tới trước mặt hắn.

"Lê ra nên tại Ngũ Phúc đường lúc liền cho người lễ gặp mặt, nhất thời quá nhiều người cũng quên, điểm ấy Tiểu chút chút, cầm lấy đi chơi." Nói đến đây, Đông Dương trưởng công chúa lại nhìn không được bốp bốp Việt Thiên Thu gương mặt, chờ phát hiện người dị thường cứng ngắc, nàng còn tưởng rằng là chính mình đem hắn dọa sợ, liền thả tay xuống nói, "Về sau có rảnh rườm rà hù dẫn người đi trong nhà đi dạo, tuyệt đối đừng mang gia gia người này lão đầu tử!"

Nói đến đây, Đông Dương trưởng công chúa này mới không có tiếp tục đùa Việt Thiên Thu, mà là liếc qua một bên như cái bóng Việt Ảnh.

"Cũng liền người như thế cái tử tâm nhãn chịu như thế như bóng với hình giống như đi theo càng quá xương nhiều năm như vậy, nếu không bằng bản lãnh của người, nói không chừng một cái tướng quân đều tới tay!"

"Trưởng công chúa biết, đây không phải là ta muốn."

"Lệch người cô chấp! Lúc nào chịu không được lão đầu kia, liền tới tìm ta! Ta đề cử người đi vô đức ti, làm sao đều so đi theo Việt lão đầu mạnh hơn nhiều!"

Việt Thiên Thu cảm lấy cái kia hầu bao, lại nghe được này trắng trợn mời chào, hắn cảm thấy Nghiêm Hủ bày ra như thế một vị cường thế mẹ bên trên, thật sự là quá xui xẻo. Cho nên, thấy Việt Ảnh lại không đáp lời, mà là ôm quyền chấp tay, lập tức tự mình đem Đông Dương trưởng công chúa đưa ra ngoài, hắn lúc này mới nhìn về phía cửa thư phòng.

Trong phòng hai vị kia nửa điểm lễ phép đều không có, vậy mà không có một cái đưa tới cửa!

Biết một hồi thăng thần sẽ khoan hồng về sau, rất có thể muốn lần lượt lão gia tử một châu hung ác, hắn dứt khoát khổ bên trong mua vui, mở ra hầu bao liếc nhìn, kết quả phát hiện lại là tràn đầy một bao hạt châu!

Hắn không rõ ràng đây có phải hay không là đại danh鼎鼎 hợp phổ nam châu, có thể đây không thể nghi ngờ là không cần lên giao, nói thế nào hắn đều là phát một món tiền nhỏ. Thế là, hắn lập tức nhét vào trong ngực.

Hắn vừa mới nắp kỹ vốn riêng hạt châu, cũng chỉ thấy Nghiêm Hủ đi ra. Vị này Nghiêm công tử trước mắt so trước đó tại Ngũ Phúc đường khẩu chiến bốn phương lúc càng thêm sáng khoái tinh thần, rõ ràng là áp chế không có người, nhất thời chứng nào tật nấy.

Nghiêm Hủ cười mỉm đi đến Việt Thiên Thu trước mặt, hắng giọng một cái nói ra: "Từ nay về sau, ta liền ở tại Việt phủ, người sáng mai bắt đầu theo ta tập võ!"

"Biết, sư phụ."

Nghe được một tiếng sư phụ, Nghiêm Hủ vậy đơn giản là cao hứng mặt mũi tràn đầy tỏa ánh sáng, lập tức một ngón tay Hạc Minh hiện nói: "Gia gia người ở bên trong nói muốn gặp người, ta về trước đi dự bị ngày mai võ khóa. . . A, còn có bổ sung văn khóa, đi trước."

Nghe một chút, người ta đều là văn khóa bổ sung võ khóa, đến Nghiêm Hủ chỗ này, lập tức điều quay lại!

Nhìn xem Nghiêm Hủ vậy đi bộ đều phẳng phát tại tung bay bước chân, Việt Thiên Thu không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười, nhưng hôm nay chỉ còn lại có hắn một thân một mình đối mặt cáo già gia gia, hắn trong lòng không khỏi có chút rụt rè.

Chờ lẽ mà lẽ mề vào phòng đằng sau, thấy Việt lão thái gia về mặt âm tình bất định ngồi ở trung ương trên chỗ ngồi, tuy nói không có cách nào xác định Việt Ảnh đến cùng nói là vẫn là không nói, có thể Việt Thiên Thu cuối cùng không dám ôm cái kia vạn người không được một may mắn.

Nói không chừng từ khi lúc trước hắn đem Chu Tể Nguyệt mang vào trong phủ an trí tại Thanh Phân quán, lão gia tử liền tâm lý nắm chắc.

Dưới gầm trời này người thông minh nhiều lấy đâu!

Hắn hít một hơi thật sâu, trực tiếp cúi đầu quỳ xuống: "Gia gia, ta tới đội gai nhận tội."

Việt lão thái gia nghiêng người ngồi tại bàn đọc sách phía sau trên ghế bành, lúc này liền mí mắt đều không nhấc một thoáng, thanh âm liền mây may gọn sóng đều không có: "Chính mình nói nói, sai ở đâu rồi?"

"Ta đem người mang về nhà bên trong còn chưa tính, có thể moi ra nàng liền là chui vào Ngô gia phi tặc đằng sau, không nên tự cho là thông minh địa phương. . ."

Lần này, Việt Ảnh còn chưa nói xong, Việt lão thái gia liền lập tức khoát tay dừng lại, vừa mới mặt mũi hiền lành cũng không nhìn thấy nữa, thay vào đó là sắc bén như hổ báo uy áp.

Việt Thiên Thu lúc này mới thật sự rõ ràng cảm nhận được, làm Hà lão thái gia dùng như thế nghèo hèn xuất thân, chưa bao giờ xuống khoa trường trải qua, lại vẫn có thể ngật đứng không ngã. Mà chính mình không có dây dưa dài dòng, mà là chạy tới đầu án tự thú, đây là cỡ nào anh minh quyết sách.

Hôm nay nếu như không phải không đánh đã khai, đổi đến mai bị Việt Ảnh cáo một hình, vậy liền không có dễ dàng như vậy!

Thế là, hần lập tức từ đầu chí cuối nói: "Lúc ấy Trường An bởi vì Ngô thượng thư thái độ bị đại ca dạy dỗ hai câu, giận chạy, ta theo đuổi hần đằng sau, hần ôm ta khóc một trận, ta dẫn hần hồi trở lại Thanh Phân quán thu thập. Vừa vặn cái kia Chu Tề Nguyệt biết Ngô thượng thư tới, vừa sợ vừa giận, ta vì trấn an nàng, liền đề nghị biện pháp kiếm ra phủ đi, đem vật chứng vứt xuống Búi phủ trên xe ngựa đi, nhưng ta căn bản không có để cho nàng dùng cái kia loại phương thức xuất hiện, ta cũng không muốn rêu rao đến đem sự tình náo lớn như vậy!"

"Vật chứng?" Việt lão thái gia bèn nhảy móc chuẩn trọng yếu nhất hai chữ, "Nàng còn theo Ngô phủ móc ra vật chứng?"

Sau một khắc, lão gia tử trông mắt tròn thật lớn: "Nàng cứ như vậy tùy tiện đem vật chứng cho ném Búi phủ trên xe ngựa đi? Ngươi ngươi ngươi, ngươi thật sự là tức chết ta rồi!"

Không đợi lão gia tử lần nữa nện đất tằm, Việt Thiên Thu gọn gàng dứt khoát từ trong ngực lấy ra cái kia túi thơm, một thanh nhét đến lão gia tử thủ bên trong.

"Lê ra ta cái kia trời đem người mang sau khi trở về, liền muốn tìm gia gia thương lượng, ai biết ngươi vừa vặn liền bị bệnh."

Thấy Việt lão thái gia mặt mo ửng đỏ, Việt Thiên Thu nhớ tới vừa mới chính mình trong sân nghe được vụn vặt, trong lòng sớm sáng Bạch lão thái gia này già bệnh ra sao lý do, lập tức tức giận nói: "Nàng ném vào Búi phủ xe ngựa, đại khái là Ngô đại nhân cùng ai thư tình, cái này là còn lại, ngược lại ta nhìn không hiểu, gia gia ngài từ từ xem."

Thừa dịp Việt lão thái gia cầm lấy túi thơm tóc thẳng cứ thế, Việt Thiên Thu trở mình một cái đứng lên, túm Việt Ảnh tay áo liền đem người kéo tới trong sân. Xác định gia gia không rảnh để ý chính mình bên này, hần mới điểm lấy chân thấp giọng hỏi: "Ảnh thúc, ngươi lúc trước cũng là trộn lẫn môn phái?"

Việt Ảnh không khỏi chịu đựng, khoe miệng lập tức hơi hơi ngoắc ngoắc: "Cửu công tử đoán sai, ta cũng không giống như Nghiêm Hù."

"Có thể nghiêm . . . Sur phụ hần tự xưng là Huyền Dao đường chương môn đệ tử, lại nói đại khái đánh không lại ngươi."

Việt Thiên Thu trực tiếp đem Nghiêm Hù đại khái đánh thắng được đổi thành đại khái đánh không lại, quả nhiên, hần cũng chỉ thấy Việt Ảnh biểu tình kia sinh động hơn một chút, lập tức đứng là cúi người đem hần bế lên.

Đến cùng không phải chân chính tiểu hài tử, đối với loại này đãi ngộ đặc biệt, Việt Thiên Thu cảm giác đầu tiên đúng là kinh sợ, mà không phải hưng phấn.

Không phải hần đã nói sai lời nói, đem tên sát tinh này làm phát bực đi?

Nhưng mà, ôm hần Việt Ảnh lại không có bất kỳ cái gì thay đổi cảm xúc, mà là lạnh nhạt nói: "Nhớ ngày đó, Nghiêm Hù mười mấy tuổi tự cho là võ nghệ cao cường thời điểm, bị cha ngươi xúi giục tới tìm ta khiêu chiến."

Việt Thiên Thu sùng sốt một chút, mới tỉnh ngộ đến cái gọi là cha ngươi, chỉ là Việt tứ lão gia cái kia tiện nghi dưỡng phụ, theo sát lấy liền không khỏi làm Nghiêm Hù cục một thanh đồng tình chi nước mắt. Nhưng hần đến cùng nhìn không được hỏi: "Sur phụ tại Ảnh thúc dưới tay qua mấy chiêu?"

Sẽ không liền một chiêu đều không chống nổi, liền trực tiếp bị đánh bại đi?

"Hần mệt mỏi gục xuống."

Này vô cùng đơn giản bốn chữ nhường Việt Thiên Thu mặt đều tái rồi. Muốn thật sự là một chiêu đánh ngã, có lẽ Nghiêm Hù còn có thể lưu một chút lòng tin, có thể này dùng hết tất cả vốn liếng lại không sờ đến đối phương tay áo, Nghiêm Hù này bóng ma tâm lý trách không được đáng sợ như vậy!

Hần hít một hơi thật sâu, hạ quyết tâm về sau tuyệt không trêu chọc Việt Ảnh tên biến thái này, hần lại chỉ nghe được bên tai lại truyền tới Việt Ảnh thanh âm.

"Nha đầu kia là Bạch Liên tông?"

Lần này, Việt Thiên Thu đơn giản rung mình, trên mặt kinh ngạc căn cũng đỡ không nổi. Hần là muốn cho Lão thái gia tiêu hóa cái kia mấy tờ giấy mệnh, sau đó lại chậm chậm giao phó Chu Tề Nguyệt xuất thân lai lịch, có thể Việt Ảnh làm sao sẽ biết rồi? Chẳng lẽ hần khi đó lời nói khách sáo, vị này Ảnh thúc vẫn luôn ngồi xổm ở nóc nhà hoặc là hần khác nhìn không thấy địa phương nghe góc tường?

Đây quả thực là chiến tranh tình báo mãnh a!

"Như bóng với hình khinh thân công phu, là Bạch Liên tông bí truyền, thích hợp nhất đi tới đi lui. Ta khi đó xem bóng lưng liền nhận ra."

"Người nhìn ta, năm đó vốn là tại ven đường lúc nào cũng có thể mất mạng, còn không phải bị gia gia cho kiếm về nuôi? Ta đem người mang về liền là học gia gia, hẳn nhưng là cao nhất người tốt. . ."

Đang khi nói chuyện, hai người đã là tiến vào Hạc Minh hiền đằng trước sân nhỏ. Bởi vì Việt Thiên Thu thanh âm hết sức không nhỏ, ở tại Hạc Minh hiền Việt lão thái gia nghe được rõ ràng, trên mặt cơ bắp nhin không được quắt thẳng tới sức.

Cao nhất người tốt. . . Nhưng trong triều hẳn đồng liêu cấp dưới kẻ thù chính trị nghe được, vậy thì thật là muốn cười đến rụng răng!

Hết lần này tới lần khác ngoài cửa Việt Thiên Thu thanh âm vẫn còn tiếp tục.

"Người suy nghĩ một chút, vô luận là báo trong nhà người thù cũng tốt, muốn có cái ngày tháng bình an cũng tốt, chẳng lẽ dựa vào một mình người? Ta mới như thế một chút xiu lớn, muốn giúp người cũng giúp không được a. Có thể gia gia không giống nhau, hẳn chỉ cần dặm chân một cái, thành Kim Lăng cũng phải run ba run, Ngô Nhân nguyện tính là gì, gia gia một cái đầu ngón út liền tiêu diệt hẳn. . ."

"Thiên Thu, nói nhảm nhiều như vậy, còn không dẫn người tiến đến?"

Việt lão thái gia rốt cục rốt cuộc nghe không nổi nữa. Lại không kêu dừng thẳng ranh con này, hẳn không chừng đem gia gia thổi thành thiên hạ đệ nhất!

Biết Việt lão thái gia không kiên nhẫn được nữa, Việt Thiên Thu cười đắc ý, lập tức liền mang theo Chu Tề Nguyệt tiến vào thư phòng. Quay đầu thoáng nhìn tiểu nha đầu nhìn không chớp mắt, hơi hơi cúi thấp đầu, có phần có chút đáng về khăn trương, hẳn liền cười tiến lên nói: "Gia gia, ta đem người mang đến."

"Quay lại cùng người tính sổ sách!"

Việt lão thái gia tức giận trừng Việt Thiên Thu liếc mắt, lúc này mới tỉnh tở ngắm nghía tiến vào Hạc Minh hiền Chu Tề Nguyệt. Thấy rất nhỏ hơi do dự một chút, sau cùng cong quý gối hành lễ, hẳn liền dị thường hòa ái nói: "Chuyện của người, Thiên Thu đều nói với ta. Thật không nghĩ tới, cha người lại có thể là Bạch Liên tông Tông chủ, người tại thân nhân sau khi qua đời, còn tao ngộ như thế long đong gặp trắc trở, thật sự là khó khăn cho người."

Quyền cao chức trọng Hộ bộ thượng thư, nói chuyện lại như thế không mang theo mây may kiêu ngạo, hơn nữa còn giống như là một cái hiền lành nhà bên lão gia gia, Chu Tề Nguyệt vừa mới cái kia đầy bụng lo lắng cũng tốt, khăn trương cũng được, lập tức tất cả đều hóa thành hư ảo. Nàng không khỏi hai đầu gối mềm nhũn, trực tiếp quý ngồi trên mặt đất, yểu hèn nghẹn ngào, lại không biết nói cái gì là tốt.

Khóc khóc, nàng chỉ cảm thấy trước mặt tựa như thêm một người, ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện là Việt lão thái gia không biết lúc nào đã ngồi xổm ở trước mặt của nàng, này giật mình liền không thể coi thường. Làm bị cái kia hai tay vịn lúc thức dậy, ánh mắt của nàng bất tri bất giác rơi vào cái kia thô to ngón tay, thô ráp trên mu bàn tay.

Nếu như không phải tại đây điều lương họa đồng, nhìn qua trắng lè Việt phủ, nàng nhất định cho rằng đây là bình thường vụ công nghệ nông lão nhân.

"Lão thái gia, ta. . ."

"Nói thật, từ từ năm đó những người đọc sách kia đánh trống reo hò, lấy ra một bản võ phẩm ghi chép, cũng không biết bao nhiêu nguyên bản yên ổn sống qua ngày quân nhân lang bạt kỳ hồ. Bọn hắn tiên bối ném đầu vẩy máu nóng, chiến đấu hăng hái giết địch, bảo đảm quốc an dân, công huân chói lọi, chỗ nào liên làm phiền người? Coi như vì phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, cũng không thể như vậy tự hủy Trường Thành, võ giả tàn lụi ở đâu là chuyện gì tốt!"

Thấy Chu Tề Nguyệt hiển nhiên đối với mình lời nói này rất có cộng minh, Việt lão thái gia liền cười híp mắt sờ lên Chu Tề Nguyệt đầu, gấp nàng như như mèo nhỏ, lộ ra quyến luyến an tâm biểu lộ, hẳn liền liếc nhìn Việt Thiên Thu.

"Người liền ở lại nơi này, xem như nhà mình không quan hệ. Trong phủ phòng rất nhiều, người nếu là muốn đơn độc ở, ta liền phân phó người đi cho người thư thấp, nghĩ đến người cùng Thiên Thu thẳng ranh con này ở cùng nhau, không ít chịu hẳn khi dễ. . ."

"Không không!" Chu Tề Nguyệt hoảng vội vàng cắt đứt Việt lão thái gia, thấy hẳn hơi kinh ngạc, Việt Thiên Thu thì là mặt mũi tràn đầy xấu hổ, nàng liền cúi đầu nói nói, "Cửu công tử đối xử mọi người rất tốt, hẳn không có. . . Không có khi dễ qua ta, là ta cho hẳn thêm không ít phiền phức. . ."

Việt Thiên Thu thấy Việt lão thái gia quay đầu nhìn mình, ánh mắt kia rõ ràng là nói người thực sẽ lừa dối, hẳn chỉ có thể lý trực khí trắng nói làm bầm "Chu cô nương người không cần khen ta, ta đây đều là cùng gia gia học!"

Tiểu tử thái này thật đúng là dám nói!

Ném một cái xem thường đi qua, Việt lão thái gia hắng giọng một cái đang muốn tiếp tục lại nói, Chu Tề Nguyệt đột nhiên hít một hơi thật sâu nói: "Có thể cha cũng tốt, sư phụ cũng tốt, tất cả đều dạy ta làm người muốn tay làm hàm nhai, không thể ăn uống chùa, cho nên ta trước đó ở tại miếu hoang lúc, cầm cửa hàng bánh bao bánh bao, cách mấy ngày cũng sẽ đưa bó củi đáp tạ, nếu như một mực đa mặt dày ý lại Việt phủ, ta thực sự ngượng ngùng."

Nói đến đây, nàng liền khẽ cắn môi nói ra: "Lão thái gia, ta cho Cửu công tử làm nha đầu đi!"

"Không được!"

Nghe được này trăm miệng một lời trả lời, Chu Tề Nguyệt đang sững sờ, Việt lão thái gia cùng Việt Thiên Thu lại mắt lớn trừng mắt nhỏ, cuối cùng đứng

"Sư phụ, sao người lại tới đây?"

"Hôm nay là ngày đầu tiên, người liền lười biếng, ta sao có thể không đến?"

Việt Thiên Thu tê cả da đầu, lập tức nhìn xem Lạc Hà hỏi: "Hiện tại giờ nào?"

"Công tử, thần ban đầu còn chưa tới. . ."

Cái kia chính là còn chưa tới bảy giờ. . . Nhưng một cái bảy tuổi tiểu hài tử bảy giờ không đến liền rời giường, sao mà tàn nhẫn!

Việt Thiên Thu lúc này ngược lại không nghĩ trường thành, căn răng nghiêng lợi trừng mắt nhìn dọn dẹp được thật chỉnh tề Nghiêm Hủ. Vừa mới thoáng nhìn Lạc Hà hai gò má ửng hồng thời điểm, hắn liền ý thức được cái tên này là vào bằng cách nào.

Phải biết, từ khi ngày đó Nghiêm Hủ tới qua hắc Thanh Phân quán về sau, phi tinh Trục Nguyệt liền thành Nghiêm Lang fan không nỡ, liền liền xưa nay ổn trọng Lạc Hà cũng là có chút cái kia dấu hiệu. Đáng hận cái tên này đều đã tuổi đã cao, thể mà còn có tờ thịt tươi mặt!

Nếu như cái tên này cùng nha hoàn mất đi mây lại còn chưa tính, hắn còn có thể lão gia tử trước mặt cáo trạng, có thể cái tên này thật là vượt qua vạn bụi hoa, mảnh lá bất lưu thân, một điểm lưu ý ấu trĩ dấu hiệu đều không có!

Nhưng mà, Nghiêm Hủ lại phảng phất không chút nào biết Việt Thiên Thu tại cái kia điên cuồng oán thán, hắn cười mỉm đem Việt Thiên Thu từ trên giường nắm chặt lên, liền trực tiếp như vậy nhét vào bàn trang điểm, bừa bãi ra hiệu Lạc Hà đi phụ trách dọn dẹp, chính mình liền như chủ nhân giống như tại trong phòng này bốn phía nhìn lướt qua, chợt hết sức không có phong độ tựa vào môn trên kệ.

"Năm đó ta lúc nhỏ, sư phụ ta cũng là như thế này đối phó ta, hắn còn dạy ta cái kia hai cái nha đầu một tay cào kéo kẹt ở tuyệt học, vừa mới người muốn vẫn chưa chịu dạy, ta liền muốn dạy người nha đầu này chiêu này."

Nói đến đây, Nghiêm Hủ liền nghiêm trang nói: "Người cũng đừng quên, cái kia thiên hòa ta ước pháp tam chương thời điểm, đồng luyện tam cửu, hạ luyện tam phục, đây chính là chính người nói!"

Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy dồi lên tảng đá đập chân của mình, không lời nào để nói, không thể không nhận mệnh dùng nửa mê nửa tỉnh tư thái rửa mặt hoàn tất, sau đó thả đi một đêm gánh vác. Có thể không đợi hắn mở miệng nói muốn ăn điểm tâm, liền trực tiếp bị Nghiêm Hủ lần nữa xách lấy cổ áo.

"Sớm lúc luyện ít ăn cái gì, nếu không bắt lợi dạ dày, cái kia ai, khiến cho hắn trước uống nước, đem cái kia hạnh nhân bánh cho hắn hai khối, còn lại đồ vật đi phân phó một tiếng, nóng tại trên lò, trở về sẽ chậm chậm ăn!"

Đây quả thực là bạo quân a!

Việt Thiên Thu trốn mất há hốc mồm mà nhìn xem Nghiêm Hủ tại hắn trong phòng khoa tay múa chân, mắt thấy Lạc Hà được xưng là cái kia ai cũng không có chút nào lời oán giận, lập tức phi thường thành thật đi làm theo, hắn nhớ tới ngày sau sinh hoạt, liền có chút không rét mà run. Có thể nghĩ nghĩ Nghiêm Hủ luyện ròng rã hai mươi năm mới có bản lĩnh, hắn liền bắt đầu dĩ thử dài một hơi.

Muốn phản kháng, hắn còn rất sớm!

Chờ đến ném qua ít đồ, lẫn lộn nửa no bụng đều vẫn còn không tính là trạng thái ra phòng, Việt Thiên Thu liền phát hiện một thân giữ mình trang phục Chu Tể Nguyệt đã đứng ở trong sân.

Thấy một lần Nghiêm Hủ cùng hắn, tiểu nha đầu liền lập tức cười đi lên phía trước, khéo léo kêu lên: "Nghiêm tiên sinh, Cửu công tử."

Hôm qua cái ban đêm nghe nói thể mà còn nhiều hơn mang một học sinh, đổi thành người khác, sớm cũng bởi vì biến thân hài tử Vương không vui, có thể nghiêm tự kỷ giờ này khắc này lại nửa điểm không có kháng cự, ngược lại còn cười mỉm đối Chu Tể Nguyệt lên tiếng chào.

"Đến cùng là thuở nhỏ tập võ luyện ra được, không giống tiểu tử này giống như lười biếng dùng mảnh lời. Đi, đến Hạc Minh hiền đi."

Việt Thiên Thu không khỏi giật nảy cả mình: "Đi Hạc Minh hiền? Không ở chỗ này hay hoặc là sư phụ chỗ người luyện?"

"Người chỗ này quá nhỏ. Ta chỗ ấy đồ lớn, có thể mang theo người đi qua không tiện. Ta ngại người đến người đi quá phiền, Lão thái gia liền chọn lấy cái Việt phủ nơi hẻo lánh, độc môn độc viện đối ngoại mở cửa thanh tịnh sân nhỏ cho ta, như thế là không ai có thể tùy tiện chạy đi chỗ đó quấy rối, nhưng ta tối hôm qua đem hương trong phủ mở cửa khóa trực tiếp rót đồng nước, ra vào dứt khoát leo tường. Cho nên chọn tới lấy đi, Hạc Minh hiền thích hợp hơn."

Vừa nói lời này, Nghiêm Hủ một bên đã là thông qua đầu kia Thanh Phân quán đến Hạc Minh hiền ở giữa ngắn ngủi đường tắt, tự nhiên không nhìn thấy phía sau Việt Thiên Thu cùng Chu Tể Nguyệt cái kia hai mặt nhìn nhau biểu lộ.

Dù là Chu Tể Nguyệt đã từng đi tới đi lui chui vào Ngô phủ dự định phóng hỏa, có thể ở tại Việt phủ còn muốn ra vào leo tường hạ người, nàng còn là rất khó tưởng tượng. Còn Việt Thiên Thu, Việt lão thái gia đều dung túng như vậy Nghiêm Hủ, mà lại, người lại vì tránh cho Việt phủ có người đi bái phỏng, trực tiếp giữ cửa khóa đều cho chơi đùa thành như vậy, hắn còn có thể nói cái gì?

buổi cơm trưa nghỉ ngơi một hồi, liền là buổi chiều vắng khóa, ban đêm Lão thái gia trở về kiểm tra thí điểm tiến độ, thuận tiện dạy hán điểm chắc chắn, kỳ thật chủ yếu là lão gia tử đùa cháu trai, mà hán chuyện này tiểu hài thừa cơ đùa lão gia tử chơi.

Thời gian dần trôi qua, Việt Thiên Thu cảm thấy mình trước đó thái độ đối với Nghiêm Hù quả thực là có chút bất công.

Người là cao tuổi rồi còn phạm tự kỷ, nhưng vô luận làm sư phụ vẫn là đi đầu sinh, Nghiêm Hù đều thực sự không có thể bắt bẻ.

Ít nhất hán biết, chính mình vừa mới bắt đầu học võ động tác là cỡ nào cứng nhắc, thể lực là cỡ nào hồng bét, có thể Nghiêm Hù nhưng chính là không sợ người khác làm phiền, lập đi lập lại đề điểm yếu lĩnh, uốn nắn động tác, trên đời này tuyệt đối ít có như thế kiên nhẫn sư phụ!

Mà tại văn lý bên trên, sự thật chứng minh, nghiêm bên trong số hai xưng kiểm tra Trạng Nguyên cũng không hoàn toàn là một câu nói đùa.

Ít nhất cùng hán giảng tứ thư ngũ kinh thời điểm, Nghiêm Hù hạ bút thành văn, thao thao bất tuyệt, ngoại trừ động một chút lại muốn phát biểu cảm khái chen lẫn hàng lậu bên ngoài, không có gì khuyết điểm. Duy nhất khiến cho hán không ngừng kêu khổ, đại khái liền là Nghiêm Hù đối tập viết theo mẫu chữ yêu cầu nghiêm ngặt. Theo chữ Khải bên trong chữ bắt đầu, hán mỗi ngày đều muốn viết bên trên vô số, mỗi ngày thủ đoạn đều đau buốt như muốn chết.

Liền liền Chu Tể Nguyệt cũng gia nhập biết chữ xóa nạn mù chữ tập viết theo mẫu chữ đại quân, mỗi ngày dùng cái kia từng đánh cộc gỗ tay mang theo cán bút luyện chữ, thái độ lại so hán còn phải nghiêm túc ba phần.

Thoáng qua liền là mười ngày, Việt Thiên Thu đã dưỡng thành buổi sáng nghe được Nghiêm Hù cái kia tiếng bước chân quen thuộc, liền tính phản xạ rồi giường khuyết điểm. . . Không, thói quen tốt. Có thể này trời hán thật sự là có chút phạm lỗi.

Lẽ ra hán cũng không phải là như vậy cần cù người, hán không hi vọng cuối tuần song hưu, có thể mười ngày một hưu một, này dù sao cũng phải là hán là a?

Bởi vậy, mơ mơ màng màng cảm giác được tựa hồ nhanh lúc trời sáng, hán liền dứt khoát vò đã mê không sợ rơi dùng chân mền đem cả người tất cả đều che đầy lên, chỉ muốn đến lúc đó có thể đủ nhiều chống lại Nghiêm Hù một hồi. Có thể cứ như vậy như lâm đại địch đề phòng không biết bao lâu, hán sau cùng bị người xô đẩy khi mở mắt ra, thấy cũng không phải là những thứ này tháng ngày mỗi sáng sớm ắt tới Nghiêm Hù, mà là Lạc Hà.

Lần này, phát giác được khác thường hán ngược lại trong nháy mắt tỉnh lấp lánh, cũng không nói muốn lại một hồi lời nói, trực tiếp nhếch lên chân mền ngồi dậy, nhũn mày hỏi: "Sư phụ xảy ra chuyện gì?"

"Nghe lời đồ nhi thật đúng là nghĩ đến sư phụ!"

Theo cái thanh âm này, Nghiêm Hù cười híp mắt vào phòng, thấy Việt Thiên Thu khuôn mặt trong nháy mắt cứng đờ, hán mới vừa pha trò nói: "Hôm nay ta thể nhưng là thần đang qua đi mới tới gọi ngươi. Khô nhân kết hợp, nào có ngày ngày khổ luyện khổ đọc đạo lý? Hôm nay chúng ta ra đi dạo phố, kêu lên tể thống cùng một chỗ, ngươi muốn đi đâu thì đi đó?"

Mặt trời mọc lên từ phía tây sao?

Việt Thiên Thu con mắt tròn thật lớn, chờ liên tục xác định Nghiêm Hù không phải đùa nghịch chính mình chơi, hán lập tức động tác nhanh nhẹn vọt xuống giường.

Nói đùa cái gì, trong cái thế giới này đã lớn như vậy, bởi vì đi Khâu Sở An nhà hòa thuận đi cùng Thái Tự tìm Nghiêm Hù, hán bảy năm bên trong tổng cộng liền đi ra hai lần môn, lúc khác tất cả đều ghen trong nhà. Lại tiếp tục như thế, hán liền thành tiểu thư khuê các!

Trên sách xem ra đồ vật dù sao cũng là éch ngồi đáy giếng, mà chỉ hai lần trước đi ra ngoài, hán ngoại trừ phát hiện Kim Lăng có chút giàu có, trật tự cũng còn có thể, căn bản chưa kịp nhìn ra quá nhiều đồ vật, hôm nay lần này đi ra ngoài sao có thể bỏ lỡ?

Chính là bởi vì trong lòng suy nghĩ đi ra ngoài xem thật kỹ một chút, một châu điểm tâm hán ăn đến như là gió cuốn mây tan. Có thể tiêu diệt hơn phân nửa lúc, hán đột nhiên lĩnh cơ khẽ động, để đùa xuống liền đối một bên Nghiêm Hù hỏi: "Sư phụ, có thể nhiều mang một người sao?"

"Ủm?" Nghiêm Hù đang ở trong lòng mặc niệm lấy khi nắm khi buông, vẫn vô chi đạo, dục tốc bất đạt, nghe tới Việt Thiên Thu vấn đề này thời điểm, hán không khỏi sững sờ một chút, lập tức liền nở nụ cười, "Còn có ngươi cái kia cháu trai? Không có vấn đề, chỉ cần hán chịu đi, ta tự nhiên không quan trọng mang nhiều một cái!"

Việt Thiên Thu lập tức đối Lạc Hà chép miệng, nhưng trong lòng lại quả thực có chút không chắc Đại thái thái thái độ.

Hiện nay hán nhiều Nghiêm Hù như thế cái xuất thân rất không tệ sư phụ, lão gia tử thậm chí ngay cả Hạc Minh hiền tiên viện đều dâng cho hán luyện võ, đem Hạc Minh hiền trực tiếp làm cho hán đọc sách thư phòng, này Việt gia những người khác lại là tâm tư gì, này hoàn toàn có thể tưởng tượng.

Nếu như có khả năng, hán đương nhiên không hy vọng đưa mất đều là địch, có thể không chịu nổi lão gia tử căn bản không sợ cho hán gây thù hán!

Muốn nói so với mắt chó coi thường người khác nhị phòng cùng tam phòng đến, Đại thái thái thái độ vẫn luôn lộ ra thiện ý mà công bằng, mà Việt Tú Nhất tiểu gia hỏa kia cũng rất thú vị, coi là cái đáng tin cậy sẽ không cản trở. Cũng không biết Đại thái thái có nguyện ý hay không nhường trưởng tôn cùng hán cái này Việt gia con nuôi pha trộn ở cùng một chỗ.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Người không nói, ta liền đi ôm đùi

Việt phủ cùng đi ra gia đình cùng tới tứ đều dưới lầu, ngoài cửa chỉ có Việt Kim Nhi trông coi.

Lúc này trong rạp liền là Nghiêm Hủ, còn có ba cái tuổi tác thêm một khối cũng không bằng hấn lớn tiểu gia hỏa.

Làm Chu Tề Nguyệt một tiếng này Thất thúc qua đi, Việt Tú Nhất vừa lúc lơ ngơ, lập tức đã nhìn thấy Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu cái kia hai tám hai mặt nhìn nhau mặt. Lúc này, tiểu gia hỏa rốt cục phát hiện, giống như cũng chỉ có chính mình không thể nào rõ ràng nội tình.

Tình ngộ lại đằng sau, Việt Thiên Thu phản ứng đầu tiên chính là trực tiếp phanh đóng lại cửa sổ. Theo sát lấy, hấn liền lập tức hướng về phía Nghiêm Hủ thấp giọng hỏi: "Su phụ, này bao sương cách âm a?"

Nghiêm Hủ tức giận nhíu mày: "Này pháp trường cũng không phải tạm thời, bất luận thu quyết vẫn là lúc khác giết người đều ở nơi này. Khó tránh khỏi cũng có quan to hiền quý đến xem cừu gia đầu người rơi xuống đất, nói không chừng sẽ còn thương lượng chút gì đó mặt sự tình, người nói cách âm không cách âm?"

"Vậy cái này mà không có an cái gì ông đồng nghe đi?" Việt Thiên Thu một mặt nói, một mặt còn bốn phía gõ gõ đập đập.

Lần này, Nghiêm Hủ gương mặt kia liền nhanh hồng mắt. Hấn tức giận ôm Việt Thiên Thu trở về, dùng sức vuốt vuốt cái kia cái đầu nhỏ: "Người đây đều là từ chỗ nào xem ra? Tư bố trí ông đồng nghe, không quan tâm phía sau có hay không hậu trường, bắt được liền là một cái tội chết! Lại nói, ta mạng các người tới địa phương, lại có ta ở đây, sẽ còn không an toàn?"

Việt Thiên Thu lúc này mới như trút được gánh nặng. Hấn cũng không lo được Việt Tú Nhất ở đây, càng không lo được cái gì nam nữ lớn phòng, trực tiếp đem Chu Tề Nguyệt cho nhấc đến trên một cái ghế, nghiêm túc mà hỏi thăm: "Chu cô nương, người vừa mới nói Thất thúc, đó cũng là Bạch Liên tông người?"

Thất hồn lạc phách Chu Tề Nguyệt rốt cục có chút lấy lại tinh thần. Nàng hít một hơi thật sâu, gật gật đầu, nhưng do dự một chút, đứng là lại lắc đầu: "Su phụ nói, Thất thúc phản môn mà ra, đầu phục kẻ thù, đã sớm đem hấn theo Bạch Liên tông tên ghi bên trên xóa tên. Sau này còn có mấy nhóm người đuổi theo giết qua hấn, có người tận mắt thấy hấn rơi xuống nước, khẳng định là chết."

May mắn may mắn, làm ta sợ muốn chết! Ta liền sợ đó là người chí thân, người nhất thời không nghĩ ra muốn kiếp pháp trường, ta đây liền điên rồi. .

Việt Thiên Thu đơn giản như trút được gánh nặng, có thể theo sát lấy, hấn liền nghe đến Nghiêm Hủ thanh âm.

"Phản môn mà ra, đầu nhập vào kẻ thù? Ngô, hấn đầu nhập vào hấn là Hình bộ cái kia không nhân duyên đi."

Chu Tề Nguyệt ánh mắt rốt cục khôi phục tiêu cự, trắng bệch trên mặt cũng ít hứa có một chút xiu huyết sắc. Nàng nhìn một chút Nghiêm Hủ, nhìn một chút không rõ ràng cho lắm Việt Tú Nhất, sau cùng ánh mắt rơi vào như có điều suy nghĩ Việt Thiên Thu trên người.

Tại trong mắt của nàng, cái kia tại trên đường cái đem nàng mang về nhà, sau đó lại cho nàng an nhàn sinh hoạt Cửu công tử, là nhất người có thể tin được, đáng tin trình độ thậm chí vượt lên trước Việt lão thái gia!

"Cửu công tử, tuy nói Thất thúc sớm đã bị Bạch Liên tông xóa tên. . . Không, bây giờ căn bản liền liền Bạch Liên tông cũng mất, nhưng hấn dù sao cũng là cha ta ruột thịt đệ đệ, ta khi còn bé hấn cũng đối với ta rất tốt. . . Ta không biết hấn lúc trước vì cái gì phản môn, cũng không biết hấn hiện đang vì cái gì tại chỗ này đợi chết, ta càng không biết nên làm cái gì, người giúp ta một chút. . ."

Việt Thiên Thu sợ nhất nữ nhân dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn xem chính mình, cho dù là la ly. Hấn vô ý thức mong muốn dời ánh mắt, có thể không chịu được Chu Tề Nguyệt ánh mắt kia quá mức nóng rực, thậm chí còn có mấy phần sùng bái cùng ước mơ.

Hấn thảm than khó nghĩ được đi dạo cũng sẽ đụng phải loại này chuyện xui xẻo, đầu óc nhưng lại không thể không nhanh như gió mở bắt đầu chuyển động.

Đột nhiên, hấn quay đầu lờm Nghiêm Hủ liếc mắt. Hấn trong lòng hơi động, lập tức đem Việt Tú Nhất kéo đi qua.

"Trường An, giao cho người một cái gian khổ nhiệm vụ trọng đại, người ở chỗ này nhìn xem Chu cô nương, tuyệt đối đừng để cho nàng làm chuyện điên rồ, nếu không gia gia khổ tâm liền tất cả đều uổng phí. Ta cùng su phụ cùng một chỗ đi nghĩ một chút biện pháp. . ."

Việt Tú Nhất căn bản một câu cũng không kịp nói, trực tiếp liền bị Việt Thiên Thu đẩy lên Chu Tề Nguyệt trước mặt. Chờ hấn kịp phản ứng lúc, Việt

Thiên Thu đã dắt lấy Nghiêm Hủ trực tiếp ra bao sương! Lúc này, hắn chỉ có thể ở trong lòng mắng to Việt Thiên Thu một ngàn lần một vạn lần, lại còn không phải không đúng tiểu nha đầu gạt ra một cái khuôn mặt tươi cười.

Ở trong mắt hắn, thái gia gia chắc chắn sẽ không nói láo, nói Chu Tề Nguyệt là trong nhà họ hàng xa, vậy liền khẳng định là. Đã như vậy, không quan tâm người xuất từ từng « Võ Phẩm lục » bên dưới mười hai môn Bạch Liên tông là như thế nào làm người kinh sợ, có thể gia gia đã biết, cái kia liền không sao.

Lại không luận Việt Tú Nhất là như thế nào vụng về an ủi người, làm Việt Thiên Thu đem Nghiêm Hủ cho ném ra bao sương đằng sau, hắn thấy Việt Kim Nhi đang dựa vào lan can ở ngoài cửa trông coi, gấp bọn họ hai sư đồ đi ra, lập tức sững sờ một chút, hắn liền cười phát tay lên tiếng chào, lập tức lập tức thấp giọng trực tiếp hỏi một câu.

"Sư phụ, người không phải là sớm biết hôm nay tình huống này, cho nên mang bọn ta đến xem mắt đầu a?"

Đối mặt như thế gọn gàng dứt khoát vấn đề, Nghiêm Hủ không khỏi có chút ánh mắt lấp lóe, nhìn trái phải mà nói hắn nói: "Đây không phải chính người chưa nghĩ ra muốn đi đâu, cho nên ta mới mang theo các người tới xem nào nhiệt sao? Làm sao xảy ra chuyện lại lại ta. . ."

"Sư phụ, nói điểm chính!" Việt Thiên Thu thật là không có tôn sư trọng đạo chi tâm thô bạo cắt ngang nói, " này đến lúc nào rồi, mạng người quan trọng nha! Có phải hay không là người cùng gia gia đã sớm thương lượng xong, hôm nay ta chính là không muốn tới, người cũng sẽ nghĩ biện pháp mang bọn ta tới?"

Phát hiện Nghiêm Hủ đột nhiên biến sắc, đối diện Việt Kim Nhi hiển nhiên cũng nghe nói như thế, vẻ mặt cực kỳ mất tự nhiên, huyền hư trong đó Việt Thiên Thu tự nhiên giây yếu. Hắn dùng sức túm một thoáng Nghiêm Hủ tay áo, chờ đến đối phương rốt cục bắt đầu đi ngồi xổm xuống, đầu cùng hân ngang bằng, hân lúc này mới đứng lên đi rì tai nói: "Sư phụ, cho ta thấu cái đây, hôm nay cái này. . ."

Hắn một mặt nói một mặt làm cái răng rắc thủ thế: "Sẽ không ra nhiều loạn a?"

Nghiêm Hủ sớm biết mình tên đồ nhi này không tầm thường, trước mắt nghe được sinh mệnh như vậy hỏi pháp, hân tự nhiên liền mí mắt đều không nháy một thoáng: "Gia gia người cho người ta đặt bẫy, đó còn cần phải nói sao?"

Hân hướng bên trái một gian bao sương chếp miệng, thanh âm trở nên như có như không: "Sát vách là hình bộ thị lang cao trạch chi, thế gia xuất thân, cùng cái kia không nhân duyên gia hòa mỗi ngày tại Hình bộ võ đài liền là hân."

Việt Thiên Thu sắc mặt cổ quái liếc đi qua liếc mắt, theo sát lấy lại rơi vào chính mình bao sương gần sát bên phải một gian khác bên trên, không thiếu được cũng dùng ngón tay chọc chọc: "Vậy cái này ở giữa đâu?"

Nghiêm Hủ rất muốn tránh mở cái đề tài này, làm sao trước mắt chính mình là ngồi xổm, căn bản trốn không thoát Việt Thiên Thu ánh mắt, hân chỉ có thể không thể làm gì khác hơn nhẹ nhàng tăng hân một cái, này mới cười gượng nói: "Là mẹ ta, ta cũng không biết nàng lão nhân gia sao lại tới đây."

Việt Thiên Thu đã sợ hãi. Chính mình bao sương bên trái một cái hình bộ thị lang, bên phải một cái Đông Dương trường công chúa?

Nghĩ đến pháp trường bên trên bị mặt trời phơi buồn ngủ Ngô Nhân nguyện, hân đơn giản cảm thấy vị này hoàn toàn không biết gì cả quả thực thâm thương cực kỳ. Nhưng mà, hân muốn biết nhất lại là một vấn đề cuối cùng.

"Cái kia Chu cô nương vị kia Thất thúc sự tình, gia gia có phải hay không đã sớm biết?"

"Cái này. . . Đại khái. . . Có lẽ. . . Khả năng. . ." Thấy Nghiêm Hủ lần nữa bắt đầu hết nhìn đông tới nhìn tây, Việt Thiên Thu thực sự chọc tức.

Gia gia xảo quyết, hân biết, liền liền vũ lực giá trị thấp khuyết điểm này, cũng sớm đã bị Việt Ảnh cho đền bù lên. Hiện tại càng nhiều Nghiêm Hủ cái này liền mẹ cũng không cần, lại nguyện ý đi theo phát cở hò reo gia hóa, đây còn không phải là nhẹ nhàng đem hân đưa bốn xoay quanh?

Hân hít một hơi thật sâu, đột nhiên mặt không thay đổi quay đầu trở về bao sương, nhưng lại tại nhanh khi đi tới cửa, dưới chân hân một chuyển, đột nhiên xuất hiện ở bên phải cửa bao sương, chừng chặc đằng hoàng gỗ cửa một cái. Giấy lát cửa mở ra, hân ý vào còn nhỏ nhanh nhẹn, trực tiếp liền một trận gió giống như vọt vào, theo sát lấy môn đứng là nhót!

Ngồi chồm hóm trên mặt đất Nghiêm Hủ tròn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Việt Thiên Thu ngoài dự liệu cử động, vô tội cũng bắt lực nhìn về phía Việt Kim Nhi.

Lúc trước hai người tại cùng Thái Tự bên trong còn đánh qua một trận, nhưng hôm nay cho Việt Kim Nhi một trăm cái lá gan, hân cũng không dám trêu chọc vị này Đông Dương trường công chúa con một, đương nhiên lại không dám trêu chọc Đông Dương trường công chúa. Hân lập tức một cái xoay người dịch chuyển khỏi lan can bên cạnh vị trí kia, đồng thời lui về phía sau một bước.

"Nghiêm tiên sinh, ta đi xem một chút phía dưới như thế nào!"

Mắt thấy Việt Kim Nhi nhanh chóng được nhanh chóng, Nghiêm Hủ không khỏi ngây ra như phỗng.

Này cục diện rồi rầm liền ném cho hân thu thập? Sớm biết liền là giết hân, hân cũng sẽ không nói cho Việt Thiên Thu, mẫu thân mình ở chỗ này!

Việt Thiên Thu tiểu từ kia hân là được chứng kiến, tương đương hội làm khổ, này nếu là một phần vạn cùng mẫu thân hân trộn lẫn một khối, chỉ sợ cũng

Hôm nay trên lầu không có gì ngoài cao trạch chi, bửu húc cũng đích thân đến, còn có thật nhiều quan trọng nhân vật cũng tới, nhưng mà ai biết hần Nghiêm Hù lão nương cũng tới a!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mặc dù là liền nhau hai cái bao sương, nhưng Việt Thiên Thu hóp lưng lại như mèo vọt tới đi vào liền phát hiện, nơi này bày biện cùng sát vách chính mình dạo qua cái kia một gian một trời một vực. Bên cửa sổ là một tấm xưa cũ bàn vuông, cấp trên đặt một cái kim liên hoa cái nắp bích ngọc lư hương, lư hương lờ thốc lá từ đó lộ ra, dường như trong phòng tràn ngập một cỗ khiến cho người tâm thần thanh thần hương thơm.

Dựa vào Nghiêm Hù mấy ngày nay hun đúc, Việt Thiên Thu nhanh nhẹn tránh đi cái kia đưa qua tới nắm chặt tay của mình, nhanh như chớp chạy tới gần một mình bên cửa sổ Đông Dương trường công chúa trước mặt, cười mím ôm quyền hành lễ nói: "Trường công chúa mạnh khỏe."

Đồng Dương trưởng công chúa đối với trước cửa động tĩnh không quá để ý, nhưng làm cái kia vốn cho rằng là xông làm hải tử vọt tới trước mặt, lại nghe được câu này vẫn an, nàng vừa rồi đem nguyên bản quăng tại ngoài cửa sổ thu hồi ánh mắt lại. Nhận ra là Việt Thiên Thu, lúc đầu về mặt nhợt nhạt nhẽo nhẽo không khỏi toát ra mỉm cười.

"Ta nghe sư phụ nói trường công chúa tôi, hẳn không được tốt ý tứ tiến đến thấy ngài, có việc đệ tử gánh vác lao động cho nó, ta liền một mình mau tới cấp cho trường công chúa hỏi thăm tốt."

Việt Thiên Thu nghiêm trang nói vớ nói vẩn, nghĩ thầm coi như Nghiêm Hủ dám tại bên ngoài nghe góc tường, cũng tuyệt đối không dám chọc thủng hẳn, lại không dám xông tới.

Quả nhiên, lời này vừa nói ra, hần liền thanh thanh sở sở thấy, Đông Dương trường công chúa giữa lông mày cái kia nhân nhật nếp nhăn hoàn toàn giãn ra, được bảo dưỡng nghi trên mặt đúng là toát ra vô cùng động lòng người thần thái.

"Hào hài tử, ngươi không cần đến làm hấn nói chuyện. Ta con của mình được hạnh gì, ta còn không rõ ràng lắm? Hấn biết ta tòi, nhưng bộ lui binh còn đến không kịp, huống chi là thấy ta?"

Nói đến đây, Đông Dương trưởng công chúa liền cười mỉm ngốc nói: "Sớm nghe nói Việt lão đầu đem người trở thành bảo bối giống như, cái kia trời ta cũng chưa kịp hỏi nhiều, người qua đây ta chỗ này ngồi, để cho ta xem thật kỹ một chút."

Việt Thiên Thu lần trước nhận được vị này trưởng công chúa tiện tay cho lễ gặp mặt, rơi xuống một hầu bao vốn riêng hạt châu, có thể lại là bị sờ đầu lại là bị bóp mắt, hẳn cũng thất sự là có chút rụt rè.

Cho nên, hần nào dám hướng Đông Dương trường công chúa bên người ngồi, con người đảo một vòng liền trực tiếp leo đến Đông Dương trường công chúa cái ghế đối diện, đoạn đoạn chính chính ngồi xuống.

Này tiểu đại nhân giống như cử động không khỏi dẫn tới trong rạp hai cái tỷ nữ cười một tiếng, trong đó mở cửa cái kia liền lắc lắc đầu nói: "May nhờ con mắt ta tốt, liếc mắt nhìn thấy thiếu gia liền tại bên ngoài trông mong nhìn xem, nếu không vạn nhất đem Cửu công tử làm thích khách động thủ, đây không phải là liền ra nhiều loạn lớn rồi?"

Đường đường trưởng công chúa đi ra ngoài, trong rạp lại tổng cộng chỉ có hai cái tỷ nữ, Việt Thiên Thu biết các nàng tuyệt không có khả năng là tên xoàng xĩnh, lúc này chẳng những không sợ hãi, ngược lại cười đến con mắt đều híp mắt kháu lại.

"Cô cô nhóm mặt mũi hiền lành, ta lại mi thanh mục tú đáng yêu như thế, các người làm sao bỏ được ra tay? Lại nói ta đi theo sư phụ tốt xấu luyện mấy ngày, đánh không lại tránh, tránh không khỏi chạy, trưởng công chúa tổng nhận ra ta."

Nghe Việt Thiên Thu tự khoe là đáng yêu, Đông Dương trưởng công chúa rốt cục cũng nhin không được nữa, trong miệng ngậm lấy một miếng trà lập tức phun tới.

Mắt thấy Việt Thiên Thu hướng xuống trượt đi, trực tiếp tránh dưới đáy bàn đi, tránh đi này vô tâm một kích, nàng một mặt vội vàng nhường tỳ nữ qua tới thu thập, một mặt cười mắng: "Quả nhiên là có hán sư tất có danh đồ, người cùng a hủ khi còn bé một cái đức hạnh!"

Nói về nói như vậy, làm Việt Thiên Thu theo dưới đáy bàn chui ra ngoài, chờ bàn ghế lau sạch sẽ, như cũ cười mỉm ngồi xuống, nàng hướng ngoài cửa sổ nhìn sang, lập tức liền cười như không cười hít một tiếng.

"Ta nghe nói hôm nay Hình bộ cái kia không nhân duyên tới tự mình giám trăm trọng phạm, toà này xem hình tốt nhất từ lâu, lâu ba bao sương không thiếu một cái đều đặt trước đi ra, cho nên liên quả thực là theo người khác chỗ ấy đoạt một cái ghế lô, cũng tới tham gia náo nhiệt. Lẽ ra cho rằng Việt lão đầu sẽ đích thân đến, không nghĩ tới là a hủ mang theo mấy người các người tiểu hài tử."

"Đừng nói trưởng công chúa không nghĩ tới, ta cũng không nghĩ tới. . ."

Việt Thiên Thu thật là không khách khí bán đứng Nghiêm Hủ, đem thức dậy sớm bảo hôm nay nghỉ ngơi, lừa gạt bọn hán tới pháp trường sự tình nói, lúc này mới trơ mặt ra nói: "Trưởng công chúa, hôm nay này giết người đến cùng là chuyện gì xảy ra, ngài có thể hay không cùng ta nói một chút? Sư phụ cùng gia gia hiện tại là có cùng ý tưởng đen tối, ta cũng không biết bọn hán đang suy nghĩ gì!"

Chu Tế Nguyệt nhờ giúp đỡ hán kỳ thật không lớn quan tâm, dù sao người ta Thất thức cùng hán lại không quen, lượng nha đầu kia có Việt Tú Nhất cùng Nghiêm Hủ nhìn xem, cũng không có khả năng cướp pháp trường. Hán có thể rất có tự mình hiểu lấy, nếu không có cái kia có thể nhin, còn không bằng đến Đông Dương chiếm công chúa chỗ này dò xét thăm dò hư thực. Dù sao, Việt lão thái gia đến cùng muốn làm gì, hán hết sức hi vọng biết rõ ràng.

Đông Dương trưởng công chúa vẫn luôn hy vọng con trai lấy vợ sinh con, cũng để cho mình hưởng thụ một chút niềm vui gia đình, ngắm lại Việt Tiểu Tứ rời nhà trốn đi, Việt lão thái gia đúng là ôm đứa bé trở về ghi vào con trai danh nghĩa, hiện ở cái này tiểu tôn tử đều nuôi lớn như vậy, nàng không khỏi quả thực có chút ước ao ghen tị. Thấy Việt Thiên Thu tiểu đại nhân giống như, trước sau như một cũng không dễ nói chuyện nàng đúng là phá thiên hoang giải thích.

"Hình bộ cái kia không nhân duyên làm qua hai vị tuần vũ làm, hiện tại lại là hình bộ thượng thư, thủ tướng thiên hạ hình danh đồng thời, bằng mười tám cuốn Võ Phẩm lục, còn trông coi thiên hạ các đại môn phái sự tình. Cho nên, phạm là Võ Phẩm lục xóa tên môn phái không thể ngay tại chỗ giải tán, còn ngậm tụ tập cùng một chỗ, thu đồ đệ truyền nghề truyền thừa, liên đến phiên Hình bộ tổng bộ ti ra tay gạt bỏ, phần lớn là phế đi võ công tự sinh tự diệt, có đôi khi gặp được dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, tự nhiên không thiếu được liền muốn cái lên cái mưu phản tội danh."

Việt Thiên Thu một mực đối triều Ngô đề phòng võ giả tập tục hết sức không ưa, lại thêm Nghiêm Hủ mỗi ngày tự xưng là Huyền Dao đường chương môn đệ tử, đem cái phục hưng môn phái nhiệm vụ trở thành mục tiêu cuộc sống, hán không thiếu được cẩn thận từng li từng tí lại hỏi một câu.

"Nếu môn phái người như thế không nhận chờ thấy, cái kia trưởng công chúa năm đó làm sao lại nhường sư phụ đi học võ?"

Vấn đề này liền như nhóm lửa thùng thuốc nổ pháo đốt, lập tức liền đem Đông Dương trưởng công chúa cho chọc nổ.

"Sớm biết hán hiện tại như vậy hèn mạt, ta lúc đầu thà rằng nuôi một cái ma bệnh, cũng sẽ không để hán học nửa chiêu võ nghệ!"

Nổi giận đằng sau, Đông Dương trưởng công chúa ngực kịch liệt đập trùng trong chốc lát, sau cùng mất hết cả hứng.

"Lời này cũng nói được bất công, sư phụ hán là cái thật không tệ lão đầu, việc này không thể trách hán. Muốn trách chỉ có thể trách a hủ là ta cái này trưởng công chúa con trai, đọc sách đọc tốt không thể khoa cử, luyện võ luyện tốt không thể đi chiến tranh, hán còn có thể làm gì? Nhường một cái có người có bản lĩnh trong nhà ngồi ăn rồi chờ chết, ai chịu nổi?"

"Nếu không phải a hủ sư phụ hán dạy dỗ thật tốt, chỉ bằng a hủ năm đó gà yếu giống như thân thể, không biết có thể sống đến bao lớn, cho nên ta coi như biết sư phụ hán tới giáo tập võ nghệ là mang theo động cơ, cũng không để ý, chỉ muốn nếu có thể giữ được ta căn này dòng độc đỉnh, ta tự nhiên sẽ hồi báo hán. Có thể kết quả là, hán là đem a hủ cho dạy được tứ chi khỏe mạnh, ta lại không giúp đỡ việc khó của hán."

"Huyền Dao đường lúc ấy là bên dưới mười môn bên trong sáu chót bảng môn phái, địa phương nhỏ, người cũng ít, cái kia một nhiệm kỳ tuần vũ làm tuy nói không phải Hình bộ cái kia không nhân duyên, có thể cũng giống vậy mặt lạnh vô tình. Kiểm tra đằng sau, nơi đó quan phủ lại lấy ra qua lại hồ sơ vụ án, quả thực là nói Huyền Dao đường đệ tử có làm qua phạm cấm sự tình, thân hào địa chủ làm ồn ào, tuần vũ làm tự nhiên bứt lớn vung lên một cái đem Huyền Dao đường xóa tên."

"Ta khi đó cũng nghĩ qua xem ở a hủ sư phụ trên mặt, bảo đảm một bảo đảm Huyền Dao đường, có thể việc này liền xem như hoàng huynh nói chuyện cũng không tính. Trong triều thế gia cũng tốt, hán môn cũng được, đối những môn phái kia tất cả đều là nghiêm phòng từ thủ. Nói là tổ chế không thể thay đổi. . . Câu thứ tổ chế, này cũng không phải Thái tổ gia định, còn không phải sau này những cái kia vai không thể chọn tay không thể nâng hủ nhỏ định quy củ?"

Việt Thiên Thu không khỏi hỏi: "Nghe nói những năm này đã xóa tên ba cái hạ phẩm môn phái, còn lại môn phái liền không có biểu đạt chuyện bất bình?"

"Cầu thí biểu đạt chuyện bất bình! Bên trên ba môn tự quét tuyết trước cửa, mặc kệ người khác trên ngôi sương, bên trong sáu môn tuy nói dựa theo quy củ là muốn có giảng cấp, có thể những năm này vững vững vàng vàng, tự nhiên vui lòng ít chút cạnh tranh. Lúc ấy Huyền Dao đường muốn muốn lưu ở Vô Phẩm lục, muốn quan tam phẩm thành viên năm người đảm bảo, có thể không có gì ngoài Việt lão đầu, cả triều không ai chịu ra mặt! Thảm thương a hủ sư phụ hẳn cả một đời muốn mạnh, sau này cứ như vậy đi . ."

Nói đến đây, Đông Dương trưởng công chúa đã quên, ngồi đối diện chính là một cái bảy tuổi hài đồng, đúng là hốc mắt ửng đỏ, nơi nào còn có lúc trước xông thẳng Ngũ Phúc đường, đem Ngô Nhân nguyện mấy một đám quan viên đẩy không dám lên tiếng cường thế cùng mạnh mẽ?

Nàng xoa xoa khoe mắt, thuận miệng đem trong chén trà xanh uống một hơi cạn sạch, vừa mới cái kia một tia mềm yếu vô tung vô ảnh: "Ta xem như thấy rõ, cái gọi là tổ chế, từng đầu quy củ định ra đến, chính là vì đem người tay chân trói đến sít sao. Đối thành khai quốc, công chúa gả cái gì vị hôn phu đến phiên quan văn khoa tay múa chân? Công chúa con cháu không thể khoa cử, không thể lãnh binh, đó cũng là cầu thí!"

Việt Thiên Thu rốt cục mơ hồ rõ ràng một chút, đầu năm nay giang hồ cũng tốt, môn phái cũng được, tất cả đều lưu lạc thành ngửa triều đình hơi thờ phụ thuộc. Có thể coi là là triều đình, hoàng gia cũng không phải muốn làm cái gì liên làm gì, ngược lại bị quy củ tổ chế trói buộc được không thể động dấy.

Hắn không biết Nghiêm Hủ giờ này khắc này có hay không tại bên ngoài nghe thấy Đông Dương trưởng công chúa này chút lời trong lòng, nhưng hẳn nghe thấy được, đối vị này trưởng công chúa bất tri bất giác ấn tượng tốt đẹp.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, hắn chỉ thấy một cái tỷ nữ vội vàng tới, nói khẽ với Đông Dương trưởng công chúa nhắc nhở: "Trưởng công chúa, canh giờ không sai biệt lắm, đại khái liền muốn hành hình."

Trong nháy mắt đó, Việt Thiên Thu mới vừa nhớ tới cái này chính sự, không khỏi lập tức từ trên ghế nhảy lên, cuống quít hướng ngoài cửa sổ pháp trường nhìn lại. Khi nghe thấy phía dưới quả nhiên có người báo tin kêu một tiếng buổi trưa ba khắc, hắn chính tâm nghĩ này đây trên lầu nhiều như vậy quan viên luôn không khả năng là tới xem nào nhiệt, gia gia cũng nên có chỗ bố trí, lại chỉ nghe trên lầu lần cận cũng không biết thế nào gian bao sương bên trong truyền đến hết lớn một tiếng.

"Này!"

★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Pháp trường đột phát sự kiện

Có đại hiệp cướp pháp trường?

Có vị phúc tư phóng quan lớn, thậm chí cái trang vi hành Hoàng đế lão nhi phát hiện oan khuất, thế là hô to đao hạ lưu người?

Hay hoặc là đội quyết tử tù người nhà tại làm cuối cùng vật lộn?

Trong nháy mắt đó, Việt Thiên Thu trong đầu chuyển động không biết bao nhiêu kinh điển tràng diện. Hắn lập tức hai tay đào lấy cửa sổ, e sợ cho bỏ qua một trận trò hay. Thế nhưng là, cái kia một tiếng này đằng sau, lên tiếng người liền không có động tĩnh, đây quả thực liền sấm to mưa nhỏ cũng không tính được, mà là còn chưa bắt đầu liền kết thúc, liền cùng đọc sách vừa có cái đặc sắc mở đầu cũng quá giống giống như.

Nhưng vào đúng lúc này, pháp trường trên đài cao tự mình giám trăm hình bộ thượng thư Ngô Nhân nguyện mặt không biểu tình vỗ bàn một cái. Trong khoảnh khắc, pháp trường đài cao dưới đây đúng là chui ra ngoài vô số cầm trong tay đao thép áo đen bộ khoái, bao quanh đem pháp trường vây quanh.

Càng có một đội người như lang như hổ hướng tòa tử lâu này bay đánh tới, có chút người chặn đường liền bị chuỗi đao đập bay đánh ngã, rõ ràng là Hình bộ đối dạng này đột phát sự kiện đã sớm chuẩn bị.

Mà Việt Thiên Thu thanh thanh sở sở thấy, tại áo đen bọn bộ khoái động tác đồng thời, Ngô Nhân nguyện trong tay, cái kia một cái hành hình cái thế đã cao cao ném lên, trên không trung xoay tròn quay cuồng, mắt thấy là phải rớt xuống đất.

Mà lúc này, đao phủ cái kia sáng như tuyết quý đầu đại đao đã cao cao vung, phẳng phát bất cứ lúc nào cũng sẽ vẽ hạ một đạo duyên dáng đường vòng cung, gờ xuống 4 cái nhân mạng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hần liền chỉ nghe được một tiếng bén nhọn đến phảng phất có thể đâm xuyên màng nhĩ gào rít. Sau một khắc, cái kia thuộc về tiểu hài tử cái kia tốt đẹp động thái thị lực liền bắt được, một cái vật thể cơ hồ là đột nhiên ở giữa xuất hiện tại trong tầm mắt.

Cái kia bắt mình phi hành vật dùng tốc độ cực cao hồi hải phá không, vừa vặn đuổi ở miếng kia hành hình thăm trúc chưa trước khi rơi xuống đất, hung hăng đụng vào. Trong khoảnh khắc, trúc chế cái thể lập tức giải thể, trên không trung bạo thành rất nhiều mảnh vỡ bắn nhanh ra, trong đó một mảnh vận thậm chí chuẩn xác đánh trúng vào một tên đao phủ cái cằm, đem người trực tiếp kích choáng.

Tên kia nguyên bản chính là muốn cướp đem phạm đầu người trước chém, tốt hướng về phía Thượng Thư đại nhân dẫn công, bây giờ lại đầu tiên xui xẻo.

Ngắn ngủi này cũng là thời gian một cái nháy mắt, Việt Thiên Thu lại chỉ cảm thấy cả người hô hấp đều cơ hồ bài trừ gạt bỏ dừng lại, thậm chí ngay cả nuốt nước bọt công năng cũng giống như chịu đánh mất.

Hắn được chứng kiến Việt Ảnh như thân pháp quý mị, cũng được chứng kiến Nghiêm Hù có thể đem cái chặn giấy làm bùn, bóp ra cái thủ ấn công phu thật, thế nhưng là, này cũng không bằng cái kia chuẩn xác đánh trúng cái viên kia dân gian tục xưng phê chết ký ám khí.

Vừa mới dù cho hắn coi như con mắt đều trùng toan, cũng sững sờ không thấy rõ ràng cái kia không rõ ám khí đến tột cùng là cái gì!

Mà liền trong lòng hắn tránh không được có chút tiếc nuối thời điểm, hắn đột nhiên sinh ra một chút cảm ứng, nhất thời nghiêng đầu hướng bên trái nhìn lại.

Đã thấy cách xa nhau ước chừng hai ba cái bao sương một cái cửa sổ, một bóng người như khói nhẹ giống như chui ra, lẳng không một cái chuyển hướng, trực tiếp chui lên toà này ba tầng quán rượu nóc nhà. Cơ hồ là theo bản năng xem nào nhiệt bản năng, hắn đem hơn nửa người dò xét ra ngoài.

Mà thua thiệt lớn mật như thế cử động, Việt Thiên Thu thấy rõ ràng cái kia đứng ở trên mái hiên thẳng tắp thân ảnh. Cứ việc đối phương từ đầu tới đuôi kèm thêm mặt ở bên trong, tất cả đều bao phủ tại một kiện rộng lớn đầu bóng đen bên trong, thậm chí ngay cả dáng người là béo là gầy đều nhìn không thấy, nhưng hắn vẫn là nhìn không được nhìn chăm chăm đối phương hung hăng chăm chú nhìn thêm.

Ngay tại hắn cho rằng, đối phương hội trước mặt mọi người đối hình bộ thượng thư Ngô Nhân nguyên ồn ào hai câu ngoan thoại thời điểm, hắn lại bắt được đối phương đưa tay vào ngực động tác. Không chỉ là hắn, đã đem tòa từ lâu này bao bọc vây quanh Hình bộ bọn bộ khoái cũng phát hiện này một động tác, nhất thời như lâm đại địch.

Trong khoảnh khắc, những người này dồn dập ngay tại chỗ ngồi xuống, hoặc là từ trong ngực, hoặc là theo trong tay áo cầm rơi ra cái gì vậy, thuần thực liều mạng tiếp, người trong tay của người đều nhiều một khối như là tấm chắn giống như vật thể.

Theo mỗi người đều đưa hắn cao cao nâng tại đỉnh đầu, theo Việt Thiên Thu góc độ nhìn xuống xuống, cảnh tượng này cực kỳ giống ngày mưa đánh nhau từng thanh từng thanh dù che mưa.

Có thể dưới con mắt mọi người, trên nóc nhà cái kia thần bí người áo đen, nhưng lại chưa thể hiện ra trước đó một mũi ám khí đánh rụng phê chết ký thân diệu công phu. Người này từ trong ngực một lần nữa vươn tay lúc, trong tay nắm lấy to lớn chông chất trang giấy, trên không trung đột nhiên hướng xuống vung lên vậy. Cũng chỉ thấy vô số trang giấy còn như như là hoa tuyết trên không trung tung bay bay là tả, tràng diện kia đơn giản như thiên nữ tán hoa, trông rất đẹp mắt.

Đến lúc này, Việt Thiên Thu đã là hoàn toàn thấy choáng.

Như thế lời đình một kích đằng sau, vậy mà không phải cướp pháp trường, mà là. . . Vung truyền đơn? Đây hoàn toàn là vung đại đao chém con ruồi a?

Chẳng những là hắn, bên này rất nhiều trong rạp xem hôm nay hành hình các tân khách, cũng tất cả đều phát ra không nhỏ nào động.

Có thể so với bọn hắn càng thêm kinh sợ, không thể nghĩ ngờ là pháp trường bên trên giám trăm quan hình bộ thượng thư Ngô Nhân nguyên. Không cần hắn quát chói tai phân phó, lập tức liền có bộ khoái bò dậy hướng quán rượu phóng đi, mà càng nhiều người thì là đem hết tất cả vốn liếng đi bắt trên không phiêu đảng trang giấy.

Nhưng mà, lúc này vừa lúc một trận gió thổi tới, cái kia nguyên bản cũng bởi vì theo chỗ cao hạ xuống mà tứ tán ra trang giấy bị phản phạt thổi, lập tức theo gió bay xuống ra, bao phủ phương Viên lão đại một khoảng trời.

Mà càng làm cho Ngô Nhân nguyên về mặt trắng bệch chính là, người áo đen kia phảng phất không có phát hiện đã có càng ngày càng nhiều bộ khoái xông vào quán rượu, tiện tay từ trong ngực sờ mó, đứng lại là một đồng trang giấy cao cao ném lên trời.

Việt Thiên Thu đã là khoe miệng giật giật. Ném truyền đơn hết sức phổ biến, chạy trên nhà cao tầng ném truyền đơn cũng hết sức phổ biến, có thể nào ra lớn như vậy oanh động, chỉ vì phong cách ném truyền đơn, thật sự là hắn cuộc đời ít thấy. Nhưng dù cho như thế, thấy trên nóc nhà đã có động tác nhanh chóng bộ khoái đuổi theo, hắn vẫn là âm thầm nắm vuốt một thanh mồ hôi.

Địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu, hắn ngược lại không đến nỗi nhất định cho rằng như vậy, có thể nếu để cho Ngô Nhân nguyên đắc ý, hắn tuyệt đối không tình nguyện.

Có thể hết lần này tới lần khác tại hắn mắt thấy liền có thể tận mắt nhìn thấy một trận kịch chiến thời điểm, cái kia trên không bay múa trang giấy may

Trước đó cái kia mười ngày, hần tuy nói mỗi ngày thức dậy sớm rèn luyện cùng buổi sáng chính thức võ khóa thường mở hội đàm địa, mỗi ngày nằm ngủ thời điểm cũng là đau lưng, nhưng hần thật liền đã tận lực sao?

Nếu như lần sau lại gặp phải hôm nay loại tràng diện này, chẳng lẽ hần còn muốn đem sinh tử ký thác vào người khác cứu giúp bên trên?

"Cứu công tử, Cứu công tử?"

"Uy. . . Cứu thúc, người không sao chứ! Tình, uy!"

"Mẹ nó, nếu để cho lão tử bắt được cái kia ám toán Thiên Thu gia hỏa, ta sống róc xương lóc thịt hần! Các người hai cái tránh ra, xem ta!"

Ngay tại Nghiêm Hủ nhớ tới sự phụ trước kia thường dùng tới đối phó chính mình một chiêu, vội vàng cầm lấy một chén lạnh thấu trà, ực một hớp ngậm trong miệng, đang chuẩn bị trực tiếp phun tại Việt Thiên Thu trên mặt lúc, lại chỉ gặp người phảng phất bỗng nhiên tỉnh hồn lại, cùng hần mắt lớn trừng mắt nhỏ đằng sau, đúng là chợt lách người tránh đi. Cái này, hần một ngụm nước phun ra một nửa trên mặt đất, mình ngược lại là sặc đến không nhẹ.

"Khục. . . Khụ khụ. . . Tiểu tử thú, nếu không còn chuyện gì còn như thế làm ta sợ!"

"Xin lỗi, sư phụ." Việt Thiên Thu lần này không có lại cùng Nghiêm Hủ tranh cãi, đột nhiên quay người lại đi tới phía trước cửa sổ. Nhưng lúc này đây, không đợi hần thăm dò hướng xuống nhìn quanh, liền chỉ cảm thấy hai phía cánh tay tất cả đều bị người gắt gao níu lại, nghiêng đầu nhìn lên, được, bên trái là mặt mũi tràn đầy khản trương Việt Tú Nhất, bên phải là mặt mũi tràn đầy lo lắng Chu Tế Nguyệt, rõ ràng sợ hần lần nữa một đầu mới ngã xuống.

"Yên tâm, từng có một lần, không có lần thứ hai." Việt Thiên Thu nhún vai, lần nữa nhìn thoáng qua tả hữu, trên mặt mặc dù vẫn là một mảnh trắng bệch, nhưng ngữ khí lại còn mang nhẹ nhõm, "Sư phụ, người muốn nói quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ. Có đúng hay không?"

"Người còn dám nói! Ta vừa mới hồn cũng bị mất!"

Nghiêm Hủ nổi giận dùng dùng tiến lên, một tay gắt gao nắm chặt lấy Việt Thiên Thu bả vai, con mắt dành thời gian hướng xuống đầu nhìn sang, đúng vào lúc này, hần chỉ thấy cái kia hăm thân áo đen bộ khoái bên trong áo bào đen người thần bí, cả người rộng lớn áo bào đột nhiên quý dị nâng lên, dùng hần nhiều năm tại ngoại phiêu đảng tâm đắc, lập tức chịu biến sắc, trước tiên quát: "Bị lỗ tai!"

Việt Thiên Thu phản ứng nhanh nhất, khi hần thấy Chu Tế Nguyệt tranh thủ thời gian che lỗ tai, Việt Tú Nhất thì hai mắt trừng trừng ngờ ngác đang sững sờ, hần lập tức tức giận trực tiếp đuổi ra hai tay đặt tại tiểu gia hỏa trên lỗ tai. Theo lỗ tai của mình bị một hai bàn tay to gắt gao che, hần như trút được gánh nặng, có thể theo rít lên đột nhiên nhớ tới, hần vẫn như cũ chỉ cảm thấy lỗ tai cực kỳ không thoải mái.

Dù vậy, ánh mắt của hần vẫn là chưa thả qua tràng diện phía dưới.

Cũng chỉ thấy một đoàn áo đen bộ khoái bị cái kia xâu tai ma âm chơi đùa ngã trái ngã phải, cái kia áo bào đen người thần bí đột nhiên ở giữa áo bào lần nữa nâng lên, thừa cơ thẳng đột nhiên quét ngang, nhẹ nhàng đánh ra một lỗ hồng. Mà cái kia mở ra lỗ hồng không là hướng về phía nơi khác, đang là hướng về phía hần chỗ này một một từ lâu!

Trộn lẫn trong chiến đấu, hần lại chỉ thấy một đoàn khói mù chợt ầm ầm nổ tung, chờ khói mù tan hết lúc, hần mơ hồ chỉ thấy ba bốn thanh đao kiếm rớt cục theo đuổi đâm vào cái bóng đen kia, liền cơ hồ liền hô hấp đều bài trừ gạt bỏ dừng lại. Nhưng làm cái kia nâng lên áo bào đen sau cùng còn như quả cầu da bị xì hơi mềm nhũn rớt xuống đất, bên trong người lại không thấy tăm hơi, hần mới vừa cảm giác lại sống lại.

Nguyên lai là ve sầu thoát xác. . . May mắn may mắn, cái kia tốt xấu là ân nhân cứu mạng của hần thế nào

Sau một khắc, bụng bít lấy lỗ tai hần cái kia hai tay liền thả ra.

Theo sát lấy, liền là Nghiêm Hủ cái kia tức đến nổi phẫn nộ kêu la: "Nhuộm người bị lỗ tai, tiểu tử người liền biết thêm phiền!"

Việt Tú Nhất rốt cục như ở trong mộng mới tỉnh, thấy Việt Thiên Thu pha trò qua loa Nghiêm Hủ, một mặt người không việc gì giống như, nghĩ đến hần vừa mới suýt nữa đi đi xuống lầu, đột nhiên thoát ly hiểm cảnh lại vẫn không quên nghĩ đến chính mình, hần không khỏi xấu hổ lúng ta lúng túng nói ra: "Cứu thúc, đều là ta. . ."

"Được rồi, chúng ta ai cùng ai, cần phải nói cái gì lời khách khí?"

Việt Thiên Thu cười hi hi vỗ vỗ Việt Tú Nhất đầu, quay đầu đối Nghiêm Hủ làm cái mặt quỷ, lúc này mới quan sát dưới đáy con ruồi không đầu những cái kia áo đen bộ khoái. Mắt thấy bốn cái đội quyết tử từ đúng là bị áp tải xe chở tù, hôm nay rõ ràng sẽ không lại hành hình, hần liền hướng về phía Chu Tế Nguyệt nhếch miệng cười một tiếng.

"Bất kể nói thế nào, ta vừa mới hướng dưới lầu cái kia một ném, ít nhất đem hôm nay trận này xem mất đầu vở kịch cho pha trộn không có, cái này, người không cần lo lắng người cái kia Thất thúc."

"Cứu công tử!" Chu Tế Nguyệt khuôn mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, "Ta thề rằng đời này lại không gặp được Thất thúc, yên tĩnh nhưng không biết năm đó xảy ra chuyện gì, cũng không cần người như thế làm ta sợ!"

Lần này đến phiên Việt Thiên Thu ngây ngẩn cả người. Hần ngược lại sẽ không nhận lầm là mười hai tuổi tiểu la lý đối với mình thổ lộ, thế nhưng là, nàng

đem chính mình đem so với cái kia từng hồi nhỏ đối nó không tệ, lại sau cùng phản môn mà ra Thất thúc càng khẩn yếu hơn, hẳn vẫn là thật cao hứng.

Dù sao, ai cũng không hy vọng chính mình thu lưu bé gái mồ côi luôn tâm tâm niệm niệm nhớ bên ngoài cực phẩm thân thích, nếu không đến lúc đó tới người nói mấy câu khách khí liền đem người cho tiếp đi, hẳn không phải làm không công. . . Khục, phải nói gia gia không phải làm không công rồi?

Nghiêm Hủ nhìn xem Việt Thiên Thu một đầu nhún bên dưới Việt Tú Nhất, một đầu trấn an Chu Tể Nguyệt, không khỏi càng xem càng cảm thấy tiểu tử này quá như năm đó Việt Tiểu Tứ, đơn giản hoài nghi người không phải Lão thái gia nhật về, mà là đem Việt Tiểu Tứ ở đâu sinh con riêng ôm về.

Ngay tại hẳn suy nghĩ lung tung thời điểm, cửa bao sương bị người nhẹ nhàng gõ vang, theo sát lấy liền trực tiếp bị người đẩy ra.

Mà hẳn đến bên miệng quát lớn, khi nhìn rõ sở cái kia vào cửa người đằng sau, trực tiếp nghẹn trở về trong miệng.

Ai bảo vào nhà lại là Đông Dương trưởng công chúa!

Thấy Nghiêm Hủ có chút khó chịu mà đem đầu chuyển hướng ngoài cửa sổ, Việt Thiên Thu liền nhẹ nhàng ho khan một tiếng. Nhưng hẳn này không ho khan còn tốt, một ho khan, hẳn liền nghe đến rõ ràng cò-rắc một tiếng.

Trong một chớp mắt, hẳn trên thân y phục liền từ trên lưng thông suốt mở thành hai mảnh, mềm nhũn rủ xuống rơi xuống trước ngực, bộ dáng rất là buồn cười. Mà cho tới giờ khắc này, hẳn mới vừa cảm giác phía sau đau rất đau nhức, lại không biết là người cứu nàng gái, vẫn là càng đằng trước bị người đánh lên cái kia một thoáng đánh. Nghiêm Hủ mau chóng tới tỉ mỉ nhìn một chút, lập tức liền giận đến mắng mẹ.

"Mẹ nó! Hai nơi thương, một chỗ đại khái là cho người áo đen kia gái, một chỗ khác nhỏ máu ứ đọng thì là bị người ám toán, nếu là ta tại bên cạnh người, làm sao cũng sẽ không bỏ qua cái kia ra tay ám toán tiểu hải gia hóa."

Đông Dương trưởng công chúa nguyên bản không biết nên nói cái gì, lúc này không khỏi nhú nhú mày. Nàng phảng phất không thấy giận đối Nghiêm Hủ, đi thẳng tới Việt Thiên Thu trước mặt, bên trên nhìn xem trái xem phải xem, xác định người xác thực bình yên vô sự, này mới nhẹ thở phào nhẹ nhõm.

"Ta khi đó phản ứng chậm, Tang Tử cũng là đuổi theo, có thể nàng vừa hay nhìn thấy mái hiên cái kia ám toán người Hình bộ bộ khoái, vốn dĩ cho rằng phía dưới những cái kia bộ khoái làm sao cũng sẽ tiếp lấy người, cho nên liền quyết định đi trước truy hung, có thể còn lại mấy cái bên kia Hình bộ bộ khoái đúng là bao che người này, nàng không những chưa bắt được người, còn suýt nữa bị Hình bộ người làm phạm nhân cầm."

Nghiêm Hủ cũng có chút lúng túng nói ra: "Ta là người rơi xuống đằng sau mới phát hiện, kết quả so cái kia thần thần bí bí người áo đen chậm nửa nhịp. Nếu không phải hẳn đột nhiên xuống tới cứu được người, ta đơn giản đều không cách nào đối Lão thái gia giao phó."

Việt Thiên Thu thế mới biết còn có như thế nội tình, ngừng lại Đông Dương trưởng công chúa trong miệng cái kia tỷ nữ Tang Tử lựa chọn tuy nói có chút lạnh khốc, nhưng cũng là hết sức phán đoán chuẩn xác, mà Nghiêm Hủ thoáng chậm điểm cũng rất bình thường, dù sao cái kia chính là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa sự tình.

Trọng yếu nhất chính là, ai cũng sẽ không nghĩ tới, Hình bộ những cái kia bộ khoái, đối mặt cái tử từ trên lầu rơi xuống tiểu hải vẫn còn muốn bóng rấn trong chén, như lâm đại địch. Mà lại, ám toán hẳn vậy mà cũng là Hình bộ bộ khoái, đây là có người hãm hại Ngô Nhân nguyện, vẫn là khác?

Đúng vào lúc này, bên ngoài rạp đầu đột nhiên truyền đến trận trện ồn ào, theo sát lấy, cửa chính liền bị người thô bạo một cước đá văng.

"Tất cả đều rút ra đây cho ta, hình bộ thượng thư Ngô đại nhân muốn từng cái tra hỏi. . ."

Đối phương này lời còn chưa nói hết, trong lòng kim nén một bụng lửa nóng Việt Thiên Thu xoay người một cái, theo trên bàn nắm lên một cái cái chén, lập tức xoay người tăng tăng ném ra ngoài.

Hắn còn nhỏ, sức lực không lớn, có thể đi theo Nghiêm Hủ luyện mười ngày võ, lúc này ôm hận ra tay, chính xác cũng rất đủ, đúng là công bằng trực tiếp đập trúng miệng của người tới!

Làm người tới một tiếng ôi kêu thảm sau này ngã quy, trong lòng của hẳn đột nhiên khẽ động, sinh ra một cái to gan chủ ý.

Hắn một cái bước xa đoạt tiến lên, âm âm đem cửa bao sương cho nhốt, đem phía sau phản phật mấy cái áo đen bộ khoái độc tại ngoài cửa. Làm gian ngoài phanh phanh tiếng phá cửa vang lên lúc, hẳn liền lớn tiếng hét lên: "Không tốt rồi, có người muốn hành thích Đông Dương trưởng công chúa!"

Trong nháy mắt đó, trong rạp những người còn lại nhất thời như là bùn khắc Mộc tổ, bao quát bị Việt Thiên Thu lấy ra gánh trách nhiệm Đông Dương trưởng công chúa.

Ồn ào một tiếng này đằng sau, phát hiện gian ngoài cái kia điên cuồng tiếng phá cửa hơi ngừng, Việt Thiên Thu như trút được gánh nặng.

Hắn liếc nhìn trên mặt đất rên rỉ không ngừng cái kia bộ khoái, đột nhiên hướng về phía Nghiêm Hủ ngoắc ngoắc tay.

"Sur phụ, bang đồ nhi chuyện được không?"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Đâm lao phải theo lao

Chờ Nghiêm Hủ mặt mũi tràn đầy nghi ngờ tới, Việt Thiên Thu liền chạy tới, đem người kéo được ngồi xuống đằng sau, hấn ngay tại Nghiêm Hủ bên tai nhỏ giọng nói: "Sur phụ, đánh bất tỉnh hấn, báo thù cho ta!"

Nghiêm Hủ liền dở khóc dở cười. Có thể loại chuyện nhỏ nhặt này, hấn làm sao lại nường đáng yêu đồ đệ không cao hứng?

Hấn vô cùng dứt khoát đưa tay nhẹ nhàng tại cái kia áo đen bộ khoái cổ bên cạnh một điểm, cũng chỉ thấy người nghiêng đầu một cái, bất tỉnh nhân sự.

Có thể sau một khắc, hấn liền trợn mắt hốc mồm, bởi vì Việt Thiên Thu lại là trực tiếp đưa tay đến người trong ngực móc móc sờ sờ, cực kỳ giống lên lên lút lút tiểu đầu.

Làm Việt Thiên Thu sau cùng hớn hờ ra mặt đứng người lên, trong tay cầm một khối đồ vật lúc, hấn thì càng không giải thích được.

Hình bộ tổng bộ Tư Bộ khoái lệnh bài? Việt Thiên Thu muốn cái đồ chơi này có làm được cái gì?

Có thể lúc này, Việt Thiên Thu lại tiến tới bên tai của hấn: "Sur phụ, ta công lên khối kia bị người ám toán máu ứ đọng dạng gì?"

Sẽ nghiêm trị hủ chỗ ấy đạt được đáp án, Việt Thiên Thu lại xông tới Tang Tử bên người, túm túm tay áo đem người kéo đến ngồi xổm xuống: "Tang Tử cô cô, ám toán người của ta dùng cái gì ám khí?"

Tang Tử không hiểu nhiều lắm Việt Thiên Thu hỏi cái này để làm gì, nhưng vẫn kiên nhẫn nhỏ giọng nói ra: "Người rơi xuống lúc ta đuổi theo, chỉ thấy cái kia ám khí lại về tới ám toán trong tay người của người, đồ không thấy rõ ràng đến cùng là cái gì."

Nghe đến đó, Việt Thiên Thu trong lòng đã làm ra quyết định.

Việt Thiên Thu vừa mới này một cuồng hống lực xuyên thấu, lập tức kinh động đến ba tầng lầu bên trên, theo khách khứa đến tùy tùng, lại đến chương quỹ cùng chạy đường người hầu bàn ở bên trong tất cả mọi người. Đương nhiên, những cái kia như lang như hổ Hình bộ áo đen bộ khoái, không có một cái nào bỏ qua câu nói này.

Nhất tức giận nhất, lại là vừa vặn một cước bước vào tòa tửu lâu này hình bộ thượng thư không nhân duyên. . . Không, Ngô Nhân Nguyên.

Hấn chỉ muốn đến lập tức phong tỏa tòa tửu lâu này kiểm tra, lại quên loại địa phương này cũng không phải là không có quan to hiển quý tới.

Những người này nhưng không có quân tử tránh xa nhà bếp lòng thương hại, sẽ chỉ nhìn xem máu tươi cùng kêu rên, đàm luận âm mưu quỷ kế!

Cái này cũng chưa tính, phảng phất là hải đồng kia kêu la một câu bùng tình người trong mộng, giây lát lầu này bên trên đúng là kinh hô không ngừng.

"Các người muốn làm gì? Dám va chạm hình bộ thị lang Cao đại nhân, có không có quy củ!"

"Không có mắt sao? Ngự sử trung thừa Bùi đại nhân ở đây!"

Theo từng cái danh tự báo ra đến, Ngô Nhân Nguyên một lòng dần dần trầm xuống. Hấn run sợ phát hiện, một ít lâu tạm dừng không nói, lâu ba ròng rã mười cái bao sương thỉnh linh khách quý chật nhà, cùng hấn không hợp nhau người ti như Đông Dương trưởng công chúa, hấn kẻ thù chính trị ti như ngự sử trung thừa Bùi lúc cùng hình bộ thị lang cao trạch chỉ. . . Ngoại trừ Việt lão nhi không thấy, nhiều như rừng đúng là toàn!

Mất thấy cái kia chật vật xuống Hình bộ tổng bộ ti nhất đẳng bộ đầu Trần Minh mặt mũi tràn đầy lo sợ không yên đứng ở trước mặt mình, hấn kết luận trước đó cái kia bên đường rơi vải trang giấy, sau đó lại ve sầu thoát xác gia hỏa liền trốn ở tửu lâu này bên trong, giấu ở những cái kia quan to hiển quý ở giữa, tuy biết tình thế phức tạp, lại không chịu như vậy từ bỏ ý đồ.

Trong lúc thời khắc, hấn đang muốn mở miệng ổn định quân tâm, cần phải bài trừ muôn vàn khó khăn đem người bắt tới, lại không nghĩ lại nghe thấy lúc đầu hải đồng kia âm thanh trong trẻo.

"Trường công chúa êm đẹp tại trong bao sương, các người đập cửa xông tới, còn là hét muốn trưởng công chúa lần ra ngoài nghe Ngô đại nhân tra hỏi, một lời không hợp còn muốn động thủ, ta đương nhiên tưởng rằng thích khách!"

"Vừa mới Hình bộ bộ khoái đi trên nóc nhà cùng người đánh, ta lền đảo tại trường công chúa bao sương phía trước cửa sổ xem náo nhiệt, trêu ai ghẹo ai, Hình bộ bộ khoái thế mà ám toán ta, làm hại ta theo cửa sổ rớt xuống. Nhiều như vậy bộ khoái ở phía dưới, vậy mà không ai nghĩ đến xuất thủ cứu ta, chẳng những trơ mắt nhìn ta ngã chết, còn có người nghĩ rút đao chém ta!"

"Trường công chúa bên người tỳ nữ đuổi theo trên nóc nhà cái kia ám toán người của ta, Hình bộ người không phân tốt xấu phải bắt nàng, lại có ý thả đi ám toán người của ta, đây là người chấp pháp cùng kẻ giết người làm ban sao!"

Ngô Nhân Nguyên nghe được vừa sợ vừa giận, đồng thời đã phân biệt ra được cái thanh âm này.

Cái kia Thiên Việt phủ Ngũ Phúc đường tình cảnh, hẳn thực sự khắc cốt铭心, quả thực là cả đời si nục.

Cho nên, xác nhận lúc này chẳng những Đông Dương trường công chúa tại, Việt lão nhi cái tôn tử kia cũng tại, hẳn nhất thời về mặt dữ tợn đáng sợ, như dao ánh mắt hận không thể tại trước mặt Trần Bộ đầu trên mặt đậm xuất động tới.

"Hắn nói này đều là chuyện gì xảy ra?"

Tại quân lâm toàn bộ Hình bộ, tên tại thiên hạ không ít môn phái ở trong như số một ma đầu Ngô thượng thư nhìn gần dưới, Trần Bộ đầu chỉ cảm thấy mồ hôi tuôn như nước, run run hoảng sợ, lại là không thể không kiên trì trả lời.

"Ti chức dẫn người tại trên mái hiên tróc nã cái kia áo đen yêu nhân, xác thực thấy lâu ba có tiểu hài đang đào lấy cửa sổ xem náo nhiệt, có thể cái gọi là Hình bộ bộ khoai ra tay ám toán hần, tuyệt đối là tiểu hài nhi nói vớ nói vẩn. . ."

Hồng hét, lúc ấy xác thực có một nữ nhân bên trên nóc nhà, có thể bị hấn người cản lại, chẳng lẽ thật là Hình bộ bộ khoái ám toán tiểu hài. . . Này lan truyền ra ngoài Hình bộ tổng bộ ti thể nhưng là danh tiếng mất hết, tuyệt không thể thừa nhận!

Ngay tại hân vừa dứt lời lúc, hân cùng Ngô Nhân Nguyên gần như đồng thời nghe được đồng đồng đồng có người đập ở sàn gác bên trên thanh âm, hơn nữa còn quyết định không chỉ một người, lập tức hoảng vội vàng ngẩng đầu lên.

Nhận ra cái kia thịnh trang hoa phục chính là Đông Dương trường công chúa, trong tay nắm thì là Việt Thiên Thu lúc, Ngô Nhân Nguyên gương mặt kia liền càng đen hơn. Hắn kiệt lực trấn định một thoáng suy nghĩ, chấp tay đang muốn nói lên hai câu lời lẽ chính nghĩa, lại không nghĩ Đông Dương trường công chúa bỗng nhiên một miếng nước bọt nôn xuống dưới.

Đôi mắt này từ trên trời giáng xuống một kích, Ngô Nhân Nguyên một cái bước xa hướng bên cạnh tránh ra, nhưng tại bên cạnh hắn Trần Bộ đầu liền không có vận tốt như vậy, cũng không biết là Đông Dương trường công chúa thư uy quá thịnh, vẫn là hắn thật sự là đối loại này không văn minh cử động quá khiếp sợ, đúng là như cột cương đứng ở đó, kết quả đang bị cái kia nước bọt nồn tại trên ót.

"Đã nhiều năm như vậy, hôm nay chuyện như vậy thật sự là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy!"

Đổng Dương trưởng công chúa giọng không có chút nào so Việt Thiên Thu nhỏ. Mà lại, thân phận nàng tôn quý, tại bây giờ hậu cung không có Thái hậu hoàng hậu dưới tình huống, cả triều lại không có một cái nào nữ nhân có thể đè ép được nàng —— đến mức đàn ông, ai chọc nổi này đàn bà đánh đá?

Lúc này, bất hạnh bị gắt một cái Trần Bộ đầu rớt cục lấy lại tinh thần, tuy nói trong lòng giận đến muốn thổ huyết, nhưng làm hắn thấy lâu hai lâu ba tư phía trước lan can trong khoảnh khắc đứng đầy quần chúng, mặc dù không có mặc đồ tìm quần áo, có thể liếc nhìn lại, nhận ra quan lớn liền có hơn phân nửa, nhất thời cho nên ngay cả đưa tay đi lau dơ dật đều không có, chớ đừng nói chi là làm chính mình Thương Thư đại nhân chia sẻ áp lực.

Ngô Nhân Nguyên lông mày cau chặt: "Trưởng công chúa. . ."

"Ngươi còn biết ta là trưởng công chúa? Các ngươi Hình bộ người uy phong thật to, đá môn tiến đến liền muốn ta đi nghe ngươi tra hỏi! Thiên Thu vừa mới ăn lớn như vậy thua thiệt, hẳn một đứa bé bất quá là hướng ngươi ném cái cái chén, những cái kia bộ khoái liền muốn rút đao đi lên chém ngươi!"

"Tốt, trách không được hiện tại dân gian người người đều nói, Hình bộ là chúng ta Đại Ngô nhất có quyền nha môn, nhất là tổng bộ ti người đi ra, cái kia càng thi quý thần nhường đường. Uy phong thật to, thật là lớn sát khí!"

Đồng Dương trưởng công chúa thanh âm bỗng nhiên đề cao một cái tám độ, cái kia nữ cao âm tại lớn như vậy ba tầng trong từ lâu quanh quần, cho dù là tai xỏ xinh bên trong người cũng có thể nghe được rõ ràng.

"Thiên Thu vừa mới mắng sai lầm rồi sao? Hẳn bị người ám toán đi đi xuống lầu, thị nữ của ta Tang Tử nghĩ đến phía dưới có các người Hình bộ nhiều người như vậy, lúc này mới ba tầng lầu, xác định vững chắc đỡ được hấn, thế là liền lên mái hiên đuổi theo hung. Có thể nàng tận mắt nhìn thấy người lui vào mấy cái Hình bộ bộ khoái bên trong, bị bọn hấn bao che lên, nàng càng là vì thế suýt nữa chịu một xích sắt!"

Mà sau một khắc, bên cạnh nàng Việt Thiên Thu làm ra một cái cực kỳ kinh người động tác. Cũng chỉ thấy trước ngực buồng thông hai mảnh y phục, nhìn qua buồn cười buồn cười hân tiện tay đem cái này rách rưới ngoại bào thoát, cứ như vậy hướng dưới lầu quăng ra, lập tức lại là tiếp tục bắt đầu đào y phục.

Chờ đến hần trực tiếp trần trụi trên thân, Đông Dương trưởng công chúa đứng là nhấc tay đem hần ôm lấy đặt ở trên lan can ngồi, lộ ra lưng của hần. Trong nháy mắt đó, chu vi liền truyền đến kim nén không được tiếng kinh hô cùng hút không khí tiếng.

Không đợi Đông Dương trưởng công chúa mở miệng lần nữa nói cái gì, đối diện liền truyền đến một cái có mấy phần âm thanh lạnh lùng: "Xem cái kia dấu vết, cùng Hình bộ tổng bộ ti lệnh bài có điểm giống, trưởng công chúa có thể cho ta đi qua, dùng hình bộ lệnh bài làm so với, nhìn một chút là ai ám toán tiểu công tử?"

Chỉ thấy người này thân cao tám thước, thân thể hơi mập, gương mặt kia mặt trắng không râu, tướng mạo mặc dù bình thường, có thể chột nhìn đi khiêm tốn thân mật, hết sức dễ cho người ta có hảo cảm. Hắn đầu tiên là cười hướng đông dương trường công chúa gật đầu thăm hỏi, chờ Đông Dương trường công chúa khẽ gật đầu đằng sau, hắn liền lập tức chạy tới.

Sau một khắc, ở trước mặt tất cả mọi người, hắn đem cái kia lệnh bài đặt tại Việt Thiên Thu phía sau khỏi kia vết thương bên trên.

Xem ra là kín kẽ. . . Sách, nói nhảm, hẫ theo người trong ngực mò ra lệnh bài, có thể không kín kẽ sao?

Chỉ có Tang Tử một người chứng nhận khả năng không đủ hùng hồn đúng hay không? Vậy hẳn liền lại thêm cái vật chứng!

Lúc này, hình bộ thượng thư Ngô Nhân Nguyễn biết, vốn đợi bắt người chính mình, đúng là đã đâm lao phải theo lao.

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45: Khổ nhục kế đằng sau

Thanh Phán trong quán, Việt Thiên Thu không có trả lời phía sau Lạc Hà cái kia rõ ràng run rẩy an ủi, chỉ là gặt gao bắt lấy dưới thân cái chân.

Mà lại, hắn thật sâu cảm thấy, vì để cho chính mình nhớ kỹ cái này giáo huấn, đây là rất đáng được!

Bên giường đứng đầy Việt Tú Nhất cùng Chu Tể Nguyệt.

Việt Tú Nhất gương mặt kia căng đến thật chặt, nắm đấm cũng nắm thật chặt, chỉ là nhìn về phía Việt Thiên Thu ánh mắt có chút phức tạp khó hiểu.

Đến mức Chu Tề Nguyệt, hai con mắt bên trong tràn đầy sương mù, phảng phất tùy thời tùy chỗ liền có thể khóc lên, nhưng lại liệu mạng cố nén.

Hai người phía sau Nghiêm Hủ, tám kia nguyên bản tuấn mỹ xuất trần mắt, lúc này quả thực là đen được như đáy nồi nón trụ.

Vừa mới tại quán rượu kia bên trong, tại Đông Dương trường công chúa cùng Việt Thiên Thu đằng sau, vị này cùng mẫu thân Đông Dương trường công chúa không có sai biệt ác miệng quý công tử liền làm mẫu thân cùng đồ nhi người đại diện, ra mặt cùng Hình bộ mọi người nói chuyện. Vị kia hình bộ thị lang cao trạch chỉ còn chưa tính, cũng là bị hấn châm chọc khiêu khích vài câu, Thượng thư Ngô Nhân Nguyên cùng tổng bộ ti mấy cái bộ đầu lại bị hấn toàn phương vị chế nhạo.

Giờ này khắc này, chịu đựng được đến Lạc Hà cho Việt Thiên Thu thoa xong được cao về sau, lau nước mắt cảm quần áo ra ngoài, Nghiêm Hủ liền giận không chỗ phát tiết quở trách Việt Thiên Thu nói: "Người là ai, bọn hấn là ai, đáng giá nhường Hình bộ cho một câu trả lời thỏa đáng, người liền bị lớn như vậy tội? Muốn tại trên lưng người lưu lại như thế một cái vạ cùng tổng bộ ti lệnh bài phù hợp ấn ký, ta cái kia ném một cái dùng sức lực cũng không nhẹ!"

"Sư phụ liền phải dùng chút khí lực mới tốt, nếu không tưởng vui này liền hát không nổi."

Nằm lý ở trên giường Việt Thiên Thu nghiêng đầu đến, nghe rằng trọn mắt cười cười, lúc này mới nhẹ nói ra: "Nhưng sư phụ nói ta là người như thế nào, bọn hấn là ai, không đáng ăn như vậy đau khổ đi tính toán bọn hấn, lời nói này được không đúng."

Việt Tú Nhất chỉ biết là sư đạo lớn như trời, cho dù Nghiêm Hủ tính tình cổ quái không có chính hình, có thể Việt Thiên Thu như thế trực tiếp phản bác sư trưởng, hấn vẫn là không nhịn được lau một vệt mồ hôi. Khiến cho hấn như trút được gánh nặng là, Nghiêm Hủ cũng chỉ là nhú mày.

"Ta chỗ nào nói đến không đúng?"

"Bọn hấn là Hình bộ tổng bộ ti bộ khoái, coi như chức cấp chưa hấn rất cao, có thể cũng đều là có mặt mũi người, nhưng ta chẳng qua là dựa vào gia gia thu dưỡng, lúc này mới tại Việt phủ sống an nhàn sung sướng một cái may mắn."

"Nếu như không có gia gia, ta tại trước mặt bọn hấn chỉ có thể ngẩng đầu lên ngược mắt. Mà cho dù có gia gia, nếu như ta không bỏ ra nỗ lực xác thực chứng cứ, dù cho trường công chúa bên người Tang Tử cô cô chịu làm chứng kiến, có thể chỉ có một người chứng nhận, chưa hẳn nhất định có thể cảm Hình bộ này chút bộ khoái thể nào. Có thể chỉ cần lại thêm một cái bọn hấn không có cách nào giải thích vật chứng, bên kia liền không phải cho ta cái giao phó không thể."

"Nếu ta hôm nay đã tại đường ranh sinh tử đi một vòng, lại lần lượt một thoáng có cái gì không đáng?"

Dùng bình tĩnh ngữ khí nói đến đây, Việt Thiên Thu mới hướng về phía Chu Tề Nguyệt cùng Việt Tú Nhất nhếch nhếch miệng, xem như cười cười.

"Mà lại, sư phụ cũng nhìn thấy, lưu lại cái kia ấn ký, lập tức liền có người ra tới giúp chúng ta cùng cái kia không nhân duyên võ đài. Hướng chỉ sư phụ người coi như lại dùng sức lực, đứng mực năm đều là tốt nhất, nghiêm thương lúc cũng thuận buồm xuôi gió. Một chút đau nhức, qua một hồi liền đi qua, nhưng trong lòng ta ít nhất hội tốt nhớ kỹ cái này giáo huấn."

Nghiêm Hủ sắc mặt thay đổi mấy lần, thấy Việt Thiên Thu nói xong cũng ghé vào trên gối đầu, đúng là nhẹ nhàng khoan khoái nhắm mắt lại, phảng phất công lên thoa không phải nóng bỏng được cao, mà là cái gì thư giãn một môi hàng cao cấp, hấn không khỏi nghĩ đến trước đó đem nạn đề ném cho Hình bộ, sau đó tại dưới tửu lầu đầu trước khi chia tay, mẫu thân Đông Dương trường công chúa nói với hấn.

"Đứa nhỏ này thông minh, nhạy bén, trọng yếu nhất chính là, nhẫn, chuẩn, hung ác! Việt lão đầu trong nhà nhiều như vậy con cháu, ngoại trừ cái kia cao bay xa chạy Việt Tiểu Tử ta là nhìn không thấu cũng lười xem, chỉ sợ cũng số hấn!"

Hấn giây lát liền lấy lại tinh thần, tiến lên tức giận tại Việt Thiên Thu cái ót vỗ một cái, lúc này mới hừ nhẹ nói: "Tóm lại, người hôm nay cũng cần phải lĩnh hội tới, học tốt võ nghệ trọng yếu bao nhiêu. Mấy chừa khỏi vết thương liền cho ta luyện thật giỏi!"

"Biết rồi, tạ ơn sư phụ!" Việt Thiên Thu đưa ra một cái tay tới đối Nghiêm Hủ vẫy vẫy, mắt thấy người quay người giống như tiêu sái rồi đi, nhưng đến cạnh cửa lúc cuối cùng nhìn không được quay đầu lại nhìn hấn hai mắt, hấn mới không khỏi híp mắt cười.

Sư phụ là cái kia một chút, nhưng người vẫn là rất tốt.

Còn lại Việt Tú Nhất cùng Chu Tề Nguyệt lúc, ngữ khí của hấn liền nhẹ nhõm nhiều: "Đừng nhìn ta như vậy, thật không có gì lớn, liền là cùng con muối chăm chăm một ngục không sai biệt lắm. Trường An, vốn là gọi người ra ngoài thật tốt đi dạo một vòng khoan khoái một ngày, kết quả là như thế tất cả đều hủy. Cứu thúc ta có lỗi với người, lần sau tìm cơ hội cho người bồi tội."

Việt Tú Nhất phá thiên hoang không có bởi vì Việt Thiên Thu ông cụ non mà nổi nóng, đột nhiên vuron tay ra tại Việt Thiên Thu công lên cái kia trần trụi vết thương đè lên, chờ thấy Việt Thiên Thu nghe rằng trọn mắt phát ra một tiếng ôi kêu đau, hấn mới quặm mặt lại nói: "Không phải con muối chăm chăm một ngục sao? Vậy người ôi làm gì?"

Lúc này đổi thành Việt Thiên Thu thẹn quá thành giận: "Con vệt chết mạnh miệng người hiểu không? Chẳng lẽ còn muốn ta trên giường thẳng hừ hừ?"

Cẩn mõi đứng ngẩn ngơ một hồi lâu, Việt Tú Nhất sau cùng giậm chân bình bịch nói: "Lúc trước ta thật sự là xem không hiểu người, vì cái gì người lệch có thể lớn gan như vậy, lệch có thể hồ nháo như vậy. . . Hiện tại ta hiểu được, người người này thật sự là không muốn sống!"

Thấy Việt Tú Nhất quay người co cẳng liền chạy, Việt Thiên Thu không thể không đuổi ra hai tay chống đỡ thân thể, lớn tiếng kêu lên: "Uy, nói cho người tổ mẫu không sao, tuyệt đối đừng nói cho người khác biết!"

Cứ việc Việt Tú Nhất cũng không quay đầu lại, càng không có đáp ứng, nhưng hấn biết chỉ cần tiểu gia hòa trở về nói với Đại thái thái, Đại thái thái cũng

mình tỉnh lại, ý thức được chính mình là đi trên giường. . . Không, là nằm lý ở trên giường, hần liền như trút được gánh nặng.

Ra cả người toát mồ hôi lạnh hần tay gơ lên xoa xoa cái trán, phát hiện ướt sũng bóng mờ, nghĩ thầm lúc trước cũng đã làm loại này cao roi mộng, thế nhưng là cùng hôm nay loại kia gần như chân thực cảm thụ so ra, cái kia thật là tiêu vu gặp đại vu.

Nhưng chính là này đột nhiên, hần cảm giác được bên người tựa hồ có người, không khỏi lập tức quay đầu nhìn sang. Làm phát hiện ngồi ở giường trước gấm đôn bên trên, cái kia sắc mặt âm trầm lão nhân lại là Việt lão thái gia, hần không khỏi giật nảy mình, vội vàng chống đỡ hai tay nâng lên nửa người trên.

"Gia gia. . ."

"Trước đó to gan lớn mật, nhường Nghiêm Hủ tại trên lưng ngươi làm ra cái kia án ký thời điểm, ngươi làm sao không biết còn có ta cái này gia gia?"

Việt lão thái gia giận không chỗ phát tiết, trực tiếp bỗng nhiên đứng dậy muốn lên đi nắm chặt Việt Thiên Thu cổ tay, nhưng nhìn gặp hần trông mong nhìn xem chính mình, hần không khỏi chán nản thở dài một hơi, thuận thế ở giường đầu ngồi xuống, lại là hung hăng bấm tay gáy Việt Thiên Thu cái ót.

"Thật không biết ngươi lấy ở đâu lá gan lớn như vậy! Đổi thành người khác suýt nữa chết một lần, không phải oa oa khóc lớn, liền là nghĩ đến tìm đại nhân làm chủ, ngươi ngược lại tốt, vậy mà trong nháy mắt liền muốn ra như thế cái hồ chết người chủ ý! Ngươi cứ như vậy không tin được gia gia, không tin được vị kia trưởng công chúa có thể cho ngươi đòi cái công đạo?"

Thấy Việt lão thái gia ban ngày tại nha môn cùng người đầu trí đầu dũng, bây giờ về đến nhà vẫn còn như thế bồi tiếp chính mình, Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy ngực âm áp. Hần dứt khoát khoanh chân ngồi dậy, mặt mũi tràn đầy chững chạc đàng hoàng.

"Ta biết trưởng công chúa hội chất vấn Ngô thượng thư, cũng có thể sẽ đi tìm Hoàng Thượng cáo trạng. Ta cũng biết gia gia nhất định sẽ báo thù cho ta, nhưng ta đây không phải chờ không nổi sao? Ta không thích quân tử báo thù mười năm không muộn, ta chỉ thích báo thù không cách đêm, hiện thế báo tới cũng nhanh. Có thể không cho gia gia tự mình ra mặt, liền có thể để cho người khác chính mình bóp, có cái gì không tốt?"

"Ngươi. . ." Chầm chậm lên trước mặt cái kia cười hi hi tiểu tôn tử, Việt lão thái gia đến bên miệng răn dạy cùng đạo lý lớn không khỏi tất cả đều chẹn họng trở về. Mắt to trừng mắt nhỏ một hồi, hần liền không nói lời gì nắm chặt lấy Việt Thiên Thu đầu vai, chờ đến người chuyển tới, thấy được phía sau cái kia đã dùng trắng vải bông dây dưa bó thuốc vết thương, hần mới chán nản lắc đầu.

"Sớm biết ngươi là tính tình này, ta cần gì phải xuyên phá ngươi là ta ôm tới, mong muốn buộc ngươi ép một cái?"

Thấy Việt Thiên Thu ánh mắt đột nhiên sáng ngời lên, nhưng không thấy oán trách, chỉ có bùng bùng hào hứng, Việt lão thái gia không khỏi giận không chỗ phát tiết, lần nữa gõ gõ đầu của hần, lúc này mới tức giận nói: "Đêm nay thật tốt ngủ, ngày mai ta nghỉ một, mang ngươi đi một nơi."

"Tuần mệnh!"

Việt Thiên Thu hát hí khúc giống như gào to một tiếng, chờ đến Việt lão thái gia dựng râu trừng mắt, lập tức quay đầu bước đi, hần lần nữa ghé vào trên giường, tiện tay đem chăn mền phát kéo qua, trong lòng chỉ cảm thấy bình an vui sướng.

Sau đó này một giấc, hần ngủ thực tế an ổn, vào ban ngày con ác mộng kia phảng phất hoàn toàn đi qua.

Một ngày trước ngủ đến trưa cùng hơn phân nửa ban đêm, ngày kế tiếp một buổi sáng sớm, tinh thần sáng khoái Việt Thiên Thu liền ăn mặc thật chỉnh tề xuất hiện ở Hạc Minh tiên. Nhưng hần ăn mặc ngày xưa Việt lão thái gia thích xem nhất một bộ màu đỏ chót, kết quả lại chịu cái phơi trần mắt.

"Hôm qua Hình bộ cái nhóm này nghiêm thương hảo thủ mới nói ngươi này công lên vết thương không nhẹ, hiện tại ngươi còn xuyên như thế rêu rao cùng ta đi ra ngoài? Nhanh đi về thoát! Ngươi Ảnh thúc đã đem xe ngựa bố trí qua, đủ nhường ngươi nhẹ nhàng khoan khoái nằm. Quay đầu ngươi Ảnh thúc hội ôm ngươi lên xe ngựa. Hôm nay là việc nhà, liền không cho sự phụ ngươi nhúng vào."

Phát hiện mình lại muốn như thế đi ra ngoài, Việt Thiên Thu nhất thời ngẩn ra mắt. Làm bảy năm tiểu hài tử, hần đương nhiên cũng có thể thói quen tiểu hài tử bị người ôm tới ôm lui đái ngô, nhưng hôm nay hần đến cùng không phải liền đường đều đi không ổn định tuổi tác!

Có thể nghĩ muốn kháng nghị hần lại bị Việt lão thái gia cho phun ra trở về, đơn giản là quở trách hần đặt mình vào hiểm địa không hiểu thuận, thân thể tóc da thụ cha mẹ loại này về nhơ nhãi lời nói cũng đem ra, hần không thể không chạy trốn chết, ngoan ngoãn trở lại Thanh Phân quán đem chiều kia dao động trang phục cho lột.

Chờ đến Việt Ảnh tiến đến, một khối gấm thảm đem hần che phủ cực kỳ chặt chẽ ôm vào liền đi, hần không nhìn được nói thầm: "Này thật đúng là hiện thế báo tới cũng nhanh. . ."

Trước đó hần giống như liền là như thế đem Chu Tể Nguyệt lừa gạt vào nhà.

Việt Ảnh tự nhiên không biết Việt Thiên Thu đang suy nghĩ gì. Hần rất khéo léo tránh đi Việt Thiên Thu vết thương, một đường đi ra ngoài lúc, thủy chung giống như ngày xưa trầm mặc ít nói. Mãi đến cảm thấy râu ria bị người nắm chặt hai lần, hần lúc này mới cúi đầu xuống, lại chỉ thấy Việt Thiên Thu đang nhắm mắt giả chết. Tại Việt Thiên Thu còn lúc nhỏ, loại tình hình này cũng không biết phát sinh qua bao nhiêu lần, hần không khỏi sinh ra mấy phần hoài niệm.

Nhưng dù cho như thế, hần như cũ không có mở miệng nói cái gì, kế tiếp Việt Thiên Thu cho dù lại thỉnh linh ra tay, lại là lại khó đạt được. Đợi đến đem

người ôm vào đi qua đặc biệt bố trí xe ngựa, thấy Việt Thiên Thu đứng là tại mềm nhũn đệm giường bên trên lộn mấy vòng, hần liền lạnh nhạt nói: "Cửu công tử nhất thật là thành thật một chút, xe ngựa một đường xóc nảy, người cẩn thận say xe."

Việt Thiên Thu xem thường. Ta lúc trước ngồi qua máy bay, tàu thủy, xe lửa, ô tô, cho tới bây giờ liền không ngất, làm sao có thể ngất xe ngựa?

Không bao lâu, Việt lão thái gia quặm mặt lại lên xe, theo hần bên cạnh thân vây quanh dựa vào sau cái kia chỗ ngồi yên ngồi, lại là căn bản không để ý hần, có thể mỗi khi gặp hần muốn bò dậy, lão gia tử đều sẽ giống như cười mà không phải cười liếc tới liếc mắt, hần đành phải thành thành thật thật nằm sấp. Kết quả, làm ra khỏi thành lên quan đạo, lại từ quan đạo chuyển nhân tiện nói, hần liền thật bắt đầu ngất.

Trong thành Kim Lăng đường không ngừng tu sửa, vô số xe ngựa nghiền ép, bằng phẳng rộng rãi, có thể ra thành đằng sau này chút gọi đường sao? Hần chỉ cảm thấy cả người bị quăng được đánh tới đánh tới, đến cuối cùng cũng không lo được Việt lão thái gia sắc mặt, cợ được ngồi xuống, lại một tay một bên đem lan can kéo căng, này mới rốt cục cảm thấy trong bụng phiền giang đảo hải cảm giác dần dần giảm đi rất nhiều.

"Biết lợi hại chưa? Người mới ăn qua bao nhiêu cơm, đi qua bao nhiêu đường? Nhìn người về sau lại khoe khoang!"

Làm xe ngựa rốt cục dừng lại đằng sau, Việt Thiên Thu liền chịu lão gia tử câu này nói. Biết lão gia tử là nhờ vào đó gỡ, hần một mặt khiêm tốn tiếp nhận đáng về, chờ Lão thái gia đi phía trước, hần mới nhún vai.

Chỉ là lần nữa bị Việt Ảnh ôm lúc xuống xe, hần không khỏi nhỏ giọng phàn nàn nói: "Ảnh thúc cũng không đem lời nói rõ ràng ra, một phần vạn ta ngất xe đằng sau nhìn không được nôn đến khắp nơi đều là, vậy làm sao bây giờ?"

Việt Ảnh khước miệng ngoác ngoác: "Đôi thành người khác tự nhiên có khả năng, nhưng nếu như là người, tại say xe trước đó liền hội tự nghĩ biện pháp."

Chờ đi vài bước, hần phát hiện trong ngực găm thâm bọc lấy Việt Thiên Thu nửa điểm không thành thật, hết nhìn đông tới nhìn tây, sau cùng thậm chí nhủ lên nho nhỏ lông mày, hần mới vừa nhắc nhở một tiếng.

"Không cần nhìn, đây là Đại thái thái của hồi môn thôn trang, hướng về phía nguyên mẹ cùng nữ nhi của nàng con trai ngay ở chỗ này."

Nghe thấy lời ấy, Việt Thiên Thu liền hít sâu một hơi. Mà càng làm cho hần kinh ngạc còn ở phía sau.

"Đại thái thái so Lão thái gia sớm tới một bước, cũng đã đến."

Nói như vậy, hôm nay đây là bí mật tiến hành gia đình hội thăm?

Lão thái gia vậy mà không tiếc đem hần cái này văn bối mang tới, là muốn cho hần một câu trả lời thỏa đáng, vẫn là muốn khiến cho hần thấy những vật khác?

Việt Thiên Thu trong lòng lập tức vắng vẻ được không có đáy, lập tức qua trong giây lát nhớ tới, chính mình lúc trước thể nhưng là mượn Đại thái thái cây đao này, đem hướng về phía mộ mộ trầm xuống dưới ngựa, nhưng nhường Thanh Thảo thông qua hướng về phía Nhị nương khuyến khích Đại thái thái ra mặt lấy cớ kia, liền là Hạc Minh hiền trộm sách sự kiện, cái kia lại là nói không nên lời, hần liền có chút phía sau lưng xuất mồ hôi.

Đại thái thái sẽ không như thể đằng hoàng, đem hướng về phía mộ mộ hai đứa con đem Hạc Minh hiền trộm sách trở thành phát tài đường tắt cũng đã nói a?

Lão gia tử đã tức giận, lại muốn biết Hạc Minh hiền ném sách hần lại biết chuyện không báo, quay đầu hần liền thăm rồi!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Dẫn ra củ cải mang ra bùn

Việt phủ bốn đời cùng đường, trong ngoài ngoài chủ tớ nhiều người như vậy, muốn nói không có gì ngoài Việt lão thái gia cùng Việt Ảnh, Việt Thiên Thu người nhìn không thấu nhất, như vậy nhất định là Đại thái thái, mà không phải hần 7 năm bên trong tổng cộng chỉ gặp qua hai lần Việt đại lão gia.

Cho nên, khi hắn bị Việt Ảnh ôm vào trong ngực, đi theo Việt lão thái gia tiến vào một tòa nhìn qua cao rộng sáng sủa phòng, thấy quần áo đoan trang Đại thái thái tiến lên đón tới hành lễ, hắn không khỏi rất muốn từ Việt Ảnh trong ngực tránh ra, tốt xấu cũng mượn hành lễ cơ hội cùng Đại thái thái tới một đoạn ngắn gọn trao đổi.

Nhưng mà, hắn thử mấy lần đều không thành công đào thoát, sau cùng chỉ có thể âm ức coi như thôi.

Chậm rãi hào phóng hành lễ đằng sau, Đại thái thái đem Việt lão thái gia nghênh đến ở giữa chủ vị ngồi xuống, thấy Việt Ảnh cứ như vậy ôm Việt Thiên Thu tùy tùng đứng nghiêm một bên, nàng liền thối lui đến ra tay thứ trên một cái ghế ngồi, lập tức đi thẳng vào vấn đề thẳng vào trung tâm.

"Lão thái gia, lần trước cửa sau bỏ vào tặc nhân, cố gắng bắt cóc Thiên Thu, lại bị những cái kia hoá áo phụ cầm sự tình, ta chỗ này tra được, ta lúc đầu bởi gả tới hướng về phía nguyên mẹ cùng này có liên quan. Cho nên người vợ muốn hỏi một chút, Lão thái gia đem tặc nhân đưa đi Ứng Thiên phủ, có thể nghe nói bây giờ cái kia tặc nhân lại đã chết?"

Việt lão thái gia hé mắt, đối Đại thái thái như thế thẳng thắn không mượn cơ che đậy thái độ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hắn khẽ gật đầu, đồng dạng trực tiếp nói: "Ta đem người đưa nha môn, là bởi vì như trong nhà tư hình xử trí, người khác nhất định phải mượn đề tài để nói chuyện của mình. Mà Ứng Thiên phủ thời quan tổng anh ngạc nhiên bên kia, là ta nhường tiểu Ảnh dẫn dò qua hắn, nếu như cái kia Đình Hữu Tài dự định ồn ào là ta cùng người trong phủ cùng hắn cấu kết, như vậy lập tức đánh chết chắc chắn, ta gánh không nổi cái mặt này!"

Việt Thiên Thu đã mở to hai mắt nhìn, âm thầm hít sâu một hơi.

Hắn vẫn cảm thấy, Lão thái gia bộc quang thân thể của hắn đằng sau, người nhà họ Việt thái độ đối với hắn lập tức xa lánh lên, Việt nhị lão gia cùng Tam lão gia càng là âm dương quái khí, nếu như nói nhị phòng tam phòng có người đạo diễn lần trước hậu viện cuộc nháo kịch kia, đó là rất có thể. Có thể coi là là hướng về phía mục, cũng hẳn là sẽ không như thế ngu đến mức tự mình cùng Đình Hữu Tài bàn bạc, có thể cho người ta bị cắn ngược lại một cái cơ hội.

Như vậy chẳng phải là nói, cũng có thể là người ngoài quấy phá, mục đích là tạo thành Việt phủ nội loạn?

Sau đó thừa cơ đã kích Việt lão thái gia thanh danh?

Hắn đang nghĩ như vậy, Đại thái thái liền khẽ vuốt cằm nói: "Tổng thời quan là Lão thái gia tâm phúc, đương nhiên sẽ không làm nghịch Lão thái gia, vừa vặn làm lý hình thời quan, trọng tin tức thời điểm người chết, chỉ sợ đối với hắn cũng có chút ảnh hưởng. Lão thái gia đối tâm phúc xưa nay thương cảm, người vợ ngu kiến, trong cái này còn có khác nội tình mới là."

Việt lão thái gia bất động thanh sắc cùng trường tử người vợ bốn mắt đối mặt, sau cùng pha trò nói: "Người chính là tâm tư tí mĩ, kín đáo được làm cho nam nhân đều mặc cảm. Lão đại quan nên được không nhỏ, đầu óc lại không người rõ ràng, người lại không thể đi theo mặc cho bên trên, bằng không hẳn cái này Thái Thủ đã sớm có thể chuyển một chuyển chỗ ngồi!"

"Trọng tin tức đánh chết người, đối tổng anh ngạc nhiên tới nói tự nhiên ám muội. Có thể đây là bởi vì phía dưới một cái sai dịch thế mà tại ngay từ đầu liền hướng Đình Hữu Tài cột sống bên trên quất một cơn con, lập tức liền đánh chết người. Hắn mất sắc, trước tiên phát hiện, không đợi lại tiếp tục đánh liền cầm xuống cái kia sai dịch, chỉ trích hắn ngỗ sát, hiện nay đem người bên dưới tại ngục bên trong."

"Chỉ bất quá, Ứng Thiên phủ nha những người khác cũng không phải tổng anh ngạc nhiên. Cái kia sai dịch không thể nói trước còn sẽ có người bảo đảm một bảo đảm, thế nhưng. . ."

Việt lão thái gia nhún vai, ngữ khí bình thản, hàm nghĩa trong đó lại không bình thản: "Cái kia trời Thiên Thu cùng Trường An đi theo Nghiêm Hủ theo cùng Thái Tự trở về, gặp được đám kia người đọc sách ngăn cửa, ta lại đem cái kia kích động gây chuyện cũng đã đánh qua, lại thêm Bùi gia rài không nhân duyên tình sử thông báo bốn phía vừa kẻ sát, tổng anh ngạc nhiên lại cáo bệnh ở nhà, ta ngược lại muốn xem xem, bọn hắn có thể hay không một tay che trời, có thể hay không cho ta một câu trả lời thỏa đáng!"

Lời nói này nghe vào bình bình đạm đạm, nhưng lại dính tới một chuỗi sự kiện, trong đó sát cơ tứ phía, Đại thái thái nghe được, Việt Thiên Thu dù sao không phải chân chính bảy tuổi hài đồng, đương nhiên cũng nghe được.

Nhất làm cho trong lòng hắn xúc động, là lão gia tử nói, hôm qua ngục sử trung thừa Bùi húc phái người toàn thành dán thiếp hình bộ thượng thư Ngô Nhân Nguyễn tình sử thông báo. . . Cái này cùng hôm qua pháp trường bên cạnh cái kia một tửu lâu vùng truyền đơn sự kiện có quan hệ sao?

"Đã là Ứng Thiên phủ bên kia tạm thời không hỏi ra cái gì, ta này cũng làm người ta mang hướng về phía nguyên mẹ đi lên." Đại thái thái một mặt nói một mặt đứng dậy, chỉ chỉ chủ vị phía sau bình phong, "Chỉ bất quá, tính tình của nàng khôn khéo quá mức, nhất biết đổ lỗi tại người, vì đề phòng nàng nhìn thấy Lão thái gia loạn khiếu loạn nhượng, còn mời Lão thái gia mang theo Thiên Thu tạm lánh một ít."

Việt lão thái gia tự nhiên không có hai lời, hướng về phía Việt Ảnh nhảy mất ra dấu, Việt Ảnh lập tức đi đến vị trí cuối, một tay ôm Việt Thiên Thu không có buông xuống, một cái tay khác lại trực tiếp nhắc lên một thanh nặng nề ghế bành đặt ở sau tam bình phong đầu.

Biết Việt Ảnh rất lợi hại, nhưng lúc này gặp hắn không phải chơi đùa như thế, hắn vẫn là không nhịn được khoe miệng khẽ nhả một cái, lập tức tức giận nói ra: "Ảnh thúc, người ôm ta tại gia gia bên cạnh đứng như vậy, đủ để so bình phong còn cao. . ."

"Ranh con, làm sao nói chuyện? Người Ảnh thúc không thể ngồi?"

Bị Việt lão thái gia như thế phản bác một cái, Việt Thiên Thu không khỏi ngậm miệng không trả lời được. Nhưng để hắn không tưởng tượng được là, Việt Ảnh không tiếp tục chuyển tấm thứ hai cái ghế, chờ Việt lão thái gia đến sau tấm bình phong ngồi đằng sau, hắn liền ôm Việt Thiên Thu đi qua, lập tức thả người xuống tới. Như được đại xá Việt Thiên Thu cũng không lo được trên người còn bọc lấy khối gấm thảm, vội vàng đào lấy bình phong khe hở, tập trung tinh thần nhìn ra phía ngoài.

Không cần một hồi, hướng về phía mộ mộ liền bị hai cái uy vũ có lực bà đỡ ép tới. Thấy Đại thái thái bất động thanh sắc ngồi tại ở giữa chủ vị uống trà, nàng vội vàng quỳ gối quỳ xuống, tay chân cùng sử dụng bỏ qua, có thể bị Đại thái thái rũ xuống mắt thoáng nhìn, nàng liền không dám tiếp tục lỗ mãng thành thành thật thật rũ xuống vốn định ôm lấy đùi người tay, thảm thương lấp bắp nói: "Phu nhân, ta biết sai rồi."

"Những cái kia che đây lỗi lầm, liền đều không cần phải nói." Đại thái thái tiện tay gác lại tách trà có nắp, khẩu khí lạnh lùng nói, "Người theo ta hơn hai mươi năm, hắn phải biết ta làm tới làm việc tôn chỉ. Nói đi, Trương An đối người phản nản quá ngàn thu đằng sau, người nói muốn tìm người giáo huấn hắn, sau này liền lập tức ra cái Đình Hữu Tài, đây không phải trùng hợp a?"

Phát hiện Đại thái thái căn bản không có đề trộm sách, cũng không có liên quan đến Lạc Hà cùng hướng về phía mộ mộ đây đối với làm mẹ con ở giữa gút mắc, Việt Thiên Thu không khỏi thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ trách không được lão gia tử khen nàng kín đáo, loại này cố đạt được không dặt liên bất luận người nào thái độ thật làm cho người dễ chịu!

Hướng về phía mộ mộ liền sắc mặt trắng bệch. Nàng há miệng liền muốn biện bạch, nhưng đối với bên trên Đại thái thái ánh mắt kia, nàng lập tức lại cuộn mình xuống dưới, tròn vện một hồi lâu lúc này mới lấp bắp nói: "Phu nhân, thật không phải ta. . ."

Lời còn chưa nói hết, nàng liền thấy Đại thái thái lộ ra một tia cười lạnh. Nghĩ đến lúc trước đối phương vẫn là mắt mẹ lại chưa xuất các tiểu thư, liền đem to như vậy một cái phủ Thái Thú chuẩn bị được ngay ngắn rõ ràng, bây giờ tại Việt phủ mặc dù không quân sự, có thể đó là chủ động nhường lại, không phải là bị tam thái thái đem quyền hành đoạt đi, trước đó càng là không nói hai lời liền đem nàng phát rơi đến nơi này, nàng không khỏi có chút nuốt khó khăn.

"Nghĩ liệu chết không nhận đúng hay không? Vậy được rồi, người cái kia một đôi nữ, ngày mai ta cũng làm người ta một cái bán đến quặng mỏ, một cái bán đến đèn thuyền đi."

Lần này, hướng về phía mộ mộ rốt cục hoảng hồn. Nàng lại cũng không lo được Đại thái thái uy nghiêm, nhào tới trước ôm lấy cái kia đầu gối, âm thanh run rẩy nói: "Phu nhân, cầu ngài xem ở ta theo ngài nhiều năm như vậy mức! Ta nói, ta đều nói, là tam phòng quân sự người vợ Phùng thị. . ."

"Người còn dám liên quan vu cáo người khác? Chỉ lượng ta không biết có người cho người mật báo, nói là Lão thái gia bị bệnh thời điểm, tam phòng tên ngu xuẩn kia tại Hạc Minh hiên bên ngoài ngăn đón Thiên Thu? Người cảm thấy nàng đắc tội qua ta, lại chọc tới Thiên Thu, liền muốn bắt người gánh trách nhiệm? Tốt hướng về phía nguyên mẹ, ta niệm tại quá khứ tình cảm không cho người đau khổ lớn ăn, người đúng là dự định coi ta là thương mà dùng? Người tới, bặt nhĩ!"

Việt Thiên Thu một con mắt tròn thật lớn, xuyên thấu qua bình phong khe hở thấy vừa mới cái kia hai cái bà đỡ lại đoạt tiến lên đây, một cái trở tay xoay ở hướng về phía mộ mộ cánh tay, một cái khác vung quạt hương bồ giống như bàn tay lớn, hướng phía nàng liền là mấy cái lớn tát tai. Ý thức được bạt nhĩ liền là tát tai, hắn không khỏi khóe miệng co gập hai lần, nghĩ thầm Đại thái thái đủ quyết định nhanh chóng.

Cũng là bảy tám lần qua đi, hướng về phía mộ mộ liền đã miệng sưng lên cao. Làm hai cái bà đỡ buông tay đem nàng vứt trên mặt đất lúc, nàng rốt cục không còn dám có cuối cùng một tia may mắn, đúng là mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Phu nhân, ta không dám tiếp tục đầu điểm, ta nói! Là ta muốn cho thanh đem nói một môn tốt thân, kết quả bất gặp sau đầu phổ bên trên Triệu môi bà, không hợp nói Cửu công tử sự tình, là nàng đảm nhiệm nhiều việc. . ."

Lần này, Đại thái thái vẫn như cũ không chờ nàng nói hết lời.

"Các người hai cái ra ngoài, đem nàng nói Triệu môi bà áp tới."

Sau tấm bình phong đầu Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy tròn mắt hốc mồm. Hắn vừa mới còn tưởng rằng Đại thái thái lại muốn đi tạm thời bắt người tới đối chất, không nghĩ tới sớm liền chuẩn bị xong. . . Đại thái thái không phải là đem hướng về phía mộ mộ tương quan người tất cả đều cho làm đến nơi này?

Hướng về phía mộ mộ đồng dạng ngây ra như phỗng. Quả nhiên, tiếp đó, liền như dẫn ra củ cải mang ra bùn, hướng về phía mộ mộ khai ra Triệu môi bà, Triệu môi bà khai ra Lưu chương quỹ, Lưu chương quỹ khai ra. . . Nhất thời tìm hiểu nguồn gốc xách đi ra một nhóm lớn, nhưng chỉ thấy công đường muôn hình muôn vẻ bảy tám người tuần tự lên sân, Việt Thiên Thu thật không nghĩ tới Đại thái thái đúng là vào hôm nay đem người đều cho thu thập đủ đặt ở này!

Tới cuối cùng, ánh mắt mọi người toàn đều tập trung vào cái kia tiệm cơm chạy đường, nhìn qua khéo léo tiểu hòa kếp trên người.

Sáng sớm bị người phủ con mắt trời tới hắn sợ run cả người, lập tức mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Là Dư công tử bên người một cái người hầu tìm ta, nói cái kia người què sự tình, ta nhất thời mờ heo làm tâm trí mê muội, nghe nói Việt phủ sự tình về sau, liền cho người ta ra chủ ý."

Nghe đến đó, Việt Thiên Thu đột nhiên quay đầu nhìn lại, lại chỉ thấy Việt lão thái gia nhú nhú mày, khóe miệng lộ ra một cái có chút cay nghiệt cười lạnh. Mà gian ngoài Đại thái thái nhẹ nhàng gõ đánh một thoáng lan can, cũng là a một tiếng.

"Ta liền biết, thiên tiên cục loại này cao cấp đồ vật, cũng là dựa vào các người những người này cùng một tên mao đầu tiểu tử chơi được đi ra?"

Đối với Việt Thiên Thu loại thuyết pháp này, Việt lão thái gia khịt mũi coi thường.

"Vài thập niên trước Võ Phẩm lục sau khi đi ra, Hình bộ theo lục bộ bên trong đứng sang bên cạnh lạnh lẽo, thành số một số hai nóng lẽo. Hình bộ tổng bộ ti bộ đầu bên trong, Hình bộ chính mình bồi dưỡng đi lên người cùng bên trên ba môn bên trong sáu môn tổng cộng cửu đại môn phái tiến cử người tới, đều chiếm một nửa. Đã bị xoá tên hạ phẩm môn phái người, tại tổng bộ ti lại không trên danh nghĩa, ai sẽ để ý sống chết của bọn hắn?"

"Đừng người để ý chính là hình bộ thượng thư vị trí này. Không nhân duyên trên giang hồ thanh danh cùng lúc trước cái gọi là ma đầu đã không khác nhau lắm. Cửu đại môn phái hiện nay là trông ngóng Kinh Thành quyền quý, khóc hô hào cầu thay người, không phải sao, cao trạch chỉ liền là chúng vọng sở quy người tiếp nhận. Hôm nay, rất nhiều người đều nghĩ đến trước hết để cho đầu người rơi xuống đất, sau đó lại đem người nhận đến chính mình môn phái phía dưới, vu oan không nhân duyên giết người một nhà, thuận tiện nhắc lên ta cùng hắn vô đài, không nghĩ tới nhường người đem tất cả mọi người lực chú ý đều hấp dẫn tới."

Việt lão thái gia tức giận đem tay áo theo Việt Thiên Thu ma đảo bên trong giải thoát ra, lúc này mới thận trọng nói: "Người bị người âm toán, là ta sợ hãi. Ta tính toán người khác thời điểm, người khác cũng muốn tính toán ta cùng hắn đấu một trận. Nhưng người này một thương, không nhân duyên không có giết trường thành, lại mãnh liệt phát hiện nhiều người như vậy cùng hắn không qua được, lúc trước cùng một cái nào đó quả phụ cắt không đứt lý còn loạn tình sử càng là mọi người đều biết, chắc chắn chắc, gia gia người ta ngược lại có thể xem náo nhiệt!"

Sách, Kim Lăng này tranh vào vũng nước đục thật loạn!

Trong lòng cảm khái một tiếng, Việt Thiên Thu chợt nhớ tới chính mình trước đó suy đoán. Hắn bỗng nhiên theo cửa sổ xe thò đầu ra, nhìn chằm chằm Việt Ảnh bên trên nhìn xem trái xem phải xem một hồi lâu, lập tức bỏ rơi màn cửa, bỗng nhiên xích lại gần Việt lão thái gia lỗ tai.

Hắn dùng so muỗi kêu còn thấp thanh âm hỏi: "Gia gia, ngày hôm qua cái theo nóc nhà nhảy xuống đã cứu ta, không phải Ảnh thúc a?"

Vừa dứt lời, đầu đặt tại lão gia tử trên bờ vai hắn liền phát hiện, Việt lão thái gia thân thể rõ ràng cứng đờ. Biết mình này lớn mật một đoán chỉ sợ thắng trùng hồng tâm, Việt Thiên Thu nhịn không được trong lòng lăm lăm.

Việt lão thái gia vậy mà nắm vuốt chứng cứ xác thực nhất không cần, mà là tuyên dương một phen Hình bộ lão Ngô tình sử? Hắn hết sức không hiểu rõ.

Mà Việt lão thái gia cũng hiển nhiên không để cho Việt Thiên Thu hiểu rõ ý tứ.

Hắn làm sao lại nói, Việt Ảnh lúc trước thừa dịp Bùi gia cùng Ngô gia người ra tay đánh nhau, thần không biết quỷ không hay lên xe, đem Chu Tử Nguyệt ném lên xe cái kia mấy tờ giấy mảnh cho trực tờ đều nhìn qua rồi?

Làm Việt Ảnh tại lâu đó đỉnh rơi vải truyền đơn thời điểm, đúng lúc gặp ngự sử trung thừa bùi húc chỉ điểm người đang ở toàn thành dán thiếp liên quan tới Ngô Nhân Nguyên tình sử thông báo, loại này quy mô lớn hành động vốn là không thể tránh khỏi lưu lại vô số dấu vết hoạt động. Ngô Nhân Nguyên không tìm được Việt Ảnh, trở lại Hình bộ liên tra được này một, thế là vốn là thủy hỏa bất dung hai phía lần này càng là huyền náo thiên đại.

Lại thêm Việt Thiên Thu bị âm toán sự tình, Ngô Nhân Nguyên không rảnh phân thân, đối cái kia bốn cái tử tù nhiều ít có thể phân tâm một chút, hắn cũng có thể càng ung dung đào ra một chút đồ vật.

Hắn mặt lạnh lấy đem bát trà bạch tuộc giống như quán lấy chính mình Việt Thiên Thu theo trên người lấy xuống, thấy tiểu gia hỏa mặc dù không thể không ngồi, có thể một hồi xem hắn, một hồi nhìn một chút bên ngoài Việt Ảnh, con mắt càng không ngừng chuyển, rõ ràng là không biết đang suy nghĩ gì, hắn nhìn lại hắn, cuối cùng không thể không bóp bóp cái kia mịn màng khuôn mặt.

"Ranh con, nghĩ đến cũng không cho nói ra. Không ai trông thấy người Ảnh thúc tại quán rượu kia ẩn hiện qua, hắn vẫn luôn tại Hình bộ bên ngoài ta trong kiểu chờ ta, hiểu không?"

"Hiểu!" Việt Thiên Thu vang dội đáp một chữ, lập tức liền ôm gối dựa hí mắt giả ngủ đi.

Hắn cũng không phải đánh võ nôi đất hỏi đến tốt cùng người. . .

Làm sao hắn bây giờ đưa bé này thân thể liền là tham ngủ, trên đường đi như thế lắc lư, hắn lại là thật ngủ thiếp đi đi qua, đến cuối cùng mở to mắt lúc tỉnh lại, đã là nằm ở Thanh Phân quán nhà chính hắn trên giường của mình. Hắn còn buồn ngủ dụi dụi con mắt, thấy bên người cái kia bóng người quen thuộc lúc, đúng là nhìn không được đánh một cái gáp nói: "Sư phụ, trời đã sáng?"

"Cái gì hừng đông, còn không có trời tối đâu!" Nghiêm Hủ tức giận xốc Việt Thiên Thu cái chần, đem người quần áo lần sau vén lên, chờ xác định vết thương không có gì đáng ngại, hắn mới nói thầm nói, "thương còn chưa tốt liền đem người xách ra ngoài, thật sự là không có chút nào thương cảm cháu của mình. . . Không cha không mẹ hải từ liền là chịu khi dễ."

Hắn không có chú ý tới Việt Thiên Thu cái kia cười trộm biểu lộ, vuốt cằm nói: "Người mấy ngày nay phải dưỡng thương, không thể tập võ, có thể lão nằm ở trên giường cũng không phải biện pháp. Như thế, thừa dịp thời tiết tốt, sư phụ ta mang người 4 đi nơi khác dạo chơi."

Muốn là trước kia, Việt Thiên Thu nghe được một cái đi dạo chữ, nhất định sẽ nhảy lên cao ba thước, có thể giờ này khắc này, hắn lại chỉ liếc mắt.

"Lại đi xem mắt đầu?"

"Người nào thích xem đồ chơi kia!" Nghiêm Hủ liền nổi trận lôi đình, "Nếu như không phải gia gia người uy bức lợi dụ, ta nào có thời gian dẫn người đi

cùng ngồi xe ngựa giống như, kéo cái màn cửa còn muốn nửa che mặt. Cho nên, dọc theo con đường này hẳn chỉ cảm thấy tâm tình sáng sủa, sáng khoái tinh thần, mãi cho đến một tòa tháp bé tưởng thành dần dần đang nhìn, hẳn lúc này mới phát hiện trên đường dòng người xe ngựa ngấm dần dần ít đi.

Cứ việc tường thành nhìn qua cũng không hùng vĩ, nhưng biết muốn đi hoàng cung, không có khả năng ra khỏi thành, Việt Thiên Thu tạm thời đem nó nhận làm thành cung, lại thêm xa xa trông thấy có giáp sĩ thủ vệ một tòa cửa chính, hẳn lòng tràn đầy cho rằng Nghiêm Hủ hội trực tiếp giục ngựa đi qua, ai biết người đứng là tại khoảng cách còn có hơn trăm mét lúc trực tiếp đối góc.

Mắt thấy điệu bộ này lại là vòng quanh hoàng chân tường tại đi tản bộ, hẳn không khỏi sinh ra một cái không tốt suy nghĩ.

Nghiêm Hủ bản lĩnh hẳn được chứng kiến, không phải là ôm hẳn như thế một đứa bé chuẩn bị vượt qua hoàng cung tường thành a?

Khoan hãy nói, Nghiêm Lang thật làm ra được!

Nghĩ tới đây, hẳn cuồng quít cẩn thận từng li từng tí thử dò xét nói: "Sur phụ, chúng ta đều vòng quanh thành này tường đi một hồi lâu!"

"Chớ quấy rầy, nhường vì sự thăm dò rõ ràng nơi này đóng giữ quy luật."

Nghe được như thế xác thực ám chỉ, Việt Thiên Thu kém chút không có đem trông mắt trừng ra ngoài. Hẳn lập tức không nói lời gì giành lấy Nghiêm Hủ trong tay dây cương, dùng độ khó cao động tác quay đầu lại, lời lẽ chính nghĩa nói: "Sur phụ, nếu như người nói bơi hoàng cung bãi nương nương lãnh bao tiền lì xì, là muốn leo tường đi vào, ta coi như không phụng bồi!"

Nghiêm Hủ liền sững sờ, mấy thấy đồ đệ cái kia trình trọng việc ánh mắt, hẳn liền tức giận dùng sức vuốt vuốt cái kia đầu.

"Người nói vớ nói vẩn cái gì! Đây là hoàng cung, bình thường bách tính một mình thăm dò cung cấm, nhiều nhìn quanh hai mắt, cái kia đều muốn bắt vào quan phủ đi đánh bằng roi, tới gần thành cung càng là tử tội. Coi như mẹ ta là trưởng công chúa, ta nếu dám tùy tiện ở trên đầu vượt nóc băng tường, cửu cửu chịu buông tha ta, cả triều văn võ cũng không chịu buông tha ta, người cho rằng sur phụ người không có đầu óc sao?"

Việt Thiên Thu lần đầu tiên nghe Nghiêm Hủ rất giống dạng làm phân tích, như trút được gánh nặng đồng thời nhưng không khỏi âm thầm oán thầm.

Có thể lão nhân gia người lúc trước làm việc xác thực không thể nào dài đầu óc. . .

Hắn đương nhiên sẽ không đem như thế khi sự diệt tổ lời nói nói ra, lập tức liền đổi thành nghi ngờ mặt: "Sur phụ kia người nhìn quanh cái gì?"

"Đương nhiên là xem thế nào tòa cửa cung là người quen trông coi! Ta lúc trước cũng là thông tịch cung trong, có thể đã nhiều năm như vậy, cũng không phải đi theo mẹ ta một khối tội, còn mang theo một cái người, vạn vừa gặp phải không dễ nói chuyện làm sao bây giờ? Chẳng lẽ ta vẫn phải bởi vì cái này có ý hồi trở lại một chuyến nhà, bị mẹ ta lải nhải nửa ngày?"

Việt Thiên Thu yên lặng làm có cái siêu cấp con bất hiếu Đông Dương trưởng công chúa mặc niệm, nhưng đối với chuyện này tiến cung chuyển đi, hẳn không khỏi chưa từng có không coi trọng. Rốt cục, tại Nghiêm Hủ vòng quanh hoàng chân tường trọn vẹn nửa vòng lớn, hẳn đều có chút buồn bực ngăn ngắt thời điểm, hẳn đột nhiên nghe được phía sau lưng truyền đến một tiếng ngạc nhiên gào to: "Ha ha, có!"

Theo này gào to, hẳn liền chỉ cảm thấy đầu ngựa đột nhiên ở giữa bị người thay đổi, theo sát lấy trước người dây cương bị dùng sức lắc một cái, cũng chỉ thấy vừa mới còn như ngựa chạy chậm giống như chậm rãi tiến lên vật cười, lập tức vui chơi giống như chạy vội lên, đúng là thắng xu thế cái kia một tòa khí thế không lớn rộng rãi, cũng không thể coi là vô cùng hùng vĩ tráng lệ cửa cung.

Có thể cái này nhanh như chớp căn bản không phải hưởng thụ, mà là to lớn kinh hãi. Cũng không phải Việt Thiên Thu lần thứ nhất ném thử dạng này giục ngựa chạy vội, trong lòng sợ hãi, thật sự là mắt sắc hẳn xem thấy bên kia cửa cung đã hoàn toàn tao động.

Cũng chỉ thấy có người đang đang bận bịu chuyển ra sát cự ngựa, có người đã giương cung cái tên, còn có người tựa hồ đang chuẩn bị khua chiêng gõ trống cảnh báo. . . Ngược lại hẳn là cơ hồ chưa từng có hồi hạn hôm nay đáp ứng đi theo Nghiêm Hủ đi bơi hoàng cung, cái tên này quả không đáng tin cậy!

"Tề Nam Qua!"

Theo Nghiêm Hủ này kéo cổ họng ra lưng một tiếng kêu trách móc, cửa cung bên kia đúng là xuất hiện một lát yên lặng. Theo sát lấy, Việt Thiên Thu cũng chỉ nghe có người lớn tiếng quát lớn thuộc hạ thanh âm, sau đó là cung tiễn thu hồi, cự ngựa nhập kho, tóm lại liền ở trong chớp mắt, hẳn cảm nhận được loại kia lỏng lơ căn đều đứng lên bén nhọn sát ý, toàn đều biến mất được sạch sành sanh, có thể sau lưng của hắn mồ hôi lạnh lại còn không thu đi vào.

Làm Nghiêm Hủ rốt cục ghim ngựa dừng lại, tiêu sái ôm hẳn nhảy xuống lúc, Việt Thiên Thu phá thiên hoang hi vọng ý lại Nghiêm Hủ trong ngực đừng xuống tới, bởi vì hẳn sợ mình hai chân run rẩy lộ e sợ. Cũng may Nghiêm Hủ thỏa mãn ý nguyện của hắn, đúng là một tay ôm hẳn tùy tiện hướng về phía một cái nhanh chân chạy tới cao lớn võ tướng nghênh đón tiếp lấy.

Nhưng lần này, Nghiêm Hủ còn chưa kịp nói chuyện, nghênh đón liền là gầm lên giận dữ: "Người cái chết vệt, không muốn sống nữa, phóng ngựa va chạm cửa cung, một phần vạn người nào tay lắc một cái không có không ở đây cung, cho người tới bên trên hai mũi tên đâu? Đều lớn như vậy thế mà còn làm loạn, người người người, người thật sự là một trăm năm đều một cái dạng!"

Việt Thiên Thu rất muốn mắt tròn trắng. Một cái Tề Nam Qua, một cái chết vệt, này đều cái gì tên hiệu a!

Nghiêm Hủ hủ chữ nếu là nói chữ bên cạnh thêm bên trên một cái vũ chữ, biết nói chuyện chim, tên hiệu vẹt vẫn là rất chuẩn xác. Nhưng đối phương đáng người trắng kiện, cùng bí đồ có quan hệ sao?

"Bao lâu không thấy, ta đây không phải nhận ra người mới làm như vậy sao?" Nghiêm Hủ không quan trọng giống như nhún vai, lập tức liền nghiêng đầu nhìn thoáng qua trong ngực Việt Thiên Thu, lại hướng cái kia võ tướng chếp miệng, "Thiên Thu, gọi bí đồ thúc thúc."

Việt Thiên Thu thấy cái kia bị Nghiêm Hủ gọi Tề Nam Qua tuổi trẻ võ tướng cái trán gân xanh lộ ra, hần nơi nào sẽ cùng Nghiêm Hủ giống như làm loạn một mạch, lập tức chấp tay một cái nói: "Tề thúc thúc người tốt, lần đầu gặp gỡ, ta là Thiên Thu. Người đừng tìm sự phụ ta so đo, hần làm việc liền là làm theo ý mình, gia gia của ta cũng lão nói hần."

Tề Nam Qua nghe được một tiếng này Tề thúc thúc, về mặt hơi ngượng, chờ nghe được Việt Thiên Thu quở trách Nghiêm Hủ, cái kia trên mặt càng là lộ ra nụ cười, chỉ Nghiêm Hủ mũi liền nói: "Ta nghe nói người thu đồ đệ đệ sự tình, nhìn một chút, người đồ đệ này cũng so người kiên cố chút! Người này tính tình trưởng công chúa đều không quản được, nên cho Việt lão nhi. . . Khụ khụ, Việt lão đại người tha mài tha mài!"

Hần một bên nói một bên tức giận ở phía trước dẫn đường, chờ đến Nghiêm Hủ không coi ai ra gì giống như bắt kịp, hần đem người đưa đến cửa cung đằng sau, lúc này mới đổi tả hữu nói ra: "Ghi lại, Đông Dương trưởng công chúa con trai Nghiêm Hủ, mang theo Hộ bộ thượng thư Việt lão đại người cháu vào cung."

Đến mức Việt Thiên Thu căn bản cũng không từng thông tịch cung trong. . . Tin hay không hần hôm nay muốn không thả người đi vào, Nghiêm Hủ liền dám đại náo hoàng cung?

Ngược lại liền nhất tiểu hài, Nghiêm Hủ đến Hoàng đế trước mặt nói chuyện, quay đầu xuất cung thời điểm xác định vững chắc liền có thể xử lý một cái thông tịch xuống tới.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Nhâm nương nương hồng bao

Hoàng cung thật nhỏ. . .

Hoàng cung dễ phá. . .

Dù cho Việt Thiên Thu đối với đời sau cái kia tối tăm mờ mịt rách rưới Tử Cẩm thành cũng không thể nào để ý, có thể đi tại bây giờ này tòa hoàng cung bên trong, hần vẫn cảm thấy rất khiếp sợ.

Vừa mới tiến cung môn thời điểm, hần tỉ mỉ nhìn thoáng qua tên, ừ thần môn. Mà tại cái kia Tề Nam Qua (tha thứ hần hiện tại còn không biết người ta đến cùng gọi cái gì) mời đến dưới, một cái mười sáu mười bảy tuổi tiểu thái giám cười rạng rỡ ở phía trước cho bọn hần dẫn đường, xem như cái chính thức dẫn đường. Sờ đi không phải dẫn đường, bởi vì còn có cái miệng lưỡi lưu loát Nghiêm Hủ.

Nghe được Nghiêm Hủ cho hần giải thích, bên tay phải là bên trong uyển, Việt Thiên Thu tò nhìn một cái, nhưng chỉ thấy cỏ cây xanh um tươi tốt, đình đài lầu các thấp thoáng, muốn nói là gia đình giàu có nhà cửa tự nhiên vẫn được, có thể còn kém rất rất xa đời sau công viên.

Đến mức đi qua dài dằng dặc đường hẻm đằng sau, thấy những cái được gọi là dãy cung điện lúc, hần liền càng phát ra kinh sợ.

Mảnh ngói làm sao nhìn qua còn không có Việt phủ chính tề? Trong đó không ít đều rõ ràng là sau này bổ sung, mà lại thế mà còn cùng nguyên lai đám kia không giống nhau, còn có chưa kịp đổi, vậy mà loang lổ bạc màu.

Cung điện này cùng cung điện ở giữa tường vây cũng thật là thấp!

Không phải nói rõ sạch Tử Cẩm thành đều không kịp nổi Đường triều cung điện sao? A, bây giờ không có Đường triều, mà lại hần giống như nhớ kỹ Tống triều hoàng cung cũng là có tiếng thấp bé phá nhỏ. . . Mãi đến bại gia tử Tống Huy Tông xây dựng rầm rộ.

Chẳng lẽ triều Ngô là dùng Tống triều làm bản mẫu?

Việt Thiên Thu vẫn chỉ là ở trong lòng nói, có thể Nghiêm Hù cũng đã nói thẳng ra miệng.

"Ta tại bên ngoài mù trộn lẫn thời điểm, người người đều nói Hoàng đế lão nhi ăn ngon uống say, trôi qua làm sao làm sao xa hoa dâm dăng, bọn hán thật nên đến xem trong cung này đáng về quần bách. Sách, những cái kia dân gian phú giáp một phương phú thương Đại Cổ, còn có địa phương gia tộc quyền thế, ngoại trừ phòng không thể tạo lớn như vậy, mặt khác thể nào điểm không thể so hoàng cung mạnh?"

"Hoàng đế cửu cửu liên liên tu cái phòng ở còn muốn cùng đại thần cãi cọ, nếu không phải Việt thể bá là người tốt, năm đó phúc yên tình điện rỉ nước không biết muốn kéo bao lâu! Đây cũng chính là Việt thể bá chịu nỗi phía dưới áp lực, không sợ bị người mắng a dua thánh ý, đổi thành người khác làm Hộ bộ thượng thư, còn không phải mỗi ngày tận tình khuyên bảo khuyên Hoàng đế cửu cửu nhin một chút, đơn giản làm trọng?"

"Bọn hán những cái kia thể gia làm sao không biết mình đơn giản điểm? Mặc tư lự động một tí muốn hơn mấy chục xâu tiền một thốt, ăn bữa cơm cũng là đủ kiểu nhiều kiểu, phát ít tiền đi ra tu sửa một thoáng hoàng cung, không phải tăng lên một thoáng triều đình mặt mũi? Còn có những cái kia đọc sách gia hóa, thành trời chi, hồ, giả, dã, ngoại trừ ngâm thi tác đối, chọn người khuyết điểm, có mấy cái chân chính làm việc?"

Cái kia dẫn đường tiểu thái giám đã sớm nghe nói, Đông Dương trưởng công chúa cái kia rời nhà ra đi nghịch tử trở về, còn bị Việt lão thái gia mời đến trong phủ giáo thụ cháu trai, niên kỷ của hán nhỏ, còn là lần đầu tiên thấy vị này, hôm nay tính là thật lĩnh giáo cái gì gọi là nghe danh không bằng gặp mặt.

Này nào chỉ là nghịch tử a. . . Đơn giản mỗi một câu thư khẩu nói ra cũng có thể làm cho trong triều những cái kia lão đại nhân nhóm tức chết!

Việt Thiên Thu không biết cái kia tiểu thái giám đã bắt đầu trong lòng nửa đường bỏ cuộc, nhưng đối với Nghiêm Hù tám này khẩu liên mắng tư thể, hán cũng cảm thấy không thỏa đáng lắm, dù nói thế nào, đây đều là trong cung!

Hán đang suy nghĩ muốn hay không khuyên bảo sư phụ khiêm tốn một chút, lại không nghĩ rằng Nghiêm Hù cười híp mắt một ngón tay bên cạnh một cánh cửa nói: "Nơi này là cảnh phúc điện, đằng trước là kéo dài cùng điện, đi, chúng ta đi gặp thầy mặc cho quý dụng cụ, còn có triệu Tiếp dư."

Cái kia tiểu thái giám bị Nghiêm Hù thuận miệng một câu nói đến hồn cũng bị mất. Cảnh phúc điện kéo dài cùng điện hai vị đúng là Hoàng đế lão phi tần, đến nay chưa phong phi, bây giờ cũng đã gần năm mươi, muốn nói cùng Nghiêm Hù như thế cái văn bối phát sinh chút gì đó đương nhiên không có khả năng.

Vấn đề là người một đại nam nhân tùy tiện đi xông phi tần tẩm điện?

Lão thiên gia, vừa mới hán làm sao lại đáp ứng đón lấy như thế cái nát việc phải làm!

Việt Thiên Thu đồng dạng giật nảy mình, nhưng hán còn chưa kịp mở miệng ngăn cản, cũng chỉ thấy Nghiêm Hù trực tiếp một cái tiêu sái quay người, lập tức ôm hán nửa điểm không có phong độ nhanh như chớp chạy vào thông hướng cảnh phúc điện cái kia cánh cửa nhỏ, lưu lại cái kia ghen hòng nhìn trần trời tiểu thái giám đứng tại chỗ sững sờ.

Như thế một lớn một nhỏ hai nam nhân đột nhiên xông vào cảnh phúc trước điện đầu sân nhỏ, liền nhường mấy cái vẩy nước quét nhà cung nhân ngâm ra như phồng. Còn không đợi có người ồn ào ra, Nghiêm Hù liền dùng càng lớn giọng kêu lên: "Nhâm di, ta dạy đồ đệ tới thăm ngươi!"

Tùy tiện xông loạn người lại còn như thế trắng trợn, mấy cái cung nhân làm sao gặp qua bức này cuồng đồ, nhất thời hai mặt nhìn nhau. Ngay tại có người thấy trước cửa thò đầu ra nhìn cũng không dám tiến đến tiểu thái giám, ý thức được người đến chỉ sợ có chút hứng thú lúc, trong chính điện lại có một cái tuổi hơn bốn mươi trung niên cung nữ dẫn theo váy vôi vàng đi ra.

Nhận ra là mặc cho quý dụng cụ bên người giềng nghiêng cô cô, nhỏ cung nhân nhóm liền lập tức mất nhìn mũi mũi nhìn tâm thành thành thật thật lui qua một bên, lại chỉ thấy vị này xưa nay lão thành ôn trọng Tĩnh cô cô đứng là dùng ít có bước nhanh con tiến ra đón.

"Thật đúng là Nghiêm Lang quân, này đều đã bao nhiêu năm, nếu không phải quý dụng cụ nghe thanh âm một mực chắc chắn khẳng định là người, ta cũng không dám nhận!"

"Tĩnh cô cô lời nói này được, ta lười nhác nhân tình qua lại cái kia một bộ, bên ngoài những quan viên kia không nhận ra ta, này cảnh phúc điện ta có thể đã tới vô số lần, người nếu là đều không nhận ra ta, vậy ta còn làm sao dám đến nhận chức đi chỗ này tân bộ ăn chức?" Nghiêm Hù cười ha hả, lập tức nghiêm trang chỉ Việt Thiên Thu nói, "đây là Thiên Thu, ta ôm hán tới nhận nhận thân. . ."

Này lời còn chưa nói hết, hán liền chỉ cảm thấy Việt Thiên Thu dùng sức nhói một cái tóc của mình, tranh thủ thời gian sửa lời nói: "Nhận người một chút."

Việt Thiên Thu vừa mới quả thực trong lòng chán nản. Một khắc mặc kệ Nghiêm Hù, cái tên này liền làm loạn, nhắm mắt xông bừa người ta phi tần tẩm điện còn chưa tính, còn nói vớ nói vẩn cái gì nhận thân? Hán cùng trong hoàng cung những người này vô thân vô cố, nhận cái gì gặp quý thân a!

Trong lòng nghĩ như vậy, có thể đối mặt Tĩnh cô cô loại này phụ nữ trung niên ánh mắt, hán vẫn là lộ ra rất bình tĩnh, nháy con mắt cùng người đối mặt trong chốc lát đằng sau, hán liền cười ôm quyền nói: "Tĩnh cô cô tốt, ta là sư phụ đồ nhi Thiên Thu. Vừa mới sư phụ không trải qua thông báo liền tùy tiện xông loạn cảnh phúc điện, ta thay hán cho ngài chịu tội."

"Ồi, đứa nhỏ này thật biết nói chuyện." Tĩnh cô cô liền mặt mày hớn hớn, lập tức lại liếc Nghiêm Hù liếc mắt, "So Nghiêm Lang quân người khi còn bé nhu thuận biết nhiều chuyện hơn, từ khi người học được võ nghệ, mỗi ngày liền biết bốn phía leo cây bò phòng ở, cảnh phúc điện mái hiên liền không có ít chịu người tàn hại!"

Nhu thuận hiểu chuyện? Liên tiểu tử này?

Cứ việc Nghiêm Hủ vẫn luôn rất hài lòng Việt Thiên Thu như thế cái đồ đệ, có thể nghe được này cái gọi là nhu thuận đánh giá, hần vẫn là khỏe miệng giật giật. Đợi đến tiến vào tâm điện, hiển nhiên Việt Thiên Thu nụ cười chân thành cho mặc cho quý dụng cụ chấp tay hành lễ, há miệng ra liền là thanh xuân mãi mãi, Phúc Thọ an khang loại hình một chuỗi Cát Tường lời nói, chộc cho mặc cho quý dụng cụ hết sức vui mừng, lập tức nhường Tinh cô cô đi mở gương hộp, hần liền thật buồn bực.

Chính mình lúc nhỏ, cung trong vị hoàng hậu kia đồng dạng không phải Hoàng đế ưa thích, mà là bức bách tại đại thần áp lực mới lập sau, tiến cung đằng sau lại bụng hoàng hậu kiêu ngạo, cho phi tần về mặt nhìn không tính, còn trong bóng tối không ngừng áp chế. Mà mẫu thân Đông Dương trường công chúa cùng một đời trước hoàng hậu cũng dám trở mặt, đời này sau một nhiệm kỳ tự nhiên càng sẽ không khiếp đảm, cho nên hẳn bên trong kiểm cung không đi, cũng là tại phi tần chỗ lẫn lộn cái quen mặt.

Có thể coi là là năm đó hần, cũng không có ở mặc cho quý dụng cụ chỗ này đạt được nhiều như vậy chỗ tốt!

Nhìn một chút Việt Thiên Thu cái kia hầu bao, đủ để chứa mười bảy mười tám cái trĩu nặng kim quả con!

Nhìn nhìn lại mặc cho quý dụng cụ, còn tại gương trong hộp tiếp tục chọn đồ vật làm lễ gặp mặt! Phải biết, mặc cho quý dụng cụ sở dĩ có không ít đồ tốt, là bởi vì tiền cung năm số dài, ngoài cung thân thích cũng sớm liền không tìm được!

Việt Thiên Thu chính mình cũng cảm giác được ngượng ngùng, tuy nói hần lần này tiến cung liền là đánh lấy đi đạo hoàng cung bái nương nương thu hồng bao chú ý, có thể gặp được như thế cái mẫu tính đại phát nương nương, như thế khẳng khái hào phóng cho hần nhét đồ vật, hần vẫn là không thể không tắc lưỡi.

Thế là, mắt thấy mặc cho quý dụng cụ còn đang suy nghĩ kim vòng cổ tốt, vẫn là mã não tay xuyên tốt, hấn dứt khoát đưa tay đặt tại mặc cho quý dụng cụ trên tay, vội ho một tiếng nói: "Nhân nương nương, đã hết sức đủ rồi, lấy thêm liền lộ ra ta lòng tham á! Không bằng như thế, tể thủy trưởng lưu, lần sau ta đến xem ngài, ngài lại tiền ta không muộn!"

Còn có thể dầy như vậy da mặt?

Nghiêm Hù thấy mặc cho quý dụng cụ không những không lấy làm ngang ngược, ngược lại cười đến nếp nhăn đều giãn ra ra, hẳn không khỏi âm thầm hướng về phía Việt Thiên Thu giờ ngón tay cái lên. Ngay tại cả phòng vui vẻ hòa thuận thời điểm, bên ngoài đột nhiên truyền đến một cái nhỏ cung nhân hét thảm một tiếng.

Trong nháy mắt đó, hồ nghi Việt Thiên Thu thình lình trông thấy, mặc cho quý dụng cụ cùng Tinh cô cô trên mặt tất cả đều lộ ra khó mà che giấu sắc mặt giận dữ.

A, hai vị này biết tới là ai? Biết đạo chuyện gì xảy ra?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net.**

Chương 51: Thích ăn đòn!

Việt Thiên Thu rất có đi ra ngoài làm khách tự giác, bởi vậy cũng không có tùy tiện dự định ra ngoài đầu đi xem rõ ngọn ngành. Nhưng mà, không chịu nổi sự phụ của hắc Nghiêm Hủ là nhất không đi đường thường người, căn bản không thấy mặc cho quý dụng cụ cùng Tinh cô cô sắc mặt, lập tức bỗng nhiên biến sắc liền xông ra ngoài. Cái này, hắc Nghiêm Hủ là không cùng cũng không được.

Người nào không biết Nghiêm Hủ sở trường nhất không phải tài văn chương, mà là nắm đấm?

Thấy Việt Thiên Thu cũng đi theo nhanh như chớp ra bên ngoài vọt, mặc cho quý dụng cụ liền vội la lên: "Tình Nghiễn, nhanh, theo đuổi hai người bọn họ, chớ để cho bọn họ ăn thiệt thòi!"

Tĩnh Nghiên lại không chút hoang mang dù dẫu mặc cho quý dụng cụ đứng đây, lập tức cười lạnh một tiếng nói: "Quý dụng cụ còn không biết Nghiêm Lang quân tính tình? Hắn cùng trưởng công chúa một dạng, từ trước tới giờ không chịu người một nhà ăn thiệt thòi. Như nếu không phải đem quý dụng cụ xem như người một nhà, qua nhiều năm như vậy lần đầu tiên cùng sẽ đến trước gặp ngài? Coi như bên ngoài tôi là anh Vương Lý dễ dàng mình thì

sao? Cũng nên nhường Nghiêm Lang quân thật tốt giáo huấn hần!"

"Không được, Nghiêm Hù tính tình quá mạnh, lại nói bây giờ không là năm đó, có trời mới biết Hoàng Thượng đối người ngoại sinh này có còn hay không là như năm đó như vậy một vị dung túng, người mau điều ta ra ngoài, nếu không một phần vạn hần làm lớn chuyện liền không còn kịp rồi!"

Việt Thiên Thu nhìn như nhanh chóng được nhanh chóng, nhưng hần ý vào còn nhỏ chân ngắn, chạy thực tình không vui, cho nên mặc cho quý dụng cụ cùng Tinh cô cô đối thoại, hần không sót một chữ nghe được rõ ràng. Đối Tinh cô cô tính toán hần từ là có chút nổi nóng, có thể mặc cho quý dụng cụ thái độ cũng làm cho hần rất hài lòng.

Nếu không liền là người ta vừa mới đưa hần lại nhiều đồ tốt, hần cũng nhất định sẽ trả trở về!

Hần cũng sẽ không cùng tính toán chính mình sự phụ người giao hảo!

Nhưng mà, sợ cái gì liền đến cái gì, Việt Thiên Thu vừa mới lao ra ngoài điện, thấy liền là Nghiêm Hù tiêu tiêu sái sái chân đá tam sơn quyền đã Ngũ nhạc, đem một đồng nội thị cho đánh ngã trên mặt đất một màn. Khi thấy rõ ở giữa có một cái tiểu mập mập tới lúc gấp rút được dặm chân, tiếng mắng không dứt thời điểm, hần liền thăm kêu một tiếng hồng.

Có thể tại nhiệm quý dụng cụ cảnh phúc trong điện, không kiêng nể gì cả đem nhỏ cung nữ khiến cho phát ra loại kia kêu thảm, cũng chỉ có Hoàng đế mấy cái hoàng tử bên trong, xếp thứ tự đằng sau sống sót cái kia duy nhất cục cung quý giá, mặc cho quý dụng cụ trong miệng vị kia anh Vương!

Khi thấy Nghiêm Hù một bàn tay liền muốn hướng người đập tới đi thời điểm, hần bật thốt lên: "Sự phụ không muốn!"

Nghiêm Hù vừa mới vừa ra tới, liền thấy cái chết tiểu mập mập vùng lấy roi da đem đầy sân cung nhân đuổi kịp gà bay chó chạy, một đám nội thị còn sung làm chó săn trông coi chung quanh, không cho những cung nữ kia chạy đi hoặc tiến vào điện cầu cứu, liền trong lòng tức giận.

Chính hần tuy là hoàng nhị đại, nhưng hần hận nhất liền là ăn chơi thiếu gia ức hiếp người khác, cho nên đi lên lần thứ nhất liền chiếm tiểu mập mập trong tay roi, trên tay hơi dùng sức, liền đem đầu này pha trộn tơ vàng, còn khám nạm lấy bảo thạch roi cho kéo tới đứt thành từng khúc, chờ đến tiểu mập mập tức đến nổ phổi chào hỏi những cái kia nội thị đi lên, hần không cần tốn nhiều sức liền đem người toàn quật ngược.

Lúc này hần vốn đợi một cái lớn tát tai để cho người ta thật tốt thanh tỉnh một chút, có thể nghe được Việt Thiên Thu một tiếng này rõ ràng, hần không khỏi chịu sững sờ, mà như vậy sao một trong nháy mắt, hần không có chú ý tới trước người cái kia tiểu mập mập trên mặt lộ ra một tia ngoan lệ, đúng là từ trong ngực đột nhiên ở giữa lấy ra cùng loại, lập tức ra sức hướng hần đâm đi qua.

Coi như Nghiêm Hù phân tâm, cần phải là hần cứ như vậy bị cái bảy tuổi nhóc con đâm trúng, chẳng phải là uống công tại bên ngoài phiêu bạt bữa bãi nhiều năm như vậy?

Trong mắt của hần lộ mang lóe lên, đầu vai sau này co rút lại, hai ngón tay đột nhiên bên dưới dò xét, đúng là như cái kéo gặt gạo kèm ở thanh chủy thủ kia. Thấy tiểu mập mập không chết chịu thả, còn liều mạng chuyển động hai tay, mong muốn dựa vào đao găm mũi nhọn thủ thắng, sắc mặt của hần thì càng kém.

"Ranh con, tuổi còn nhỏ liền ác độc như vậy, trưởng thành vẫn phải rồi? Người người lớn trong nhà nếu không cố gắng giáo huấn người, ta đây để giáo huấn người!"

Thừa dịp Nghiêm Hù đối phó tiểu mập mập tập kích, cùng với này nói chuyện công phu, Việt Thiên Thu đã là tức đến nổ phổi vọt tới Nghiêm Hù sau lưng. Nhưng mà, khi hần phát hiện cái kia tiểu mập mập ánh mắt tràn ngập oán độc cùng hận ý, lại nhìn thấy thanh chủy thủ kia lúc, vốn là muốn khuyên Nghiêm Hù dàn xếp ôn hòa hần liền bất tri bất giác đứng vững.

Hần theo mắt thoáng nhìn trên mặt đất những cái kia rên rỉ không ngừng chó săn, ánh mắt giây lát lại rơi vào mấy cái cung nữ trên người, thấy mấy cái quần áo ngổn ngang, rõ ràng chịu qua roi, lại nghĩ tới trước đó Nghiêm Hù suýt nữa liền chịu tiểu mập mập một đao, hần không khỏi nhẹ khẽ hít một cái khí.

Hần bước nhanh về phía trước, một thanh kéo lại Nghiêm Hù tay áo, nghiêm trang thấp giọng nói ra: "Sự phụ, đánh người là không đúng."

Cái kia tiểu mập mập lẽ ra đã bị Nghiêm Hù cái kia vùng bàn tay đáng sợ dọa bối rối, có thể nghe được Việt Thiên Thu này khuyên cáo, hần lập tức con mắt to sáng lên, lập tức thần khí rồi: "Không sai, người muốn dám đánh ta, ta nhường phụ hoàng giết cả nhà người. . ."

Này lời còn chưa nói hết, hần liền phát hiện Nghiêm Hù ánh mắt kia lập tức thay đổi, ánh mắt đờ đờ sát khí như thực chất, trong chốc lát, hần đúng là kim lòng không được rung mình, suýt nữa tiểu trong quần.

Có thể theo sát lấy, hần liền thấy vừa mới cái kia ngăn lại Nghiêm Hù tiểu hài đi lên phía trước, đúng là đưa tay trên mặt của hần không nhẹ không nặng bấm một cái. Cứ việc cái kia hoàn toàn không thể nói đau, nhưng hần lại cảm giác đến mức dị thường khuất nhục, đúng là cả khuôn mặt đều lập tức dữ tợn.

Việt Thiên Thu nụ cười chân thành bấm một cái tiểu mập mập tẩm kia phì phì mặt, không có coi nhẹ đối phương ánh mắt kia ác ý. Đương nhiên, hần rất cẩn thận nắm giữ lấy trên tay lực đạo, không có bóp ra cái gì dấu đỏ tới.

Mãi đến người rõ ràng đỏ tròng mắt, hần mới lui trở về Nghiêm Hù sau lưng, cuốn ba tất lười mà nói: "Nguyên lai hần không có nỗi điên a, ta còn tưởng rằng hần điên rồi đâu, lại là roi quất người, lại là rút đao đâm người, sự phụ, nguyên lai trong cung không có quý cù như vậy?"

Không đợi âm mặt Nghiêm Hủ trả lời, hần liền chặc chặc nói: "Nếu là vãng đầu, muốn hay không đến trên nóc nhà hóng hóng gió tinh tảo lại?"

A. . . Chủ ý này tốt!

Nghiêm Hủ chỉ là tính tình nóng nảy, cũng không phải không có đầu óc, xem cái kia tiểu mập mập phục sức cùng diễn xuất, hần đã đại khái đoán được thân phận của đối phương, trước đó tức đến nỗi phôi muốn đánh một bàn tay, bất quá là hần cuồng tính phát tác không để ý hậu quả mà thôi.

Nhưng bây giờ Việt Thiên Thu cho hần ra một cái tốt như vậy chủ ý, hần liền cười ha ha. Tien tay vuốt ve cái kia tiểu mập mập chết nầm không thể thả dao găm, hần mang theo người cổ áo liền bay lên trời, tại cột trụ hành lang bên trên mượn lực đằng sau, liền chui lên mái hiên.

Hần cũng không lý tới hội cái kia tiểu mập mập trong nháy mắt mũi tràn đầy trắng bệch, cứ như vậy tùy tiện buông lỏng tay, mắt thấy người kinh hô một tiếng liền đi xuống rồi, hần đứng ở đằng kia nhìn nhìn ôm tay xem náo nhiệt.

Mãi đến người đã trải qua nửa thân thể lộ ở mái hiên bên ngoài, gấp đến độ sắc mặt trắng bệch thẳng chết thẳng cứng, hần lúc này mới chạy tới khẽ kéo kéo một cái, như đem chết chìm người tạm thời kéo lên thấu khẩu khí giống như, lại đem người túm trở về tại chỗ.

Có thể theo sát lấy, Nghiêm Hủ lần nữa ý đồ xấu buông lỏng tay.

Vừa dễ xuống một túm, như là lặp lại bốn năm lần, liền liên hạ đầu xem Việt Thiên Thu cũng không khỏi cảm khái Nghiêm Hủ thật hung ác, về sau ngàn vạn không thể đắc tội, nhưng trong lòng cũng tại nói thầm, ta chỉ làm cho người đem người mang lên nóc nhà hóng gió, người này có tính không bắt thả tào?

Mà vội vàng chạy ra cảnh phúc điện mặc cho quý dụng cụ cùng Tinh cô cô ngược cổ, đã hoàn toàn là xem ngây người.

Lúc này, gian ngoài cuối cùng có một đoàn nội thị phản phật vọt vào, thấy nóc phòng một màn kia, liền cùng nhau mất tròn.

Chỉ thấy Nghiêm Hủ niu lấy tiểu mập mập cổ áo, tại trên mái hiên tức giận quát: "Dám ở trước mặt ta tự cao tự đại? Thích ăn đòn!"

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: xin mời phụ huynh

Cùng Thần môn, làm một thừa điều thấp hai người nhắc kiệu nhỏ gấp gờ bất ngờ một thừa 8 nhắc đại kiệu lúc, hai phía lại là chưa từng có khiêm nhường.

Bên này nói, trưởng công chúa xin mời.

Bên kia nói, Việt lão đại người xin mời.

Tới tới lui lui bảy tám lần đằng sau, rốt cục, 8 nhắc đại kiệu bên trong người nhìn không được. Nàng trực tiếp đạp một cái chân ra hiệu roi kiệu, chờ đến xoay người đi tới, nàng liền chống nạnh kêu lên: "Việt lão nhi, lúc này ngươi cũng biết cho ta nhường đường rồi? Hóa ra ngươi biết a hủ cùng nhà ngươi Thiên Thu gặp rắc rối, để cho ta đi trước gánh trách nhiệm đúng hay không?"

Nàng như thế vừa hô, hai người nhắc trong kiệu nhỏ lại không hề có động tĩnh gì. Vẫn là đứng hầu ở bên cạnh Việt Ảnh tiến lên chấp tay, thấp giọng bồi lễ nói: "Trưởng công chúa, Lão thái gia trước đó tại Hộ bộ bàn sổ sách, buổi tối hôm qua lại ngủ không ngon, lúc này còn không có tỉnh."

"Nói vậy!" Đông Dương trưởng công chúa một cái bước nhanh về phía trước, một thanh nhắc lên màn kiệu, thấy bên trong lão đầu nhi kia rút lại bả vai không phong độ chút nào ở nơi đó ngủ gà ngủ gật, trong miệng thậm chí còn chảy ra ngụm nước, nàng liền giận không chỗ phát tiết, chỉ người mắng, "già bộ, ngươi tiếp tục già vớ! Ta nhìn ngươi đến trong cung còn có thể bộ dáng này!"

"Ngô, trời đã sáng?" Việt lão thái gia còn buồn ngủ giống như mờ to mắt, chờ thấy rõ ràng người trước mặt, hần hí mắt con mắt một hồi lâu, lúc này mới tựa như lĩnh ngộ được cái gì. Hần vỗ đầu một cái, chậm rãi theo trong kiệu đi ra, gấp dài đuôi lưng một cái, lúc này mới cười mím nói, "Trưởng công chúa cũng là bị Hoàng Thượng mời tới? Sách, trong nhà có người chuyên gây họa liền là không có cách nào. . ."

"Người. . ."

Đông Dương trưởng công chúa bị Việt lão thái gia này tẩm bại hoại bộ dáng giận đến giận sôi lên, sau cùng hừ lạnh một tiếng liền nổi giận đùng đùng hướng Cung Thần môn bên trong đi. Nghe tới phía sau Việt lão thái gia còn có thời gian rồi tại đôi kia lấy nàng theo người điếm nói cái gì mẹ làm con thì mạnh, làm mẹ không dễ loại hình, nàng hận không thể quay đầu đi cùng lão gia hỏa lại nhao nhao một chiếc.

Đều đã nhiều năm như vậy, lão gia hỏa này chẳng những không có mất mòi, còn sừng sốt trở nên càng thật đáng giận!

Hai người một cái là hiện nay Hoàng đế đích thân muội muội, một cái là có thể đếm được trên đầu ngón tay trong triều trọng thần, lúc này tuy nói một trước một sau, lại đều có tiểu thái giám làm dẫn đường.

Chỉ bất quá, buổi sáng sự kiện kia huyền não hơn phân nửa hoàng cung dòn dập loạn loạn, lúc này ai cũng không biết đến cùng lại là cái gì kết cục, cho nên hai cái tiểu thái giám tất cả đều cẩn thận chặt chẽ, nửa điểm không dám lơ đãng. Tốt sau lưng bọn họ người đều chỉ biết bước đi, không có một cái nào hỏi thăm bọn họ nguyên do chuyện, phảng phất đối lớn như vậy một sự kiện liên tinh khiết làm không quan trọng.

Mãi đến sau cùng đi vào không có gì làm trước điện, hai cái dẫn đường tiểu thái giám tạm thời lui ra, cuối cùng bỏ đi mấy phần tức giận Đông Dương trưởng công chúa mới liếc Việt lão thái gia liếc mắt, lạnh lùng hỏi: "Làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ? Rau trộn!" Việt lão thái gia cười nhạo một tiếng, chậm rãi sửa sang lại một chút trên người cái kia màu tím thường phục, chột nghiêm trang nói, "Nếu là bọn nhỏ sự tình, đó bất quá là nhất thời chơi đùa mà thôi, thân là phụ huynh, nên thật tốt bảo đảm, xử lý sự việc công bằng. Có câu nói là, một phòng không quét dùng cái gì quét thiên hạ, liền hải tử đều quản không tốt, truyền đi không làm trò cười cho người khác?"

Nắm đứng Việt lão thái gia thái độ, Đông Dương trưởng công chúa này mới nở một nụ cười. Nàng xem thường khinh thường hướng tây một bên một cái hướng khác nhìn lướt qua, đột nhiên chân động tay áo, một ngựa đi đầu trong triều đầu bước đi.

Lạc hậu mấy bước Việt lão thái gia như nông thôn lão ông giống như hai tay khép tại trong tay áo, lại là đi được giống như là lão Ngưu kéo võ xe, chậm rãi. Thời gian dần trôi qua, hắn liền rơi ở phía sau Đông Dương trưởng công chúa xa mấy chục bước.

Chờ leo xong tất cả bậc thang, hắn còn tại cửa ra vào đứng lặng trong chốc lát, dùng để điều hoà hô hấp. Cứ như vậy mất một lúc, hắn liền nghe đến bên trong truyền đến Đông Dương trưởng công chúa rít gào.

Tuy nói đó là nữ nhân, nhưng này gầm thét thực lực xuyên thấu mạnh mẽ, hắn thậm chí không khỏi duỗi ra ngón tay nhỏ móm móm lỗ tai.

"Sai? A hử có lỗi gì? Này tiểu mập mập là nơi nào rơi mất căn lông tơ? Chỉ có ngần ấy đập lấy đập, a, hắn cầm lấy roi bốn phía đánh người chơi thời điếm, người khác nào chỉ là đập lấy đập? Cảnh phúc điện mặc cho quý dụng cụ, kéo dài cùng điện triệu Tiệp dư, vậy cũng là bao lớn tuổi tác người, chịu nổi hắn ba ngày hai đầu dẫn theo roi đi làm âm ỉ?"

"Hoàng huynh người cho rằng bên ngoài là nói như thế nào, không có gia giáo ba chữ, sớm liền như là bò ỉa một dạng, đội lên trên đầu hắn. . ."

Ân, còn là giống nhau sức chiến đấu mạnh mẽ!

Việt lão thái gia nhẹ nhàng sách một tiếng, lúc này mới chậm chậm tiến lên, vượt qua cánh cửa tiến vào không có gì làm điện.

Đây là Hoàng đế không có gì ngoài triều hội bên ngoài, tiếp kiến thân tín đại thần địa phương, làm giãn tại đế tâm cao cấp nhất tâm phúc, hắn tự nhiên là thường đến, liền trùng trùng ở giữa trên con đường này phủ lên nhiều ít miếng đất gạch, nào gạch hết sức hoàn chỉnh, nào gạch đã chẳng phải bền vững dựa vào, hắn cũng tâm lý nắm chắc. Đương nhiên, không phải là bởi vì cần quý xuống, là bởi vì hắn thói quen tại tiến đến đoạn này đường, thời khắc nhìn kỹ dưới lòng bàn chân.

Đến cuối cùng đi đến đằng trước, hắn trông thấy bên tay trái Việt Thiên Thu đang khéo léo đứng tại Nghiêm Hủ bên người. So sánh phía dưới, Nghiêm Hủ thì là mặt mũi tràn đầy kiêu ngạo bất tuân, ôm tay không nguyện ý xem người. Mà tại bên tay phải, một cái tiểu mập mập đang khóc đến tí tách soạt, đúng là xếp thứ tự làm Tứ hoàng tử, nhưng kì thực lại là Hoàng đế dòng tộc đỉnh Anh Vương lý để dâng mình.

Chính giữa, đã 50 ra mặt Hoàng đế đang mặt mũi tràn đầy phiền não ngồi ở đằng kia, cùng ngày thường vào triều lúc không phải là bị đại thần làm cho đau đầu, liền là bị đại thần bác được mặt đồ tới mang tai quần bách thời điểm lại giống nhau đến mấy phần. Tuy nói những năm này vị này Thiên Tử tháng ngày so đăng cơ hai mươi vị trí đầu năm tháng ngày tốt hơn rất nhiều, nhưng Hoàng đế chưa bao giờ nắm hết quyền hành, tự nhiên cũng ít có thịnh khí.

"Càng già ái khanh tới?" Hoàng đế thấy một lần càng quá xương, vậy liền như nông dân nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, nhất thời cười rạn rở, không đợi hắn khom mình hành lễ, liền thanh phân phó một bên nội thị chuyển gấm đôn qua đi mời người ngồi xuống, lập tức liền liên tục không ngừng nói nói, "trăm cũng không phải là trách tội a hử cùng người cháu trai này, thật sự là. . ."

"Thật sự là anh Vương điện hạ khóc đến quá thê thảm, thần nói không sai chứ?"

Việt lão thái gia thấy Hoàng đế lập tức ế trụ, Việt Thiên Thu thì tại cái kia vụng trộm hướng về phía chính mình giơ ngón tay cái, bị Đông Dương trưởng công chúa thấy vẫn còn nhăn mặt, hắn liền thầm mắng một tiếng ranh con. Hắn không có xem khóc đến phảng phất cuồng hống đều khàn giọng cái kia tiểu mập mập, không chút hoang mang khom người nói: "Hoàng Thượng, trưởng công chúa nói chuyện luôn luôn có chút xúc động, thế nhưng. . ."

Đông Dương trưởng công chúa lông mày nhíu lại, vốn đợi cùng Việt lão thái gia thật tốt lý luận, có thể nghe được thế nhưng, cái này mới miễn cưỡng kiềm chế xuống dưới.

Loại này trăm muện bầu không khí một mực kéo dài đến Cung Thần môn tiệm cận, Đông Dương trưởng công chúa cùng Việt lão thái gia đuổi đi dần đường tiểu thái giám, vẫn đứng ở không có một ai bên trong uyển cổng ngăn người, Việt Thiên Thu mới rốt cục bắt được một tiếng. . . Không, phải nói là hai tiếng thờ dài.

Hai người này tiếng thờ dài gần như đồng thời theo một nam một nữ trong miệng vang lên, hẳn không thể không bội phục hai người ăn ý.

Có thể trong nháy mắt, hẳn liền thấy hai người này lẫn nhau trừng mắt liếc, ánh mắt giao kích ở giữa phảng phất tia lửa văng khắp nơi.

"Tốt, hôm nay vấn đề này không cần suy nghĩ nhiều, không phải liền là a hủ đánh cái muốn bị thu thập hài tử sao?" Việt lão thái gia dùng ăn com uống nước giọng buông lỏng hình dung lấy một cộc người bên ngoài đủ để quá sợ hãi sự tình, lúc này mới lạnh nhạt nói, "Hai năm này, Phùng quý phi xác thực quá đặc ý quên hình một chút, đều quên chính mình là quý phi, không phải hoàng hậu."

"Hoàng huynh luôn cảm thấy một đứa con trai không an toàn, bởi vì lúc trước hẳn cũng không phải là không có Quá nhi con, lại đều không thể nuôi sống, cho nên một mặt nghe Phùng quý phi mê hoặc đem hài tử cho nàng mang, một mặt còn tại cần trọng tìm những kia tuổi trẻ mất đi, nghĩ lại sinh ra một hai cái tới giữ gốc. . . A, ta đều đã khuyên phiên lười nhác quản, không nghĩ tới hôm nay hết lần này tới lần khác bị a hủ cái này bạo tỳ khí đụng tới."

Thấy Đông Dương trưởng công chúa nói xong liền xoay đầu lại nhìn mình sư đồ hai người bên này, Việt Thiên Thu vội vàng lộ cái khuôn mặt tươi cười: "Trưởng công chúa đừng trách sư phụ, gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ, đây mới là hiệp nghĩa bản sắc."

Giả chết Nghiêm Hủ suýt nữa bị Việt Thiên Thu cho sặc chết, thấy mẫu thân trong ánh mắt tràn đầy bất thiện, hẳn không khỏi nhỏ giọng thầm thì nói: "Điều này cũng tại ta? Tiểu tử kia thích ăn đòn! Mẹ lúc trước cũng không đều nói với ta, trong cung cung nữ cũng là tốt người ta đi ra. Mặc cho quý dụng cụ mấy người các nàng tốt xấu đều là nữ quan xuất thân, cái kia Phùng quý phi trước đó nhưng cũng là cung nữ, nuôi đi ra con trai ác độc như vậy. . ."

"Đủ rồi!" Đông Dương trưởng công chúa uống một hớp ở Nghiêm Hủ, sau đó bắt đầu đi nhìn xem Việt Thiên Thu nói, "Thiên Thu, về sau chớ học sư phụ người, động thủ trước đó, trước động não."

Nghiêm Hủ thấy Đông Dương trưởng công chúa quay đầu đi, nhìn không được cảm thấy mình vô tội cực kỳ. Hẳn là động thủ trước, thế nhưng là, đem người xách tới trên nóc nhà đi hóng gió, này rõ ràng là Việt Thiên Thu chủ ý, làm sao như thế lập tức tất cả đều lại hẳn rồi?

Việt Thiên Thu xem Nghiêm Hủ biểu lộ liền biết hẳn đang suy nghĩ gì, đành phải nhỏ giọng nói ra: "Sư phụ, ta là kiến nghị người xách người bên trên mái hiên hóng hóng gió, nhưng người đều có thể khiến cho hẳn cười tại nóc nhà tốt nhất tốt tình lại tình lại, nào có người dạng này một hồi thả một hồi bắt làm khổ người chơi?"

Thấy Nghiêm Hủ ngậm miệng không trả lời được, hẳn liền lại nói làm bầm: "Người nhìn ta cũng bóp cái kia tiểu mập mập mặt, hẳn cáo trạng sao? Không có! Bởi vì sư phụ người đối với hẳn làm sự tình, nhường hẳn gần như đem ta đem quên đi, tương đương với một mình người đem cừu hận đều cho lỗi đi, người bên ngoài liền đều không quan trọng. Cái kia tiểu mập mập tại không có gì làm điện lúc một mực tại khóc, có thể sư phụ người nhìn thấy chưa, hẳn một mực tại nhìn lên người."

"Ta sợ hẳn?" Nghiêm Hủ tức giận liếc mắt, có thể cuối cùng ý thức được mình quả thật có chút sinh sáng khoái nhất thời.

"Không, là hẳn sợ người." Việt Thiên Thu nghiêm túc nói, lần này thanh âm không nhỏ cũng không lớn, vừa lúc có thể làm cho đằng trước Đông Dương trưởng công chúa cùng Việt lão thái gia nghe rõ ràng.

"Trước đó người tại cảnh phúc điện đi ra ngoài lúc, ta có nghe được mặc cho quý dụng cụ nói chuyện với Tinh cô cô."'

Việt Thiên Thu đại khái bắt chước một thoáng cái kia đoạn đối thoại, sau đó mới ho nhẹ một tiếng nói: "Coi như mặc cho quý dụng cụ các nàng không nói, ta nghe gia gia nói qua, Hoàng Thượng liền một đứa con trai, có thể tại cảnh phúc điện như thế làm loạn, còn nhường mặc cho quý dụng cụ không dám quản, khẳng định liền là hẳn. Ta lúc ấy nghĩ thăm sư phụ người đừng nhất thời xúc động đem người đánh, liền vội vàng lao ra gọi người dừng tay. Có thể cũng bởi vì ta như thế vừa gọi, suýt nữa làm hại người bị hẳn đâm một đao."

Đông Dương trưởng công chúa cùng Việt lão thái gia đều là sau đó bị Hoàng đế gọi đi lúc, thông qua cung trong giao thiệp khẩn cấp hỏi thăm một chút sự tình từ đầu đến cuối, có thể cho đến lúc này, bọn hắn phương mới biết được Anh Vương lý dễ dàng mình vậy mà động đao!

Hai người gần như đồng thời đột nhiên dừng bước lại, xoay đầu lại nhìn chăm chăm Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu, cái trước bị nhìn thấy sợ hãi trong lòng, cái sau lại thoải mái nhìn xem đối diện hai cái đại nhân.

Việt Thiên Thu tiếp tục phối hợp nói ra: "Ta khi đó hết sức hối hận, nghĩ thăm ta rõ ràng có hảo ý, lại vậy mà kém chút hại sư phụ. Cho nên, ta cố ý tiến lên khuyên người đừng đánh người, muốn nhìn một chút cái kia tiểu mập mập có thể hay không chịu nhận lỗi, có thể kết quả hẳn há miệng liền nói muốn để Hoàng Thượng giết cả nhà người."

Lần này, Đông Dương trưởng công chúa vẻ mặt càng đen hơn. Nếu như không phải một bên Việt lão thái gia đột nhiên ra tay nắm lấy cổ tay của nàng, nàng đơn giản nghĩ như thế nổi giận dùng dưng trở về không có gì làm điện, đem ca ca của nàng long bàn cho xóc. Nàng không có chút nào hoài nghi Việt Thiên Thu là tại châm ngòi thổi gió, bởi vì nàng nhìn thấy Nghiêm Hủ vẻ mặt âm trầm, hiển nhiên bị đâm chọt lửa giận trong lòng.

"Ta phát hiện hẳn xem sư phụ ánh mắt của người hết sức hung, tựa hồ tại đánh lấy cái gì chủ ý xấu, có thể người nếu là đánh hẳn, lan truyền ra ngoài, người ta sẽ nói người đại nhân khi dễ hài tử, nhưng nếu như đem người mang trên nóc nhà, nói không chừng người ta hỏi tới lúc, người còn có thể biện xưng, người là cùng hẳn đùa giỡn mà thôi."

Nghiêm Hũ bị nói đến rụt rụt đầu, đôi mắt Đông Dương trường công chúa như vậy thương tiếc lại trách cứ ánh mắt, Việt lão thái gia cái kia bắt đắc dĩ ánh mắt, hẳn càng phát giác toàn thân không được tự nhiên, thật lâu mới thấp giọng nói ra: "Tại ngoại nhin nhiều năm như vậy, khó khăn làm hồi trở lại Nghiêm Hũ, ta không muốn lại khắp nơi bị khinh bỉ, nào biết được lại biến thành bộ dáng như hiện tại. . ."

Đồng Dương trưởng công chúa đầy ngập oán trách bị lời nói này vọt tới sạch sành sanh, nàng cắn răng nghiêng lợi hít một hơi thật sâu, lúc này mới lạnh lùng nói ra: "Ta sinh con trai, sao có thể tùy tiện cho người ta khi dễ, lần sau gặp lại hần dám chọc ngoi, ngoi cho ta đánh cho đến chết!"

Việt Thiên Thu không nghĩ tới Đông Dương trường công chúa như thế dữ dội, đang tắc lưỡi lúc, hần liền thấy Việt lão thái gia cái kia giống như cười mà không phải cười ánh mắt.

Có thể theo sát lấy, lão gia tử giống như nửa điểm đều không có xuyên phá hấn ý tứ, cười mím nói: "Con cháu tự có con cháu phúc, a hù cùng Thiên Thu đều là có người có bản lĩnh, không cần chúng ta quan tâm. Trưởng công chúa, Hình bộ không nhân duyên đang cùng bồi hức cao trạch chi bọn hấn đánh đến sứt đầu mẻ trán, ngươi có muốn hay không đi với ta Đại Lý Tự xem bọn hấn ba pháp ti nào nhiệt?"

Đông Dương trưởng công chúa đối này mới có chút do dự, nhưng nhìn đến Nghiêm Hủ như được đại xá, có thể trong nháy mắt lại lập tức nghiêm nghị đáng vẻ, nàng không khỏi cảm thấy rất cảm giác khó chịu, thật lâu mới lạnh như băng nói: "Ngươi càng quá xương cốt này nhàn hạ thoải mái, ta còn không có rảnh phụng bồi?"

Mắt thấy hai vị bị Hoàng đế mời tới phụ huynh vứt xuống bọn hần sư đồ đi, Việt Thiên Thu lúc này mới án lấy ngực ô một khẩu đại khí. Hần nhìn nhìn sắc mặt buồn vô cớ Nghiêm Hủ, con người đảo một vòng liền thấp giọng nói ra: "Sư phụ, nếu không, đi xem một chút bí đồ thúc thúc có rảnh rồi hay không, tìm hần uống rượu giải sầu?"

Nghiêm Hủ lần này mới cảm nhận được lần trước mang Việt Thiên Thu đi xem mất đầu, kết quả Việt Thiên Thu xảy ra chuyện lúc ấy phiền muộn, có thể vừa nghe đến như thế cái đề nghị, ánh mắt của hắn liền sáng lên. Hắn tăng tăng vỗ bàn tay một cái, mặt mày hớn hớn nói: "Ý kiến hay, cứ làm như thế!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net.**

Chương 54: Ăn chức nguyên là dò xét tin tức

"Người đề cho ta nói người cái gì tốt? Đã nhiều năm như vậy lần thứ nhất tiến cung, đánh ai không tốt, đem Anh Vương đánh! Người có biết hay không ta lúc ấy nghe được tin tức này là tâm tình gì? Đánh thật hay, quả nhiên vẫn là lão tử năm đó nhận biết cái kia Nghiêm Hui!"

Nghe thấy đằng trước một nửa, Việt Thiên Thu còn tưởng rằng Tề Nam Qua nhất định phải chi Nghiêm Hù mũi mắng to một trận, nhưng để hán không nghĩ tới chính là, đến cuối cùng một câu, vị này tốt xấu cũng có thể tính cái tướng quân Tề Nam Qua thành linh bản tính lộ ra, phanh phanh phanh vỗ bàn, còn bung chén rượu cùng Nghiêm Hù tăng tăng đưng một cái, lập tức mặt mày hớn hỏ uống một hơi cạn sạch.

"Đúng thế, ta lại không quan không có chức, tại sao phải chịu này con giận không đâu? Ngược lại mẹ ta mở miệng, về sau hần nếu dám chọc ta, gặp lần trước đánh một lần, quyết không nương tay!" Nghiêm Hủ một thanh vén lên tay áo, khoe khoang giống như lộ ra bắp thịt rắn chắc, lập tức cũng uống một hớp làm trong chén rượu ngon, lập tức xung quanh tò nhìn một cái, "Bí đỏ, ngươi phòng này không tệ, chỉ bất quá không nghĩ tới ngươi cũng sẽ cười vợ."

Lời này vừa nói ra, đừng nói Tề Nam Qua trong nháy mắt xấu hổ đến chết, liền liền Việt Thiên Thu sắc mặt cũng lập tức tái rồi.

Làm sao cái kia nhỏ chân ngắn thật sự là đập không đến Nghiêm Hủ chân, chỉ có thể dùng sức đập ra ngoài, tại Nghiêm Hủ trên đùi tầng tầng đá một thoáng. Có thể theo sát lấy nghe được cái kia ôi một tiếng, phát hiện Nghiêm Hủ cái kia vô tội nhìn xem đôi mắt ti hí của mình thàn, hấn như muốn phát điên.

Đến cùng ai là sư phụ, ai là đồ đệ a!

Việt Thiên Thu chỉ có thể vội ho một tiếng, đối Tề Nam Qua chấp tay một cái nói: "Tề thúc thúc, sự phụ ta liên tính tình này, ngoài miệng không có giữ cửa, cho nên lúc trước mới có thể cùng ta cha cùng một giuộc, gây chuyện thị phi. Thăm thăm hiền lương thực đức, khỏi cần phải nói, như thế mất một lúc đưa lên đây bàn thịt rượu, sự phụ ta cái kia nhưng thật ra là hãm mộ người cũng không kịp, cầu mong gì khác phúc khí này còn không có đây."

Tề Nam Qua thấy Nghiêm Hù nghe được ghen hòng nhìn trần trối, trong lòng rốt cục thoải mái cực kỳ, lúc này không nói hai lời từ trong ngực móc ra cùng loại nhét vào Việt Thiên Thu trong tay: "Hảo tiểu tử, nói hay lắm, sự phụ người cho tới bây giờ không ai quản được ở, ta xem tiểu tử người đi, so trường công chúa lợi hại! Đến, cây chùy thủ này là ta luận võ thắng tới tặng thưởng, đưa người coi làm lễ gặp mặt!"

"Người này cái gì không đáng tiền đồ chơi, cũng có thể lấy ra làm lễ gặp mặt?"

Theo cái thanh âm này, một cái tuổi trẻ thiếu phụ trong tay bưng một cái nôi đồng chậm rãi đi vào phòng. Nàng không nhẹ không nặng đem đồ vật hướng cái bàn ở giữa vừa để xuống, nhìn cũng không nhìn Nghiêm Hù liếc mắt, mà là cười mỉm nói với Việt Thiên Thu: "Thiên Thu, về sau coi như sự phụ người không đến, người cũng không ngại thường tới nhà chơi. Ừ, đây là thăm thăm đưa cho người lễ gặp mặt, mới không giống người Tề thúc thúc nhỏ mọn như vậy."

Nàng một mặt nói, một mặt đem một cái thêu lên một đóa đơn giản hoa nhỏ, căng phồng hầu bao nhét vào Việt Thiên Thu trong tay. Thấy cảnh này, Tề Nam Qua liền hít sâu một hơi, lập tức đau lòng lại lại không dám giống như họ khan hai tiếng.

Việt Thiên Thu lần này tiền cung tuy nói chỉ lấy lấy được mặc cho quý dụng cụ một cái kia hồng bao, có thể giá trị cũng đã không thể coi thường, cũng là phát đối loại này khoản tiền nhỏ không có như vậy bức thiết. Lúc này hẳn dù cho không mở ra cái này hầu bao, có thể trọng lượng lại còn có thể ước lượng đi ra. Huống chi chỉ nhìn Tề Nam Qua cái kia tiểu tử, hẳn liền đoán được vị kia Tề phu nhân ra tay tuyệt đối không bình thường.

Hắn con người đảo một vòng, liền cười hi hi trực tiếp thoải mái mở ra hầu bao, thấy bên trong quả nhiên là tràn đầy kim châu, hẳn liền tượng trưng cầm một cái kim quả con, mấy khóa nhỏ trần châu, lập tức liền đem còn lại tính cả hầu bao cùng nhau đưa trả cho Tề phu nhân.

"Tề thúc thúc đã đưa qua quà ra mắt, thăm thăm người đưa nhiều lắm, ta liền lấy điểm ấy, còn lại trả lại ngài. Gia gia thường nói, làm người không thể quá tham lam, trước đó sự phụ mang ta đi cảnh phúc điện, Nhâm nương nương nhét vào ta một đồng lớn đồ vật, ta cũng giống vậy không dám thu hết. Lại nói, thăm thăm nhà món ăn ngon như vậy, về sau ta nhất định thường đến, ngài về sau không cần chê ta thường tới ăn nhờ ở đậu là được."

Tề phu nhân bị Việt Thiên Thu chọc cho nhánh hoa run rẩy, nhưng cuối cùng không có tiếp tục gượng chống. Nàng ngang liếc mắt về mặt trắng bệch trượng phu, cùng với ánh mắt lơ lửng không cố định Nghiêm Hù, lúc này mới cười nói với Việt Thiên Thu: "Vậy thì tốt, ta liền đợi đến về sau Thiên Thu người tới nhà làm khách. Người chờ, ta đi làm xỏ giòn lặc, một hồi làm điểm tâm ăn."

Thấy thế từ như là bướm bướm nhẹ nhàng mà đi, Tề Nam Qua án lấy ngực như trút được gánh nặng. Hắn không để ý Nghiêm Hù cái kia ánh mắt khinh bỉ, chấp tay trước ngực hướng về phía Việt Thiên Thu xá mấy lần: "Tiểu tử tổng đa tạ hạ thủ lưu tình! Đó là ta thật vất vả tích lũy xuống tiền riêng, muốn thật làm cho nàng tất cả đều đưa, ta thắng này. . . Không đứng, tiếp xuống mấy năm liền đều uống gió tây bắc!"

Việt Thiên Thu giờ mới hiểu được Tề Nam Qua vừa mới đau lòng là chuyện gì xảy ra, không khỏi đồng tình nhìn hắn một cái. Mà một bên Nghiêm Hù thì chỉ tiếc rèn sắt không thành thép cau mày nói: "Người lúc trước nhiều đàn ông? Bây giờ cưới người vợ không tính, còn bị quản được như thế cực kỳ chặt chẽ?"

"Đó là người không có trải nghiệm qua có người vợ tốt!"

Thấy Tề Nam Qua bắt đầu vỗ Nghiêm Hù bả vai, nói xong chính mình những năm này đau nhức cũng vui sướng lấy cưới hậu sinh sống, cái gì có người biết nóng biết lạnh hầu hạ, về nhà liền có cơm canh nóng, mưa tuyết sẽ có tới tở cổ ý đi đưa áo toại mũ rộng vành, một năm bốn mùa y phục vớ giày xưa nay không giống nhau, xuyên ra ngoài người người tán dương. . . Việt Thiên Thu liền biết, Tề Nam Qua đang đang nỗ lực dụ dỗ Nghiêm Hù cái này không cưới đáng thoát đơn.

Hắn đồ không quan trọng tương lai nhiều cái sự nương, nhưng hắn kiến nghị Nghiêm Hù chạy đến tìm bạn cũ, không phải là vì cho hai người đơn thuần ôn chuyện tình, càng không phải là nhường Tề Nam Qua kéo Nghiêm Hù xuống nước, bởi vậy hắn xem xét cái kẻ hồ đồ mò xen vào hỏi: "Tề thúc thúc, tên người đến cùng kêu cái gì? Tổng không trở thành sự thật là sự phụ nói. . ."

"Đừng nghe hắn nói mò!" Tề Nam Qua lúc này mới tạm thời bỏ đi du thuyết suy nghĩ, trừng Nghiêm Hù liếc mắt, liền cười híp mắt nói với, "Tề thúc thúc đại danh gọi là Tề Nam Thiên, thế nào, có phải hay không hết sức uy phong?"

Tề Thiên Đại Thánh đại não của Nam Thiên. . .

Việt Thiên Thu đột nhiên toát ra như thế một bức tranh, lập tức liền giơ ngón tay cái lên khen: "Tề thúc thúc danh tự tốt, có khí thế!"

Không đợi Tề Nam Qua. . . Không, Tề Nam Thiên tiếp tục đắc ý, hắn liền lập tức đổi chủ đề hỏi: "Tề thúc thúc, hôm nay sự phụ ta hung hăng dạy dỗ Anh Vương, trường công chúa cùng gia gia của ta tiến vào cung đằng sau, Hoàng Thượng mặc dù không nói gì, có thể Anh Vương là con trai duy nhất của hắn, trước đó tại không có gì làm điện vừa khóc được thì thăm như vậy, Anh Vương hội không sẽ nghĩ biện pháp trả thù sự phụ, còn có trường công chúa cùng gia gia của ta?"

"Hắn dám?"

Việt Thiên Thu biết Nghiêm Hù cũng chỉ có thể nói loại này tùy tiện, bởi vậy một chút cũng không có hi vọng người sự phụ này, mà là nghiêm túc nhìn

Nếu không chẳng lẽ hấn đi về hỏi gia gia Việt lão thái gia? Khỏi phải hi vọng lão hồ ly kia hội nói với hấn cái gì!

"Hoàng Thượng tuy nói chỉ có Anh Vương một cái con một, có thể nếu quả như thật liền thỏa mãn như thế một cái người thừa kế, những năm này hậu cung cũng sẽ không nhiều bốn năm cái mỹ nhân, hai ba cái uyển dụng cụ. Huống chi, Phùng quý phi lớn hơn nửa tính tình, cũng gánh không được trường công chúa hay hoặc là Việt lão đại người bên trong bất kỳ một cái nào, chớ đừng nói chỉ là hai người thêm tại một khối."

Tề Nam Thiên ngừng lại một chút, lập tức quý thần xui khiến nói bổ sung: "Lại nói, trong cung có một loại thuyết pháp, đạo là Anh Vương chưa hẳn liền là Phùng quý phi thân sinh, Phùng quý phi chính mình cũng muốn mọc lại một cái, lúc này mới hội ngộ chiều được cái này con trai độc nhất như thế người ghét chó tăng. Mà lại, Anh Vương cũng không nhiều lắm nhân vọng, ngoài cung còn có cái bị ôm vào cung phủ đường mười năm, sau đó lại lui về vương phủ đi chuẩn hoàng tử đây."

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Đang lúc hoàng hôn, rồi đi Tề gia cái kia chìm sê tuy nhỏ ngũ tạng đều đủ, ẩm áp an tâm ở nhỏ, Việt Thiên Thu cùng Nghiêm Hủ ngồi chung một ngựa, bước lên đường về. Trên đường đi, bất luận là xưa nay thói quen nhớ đường chuẩn bị bất cứ tình huống nào Việt Thiên Thu, vẫn là cho tới bây giờ không có sự phụ kiêu ngạo Nghiêm Hủ, tất cả đều không nói lời nào, tất cả đều tại phối hợp nghĩ đến tâm sự.

"Sự phụ, chúng ta là chạy ra ngoài, nghênh ngang trở về không tốt lắm?"

Việt Thiên Thu còn là lần đầu tiên bị Nghiêm Hủ đối được ngậm miệng không trả lời được, dù sao, hôm nay lần này hoàng cung nửa ngày boi thực tình đủ rêu rao.

Nhưng hắn vẫn như cũ gắt gao dắt dây cương, hữu khí vô lực nói ra: "Nếu không phải sư phụ ngươi thực sự quá có hiệp nghĩa phong phạm, hôm nay chúng ta rõ ràng có khả năng vụng trộm đi dạo hoàng cung, cảm mười cái tám cái đại hồng bao, sau đó im ắng trở về. Như thế rất tốt, một phần vạn người khác nghe nói đằng sau, nghi vấn hôm qua ta bị người ám toán thương thế làm sao bây giờ?"

Thầy Nghiênm Hủ rồc cực chộc dạ ha! một tiếng, Việc Thiên Thu liêc hủ nhệ nói: "Cho nên nói, may nhờ ngày hôm qua một thoáng nằm cạnh thật sự rõ ràng, nếu không hôm nay chuyêc này tiến cung đẳc sau, Hinh bộ một phần vạc phái người qua đẳc cho ta nghiêc thương, không phải lại phải đẳc lộ rồi?"

Bằng không hấn sẽ bị đồ đệ u oán ánh mắt cho trực tiếp đả kích chết! Dù sao hôm nay đều là hấn gây ra họa. . .

Cái gọi là đường cũ trở về, tự nhiên là sẽ nghiêm trị hủ cái tiểu viện kia đi vào, đem vật cưỡi cất giữ tốt, sau đó lại leo tường. Nguyên bản Việt Thiên Thu đối loại này xuất nhập chính mình cũng phải đi tới đi lui phương thức rất im lặng, nhưng bây giờ chọc sự tình trở về, hẳn cũng không hy vọng từ trên xuống dưới nhà họ Việt biết tất cả chuyện ngày hôm nay. Hắn tại Việt phủ đã đủ bắt mắt, cũng không hy vọng lại thêm một cái đắc tội đương triều duy nhất đứng đắn hoàng tử quàng sáng.

Làm ghé vào Nghiêm Hủ công lên vượt nóc bằng tường, sau cùng tại Thanh Phán quán trong sân thành công chạm đất, hần vừa mới thở phào nhẹ nhõm, liền chỉ nghe được bên tai truyền đến một tiếng quen thuộc kinh hô: "Công tử, người cuối cùng là trở về, xảy ra chuyện lớn!"

Vừa nghe đến xảy ra chuyện lớn bốn chữ, mới vừa xuống đất Việt Thiên Thu liền phản xạ có điều kiện giống như đi xem Nghiêm Hủ.

Mà Nghiêm Hủ tuy nói công Việt Thiên Thu, tránh thoát Việt phủ thả nước tăng tăng phòng đóng giữ thành công chui vào, nhưng bây giờ chẳng những mặt không thay đổi tim không nhảy, mà lại liền thờ hồn hèn dấu hiệu đều không có, lại bị Việt Thiên Thu thấy có mấy phần chột dạ. Cũng may bọn hắn sư đồ rất nhanh liền không cần xoắn xuýt, bởi vì đi theo Truy Tinh phía sau tiến lên đón Trục Nguyệt trực tiếp liền xuyên phá cái này lớn tin tức.

"Công tử, hôm nay có tự xưng là Tứ lão gia thế tử nữ nhân bên trên trong phủ đến, còn mang theo một trai một gái."

Cái này, Việt Thiên Thu liền như trút được gánh nặng: "Nguyên lai liền chút chuyện này mà thôi."

Vừa dứt lời, hắn liền cảm giác được trên mặt của mình giống như tụ tập mấy đạo ánh mắt. Truy Tinh Trục Nguyệt cùng với đang khi nói chuyện vội vàng theo nhà chính đi ra Lạc Hà, vậy dĩ nhiên là oán trách cùng lo lắng, có thể Nghiêm Hủ cũng cảm một loại nào đó ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn hắn, hắn liền có chút buồn bực.

"Một người tại bên ngoài phiêu bạt bảy năm, nhiều cô gái cùng một đôi nhi nữ thật kỳ quái sao?" Việt Thiên Thu tức giận mắt tròn trắng.

"Ta cũng một người tại ngoại trôi bảy năm, ta làm sao lại không có!" Nghiêm Hủ nổi trận lôi đình nói, "Việt Tiểu Tứ cái này đồ hỗn trưởng, không những không cáo mà cưới, còn làm ra con cái đến, thật sự là con bất hiếu!"

Nói đến lão nhân gia người giống như hết sức hiếu thuận giống như. . .

Việt Thiên Thu thờ ơ đánh một cái ngáp: "Ngược lại ta chỗ dựa là gia gia, hiện tại lại nhiều sư phụ người, cha hắn thích thế nào, cùng ta lại không quan hệ. Lại nói, sư phụ cũng đã nói đó là không cáo mà cưới, gia gia có thể làm cho nàng vào cửa cũng không tệ rồi. Ngược lại nàng khẳng định sẽ chết ôm hai đứa bé không buông tay, nếu lại không cùng ta ở, ta khẩn trương cái gì?"

"Hảo tiểu tử, quả nhiên là đồ đệ của ta!" Nghiêm Hủ sững sờ phía dưới, phá lên cười. Hắn vỗ vỗ Việt Thiên Thu bả vai, gặp người nghe rằng tròn mắt quay đầu trừng chính mình, hắn lúc này mới ý thức được đồ đệ công lên còn có thương, tranh thủ thời gian dịch chuyển khỏi tay, nhưng lại tán khẩu không dứt nói, "có như thế rộng rãi tâm thái, mới có thể luyện được mạnh mẽ thoải mái thích võ nghệ, sẽ không không phóng khoáng."

"Bất quá, sư phụ sẽ không để cho người ăn thiệt thòi, ta đi đằng trước nhìn một chút."

Thấy Nghiêm Hủ quảng xuống câu nói này, trực tiếp liền chui lên đầu tường đi, Việt Thiên Thu không khỏi lấy tay đập ngạch, lập tức hướng về phía Truy Tinh cùng Trục Nguyệt phân phó nói: "Quan cửa sân, tránh khỏi có người tới ồn ào, Lạc Hà, người cùng ta vào nhà, thật tốt nói một chút chuyện gì xảy ra."

Tuy nói cái kia mẹ con ba người coi như vào cửa, Việt lão thái gia cũng tuyệt đối sẽ không đem người an trí tại Thanh Phân quán, cho nên hắn thật vô cùng không quan trọng, có thể có câu nói là biết người biết ta. . . Khụ khụ, nói thật, nhưng thật ra là hắn đối tiện nghi của mình dường phụ, Việt lão thái gia con út, Nghiêm Hủ trong miệng Việt Tiểu Tứ thật sự là rất hiếu kỳ, lúc này muốn nghe Lạc Hà nói một chút bất quá.

Truy Tinh cùng Trục Nguyệt biết rõ đóng lại cửa sân cũng không ngăn cản được Nghiêm Hủ, nhưng lại có thể cách trở người không có phận sự ác ý, tự nhiên liền tục không ngừng làm theo. Mà rơi hạ đi theo Việt Thiên Thu vào nhà, thấy vị này Cửu công tử đến bao bên kia đi lấy âm trà, tự mình ngã nước chính mình uống, đúng là ung dung không vội người không việc gì giống như, nàng hôm nay thủy chung treo lên tâm bất tri bất giác liền dễ xuống.

Cửu công tử như thế được Lão thái gia thiên vị, bây giờ còn có Đông Dương trưởng công chúa con trai độc nhất Nghiêm Hủ là, thì sợ gì cái kia mẹ con ba người?

"Đến, nói một chút, nữ nhân kia bao lớn tuổi tác, đáng đáp có người đẹp mắt như vậy sao?"

Nữ hài nhi ai không hy vọng có người tán chính mình đáng đáp đẹp, dù cho Việt Thiên Thu chỉ là bảy tuổi hài tử, có thể Lạc Hà vẫn là bị này biến tướng tán thưởng cho chọc cười. Nàng hé miệng cười một tiếng, lúc này mới giật thót: "Chuyện lớn như vậy, công tử còn có tâm tư nói đùa. Ta vừa mới đều quên nói, Chu cô nương cũng tức không nhịn nổi, lặng lẽ đi dò xét nữ tử kia lại lịch."

Nếu là lúc trước, Việt Thiên Thu không phải kinh hãi mồ hôi lạnh ướt sũng cả người đến, nhưng hôm nay Chu Tề Nguyệt đã tại Việt lão thái gia trước mặt qua đường sáng, hắn là nửa điểm không lo tiểu nha đầu làm ra chút gì đó đến, ngược lại vạn sự có gia gia cản trở. Hắn một mặt lại rót một chén trà, vừa dùng ánh mắt ra hiệu Lạc Hà nói tiếp.

"Ta là nghe trong phủ người nói, nữ tử kia ước chừng hai mươi ba hai mươi bốn tuổi tác, yếu điệu tú mỹ, tự xưng Tứ lão gia trên đường gặp gỡ bất ngờ tiểu gia bích ngọc, tại quê nhà thành cưới, sinh dục một trai một gái. Sau này Tứ lão gia muốn nuôi sống gia đình, liền rời nhà đi làm ăn, nặng khổ đợi ba năm không gặp người trở về, chỉ có thể lần theo hắn lúc trước lưu lại trong nhà địa chỉ, không xa ngàn dặm đến thành Kim Lăng."

Lạc Hà nói đến hết sức có trật tự, nhưng chính là loại này quá có trật tự tự thuật, Việt Thiên Thu cũng cảm giác được sơ hở.

Việt tứ lão gia là ai?

Lão thái gia trong miệng nghịch tử, Nghiêm Hủ bên miệng mắng không lặng thinh Việt Tiểu Tứ, có thể làm cho này một lần trước thanh như thế nộ khí trùng thiên người, hội là có thể thật tốt sống yên ổn cưới cái tiểu gia bích ngọc, thái thái bình bình sống qua ngày?

Coi như người chuẩn bị phá cửa sổ mà hợp thời, trên bờ vai lại đột nhiên thêm một cái tay. Quá sợ hãi kẻ nhìn lên đang muốn xuất thủ phản kháng, ai ngờ

ngoài miệng cũng bị người gắt gao dùng tay bịt kín, cả người không tự chủ được bị kéo mở.

Chờ đến một cái yên lặng chỗ, kẻ nhìn lên cảm giác được đối phương lực đạo có chút buông lỏng, cuống quýt bả vai co rút lại lùn người xuống, cấp tốc cõi ra gông cùm xiềng xích, bản năng liền đánh tới tam quyền lưỡng cước.

Nhưng mà , chờ nàng này vội vàng phía dưới thế công tất cả đều bị đối phương nhẹ nhàng né tránh, nàng trong tuyệt vọng ngẩng đầu một cái, thấy rõ ràng người tới, cái kia u ám cảm xúc trong khoảnh khắc tất cả đều tiêu tán được sạch sành sanh.

"Nghiêm tiên sinh, tại sao là ngươi. . ."

"Xuyt!" Nghiêm Hủ phát ra một cái rất lớn tiếng xuyt, lúc này mới tức giận nói, "Ngươi vừa mới muốn làm gì? Phá cửa sổ mà vào giáo huấn nữ nhân kia một chút? Nếu như vậy ngươi liền bị lừa, Việt gia nhị phòng tam phòng người cũng tốt, còn có nữ nhân này cũng tốt, ước gì sự tình nào lớn. Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi cùng Thiên Thu quan hệ người nào không biết? Ngươi đi gây rối, không phải liền là Thiên Thu đi gây rối?"

Nếu như Việt Thiên Thu ở chỗ này, phát hiện Nghiêm Hủ lại có thể như thế phán đoán sắc bén, hẳn nhất định sẽ cảm thấy trước đó bái chính là giả sư phụ.

Mà hẳn tức liền không ở, Chu Tề Nguyệt cũng đồng dạng có chút không hiểu kinh ngạc. Nàng trước đó cùng Việt Thiên Thu một khối theo học với Nghiêm Hủ, biết rõ đó là cái nhiều ly kinh bạn đạo người, nếu không cũng không trở thành vút xuống phú quý gia nghiệp, cam nguyện tiếp Huyền Dao đường cái này cục diện rồi rầm, nhưng bây giờ Nghiêm Hủ giảng đạo lý thời điểm, lại lại có thể chữ chữ nói tại ý tưởng bên trên, để cho nàng không phản bác được.

Nàng miễn miễn cưỡng lên tinh thần, không phục nói: "Vậy liền nương nữ nhân kia giả danh lừa bịp?"

"Sách, ngươi cái tiểu nha đầu đều có thể nhìn ra đó là lừa đảo, ngươi coi Việt lão thái gia hội mất mù sao? Lão đầu nhi kia là ai, làm qua kho lại, sửa qua công rãnh, làm qua bắt mao tặc huyện úy, cũng đã làm rừng thiêng nước độc Huyện lệnh, còn thu phục qua bị phản binh công hãm phủ thành, một bước một cái dấu chân đi lên, hơn ba mươi năm cũng không biết trải qua nhiều ít mưa gió, loại này tiểu thủ đoạn có thể lừa gạt đến hẳn?"

Nói đến Việt lão thái gia, cho dù Nghiêm Hủ bình thường giống như xem ai đều ở trên cao nhìn xuống, lúc này lại mang theo vài phần thực tình khâm phục tôn kính.

Hắn tiến lên nhẹ nhàng vỗ vỗ tiểu nha đầu bả vai, nháy nháy mắt nói: "Muốn nói cũng nên là ta so ngươi sinh khí, một cái nữ nhân kia vu oan chính là Việt Tiểu Tử, lúc trước đây chính là ta đôi mệnh bằng hữu. Thứ hai là Việt gia muốn thật nương nữ nhân này vào cửa, Thiên Thu liền có hơn cái đường mẫu, ta làm sao cũng không có khả năng tiếp nhận. Có thể ngươi thế mà so ta còn xúc động? Làm sao, nhìn ta gia đồ đệ đáng yêu, ưa thích hẳn?"

Nếu như Việt Thiên Thu ở đây, tuyệt đối sẽ hướng về phía Nghiêm Hủ hét lớn một tiếng, ta không phải là lỵ khổng!

Mà cho dù không có hẳn, Chu Tề Nguyệt gương mặt kia cũng đã là như là giống như lửa thiêu, nóng hổi phát nhiệt. Nàng tức đến nổi phổi trứng mất Nghiêm Hủ, hung hăng giậm chân một cái nói: "Nghiêm tiên sinh, ngươi nói vớ nói vẩn cái gì! Ta chính là thay Thiên Thu biểu đạt chuyện bất bình thôi! Ta so với hẳn năm thứ năm đại học tuổi, chẳng lẽ không hẳn là chiếu cố hẳn một chút sao?"

Thấy Chu Tề Nguyệt gió lốc giống như xoay người chạy, Nghiêm Hủ không khỏi vuốt cằm, nhin không được cười lên. Giờ khắc này, hẳn cười đến nhẹ nhàng thoải mái, ánh nắng sáng tỏ, nhìn rất đẹp, nửa điểm đều không có loại kia xúc động dễ giận, động một tí đối người táo bạo.

Hắn không còn giống như là trên trời trích tiên nhân, mà là nhân gian dật quân tử.

"Thiên Thu? Lúc trước không đều là gọi Cửu công tử sao? Lúc nào đổi xưng hô, ta làm sao không biết?"

Đã đem cái kia mẹ con ba người không hề để tâm Việt Thiên Thu, lúc này đang ở chính mình buông trong sạch chút tiền riêng. Mặc dù biết thời đại này con cháu công trường bối đưa nghiệp giấu tiền riêng, bị tìm ra tới chẳng những muốn sung công, sẽ còn bị đâm cột sống nói bất hiếu, nhưng hẳn những năm gần đây nguyệt lệ tiền đều là Lão thái gia tự mình cho, một điểm một ly được Lạc Hà đi hoàn trả mới có thể dẫn trở về, cho nên hẳn không thể không yêu tiền.

Dù sao, lúc trước không ra khỏi cửa không quan trọng, hiện tại nếu là không có tiền, hẳn đối phó thế nào khả năng có tiêu xài.

Vừa nghĩ tới từ chối đi mặc cho quý dụng cụ cái kia một đồng lớn kèm theo lễ gặp mặt, lại không có cầm Tề Nam Thiên những cái kia tiền riêng, này hai phần chung vào một chỗ tuyệt đối có giá trị không nhỏ, hơn nữa còn bởi vì Nghiêm Hủ cứ vậy mà làm Anh Vương, bỏ qua mặt khác nương nương bên kia lễ gặp mặt, hẳn không khỏi có chút tiếc rẻ thờ dài một hơi.

Từ chối nhả nhận người ta cho bao tiền lì xì thời điểm, hẳn là hết sức khảng khái rất hiểu lễ, có thể không chịu nổi không bột đổ gột nên hồ nha!

Hiện tại hẳn trong tay tổng cộng có tốt nhất nam châu một bao —— cái đồ chơi này là trưởng công chúa cho, trân châu năm số lớn liền không đáng tiền, được tranh thủ thời gian bán thành tiền —— kim quả con thêm kim châu một số, xem chừng có thể có cái mười lượng, đổi thành tiền mặt đầy đủ bên trong chờ người ta qua mấy năm, thật là muốn làm gì còn lực có chưa đến.

Phải biết, hẳn sẽ không khoa học kỹ thuật cây, cũng là bởi vì Nghiêm Hủ cùng Chu Tề Nguyệt tồn tại, hết sức thích hợp mở Kim Lăng đệ nhất đường khâu a. . .

Sau cùng, vẫn là Việt nhi lão gia bởi vì xếp thứ tư vấn đề, không thể không chiếm trước cái này hẳn không lớn tình nguyên tiên cơ.

"Cha, hôm nay có một nữ nhân kéo mà mang nữ đến cửa chính khấu, tự xưng là Tứ đệ thê thất. . ."

Này lời còn chưa nói hết, hắn cũng chỉ thấy lão gia tử một cái cùng tuổi tác hoàn toàn không tương xứng lưu loát quay người, dưới sự kinh hãi, dưới chân hắn bước chân một cái hăm không được, vọt thẳng lấy lão gia tử đụng vào!

Sau một khắc, hắn chỉ cảm thấy mình đụng phải một khối kiên cố cánh cửa, chờ che mũi lão đảo lui về phía sau mấy bước, hắn này mới nhận ra là cùng lão gia tử cơ hồ như hình với bóng Việt Ảnh.

Việt lão thái gia lại không để ý Việt nhị lão gia cái kia cơ hồ nước mắt cùng lưu chặt vật biểu lộ. Hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Việt tam lão gia, thấy hắn mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, gương mặt quang minh lâm liệt, hắn liền cười lạnh nói: "A, thật sự là khả năng!"

Thấy Lão thái gia chỉ quãng xuống câu này thật đơn giản lời nói, xoay người rồi đi, Việt tam lão gia liếc xéo liếc mắt còn tại đau đến quất thẳng tới khí Việt nhị lão gia, không nhìn ở trong lòng mắng to huynh trưởng vô dụng. Nhưng hắn không thể không kiên trì đuổi về phía trước, bởi tiếp cận thận nói ra: "Cha, mặc dù nói chuyện này không biết là thật hay giả, có thể Tứ đệ rời nhà nhiều năm như vậy, dù sao cũng phải lưu bọn hắn lại mẹ con điều tra thêm. . ."

"Điều tra thêm? Làm sao tra? Đi người quê quán hỏi? Vừa đến một lần được bao nhiêu thời gian? Làm sao người biết nơi đó quan phủ cũng tốt, hàng xóm cũng tốt, có hay không bị người mua được? Làm sao người biết tại đây chậm trễ thời gian bên trong, thành Kim Lăng sẽ là như thế nào truyền ngôn?"

Một chuỗi hỏi lại đem Việt tam lão gia cho hỏi bối rối, Việt lão thái gia lúc này mới lạnh lùng hỏi: "Nữ nhân kia là lai lịch thế nào?"

"Nói là thật định phủ bên kia, gia cảnh khá giả, nói chuyện hành động rất có tiến thoái, nhìn xem có chút muốn mạnh, cùng Tứ đệ ba năm, sinh. . ."

"Phi!" Gọn gàng dứt khoát cắt ngang Việt tam lão gia giới thiệu, lão gia tử liền cười lạnh nói, "Tiểu Tứ tuy nói là cái xúc động hèn mạt, nhưng tầm mắt lại cao cực kỳ, đây thành Kim Lăng nhiều ít tiểu thư khuê các tiểu gia bích ngọc hắn đều không nhìn trúng, hội nhìn trúng thật định phủ một cái khá giả chỉ nữ? Người nói hắn ở rở Võ Phẩm lục bên trên nào đó môn phái, cưới người ta đại tiểu thư; hay hoặc là cùng khách giang hồ mãi nghệ nhân tình, sau đó bốn phía đùa nghịch đại đạo; hay hoặc là bình nơi nào đó đạo phi ở làm sơn đại vương, ta lại cảm thấy khả năng!"

Không để ý Việt tam lão gia cùng với vội vàng đuổi theo Việt nhị lão gia cái kia mặt mũi tràn đầy vẻ mặt như gặp phải quỷ, Việt lão thái gia tự mình quay người, cũng không quay đầu lại nói: "Hắn cho tới bây giờ cũng không phải là sống yên ổn sống qua ngày gia hòa, loại người này tới cửa đe dọa cũng không biết thật tốt phỏng đoán tính tình của hắn, biên cái gì thấy quỷ. Làm lừa đảo cũng không biết dùng điểm công phu, phải bị đuổi ra khỏi cửa! Tiểu Ảnh!"

Thấy Việt Ảnh đáp ứng một tiếng, dưới chân theo sát Lão thái gia, Việt nhị lão gia cùng Việt tam lão gia hai huynh đệ không tự chủ được trong lòng căng thẳng.

"Giao cho người đi làm. Ngô, không ngại cho ta đem vừa mới cái kia đoạn lời nói thả ra, nói cho người ta, nhà của ta Tiểu Tứ là hèn mạt không tệ, nhưng nếu như hắn thật yêu nữ nhân nào, nữ nhân kia làm sao cũng sẽ cùng theo hắn sống vai làm chiến, không rời không bỏ, khi đó hắn dẫn trở về ta khẳng định nhận. Có thể phạm là vút xuống hắn, mình tới Kinh Thành ngàn dặm tìm thân, tất cả đều là lừa đảo, cho ta đại con con trực tiếp oanh ra ngoài!"

Mất thấy Việt Ảnh đáp ứng một tiếng liền vội vàng mà đi, Việt nhị lão gia cùng Việt tam lão gia trao đổi một cái ánh mắt, tất cả đều âm thầm gọi hồngбет.

Bọn hắn toàn đều cho rằng, lão gia tử năm đó có thể tại lão tử ra đi không lâu về sau, liền ôm đứa bé trở về nuôi dưỡng ở lão tử danh nghĩa, hiện tại còn chứng minh đây chẳng qua là cái thuần túy không có Việt gia huyết thống người ngoài, như vậy, lão gia tử đối lão tử tình cảm có thể nghĩ.

Đã như vậy, một cái tự xưng là lão tử thê từ nữ nhân mang theo một đôi nữ tới cửa, lão gia tử dù sao cũng nên thật tốt hỏi một chút, lưu lại phân biệt mới đúng. Liền cái họ khác con đều nuôi, sao có thể để đó ruột thịt cốt nhục cốt nhục tại ngoại lại bỏ mặc?

"Cha đây quả thực là hoa mắt ừ tai!" Việt tam lão gia giận đến hung hăng dùng nắm đấm nện một phát trong lòng bàn tay, lập tức đau đến mặt đều co quắp.

Việt nhị lão gia lúc này cuối cùng từ mũi đau nhức quẩn cảnh bên trong giải thoát ra, trầm mặc một hồi lại đột nhiên mở miệng hỏi: "Vợ người bên kia hết sức có mấy cái tự tác chủ trương, nữ nhân kia cùng hài tử đến cùng xem xong chưa?"

Lời này vừa nói ra, Việt tam lão gia nhất thời ngây ngẩn cả người. Hắn tốc độ cao tự định giả một lát, lập tức nghĩ đến tam thái thái tại an trí người đằng sau, xác thực đối với hắn ám chỉ qua, nữ nhân kia đối với Việt Thiên Thu cái này lão tử trên danh nghĩa con nuôi cảm thấy rất hứng thú, dự định đi gặp một lần. Hắn lúc ấy từ chối cho ý kiến, nhưng tam thái thái đối Việt Thiên Thu đúng là không có hảo cảm, rất có thể đem nữ nhân kia đặt vào Thanh Phân quán đi!

"Phải chết. . . Tuyệt đối đừng tại lúc này về sau náo ra cái gì tới!"

Mất thấy Việt tam lão gia quay đầu bước đi, Việt nhị lão gia không khỏi thần nhiên cười.

Trong nhà bốn huynh đệ, hắn cùng huynh trưởng tuổi tác tương tự, đi theo cha mẹ theo cái kia đoạn khổ nhất tháng ngày vất vả đi ra, chỉ tiếc hắn không có huynh trưởng tốt cơ duyên, quan trường này lẫn vào lãnh đạm. Lão tam so với hắn nhỏ hơn sáu tuổi, tính cách liền nhiều hơn mấy phần yếu ớt cùng

"A di có ý tứ là, người là cha ta cưới thế tử? Cũng chính là mẹ ta?"

Việt Thiên Thu thấy thiếu phụ kia hớn hờ ra mặt, liên tục gật đầu, hần liền sờ lên cằm nói: "Đây chính là đại hảo sự, gia gia nếu là biết, nhất định sẽ cao hứng không ngậm miệng được. . . A, không đúng vậy, muốn thật sự là cưới vợ, không nên tại Việt phủ lớn xử lý việc vui, tam môi lục chứng, đem thiệp cưới roi khắp thành Kim Lăng sao? Làm sao cha ta không có trở về, a di trước hết mang theo hai đứa bé tới?"

Không đợi thiếu phụ kia nói chuyện, hần liền khiến cho sức lực vỗ bàn tay một cái nói: "Ta biết rồi, cha ta là cùng người bỏ trốn!"

Nghiêm Hủ thấy thiếu phụ kia trong nháy mắt sắc mặt xanh mét, hần liền ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Mọi người làm vợ chạy làm thiếp, nếu thật là bỏ trốn, Thiên Thu, nàng lại không làm được mẹ người, người vừa mới a di này hai chữ quả thực không có để cho sai."

Việt Thiên Thu cùng Nghiêm Hủ hợp tác đã quen, lúc này lập tức nghi ngờ mở to hai mắt nhìn: "Sư phụ, lời này của người không đúng sao? Gia gia rất sớm đã trước mặt mọi người nói qua, chúng ta Việt phủ là không nạp thiếp. Theo hần hướng xuống, thế nào phòng đều là một chồng một vợ, thế nào phòng đều là nhiều con nhiều cháu, hần nói đã nuôi được đủ cổ hết sức. Nếu là ai lại nạp thiếp sinh một đồng con cái, ai quản sinh ai liền phải quản nuôi, chính mình dọn ra ngoài chính mình nuôi sống, đừng trong phủ ăn không ngồi rồi!"

Phốc ——

Lần này, Chu Tề Nguyệt rốt cục buồn cười cười ra tiếng. Mà có nàng dẫn đầu, Lạc Hà cùng Truy Tinh Trục Nguyệt cũng không còn là ngay từ đầu cái kia thờ hồng học bộ dáng, tất cả đều nở nụ cười.

Các nàng tiếng cười kia so cái gì trào phúng đều hữu hiệu, thiếu phụ kia trong nháy mắt tím tái da mặt, đột nhiên dùng sức ở bên người nữ đồng phía sau lưng hăng bầm một cái. Sau một khắc, cũng chỉ thấy nữ đồng kia như tên điên hướng Việt Thiên Thu xông tới.

"Người dám mắng mẹ ta, ta liều mạng với người!"

Việt Thiên Thu trong miệng châm chọc khiêu khích, ánh mắt lại không có nhân rồi, cho nên thiếu phụ kia hạ độc thủ tình hình tự cho là bí ẩn, nhưng hần lại nhìn thấy. Hần không cần suy nghĩ liền hướng bên cạnh lóe lên, chờ đến Nghiêm Hủ giống như hần sờ liễu, một thanh nắm chặt nữ đồng cổ áo đem người nhấc lên, hần liền nhanh chóng đổi một bên Chu Tề Nguyệt nháy mắt ra dấu.

"Tề tháng, người xem một chút nha đầu này tình huống!"

Chu Tề Nguyệt trước đó đặc biệt đi lên qua này một nhà ba người, lúc này chỗ nào không biết Việt Thiên Thu ý tứ. Nàng tiến lên sẽ nghiêm trị hủ trong tay đem nữ đồng nhận lấy, nhẹ nhàng kiểm chế cánh tay của nàng, chờ đến xốc lên quần áo, thấy cái kia loang lổ vết thương, vừa lúc mới thương vết thương cũ trùng điệp, so trên người mình còn thê thảm hơn, nàng lập tức trợn lên giận dữ nhìn lấy cái kia trở tay không kịp thiếu phụ.

"A di người muốn thật sự là cùng ta cha sinh như thế hai đứa bé, hội đem các người hai con gái làm khổ thành cái dạng này? Đây là người thân sinh? Ta xem liền xem như con dâu nuôi từ bé cũng không có thể thảm như vậy a?" Việt Thiên Thu hí mắt con mắt, thấy thiếu phụ kia đột nhiên biến sắc, hần liền cười hi hi nói tiếp, "A di tốt nhất đừng dùng tới não cân, thấy sư phụ ta không? Hần nhưng là Huyền Dao đường chương môn đệ tử."

Nghiêm Hủ liền mặt mày hớn hờ, hiển nhiên đối đồ đệ giới thiệu hần là Huyền Dao đường chương môn đệ tử, mà không phải Đông Dương trường công chúa con trai, hần đơn giản không thể lại hài lòng.

Mà hần này kích động biểu lộ rơi vào tuổi trẻ thiếu phụ trong mắt, rõ ràng cũng nhiều hơn mấy phần sức thuyết phục. Nàng vô ý thức lui về sau hai bước, thấy Nghiêm Hủ căn bản khinh thường ngăn cản nàng, nàng liền không nhịn được cắn răng.

"Ta không có ngược đãi hài tử! Ta chỉ là bởi vì hần ba năm chưa về, trong lòng khí khổ, lúc này mới. . ."

"A di lời này của người liền liền gạt ta đều không được, người cảm thấy còn có thể lừa qua gia gia? Trong thành Kim Lăng là người đều biết, gia gia cũng không phải trong triều những cái kia rơi xuống đất liền có chức quan con em thế gia, cũng không phải học hành gian khổ mười năm nhảy lên trời lên Long Môn hàn sĩ, hần đi qua cầu, so người khác đi qua đường còn nhiều."

Việt Thiên Thu trên mặt mang vô cùng thành khẩn nụ cười: "A di người không biết, nhớ kỹ Ảnh thúc trước đây không lâu mới đưa cái giả mạo ta cữu cữu người què đi Ứng Thiên phủ nha, kết quả còn không có thăm đâu, giống như bị ai giết người diệt khẩu. Ảnh thúc người kia mỗi ngày chết bình tĩnh khuôn mặt, nhưng không biết thương hương tiếc ngọc. Người nếu là ăn ngay nói thật, đối đến mai nói không chừng còn có thể làm cái người làm chứng."

Lúc này, một bên Nghiêm Hủ nghi ngờ hỏi: "Thiên Thu, cái gì gọi là người làm chứng?"

"Tên như ý nghĩa, liền là chỉ có chỗ bản căn cứ chính xác người, cùng lấy công chuộc tội ý tứ không sai biệt lắm." Việt Thiên Thu cười ha ha đem chính mình này ngữ lâm cho che đậy đi qua, lúc này mới cười hí mắt nói, "Mà lại, a di người suy nghĩ một chút, gia gia của ta trong triều nhiều năm như vậy, uy danh hiển hách, có phải hay không so cái kia xui khiến người tới mọi thiên môn, vẫn còn nhường người gặp đến hiện ở loại tình huống này gia hỏa mạnh hơn nhiều?"

Thiếu phụ trên mặt hung quang biến mất dần, nhìn về phía Việt Thiên Thu sắc mặt lại có phần phức tạp: "Người tuổi còn nhỏ, dám thay gia gia người làm loại này chủ?"

Đúng vào lúc này, thông hướng Hạc Minh hiên cánh cửa kia phía sau truyền đến cười lạnh một tiếng.

"Xem thường thẳng ranh con này người, không có một cái nào không thiệt thời."

Theo thanh âm này, Việt lão thái gia trực tiếp tiến vào sân nhỏ, thấy thiếu phụ kia sắc mặt đại biến, ôm trong tay nam hài liền lùi về phía sau mấy bước, hần liền không nhanh không chậm nói: "Xem ở người còn không có đức thành sai lầm lớn mức, lão phu có khả năng mở một mặt lưới, nhưng điều kiện tiên quyết là người thành thành thật thật đem chân tình nói ra, tiếp xuống thật tốt phối hợp."

Thiếu phụ bất an hít một hơi, khóe mắt liếc qua thoáng nhìn chính mình lúc đến cánh cửa kia, phát hiện có cái dáng người cao gầy, mặt không thay đổi người áo đen chặn đường đi, nàng rốt cục ý thức được cuối cùng vẫn là coi thường nhà này trong thành Kim Lăng lớn nhất nhà giàu mới nổi, đến mức người khác bỏ bao công sức nguy tạo Việt tử lão gia thân bút tự viết, cùng với hôn thư loại hình căn cứ chính xác vật, tất cả cũng không có lấy ra cơ hội.

Trọng yếu nhất chính là, cùng năng nghĩ không giống nhau, người khác vậy mà từ vừa mới bắt đầu liền quyết định nàng là hàng giả!

Biết gia gia thốt ra lời này, cái kia chính là giải quyết dứt khoát, Việt Thiên Thu như trút được gánh nặng. Hần cuối cùng còn nhớ rõ trong hoàng cung cái kia việc sự tình, nhanh như chớp hướng Việt lão thái gia nghênh đón tiếp lấy.

Đến trước mặt hắn còn chưa kịp chấp tay hành lễ, liền thê thảm lão gia tử ngang liếc mắt, hắn vội vàng lấy lòng nói: "Gia gia, ta này có tính không lập công chuộc tội?"

Thật là xui xẻo, Nghiêm Hủ gây ra họa, làm còn muốn hắn gánh trách nhiệm!

Xuất mặt nhìn chăm chăm Việt Thiên Thu xem xét một hồi lâu, Việt lão thái gia lúc này mới hừ lạnh nói: "Qua loa, lần này liền bỏ qua người, nếu là còn có lần nữa. . ."

Lão thái gia kéo cái trường âm, ánh mắt lại quét Nghiêm Hủ liếc mắt, thấy hắn lập tức cảm như hén, hắn lại lược qua này một cũng không đề cập tới nữa, lạnh như băng nhìn về phía thiếu phụ kia nói: "Lão phu bình sinh nhất thiếu kiên nhẫn liền là đám người đáp lời, không phải cảm điếc liền cho cái tin chính xác!"

Đối mặt như thế một vị cường thế Lão thái gia, vốn cho rằng ít nhất có thể tại Việt phủ trốn lẩn mấy ngày, nói không chừng còn có thể trốn lẩn mấy năm ngày tốt lành thiếu phụ, bất tri bất giác cúi thấp đầu xuống: "Tiểu phụ nhân an người thanh, nguyên là khách giang hồ bán hiệu, nguyện vì lão đại nhân hiệu mệnh!"

Nghe được như thế cái trả lời chắc chắn, Lão thái gia không thiếu được nhìn về phía cửa sân Việt Ảnh. Cái sau chỗ nào không rõ trắng ý của lão gia tử, khẽ gật đầu nói: "Ta đã phân phó người giữ vững đến Thanh Phần quán cùng Hạc Minh hiền con đường, không có người ngoài biết."

"Rất tốt." Lão thái gia ngoài cười nhưng trong không cười chắc chắn một tiếng, thâm trầm nói, "Chờ ta xử trí xong người lần này tới cửa đe dọa, người liền theo Thiên Thu, bên cạnh hắn vừa vận thiếu cái đặc lực quán sự người vợ."

Lần này đến phiên Việt Thiên Thu sinh mục kết thiệt. Lão gia tử đây thật là tinh thần đường a, trong nháy mắt, a đi biến nường đi?

Chờ đến Việt Ảnh áp tải an người thanh cái kia to lớn hai nhỏ ra ngoài, Việt Thiên Thu cuống quýt kháng nghị nói: "Gia gia, người đem như thế cái tâm ngoan thủ lạt nữ nhân phái làm cho ta cái gì?"

"Tâm ngoan thủ lạt? Sách, chỉ cần trong tay nàng không mạng người, vậy liền có thể sử dụng, có mạng người vậy cũng chỉ có thể để cho nàng đi đền mạng." Việt lão thái gia thân nhiên cười, dùng sức vuốt vuốt Việt Thiên Thu đầu, "Tiểu tử người còn dám chọn chọn lựa lựa, người cùng a hủ hôm nay tiến vào tranh cung, liền xem như nửa cái Thái Tử Anh Vương lý dễ dàng mình đều cơ hồ đánh, ta sao có thể không cho người nhiều chuẩn bị mấy cái thiên môn nhân vật?"

Lời này vừa nói ra, không có gì ngoài gượng cười Nghiêm Hủ, trong sân Chu Tử Nguyệt cùng Lạc Hà mấy ba cái nha đầu đồng thời ngậy ra như phồng.

Đánh Anh Vương. . . Lão thiên gia, Cừu công tử làm việc thật sự là càng ngày càng xuất cách!

Việt Thiên Thu lại cảm thấy rất đối oan uổng, đều là Nghiêm Hủ làm, này đâu có chuyện gì liên quan tới ta!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 59: Đề tôn huấn nhi

"Người có thể hay không đừng xoay chuyển, lại chuyển ta đều muốn ngất!"

Lục La Uyển nhà chính, không thể nhìn được nữa tam thái thái bỗng nhiên vỗ bàn tay một cái, hướng về phía xoay quanh Tam lão gia rống to một tiếng. Nhưng mà, nàng đợi tới không phải ngày xưa lập tức gạt ra nụ cười được lòng trượng phu, mà là một cái trợn lên giận dữ nhìn.

"Tóc dài hiểu biết ngắn! Nhưng người phái người nhìn cho thật kỹ nữ nhân kia, người ngược lại tốt, cô ý phóng túng người đi Thanh Phân quán nào! Như thế rất tốt, lão gia tử trở về, đem hai đầu trực tiếp một phong, bên trong đến cùng đã xảy ra chuyện gì, ai cũng không rõ ràng không biết!"

"Đâu có chuyện gì liên quan tới ta, ta làm sao biết nha đầu kia dám lười biếng", nàng là ngu thiếp đi mới không có chú ý người chuẩn đi!" Tam thái thái vẫn không phục phản bác nói, "lại nói, Lão thái gia dựa vào cái gì 'lấy tay bắt cá' a, tận giúp đỡ cái kia họ khác mà!"

"Chỉ bằng hần là Lão thái gia!" Việt tam lão gia vừa tức vừa gấp, chỉ người vợ mũi liền mắng, "tốt, coi như trước đó nhìn xem nữ nhân kia nha đầu lười biếng, mẹ con các nàng ba cái đi ra, dọc theo đường gặp nhiều ít người, làm sao lại không có một cái nào bám báo lên? Trong nhà này là người chịu trách nhiệm, ngày thường người nhìn qua oai phong凛凛, có thể xảy ra vấn đề, giống nhau là muốn người gánh trách nhiệm!"

Cho đến lúc này, tam thái thái rốt cục toát ra mấy phần bối rối. Dù cho nàng ngày thường lại thế nào xem thường không biết làm quan, chỉ có thể quản lý trong nhà công việc vật trượng phu, có thể nàng cũng biết rõ cái kia là chính mình tại Việt gia dùng chân dựa.

Thế là, nàng điều chỉnh tâm tính thả mềm nhũn tư thái, nói vài câu ăn nói khéo léo, đợi đến Việt tam lão gia bắt đầu đi quở trách hần vài câu, sau cùng ám chỉ nàng đến lúc đó xem thời cơ cần Nhị thái thái ngấm nước, nàng tự nhiên cuống quýt nhẹ gạt đầu. Nhưng lại tại đi theo Việt tam lão gia đi ra cửa Hạc Minh hiên cầu kiến Việt lão thái gia trước đó, nàng đột nhiên trong lòng hơi động nói: "Người nói chuyện này có phải hay không là đại tẩu làm?"

"Nói vớ nói vẩn cái gì!" Việt tam lão gia cơ hồ không cần suy nghĩ liền nghiêm nghị quát bảo ngưng lại, thấy tam thái thái mặt mũi tràn đầy không phục, hần gương mặt kia trong nháy mắt biến đến vô cùng âm trầm.

"Ta có thể cảnh cáo người, trong nhà này coi như đại ca, ta tức giận cũng dám chọc, chỉ có đối đại tẩu, ta là tuyệt không dám động nửa điểm ý đồ xấu. Lúc trước lão gia tử gặp được nhất đại nguy cơ một lần kia, là nàng chạy đi về trước về sau, lại vất hết óc vận dụng mầu tộc bên kia rất nhiều giao thiệp, lúc này mới kiệt lực vượt qua, liền lão gia tử đều nhớ phần nhân tình này!"

Tam thái thái nhất thời quá sợ hãi: "Ta làm sao chưa nghe nói qua?"

"Lúc ấy người còn không đâu, cha quan còn nhỏ, sau đó nàng lại chưa bao giờ giành công, lão gia tử cũng sẽ không không có việc gì đem đoạn này nhất nhất mặt trải qua lấy ra nói, nhưng trong lòng lại vẫn là nhớ tình." Nói đến đây, Tam lão gia lại trịnh trọng kỳ sự khuyên bảo nói, "đại tẩu nếu như muốn đoạt quyền, người cần bản liền không quản được nhiều năm như vậy nha! Nhìn một chút đích tôn ba con trai hai cái cháu trai, nhìn nhìn lại chúng ta!"

Làm tam thái thái ủy ủy khuất khuất đi theo Tam lão gia đi vào Hạc Minh hiên đằng trước lúc, cũng chỉ thấy Việt Tú Nhất vịn Đại thái thái, còn có nhị lão gia vợ chồng tất cả đều đến, có thể lúc này đúng là không có đi vào, mà là đứng ở trong sân.

Cứ việc đầu tháng tư hoàng hôn đã không có gì ý lạnh, nhưng tam thái thái cho tới bây giờ không có bị Lão thái gia như thế phôi qua, bây giờ một khối bị phôi lấy còn có chị em dâu cùng bá bá, đích tôn Trọng trưởng tôn, nàng liền là ngày thường lại làm mưa làm gió, cũng không nhìn được có chút nom nớp lo sợ.

Không bao lâu, nàng không có chờ đến Việt lão thái gia truyền vào, lại chờ đến Lão thái gia thân ảnh quen thuộc kia đi ra. Phát hiện cũng không có Việt Thiên Thu, nàng không biết sao lặng lẽ thờ dài một hồi. Từ khi ngày đó bãi sự yến đằng sau, nàng đứng là đối đưa bé này có chút rụt rè. Chỉ bất quá ở trong lòng, nàng lại tự an ủi mình nói, đó là bởi vì cố kỵ sự phụ của hần, Đông Dương trưởng công chúa con trai Nghiêm Hủ.

"Đều tới?" Lão thái gia nhìn lướt qua bây giờ tại bên cạnh mình những con này người vợ, lãnh đạm nói nói, "những ngày này trong nhà liền không có yên tĩnh qua, các người ngại phiền, ta cũng giống vậy ngại phiền. Hôm nay này cái gọi là lão tứ người vợ mang theo con cái tìm tới, ta cũng không làm phiền các người, tự mình chặt đứt."

Hần thoáng một châu, tiếp xuống liền lóe ra một câu thật đơn giản lời nói: "Tiếp xuống ta cũng lười dài dòng, phân gia đi."

Cuối cùng này ba chữ vừa ra, Việt nhị lão gia cùng Việt tam lão gia liền ngậy ra như phồng. Có thể còn không chờ hần chết sống khăn cầu, Đại thái thái liền cái thứ nhất quý gối hành lễ nói: "Lão thái gia có gì nói ra lời ấy? Phụ mẫu tại, không phân biệt, này nếu là truyền đi, Việt gia đời đời con cháu chẳng phải là đều muốn bị người đâm cột sống nói bất hiếu? Chúng ta nếu là đã làm sai điều gì, Lão thái gia nói rõ, chúng ta nhất định đổi!"

"Trường An, đem người tổ mẫu diu lên tới."

Việt lão thái gia không cần suy nghĩ liền phân phó một tiếng, thấy Việt Tú Nhất động tác nhanh chóng, vững vàng đỡ dậy Đại thái thái, hần hài lòng gật gật đầu, lúc này mới nhìn về phía cuống quýt song song quý xuống đất mặt khác hai đối với nhị từ người vợ. Thấy bốn người đại khí cũng không dám thốt một tiếng, hần liền không kiên nhẫn nói ra: "Hiện tại biết bộ này chết bộ đáng, lúc trước đi làm cái gì rồi? Cả đám đều lớn như vậy người, thế mà còn cần thận mật!"

Việt Ảnh không nhúc nhích thủ tại cửa ra vào, cứ việc không quay đầu lại, lại có thể muốn gặp trong sân những người kia hội là như thế nào cảm như hần. Mà hần cũng đoán được, tại thông hướng Thanh Phân quán đầu kia đường hẻm, Việt Thiên Thu cùng Nghiêm Hủ nhất định đang trộm xem nào

nhật.

Việt Thiên Thu xác thực đang ở trộm xem náo nhiệt, nhưng Nghiêm Hủ lại không tại. Dùng Nghiêm Lang lời nói tới nói, bắt quá chỉ là tính toán gia sản, tranh thủ tình cảm đoạt quyền điểm này thủ đoạn, cùng trong triều không có gì khác biệt, nhìn tâm phiền.

Có thể Nghiêm Hủ thân là Đông Dương trưởng công chúa con trai độc nhất, có thể rất rộng lượng không quan tâm này chút, Việt Thiên Thu lại không được, hấn đồ không quan tâm muốn Lão thái gia điểm cho mình bao nhiêu thứ, hấn quan tâm là lão gia tử nghĩ như thế nào.

Phân gia? Dọa người a? Hấn không phải là làm thật sao?

Hấn hóp lưng lại như mèo trốn ở chỗ bóng tối, vênh tai hết sức chuyên chú nghe động tĩnh, hoàn toàn không có phát giác được phía sau Chu Tề Nguyệt cái kia nhìn mình chăm chăm phía sau lưng ánh mắt. Hấn hoàn toàn không biết, bởi vì Lão thái gia cái kia cơ hồ đánh chuẩn Thái Tử trình bày, hấn thành tiểu nha đầu sùng bái đối tượng, mãi đến hấn cảm giác được có người tại đâm sau lưng của mình, nhìn lại, này mới nhìn đến cặp kia sáng lấp lánh con mắt.

"Tề Nguyệt, có lời một hồi nói, để cho ta trước nghe một chút gia gia đến cùng muốn nói cái gì? Gia gia quá giao hoạt, tốt như cái gì sự tình đều không thể gạt được hấn giống như, để cho người khác sống thế nào?"

Việt Thiên Thu thừa cơ chửi bậy, chờ Chu Tề Nguyệt yên lặng nhẹ gật đầu, hấn liền lập tức quay lại đầu, tập trung tinh thần tiếp tục nghe.

"Ta đem Thiên Thu ôm trở về tới nhiều năm như vậy, vì cái gì hết lần này tới lần khác ngay tại lúc này xuyên phá hấn thân thể, các ngươi có nghĩ tới không? Ta như thế cao tuổi rồi, ngoài miệng không có giữ cửa? Phi, đây còn không phải là bởi vì ta muốn thử xem các ngươi! Từng cái bẽ lũ xu nịnh, liền muốn tính toán mất trước mặt điểm này li ti lợi nhỏ, hấn một đứa bé tương lai cưới vợ, cần phải các ngươi quản, còn không phải ta phụ cấp?"

Thấy hai đứa con trai chỉ có dập đầu mà thôi, Việt lão thái gia liền giận không chỗ phát tiết nói: "Tất cả đều nghĩ đến đám các ngươi lão tử ta trong triều an như thái son? Này liền có thể muốn đi làm Tề tướng rồi? Phi, quan nên được càng lớn liền càng nguy hiểm, đạo lý kia các ngươi không hiểu? Trước đó người ta suýt nữa liền muốn niu lấy ta đi còn chủ, một phần vạn nữ nhân kia cũng bị điên, chuyển vừa ra đâu? Chỉ thấy lão tử cảnh tượng, không thấy cái kia như giẫm trên băng mỏng gian nguy, còn thế mà cho ta nội bộ mâu thuẫn, phản các ngươi!"

Lần này, liền Nhị thái thái cùng tam thái thái cũng cùng nhau cúi đầu, xấu hổ đến không còn mặt mũi, trên mặt cùng lửa đốt giống như, nơi nào còn dám lên tiếng? Lúc này, các nàng lần thứ nhất hi vọng xưa nay vừa kính vừa sợ Đại thái thái có thể đứng ra tới nói một câu.

Có thể Đại thái thái nhưng thủy chung trầm mặc, nàng thậm chí nhẹ nhàng lấy tay ở một bên Việt Tú Nhất cái kia hơi có chút tay run rẩy bên trên vỗ vỗ, ra hiệu cháu trai không cần phải sợ.

"Tất cả đều nhớ kỹ cho ta, Thiên Thu đương nhiên là lão con trai của 4, nếu không ta không có chuyện làm, ôm đứa bé trở về ghi vào hấn danh nghĩa?"

Lời này vừa nói ra, bên kia phản ứng của mọi người Việt Thiên Thu không biết, có thể chính hấn lại quả thực giật nảy mình, ngồi xổm được có chút tê dại chân mềm nhũn, trực tiếp đặt mông ngồi trên mặt đất. Có thể mấy lấy lại tinh thần, hấn vẫn không khỏi được thảm than lão gia tử thật to giao hoạt.

Trận kia hoả hoạn đằng sau gặp gỡ bất ngờ Việt lão thái gia, quả thực là hấn ở kiếp này lớn nhất may mắn, có thể đó cùng Việt tứ lão gia có một mao tiền quan hệ sao?

Hấn tại Hạc Minh hiện ngay người tốt như vậy mấy năm, nhưng cho tới bây giờ không nghe thấy Lão thái gia đề cập hấn cùng Tứ lão gia có cái gì liên quan. . . Ngược lại hấn một mực nghe Lão thái gia ồn ào nói, nhìn hấn cho Tiểu Tứ tìm cái thật tốt con trai. . .

Bất quá, Việt lão thái gia tề lên phân gia cái này đại sát khí, sau đó lại lại ném ra cái gọi là hấn chân chính thân thể, đây coi như là lần nữa đem trong nhà người vụn ở cùng một chỗ. Này vừa để xuống vừa thu lại, rất được bình gia chỉ đạo.

Ngồi dưới đất Việt Thiên Thu đang ở cú đầu suy nghĩ lão gia tử binh pháp, đột nhiên chỉ nghe sau lưng lần nữa bị người thọc hai lần. Lần này, hấn quả thực có chút mất hứng quay đầu nhìn lại, đang muốn khuyên bảo Chu Tề Nguyệt đừng như vậy khó chơi, lại không nghĩ rằng nàng mặt mũi tràn đầy khản trương đối với mình gật đầu lại lắc đầu, chờ ý thức được không thích hợp, hấn lại quay đầu lại lúc, lại phát hiện Việt lão thái gia đã đứng ở trước mặt.

"Ranh con, liền biết ngươi ở đây."

Việt Thiên Thu tê cả da đầu tro mắt nhìn xem Việt lão thái gia nắm chặt cổ áo của mình đem chính mình ra bên ngoài kéo, đúng là quên phản kháng. Đợi đến hấn hiện thân trong sân, đối mặt cả một nhà trường bối, đang cố nặn ra vẻ tươi cười muốn nói chút gì đó, phía sau liền bị vỗ một cái.

"Tất cả đều nhớ kỹ cho ta, thằng ranh con này là ta dẫn lớn, tính toán hấn chẳng khác nào tính toán các ngươi lão tử!"

Bị mang theo Việt Thiên Thu thấy Việt Tú Nhất toát ra mấy phần thực tình hâm mộ, nghĩ thâm lão gia tử này phát biểu tuy quá cường thế, nhưng cảm giác còn thật là sáng khoái.

Có như thế cái cường nhân che đây, hấn chẳng lẽ không phải cầu còn không được sao?

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Hạc Minh hiện bên trong tiểu quá đường

Đề tôn huân nhi đằng sau, Việt lão thái gia liền đem không chào đón hai đôi với nhi tử người vợ đều đánh đi, đơn độc lưu lại Đại thái thái cùng Việt Tú Nhất tổ tôn. Hấn đối Đại thái thái cái này con dâu trưởng xưa nay nhiều mấy phần kính trọng, lại thêm sau đó phải hỏi cái kia An Nhân Thanh, hấn một cái lão đầu từ đến cùng có mấy phần không tiện, giữ lại xưa nay trầm ổn đa trí con dâu trưởng cũng có thể nhiều cái dự thì.

Thế nhưng là, liếc nhìn vàng thật không sợ lửa đứng tại hấn bàn đọc sách bên trên Việt Thiên Thu, hấn nhin không được lại chịu chán nản.

Phát giác được gia gia tầm mắt Việt Thiên Thu nặt mũi tràn đầy vô tội: "Trường An bồi tiếp Đại bá mẫu, ta bồi tiếp gia gia, có cái gì không đúng sao?"

Được, thế mà còn bị thẳng ranh con này ép buộc!

Việt lão thái gia hung hăng trừng Việt Thiên Thu liếc mắt, cuối cùng vẫn là không có đem người cường chế di dời, lập tức liền phân phó Việt Ảnh đem người áp tiến đến.

Làm Đại thái thái thấy cái kia bước qua cánh cửa vào nhà thiếu phụ lúc, dù là nàng ngay từ đầu liền không tin tưởng lắm cái kia kéo mà mang nữ tới tìm thân mẹ con ba người, lúc này cũng không thể không thừa nhận, nhưng bằng sắc đẹp, thiếu phụ này đúng là ta thấy mà yêu, người bình thường nhất định sẽ tin tưởng Việt tứ lão gia cùng người có cái gì đầu đuôi. Nàng bất động thanh sắc quan sát một chút tay chân của đối phương, này mới thu hồi ánh mắt.

Bất quá, cũng chỉ xem cái kia hai tay, cũng không lớn giống như là mười ngón không dính nước mùa xuân tiểu gia bích ngọc.

Mà Việt Thiên Thu trước đó không chút kiêng kỵ trêu chọc lúc, đã thấy rõ ràng vị này tên giả mạo tư thái dung mạo, lúc này ánh mắt cũng là quy củ. Giờ này khắc này, hấn rũ xuống con mắt quay tròn trực chuyển, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, Nghiêm Hủ cùng Chu Tế Nguyệt này một lớn một nhỏ có thể hay không lợi dụng cái kia thân thủ tốt chạy tới nghe lén, có thể lão gia tử câu nói tiếp theo lập tức liền đem ý niệm này cho tước không có.

"Tiểu Ảnh, cho ta bảo vệ tốt bên ngoài, phạm là có người muốn tới đây nghe lén, tất cả đều đánh cho ta ra ngoài!"

Nghe được Việt Ảnh đáp ứng một tiếng lui xuống, Việt lão thái gia hoàn toàn yên tâm, lập tức nhàn nhạt hỏi: "Hiện tại, ngươi có khả năng đem lời nói rõ ràng ra. Đến cùng là ai mua được ngươi qua đây, hai đứa bé kia lại là thế nào cái lý do. Chỉ cần đều là lời nói thật, ta sẽ không thái quá làm khó dễ ngươi. Nếu không, lừa dối lần mệnh quan triều đình, ngươi phải biết là kết cục gì."

Cứ việc Việt Ảnh ở ngoài cửa, trong phòng chỉ là một đám già trẻ phụ nữ trẻ em, nhưng An Nhân Thanh lại chỉ cảm thấy cả người phảng phất bị người khóa chặt giống như, từ phía sau lưng mỗi một cái lông tơ căn đều có thể phát giác được thật sâu lạnh lẽo, bởi vậy cái trán không khỏi hơi hơi đỏ mồ hôi, khó khăn mới trấn định lại, mạnh gạt ra một cái nụ cười.

"Hồi bẩm Lão thái gia, tìm đến tiểu phụ nhân làm chuyện này, là một cái gia đình giàu có gia đình bộ dáng người. Hấn nói Việt tứ lão gia rồi nhà trốn đi nhiều năm chưa về, cho tiểu phụ nhân hai mươi xâu tiền, nói là đi mua hai sạch sẽ chút hài tử, giả mạo Tứ lão gia thân sinh đưa tới, sau khi chuyện thành công hứa 100 xâu. Hấn trả lại cho tiểu phụ nhân hôn thư các loại tất cả vật chứng, vừa mới tiểu phụ nhân đều lấy ra."

Nghe đến đó, Việt Thiên Thu thoáng nhìn Việt lão thái gia chau mày, hấn liền giống như tò mò mở miệng hỏi: "Trước ngươi nói là khách giang hồ bán hiệu, khách giang hồ bán hiệu là có ý gì?"

An Nhân Thanh không nghĩ tới Việt Thiên Thu lại hỏi cái này, liếc nhìn Việt lão thái gia cùng Đại thái thái, thấy hai người đều không có ngăn cản Việt Thiên Thu vấn đề, nàng liền không quá tự nhiên nói: "Liền là khách giang hồ mãi nghệ ý tứ, tiểu phụ nhân có thể đùa nghịch hai cây đại đao, đi đơn dây thừng, đùa nghịch tạp kỹ. . . Nhiều như rừng đều sẽ mất tay."

Việt Thiên Thu thuận miệng hỏi tiếp: "Nói như vậy, ngươi kinh nghiệm giang hồ hết sức phong phú? Nếu như là như thế, gặp được loại này tìm tới cửa chuyện tốt, chẳng lẽ sẽ không thuận tiện theo dõi một thoáng chủ thuê, quay đầu một phần vạn có vấn đề, cũng tốt ăn dè béo lại cần ngược lại chủ thuê, hai đầu được lợi?"

Đang cúi đầu uống một ngụm trà Việt lão thái gia trực tiếp phun tới, liền liền Đại thái thái cũng không khỏi được hơi kinh ngạc mà nhìn xem Việt Thiên Thu. Chỉ có Việt Tú Nhất mặt mũi tràn đầy hồ nghi, rốt cục nhin không được hỏi: "Dê béo là cái gì?"

Việt Thiên Thu gặp người người đều nhìn chính mình, hấn biết mình nóng lòng, vội vàng thấp giọng nói thầm: "Ta nghe sư phụ nói. . ."

An Nhân Thanh bị Việt Thiên Thu như thế cái tiểu hài tử xuyên phá này một, tự nhiên trở tay không kịp. Có thể nghĩ đến trước đó Việt Thiên Thu nói Nghiêm Hủ là Huyền Dao đường chương môn đệ tử, giang hồ môn đạo nhất định tinh thông, nàng cảm thấy không giấu được, lại thêm cũng muốn cho

Việt lão thái gia lưu cái ấn tượng tốt, ngày sau tại Việt phủ tháng ngày cũng tốt hơn chút, dứt khoát cũng liền không già bộ kiêu khiếp, lập tức nói thẳng ra.

"Cứu công tử nói không sai, như thế một vụ làm ăn lớn, ta đương nhiên được biết rõ ràng đến cùng là ai tìm ta, cho nên xác thực trái lại theo dõi qua người kia. Tuy nói người này hết sức xảo quyệt, mà dù sao trước sau gặp qua ta ba lần, ta ba lần bên trong chỉ cần thành công một lần, liền có thể nhô ra lai lịch của hắn. Hắn đến cùng không có tránh thoát đi, bị ta phát hiện đó là trong thành Kim Lăng năm ngựa đường phố Dur gia người, nhưng một lần cuối cùng gặp qua ta đằng sau, ta liền không có tại dư trước cửa nhà thấy qua hắn ra vào."

Đây là Hạc Minh hiền bên trong không có gì ngoài Việt Tú Nhất cái này sách nhỏ ngọc bên ngoài, mỗi người đều có thể tiếp nhận đáp án. Bởi vậy Việt lão thái gia tia không ngạc nhiên chút nào nhũ mảy, lập tức tức miệng mắng to.

"Họ Dư quả nhiên đều không hàng tốt, lão tử vong ân phụ nghĩa, tiểu tử bè lũ xu nịnh, thượng bất chính hạ tắc loạn, một nát nát một tở!"

Việt Thiên Thu vừa mới đầu hỏi kiến công, hẳn biết mình hẳn là khiêm tốn một chút, có thể Lão thái gia muốn đem An Nhân Thanh cho hẳn, hẳn đôi này tâm ngoan thủ lạt thiếu phụ nhưng bây giờ có chút khúc mắc, nhất là Chu Tử Nguyệt còn phát hiện nữ đồng gia mình đầy thương tích, hẳn tất nhiên là càng không thoải mái.

Cho nên Lão thái gia sau khi mừng, hẳn lại hỏi: "Vây tại sao người mang nữ hài nhi trên người nhiều như vậy thương, đều là người đánh?"

An Nhân Thanh bây giờ đối Việt Thiên Thu đó là cơ hồ làm yêu nghiệt xem, nghe xong lời này, nàng cuống quýt liền giải thích rõ nói: "Cửu công tử, đây đối với hải tặc ta mua được cũng liền hơn mười ngày, cũng chính là đánh bọn hắn mấy lần để bọn hắn phục quản, tuyệt đối không có ngược đãi bọn hắn. "

Chính nàng cũng biết lời này rất khó thu tín tại người, đúng là ủy ủy khuất khuất lại quỳ xuống: "Ta chỉ là vì bớt mấy xâu tiền. Trên mặt bọn họ nhìn xem còn làm sạch, liền là trên người có chút mới thương vết thương cũ, một người bán cho người làm con nuôi, bây giờ người ta lại có con trai, đối với hắn liền hà khắc rồi. Một cô bé khác mà là con dâu nuôi từ bé. . . Cũng bởi vì trên người dân làm không qua đi, bán giá tiền liền tiện nghi, ta nghĩ thăm quay đầu chỉ cần mình trông coi, đừng để người ngoài cho bọn hắn tắm rửa, cái này nhìn không ra. . ."

Không nghĩ tới gặp gỡ già trẻ lớn bé một đồng khôn khéo người! Nàng đi giang hồ nhiều năm như vậy, lần thứ nhất cảm lớn như vậy bỏ nhào!

Việt Thiên Thu không nghĩ tới hỏi ra đúng là như thế cái duyên có, liền về mặt có chút run rẩy. Cái này, hẳn muốn hỏi nhất vấn đề đã hỏi xong, cũng liền ngâm miêng lại.

Mà Lão thái gia trên mặt không thấy vừa mới chửi mẹ tức giận, hần cười híp mắt nhìn xem Đại thái thái nói: "Phụ nhân này nếu là đưa đến bên ngoài, rất dễ dàng bị người nói này nói kia, ta dự định dứt khoát đem nàng lưu cho Thiên Thu, ngày sau trong phòng trông nom một ít chuyện nhưng cũng tiện nghi, không thiếu được muốn người đem người nhận đi thật tốt dạy dỗ, trong nhà những người khác qua tay, ta lại không yên lòng."

Đứng hầu tại tổ mẫu bên người Việt Tú Nhất kém chút lên tiếng kinh hô, Đại thái thái nhưng từ cho gât đầu cười.

"Lão thái gia chú ý này không tệ, như thế bên ngoài người lượng cũng không dám nói ta Việt gia không nhận lão tứ người vợ. Chỉ bất quá, theo con dâu ngu kiến, Lão thái gia trước đem ba người bọn họ đưa đi Ứng Thiên phủ nha ra toà, lừa dối lần chưa thoả mãn, cũng chính là phụ nhân này quá hình mỏng trách thôi, phán qua về sau, liền đem đôi kia hài tử chọn lấy người trong sạch thu dưỡng, lại đem phụ nhân này dẫn hồi trở lại Việt phủ chính là."

Mà Việt lão thái gia liền cười ha ha, đối con dâu trưởng giờ ngón tay cái lên nói: "Tốt, quả nhiên là anh hùng sở kiến lược đồng!"

Việt Thiên Thu không thể không bơi phục trong nhà hai vì này nhất nhân vật lợi hai.

Nào ra chuyện như vậy, Việt gia không quan tâm xử lý như thế nào, gian ngoài đều sẽ có người nói láo đầu, nói cái gì không nhận ngàn dặm tìm nơi nương tựa con dâu cùng tôn tử tôn nữ loại hình lời ong tiếng ve, cần phải dựa theo Đại thái thái như thế rút củi dưới đáy nồi, lưu lại tự xưng con dâu An Nhân Thanh, lại đem một đội cái gọi là con cái đưa cho người ngoài thu dưỡng, này lập tức liền có thể đoán tuyệt hơn phân nửa nghi luận.

Dù sao, dù cho có một chút xiu hoài nghi người là thật, không phải là trái lại, đem con cái lưu lại, đem nữ nhân đuổi đi? Hay hoặc là hai người đều tìm cái danh mục lưu lại?

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net.**

Chương 61: Hành hiệp trượng nghĩa

Kim Lăng Ngũ Mã đường phố Dư gia, đã từng là toà này Kinh Thành số một hào trạch một trong, cho dù tại bây giờ dư xây long đã không phải là Lại Bộ Thị Lang đằng sau, ở đây cũng chỉ là yên lặng rất ngắn một hồi công phu, sau đó lại lần nữa trở nên ngựa xe như nước.

Nguyên nhân rất đơn giản, vốn nên là chỉ là xuất thân hàn môn dư xây long, lại bị Giang Lăng Dư thị thừa nhận là nhánh bên!

Lập tức theo bản hàn nhà giàu mới nổi, thành có khả năng đối ngoại tuyên dương thế gia môn đình, Dư gia từ trên xuống dưới tự nhiên là cùng có vinh yên. Huống chi, dư xây long dĩ nhiên là tạm thời bãi quan nhân rồi, hấn trưởng tử Dư Trạch Văn lại vẫn dùng quá thân phận học sinh ở lại kinh thành, giao du rộng lớn, cũng không ít danh sĩ đều giao hảo, bọn hạ nhân đương nhiên cảm thấy Dư gia có người kế tục, có hi vọng.

Có thể Dư đại công tử trước đó vài ngày vậy mà tại cái bảy tuổi tiểu hài trên người cầm lớn bỏ nhào!

"Trượng nghĩa mỗi theo giết chó bồi phận, phụ lòng có nhiều người đọc sách. . . Ai, đại thiếu gia làm sao lại xui xẻo như vậy!"

"Xuyt, người muốn được quản gia nghe thấy? Hai ngày trước cái kia ai không cẩn thận niệm hai câu này, bị mang xuống đánh gần chết!"

Hai cái cửa phòng hai mặt nhìn nhau liếc mắt, lần thứ nhất cảm thấy này nhìn như đình viện thật sâu Dư gia giống như có như vậy một chút nguy hiểm.

Này chút Thiên Quan tại Việt lão thái gia cùng với nuôi tôn Việt Thiên Thu nghe đồn quả thực là trong thành Kim Lăng lửa nóng nhất, không có cái thứ hai.

Bái sư bữa tiệc đôi này tổ tôn cùng Đông Dương trưởng công chúa mẹ con hợp lại, đem hình bộ vị kia không nhân duyên Thượng thư đẩy xuống đài không được. Thuận tiện Đông Dương trưởng công chúa giải thích cái gọi là lão con trai ngâm hạt châu truyền ngôn, lại bởi vì cái kia xưa nay thần long kiến thủ bất kiến vĩ con trai Nghiêm Hủ làm Việt Thiên Thu lão sư, trước đó cùng Việt lão thái gia nào không qua cùng nàng đứng là cùng khúc mắc tiêu hết, có chút châu liên bích hợp dấu hiệu.

Mà Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu sư đồ, tại pháp trường bên trên cái kia một tửu lâu, đem hình bộ thượng thư Ngô Nhân Nguyên cùng tổng bộ ti một đám người đều cho lừa thăm rồi. Hiện tại ngự sử trung thừa bù húc cùng hình bộ thị lang cao trạch chi còn tại đuổi theo Ngô Nhân Nguyên đuổi đánh tới cùng.

Cái này cũng chưa tính, hai ngày này còn có cái ngầm truyền bá tin tức ngầm, nói là Nghiêm Hủ mang theo Việt Thiên Thu lặng lẽ tiến cung, đem Anh Vương lý dễ dàng mình đánh!

"Đại thiếu gia làm sao lại xui xẻo như vậy? Cái kia Việt Thiên Thu bắt quả là con nuôi mà thôi, không phải nghe nói hai ngày trước lại tự xưng là càn gát Tứ thái thái nữ nhân mang theo con cái tìm tới cửa sao?"

"Người còn không biết? Việt lão thái gia trực tiếp nhường cận vệ đem người hướng Ứng Thiên phủ nha đưa tới, nữ nhân kia kêu trời trách đất nói mình chỉ là ham Việt phủ phú quý, mang theo hai cái nhật được hài tử liền đến nhà đe dọa, nàng chỉ là cái khách giang hồ bán hiệu, kết quả Việt lão thái gia cái kia tên hộ vệ nhìn xem người chịu 10 nhỏ tám, thế mà cầm bạc đem một đôi hài tử nhờ một hộ người trong sạch thu dưỡng, đem nữ nhân này dẫn trở về."

Nếu như là đưa tiền nữ nhân, dẫn đi hài tử, cái kia còn có thể lý giải, Việt lão thái gia là muốn đuổi đi con út cưới không vừa lòng ý nữ nhân, đem chính mình huyết mạch cho lưu lại, có thể Việt gia lại vẫn cứ là đưa tiền hài tử, dẫn đi nữ nhân!

Lần đầu biết được tin tức này người gác cổng Vương Nhất Đình ghen hờn nhìn trần trời, thật lâu mới nuốt nước miếng một cái nói: "Việt lão thái gia xác thực không tầm thường."

Hắn có thể sẽ không cho là, Việt gia ham nữ nhân kia sắc đẹp. . . Dùng Việt gia bây giờ thanh thế, muốn cái gì nữ nhân không có?

Nhưng mà, hấn này vừa dứt lời, liền nghe đến sau lưng truyền đến một cái thanh âm lạnh như băng.

"Người nếu như thế hướng tới Việt gia, như vậy thì đi Việt gia người hầu tốt!"

Vương Nhất Đình cả người nhất thời cứng đờ, hấn gần như là một tác một tác di chuyển đầu quay đầu, khi thấy rõ phía sau vị kia đứng là đại thiếu gia Dư Trạch Văn lúc, hấn không khỏi dọa đến bắp chân run lập cập, vô ý thức quỳ trên mặt đất, có thể nghĩ muốn đập đầu cầu tình, thân thể lại cùng cứng đờ như vậy, trong miệng thậm chí nói không nên lời một chữ tới.

"Còn đứng ngây đó làm gì, cho ta đem cái này cầu tài buộc, trước nhốt vào kho cũi, chờ ta trở lại xử lý!"

Mãi đến bị dây gai trói thành bánh chưng, Vương Nhất Đình này mới hồi phục tinh thần lại, có thể theo trong miệng bị người nhét vào một thanh đao Hồ Đào, hấn là một chữ đều nói không nên lời, muốn hướng đồng bạn cầu cứu, nhưng nhìn đến cái kia cầm như hén gia hỏa, hấn liền triệt để tuyệt vọng. Đợi đến bị người xô xô đẩy đẩy nhốt vào kho cũi, cho tới bây giờ liền là kiểu vui vẻ hấn đơn giản muốn khóc.

Hấn âm thầm tính toán chính mình hội lần lượt nhiều ít hèo, hội què chân gãy chân, vẫn là sẽ trực tiếp mất mạng, duy chỉ có không nghĩ tới khả năng sám

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Tinh thần đường!

Cứ việc khiêng thương chưa lành, nhưng Việt Thiên Thu nằm ý thói quen, lại là so lúc trước tốt hơn nhiều.

Nhận rõ ràng chính mình còn rất nhỏ yếu, chỉ bắt quá lưng tựa đại thụ tốt hóng mát hiện thực, dù cho gần nhất Nghiêm Hủ bởi vì hắn còn tại đường thương, không còn tới gọi sớm, hắn lại phân phó Lạc Hà mỗi ngày kịp thời kêu hắn, rửa mặt thay quần áo, một chút ăn một chút gì, liền tự giác tự nguyện trong sân luyện tập Ngũ cảm hí. Mấy ăn xong điểm tâm viết mấy chữ về sau, đương nhiên là tiếp tục luyện, nhưng chỉ có thể là không xuất mồ hôi trình độ.

Cứ việc cái này cùng đòi sau lão đầu lão thái tại công viên bên trong đánh có như vậy một chút tương tự, nhưng Nghiêm Hủ lời giải thích hắn vẫn là hết sức tin phục.

Dù sao, Nghiêm Hủ theo Đông Dương trưởng công chúa trong miệng hồi nhỏ gả yếu, đến bây giờ vượt nóc băng tường như giẫm trên đất bằng, đây chính là thấy được.

Dùng Nghiêm Hủ lời nói tới nói, tiểu hải tử thân thể đang ở phát dục, muốn luyện võ liền muốn đánh căn cơ, đến lúc đó còn muốn đủ loại tẩm thuốc kích thích gân xương da, lớn mạnh tinh khí thần, thông tục nói liền là chỉ luyện không đánh, chờ đến mười tuổi qua đi, mới có thể bắt đầu tiếp xúc nhất định chiêu thức cùng đấu pháp, nhưng tuyệt không thể tùy tiện cùng người đi đánh, còn phải tiếp tục luyện thể dưỡng sinh. Chỉ có thân thể tinh khí thần đủ, mới có thành cao thủ khả năng.

Có thể mỗi khi gặp Nghiêm Hủ nói cái này, Việt Thiên Thu liền không nhịn được đi xem Chu Tề Nguyệt, trong lòng buồn bực muốn thật giống là Nghiêm Hủ nói, Chu Tề Nguyệt này một thân công phu chẳng phải luyện sai lệch? Nhưng mà, nghĩ thì nghĩ như vậy, hắn còn không đến mức ngu dốt đến đến hỏi người ta.

Này trên trời buổi trưa, khi hắn tại bãi tập buổi sớm xong sau ăn xong điểm tâm, lần nữa đến Thanh Phân quán trong sân, hồi ức Nghiêm Hủ những cái kia động tác, luyện nữa một lần Ngũ cảm hí lúc, hắn liền nghe đến phía sau lưng truyền đến Chu Tề Nguyệt cái kia thanh âm thật thấp.

"Nghiêm tiên sinh thật là một cái tốt sư phụ."

Việt Thiên Thu sững sờ, động tác trên tay không ngừng, trong miệng lại phụ họa nói: "Vậy dĩ nhiên, sư phụ dạy sự chịu đựng của ta thật không thể chê."

"Đúng vậy a, ta lần thứ nhất biết, sư phụ còn có thể giống hắn như thể hiện lành kiên nhẫn, mà không phải động một tí quát lớn đánh chửi. Sư phụ ta lúc trước đối ta mấy cái kia sư huynh cho tới bây giờ đều không có sắc mặt tốt, hắn đối ta đã rất khá, nhưng ta cũng bị mắng khóc qua rất nhiều lần."

Việt Thiên Thu liền mồ hôi, nghĩ thầm đối cái mất cha lạ ly như thế nghiêm ngặt, Bạch Liên tông vị tiền bối kia chỉ sợ đúng là cái nghiêm sư. Nhưng nhìn đến tiểu nha đầu tâm tình sa sút, hắn biết đối phương cũng không phải là phản nân sư phụ, mà là chỉ sợ tưởng niệm thân nhân, hắn chỉ có thể dùng lại động tác, vắt hết óc an ủi nàng.

"Sư phụ cùng sư phụ cũng là không giống nhau. Sư phụ ta là cảm lấy năm đó sư tổ dạy hắn bộ kia tới dạy ta, sư phụ người cũng là cảm lấy năm đó sư tổ người cái kia một bộ tới dạy người. Nhưng lý niệm khác biệt, ái đồ chỉ tâm lại là giống như đúc. Mà lại, sư phụ người nhất định ở trên trời thời thời khắc khắc nhìn xem người, hi vọng tương lai người kế thừa y bát của hắn, đem Bạch Liên tông phát dương quang đại."

A di đà phật, chỉ cần Bạch Liên tông không phải Bạch Liên giáo, người làm sao phát dương quang đại đều được!

Hắn ngừng lại một chút lại tiếp tục nói: "Còn có người Thất thúc sự tình. . ."

"Thất thúc sự tình ta nghĩ thông suốt rồi." Chu Tề Nguyệt đột nhiên cắt ngang Việt Thiên Thu, "Lão thái gia đã đáp ứng ta, chỉ cần Thất thúc thật không có phạm tội chết, hắn liền sẽ nghĩ cách bảo đảm hắn một cái mạng, đến lúc đó hắn sẽ để cho ta đi gặp hắn."

Gia gia lúc nào liền cái này cũng hứa hẹn qua?

Việt Thiên Thu quả thực như trút được gánh nặng. Gia gia xuất mã, một cái đình hai, đem cả kiện sự tình làm được thỏa thỏa thiếp thiếp, căn bản không có hắn chuyện gì!

Hắn cười ha ha, đang chuẩn bị tiếp tục luyện tiếp, ngoài cửa lại truyền đến Nghiêm Hủ âm thanh quen thuộc kia: "Vi sư thật sự là không nghĩ tới, nghe lời đồ nhi người bây giờ như thể tự giác, không uống công ta có ý chạy một chuyến Dư gia."

Nghiêm Hủ ra sân luôn làm người chú mục. Làm Việt Thiên Thu kịp phản ứng lúc, cũng chỉ thấy vị này Nghiêm Lang mang theo một cái người nghênh

ngang theo đi vào cửa, mặc dù không có leo tường, có thể trong tay hân người kia đang liều mạng phản kháng, cũng không luận như thế nào đều không thể thoát ly chương khống, một màn này xem ở Việt Thiên Thu mấy trong mắt người, không người không phải nhìn mà than thở.

Vị này diễn lại là thế nào vừa ra?

Mà Việt Thiên Thu càng để ý là, Nghiêm Hủ vừa mới đi nói một chuyện Dư gia!

Hắn căn bản còn chưa kịp hỏi, Nghiêm Hủ liền tự mình nói ra: "Lần trước ta nghe được người nói, Dư gia tiểu tử tầm mắt chật hẹp, quả lại chính là. Ủ, đây là bọn hân Dư gia một cái gia đình, hân chỉ bất quá nói một câu Việt lão thái gia lợi hại, liền bị Dư tiểu tử hạ lệnh buộc nhét vào kho cũi mây trở về lại thu thập. Ta nhìn không được, liền đem người ôm trở về."

Vương Nhất Đình đơn giản muốn khóc. Hắn tuy nói rất có nguyên tắc, không muốn tùy tiện liên phản chủ gia, có thể không hiểu thấu bị người theo kho cũi bên trong phóng ra, hân trong lòng rõ ràng lúc này đầu không có cách nào nói rõ lí do, chỉ có thể lặng lẽ chạy trốn.

Nhưng mà, hân chỗ nào có thể nghĩ đến, khó khăn treo tường đi ra còn không có chạy mất, lại gặp Quan gia gia từ trên trời giáng xuống, thấy hân liền con mắt to sáng lên, tới trực tiếp ôm hân đi!

"Ta. . . Ta không phải. . ."

Thấy Nghiêm Hủ trong tay người đã lấp bấp lên, Việt Thiên Thu biết đừng hy vọng người này nói rõ ràng chuyện gì xảy ra, lập tức không thể làm gì khác hơn hỏi: "Sur phụ, làm phiền lão nhân gia người đem lời nói rõ ràng ra được hay không? Ta lúc nào nói với người Dư Trạch Vân sự tình? Còn có, người bên trên Dư gia đi làm cái gì rồi?"

"Ta nghe được người nói chuyện với Tề Nguyệt, cho nên cố ý cho người đi trút giận!" Nghiêm Hủ không có chút nào thừa nhận nghe góc tường ý xấu hổ. Hắn tiện tay buông xuống Vương Nhất Đình, thấy hân ngồi chồm hổm trên mặt đất thở nặng khí, hân liền cười mím nói, "Người không phải nói, trước đó lại là dụ dỗ, lại là đe dọa, đều là Dư gia tiểu tử kia làm khổ đi ra sự tình sao? Ta liền suy nghĩ tới cửa nhìn một chút, Dư gia hiện tại tình hình gì. . ."

Hắn đem gặp gỡ Vương Nhất Đình từ đầu đến cuối trước mơ hồ nói một chút, lập tức liền thần thần bí bí nói: "Sau này ta đi dạo đến sân sau, thấy Dư phủ một cái nha đầu tại trong hậu hoa viên trộm người, cũng là bị ta nghe được cái bí ẩn. Chắc chắn, Dư gia tiểu tử nghĩ treo cao nhánh, cưới ngự sử trung thừa búi húc chất nữ, sau đó muốn đem lúc trước mẹ của hân cho hân đính hôn hôn thư cho cảm trở về. . ."

Lạc Hà cùng Truy Tinh Trục Nguyệt sớm đã bị Nghiêm Hủ này đồng một búa tây một gậy cho nói đến quả thực có chút ngất. Chu Tề Nguyệt thì mở to hai mắt nhìn, gắt gao nhìn chăm chăm hết nhìn đông tới nhìn tây, phảng phất thời khắc chuẩn bị chạy trốn Vương Nhất Đình.

Chỉ có Việt Thiên Thu đã thành thói quen Nghiêm Hủ tiết tiết, lúc này hiểu rõ cái kia ngụ ý, hân liền không nhịn được vừa bực mình vừa buồn cười: "Sur phụ, vấn đề này có gia gia đâu, người mạo hiểm như vậy chui vào Dư gia, một phần vạn ra chút chuyện làm sao bây giờ?"

"Biết Thiên Thu người quan tâm nhất sur phụ." Nghiêm Hủ ngược lại xem Việt Thiên Thu thế nào đều là tốt, lúc này không những không lấy làm ngang ngược, ngược lại cười đến mặt mày hớn hở, "Yên tâm, Dư gia duy nhất cái kia cao thủ đi theo Dư Trạch Vân đi ra cửa, ta đi chuyển này không ai phát giác. Người khác khẳng định cho rằng cái tên này là chính mình tránh thoát dây gai trộm chạy đến, nhiều lắm là Thượng Quan phủ báo cái đào nô mà thôi."

Vương Nhất Đình chỉ cảm thấy khóc không ra nước mắt. Thua thiệt hân còn tưởng rằng người ta là hiệp khách nghĩa vi hoài Quan gia gia đâu, kết quả căn bản chính là cái chày gỗ! Nếu là hân không chạy, cố gắng lần lượt ngừng lại đánh liền đi qua, giờ có khỏe không, hân bị quan phủ lưng bắt thành đào nô, về sau làm sao bây giờ?

Mà Nghiêm Hủ này còn chưa nói xong, chỉ Vương Nhất Đình lại cười híp mắt nói: "Mà lại ta cứu được cái tên này, hân há miệng liền nói tuyệt sẽ không làm bán Dư gia sự tình, thời đại này có phẩm hạnh như thế, rất hiếm thấy. Thiên Thu người dứt khoát liền thu hân đương gia đình tốt. Trước đó lão gia từ không phải mới định đem cái kia An Nhân Thanh làm cho người sự tình sao? Cùng cái tên này phối đôi vừa vặn!"

Việt Thiên Thu kém chút một ngụm máu sặc phun ra ngoài.

Chính người không thể cưới vợ, dù cho không có cùng cha của hân Việt tứ lão gia giống như rời nhà trốn đi, thế nhưng lẫn lộn giang hồ nhiều năm như vậy, Đồng Dương trưởng công chúa hận đến nghiêng răng lại không có cách, hiện tại người làm sao lại nóng như vậy trung lên cho người ta phối đôi rồi?

Lại nói, cái kia gọi là An Nhân Thanh nữ nhân theo Ứng Thiên phủ nha sau khi đi ra, hiện tại còn nhét vào Đại thái thái cái kia học quy củ đâu!

Nghiêm Hủ phát hiện chu vi ánh mắt toàn đều không đúng lắm, nhất là Vương Nhất Đình, trong ánh mắt kia quả thực là trong ngượng ngùng pha tạp vào kinh hi, vội vàng ho khan nói: "Ý của ta là nam nữ phối hợp, làm việc có lực, các người tuyệt đối đừng xuyên tạc ta ý tứ."

Lần này, Lạc Hà mấy ba cái nha đầu tất cả đều hết sức vui mừng, Việt Thiên Thu sững sờ phía dưới, cười đến trực tiếp ngồi xổm xuống che bụng, liền Chu Tề Nguyệt phốc phốc cười ra tiếng.

Mà cô độc nhiều năm Vương Nhất Đình này kinh hi sức mạnh còn không có nhắc lên liền tiết, đơn giản mong muốn khóc ròng ròng.

Sau khi cười xong, Việt Thiên Thu rốt cục đứng dậy, quyết định xoay hồi trở lại bị Nghiêm Hủ mang lệch mạch suy nghĩ: "Sur phụ, nói chính sự, người đến cùng muốn làm gì?"

Nghiêm Hù càng là nói như vậy, Việt Thiên Thu càng là cảm thấy không đáng tin cậy.

Ảnh thức đó là cái gì người? Nhớ ngày đó Chu Tể Nguyệt liền lộ một mặt, người ta liền biết đó là Bạch Liên tông. Bài trừ Ảnh thức chính mình cũng xuất từ Bạch Liên tông, nhưng hắn đi đội gai nhận tội không đánh đã khai thời điểm, Việt Ảnh rõ ràng đã sớm biết Chu Tể Nguyệt sự tình. Như thế một cái tình thế người, sẽ bị Nghiêm Hù loại này không đứng đắn lừa gạt?

Đừng lấy tới cuối cùng, ai gạt ai cũng không biết. . .

Có thể Nghiêm Hù đều thành công đem hắn ngoạn đi ra, hắn ngấm lại vẫn là không có ở người ta trên đầu giọt nước lạnh. Mà đúng lúc này về sau, hắn phát hiện bên kia công nam tử trung niên rốt cục tại lâu đài sau khi trầm mặc nói chuyện.

"Cô nương, quý phủ yêu cầu, trước đó người cũng chuyển cáo chủ nhân nhà ta, có thể đây có phải hay không là quá công phu sư tử ngoạm rồi? Cứ dùng liền khối 600 mẫu ruộng nước ai cũng biết là cái gì giá thị trường, coi như dựa theo mỗi mẫu đất 10 xâu thành phố giá trị tới tính toán, cũng ít nhất là sáu ngàn xâu. . ."

"Ai bảo Dư gia lật lọng muốn hối hôn?" Áo lam cô gái khinh thường nhũ mào, "Lại muốn từ hôn, lại không muốn trả giá đất, trên đời này nào có chuyện tốt như vậy? Không muốn ra tiền, liền rút cho ta!"

Nghe được như thế một cái tú lệ cô nương gia nhẹ nhàng phun ra một cái lẩn chữ, Việt Thiên Thu đã cảm thấy càng hợp khẩu vị.

Hắn cảm thấy hợp khẩu vị, trung niên nam tử kia vẫn không khỏi được đột nhiên biến sắc: "Chủ nhân nhà ta là lo lắng tình cũ, lúc này mới nhiều lần dùng lễ muốn nhờ, quý phủ không cần rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

"Phạt rượu?" Áo lam cô gái đúng là đột nhiên tiến lên trước một bước, khiến cho trung niên hán tử kia không tự chủ được lui về sau hai bước, "Các người Dư gia muốn thật sự là như thế quang minh chính đại, liền tiếp hai ngày hơn nửa đêm, lần lượt chạy đến nhà ta lên lên lút lút phi tặc là ở đâu ra? Xem ra lần sau không thể đánh đoạn một cái chân đưa Ứng Thiên phủ, hắn là trực tiếp cắt ngang ba cái chân, như thế một ít người mới biết giáo huấn!"

Trung niên nam tử kia nhất thời chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh theo đuôi xương cột tự nhiên sinh ra, đúng là kẹp hai chân sau này lại nhảy một bước.

Hắn tê cả da đầu mà nhìn xem cái kia áo lam cô gái, lấy lại tinh thần lúc liền một khắc cũng không muốn ở lâu, thậm chí ngay cả một câu hình thức đều không còn khí lực nói, trực tiếp quay đầu liền chạy. Hết lần này tới lần khác hắn còn không có chạy bao xa, liền chỉ cảm thấy đầu gối cong bị đồ vật gì đánh trúng, liền chân tê rần tăng tăng hướng phía trước bịch ngã xuống đất.

Rất nhanh, hắn liền phát hiện đến phảng phất có người chậm rãi đi tới bên cạnh mình, gian nan lúc ngẩng đầu lên, này mới nhìn đến tay kia công chính ném đi ném đi, chơi lấy cái gì tròn căng đồ vật áo lam cô gái. Ý thức được đối phương không phải loại lương thiện, hắn chỉ có thể ngoài miệng trong yếu kêu lên: "Người, người đừng làm loạn, chúng ta Dư gia là người thể diện. . ."

"Đạo mạo trang nghiêm nguy quân tử cũng là người thể diện? Ta nhỏ vào!" Trực tiếp gạt một cái, cái kia áo lam cô gái vẫn lạnh lùng nói nói, "xem ở hai nước giao binh, không chém sứ mức, thả người một con đường sống. Trở về đem lời nói rõ ràng ra, lại muốn tới cái gì phi tặc đạo tặc, vậy liền đừng thẳng tiến đến nằm ngang đi ra, nghe đã hiểu ra chưa?"

"Đã hiểu, đã hiểu!"

Trung niên nam nhân kia chặt vật không chịu nổi bò người lên, thấy đối phương tựa hồ thật chịu thả chính mình đi, cuống quýt khắp khiêng liều mạng thoát đi đầu này hẻm nhỏ. Hắn lúc này mới xem như biết, trách không được nghe nói lại muốn tới Tô gia đàm từ hôn chuyện này, trong phủ ba vị trí đầu cái đã tới quân sự một cái sinh bệnh, một cái bị phỏng, còn có một cái trực tiếp rơi ngựa!

Này Tô gia thật sự là có chỉ cạp cái!

Mà bên kia toa cãnh lá rậm rạp trên đại thụ, Việt Thiên Thu đơn giản mong muốn gõ nhịp tán thưởng. Bên người có cái siêu cấp vũ lực tay chân trọng yếu bao nhiêu, hắn đã khắc sâu cảm nhận được, nhưng hôm nay cái này rõ ràng xuống dốc Tô gia vẫn còn cất giấu như thế cái nhường người nhà họ Dư liền tiếp gây kích nử cao thủ, hắn tự nhiên càng thêm kiên định ngày sau phải học giỏi võ nghệ quyết tâm.

Nhưng lại tại hắn lập chí lập chí lớn lập hùng tâm chí lớn thời điểm, đột nhiên chỉ nghe một tiếng bén nhọn phá không tiếng vang, sau một khắc, hắn liền nghe đến bên tai truyền đến Nghiêm Hù một tiếng hắc, lại là như là đằng vân giá vũ, bị Nghiêm Hù ôm theo trên cây nhẹ nhàng rút xuống.

"Nha, hôm nay cũng là náo nhiệt, không có gì ngoài người nhà họ Dư còn có khác khách đến thăm?"

Áo lam cô gái cười như không cười ném trong tay một khóa đồ vật, mà cho đến lúc này, Việt Thiên Thu mới nhìn rõ ràng đó là một khóa đồng viên, không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Mà Việt Thiên Thu cái kia tò mò biểu lộ hiển nhiên lấy nhiễm đối diện áo lam cô gái, nàng cười mỉm giương lên tay, một khóa đồng viên phá không bay đi, vừa lúc thẳng đến cái kia một lớn một nhỏ hai người. Tại nàng trong dự đoán, thứ này thanh thế mặc dù lớn, có thể hắn là vừa vặn xoa lấy bọn hắn bên cạnh thân, nhưng để nàng không nghĩ tới chính là, tuần lãng phiêu dật Nghiêm Hù đưa ra tay trái tìm tòi, lại nhẹ nhàng linh hoạt đem đồ vật đoạn xuống dưới.

Chẳng những đoạn xuống dưới, Nghiêm Hù còn đem đồng viên trực tiếp nhét vào Việt Thiên Thu trong tay: "Thiên Thu, đây là dùng để làm ám khí đồng

Nhớ ngày đó, nếu như không phải trong nhà bị người lừa gạt đi như thế một khối mây đời người truyền thừa xuống, phu thân cũng sẽ không buồn giận.

qua đời, mẫu thân cũng sẽ không sớm ốm chết, nàng cũng sẽ không ly biệt quê hương mai danh ẩn tích đi học võ, thề tìm kẻ thù báo thù! Kết quả võ nghệ học thành, kẻ thù lại là cái bại gia tử, đã sớm đem mảnh đất này bán ra, nàng coi như đem người đánh cho mặt mũi bầm dập cũng không làm gì được.

Hiện tại nàng lại đứng phải như thế cái bại gia tử!

"Bại gia tử xem kiếm!"

Mắt nhìn đối phương trực tiếp công tới, Việt Thiên Thu cơ hồ là trực tiếp sẽ nghiêm trị hù trong tay tránh thoát trượt rơi xuống đất, chạy như khói tới tường vây bên cạnh làm khán giả.

Nghiêm Hù đối với bại gia tử danh xưng như thế này đó là miễn cảm nhất, không có Việt Thiên Thu cái này gánh vác, lại xác định Dư gia hôn thư còn tại trên tay người ta, lập tức tức giận khiêu mi nói ra: "Không nghĩ tới ta thế mà cũng có được người xưng làm bại gia tử một ngày!"

Không đến hai mươi cái chữ, Nghiêm Hù thân hình phiêu hốt, lóe lên thẳng sóc nghiêng đánh cho liên hoàn năm kiếm, tay áo tung bay rất là tiêu sái.

Việt Thiên Thu làm đứng ngoài quan sát quần chúng, nhìn không được hét lớn một tiếng tốt. Nhưng hấn cái kia phá nhãn lực lại chỗ nào nhìn ra được Nghiêm Hù sự đau khổ.

Nhìn như đi lại thong dong, phong độ nhẹ nhàng, nhưng giờ này khắc này, Nghiêm Hù cũng đã sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng.

Hắn vừa mới kém chút bị vậy ngay cả vòng năm kiếm cuối cùng một kiếm cho đâm rách vạt áo!

Cứ việc cũng không có cảm nhận được chân chính mạo hiểm, nhưng tại đồ nhi trước mặt mắt mắt, đây là Nghiêm Hù tuyệt không thể nhìn được, ngay từ đầu vì phong độ vứt bỏ tiên cơ hấn lập tức hít một hơi thật sâu, trong một chớp mắt, cổ họng của hấn bên trong bạo phát ra một tiếng rống to. Mặc dù hấn phí công ở giữa thoáng nhìn cuồng quét bịt lỗ tai Việt Thiên Thu, thỏa mãn âm thầm gật đầu, nhưng lúc này thẳng được cuộc tỷ thí này mới trọng yếu.

Việt Thiên Thu là bởi vì lúc trước tại pháp trường lúc trận kia quan chiến, mới vừa cảm giác tiên tri đi bịt lỗ tai, bây giờ thấy Nghiêm Hù quả nhiên dùng ra chiêu này, thừa dịp người ta Tô tiểu thư bước chân thân pháp cùng kiếm chiêu cân đối xuất hiện một tia vấn đề, trong nháy mắt liền bắt đầu đoạt công, hấn cũng không lo được Nghiêm Hù vừa mới cái kia hủy phong cách vẽ rống to, ở bên cạnh ồn ào giống như ồn ào.

"Sự phụ tất thắng!"

Không để ý bị Nghiêm Hù chiếm cứ thượng phong, Tô Thập Thất cơ hồ tức nổ phổi, hai đùi trên thân kiếm lập tức tăng thêm ba phần chơi liều.

Mà đối với Nghiêm Hù tới nói, đồ đệ cố gắng lên vậy đơn giản liền như lửa cháy đổ thêm dầu, lập tức nhường cả người hấn đều toả ra không giống nhau tinh khí thần. Mặc dù hấn sở trường nhất vũ khí trước mắt không ở chỗ này, chỉ có thể tay không đối chiến hai đùi kiếm, bị thiệt lớn, nhưng hấn nhất thời hưng khởi, đứng là quán khí tại tay áo, ngang nhiên tiếp tục phản công.

Mất thấy tình hình chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, một chiêu một thức tiếng gió thổi càng lúc càng lớn, Việt Thiên Thu sắc mặt bất tri bất giác liền thay đổi.

Xem nào nhiệt là rất tốt, có thể hai vị này không phải đâu?

Cũng không phải cái gì thù giết cha, đoạt vợ mối hận, điểm đến là dùng luận bàn một thoáng là đủ rồi, làm sao lại đánh ra chân hỏa rồi?

Biết Nghiêm Hù tuyệt sẽ không tại chính mình cái này đồ đệ trước mặt mắt mắt, mà cái kia Tô tiểu thư cũng hiển nhiên là cái tranh cường hão thắng, hấn không khỏi suy nghĩ lên kết cuộc như thế nào. Đột nhiên, hấn trong lòng hơi động, sinh ra một cái cực kỳ lớn gan suy nghĩ.

"Không tốt, võ đức ti người đến!"

Kỳ thật, hấn căn bản không rõ võ đức ti là làm cái gì, hoàn toàn chỉ là nghe Đồng Dương trưởng công chúa đối Việt Ảnh đề cập qua đầy miệng.

Cơ hồ là vừa dứt lời, hấn cũng chỉ thấy cái kia chiến đoàn ở trong khó phân thắng bại hai người đột nhiên cùng nhau sau nhảy, trăm miệng một lời hỏi một câu: "Võ đức ti người ở đâu?"

Không chờ bọn họ làm ra động tác kế tiếp, Việt Thiên Thu liền lập tức tăng tăng ho khan nói: "Sự phụ, ta đùa các ngươi chơi. Chém chém giết giết nhiều không tốt, có lời thật tốt nói không được sao?"

Lời này vừa nói ra, Tô Thập Thất cơ hồ tức giận đến sắc mặt đỏ bừng. Tiểu hài này đơn giản đáng giận!

Mà Nghiêm Hù thì nhìn không được cười lên, trực tiếp hai cái lên xuống nhảy đến Việt Thiên Thu bên cạnh thân, sờ lên đồ đệ đầu về sau, thở dài nhẹ nhõm nói: "Này đã lâu lắm không cùng người thống thống khoái khoái đánh một trận, trong thời gian ngắn lại quên đây không phải cùng người sinh từ ước đấu. Tô cô nương, tự tiện xông vào nhà dân là ta không đúng, nhưng ta vừa mới sờ cầu. . ."

Lần này, Việt Thiên Thu rốt cục không muốn để cho Nghiêm Hù tiếp tục nói chuyện. Hấn một cước không nhẹ không nặng đạp tại Nghiêm Hù trên chân, lập tức cướp lời nói: "Tô cô nương, thực sự thật xin lỗi, quân tử động khẩu không động thủ, sự phụ ta liền là tính tình này, vì thế không ít bị trong nhà trưởng bối oán trách. Chuyện là như thế này, Dư gia đại thiếu gia Dư Trạch Văn cùng ta có chút thù. . ."

Hắn khẩu tài vốn là tốt, nhanh gọn đem lúc trước Dư Trạch Văn kẻ sai khiến dụ dỗ chính mình, cùng với sai sử An Nhân Thanh mang theo một đôi nhĩ nữ về đến trong nhà giả mạo hẳn đường mẫu sự tình nói, lập tức liền chừng chặc đằng hoàng hướng về phía đối phương thật sâu làm cái vái chào.

"Sư phụ luôn luôn là cái tính tình nóng nảy, nghe nói đằng sau liền chạy tới Dư gia đi, vừa vặn nghe được hôn thư một đoạn này, liền tự tác chủ trương mang theo ta đi ra nghỉ nửa đường cướp đường. Không nghĩ tới gặp Tô cô nương như thế cao thủ lợi hại, hẳn nóng lòng không đợi được, liền đánh lấy 600 mẫu ruộng nước lấy cớ cùng người đánh một trận. Kỳ thật, hẳn sớm cũng bởi vì không thể kế thừa gia nghiệp lại đi trộn lẫn môn phái, bị trong nhà hẳn đuổi ra ngoài!"

Việt phủ, Dư phủ, Ngô phủ điểm này sự tình, đúng là gần đây Kinh Thành thượng lưu vòng tròn bên trong lớn nhất tin tức, có một không hai, nhưng mà, đối với Tô Thập Thất tới nói, bất luận là Việt Thiên Thu bên đường đem Khâu Sở An cùng Dư Trạch Văn tổn hại được chặt vật không chịu nổi, vẫn là tại quán rượu đem Ngô Nhân Nguyên đây không có cách nào trốn tránh trách nhiệm, những sự tình này nặng một mực chưa nghe nói qua.

Những ngày này nặng đối phó Dư gia từ hôn người còn đến không kịp, lại nói, một mình nặng sống một mình, nào có công phu kia nghe người ta nói này chút?

Chỉ bất quá, vừa mới lĩnh giáo một lần chính mình cho rằng bại gia từ bản lĩnh, bây giờ lại nghe được Việt Thiên Thu như thế bực bực một trận, Tô Thập Thất cái kia đây ngập hỏa khí liền tiêu mất bảy phần. Thấy Nghiêm Hủ về mặt hiển nhiên có chút xấu hổ, nặng tưởng làm là bị vạch rõ ngọn ngành kết quả, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: "Thôi, xem ở người thay hẳn giải thích mức, ta liền không so đo, các người nơi nào đến hồi trở lại đi đâu!"

Việt Thiên Thu tạm thời bỏ dỡ trận này tiếp tục đánh xuống liền sẽ chết người giao đấu, lại không nghĩ dễ dàng như vậy bị đuổi đi. Hẳn ngăn đầu đối Nghiêm Hủ mất đi cái ánh mắt, ra hiệu hẳn tại nguyên chỗ chờ lấy, chính mình lại hướng đi Tô Thập Thất, lập tức tại một cái đối phương hẳn là sẽ cảm thấy khoảng cách an toàn ngừng lại, hẳn nữa chấp tay.

"Tô cô nương, trước đó người cùng người nhà họ Dư nói lời, ta cùng sư phụ đều nghe thấy được, người chiếm lý, hơn nữa còn võ nghệ cao cường, nhưng người trong nhà này chỉ có một mình người sao?"

Nếu không đánh lâu như vậy, liền không có người đi ra liếc liếc mắt?

Thấy Tô Thập Thất lập tức ánh mắt lấp lóe, tránh né tầm mắt của mình, hẳn liền vô cùng thành khẩn nói: "Nếu như là, trừ phi người từ chỗ này dọn ra ngoài, nếu không tiếp xuống người ta nhất định sẽ tới tiếp tục quấy rối người."

Nghiêm Hủ rốt cục nghe được Việt Thiên Thu dụng ý, không có gì hơn là lấy tình động, hiểu chi dùng lý. Hẳn mặc dù cá tính hiềm thấy, thật là nghĩ rõ ràng thời điểm, cái kia vẫn là tương đối khéo hiểu lòng người, lập tức châu liên bích hợp nói: "Kim Lăng phụ cận 600 mẫu đất, giá trị đúng là sáu ngàn sáu trăm lạng, người muốn dựa vào hôn thư đòi hỏi nhiều như vậy đến bù tổn thất, Dư gia không có khả năng đáp ứng."

"Cái kia chiếu ý của các người, ta liền đem này hôn thư không ràng buộc dâng lên, để cho các người cầm lấy đi bồi đền Dư gia?" Tô Thập Thất tuy nói chán ghét Dư gia sắc mặt, cũng không dùng đến trong đó đi, nặng vẫn là như trút được gánh nặng, cho nên lúc này khẩu khí tuy nói có chút buông lỏng, vẫn là mang theo vài phần giọng mỉa mai. Nhưng để nặng không nghĩ tới chính là, Việt Thiên Thu sau đó nói ra một phen nặng căn bản không thể nào phản bác.

"Tô thư thư." Việt Thiên Thu trực tiếp đối đối xưng hô, cố gắng rút ngắn khoảng cách, đền bù vừa mới Nghiêm Hủ cùng người đánh một trận tạo thành ngăn cách, "Nếu là người thật thành công dùng hôn thư thay đổi 600 mẫu đất, Dư gia ăn lớn như vậy thua thiệt, chịu chắc chắn lúc bên ngoài bị đặt, đem người nói thành là vì tiền tài, không tiếc đe dọa tương lai nhà chồng từ hôn nữ nhân. Người liền cam tâm rơi vào cái danh tiếng xấu sao?"

"Tô thư thư, nếu như người không có ý định lấy chồng, hay hoặc là mong muốn chính mình kén rể, hoặc là dứt khoát cao chạy xa bay đến khác địa đi, đó là đương nhiên không quan hệ. Có thể người nếu muốn củ dung, chắc chắn sẽ không rời đi. Người khác nói được khó nghe như vậy, người chẳng lẽ có thể thấy một cái đánh một cái, cần phải nói là nói xấu người có hàng trăm hàng ngàn đầu? Người càng là lợi hại, người khác liền sẽ càng tin tưởng Dư gia tin nhầm."

"Cho nên, nếu bọn hắn muốn hủy hôn, người cũng muốn hủy hôn, sao không như tìm có thể dựa nhất bên trong người, sau đó danh chính ngôn thuận muốn Dư gia phun ra người muốn 600 mẫu đất đền bù tổn thất?"

Nghiêm Hủ đã làm giòn im lặng làm cảm xúc, cho phép ái đồ đi tự do phát huy. Ngược lại trong ký ức của hắn, Việt Thiên Thu ở phương diện này công lực, so với hắn cùng năm đó Việt Tiểu Tứ thêm một khối đều mạnh.

Tô Thập Thất rốt cục không thể không thừa nhận, trước mặt tiêu hài này mỗi chữ mỗi câu tất cả đều nói đến chính mình trong tâm khảm. Nhưng mà, muốn cùng vừa mới cùng mình đánh qua một trận, chính mình giống như còn không đánh lại gia hòa hợp tác, nặng thật sự là có chút trong lòng khó chịu, lập tức nói: "Ý của người là, trong nhà người sẽ cho ta làm này người trong cuộc?"

"Dĩ nhiên không phải, nếu như ta nói là, Tô thư thư người cũng tin không được có đúng hay không?" Việt Thiên Thu biết lúc này hỏa hầu đã đến chín phần, chỉ cần cuối cùng lại thêm một thanh củi đốt, vậy liền hoàn toàn đủ. Hẳn dạo chơi lại cười trên trước hai bước, cười mỉa nói, "Tô thư thư hẳn nghe nói qua, này trong thành Kim Lăng còn có một vị tuy không có võ nghệ, lại có thể làm cho nam nhân không thể không phục ung cân quốc nữ hào."

Lần này, Nghiêm Hủ suýt nữa đem trông mắt trừng ra ngoài, cơ hồ là vô ý thức kêu lên: "Thiên Thu, người không phải là. . ."

Việt Thiên Thu không có nhường Nghiêm Hủ nói hết lời, liền đối mình tự khổ tương Tô Thập Thất mở ra đáp án: "Liền là Đông Dương trưởng công chúa."

đưa ra trước đó như thế không thiết thực yêu cầu? Còn mời cô nương hồi báo Tô tiểu thư, Dư phủ Đại công tử nguyện ý xuất ra 1000 xâu, làm Tô phủ thật tốt tu sửa một phen, nếu như Tô tiểu thư nguyện ý, hẳn cũng có thể mặt khác hỗ trợ tìm một môn tốt việc hôn nhân."

Tô Thập Thất không kiên nhẫn hừ một tiếng: "Phế lời nói xong không có? Nói xong liền để ta đo cân nặng người đến cùng là cái gì cân lượng!"

Từ Hạo rõ ràng phát giác được nhà chính bên trong không còn có tại mười người tiếng hít thở, cũng không có để ở trong lòng, thấy Tô Thập Thất đứng là khẳng khái muốn động thủ, hẳn liền tiêu sái nhún vai, tiện tay cầm trong tay ô giấy dầu nhẹ nhàng ném đi.

Mắt thấy cái kia dù trên không trung ung dung vạch ra một đạo duyên dáng đường vòng cung, sau cùng xa xa rơi trên mặt đất, lại là cán dù nắm tay chạm đất, lập tức quay tròn xoay tròn, kỳ tích chưa từng ngã xuống đất, hẳn không khỏi dị thường thỏa mãn mỉm cười.

Tuy nói thật lâu không có cùng người động thủ, nhưng cuối cùng tay còn không có sinh!

Thấy Từ Hạo đứng chấp tay, một bộ để cho mình xuất chiêu trước tư thế, Tô Thập Thất không khỏi hận đến nghiến răng, không nhìn được nghĩ lên hôm đó leo tường dây dưa không ngớt, hôm nay lại tránh mà không thấy cái tên kia. Cứ việc đều là ưa thích đùa nghịch, có thể so sánh phía dưới, vậy rốt cuộc là cái tuân đặt tiêu sái công tử văn nhã, trước mắt cái tên này tính là gì?

"Cũng là một cái lão nam nhân mà thôi, khoe khoang ngọn gió nào tao!"

Theo lời này, nàng không chút do dự đoạt công tói.

Sau khi nghe được đầu trong phòng truyền đến nữ tử tiếng cười, Từ Hạo liền thẹn quá hoá giận. Lão nam nhân ba chữ này thật sự là đâm trúng trong lòng của hắn chỗ đau, trong lúc nhất thời, thương hương tiếc ngọc tâm tư vô tung vô ảnh, thay vào đó là còn giống như là thủy triều xông lên đầu bạo ngược suy nghĩ. Cơ hồ vô ý thức, hắn dùng ra chính mình am hiểu nhất thối công.

Tô Thập Thất lúc đầu đoạt công còn có chút hiệu dụng, có thể theo đối phương cái kia nhớ nhớ lãng lãng đá ngang tất cả đều hướng về phía chính mình hạ bàn, nàng cặp kia cổ kiếm đúng là chỉ có thể dùng để đánh trả phòng thủ, còn thỉnh thoảng bị đối phương chân sức lực bắn ra, nàng liền dần dần giật gấu vá vai. Khó khăn dựa thế sau này bắn ra mấy bước, nàng liền nổi giận mắng: "Hèn hạ vô sỉ!"

Ý thức được chính mình vừa mới vô ý thức đem người coi là cừu địch, lúc này mới quên đối phương là nữ tử, đúng là chỉ lo ra chiêu, Từ Hạo liền sắc mặt xanh mét. Có thể đầu tiên là bị trào phúng lão nam nhân, bây giờ lại bị người mắng hèn hạ vô sỉ, hắn đã không lo được cao thủ gì phong độ, cười lạnh một tiếng liền lần nữa lãng không kích xuống dưới.

"Nhận thua liền đem hôn thư giao ra, nếu không hôm nay đừng trách ta không khách khí!"

Hai phát thế đại lực trầm uyên ương nghịch nước phi cước đằng sau, lúc trước hắn một mực khiêng ở phía sau hai tay rút cục đồng thời ra chiêu, lại là đồng dạng đúng lý không tha người đập chém, tầng tầng đánh vào Tô Thập Thất kiếm tích bên trên. Mắt thấy hắn thế kiếm rung động, lộ ra một cái không nhỏ sơ hở, hắn liền ngang nhiên đưa tay hướng cái kia tú lệ trên mặt tầng tầng tất đi, chỉ muốn tầng tầng cho nàng một bài học.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, đang lúc này, hắn đột nhiên nghe được một đứa bé con sắc nhọn ồn ào tiếng.

"Vô đức ti các đại ca, đừng nhìn a, lại không ra tay Tô tỷ tỷ liền không chịu nổi!"

Cùng trước đó Nghiêm Hù cùng Tô Thập Thất lúc giao thủ một dạng, nghe tới vô đức ti ba chữ lúc, nguyên bản đã sắp muốn đạt thành mục tiêu Từ Hạo liền sắc mặt đại biến. Hắn thậm chí không lo được Tô Thập Thất đột nhiên giơ kiếm bên dưới vậy, bất đắc dĩ hi sinh một cái tay áo hốt hoảng lui lại.

Chờ đứng vững đằng sau, mắt đi một cái tay áo hắn hướng xung quanh xem xét, thấy căn bản không có cái gì vô đức ti người, đang thẹn quá hoá giận lúc, lại chỉ thấy nhà chính cửa chính đột nhiên bị người mở ra, bảy tám cái người áo xanh dón dập từ đó nhảy ra, vòng qua Tô Thập Thất sau liền đem hắn bao quanh vây vào giữa. Đối mặt này ngoài dự liệu một màn, dù hắn tự xưng là kẻ tài cao gan cũng lớn, cũng không nhìn được tê cả da đầu.

"Tốt một cái truy phong chân, tốt một cái đập tuyết vô ảnh, không nghĩ tới hôm nay cũng là tận dùng đến khi phụ nữ nhân!"

Theo cái thanh âm này, Từ Hạo cũng chỉ thấy một cái hoa phục thịnh trang trung niên phụ nhân theo nhà chính đi ra, mặt mũi tràn đầy khinh bỉ liếc mắt nhìn hắn. Cứ việc cũng không nhận ra đối phương, vừa vận một bên này bảy tám cái người áo lam phục sức khí thế, lại thêm vừa mới nghe được vô đức ti ba chữ, khiến cho hắn sinh ra một loại dự cảm vô cùng không tốt.

Hết lần này tới lần khác đứng vào lúc này, hắn lại nghe thấy hài đồng kia thanh âm.

"Nhờ có trưởng công chúa mời vô đức ti các đại ca đến giúp đỡ, nếu không Tô tỷ tỷ coi như gặp nguy hiểm! Nay Dư gia ra người tới thật sự là thuận một sắc chết không biết xấu hổ, đều nói hảo nam không cùng nữ đấu, hắn động thủ còn chưa tính, còn chiêu chiêu hướng về phía người ta bên dưới ba đường, quả thực là trong nam nhân bại hoại!"

Dù là Tô Thập Thất xưa nay khinh thường hảo nam không cùng nữ đấu câu nói này, lại không cam lòng chính mình vừa mới thủy chung rơi vào hạ phong, có thể nghe được Việt Thiên Thu vang dội mắng người ta là nam nhân bên trong bại hoại, lui về Đông Dương trưởng công chúa bên cạnh thân nàng vẫn là không nhìn được cười ra tiếng.

Muốn nói thói quen liền là đáng sợ như vậy, nàng theo lúc đầu Việt Thiên Thu gọi Tô tỷ tỷ lúc không được tự nhiên, đến bây giờ hoàn toàn ngấm thừa nhận, tổng cộng mới bắt quá hai ngày thời gian. . .

Lúc này, nàng không khỏi ngạc nhiên nói: "Vậy hử làm sao chịu giúp cho người? Chớ nhìn hử tuổi còn nhỏ, vô lợi không dậy sớm, nhất khó chơi nhất, nhiều ít đại nhân đều ăn hử thua thiệt!"

Làm Tô Thập Thất nghe Đông Dương trưởng công chúa liệt kê từng cái Việt Thiên Thu những cái kia hào quang chiến tích đằng sau, thân là Tô gia đứng đầu Tô đại tiểu thư rốt cuộc minh bạch, tại sao mình rõ ràng trước đó hận đến đời kia sư đồ nghiến răng, lại mơ hồ bị Việt Thiên Thu gọi tỷ tỷ, vì sao lại mơ hồ đáp ứng đối phương đem Đông Dương trưởng công chúa mời đến cho mình sung tràng diện.

Tiểu gia hỏa kia quả thực là quý linh tinh!

Bị người ôm cười ngửa, Việt Thiên Thu đã không phải lần đầu tiên đã trải qua, chỉ chẳng qua hiện nay sau lưng không phải Nghiêm Hủ hoặc là Việt phủ gia đình, mà là Đông Dương trưởng công chúa tỷ nữ Tang Từ, bên cạnh còn có thần bí vô đức ti Hàn tri sự.

Chợt nhìn, hắn đã cảm thấy vị kia Hàn tri sự là cái tương đương nghiêm túc người, hắn đương nhiên sẽ không tùy tiện liền cố gắng dùng ngôn ngữ để moi ra lai lịch của đối phương. Nhưng không dám sờ loạn người ta đấy, không có nghĩa là hắn trên đường đi liền im lìm miệng hồ lô, không cùng người ta lôi kéo làm quen.

"Hàn thúc thúc, chúng ta cứ như vậy ba người đi, vị kia Dư đại thiếu gia có thể hay không chống đỡ chết không nhận?"

Việt Thiên Thu lời này vừa nói ra, Hàn tri sự đứng là trầm mặc một hồi, lúc này mới trầm giọng nói ra: "Cửu công tử lo lắng rất đúng, Dư đại thiếu gia đều có thể nói thác không biết Từ Hạo người này, thậm chí đem sự tình chống chế được không còn một mảnh."

Lo lắng rất đúng? Người thân là vô đức ti một cái đầu đầu, lúc này không nên an ủi ta nói Cửu công tử không cần lo lắng, có ta cái này vô đức ti đầu lĩnh xuất mã, nhất định dễ như trở bàn tay sao?

Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy có chút ngoài ý muốn, lập tức sẽ giả bộ hăm hực hỏi: "Vậy chúng ta không phải một chuyến tay không?"

"Vây dĩ nhiên chưa hẳn."

Việt Thiên Thu nghiêng đầu đi, vừa lúc trông thấy Hàn tri sự trên mặt toát ra một tia hung quang.

"Những năm này Hình bộ tổng bộ ti oai phong lắm liệt, vô đức ti đầu ngọn gió cơ hồ đều bị bọn hắn chiếm hết. Dư gia hiện tại cũng không phải Dư Kiến Long vẫn là thị lang thời điểm, hắn cho rằng leo lên Giang Lăng Dư thị, là có thể bốc lên xưng thế gia? Không có quan viên gia đình, dám sức đường môn phái ra kẻ liều mạng, dựa theo vô đức ti điều lệ, đây là đi đồng mưu phản!"

"Khụ, khụ khụ khụ. . ."

Việt Thiên Thu không nghĩ tới vừa mới còn lộ ra rất yếu thế triệu tri sự, nói càng về sau đứng là trực tiếp toát ra hiên hách hung uy, không khỏi bị sắc đến liên thanh ho khan. Ngay tại hắn nằm ở ngựa trên cổ, sắc đến đỏ mặt tia tai thời điểm, hắn trong lúc vô tình nghiêng đầu, lại trông thấy vừa mới lộ hung quang Hàn tri sự, lúc này lộ ra một tia có chút xấu hổ nụ cười.

"Ta chính là nói một chút mà thôi, hôm nay ta chỉ là nghe trưởng công chúa chỉ mệnh làm việc, đi Dư gia đằng sau, ta hết thấy nghe Tang Từ cô cô."

Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy cái tên này trở mặt như lật sách, đơn giản cao thâm mạt trắc cực kỳ, liền nhắc lên hết sức cảnh giác. Hết lần này tới lần khác lúc này, phía sau hắn Tang Từ lại vừa cười vừa nói: "Cửu công tử, Hàn tri sự tên họ Hàn, tên một chữ một cái dục chữ, liền là biểu tượng ngày mai cái kia dục. Hắn là vô đức ti tứ đại tri sự bên trong nhảy lên thắng nhanh nhất, khôn khéo tài giỏi, cho nên hôm nay trưởng công chúa xin mời hắn tới."

Tang Từ có chút dừng lại, lúc này mới như không có việc gì nói: "Hàn tri sự vừa mới nói nghe ta, kỳ thật đi ra lúc trưởng công chúa lặng lẽ đã phân phó ta, bảo hôm nay đây là Cửu công tử xách mọi người tới kiểm thu nhập thêm, Hàn tri sự cứ việc nghe Cửu công tử. Ta chỉ đeo kính cùng lỗ tai, đến Dư gia như thế nào làm, ta cũng không để ý, liền là cái áp trận mà thôi."

Việt Thiên Thu không nghĩ tới hôm nay quả thực là muốn đi Dư gia xem xem náo nhiệt, vậy mà gây chuyện trên thân, liền chịu ghen lời, chờ thấy Hàn tri sự nghe vậy run sợ, ánh mắt tại trên mặt mình đông nhìn tây nhìn, tựa hồ tại xem Tây Dương kính giống như, hắn liền càng thêm trong lòng không chắc.

Đề người ta vô đức ti người nghe hắn một cái bảy tuổi tiểu hài? Vị này trưởng công chúa làm sao nghĩ ra!

Đây là gia thường đâu? Vẫn là thăm dò đâu? Vẫn là cái gì khác đâu?

Nhưng mà, hắn giây lát liền chờ đến Hàn tri sự cái kia chém đinh chặt sắt giống như biểu trung tâm: "Tang Từ cô cô yên tâm, nếu trưởng công chúa phân phó, ta liền nghe Cửu công tử!"

Các người muốn hay không như thế đồng lòng a!

Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy mình như bị bắt đắc dĩ, làm bầm một câu trưởng công chúa thật để mắt ta, hắn giây lát liền điều chỉnh tốt tâm tính. Ngược lại hắn người này lại không sợ phiền phức, càng không sợ Dư Trạch Văn!

Hắn nghiêng đầu nhìn về phía cái kia vô đức ti Hàn dục, cười nhếch nhếch miệng: "Hàn thúc thúc, ta chính là cái tiểu hài tử, tiểu hài tử chỉ có đùa nghịch người tiểu chủ ý. Tang Từ cô cô nếu nói nàng chỉ coi cái quần chúng, ta chỉ có thể cầu Hàn thúc thúc người đến lúc đó giúp ta giữ thể diện, tránh thành sắc!"

Hàn dục ngoài ba mươi liền có thể làm được vô đức ti tứ đại tri sự một trong, ngại ngủ cũng tốt, lạnh lòng cũng tốt, cẩn thận cũng tốt, nghiêm túc cũng tốt, tất cả đều là hắn có khả năng tùy thời biến ảo vô ngoài một trong. Hôm nay hắn tuy là bị Đông Dương trưởng công chúa mời tới, có thể hưởng về

Cho dù biết Việt Thiên Thu là cô ý, Hàn Dục bất ngờ không đề phòng, vừa lúc bị chọc cho cười to. Tang Tử đến cùng cẩn thận chút, cũng là mỉm cười. Mà cái kia tới bùng trà dâng nước gã sai vật liền đáng thương, kém chút bị lời này sặc đến một cái lão đảo trượt chân. Khó khăn đợi đến hán đem ba chén trà nhỏ từng cái đưa đến vị, bùng khay trà lui khi đi tới cửa, lại nghe được Việt Thiên Thu lại chừng chặc đằng hoàng nói chuyện.

"Hàn thúc thúc, Tang Tử cô cô, nước trà cũng không thể loạn uống, kịch nam đã nói, đến kẻ thù nhà làm khách, dễ dàng nhất bị hạ độc."

Này từ đâu tới tiểu hài a! Đơn giản bình sinh ít thấy!

Cái kia gã sai vật điên cuồng oán thăm, này không để ý, hán liền cùng vén rèm lên xông vào một người đụng cái dây còi lòng. Hán dĩ nhiên là lão đảo hướng lui về phía sau mấy bước, lập tức đặt mông ngồi ngay đó, đối diện người kia lại cũng không tốt gì, bùng bít lấy cái trán liền nổi giận mắng: "Người chó này mới, bước đi cũng không nhìn đường sao?"

Nguyên bản đã một tiếng phàn nàn đến bên miệng gã sai vật nghe ra thanh âm này là ai, dọa đến mồ hôi lạnh ra một thân, bỏ sau khi thức dậy liền lập tức quỹ xuống, liền hô một tiếng cũng không dám lên tiếng.

Mà nổi giận dừng dừng vào cửa Dur Trạch Vân lúc này thậm chí không kịp đổi gấp khách y phục, cũng không phải lúc trước áo dây mang giày, nhẹ nhàng tuổi trẻ danh sĩ tư thế. Thấy rõ ràng tới quả là Việt Thiên Thu đằng sau, hán liền nghiêm nghị quát: "Con tò vò con, người dám đe dọa ta Dur gia?"

"Nói cái gì đe dọa, khó nghe như vậy!" Việt Thiên Thu trước mắt còn thấp bé, dứt khoát khoanh chân ngồi tại lớn như vậy trên ghế, trên mặt cười đến giống đóa hoa giống như, "Trước đó hai nhóm phi tặc ban đêm đi Tô gia trộm đồ không thành, lại bị đánh gãy chân ném đi Ứng Thiên phủ nha, Dur đại thiếu gia muốn nói không có quan hệ gì với ngươi? Không quan hệ cũng không có việc gì, Ứng Thiên phủ nha người vô dụng, vô đức ti lại từng cái đều là tính tế người."

Vừa nghe đến vô đức ti ba chữ, cùng Từ Hạo, Tô Thập Thất cùng với Nghiêm Hủ phản ứng tương tự, Dur Trạch Vân cũng lập tức đổi sắc mặt. Nhưng mà, hán cuối cùng không là vô gia, lúc này miễn cưỡng còn có thể bảo trì trấn định, ánh mắt trong sảnh đường duy nhất một cái trường thành nam tính Hàn Dục trên mặt đánh một vòng, lập tức liền cường tự mạnh mẽ nói: "Liền xem như vô đức ti, chẳng lẽ liền có thể ăn nói bừa bãi, vu oan mư hại?"

"Đáng ngưỡng mộ phủ một cái tên là Từ Hạo, hôm nay đâm đầu xông thẳng vào Tô gia, bị vô đức ti người tóm gọn a? Nếu là Dur đại công tử không quan trọng, Hàn thúc thúc, vô đức tư trực tiếp áp đi tốt, ngươi không phải nói không phải quan viên không phải thế gia môn đình, không thể sức đường vong mạng sao?"

Việt Thiên Thu một bên nói, một bên trực tiếp nhảy xuống cái ghế, đánh một cái ngáp nói: "Nếu như thế, chúng ta trở về thôi!"

Thấy Tang Tử cùng Hàn Dục đều đi theo thân đến, như thế mà hiển nhiên muốn cho hán giữ thể diện, hán liền ngầm hiểu, nghênh ngang gác tay đi tại đằng trước. Coi như hán nhanh khi đi tới cửa, đột nhiên cũng chỉ nghe sau lưng truyền đến Dur Trạch Vân một tiếng găm thét.

"Việt Thiên Thu, ngươi đến cùng muốn như thế nào?"

Việt Thiên Thu không quay đầu lại, chỉ là đưa lưng về phía người vron ba cái ngón tay: "Thứ nhất, ta có danh tự, không kêu cái gì con tò vò con. Thứ hai, tên của ta là cho ngã kính trọng người thân cận kêu, ngươi miễn cưỡng cùng cháu của ta Trường An một cái bối phận, không có tư cách gọi ta Việt Thiên Thu, người nhà họ Dur chẳng lẽ liền lễ phép cũng không hiểu sao? Thứ ba, lúc nào ngươi hiểu được kêu một tiếng Cửu công tử, lại nói chuyện với ta!"

Hàn Dục rút cuộc minh bạch, Đông Dương trường công chúa vì sao lại phản phó Tang Tử, nhưng Việt Thiên Thu một đứa tiểu hài nhi ra mặt cùng người nhà họ Dur thương lượng.

Này bảy tuổi đồng đồng thật sự là quá miệng lưỡi bén nhọn, Dur Trạch Vân không có tức giận đi đúng là khó được!

Dur Trạch Vân tự nhiên không biết, mình tại vô đức ti tư đại tri sự một trong Hàn Dục trong mắt, đã trở thành từ đầu đến đuôi kẻ yếu. Nhưng hán trước mắt coi như giận đến phát run, cũng xác thực mạnh mẽ không nổi.

Giang Lăng Dur thị chịu nhận Dur gia làm nhánh bên, này tự nhiên là nhìn trúng phụ thân đoạn tuyệt với Việt lão nhi, ngày sau nếu như lên phục liền có thể chiếm cứ một bộ thị lang, tiến tới thích hợp Thượng thư chi lợi. Nhưng nếu như hán cưỡng đoạt hôn thư sự tình lan truyền ra, thân bại danh liệt, Giang Lăng Dur thị tuyệt đối sẽ không vì theo vô đức ti trong tay bảo đảm Từ Hạo, bảo đảm Dur gia, thừa nhận bọn hán này một nhánh đã đưa thân thể gia môn đình!

Nói không chừng còn muốn bỏ đá xuống giếng, phân rõ giới hạn!

Bởi vậy, dù cho hán chỉ có thể đánh rớt răng hướng trong bụng nuốt, tại Việt Thiên Thu mắt thấy đi ra ngoài trước đó, há miệng kêu lên: "Cửu công tử dừng bước!"

Việt Thiên Thu dưới chân chỉ hơi chậm lại, nhưng lập tức liền phảng phất không nghe thấy giống như, thừa dịp Tang Tử gõ cửa màn, trực tiếp vượt qua cánh cửa ra ngoài. Khi hán rơi xuống rải rác cấp ba bậc thang, liền chỉ nghe được có người sau lưng đuổi tới. Có Tang Tử cùng Hàn Dục hai người cao thủ, hán không lo lắng chút nào vấn đề an toàn, như cũ nghênh ngang đi lên phía trước.

"Cửu công tử, trước đó đều là lỗi của ta, ta cho ngươi chịu tội!"

Nghe được này cực kỳ miễn cưỡng, mang theo thật sâu không cam lòng nhận lỗi, Việt Thiên Thu này mới dừng bước. Hán quay đầu nhìn Dur Trạch Vân

Việt Thiên Thu liền mồ hôi đổ như thác. Hắn rất muốn nói, ta cũng không có nguoi thấy nhỏ như vậy, đương nhiên, coi như hai đời chung vào một chỗ, cùng Hàn Dục chân thực tuổi tác so ra, hắn có lẽ vẫn là bàn nhỏ tuổi.

Chỉ bất quá, trước mắt trọng yếu nhất chính là quay đầu chia của vấn đề, bởi vậy hần nhìn hai bên một chút liền thấp giọng nói ra: "Hần tri sự, Tang Tử cô cô, này một ngàn mẫu đất, trong đó 600 mẫu tự nhiên là cho Tô tỷ tỷ, còn lại còn có 400 mẫu, có đúng hay không?"

Thấy Việt Thiên Thu mở miệng nói cái này, Hàn Dục trong lòng không khỏi hơi hồi hộp một chút, nghĩ thầm quý này linh tinh giống như hải tử hần là muốn đem Đông Dương trưởng công chúa ranh giới cuối cùng 800 mẫu bên ngoài cái kia 200 mẫu đều độc chiếm? Có thể sau một khắc, hần liền nghe đến một cái khiến cho hần không tưởng tượng được đáp án.

"Trường công chúa nói, được hướng về phía Dư gia muốn 800 mẫu, ta đây hiện tại so trường công chúa nói còn nhiều muốn 200 mẫu, này liền hần là ta, Hàn tri sự cùng Tang Tử cô cô chỗ tốt, có đúng hay không?"

Có chút dừng lại, Việt Thiên Thu cười híp mắt nói: "Đừng nhìn ta vừa mới tại dư đại thiếu trước mặt như vậy oai phong凛冽, đều là cáo mượn oai hùm, nhờ có có Hàn tri sự cùng Tang Tử cô cô hai người các người. Cho nên, này 200 mẫu các người chia đồng ăn đủ, một người một nửa phân đi."

Coi như Tang Tử đi theo Đông Dương trưởng công chúa, thường thấy đồ tốt, chủ nhân lại thường xuyên có khẳng khái hào phóng ban thưởng, nhưng 100 mẫu ruộng nước to lớn giá trị, nàng vẫn không thể không vì đó động dung.

Đặt ở căn cõi quận huyện, 500 vẫn một mẫu đất đều chỗ nào cũng có, có thể không chịu nổi đây là tại Giang Nam, là cú dung, là thượng đẳng phì nhiêu ruộng nước, hơn nữa còn liền khối! 10 mẫu một mẫu đất giá cả, người người đều là muốn cướp, 100 mẫu liền là 1000 mẫu, một hộ bên trong chờ người ta gia sản cũng chỉ có thể!

Đến mức Hàn Dục, hần tức thì bị trên trời rơi xuống tới như thế cái lớn đĩa bánh nện ngất. Đông Dương trưởng công chúa lúc đầu hứa hẹn chỗ tốt mọi người điểm, nhưng hôm nay liền hần tổng cộng đi ra chín người, dựa theo hần dự đoán, có thể cầm tới 50 mẫu đất, đã coi như là trường công chúa khẳng khái. Giá thị trường 500 mẫu, hần cầm 100, còn lại mỗi người 50, lần này việc tư đã coi như là vô cùng phong phú công việc béo bở, nhưng bây giờ. . .

Hiện tại xem ra, đây quả thực là kiếm tiền rồi một chuyến công việc béo bở! Các huynh đệ khẳng định phải mừng như điên!

Có thể hai người cuối cùng là bình tĩnh người trưởng thành, Tang Tử càng là cười hỏi: "Cửu công tử là không biết này 200 mẫu đất giá trị nhiều ít a?"

"Đương nhiên biết, người thiên sư kia cha ôm ta trên tầng cây, nghe được Tô tỷ tỷ đuổi đi cái kia Dư gia quân sự lúc, bọn hần nói lời."

Việt Thiên Thu vô cùng thành thật hé mắt: "Có thể coi là giá trị 2000 mẫu, ta là gia gia một tay nuôi lớn, sao có thể tàng tư phòng? Có thể cầm về nhà, ta là giao nộp hồi trở lại công bên trong, vẫn là cho gia gia? Giao nộp hồi trở lại công bên trong ta nên nói là ở đâu ra? Dùng hôn thư đe dọa Dư gia? Cho gia gia, đưa cái sáu bảy mươi mẫu ruộng nước, hần cũng không phải bình thường lão Phong ông, không chừng làm sao gở ta đầu đầu!"

Nói đến đây, Việt Thiên Thu liền dùng cực kỳ buồn nan ngữ khí nói: "Phụ mẫu trưởng bối tại, không thể tổn vốn riêng, này cũng không phải dễ gặp mặt lớn như vậy hồng bao. . ."

Tang Tử cùng Hàn Dục vừa mới được chứng kiến Việt Thiên Thu đùa nghịch người lúc thông minh, bây giờ đã thấy hần chừng chặc đằng hoàng nói không thể tổn vốn riêng, không khỏi đều có một loại lúc này mới là tiểu hài tử cảm giác. Hai người nhìn nhau cười một tiếng, Tang Tử liền cười híp mắt sờ lên Việt Thiên Thu đầu.

"Nhân tiểu quý đại, thế mà lo lắng những thứ này. Yên tâm, vạn sự đều có trường công chúa làm cho người chủ!"

Làm Việt Thiên Thu ba người trở về bẩm báo chuyến này kết quả, Đông Dương trưởng công chúa liền phân công Hàn Dục ra mặt, cầm lấy hôn thư đi Ứng Thiên phủ nha cùng Dư Trạch Văn làm khế sách giao nhận, hôn thư cũng liền tự nhiên thuộc về như trút được gánh nặng Dư Trạch Văn. Mắt thấy Dư Trạch Văn lại là chuẩn bị một cái chuyên dụng tại đảm bảo cơ mật văn thư mật hộp, đoạt sau khi đi như mở ra không thỏa đáng liền sẽ lập tức hủy văn thư, Hàn Dục không khỏi khịt mũi coi thường.

Làm Hàn Dục mang về mấy phần khế đất, trong đó có một phần thuộc về mình 600 mẫu đất khế, Tô Thập Thất đơn giản có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

Nàng vẫn luôn muốn đem tám kia hôn thư vứt bỏ, còn si tâm vọng tưởng đem đổi thành trong nhà từng mất đi sản nghiệp tổ tiên, bây giờ vậy mà thành công làm được? Xác định không phải đang nằm mơ?

Làm Tô đại tiểu thư nhin không được đem ngón tay bỏ vào trong miệng dự định cắn một cái thử nhìn một chút thời điểm, nàng lại nghe được một thanh âm.

"Tô tỷ tỷ."

Cúi đầu trông thấy là Việt Thiên Thu, Tô Thập Thất vội vàng ngồi xổm xuống. Nàng hiện tại là muôn phần không dám đem người xem như tiểu hài tử đối đãi.

Nàng và người nhà họ Dư trước trước sau sau lại là đàm phán lại là chém giết, kết quả là còn so ra kém này bảy tuổi đồng tử động động miệng. Người ta đem Đông Dương trưởng công chúa mời đến, đem võ đức ti mời đến, sau đó bên trên Dư gia đùa nghịch một thoáng mồm mép, vậy mà liền xong rồi!

"Thiên Thu, ta còn không hảo hảo cảm ơn người. . ."

Chương 69: Sự phụ động tâm hay không?

Không thể tùy tiện mang chính mình đi tới đi lui Nghiêm Hù, Việt Thiên Thu hôm nay là đánh lấy đi Đông Dương phủ trưởng công chúa làm khách tên tuổi, công khai ra Việt phủ. Bởi vậy, đi theo gia đình đều nhét vào phủ công chúa, hẳn muốn về nhà, tự nhiên không thiếu được rồi đi Tô phủ đằng sau, trước đi theo Đông Dương trưởng công chúa hồi trở lại phủ công chúa.

Hắn cùng Đông Dương trưởng công chúa ngồi chung chiếc kia vô cùng thoải mái để chịu công chúa phượng kiệu, trên đường đi khoác lác nói chuyện phiếm, tính trẻ con giả ngây thơ, đem trưởng công chúa chọc cho không ngậm miệng được đằng sau, kiệu tại phủ công chúa trước cửa vừa dừng lại, hắn liền nghe ra ngoài đầu truyền đến một thanh âm.

"Trưởng công chúa, đại thiếu gia tới."

Sự phụ tới?

Trước đó nghe nói hắn xin mời trưởng công chúa đi cho Tô Thập Thất chỗ dựa, sự phụ lập tức lẫn mất không còn hình bóng, thế mà còn biết tới đón hắn?

Việt Thiên Thu bản năng đi xem Đông Dương trưởng công chúa biểu lộ, lại chỉ gặp nàng bất động thanh sắc hỏi: "Người đâu?"

"Tại người gác cổng các loại. . ." Lời này bên ngoài người kia nói được cực kỳ cẩn thận cẩn thận, phảng phất là sợ Đông Dương trưởng công chúa như vậy nổi giận.

Liền liền Việt Thiên Thu cũng cảm thấy Nghiêm Hù đưa con trai này quá bất hiếu một chút, nào có hồi trở lại nhà mình một chuyến, không đành đường nhập thất, mà là trực tiếp ngồi tại người gác cổng các loại, đơn giản tựa như người ngoài?

Hắn đối chí tình chí nghĩa, làm người lại trượng nghĩa Đông Dương trưởng công chúa rất có hảo cảm, lúc này không khỏi bang Nghiêm Hù nói chuyện nói: "Trưởng công chúa, sự phụ chỉ là tại bên ngoài phiêu bạt lâu, trong lòng trong thời gian ngắn xoay không đến, cho nên. . ."

"Người đừng thay hắn nói tốt, chính ta sinh con trai, ta còn không biết?"

Đông Dương trưởng công chúa cười sò lên Việt Thiên Thu đầu, gặp hắn có chút khó chịu nhưng lại không tiện ý tứ dịch chuyển khỏi, nàng không khỏi cười nói: "Nhìn một chút người, coi như không vui bị người coi như hải tử, nhưng tốt xấu sẽ còn nhân nhện, có thể a hủ giống người nhỏ như vậy thời điểm, liền bắt đầu gặp người đều cứng nhắc lấy khuôn mặt, giống như ai thiếu hắn năm ba ngàn xâu giống như, không có chút nào đáng yêu."

Trong miệng nói xong Nghiêm Hù không đáng yêu, nhưng Việt Thiên Thu rõ ràng trông thấy, Đông Dương trưởng công chúa trên mặt bộc lộ biểu lộ, mang theo khó mà che giấu thần thờ cùng thất lạc, còn có như vậy mấy phần hồi ức. Nghĩ đến Đông Dương trưởng công chúa trước đó chảy lệ ra ngoài một loại nào đó dấu hiệu, hắn không khỏi mở miệng thử dò xét nói: "Trưởng công chúa trước đó đối gia gia nói qua, trong vòng một năm muốn để sự phụ thành thân, lời này làm thật sao?"

Đông Dương trưởng công chúa nhất thời mày liễu đứng đấy: "Làm sao không coi là thật? Càng quá xương nếu là hắn làm không được, ta liền để hắn đi còn công chúa!"

Việt Thiên Thu kém chút bị nghẹn được ỏi máu. Trưởng công chúa lợi hại như vậy nữ nhân, lại cũng là nghĩ không ra những biện pháp khác trị gia gia, vậy mà thà rằng xả thân chính mình bên trên, có thể cuối cùng, then chốt lại là bởi vì Nghiêm Hù đưa con trai này, này đều kêu cái gì sự tình a!

"Chỉ bất quá, hiện tại xem ra cũng không nhất định. Ta coi lấy cái kia Tô Thập Thất cũng không tệ, nàng không phải đánh không lại a hủ sao? Ta quay đầu liền đi vô đức ti, điều mấy cái võ nghệ tốt nhất nữ cao thủ tới."

Việt Thiên Thu liền nghẹn họng nhìn trân trối. Đây là cái gì duyên cớ?

"A hủ không phải liền hận tìm không thấy đối thủ sao? Ta nhường Tô Thập Thất một tháng đi khiêu chiến hắn một lần, ta cũng không tin hắn tiểu tử này không có điểm kỳ phùng địch thủ chờ mong cảm giác, chờ đến Tô Thập Thất có thể đề xuống hắn, ta liền đem người áp tải tới thành thân, ta ngược lại muốn xem xem có cái đề ép được vợ của hắn, hắn còn thể nào cho ta trốn nhà!"

Cứ việc Việt Thiên Thu đối Tô Thập Thất ấn tượng cũng rất tốt, nhưng hắn biết rõ Nghiêm Hù tính tình, coi như lẽ ra đối Tô Thập Thất có hảo cảm, chỉ cần mẹ ruột một khi tính toán điểm này, sự phụ khẳng định hội nghịch phản tâm lý phát tác, khi đó mới gọi chân chính hồngбет. Bởi vậy, hắn khẩn cấp mở động đầu óc, cuống quýt khuyên can nói: "Trưởng công chúa tuyệt đối không thể, ngài ngậm lại cha ta!"

Trong truyền thuyết kia bởi vì vị hôn thê quá lợi hại, thế là liền chạy Việt Tiểu Tử?

Có thể nàng nhớ kỹ, sự tình cũng không đơn giản như vậy. . .

Lời tuy như thế, Đông Dương trưởng công chúa vẫn là trầm mặc lại. Thật lâu, nàng liền mất hết cả hứng nói: "Thôi, ta nói cách khác nói. Ta không quản được a hủ, hắn thích thể nào thể nào, ta cùng lắm thì coi như không có sinh đứa con trai này!"

Mất thấy Đông Dương trưởng công chúa xuống kiệu giờ Tý, cái kia phảng phất là già nua tốt mấy tuổi, Việt Thiên Thu bước vào người gác cổng, thấy vụt đứng người lên tiến lên đón tới sự phụ Nghiêm Hù, dù hắn đối Nghiêm Hù những ngày gần đây ấn tượng càng ngày càng tốt, nhưng lúc này cũng

không khỏi có chút vẻ mặt không dễ nhìn lắm.

Nghiêm Hủ không rõ ràng cho lắm, cười mỉm trực tiếp một thanh ôm lấy hấn lại hỏi: "Thế nào, là hôm nay mẹ không có đem sự tình hoàn thành? Không có việc gì, tiếp xuống vậy liền xem sư phụ ta. . ."

"Làm thành." Việt Thiên Thu hữu khí vô lực nói nói, " cũng là bởi vì làm được quá thành, cho nên ta mới đau đầu thế nào "

"Nhân tiểu quý đại!" Nghiêm Hủ hiện tại cùng Việt Thiên Thu ở chung đó là càng ngày càng tự nhiên, lúc này cũng mặc kệ tiểu gia hỏa như thế nào xoắn xuýt, ôm người đến cạnh cửa bên trên, trước quý quý túy túy liếc mắt nhìn, xác định Đông Dương trưởng công chúa xác thực cũng không ở chỗ này chỗ, mà lại xung quanh tựa như cũng không có nàng cái kia khí tức quen thuộc, hấn mới trực tiếp vừa sai bước ra ngoài, lại cửa đối diện trước phủ công chúa gia đình khép miệng.

"Cùng Việt phủ những người kia nói một tiếng, ta cùng Thiên Thu đi trước!"

Thấy Nghiêm Hủ dưới chân nhanh chóng, giây lát liền vô tung vô ảnh, mấy cái gia đình không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Lúc trước là bọn hấn phủ công chúa người lĩnh giáo Nghiêm Hủ này hỗn bất lộn tính cách, hiện tại thì đổi thành Việt phủ người không may.

Việt lão thái gia lại còn yên tâm nhường Nghiêm Hủ tới dạy cháu trai, cũng không sợ vị chủ nhân này đem thật tốt hải tử dạy hư mất!

Cùng với Nghiêm Hủ, vấn đề an toàn Việt Thiên Thu cho tới bây giờ là không cần lo lắng. Dù cho hấn đến bây giờ cũng không có hỏi qua gia gia, cái kia tại pháp trường từ lâu bên cạnh âm toán mình người đến tốt cùng là ai, bây giờ kết cục như thế nào, nhưng nhìn qua hướng về phía nguyên mẹ một nhà ba người kết cục, bây giờ lại cơ hồ xem như tự tay thu thập Dur Trạch Văn, hấn trong lòng đối với những chuyện này lo lắng, một cách tự nhiên liền phai nhạt.

Bởi vậy, đi trên đường, hấn đột nhiên mở miệng hỏi: "Sư phụ, người lúc trước là trưởng công chúa con trai độc nhất, sau này lại tại bên ngoài nhẹ nhàng nhiều năm như vậy, liền cho tới bây giờ chưa từng gặp qua cái gì nhường người động tâm cô nương tốt?"

Xưa nay hạ bản nhất ỏn Nghiêm Hủ chân bên dưới một cái lão đảo, suýt nữa đem Việt Thiên Thu ném ra bên ngoài. Khó khăn ổn định thần tâm, hấn liền cảm tức hỏi: "Tuổi còn nhỏ, hỏi thế nào này chút đại nhân sự tình? Chờ người lớn liền biết."

Nhưng mà, hấn này qua loa tắc trách đối với Việt Thiên Thu không có bất kỳ cái gì tác dụng. Việt Thiên Thu cũng không truy vấn, cứ như vậy trừng trừng nhìn xem Nghiêm Hủ con mắt.

Bốn mắt đối mặt, đến cuối cùng, quả nhiên vẫn là Nghiêm Hủ dẫn đầu gánh không được. Hấn vốn là không chút đem đồ đệ này hoàn toàn làm tiểu hải tử, lúc này liền giận dữ nói: "Ta lúc trước là mẹ con trai, khi còn bé đi đến thế nào liền một đồng người cùng ta lôi kéo làm quen, tiểu nữ hải nhi càng là đuổi theo ta chạy, sau này ta mới biết được, những cái kia ong bướm liền là coi trọng mẹ ta địa vị, còn có ta này túi da mà thôi."

Ong bướm có thể dùng để chỉ đời nữ nhân? Nghiêm Hủ đây là nói người ta nữ nhân không có gì ngoài coi trọng Đông Dương trưởng công chúa quyền thế, vẫn yêu mộ hấn nam sắc, thế là nhường lòng tự trọng đặc biệt mãnh liệt Nghiêm đại công tử bất mãn?

Việt Thiên Thu đơn giản có chút nghĩ che mặt. Mà Nghiêm Hủ sau đó nói, hấn liền càng thêm không biết hấn là làm về mặt gì.

"Đến mức ta tại ngoại phiêu đảng những năm này gặp phải nữ nhân. . . Ha ha, ta cái kia nghèo túng lúc đáng về người nhìn thấy, thấp kém, cúi đầu khom lưng, bên trên ba môn bên trong sáu môn những cái kia tự cho mình cực cao hiệp nữ ai cũng sẽ không con mắt nhìn ta cái này ngày xưa Huyền Dao đường đệ tử, đến mức giống như ta nghèo túng, hoặc là trên người công giống như Chu Tề Nguyệt huyết hải thâm cừ, hoặc là liền triệt để chẳng khác người thường. . ."

Việt Thiên Thu rốt cục nhìn không được cắt ngang Nghiêm Hủ lời nói: "Sư phụ, ta tổng kết một thoáng, tóm lại chính là, thiên kim khuê tú, danh môn hiệp nữ, người là ai đều không nhìn trúng."

"Không sai."

Đổi mặt Nghiêm Hủ này gọn gàng mà linh hoạt hai chữ, Việt Thiên Thu suy nghĩ một chút, vẫn là trực tiếp đem trước đó Đông Dương trưởng công chúa thổ lộ qua quyết định kia nói ra.

Quả nhiên, Nghiêm Hủ đầu tiên là vẻ mặt có chút vi diệu, lập tức lập tức nổi trận lôi đình: "Ta liền biết, nàng vẫn luôn không có từ bỏ loay hoay ta ý đồ! Ta lúc này mới cùng người gặp một lần, hôm nay còn không có đi cùng, nàng lại chuẩn bị kéo lang phối, nàng coi ta là cái gì, ngựa giống sao!"

Biết không kéo hàm thiếc và dây cương, Nghiêm Hủ đảo mắt liền sẽ trúng hai bệnh kịch liệt phát tác, Việt Thiên Thu dự thường may mắn tự chọn chính là tại như vậy một đầu yên lặng đường nhỏ nói chuyện với Nghiêm Hủ. Hấn không nói hai lời tăng tăng ho khan một tiếng, dùng so Nghiêm Hủ còn lớn hơn thanh âm ôn ào.

"Vậy người nhường trưởng công chúa làm sao bây giờ? Để cho nàng tùy tiện đi tìm cái nam nhân, cho người thêm sinh cái đệ đệ muội muội? Sư phụ người cũng không nghĩ một chút trưởng công chúa bao lớn tuổi rồi, đứa nhỏ này nói vốn liền có thể sinh a! Mà lại, người ánh mắt cao như vậy, trưởng công chúa ánh mắt có thể thấp sao? Gia gia có ta cùng nhiều như vậy con cháu, nàng liền người như thế một đứa con trai, người bây giờ còn ở tại nhà của ta, ta ngẫm lại đều thay trưởng công chúa đau lòng!"

"Tiểu hài tử chó học người lớn nói chuyện!" Nghiêm Hù trong miệng mắng một câu, nhưng thanh âm rất thấp, rõ ràng cũng có chột dạ cùng áy náy, nhưng vẫn là vẫn mạnh miệng nói, "nhưng ta cũng không thể dẽ vào miệng cộp, lại đi nhận chức năng bài bố. Ngược lại nàng khỏi phải nghĩ đến bức ta cưới vợ!"

Mắt thấy hỏa hầu không sai biệt lắm, Việt Thiên Thu liền vội ho một tiếng, quyết định đường cong cứu quốc: "Sự phụ nếu không muốn chính mình cưới, cái kia có thể tặng người cho trưởng công chúa giải buồn a. Nói thí dụ như, đem Tô tỷ tỷ đưa đi bồi dưỡng công chúa giải buồn thế nào?"

Nghiêm Hù lập tức ngừng bước chân. Hắn nhìn chằm chằm Việt Thiên Thu nhìn một lúc lâu, đột nhiên cầm trong tay người bỗng nhiên hướng trên không cao cao quăng ra.

Hắn này võ nghệ có thành tựu nhiều người bàn tay lớn sức lực?

Hoàn toàn bối rối Việt Thiên Thu mãi đến tốc độ cao vật rơi tự do đằng sau bị Nghiêm Hù vững vững vàng vàng tiếp được, sau đó lần nữa bị ném lên, hắn này mới phản ứng được, đơn giản giật điên lên, há miệng liền mắng: "Sự phụ ngươi nổi điên làm gì, mau buông ta xuống!"

Ngoa tào, trò hề này là ba bốn tuổi hài tử thích nhất a? Hắn tốt xấu bây giờ nhìn lấy là bảy tuổi, không phải ba tuổi!

Có thể Nghiêm Hù phảng phất ném ra nguyền, liền tiếp bảy tám lần đằng sau này mới dừng, trên mặt còn mang theo hưng phấn ửng hồng.

"Nghe lời đồ nhi, ngươi thật sự là vì sự đại cứu tinh. . . Đi, chúng ta bây giờ liền đi tìm cái kia Tô Thập Thất, để cho nàng cho ta mẹ làm con gái nuôi!"

Việt Thiên Thu giận đến hận không thể đem Nghiêm Hù đầu chà đạp thành ổ gà, đụng phải cái này nói là gió liền là mưa sự phụ, coi như hắn không may!

Mà lại, giống Đông Dương trưởng công chúa loại người này, con gái nuôi là tùy tiện loạn thu sao? Chỉ cần Tô Thập Thất biết hai mẹ con này hoàn toàn hoàn toàn trái ngược rắp tâm, tin hay không có thể đuổi giết bọn hắn sự đồ mười đầu đường phố?

Bất quá, Nghiêm Hù vừa mới nghe được Đông Dương trưởng công chúa ý đồ lúc biểu lộ, cái kia thật không giống như là đối Tô cô nương không có một điểm hảo cảm!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Không coi mình là khách nhân

Yên lặng Tô gia nhà nhỏ trước cửa, Việt Thiên Thu vững vững vàng vàng nhảy xuống, cảnh cáo giống như nhìn Nghiêm Hù liếc mắt, ý là không cho phép tùy tiện leo tường, lúc này mới tiến lên gõ vang lên vòng cửa. vài tiếng qua đi, hắn liền nghe đến bên trong truyền đến một cái không nhận được thanh âm.

"Ai nha, mặt trời nhanh xuống núi, có việc ngày mai lại nói!"

Đôi mắt như thế gọn gàng lệnh đuổi khách, Việt Thiên Thu chỉ có thể hắng giọng há miệng kêu lên: "Tô tỷ tỷ, là ta!"

Câu này tự giới thiệu qua đi, bên trong lập tức không có tiếng. Việt Thiên Thu đang ngây người, ai biết sau lưng Nghiêm Hù cũng đã không chịu nổi tính tình, đột nhiên một cái nhấc lên hắn, lui ra phía sau hai bước liền trực tiếp chui lên người ta trong nhà tường vậy!

Việt Thiên Thu mộng đằng sau đang muốn nói chuyện, có thể xa xa nhìn thấy bên kia toa một thân liễu lục Tô Thập Thất lén lén lút lút đang sau này chân tường đi, rõ ràng chuẩn bị chuồn đi, hắn liền chịu chán nản.

Rất tốt rất mạnh mẽ, hai người này thật sự là trời đất tạo nên một đôi, một cái thượng nhân mọi nhà bên trong không đi cửa chính thiên vị leo tường, một cái khác trong nhà mình không muốn tiếp đãi khách nhân, liền định leo tường chạy trốn!

Quả nhiên, khi thấy người bên kia đang muốn chạy thời điểm, Nghiêm Hù đầu tiên là sững sờ, lập tức trực tiếp rơi xuống đất buông xuống Việt Thiên Thu, bay vọt qua chạy qua: "Ủy, ngươi đừng chạy!"

Việt Thiên Thu tròn mắt há hốc mồm mà thấy, Tô Thập Thất chẳng những không giống lần thứ nhất tao ngộ như thế, không nói hai lời liền mang theo kiếm cùng Nghiêm Hù đánh một chiêu, hơn nữa còn không nói hai lời chui lên tường sau, căm tức ném câu nói tiếp theo: "Ta muốn đi, ngươi có thể làm gì ta?"

Mắt thấy một cái không chịu trách nhiệm chạy, một cái khác càng không phụ trách mặc cho đuổi theo, Việt Thiên Thu không khỏi thật sâu thờ dài một hơi, nghĩ thầm này một đôi nếu là thật thành, Đông Dương trưởng công chúa cái kia phải gặp bao lớn tội a!

Nhập gia tùy tục, tuy nói hần hôm nay mới đem Đông Dương trưởng công chúa cùng võ đức ti người xin mời đi qua, nhưng bởi vì chính sự quan trọng, hần còn không có thời gian tại đây tỏ trạch thật tốt đi dạo, bây giờ không chỉ khách đuổi theo chủ nhà, hần cái này đồng dạng khách nhân không mời mà tới liền dứt khoát đổi khách làm chủ, từ phòng bếp đến sương phòng đến nhà chính, một gian một gian phòng ốc lác lác đi qua.

Đến cuối cùng đẩy cửa tiến vào nhà chính đông phòng thời điểm, hần liền ngăn cả người.

Dựa theo căn phòng cách cục tới nói, ở đây không phải Tô Thập Thất khuê phòng, liền là thư phòng của nàng hoặc sinh hoạt thường ngày chỗ. Hần bây giờ nhìn thấy một chiếc hiển nhiên nhiều năm rồi bàn trang điểm, còn chứng kiến một cái giường, vậy liền hiển nhiên là khuê phòng.

Theo lý dù cho hần là tiểu hài tử, lúc này cũng cần phải lập tức rời khỏi, nhưng hần thật sự là có chút chuyển không động được bước chân.

Bởi vì rỗng rã ba mặt trên tường, một mặt treo hần đã từng thấy qua hai đùi kiếm, một mặt treo một cây cung cùng ống tên, còn có một mặt. . . Trực tiếp liền treo một thanh quý đầu đao! Không sai, liền là cái kia lần tại pháp trường tửu lâu bên cạnh, xem đao phủ hành hình lúc dùng cái chủng loại kia, hoàn toàn giống như đúc!

Đây là khuê phòng sao? Đây là phòng luyện võ đi. . . Coi như Tam Quốc Diễn Nghĩa Tôn Thượng Hương, cũng tuyệt đối không có như thế bố trí phòng ngủ đi!

Việt Thiên Thu thậm chí trong đầu nổi lên cái kia tiện nghi lão cha không có thể lấy thành cái kia tương môn hồ nữ, nghĩ thầm không biết người ta khuê phòng có hay không Tô Thập Thất khuê phòng bô như vậy. Một mặt nghĩ như vậy, hần lại một mặt trực tiếp lui đi ra, còn cẩn thận từng li từng tí nhìn một chút, để tránh lưu lại cái gì sẽ bị người truy cứu xông làm dấu vết. Rất nhanh, hần lui về đang cửa phòng, trực tiếp ngồi ở ngưỡng cửa các loại.

Ngay tại hần dần dần bụng đói kêu vang, người cũng bắt đầu mệt mỏi rồi ngủ gà ngủ gật thời điểm, lỗi tai của hần rốt cục bắt được yên tĩnh trong bóng đêm tay áo tiếng xé gió. Âm thầm cô một tiếng cuối cùng trở về, rất nhanh, hần cũng chỉ thấy hai cái bóng người tuần tự bay qua tường, đằng trước cái kia rõ ràng là Tô Thập Thất, phía sau cái kia thì là Nghiêm Hù, tay phải của hai người tất cả đều có thêm một cái giấy dầu bao.

Có chút kỳ quái hần đứng dậy, phải mông một cái nghênh đón tiếp lấy, sau một khắc cũng chỉ nghe Nghiêm Hù vội ho một tiếng nói: "Thiên Thu, ta nói qua Tô cô nương, nói thế nào người hôm nay đều giúp nàng muốn về 600 mẫu đất, nàng không thiết yếm cảm tạ, mời người ăn một châu cái kia luôn luôn hần là! Không phải sao, chúng ta bên trên phúc cùng lâu mưa mới ra lũ gà quay, đuôi phượng tôm, còn có mai hoa cao, bơ bánh nướng. . ."

Việt Thiên Thu đối đến ngực dán đến lưng, lúc này cũng không có rảnh đi suy nghĩ Nghiêm Hù dùng từ có cái gì không đúng, trực tiếp dùng tay phải chống đỡ tại lòng bàn tay trái ra hiệu dừng lại: "Sự phụ, một hồi lại báo tên món ăn được không? Ta nhanh chết đói. . ."

"Được được, ăn trước, trước thanh toán ngũ tạng miếu lại nói mặt khác!" Nghiêm Hù một bên nói một bên bước nhanh vượt qua Tô Thập Thất đi vào đang trước cửa phòng, đợi muốn đi vào lúc, hần mới vừa nhớ tới cái gì, vội vàng quay đầu mời đến nói, "Tô cô nương, người còn không tiến vào?"

Đây là nhà ta được a? Các người hai sự đồ tự quyết định xông tới, còn đem chỗ này làm chính mình, đây là cái gì đức hạnh!

Tô Thập Thất đã bị tê, yếu ớt ở một tiếng liền theo vào phòng, trong lòng dị thường hồi hận trước đó chạy đi lúc động tác chậm một nhịp, kết quả bị Nghiêm Hù vừa vặn chặn đứng.

Hết lần này tới lần khác nàng còn không mang theo hai đùi kiếm, đối mặt bày sự thật giảng đạo lý, hi vọng nàng báo đáp Đông Dương trưởng công chúa ân tình, tốt nhất dời đi qua bồi ở Nghiêm Hù, nàng không có cách nào một kiếm quét ngang qua. Vị này dân Đồ sự phụ cuối cùng cuối cùng nhớ tới còn đem đồ nhĩ rơi vào trong nhà nàng, quần quít chặt lấy mời nàng cùng nhau đi phụ cận phúc cùng lâu mưa một đồng ăn trở về.

Nếu không phải nghĩ đến Việt Thiên Thu cuối cùng xác thực giúp nàng một đại ân, nàng hội phản ứng Nghiêm Hù mới có ma!

Một trận này cơm tối, Việt Thiên Thu hiện Nghiêm Hù hung hăng hướng Tô Thập Thất xum xoe, cái sau lại xa cách, đối với hần cái này Nghiêm Hù đồ nhi lại ngược lại không tệ, hần không khỏi vừa bức mình vừa buồn cười, nghĩ thầm Nghiêm Hù trước mắt như thế mà nhường ai nhìn thấy, đều sẽ không cảm thấy đó là vì lừa gạt Tô Thập Thất đi cho Đông Dương trưởng công chúa làm con gái nuôi, nói là vụng về truy người vợ, cũng là có người tin tưởng!

Biết Nghiêm Hù chơi đùa như thế xuống, thật tốt sự tình không phải bị hần biến khéo thành vụng —— hơn nữa còn không phải em gái nuôi biến thành người vợ loại kia biến khéo thành vụng, mà là nhường Tô Thập Thất kính nhi viễn chi —— hần sau cùng cũng nhìn không được nữa.

Xé một cái đùi gà trực tiếp nhét vào Nghiêm Hù trong miệng, Việt Thiên Thu cũng không lo được hai tay bóng loáng chứng giám, nghiêm túc nói với Tô Thập Thất: "Tô tỷ tỷ, người cùng Dư gia sự tình rốt cục giải quyết. Có thể hôn thư bị Dư gia lấy được, coi như võ đức ti bắt đi cái kia Từ Hạo, có thể Dư gia cuối cùng có xê dịch chỗ trống, người nhường Dư gia mất đi cái mặt to, còn tổn thất như thế một số tiền lớn, bọn hần khẳng định sẽ tìm làm phiền người."

"Cho nên liền để ta đi nhờ bao che tại trường công chúa?" Tô Thập Thất liếc Nghiêm Hù liếc mắt, mỉm cười cười lạnh nói, "ta cũng không phải nhất định được ở chỗ này trong nhà để cho người ta tìm tới cửa, ta sẽ không tránh a!"

Việt Thiên Thu biết nàng là ám chỉ Nghiêm Hù cùng mình không mời mà tới, dứt khoát trực tiếp chơi xấu nói: "Tô tỷ tỷ, ta nói thật với người đi, sự phụ không phải là bị trường công chúa vội mở ra, là hần rời nhà trốn đi không thể trở về, hần hiện tại còn ý lại trong nhà của ta đâu! Có thể trường công chúa

Giờ này khắc này, vừa mới thị sát thái thượng trở về Việt lão thái gia, chính là tại chính đường bên cạnh tai thất đổi đi cái kia phong trần mệt mỏi thường phục, lại tại một cái thư lại hầu hạ bên dưới rửa mặt xong, lập tức liền mặc một thân thanh thân việc nhà thường phục, ngồi ở đường quan chủ vị. Đây là

hắn nhiều lần bị ngôn quan vạch tội qua bệnh cũ, nhưng hắn như cũ làm theo ý mình, nha người trong cửa tất nhiên là nhìn hắn thành quen.

Hộ Bộ thị lang Lý Trường Hồng vừa vào nhà liền thấy lão gia tử đang khiêu đu mà ngồi, một đôi rửa đến trắng bệch màu trắng gầy vài màu đen đang theo tay hắn chỉ đánh lan can tiệt tấu từng chút từng chút, người cũng tựa hồ đang ngủ gà ngủ gật, hắn không khỏi ho khan một tiếng. Mấy Việt lão thái gia nhìn qua, hắn hắng giọng một cái, đang chuẩn bị nói chính sự, lại chỉ thấy lão gia tử ánh mắt đột nhiên vượt qua hắn nhìn về phía cổng.

Hắn xem tới cửa là một cái thư lại, dứt khoát nghiêng người sang nhường một bước, quả nhiên, Việt lão thái gia vô cùng thân thiết vẫy vẫy tay, cái kia thư lại thuận thể liền nhanh như chớp vào phòng, đi hành lễ sau liền thấp giọng nói ra: "Lão thái gia, bên ngoài vô đức ti Hàn tri sự để cho người ta đưa thư tới."

Lý Trường Hồng thấy cái kia thư lại hai tay trình lên thư đằng sau, liền lập tức không chút nào trì hoãn lui ra, hắn đột nhiên há miệng gọi lại nói: "Vô đức ti người liền không có nói, muốn Lão thái gia bồi thường thư?"

"Không cần." Cái kia thư lại cười tủm tỉm nhìn thoáng qua quan mới tiền nhiệm còn không lâu thị lang đại nhân, "Lão thái gia sớm đã có quy củ, phạm là tại nha môn, chỉ cần không phải công vụ, hết thầy không cho văn bản hồi âm, chỉ hồi trở lại biết ba chữ lời nhắn."

Lý Trường Hồng có chút ngạc nhiên, chờ thấy Việt lão thái gia liền ở ngay trước mặt chính mình không e dè mở thư, hắn nghĩ tới vô đức ti từng hung danh, hết sức muốn nhắc nhở một tiếng, có thể nghĩ nghĩ chính mình tiền nhiệm còn thiếu, cùng Việt lão thái gia càng chưa nói tới giao tình, càng nghĩ vẫn là im miệng. Ngay tại lúc này, hắn chỉ nghe phịch một tiếng, lại chỉ thấy Việt lão thái gia dùng lão nhân gia ít có nhanh nhẹn nhảy dựng lên.

"Thằng ranh con này!"

Lý Trường Hồng khuôn mặt liền cứng ở chỗ ấy. Hắn là điển hình người đọc sách, làm sao tại bức này quan nha nghe người ta như thế lời nói thô tục?

Việt lão thái gia cũng không để ý người khác cảm thụ như thế nào.

Đập cái bàn đứng người lên, hắn liền như không có việc gì đem thư tiên hướng trong ngực một ước lượng, cười híp mắt nói với Lý Trường Hồng: "Lý thị lang có việc? Xin lỗi, ta hôm nay đi một chuyến thái thương, người lão thể suy, lúc này có chút không chịu nổi, dự định về nhà trước đi. Người vấn đề này nếu là gấp, người viết cái giấy nhắn tin ở lại chỗ này, một sẽ cho người cho ta đưa đi, ta cho người khôi phục, nếu không gấp, ta ngày mai tới xử lý."

Việt lão thái gia đều nói như vậy, Lý Trường Hồng điểm ấy nhìn mặt mà nói chuyện công phu vẫn phải có, lúc này đây nói không có việc lớn, xin được cáo lui trước rồi đi. Hắn đi lần này, Việt lão thái gia liền không có cái kia nhân nhả chắc chắn tư thái, liền thanh thúc giục phía dưới, cơ hồ là chớp mắt công phu liền ra nha môn.

Thấy Việt Ảnh đã đợi tại bên cạnh xe ngựa, hắn liền không nhịn được cười mắng: "Nhìn một chút, thế mà không phải kiểu là xe ngựa! Nguyên lai người đã sớm biết, thế mà cũng không nói cho ta!"

"Ta cũng chính là cùng Lão thái gia một khối theo thái thương trở về, làm sao lại biết trong thành Kim Lăng sự tình?" Việt Ảnh dịu dàng Lão thái gia lên xe, lúc này mới nhẹ nói, "Vô đức ti đưa cho ngài thư, hơn phân nửa không thoát được cùng trưởng công chúa có quan hệ, trưởng công chúa con trai độc nhất là Cửu công tử sự phụ, nghĩ như vậy, ước chừng liền là Cửu công tử lại làm ra chuyện tốt gì."

"Thằng ranh con này đơn giản, sớm biết ta một đã sớm đem hắn thân thể xuyên phá, nhìn hắn còn hung hăng vui ở Hạc Minh hiền bên trong cho ta vờ thành thật!" Việt lão thái gia nghiêng răng nghiêng lợi, có thể đợi đến màn hạ xuống, hắn lại mặt mày hớn hờ, cả người khỏi phải đề nhiều cao hứng.

Vô đức ti tứ đại tri sự một trong Hàn Dục ở trong thư viết như thế nào? Tán Việt Thiên Thu tuổi nhỏ nhanh trí, nhạy bén lão luyện, ghét ác như cừu, trượng nghĩa hào hiệp, này đặt ở người trưởng thành trên người đều nhiều ít người đảm đương không nổi, hắn sao có thể không nhanh đi về nghe một chút người đều làm cái gì?

Nhưng mà, làm Việt lão thái gia sớm trốn việc, gắng sức đuổi theo về đến nhà lúc, hắn là gặp được cùng Việt Thiên Thu đi ra ngoài mấy cái gia đình, cùng với chiếc xe ngựa kia, nhưng trong đầu người lại không!

Không chỉ như thế, khi hắn cảm tức chất vấn Việt Thiên Thu hôm nay đi đâu lúc, vài người đứng là hai mặt nhìn nhau, liền liền hắn cố ý phân phó lưu cho Việt Thiên Thu Việt Kim Nhi đều là như thế.

Tại Lão thái gia cái kia cảm tức nhìn chăm chăm dưới, Việt Kim Nhi không thể không về mặt cầu xin bẩm báo nói: "Lão thái gia, Cửu công tử đi Đông Dương phủ trưởng công chúa đằng sau liền đem chúng ta đều vứt xuống, trưởng công chúa cũng không biết mang theo hắn đi chỗ nào. Sau này Nghiêm tiên sinh đến phủ công chúa, có thể nghe nói người một mực tại người gác cổng các loại, trực tiếp chặn lại Cửu công tử, mang họ một câu để cho chúng ta trở về, bọn hắn liền không biết đi đâu rồi."

"Đây một lớn một nhỏ hai cái hèn mạt!" Việt lão thái gia giận đến giận sôi lên, "Đều là Nghiêm Hù, thế mà đem Thiên Thu làm hư!"

Nếu như là Đông Dương phủ trưởng công chúa người, nhất định sẽ vô cùng đồng ý Việt lão thái gia lời này. Nhưng mà, tại từng theo lấy Việt Thiên Thu đi ra hai lần môn Việt Kim Nhi xem ra, ai làm hư ai còn chưa nhất định đây.

Hắn nhưng là thấy được ban đầu ở cùng Thái Tự, Nghiêm Hù bị Việt Thiên Thu đùa bỡn xoay quanh một màn kia.

Từ xế chiều đợi đến hoàng hôn, lại từ hoàng hôn mấy đến tối, mãi đến Việt lão thái gia nổi trận lôi đình cơ hồ mong muốn phái người đi Ứng Thiên phủ nha báo mất đồ tung, hay hoặc là tự thân lên Đông Dương phủ trưởng công chúa muốn hỏi từ lúc, bên ngoài rốt cục tới báo, nói là Nghiêm Hù cùng Việt

Thiên Thu trở về. Nhưng hần theo Hạc Minh hiền chạy tới Thanh Phân quán chấn người, không bao lâu lại chỉ thấy Nghiêm Hù nhẹ chân nhẹ tay công Việt Thiên Thu xuất hiện ở trước mắt.

Không đợi hần mở miệng nói chuyện, Nghiêm Hù liền đưa ra một cái tay tới đặt ở trên môi, nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Phát hiện mình mong muốn hưng sư vấn tội ranh con lại ngủ thiếp đi, Việt lão thái gia liền vừa bực mình vừa buồn cười. Đợi đến Nghiêm Hù đem người đưa về phòng, tùy theo Lạc Hà đám người hầu hạ, hần liền đem Nghiêm Hù từ trong nhà túm đi ra, cứ như vậy đứng ở trong sân hỏi: "Nói đi, hôm nay đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Nghiêm Hù do dự một chút, lúc này mới đem Dư gia cái kia việc sự tình đem nói ra. Nghe tới Nghiêm Hù đơn thương độc mã đi dò xét Dư phủ, sau đó lại dẫn Việt Thiên Thu dự bị đi Tô gia chặn đường Dư gia người ăn cướp hôn thư, Việt lão thái gia đơn giản mặt đều nhanh tái rồi. Đợi đến Nghiêm Hù nói cùng trên danh nghĩa nha đầu trên thực tế Tô tiểu thư đối đánh một trận, hần không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười, chỉ Nghiêm Hù mãi liên mắng một câu.

"Dư gia không phải không muốn nâng sao? Ta xem tiểu tử ngươi cùng nàng điên lên một cái dạng, các ngươi chơi giòn gom góp một đôi được!"

Lần này, Nghiêm Hù không khỏi khí cấp bại phôi: "Lão thái gia tại sao cùng mẹ ta một cái dạng, may mắn có Thiên Thu, nếu không ta cả đời hạnh phúc, liền bị các ngươi dẫm ba câu này tất cả đều cho hồng!"

Việt lão thái gia bị lời này cho nói đến không hiểu thấu, chờ đến sẽ nghiêm trị hủ ở đây biết được, Việt Thiên Thu hôm nay đến Dư gia như thế nào đe dọa Dư Trạch Văn một bút, còn thành công nhường Dư đại công tử quên lọt người tại võ đức ti, hần dù cho biết Nghiêm Hù cũng không có đi qua Dư gia, bất quá là nghe người khác thuật lại đằng sau thêm mắm thêm muối, hần vẫn không khỏi nhẹ nhẹ hít một hơi.

Chờ nghe được hai người vừa vừa trở về trễ, đó là bởi vì Việt Thiên Thu cho Nghiêm Hù ra chủ ý, thế là Nghiêm Hù mang theo người lại đi một chuyến Tô gia, đánh Tô Thập Thất đáp ứng đi cho Đông Dương trưởng công chúa làm bạn, giải trừ Nghiêm Hù nỗi lo về sau, hần thì càng bó tay rồi.

Nghiêm Hù chẳng lẽ không có phát giác à, này cùng nói là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, không bằng nói là Nghiêm Hù bị sáo trụ! Lẽ ra chỉ là người không liên hệ, ngày sau cùng Đông Dương trưởng công chúa ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, người không tốt thì cũng thôi đi, người nếu là tốt, Đông Dương trưởng công chúa không áp lấy tiểu tử này trở về kết hôn mới là lạ!

Như trút được gánh nặng sau khi, hần vẫn là không thể không thật tốt giáo huấn Nghiêm Hù một phen. Sợ Thanh Phân quán sống nhờ Chu Tề Nguyệt, còn có mấy cái nha đầu nghe được thứ gì, hần đem Nghiêm Hù cho túm trở về Hạc Minh hiền, nhường Việt Ảnh đóng cửa một cái, hần lại lần nữa đập cái bàn.

"Nghiêm Hù, tiểu tử ngươi vẫn luôn là nghĩ mình bạch giả hồ đồ, chẳng phải canh cánh trong lòng ngươi là trưởng công chúa con trai, cho nên không làm được việc lớn sao? Coi ta không biết có phải hay không là, cả thế gian đều là trọc ta độc sạch, mọi người đều say ta độc tỉnh, ngươi cho rằng ngươi là Khuất Nguyên? Liền ngươi bây giờ này đức hạnh, ngươi chường mặt người ta, ngươi cho rằng người ta để ý ngươi?"

Mấy câu đem Nghiêm Hù mắng giữ im lặng, hần vẫn lạnh lùng nói ra: "Ngươi cho rằng không có người biết rõ Dư gia tiểu tử trèo cao nhánh muốn hỏi hôn, ngươi cho rằng liền ngươi thông minh? Ta đã sớm biết, bất quá là lười nhác dùng loại này thấp hèn tiểu thủ đoạn mà thôi."

Thấy Nghiêm Hù tốt xấu thành thành thật thật nghe huấn, Việt lão thái gia này mới dần dần điều hòa hô hấp, lập tức nhàn nhạt nói ra một phen.

"Lúc trước ám toán Thiên Thu cái kia Hình bộ bộ khoái mở miệng, một mực chắc chắn là Ngô Nhân Nguyên từng tại nha môn mắng to Thiên Thu, cho nên hần làm cấp trên phân ưu. Cái này, Ngô Nhân Nguyên trên người không phải cứt cũng là cứt, tẩy không sạch sẽ, người kia nói xong liền dụng tương, trước mắt cũng còn không có cứu trở về."

Không đợi Nghiêm Hù chửi mẹ, hần liền tiếp tục nói: "Thiên Thu lần trước từ trên người Chu Tề Nguyệt lấy được cái này không nhân duyên không ít chứng cứ phạm tội, ta sắp xếp xong xuôi, ngươi giúp ta một chuyện, cùng tiểu Ảnh hai cái phối hợp một chút, tiến vào một chuyến Đại Lý Tự, gặp một lần Chu Tề Nguyệt Thất thúc. Sau đó, ngươi đi võ đức ti, nhìn một chút cái kia Từ Hạo có phải hay không còn nguyên lành hoàn chỉnh, còn hoàn hảo hơn liền đem người mang ra, ta muốn."

Thấy Nghiêm Hù tròn mắt tròn thật lớn, Việt lão thái gia liền tức giận nói: "Quay lại cho Thiên Thu luyện công làm bia ngắm."

Về sau nói không chừng còn có thể khách mời cái bảo tiêu. . .

Nghiêm Hù lập tức mặt mày hớn hờ đáp ứng xuống, có thể sau một khắc, hần nghĩ tới hôm nay không có giải quyết triệt để đi Dư gia phụ tử, lập tức không buông tha mà hỏi thăm: "Cái kia Dư gia sự tình. . ."

Việt lão thái gia mỉm cười nói: "Nếu Từ Hạo đưa đến võ đức ti, muốn cái gì bản cung không có? Giang Lăng Dư thị thu Ngũ Mã đường phó Dư gia tiến vào nhánh bên, đó là bởi vì bọn hần có giá trị lợi dụng, có thể ngươi nói, bọn hần có thể hay không đem trọng yếu nhất vị trí lưu cho Dư Kiến Long? Ta đã trả ra tin tức, nói Dư Kiến Long phải con trai tại trong thành Kim Lăng luôn lên nhảy xuống, kết giao danh sĩ, là coi trọng hình bộ thượng thư thiếu."

Nghiêm Hù liền cảm giác sợ nổi da gà. Bây giờ Ngô Nhân Nguyên thành mục tiêu công kích, cũng là bởi vì người người nóng mắt hình bộ thượng thư vị trí, Dư Kiến Long một cái bãi quan trước Lại Bộ Thị Lang đột nhiên không hiểu thấu gặp như thế lời đồn đại, vậy đơn giản sẽ bị người làm cái đinh trong mắt cái gai trong thịt!

Lão thái gia căn bản không phải động thủ, chỉ bằng một tay họa thủy đồng dẫn kẻ hay đem người cho hổ đi vào, hần cùng Việt Thiên Thu hai sư đồ thật

"Yên tâm, ta không đi ra, này tổng được rồi?"

Việt Thiên Thu thấy Lạc Hà mặt mũi tràn đầy đề phòng, biết mình uy tín không được tốt, hẳn chỉ có thể vội ho một tiếng, nhẹ nhàng vượt ngang một bước, lập tức dùng nhanh nhẹn bộ pháp lập tức vòng qua Lạc Hà, như là con thỏ nhỏ xông vào bên cạnh một cái tiểu viện. Thấy đang cầm lấy cây gỗ đánh lấy y phục Triệu đại nương cùng mấy cái hoán áo phụ kinh ngạc nhìn lại, hẳn liền lộ ra nụ cười.

"Cửu công tử làm sao đến nơi này!"

Triệu đại nương cuống quýt lau khô tay tiến lên đón, còn lại mấy cái hoán áo phụ tính cảnh giác cao hơn, hai người lập tức đi lên nhìn xem cửa sân, kếm chút đem Lạc Hà trực tiếp chắn ở ngoài cửa đầu.

Lạc Hà khó khăn tiến đến, thấy trước sau như một trong phủ những người ở khác trước mặt xa cách Việt Thiên Thu, lúc này đối mấy cái hoán áo phụ thân thiết cực kỳ, lại là Triệu đại nương, lại là Lâm tẩu con, tuổi trẻ chút thậm chí trực tiếp gọi tỷ tỷ, lại là cười nhẹ nhàng xuất ra một chút Tiểu chút chút tặng người, nàng không khỏi ghen ghét nhìn trần trối.

Triệu đại nương vốn cho rằng Việt Thiên Thu bây giờ có Lão thái gia rõ ràng chỗ dựa, thậm chí bá Đông Dương trưởng công chúa con trai độc nhất vi sư, tổng không khỏi cùng lúc trước khác biệt, có thể mắt thấy hẳn vẫn là một dạng đợi các nàng, một lòng liền rơi xuống đất.

Đội có người cảm ghê đi ra, liên tục lau mồ hôi ngồi xuống, nàng liền nhẹ giọng nhắc nhở: "Cửu công tử nghĩ đến chúng ta, nhưng nơi này dù sao không phải người một cái công tử thế gia nên tới địa phương, nếu có chuyện gì, nhường roi Hà cô nương tới phân phó một tiếng, hay hoặc là. . ."

"Ta nào có cái gì sự tình, liền là đến xem Triệu đại nương các người." Việt Thiên Thu thấy Triệu đại nương cùng những người khác trên mặt liền lộ ra nụ cười vui mừng, hẳn liền vội ho một tiếng nói, "nhưng thật ra là ta có việc nghĩ van các người."

"Sao có thể nói cái gì xin nhờ, Cửu công tử ngài cứ việc nói!"

"Đúng đây, cứ việc phân phó là được!"

"Ai muốn nói không thể, cái kia chính là vong ân phụ nghĩa!"

Việt Thiên Thu tranh thủ thời gian ngăn cản nói: "Làm sao lại nói đến vong ân phụ nghĩa, không nghiêm trọng như vậy!"

Hắn cười híp mắt lại, lập tức liền nghiêm trang nói, "Ta bá Nghiêm tiên sinh vi sư về sau, gia gia một mực để cho ta tại Hạc Minh hiền đọc sách tập võ. Có thể cái kia dù sao cũng là gia gia địa phương, ta dự định về sau ban ngày chuyển đến Nghiêm tiên sinh nơi đó đi học, không chiếm Hạc Minh hiền. Có thể Nghiêm tiên sinh nơi đó liền một cái gã sai vặt, vẫn là cái nô danh A Ngốc, ta cảm thấy nhân thủ không nhiều đủ."

Thấy mấy cái hoán áo phụ tất cả đều hai mặt nhìn nhau, Việt Thiên Thu liền vội ho một tiếng nói: "Cho nên, ta muốn hỏi hỏi các người có hay không tuổi tác cùng ta không sai biệt lắm con cháu, vừa đến bọn hắn có khả năng chiếu cố một chút Nghiêm tiên sinh sinh hoạt hàng ngày; thứ hai, có thể tại ta đọc sách tập võ thời điểm cho ta làm bạn; thứ ba, bọn hắn cũng có thể nhận thức chữ học võ, tương lai cũng có thể có tiền đồ."

Chuyện tốt như vậy, đừng nói mấy cái hoán áo phụ, liền liền Lạc Hà cũng vì đó động tâm, chỉ hận chính mình không có đệ đệ. Nhưng mà, Triệu đại nương điều bộ phân phó những người khác an tâm chờ vội, lại là thăm thía nói ra: "Cửu công tử, ngài này tâm ý chúng ta mấy cái đều cảm kích, có thể chuyện của ngài tuy nói chỉ cần Lão thái gia gật đầu liền tốt, có thể trong phủ dù sao cũng là tam thái thái quân, chuyện lớn như vậy không thông báo một tiếng liền làm chủ, chỉ sợ. . ."

"Ta biết Triệu đại nương ý tứ." Việt Thiên Thu giao hoạt nháy nháy mắt, "Ta lập tức dự định đi Đại bá mẫu nhất định nước cư xem Đại bá mẫu."

Chỉ cần Đại thái thái chịu bang chuyện này làm kiến nghị người, cái kia người khác còn có thể nói một chữ không?

Cho đến lúc này, Triệu đại nương đám người phương mới chính thức vui mừng khôn xiết. Bất luận Việt Thiên Thu tại bên ngoài có như thế nào thanh danh, trong phủ đến cùng là cái đòi thứ ba văn bối, mà lại tuổi tác cũng quá nhỏ, rất dễ dàng bị người dùng tôn ti trường ầu áp xuống tới, cho nên cho dù là chuyện tốt như vậy, các nàng cũng không thể không nhiều suy nghĩ một chút. Nhưng nếu như có Đại thái thái xuất mã, cái kia còn có cái gì thật lo lắng cho sao?

Rất nhanh, bảy tám cái hoán áo phụ liền kiếm ra sáu người tuyển, tất cả đều là sáu đến tám tuổi đồng tử.

Làm Lạc Hà bồi tiếp Việt Thiên Thu đi một chuyến nhất định nước cư, tận mắt thấy Đại thái thái cơ hồ không cần suy nghĩ đáp ứng Việt Thiên Thu thỉnh cầu, nói là quay đầu liền đối tam thái thái đi đề, nàng đơn giản đối Việt Thiên Thu biết trước bội phục cực kỳ.

Có thể Việt Thiên Thu lại đã sớm kết luận Đại thái thái sẽ không cự tuyệt chính mình, nghĩ thăm đại lão gia thật có phúc khí, nhà có hiền thê, như có một bảo, thật thật một điểm không giả. Nhưng mà, chờ trở lại Thanh Phần quán đằng sau, Lạc Hà đi tìm Truy Tinh Trục Nguyệt, thanh lý cũ y phục chuẩn bị đưa cho Triệu đại nương đám người, hẳn thấy Chu Tề Nguyệt vẫn tại đông sương phòng viết chữ, chính mình liền trở về nhà chính phát khởi ngọc.

Tuy nói trong nhà những tiểu tử này không biết ngộ tính kiểu gì, có thể Nghiêm Hủ muốn phục hưng Huyền Dao đường, hẳn tên đồ đệ này lại không được việc, chẳng lẽ liền làm đơn độc, chỉ có thể hẳn trước tiên đem người chọn tới thử một lần. Sáu cái không được hẳn lại tìm, ngược lại dù sao cũng phải cho Nghiêm Hủ làm điểm thành viên tổ chức, chính hắn cũng thuận tiện xây một thoáng thành viên tổ chức.

Cứ việc Nghiêm Hủ mở miệng đến bây giờ, cũng đã nói mấy câu, nhưng Chu Mai Đông vẫn là theo câu chữ ở giữa thể nghiệm và quan sát đến, đó là một cái tự lo kiểu ngạo người trẻ tuổi. Dù cho hân tuổi của mình, cũng có thể miễn cưỡng được xưng tụng người trẻ tuổi, có thể những năm này thể thâm đau đớn trải qua, khiến cho hân đã sớm trở nên tang thương lời đời, xảo trá khéo đưa đẩy.

Cho nên, cân nhắc trong chốc lát, hân liền mở miệng nói ra: "Không sai, ta tự nhận là Bạch Liên tông đệ tử, ta tổ phụ cùng huynh trưởng đều là Bạch Liên tông Tông chủ."

"Rất tốt." Nghiêm Hủ biết mình vừa mới loại kia giang hồ tân đình hòa hầu hân là không sai biệt lắm, tiếp xuống liền nói thẳng hỏi nói, "như vậy, người nói là phản môn đi đầu Ngô Nhân Nguyên, làm cho hân ung khuyến, kì thực hân là đi Triệu Cao hủy tấn con đường a?"

Thân hân nhà tù, khoác gông mang khóa, nếu như không là trước kia pháp trường trận kia biến cố, Chu Mai Đông đã sớm đầu người rơi xuống đất, bởi vậy hân cũng không có cái gì tốt giấu diếm, trực tiếp sáng khoái thừa nhận xuống tới.

"Không sai, khi đó Bạch Liên tông tuy nói còn không có Võ Phẩm lục xoá tên, nhưng gia gia đã sớm dò thăm Ngô Nhân Nguyên là hạ nhiệm tuần võ làm, bởi vậy người lỗi làm việc phán đoán Bạch Liên tông không có cách nào may mắn thoát khỏi, liền định ra kế sách này, nếu có một phần vạn, thì để cho ta thay Bạch Liên tông báo thù. Thương hại hân cao tuổi rồi, chẳng những muốn đích thân hạ lệnh truy sát ta, sau này còn cứ thế mà bị 'Tức chết' . . ."

Nói đến tức chết hai chữ lúc, này người đại hân vạm vỡ trong mắt ánh nước chợt hiện, lập tức liền cười khổ nói: "Chỉ tiếc ta đã biểu hiện được như thế kính cần nghe theo, đi theo làm tùy tùng làm Ngô Nhân Nguyên làm nhiều chuyện như vậy, hân lại còn là trở mặt không quen biết. . . Ngủ đông nhiều năm như vậy, ta vẫn luôn bị phải tại bên ngoài hồi hải ngược xuôi, chưa từng có thành công ở bên cạnh hân nghỉ ngơi vượt lên trước ba ngày."

Nghiêm Hủ như có điều suy nghĩ nhưu mày: "Nói như vậy, Ngô Nhân Nguyên nhược điểm, người một chút cũng chưa bắt được?"

"Người cũng muốn thóp của hân?"

Bén nhảy bắt được một cái "Vay" chữ, Nghiêm Hủ thân nhiên cười nói: "Không, ta càng muốn biết chính là, còn có ai tới bái kiến người?"

Thấy Chu Mai Đông lập tức cảnh giác, hân liền nghiêm trang nói: "Người không biết a? Cái kia thiên hình trên trận, có người đang chuẩn bị mấy bốn người các người toàn đều đã chết, sau đó hướng về phía Ngô Nhân Nguyên làm loạn. Có người thậm chí bào chế tốt chứng cứ, nói người vốn thuộc bên trên ba môn một trong Thanh Thành đệ tử, bị phải Thanh Thành đến Ngô Nhân Nguyên bên người làm việc, có thể lần này nội ứng đằng sau, lại bị hân trở mặt một khối hổ."

"Đến mức cùng người một khối một cái khác nội ứng, cũng bị người gán hàng thật giá thật bên trong sáu môn hoa mai môn đệ tử tên tuổi."

Nếu như Việt Thiên Thu giờ khắc này ở ở đây, hân nhất định sẽ cảm thấy, Nghiêm Hủ lừa dối Chu Mai Đông đáng vẽ, cùng hân lừa dối Chu Tử Nguyệt, lừa dối Tô Thập Thất, lừa dối những người khác bộ dáng thật sự là cực kỳ giống.

Nghiêm Hủ lúc này không hề giống lúc đầu đánh Chu Mai Đông thừa nhận thân phận lúc cái kia giang hồ tân đình.

Hân cầm lấy Việt lão thái gia tỉ mỉ chuẩn bị lí do thoái thác cùng chứng cứ, nói Việt Thiên Thu đưa tới trận kia biến cố, trong tửu lâu Ngô Nhân Nguyên thành mục tiêu công kích, mấy ngày liền đến nay bùi ngô ở giữa đối chọi gay gắt, thể gia cùng hân môn vì hình bộ thượng thư vị trí dây dưa không xuống . . .

Làm này to lớn thông tin tức quán thấu xuống đằng sau, hân liền thấy, cái kia từng Bạch Liên tông phản đồ lộ ra mờ mịt mà thất lạc.

Mặc cho là ai, tại phát hiện mình hết thảy cố gắng hoàn toàn không có tác dụng, chỉ có thể bị người khác làm tính toán Ngô Nhân Nguyên thể đánh bạc lúc, cũng sẽ là như thế một bộ dáng.

Cho đến lúc này, Nghiêm Hủ lúc này mới lấy ra đòn sát thủ sau cùng: "Nói trở lại, trong tay của ta còn có không ít liên quan tới Ngô Nhân Nguyên sách chứng nhận, mà những vật này, là một cái gọi Chu Tử Nguyệt tiểu cô nương theo Ngô gia trộm ra. . ."

"Cái gì?" Chu Mai Đông sẽ có hạn chiều dài xích sắt kéo đến vang lên kèn kẹt, nhất thời quắc mắt nhìn trừng trừng: "Nàng mới bao nhiêu lớn, các người sao có thể để cho nàng làm loại sự tình này!"

"Chúng ta thế nào? Các người Bạch Liên tông không thể nhận mệnh chơi đùa lung tung, trừ người ở ngoài, chỉ sợ cũng chỉ còn lại có tiểu nha đầu này một cái. Nếu không phải đồ nhi ta thu lưu, nàng không bị Ngô phủ người bắt về, cũng là lưu lạc đầu đường." Nghiêm Hủ lời ít mà ý nhiều nói một chút Chu Tử Nguyệt bên trên Ngô phủ phóng hỏa chưa thoả mãn, trộm đồ vật sau khi đi ra gặp gỡ Việt Thiên Thu, lúc này mới ôm tay nói, "Ngược lại người muốn tin hay không."

Theo một cái cơ hồ cái gì đối cao tăng mặt giao phong hoàn toàn không biết gì cả qua sông tiểu tốt, đến bây giờ bị cưỡng ép quán thấu một đồng lớn tin tức, Chu Mai Đông chỉ cảm thấy tâm loạn như ma. Mấy ngày liền dùng đến tự nhiên cũng có những người khác tới tiếp xúc qua hân, nhưng hân cuối cùng còn có chút đầu óc, so sánh trước mắt cái này tự xưng Huyền Dao đường chương môn đệ tử người, những người khác là hoa ngôn xảo ngữ hứa hẹn thôi.

Nghĩ đến người ngoài cho dù có thể thăm dò được phụ huynh người bên cạnh, cũng quả quyết sẽ không biết Chu Tử Nguyệt, hân kịch liệt vùng vẫy một hồi, sau cùng làm ra lựa chọn.

Tại trước người, có ba nhóm người tới thăm dò qua ta. Một cái tự xưng là ngự sử trung thừa Bùi đại nhân người, một cái tự xưng là Giang Lăng Dư thị người, còn có một cái. . . Liền là Ngô Nhân Nguyên tâm phúc. Trước hai cái nói đến lời nói cùng người nói những cái kia không sai biệt lắm, để cho ta một mực chắc chắn chính mình là Thanh Thành đệ tử, bị Ngô Nhân Nguyên hăm hại, đến mức Ngô Nhân Nguyên phải tới cái kia. . ."

Chu Mai Đông trên mặt lộ ra khắc cốt cừu hận: "Hắn nói nếu như ta dám hồ ngôn loạn ngữ, Ngô Nhân Nguyên liền sẽ chứng cứ có sức thuyết phục Bạch Liên tông mưu phản, bói ta Chu gia mộ tổ!"

Nghiêm Hù có chút đau răng toát toát, lập tức gật đầu một cái nói: "Ta cho người giấy bút, người đem này ba nhóm người nói với người lời nói, tận lực một chữ không lọt nói ra. Ba người này hình dáng tướng mạo, dùng hết khả năng dùng chữ viết hình dung đi ra, đừng nói cho ta người không biết viết chữ."

Nói đến đây, hần cười đến cực kỳ giống Việt lão thái gia: "Thật tốt để người ta nhìn một chút, qua sông tiểu tốt cũng là có tôn nghiêm!"

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: như thế đội gai nhận tội

Việt Thiên Thu cuối cùng vẫn là không thể bình tĩnh tâm tâm trong phòng đợi.

Hắn là triết đề bị Nghiêm Hủ cho mang được tâm dã, sốt ruột được trong phòng chuyển trong chốc lát, sau cùng quyết định trực tiếp đi Nghiêm Hủ viện kia. Hắn bên ngoài lý do là, nhìn một chút ngày sau Triệu đại nương con cháu nhóm chỗ làm việc, nhưng chân chính lý do là đi ngó ngó Nghiêm Hủ có không có để lại manh mối gì, có thể cung cấp hắn phán đoán người đến cùng đi cái kia.

Nhưng mà, khi hắn đi vào Nghiêm Hủ trước tiêu viện lúc, thấy cái kia giữ cửa Thiết tướng quân, hắn lúc này mới nghĩ từ bản thân quên một sự kiện.

Nghiêm Hủ vì tránh phiền phức, đã sớm đem thông hương Việt phủ khóa cửa dùng đồng nước tươi chết rồi, ra ra vào vào hết thấy leo tường!

Ngày thường hắn ghé vào Nghiêm Hù công lên ra ra vào vào thì cũng thôi đi, nhưng bây giờ này ngăn cánh tay chân ngăn thật là hết sức không tiện. Hắn mặc dù nhớ kỹ bên trong có cái gia gia đây tới già sai vặt, biệt hiệu gọi là A Ngốc, có thể coi là lúc này hắn gõ cửa người ta cũng không mở được, hắn chỉ có thể đứng giương giương tay nhìn sang, chờ phát hiện bên tường có một cái cây, hắn liền lập tức kẻ thương tâm đầu.

Đương nhiên là leo cây đằng sau đảo tường vậy!

Nắm những ngày này siêng năng tập luyện Ngũ cảm hí phúc, cứ việc bảy tuổi Việt Thiên Thu ở kiếp này cho tới bây giờ không có bỏ qua cây, có thể dựa điểm này trí nhớ cùng linh hoạt thủ đoạn, hẳn vẫn là sau cùng cười tại đầu tường. Đương nhiên, một màn này đi ngang qua Việt phủ bên dưới không ít người đều nhìn thấy, có ghen hong nhìn trần trối, có chỉ trích, có tốc độ cao chạy đi, ngược lại không ai dám đi lên khuyên can.

Cũng may lúc trước hắn là khiêng thương, lại thêm một mực tận lực tránh đi vết thương, lúc này vật áo trước vạch phá, quần áo ngổn ngang, nhưng tốt xấu công lên chẳng có chuyện gì. Hắn lung la lung lay đang muốn xuống tới lúc, lại phát hiện đồng sương phòng bên kia gã sai vật A Ngọc nghe tiếng đi ra.

"Cửu công tử?" Thấy Việt Thiên Thu không hề lo lắng cười tại đầu tường, cái kia A Ngốc dọa đến hồn cũng bị mất, "Ngài. . . Ngài có thể ngồi vững vàng một điểm, ta cái này, cái này đi tìm cái thang!"

Việt Thiên Thu gặp người nhanh như chớp chạy đi ngoài cửa, hiển nhiên là muốn quán đi hướng Việt phủ cửa chính những cái kia người gác cổng xin giúp đỡ, liền đỡ khóc đỡ cười. Chờ đợi một hồi lâu, hẳn cuối cùng hơi không kiên nhẫn, lập tức liền chuẩn bị từ nơi này trên tường rào nhảy xuống.

Đang lúc hắn chuẩn bị đem một cái chân khác vượt qua tới thời điểm, đột nhiên chỉ nghe bên ngoài viện đầu truyền đến một hồi động tĩnh. Hắn vốn cho rằng là vừa vặn cái kia A Ngốc trở về, ai nghĩ đến chờ đến lại là cái lờ mờ có chút thanh âm quen thuộc.

"Biểu huynh có đó không? Ta là tới đòi gài nhân tôi."

Biểu huynh? Đội gai nhân tội?

Ngọa tào, bên ngoài này không phải là cái kia tiểu mập mập Anh Vương Lý Dịch Minh đi!

Việt Thiên Thu dưới sự kinh hãi, suýt nữa cắn đầu lưỡi. Thấy cái kia khép hờ cửa sân, hắn có thể không cảm thấy cái kia chết tiểu mập mập hội thật như vậy gia giáo tốt đẹp, bởi vì không ai ứng thanh liền không tiến vào, suy nghĩ một chút liền hít một hơi thật sâu, cong lên hai cái chân động thân hướng trên mặt đất nhảy. Loại sự tình này kiếp trước hắn lúc nhỏ làm nhiều, vững vững vàng vàng sau khi rơi xuống đất, hắn liền lập tức dùng sức phui tay run tro.

Quả nhiên, bên ngoài nguyên bản như có người tại đây cửa kết âm thanh, lúc này lập tức hơi ngừng.

Hắn bước nhanh hướng tới cửa, lại trước chờ trong chốc lát, lúc này mới mặt mũi tràn đầy trấn định đem hai cánh cửa kéo ra, phát hiện một người cọt cọt liền lùi lại ba bước, đúng là Anh Vương Lý Dịch Minh, hắn liền hướng về phía đối mới nở nụ cười cười, nụ cười kia thành khẩn cực kỳ.

"Tìm sư phụ ta? Không khéo cực kỳ, hắn không tại."

Lý Dịch Minh mặt liền đen. Béo lùn chắc nịch hắn quyết tâm giống như trùng mắt Việt Thiên Thu, rốt cục nhìn không được hết lên: "Làm sao có thể! Ta vừa mới rõ ràng nghe thấy có người vỗ tay thanh âm!"

"Đó là ta đập." Việt Thiên Thu hết sức vô tội giang tay ra, lập tức trực tiếp kéo ra cửa chính nói, "Người nếu không tin, chính mình tiến đến xem, tiến đến tìm!"

Lý Dịch Minh tức đến nổ phổi vọt vào, hướng nhà chính cùng đông sương phòng tìm một lần, hắn liếc nhìn phía tây cái kia nửa bên trong sân chuồng ngựa, cuối cùng vẫn là ghét bỏ mùi vị quá lớn, chưa từng có đi. Nhưng nhìn đến trong sân ôm tay mà đứng Việt Thiên Thu, hắn nghĩ tới trước đó bị phạt dò xét nhiều sách như vậy, Hoàng đế cùng Phùng quý phi lại ép hắn tới đối gai nhận tội, hắn chỉ cảm thấy tức giận cực kỳ.

Cái kia trời rõ ràng là hắn bị Nghiêm Hủ làm khổ đến chết đi sống lại, dựa vào cái gì muốn để hắn tới nhận lỗi?

Hắn không có chú ý tới mang những tùy tùng kia tất cả đều ở ngoài cửa không có vào, vô ý thức liền hướng phía Việt Thiên Thu vọt tới, vung bàn tay liền muốn đánh người. Nhưng mà, Việt Thiên Thu tai nghe lục lọi, nhãn quan bát phương, sớm liền phát hiện này tiểu mập mập mặt lộ vẻ hung quang, mưu đồ làm loạn, hắn cũng sẽ không học Nghiêm Hủ tùy tiện cùng hoàng tử đánh nhau, lập tức không chút do dự co cẳng liền chạy.

Nếu bàn về nhanh nhẹn, hắn tốt xấu bái Nghiêm Hủ vì sư đánh qua căn cơ, làm sao lại bại bởi Lý Dịch Minh cái kia chết tiểu mập mập? Cũng là hai vòng chụp xuống đến, hắn liền thấy đối phương hai tay chống đỡ lấy đầu gối trực tuyến thô khí, trùng mắt ánh mắt của mình so trước đó càng thêm lộ hung quang.

Theo sát lấy, tiểu mập mập liền lớn rống lên.

"Hắn thượng hoàng cung mái hiên đều nhẹ nhàng, khẳng định là nghe nói ta tới, lúc này mới có tính ý tránh mà không thấy!"

"Tránh mà không thấy? Người thật sự là suy nghĩ nhiều quá. Sư phụ đối với người nào đều là đi thẳng về thẳng, nào có hào hứng cùng người quanh co lòng vòng? Đều cùng người nói không tại, hắn sáng sớm liền đi ra cửa, ta lúc này mới leo tường tới xem một chút. Không phải sao, vừa mới duy nhất một cái gã sai vật thấy ta ở trên tường sượng mặt, còn đi Việt phủ cửa chính tìm người muốn cái thang đi!"

Mặt sau này một nửa lời nói Lý Dịch Minh hoàn toàn nghe không hiểu. Nghiêm Hủ rõ ràng ở tại Việt phủ, Việt Thiên Thu qua đến còn phải leo tường? Leo tường qua đến còn phải người đi Việt phủ cửa chính tìm cái thang? Đây đều là cái gì cùng cái gì! Hắn chỉ cảm thấy mình bị đùa bốn xoay quanh, nghiêng răng nghiêng lợi một phát hung ác, liền lớn tiếng kêu lên: "Bên ngoài người tất cả đều cho ta tiến đến, thật tốt giáo huấn một chút tiểu tử này!"

Việt Thiên Thu một chút có chút khản trương, nhưng cũng không tính được quá khản trương. Phải biết, hắn cùng tiểu mập mập lúc này khoảng cách cũng là năm bước, Đường sư không có nhục sư mệnh bên trong cái kia mấy câu hắn vẫn nhớ, thấy năm hai người, đỏ máu năm bước, nói đến liền là trước mắt loại tình huống này.

Cứ việc cưỡng ép tiểu mập mập tới bức lui hắn những tùy tùng kia, người khác khẳng định cảm thấy đại nghịch bất đạo, nhưng hắn thực chất bên trong biết một cái hiểu chữ, lại không quá quan tâm một cái trung chữ, cho nên thật muốn làm như vậy thời điểm, nhưng cũng chưa nói tới bắt luận cái gì gánh nặng trong lòng.

Cũng may tiểu mập mập đã xong một hồi lâu, gian ngoài không chút nào động tĩnh đều không có.

Không ai ứng thanh, không ai tiến đến, nếu như không phải Việt Thiên Thu còn có thể trông thấy bên ngoài có người, còn tưởng rằng người đều mất tích giống như.

Đối với loại này khó chịu tràng diện, Lý Dịch Minh gương mặt kia đã kinh biến đến mức xanh mét, đột nhiên lại hét lớn: "Người đều đã chết sao? Bôn vương để cho các người đều tiến đến, thật tốt giáo huấn tiểu tử này!"

Việt Thiên Thu vĩnh tai lắng nghe, phát hiện gian ngoài vẫn như cũ động tĩnh hoàn toàn không có, hắn con người đảo một vòng, lúc này ho khan một tiếng, đối đã đâm lao phải theo lao tiểu mập mập cười nói: "Anh Vương điện hạ, đừng gọi nữa, phải biết, nơi này là Hộ bộ thượng thư Việt lão đại người Việt phủ, là tư nhân nơi ở, coi như người mang theo trước điện ti thị vệ thân quân, không thể hoàng mệnh, cũng không có tự tiện xông vào đạo lý."

Hắn ngừng lại một chút, ngữ điệu càng thêm lời nói thâm thía một chút: "Liền liền người dạng này trực tiếp xông tới, nói lý lẽ cũng là phạm cấm, có thể bởi vì người là bảy tuổi tiểu hài, chúng ta Việt phủ người cũng tốt, sư phụ cũng tốt, cũng sẽ không so đo, có thể một phần vạn lan truyền ra ngoài, người khác sẽ không nói người, sẽ chỉ nói Hoàng Thượng, nói Phùng quý phi. Người vừa mới còn bảo hôm nay là tới đối gai nhận tội, như thế mà giống chứ?"

"Người . . Người . ."

Thấy Lý Dịch Minh giận đến lời nói đều nói không hết cứ vậy mà làm, mà gian ngoài vẫn là không có động tĩnh, Việt Thiên Thu liền nhún vai nói: "Còn có, anh Vương điện hạ ngời suy nghĩ một chút, tại Việt phủ địa phương đề cho người giáo huấn Việt phủ Cửu công tử, nếu là gia gia nghe được hội nghị như thế nào?"

Vừa dứt lời, hắn liền nghe ra ngoài ở giữa truyền đến Nghiêm Hủ cái kia đè xuống thanh âm tức giận.

"Xem ra, ta lần trước giáo huấn ngươi, vẫn là giáo huấn được chưa đủ!"

Theo Nghiêm Hủ nhanh chân đi tiến đến, Việt Thiên Thu còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, cũng chỉ thấy tiểu mập mập dùng một loại cùng vừa mới hoàn toàn khác biệt nhanh nhẹn bỗng nhiên lên đến góc tường, ôm đầu trực tiếp hướng trên mặt đất ngồi xuống nói: "Đừng tới đây, đừng tới đây! Ta nhận lầm còn không được à, ta nhận lầm, ta nhận phạt. . . Ô ô ô, phụ hoàng, mẹ, các người mau cứu ta!"

Trong nháy mắt đó, vừa mới chiếm cứ toàn diện thượng phong Việt Thiên Thu liền mắt tròn.

Hoàn khố Tiểu vương gia phong cách vẽ lập tức đã biến thành thảm thương gặp cảnh khốn cùng, có phải hay không quá nhanh một chút?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Hội trở mặt tiểu mập mập

Nghiêm Hủ bình sinh ghét nhất, một là ăn chơi thiếu gia, hai là thế gia công tử, ba là hàn môn hủ nho, 4 liền là thích khóc hài tử.

Bởi vì hần khi còn bé lúc đầu người yếu, phạm là Đông Dương trưởng công chúa dẫn hần ra ngoài, ai cũng không yêu cùng hần chơi, còn không thể thiếu châm chọc khiêu khích. Đợi đến hần luyện một thân thích võ nghệ, lần lượt đem lúc trước "Kẻ thù" đều cho hung ác đánh một trận, hần chỗ đến, tất cả đều là nước mắt rung rung tránh chi duy sợ không kịp bọn, coi hần là hồng thủy mãnh thú giống như!

Thế là, hắn dứt khoát liền không lớn ra cửa!

Cho nên, hấn đối nhân tiểu quý đại, chuyện gì tựa hồ cũng có biện pháp Việt Thiên Thu vô cùng vừa ý, lúc này nhìn xem cái kia oa oa khóc lớn chết tiệt mập mạp, không khỏi liền vô cùng căm ghét. Hấn bước đi lên tiền đến, một thanh xóc lên tiểu mập mạp cổ áo, thấy hấn liễu mạng vật lộn không ngừng, nước mũi đều muốn vút trên người mình, hấn liền hù dọa nói: "Lai khóc ta liền đem ngươi ném trên nóc nhà đi!"

Lời này quả thực là lập tức thấy hiệu quả, tiểu mập mạp dọa đến câm như hến, không có chút nào dám động.

Mà lúc này, vừa mới bồi tiếp vị này Anh Vương thật tốt nắm một hồi mê tâng Việt Thiên Thu lại không để ý đến lão ung bất con gà con Nghiem Hủ, mà là tò mò giống như đi tìm cửa. Lại chỉ thấy vừa mới đi lấy cái thang cái kia A Ngốc khiêng cái cái thang xa xa ở nơi đó nhìn quanh, mười cái thân mặc tiện trang, rõ ràng là thi về thân quân, thì Mộc nghiêm mặt đứng tại cửa ra vào.

Nhưng tai này chừa trong dự liệu người bên ngoài, còn có cái hấn gặp qua một lần quen thuộc người xa lạ.

Đây không phải Dư gia cái kia cao thủ, sau này theo Đông Dương trưởng công chúa nói là đến từ Truy Phong cốc Từ Hạo sao?

Việt Thiên Thu cùng đối phương mắt to tròn mắt nhỏ một hồi, lập tức mặt mày hớn hở hỏi: "Nha, đã lâu không gặp, Từ đại thúc theo võ đức ti ra ngoài rồi? Những thi vè này đại ca cả đám đều đứng được cùng cột giống như, có phải hay không bị người lưu một thoáng điểm huyệt?"

Cái gì đã lâu không gặp, rõ ràng hôm qua mới gặp qua!

Từ Hạo đương nhiên không muốn tới Việt phủ, có thể Nghiêm Hủ đem hắn theo võ đức ti "Bảo đảm" ra trước khi đến, liền nghiêm chỉnh đã cảnh cáo, nếu là hắn không muốn bị võ đức ti lòng bất hoàng bằng thiếp được thiên hạ đầy đất đều là, liền thả thành thật một chút, cho nên, giờ phút này dù cho bị Việt Thiên Thu chế nhạo được khóc không ra nước mắt, hắn cũng chỉ có thể ở trong lòng âm thầm từng lần một nói với chính mình, đừng tìm tiểu hài tử

so đo.

Có thể tức liền đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, có thể nghe được một câu cuối cùng lúc, hần như cũ xoạt sắc mặt trắng bệch.

Tùy tùng Vệ đại ca. . . Nghiêm Hù vừa khiến cho hần xuất thủ thời điểm chỉ nói đó là bên trên Việt phủ gây rối người hộ vệ, lúc nào Thành thị vệ rồi?

Việt Thiên Thu vừa nhìn thấy Từ Hạo cái kia kinh hãi về mặt liền biết sự tình không tốt, hần cuống quýt chạy như một làn khói trở về, thấy Nghiêm Hù còn tại dẫn theo tiểu mập mập chỉ tiếc rèn sắt không thành thép quả trách, hần liền lên đi dùng sức kéo Nghiêm Hù tay áo. Đợi đến sư phụ hậm hực vút xuống tiểu mập mập, mặc kệ một người diện bích khóc nhè, hần liền đem Nghiêm Hù cho kéo tới trước cửa.

"Sư phụ, đây là người làm chuyện tốt?"

"Không phải ta làm, đây không phải vị kia Truy Phong cốc cao thủ làm sao?" Nghiêm Hù không quan trọng giống như hướng phía Từ Hạo chép miệng, thấy hần hoàn toàn mất hết lúc trước cao thủ phong độ, sắc mặt xanh đen, hần lúc này mới ho nhẹ một tiếng nói, "Việt lão thái gia người bảo đảm, ta khó khăn theo võ đức ti bất hần cho lấy ra, bằng không hần không phải lột một tầng da không thể. Có ân báo ân, hần bây giờ treo ở Việt phủ danh nghĩa."

Nói đến đây, Nghiêm Hù cười híp mắt vỗ vỗ Việt Thiên Thu bả vai: "Việt lão thái gia nói, tuy nói người không bằng người Ảnh thúc có thể dựa vào, nhưng công phu coi như ghim chắc, về sau có khả năng cùng người luyện một chút võ nghệ, làm cái bảo tiêu cái gì."

Việt Thiên Thu kém chút không có đem tròng mắt tròng ra ngoài. Thấy Từ Hạo cơ hồ là xấu hổ vô cùng, hần lúc này cũng không dám lại chế giễu người ta, dù sao, không quan tâm Lão thái gia là nói đùa vẫn là làm thật, này đều rất có thể là người của hần, dù sao cũng phải giữ gìn mối quan hệ đúng không?

Ngay sau đó hần vội vàng pha trò nói: "Thì ra là thế, Từ đại thúc, vừa mới là ta đồng ngôn vô ký, người này đại cao thủ coi như ta không nói gì qua. Ngài đi thẳng đến cửa chính đi tìm Việt Kim Nhi, liền nói ta nói, khiến cho hần an bài cho ngài cái địa phương tắm gội thay quần áo, đi đi xúi quẩy, sau đó nhường phòng bếp làm điểm ăn ngon tể tế ngũ tạng miếu, ngủ một giấc hồi hồi thần."

Hần một bên nói một bên hướng cái kia do do dự dự A Ngốc vẫy vẫy tay, chờ đến người khiêng cái cái thang đến đây, hần khoe miệng giật một cái, trực tiếp phân phó cái này ngốc tử buông xuống cái thang, đem Từ Hạo cho dẫn đi.

Mất thấy Từ Hạo cẩn thận mỗi bước đi, hồ nghi ánh mắt thủy chung tại một đám thị vệ thân quân trên người đảo quanh, hần trên mặt làm cười hi hi người không việc gì hình dáng, chờ đến người cùng A Ngốc rút cục biến mất tại cách đó không xa Việt phủ cửa chính, hần liền lập tức lại đem Nghiêm Hù theo trước cửa túm trở về, nhìn lướt qua trong góc cái kia ôm đầu gối xồm tiểu mập mập, chỉ cảm thấy dị thường đau đầu, nhỏ giọng thở dài một hơi.

"Sư phụ, người muốn giáo huấn người, đừng tại đây Việt phủ trước cửa bày cột được không? Người ta đã đủ hận chúng ta!"

Nghiêm Hù liền về mặt xú xú: "Ai bảo ta đến trước cửa thời điểm, vừa hay nhìn thấy hần đuổi đến người đầy đất chạy?"

"Ta đó là chiến lược tính rút lui!" Việt Thiên Thu tức giận nhếch miệng, "Lão nhân gia người là cần đang miêu hồng Hoàng Thượng cháu trai, tùy tiện trên chọc vị này anh Vương điện hạ còn chưa tính, có thể người đồ đệ ta nếu là cũng dám đem người đánh đầu đầy bao, gia gia liền nên đánh ta!"

Mặc dù hần khi đó xác thực dự định, nếu như những thị vệ kia thân quân thật hướng đi vào cửa, hần liền cho tiểu mập mập một cái đẹp mắt. . .

"Việt lão thái gia mới sẽ không nhìn người ăn thiệt thòi, bằng không hần sẽ để cho ta đem Từ Hạo mang về?"

Nghiêm Hù nói xong liền liếc bên kia tội nghiệp ôm đầu gối xồm trên đất tiểu mập mập liếc mắt, lập tức đối Việt Thiên Thu giơ ngón tay cái lên: "Người vừa mới lời lẽ chính nghĩa huấn này tiểu mập mập đạo lý nói không sai, liền xem như thị vệ thân quân, muốn dám xông vào Việt phủ, hắc, vậy thì không phải là trước cửa làm cột dễ dàng như vậy, sau khi trở về, không thiếu được thuận một sắc bị cách chức mất, tất cả đều đi Tây Bắc đếm sao đi!"

Lời này Nghiêm Hù nói thanh âm cực lớn, đừng nói Lý Dịch Minh tiểu mập mập, liền liền bên ngoài những cái kia phảng phất trúng định thân pháp giống như thị vệ thân quân, mỗi người đều nghe được rõ ràng. Mà Nghiêm Hù hiển nhiên còn chưa nói xong, lập tức lại cười khan một tiếng.

"Lại nói, lúc trước trong cung này liền hần một cái hoàng tử, cho nên hần muốn làm cái gì thì làm cái đó, hiện tại cũng không đồng dạng. Ta vừa nhận được tin tức, bên người hoàng thượng hai cái uyển dụng cụ đều có tin vui, Thái y viện mấy người một mực chắc chắn là nam thai!"

Đổi mặt như thế cái đột nhiên xuất hiện tin tức, Việt Thiên Thu lập tức quay đầu đi xem tiểu mập mập.

Chỉ gặp hần hơi khẽ nâng lên đầu, trong ánh mắt lóe lên một sợi rõ ràng để cho người ta hết sức không thoải mái hàn quang.

Cứ việc trong khoảnh khắc tiểu mập mập liền lại biến thành ủy khuất gấp cảnh khôn cùng, có thể Việt Thiên Thu cảnh giác trong lòng lập tức theo bảy phần tăng lên tới mười hai phần, bỗng nhiên liền nghĩ tới ban đầu ở cảnh phúc điện lúc, tiểu mập mập đem Nghiêm Hù cái kia âm hiểm giáo hoạt một đao.

Nếu như đối thủ không phải Nghiêm Hù, cái này chết tiểu mập mập tám chín phần mười liền phải sinh!

Cơ hồ là hơi hơi trầm ngâm, Việt Thiên Thu liền sinh ra một cái ý niệm trong đầu. Hần nhẹ nhàng đá một thoáng Nghiêm Hù bắp chân, nghiêm trang nói: "Sư phụ, người làm người sao có thể như vậy bội đờ! Bất kể nói thế nào, anh Vương điện hạ đều là người biểu đệ, nên giáo dục thời điểm muốn giáo dục, nhưng người ta hôm nay tốt xấu nói là đến cấp người đội gai nhận tội, dù sao cũng phải cho hần một cái cơ hội a?"

Sách, này tiểu mập mập bên người đều là ai nha, liền dạy hắn ít như vậy rồi tỉnh rồi thì? Điểm ấy âm hiểm cũng thế, chỉ tốt ở bề ngoài, xem ra hắn xem trọng này tiểu mập mập cấp độ!

Việt Thiên Thu trong lòng thoáng thở phào nhẹ nhõm, nhưng sau một khắc, hắn liền nhận lấy một vạ điểm kinh hãi.

Cũng chỉ thấy tiểu mập mập đột nhiên tiến tới một bước, đột nhiên nắm chặt hắn cổ áo, tầm kia mập mập mặt lập tức ép tới gần.

"Việt Thiên Thu, ta biết ngươi là người thông minh! Chỉ cần ngươi chịu làm quân sư của ta, về sau ta làm Hoàng đế, ta phong ngươi coi Tể tướng!" Nói đến đây, tiểu mập mập run lên tay áo, lộ ra trần đầy thịt mỡ cánh tay, "Ta có thể cùng ngươi uống máu ăn thề!"

Này là tiểu thuyết thoại bản đã thấy nhiều a? Đây là rồi loạn trò vui nghe nhiều a? Này tiểu mập mập chuyện kể trước khi ngủ ai giảng đó a!

Tuy nói rất muốn hợp với như thế hỏi lại, nhưng Việt Thiên Thu lại là lập tức dùng sức đẩy ra tiểu mập mập ngón tay, lập tức sửa sang lại một chút chính mình nhiều nếp nhăn cổ áo, lúc này mới thăm thía nói ra: "Anh Vương điện hạ, hôm nay lời này, nếu là ngươi dám đối với người khác nói như vậy, như vậy hồi cung đằng sau, đừng nói ngươi Thái Tử làm không được, liền là Anh Vương có thể hay không tiếp tục làm xuống, cái kia cũng khó nói."

Thấy tiểu mập mập mặt lập tức trợn nhìn, hắn liền cười hắc hắc nói: "Ai nói cho ngươi, uống máu ăn thề liền có ích? Ngươi hỏi một chút sư phụ ta, nhiều ít trên giang hồ uống máu ăn thề huynh đệ, đến cuối cùng vẫn là hướng huynh đệ không tiếc mạng sống, phản bội thời điểm liền cái lương lự đều không có. Ngươi muốn nói viết biên nhận làm chứng? Ai phải nói cho ngươi lời này, ngươi trở về liền đánh chết hắn, loại sự tình này lưu lại sách chứng nhận, đó là muốn chết phải không?"

Không đợi tiểu mập mập kịp phản ứng, hắn liền lại bấm ngón tay nói ra: "Không sai, còn có thể thế? Có thể những cái kia đau răng chủ nếu là có hiệu dụng, thiên hạ liền không có nhiều như vậy tùy tiện thế, lại tùy tiện khiêng thế người."

"Lại nói, ai nói cho ngươi người nhà họ Việt xem thường ta? Chắc chắn, ngươi không nghe nói Việt phủ Trọng trưởng tôn Trường An, chính là ta cháu trai, mỗi ngày đi theo cái mông ta phía sau chuyển? Hắn nhưng là danh chính ngôn thuận người thừa kế!"

Liên tiếp mấy câu đem tiểu mập mập cho nói đến có chút choáng váng, hắn mới tiến lên, hai tay kẹp lấy tiểu mập mập mập phi khuôn mặt, thấp giọng mỗi chữ mỗi câu nói: "Làm hoàng đế loại lời này, đó là không có thể tùy tiện nói lung tung, đối với người nào đều không được. Trừ phi ngươi chừng nào thì khai phủ, có thành viên tổ chức của mình, không phải trong cung người khác mái hiên dưới đáy sống qua ngày, như vậy ngươi mới chào người thời điểm cũng có thể nói một chút. Có thể bây giờ nói ra đến, cái kia chính là muốn chết."

Nói đến đây, hắn buông tay ra, dựng lên tay phải ngón út: "Hôm nay ngươi nếu đụng phải ta cái này giăng ghĩa khí, ta liền chẳng những nhắc nhở ngươi một tiếng, còn sung sướng mau mau nói cho ngươi một cái cùng người ký kết biện pháp, cái kia chính là ngoéo tay."

Phi thường cường thế nắm tiểu mập mập thủ đoạn, đem cái kia ngón út dựng thẳng lên đến, Việt Thiên Thu ôm lấy ngón út giữ chặt lung lay hai lần, lập tức lẩm bẩm nói: "Ngoéo tay treo ngược, một trăm năm không cho phép biến. . . Ngươi về sau muốn tìm người hứa hẹn, nhớ kỹ làm như vậy!"

Lý Dịch Minh sinh ra tới liền là trong cung này khẩu thùng nhuộm. Người bên cạnh có khúm núm nịnh bợ, có khẩu phật tâm xà, có a dua nịnh hót. . . Tại hắn trong ấn tượng, phụ hoàng đối với hắn tuy sủng ái, cơ hồ vô điều kiện thỏa mãn hết thấy yêu cầu, có thể bình thường cơ hội gặp mặt cũng không nhiều, rắn dạy cũng là điểm đến là dừng. Phùng quý phi liền càng không cần phải nói, tâm can bảo bối giống như kêu loạn, muốn nói đề điểm căn bản cũng không có.

Ngược lại liền không có giống Việt Thiên Thu nói như vậy thành thật lời nói!

Bởi vậy, hắn một cái gạt mình lấy lại tinh thần, lập tức hung hăng ôm lấy Việt Thiên Thu ngón tay, lại lung lay hai lần, lúc này mới dùng sức hít mũi một cái: "Tốt, ta nhớ lời của ngươi! Ngươi chờ, chờ ta làm Thái Tử, ta trước hết phong ngươi cái đại quan nhĩ!"

Uy, ta chỉ là dạy ngươi ngoéo tay, có thể không có đáp ứng ngươi cái gì a!

Thấy Lý Dịch Minh buông tay ra sau đó xoay người liền đi ra ngoài, Việt Thiên Thu vội vàng đuổi theo nhắc nhở: "Anh tiểu mập, ngươi có thể nhớ kỹ a, về sau kiềm chế một chút, đừng bắt lấy ai liền nói lung tung, trên đời này có thể không còn ta như vậy người tốt!"

"Ai là anh tiểu mập!" Lý Dịch Minh nghiêng đầu lại hung hăng trừng Việt Thiên Thu liếc mắt, thấy rõ hắn cười tủm tỉm, nghĩ đến vừa mới này chút ai cũng không có từng nói với hắn, hắn vẫn là hung hăng hừ lạnh một tiếng nói, "yên tâm, ta còn không có ngu như vậy!"

Việt Thiên Thu đứng tại cửa phòng, mắt nhìn thấy Lý Dịch Minh thờ hồng học kêu cái gã sai vật dẫn đường rồi đi, hắn lúc này mới án lấy ngực thở một hơi dài nhẹ nhõm. Theo sát lấy, hắn liền cũng không ngần đầu lên nói: "Sư phụ, náo nhiệt xem đủ nghe đủ chưa? Còn không xuống?"

"Khụ khụ, hắc hắc!"

Theo này có chút quý dị thanh âm, một bóng người nhẹ nhàng theo trên mái hiên tung bay rơi xuống, rơi xuống đất im ắng, có chút tiêu sái, đúng là Nghiêm Hủ. Hắn không có chút nào nhìn trộm nghe lên tự giác, cười mỉm đi tới Việt Thiên Thu bên cạnh thân.

"Thiên Thu, ngươi làm gì phải nhắc nhở này tiểu mập mập? Trong cung hai vị kia uyển dụng cụ chỉ cần có thể sinh hai cái hoàng tử, hắn liền không là độc nhất vô nhị hoàng tử, đến lúc đó, hắn chỗ nào còn thần khí được lên? Lại nói, nghe một chút hắn này không thể tưởng tượng yêu cầu, lại muốn cùng ngươi uống máu ăn thề, hắn cho rằng đây là đi giang hồ kết kim lan sao? Ta và ngươi cha nhiều năm như vậy giao tình, cũng không có uống máu ăn thề

đâu!"

Đứng trước lời nói hết sức có đạo lý, nhưng nói xong lời cuối cùng, vẫn là bại lộ Nghiêm Hủ bản chất.

Việt Thiên Thu lại phá thiên hoang không có chữ bậy Nghiêm Hù. Hắn nhún vai, có chút thổn thức nói: "Ta chỉ bắt quả nhìn này tiểu mập mập thảm thương, cho nên hao chút miệng lưỡi nhắc nhở một chút hắn. Ta còn có gia gia, còn có sư phụ, hắn tuy nói có Hoàng Thượng cùng Phùng quý phi, thật là muốn nói nhiều thân cận, lại cũng chưa chắc."

Lời này vừa nói ra, Nghiêm Hủ liền trong lòng ủ thiếp cực kỳ, thầm nghĩ đồ đệ ngoan thật có đồng tình tâm.

Hắn làm sao biết, trong miệng nói đến trách trời thương dân, Việt Thiên Thu trong lòng lại điên cuồng oán thăm không thôi.

Cái kia tiểu mập mập là thằng điên, không sợ hoành liên sợ không muốn mang!

Trong cung hai vị kia nương nương chỉ là mang thai, coi như sinh ra cũng chưa chắc nuôi được sống, coi như nuôi được sống. . . Đây các triều đại đổi thay không tất cả đều phải nói cái lập dài? Dù cho coi là vị kia nghe nói ôm đến trong cung đi qua, hiện tại lại nên đi đâu thế nào Hoàng đế con nuôi, này tiểu mập mập vẫn hi vọng lớn nhất.

Tai lão gia tử cùng trưởng công chúa còn chưa làm ra quyết định trước đó, hửn trước hi sinh một thoáng, ôn lấy điểm tiêu mạp mạp tốt!

Về sau nếu không đi lai giết chết hần!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: người nên báo đáp thế nào ta?

Đông đông đông——

Phanh phanh phanh ——

Mắt thấy thanh âm kia liền muốn diễn biến thành cách cách cách lúc, hai phiên loang lổ đi son của chính rớt cục bị người một thanh kéo ra.

Thấy ngoài cửa tắm kia thật to khuôn mặt tươi cười, Tô Thập Thất đầy ngập hỏa khí lại cho nén trở về, nhưng chính là nghiêm mặt nói: "Người lại tới làm gì?"

"A, Tô tỷ tỷ không phải đáp ứng đi thăm viếng trường công chúa sao?" Việt Thiên Thu cố tình ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn, "Lần trước là chính người đáp ứng, chẳng lẽ lại đổi ý rồi?"

Ta chỉ nói là suy nghĩ một chút, chỗ nào đáp ứng!

Vừa nhắc tới cái này, Tô Thập Thất liền trong lòng tức giận, có thể Nghiêm Hù không có tới, tới chỉ có bảy tuổi Việt Thiên Thu, nàng coi như lại muốn nổi giận, cũng không thể đối cái tiểu hài tử trút giận, chỉ có thể mất thăng bằng nói: "Đi thì đi, ai kêu ta lên các người sư đồ hợp lý! Có hấn sư tất có danh đồ, một cái so một cái xào quệt!"

"Ô tử tử người cái này sai." Việt Thiên Thu nghiêm trang ho khan nói, "sư phụ ta không xảo quyết, giáo hoạt là ta."

Nghe đến đó, Việt Thiên Thu phía sau đứng hầu An Nhân Thanh rất cục nịnh không được phớt cười ra tiếng. Mặc dù nói lần trước tại Ứng Thiên phủ nha lần lượt 10 nhỏ tằm, hiện tại nàng cái kia khe mũi còn một mực nhớ kỹ cái kia phiến mùi vị, thương thế cũng còn không có toàn tốt, trong lòng tự nhiên vẫn còn có chút oán hận, có thể Việt gia tốt xấu cho nàng một cái sống yên ổn bát cơm, nàng cũng liền tạm thời an tâm, nhận mệnh tiếp nhận mọi việc phải làm.

Mà Tô Thập Thất cũng thiếu chút phun ra. Thế nhưng là, làm ánh mắt của nàng thấy An Nhân Thanh đứng bên cạnh Từ Hạo lúc, nàng lập tức mảy lỗi đứng đấy, chỉ Từ Hạo nghiêm nghị chất vấn: "Bớt miêng lưỡi trơn tru cho ta, cái tên này làm sao cũng tai đây?"

Việt Thiên Thu không cần nhìn cũng biết Tô Thập Thất chỉ là ai, nhưng hắn vẫn là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc hình dáng quay đầu liếc qua, lập tức liền bùng tình đại ngộ nói: "Tô tỷ tỷ nói là Từ lão sư a! Ta giới thiệu cho ngươi một chút, đây là trước mấy ngày mới vừa vận tiến vào Việt phủ Từ lão sư, hắn bây giờ bỏ gian tà theo chính nghĩa, xem như chúng ta Việt phủ người a, tạm kiêm võ thuật giáo đầu chức."

Lần này, An Nhân Thanh lần nữa không có thể chịu ở, vừa lúc cười đến nhánh hoa run rẩy. Nàng lúc trước tận lực trang phục được điểm đạm đáng yêu, như tiểu gia bích ngọc, bây giờ nếu không cần nguy trang, nàng dù cho ăn mặc một thân đứng đắn phụ nhân quần áo, lại như cũ lộ ra vũ mị đẹp đẽ. Nụ cười này, càng là liên Tô Thập Thất thấy đều ngẩn ngơ.

Thấy Tô Thập Thất cái kia hồ nghi ánh mắt trên người mình đánh một vòng, tuy nói biết đánh người không đánh mặt, bóc người không vạch khuyết điểm, có thể An Nhân Thanh biết rõ bây giờ việc này, chỉ cần đem Việt Thiên Thu nịnh nọt tốt cái kia chính là tốt nhất, lúc này đối Tô Thập Thất bay cái mị nhân nói: "Tô cô nương, 9 ý của công tử là, bây giờ Từ lão sư kiêm bên cạnh hắn sáu cái mới tuyển người hầu võ thuật giáo đầu."

Từ Hạo rốt cục cái trán gân xanh lộ ra. Võ thuật giáo đầu cái rắm, cái kia sáu cái thăng nhóc rách rưới con nừa điểm cơ sở đều không có, từng cái đàn muốn chết, nếu là đặt ở Truy Phong cốc, liền là quý mười ngày mười đêm cũng không ai chịu thu bọn hắn vào cửa!

Muốn nói Việt Thiên Thu tư chất cũng thực là coi như không tệ, có thể sớm đã bị Nghiêm Hù cho chiếm đoạt, hắn coi như muốn dạy cái một chiêu nửa thức kéo chấp nói cũng không tìm tới cơ hội!

Không chỉ như thế, hắn còn bị Việt Ảnh thu thập đến chết đi sống lại, trong lòng cái kia cuối cùng một tia không phục cũng đã biến thành hoảng sợ.

Tô Thập Thất nhìn một chút Từ Hạo, nhìn một chút An Nhân Thanh, sau cùng ánh mắt lại rơi xuống Việt Thiên Thu trên người.

Mà Việt Thiên Thu chỗ nào không rõ nghi vấn của nàng, tới lần cuối một câu bổ sung nói rõ lý do: "Dư gia hiện tại cũng không phải cái gì quan lại nhân gia, cái gọi là thế gia môn đình, bị phơi bày cũng không đáng một xu, nuôi không nổi, lại không dám lại nuôi Từ lão sư cao thủ như vậy."

Thấy Từ Hạo gương mặt biệt khuất phiền muộn, Tô Thập Thất nhớ tới ngày đó tại gia hỏa này dưới chân không hề có lực hoàn thủ, đột nhiên cảm thấy tâm tình thoải mái cực kỳ. Nàng đột nhiên tức giận đưa tay bắm một cái Việt Thiên Thu mặt, thấy hắn gào kêu một tiếng liền lui về sau hai bước, lập tức có chút u oán nhìn xem nàng, nàng lúc này mới chống nạnh nói: "Tốt, xem ở ngươi báo thù cho ta mức, đi thôi, dẫn đường!"

Việt Thiên Thu tuyệt đối không ngờ rằng, trước đó tiến cung tránh khỏi bị người bóp mặt, lại tại Tô Thập Thất ở đây bị đánh một cái độc thủ. Đợi đến xoay người lại đến trước xe ngựa, hắn vốn đợi Tô Thập Thất như thế cái gì có thể đóng vai nha đầu cùng người đánh nhau nữ nhân tổng biết cười ngạo, thật không nghĩ đến đối phương đúng là lời đầu tiên mình một bước lên xe! Bất đắc dĩ hắn chỉ có thể đi theo, trong lòng thật to oán giận không coi nghĩa khí ra gì Nghiêm Hù.

Sợ Đông Dương trưởng công chúa tái xuất yêu thiêu thân, đồng thời cũng không lớn có ý tốt thấy Tô Thập Thất, hắn người sư phụ này đúng là chuẩn đi!

Tô Thập Thất cuối cùng không có chiếm nguyên bản Việt Thiên Thu cái kia chỗ ngồi, dựa vào bên trái ngồi xuống về sau, chờ xe ngựa dần dần khởi hành, nàng vừa rồi cười như không cười hỏi: "Ngươi đã là muốn ta đi đòi sư phụ ngươi bởi trưởng công chúa, vẫn còn mở miệng một tiếng Tô tỷ tỷ, ngươi không cảm thấy này bối phận không đúng sao?"

"Há, như vậy Tô tỷ tỷ là muốn ta phải gọi ngươi sư nương?" Việt Thiên Thu trực tiếp điều khiển một câu, lập tức co rút lại đầu tránh thoát Tô Thập Thất then quá thành giận cái kia nhớ ma trảo, lúc này mới nhún vai nói, "hay hoặc là gọi Tô di? Có thể nữ hài tử không đều sợ bị người gọi già sao? Nếu không ta đã sớm ăn lấy bối phận đi gọi trưởng công chúa nãi nãi, này không phải liền là sợ lập tức đem nàng cho gọi già, nàng không cao hứng sao?"

Lần này, Tô Thập Thất chỉ cảm thấy mặt mũi tràn đầy cơ bắp đều co quắp. Nàng oán hận hừ lạnh một tiếng, đột nhiên dùng cả hai tay, xuyên qua Việt Thiên Thu nách đem người giơ lên thật cao, then quá thành giận nói: "Được rồi, theo ngươi gọi thế nào! Có thể ngươi đừng quên, trưởng công chúa đó là cái gì người, nếu là chương mất ta cái này tiểu môn tiểu hộ vừa vui tốt múa đao động thương, vậy cũng không trách ta!"

Việt Thiên Thu cười mím nháy nháy mắt: "Tô tỷ tỷ yên tâm, tuyệt đối sẽ không."

Phủ công chúa phía sau trong phòng hoa, Đông Dương trưởng công chúa đang ở trái một nhánh bên phải một nhánh cắt tươi mới tủa ra tiêu xài, suy nghĩ làm sao lấy về cấm binh, nghe Tang Từ tiến đến thông bẩm nói Việt Thiên Thu tới, nàng không khỏi nhíu mày, trực tiếp hỏi: "A hử đâu?"

Tang Từ thấy nữ chủ nhân hỏi được nói trúng tim đen, không khỏi cười khổ nói: "Đại thiếu gia không."

"Ta liền biết." Đông Dương trưởng công chúa tâm phiền ý loạn vút xuống trong tay cái kéo, trong lòng cực kỳ biệt khuất.

Nàng tại bên ngoài không ai dám trêu chọc, lại vẫn cứ không chế trụ nổi con trai ruột của mình, nếu không phải Việt lão thái gia miễn cưỡng còn tính là cái hàm thiếp và dây cương, Nghiêm Hù cái kia thất liệt mã nói không chừng liền giống như Việt Tiểu Tứ, sớm liền chạy ra khỏi thành Kim Lăng!

Có thể sau một khắc, Tang Từ lời nói lại làm cho nàng mê hoặc.

"Cửu công tử còn mang theo vị kia Tô cô nương một khối tới."

Cảm thấy ngoài ý muốn Đông Dương trưởng công chúa tuy nói sinh khí Nghiêm Hù tránh mà không thấy, nhưng vẫn là rất mau tới đến thường ngày tiếp khách máy mờ trời.

Bây giờ trăng trời đã dần dần nóng bức, ở đây theo nước xây lên, lại là mát mẻ. Nàng một thân ở không thanh thân nhu áo, cao eo dặt vẩy dài, tất cả đều là mặc mặc màu sắc, chợt nhìn đồ không giống như là hơn bốn mươi tuổi phụ nhân, ngược lại như là gặp qua gió sương thiếu phụ.

Mà Việt Thiên Thu vừa thấy mặt liền lên trước cười híp mắt ôm quyền chấp tay nói: "Trưởng công chúa mạnh khỏe, ngài này một thân đi ra, ta cũng không dám nhận a, nhìn giống như Tô tỷ tỷ tuổi trẻ."

Dù là trong lòng còn có chút sốt ruột, Đông Dương trưởng công chúa vẫn là bị chọc cho mỉm cười: "Là thuộc người biết nói chuyện! Làm sao hôm nay có rảnh tới đi dạo, còn mang theo Tô cô nương?"

Tô Thập Thất từ khi vừa thấy mặt đi hành lễ về sau, liền vẫn ngồi như vậy không có lên tiếng âm thanh, lúc này cũng mắt lạnh nhìn Việt Thiên Thu nói cái gì. Có thể nghe được đối phương mở miệng nói câu nói đầu tiên, nàng liền lập tức ngăn cả người.

"Đương nhiên là xin mời trưởng công chúa cho Tô cô nương làm chủ!"

Thấy Đông Dương trưởng công chúa cũng có chút sững sờ, Việt Thiên Thu liền lý trực khí tráng nói: "Dư gia thu hồi hôn thư về sau, cũng không biết yên tĩnh yên tĩnh, bọn hắn biết có trưởng công chúa làm Tô cô nương chỗ dựa, lại không dám bên trên vô đức tí muốn người, liền ở sau lưng kích động cái kia 1000 mẫu đất bên trong tá điền gây rối. Còn mời trưởng công chúa người tốt làm đến cùng, giúp đỡ Tô cô nương."

Tô Thập Thất không khỏi hoảng sợ nói: "Làm sao người biết!"

Nàng tại cảm tới khế đất sau ngày kế tiếp, liền vui vô cùng đi thực nhìn xem, kết quả bị nấy cái tá điền cho huyền não chạy trời chết, một mực xấu hổ mở miệng, càng thấy một thân vô nghệ đều ép không xuống những cái kia điều dân, chỉ có tự than thở không có năng lực, không nghĩ tới bị Việt Thiên Thu nói toạc!

Việt Thiên Thu cười híp mắt chỉ chỉ theo tùy tùng dẫn vào nhà An Nhân Thanh: "Là ta cố ý xin mời An cô cô nghe được. Ta biết Tô tỷ tỷ người không thích nợ nhân tình, cho nên ta liền da mặt đi cầu trưởng công chúa."

Đông Dương trưởng công chúa vừa mới liền phát hiện Tô Thập Thất rõ ràng cùng Việt Thiên Thu không phải cùng một bọn, hôm nay lần này tựa hồ cũng tới được có chút miễn cưỡng, lúc này nghe được Việt Thiên Thu nói như vậy, con mắt của nàng không khỏi khẽ híp một cái: "Việc này ta có thể giúp một tay, cũng là Tiểu Thiên thu, người nên báo đáp thế nào ta?"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: người nên báo đáp thế nào ta?

Đồng đồng đồng ——

Phanh phanh phanh ——

Mắt thấy thanh âm kia liền muốn diễn biến thành cạch cạch cạch lúc, hai phiến loang lổ đi son cửa chính rốt cục bị người một thanh kéo ra.

Thấy ngoài cửa tấm kia thật to khuôn mặt tươi cười, Tô Thập Thất đầy ngập hỏa khí lại cho nén trở về, nhưng chính là nghiêm mặt nói: "Người lại tới làm gì?"

"A, Tô tỷ tỷ không phải đáp ứng đi thăm viếng trưởng công chúa sao?" Việt Thiên Thu cố tình ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn, "Lần trước là chính người đáp ứng, chẳng lẽ lại đổi ý rồi?"

Ta chỉ nói là suy nghĩ một chút, chỗ nào đáp ứng!

Vừa nhắc tới cái này, Tô Thập Thất liền trong lòng tức giận, có thể Nghiêm Hù không có tới, tới chỉ có bảy tuổi Việt Thiên Thu, nàng coi như lại muốn nổi giận, cũng không thể đối cái tiểu hài tử trút giận, chỉ có thể mắt thẳng bằng nói: "Đi thi đi, ai kêu ta lên các người sư đồ hợp lý! Có hẳn sư tất có danh đồ, một cái so một cái xảo quyết!"

"Tô tỷ tỷ người cái này sai." Việt Thiên Thu nghiêm trang ho khan nói, "sư phụ ta không xảo quyết, giáo hoạt là ta."

Nghe đến đó, Việt Thiên Thu phía sau đứng hầu An Nhân Thanh rót cục nhện không được phốc cười ra tiếng. Mặc dù nói lần trước tại Ứng Thiên phủ nha lần lượt 10 nhỏ tấm, hiện tại nàng cái kia khe miệng còn một mực nhớ kỹ cái kia phiền mùi vị, thương thể cũng còn không có toàn tốt, trong lòng tự nhiên vẫn còn có chút oán hận, có thể Việt gia tốt xấu cho nàng một cái sống yên ổn bát cơm, nàng cũng liền tạm thời an tâm, nhận mệnh tiếp nhận mới việc phải làm.

Mà Tô Thập Thất cũng thiếu chút phun ra. Thế nhưng là, làm ánh mắt của nàng thấy An Nhân Thanh đứng bên cạnh Từ Hạo lúc, nàng lập tức mảy liễu đứng đấy, chỉ Từ Hạo nghiêm nghị chất vấn: "Bớt miệng lưỡi trơn tru cho ta, cái tên này làm sao cũng tại đây?"

Việt Thiên Thu không cần nhìn cũng biết Tô Thập Thất chỉ là ai, nhưng hấn vẫn là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc hình dáng quay đầu liếc qua, lập tức liền bùng tỉnh đại ngộ nói: "Tô tỷ tỷ nói là Từ lão sư a! Ta giới thiệu cho ngươi một chút, đây là trước mấy ngày mới vừa vận tiến vào Việt phủ Từ lão sư, hấn bây giờ bỏ gian tà theo chính nghĩa, xem như chúng ta Việt phủ người a, tạm kiêm võ thuật giáo đầu chức."

Lần này, An Nhân Thanh lần nữa không có thể chịu ở, vừa lúc cười đến nhánh hoa run rẩy. Nàng lúc trước tận lực trang phục được điểm đậm đáng yêu, như tiểu gia bích ngọc, bây giờ nếu không cần nguy trang, nàng dù cho ăn mặc một thân đứng đắn phụ nhân quần áo, lại như cũ lộ ra vũ mị đẹp đẽ. Nụ cười này, càng là liền Tô Thập Thất thấy đều ngẩn ngơ.

Thấy Tô Thập Thất cái kia hồ nghi ánh mắt trên người mình đánh một vòng, tuy nói biết đánh người không đánh mặt, béc người không vạch khuyết điểm, có thể An Nhân Thanh biết rõ bây giờ việc này, chỉ cần đem Việt Thiên Thu nịnh nọt tốt cái kia chính là tốt nhất, lúc này đôi Tô Thập Thất bay cái mị nhân nói: "Tô cô nương, 9 y của công tử là, bây giờ Từ lão sư kiêm bên cạnh hấn sáu cái mới tuyển người hầu võ thuật giáo đầu."

Từ Hạo rót cục cái trán gân xanh lộ ra. Võ thuật giáo đầu cái rắm, cái kia sáu cái thằng nhóc rách rưới con nừa điểm cơ sở đều không có, từng cái đàn muốn chết, nếu là đặt ở Truy Phong cốc, liền là quỷ mười ngày mười đêm cũng không ai chịu thu bọn hấn vào cửa!

Muốn nói Việt Thiên Thu tư chất cũng thực là coi như không tệ, có thể sớm đã bị Nghiêm Hù cho chiếm đoạt, hấn coi như muốn dạy cái một chiêu nửa thức kéo chấp nói cũng không tìm tới cơ hội!

Không chỉ như thế, hấn còn bị Việt Ảnh thu thập đến chết đi sống lại, trong lòng cái kia cuối cùng một tia không phục cũng đã biến thành hoảng sợ.

Tô Thập Thất nhìn một chút Từ Hạo, nhìn một chút An Nhân Thanh, sau cùng ánh mắt lại rơi xuống Việt Thiên Thu trên người.

Mà Việt Thiên Thu chỗ nào không rõ nghi vấn của nàng, tới lần cuối một câu bổ sung nói rõ lý do: "Dư gia hiện tại cũng không phải cái gì quan lại nhân gia, cái gọi là thế gia môn đình, bị phơi bày cũng không đáng một xu, nuôi không nổi, lại không dám lại nuôi Từ lão sư cao thủ như vậy."

Thấy Từ Hạo gương mặt biệt khuất phiền muộn, Tô Thập Thất nhớ tới ngày đó tại gia hỏa này dưới chân không hề có lực hoàn thủ, đột nhiên cảm thấy tâm tình thoải mái cực kỳ. Nàng đột nhiên tức giận đưa tay nắm một cái Việt Thiên Thu mặt, thấy hấn gào kêu một tiếng liền lui về sau hai bước, lập tức có chút u oán nhìn xem nàng, nàng lúc này mới chống nạnh nói: "Tốt, xem ở ngươi báo thù cho ta mức, đi thôi, dẫn đường!"

Việt Thiên Thu tuyệt đối không ngờ rằng, trước đó tiến cung tránh khỏi bị người bóp mặt, lại tại Tô Thập Thất ở đây bị đánh một cái độc thủ. Đợi đến xoay người lại đến trước xe ngựa, hấn vốn đợi Tô Thập Thất như thế cái gì có thể đóng vai nha đầu cùng người đánh nhau nữ nhân tổng biết cười ngạo, thật không nghĩ đến đối phương đúng là lời đầu tiên mình một bước lên xe! Bất đắc dĩ hấn chỉ có thể đi theo, trong lòng thật to oán giận không coi nghĩa khí ra gì Nghiêm Hù.

Sợ Đông Dương trưởng công chúa tái xuất yêu kiều thân, đồng thời cũng không lớn có ý tốt thấy Tô Thập Thất, hấn người sư phụ này đúng là chuẩn đi!

Tô Thập Thất cuối cùng không có chiếm nguyên bản Việt Thiên Thu cái kia chỗ ngồi, dựa vào bên trái ngồi xuống về sau, chờ xe ngựa dần dần khởi hành, nàng vừa rồi cười như không cười hỏi: "Ngươi đã là muốn ta đi đòi sư phụ ngươi bồi trưởng công chúa, vẫn còn mở miệng một tiếng Tô tỷ tỷ, ngươi không cảm thấy này bồi phận không đúng sao?"

"Há, như vậy Tô tỷ tỷ là muốn ta phải gọi ngươi sư nương?" Việt Thiên Thu trực tiếp điều侃 một câu, lập tức co rụt lại đầu tránh thoát Tô Thập Thất thẹn quá thành giận cái kia nhớ ma trào, lúc này mới nhún vai nói, "hay hoặc là gọi Tô đi? Có thể nữ hài tử không đều sợ bị người gọi già sao? Nếu không ta đã sớm ăn lấy bồi phận đi gọi trưởng công chúa nãi nãi, này không phải liền là sợ lập tức đem nàng cho gọi già, nàng không cao hứng sao?"

Lần này, Tô Thập Thất chỉ cảm thấy mặt mũi tràn đầy cơ bắp đều co quắp. Nàng oán hận hừ lạnh một tiếng, đột nhiên dùng cả hai tay, xuyên qua Việt Thiên Thu nách đem người giơ lên thật cao, thẹn quá thành giận nói: "Được rồi, theo ngươi gọi thế nào! Có thể ngươi đừng quên, trưởng công chúa đó là cái gì người, nếu là chương mắt ta cái này tiểu môn tiểu hộ vừa vui tốt múa đao động thương, vậy cũng không trách ta!"

Việt Thiên Thu cười mím nháy nháy mắt: "Tô tỷ tỷ yên tâm, tuyệt đối sẽ không."

Phủ công chúa phía sau trong phòng hoa, Đông Dương trưởng công chúa đang ở trái một nhánh bên phải một nhánh cắt tươi mới tóa ra tiêu xài, suy nghĩ làm sao lấy về cấm binh, nghe Tang Từ tiến đến thông bẩm nói Việt Thiên Thu tới, nàng không khỏi nhú mày, trực tiếp hỏi: "A hử đâu?"

Tang Từ thấy nữ chủ nhân hỏi được nói trúng tim đen, không khỏi cười khổ nói: "Đại thiếu gia không."

"Ta liền biết." Đông Dương trưởng công chúa tâm phiền ý loạn vút xuống trong tay cái kéo, trong lòng cực kỳ biệt khuất.

Nàng tại bên ngoài không ai dám trêu chọc, lại vẫn cứ không chế trụ nổi con trai ruột của mình, nếu không phải Việt lão thái gia miễn cưỡng còn tính là cái hàm thiếc và dây cương, Nghiêm Hù cái kia thất liệt mã nói không chừng liền giống như Việt Tiểu Tử, sớm liền chạy ra khỏi thành Kim Lăng!

Có thể sau một khắc, Tang Tử lời nói lại làm cho nàng mê hoặc.

"Cứu công tử còn mang theo vị kia Tô cô nương một khối tới."

Cảm thấy ngoài ý muốn Đông Dương trưởng công chúa tuy nói sinh khí Nghiêm Hủ tránh mà không thấy, nhưng vẫn là rất mau tới đến thường ngày tiếp khách này mờ trời.

Bây giờ trắng trời đã dần dần nóng bức, ở đây theo nước xây lên, lại là mát mẻ. Nàng một thân ở không thanh thân nhu áo, cao eo dắt váy dài, tất cả đều là mộc mạc màu sắc, chợt nhìn đồ không giống như là hơn bốn mươi tuổi phụ nhân, ngược lại như là gặp qua gió sương thiếu phụ.

Mà Việt Thiên Thu vừa thấy mặt liền lên trước cười híp mắt ôm quyền chấp tay nói: "Trưởng công chúa mạnh khỏe, ngài này một thân đi ra, ta cũng không dám nhận a, nhìn giống như Tô tỷ tỷ tuổi trẻ."

Dù là trong lòng còn có chút sốt ruột, Đông Dương trưởng công chúa vẫn là bị chọc cho mỉm cười: "Là thuộc người biết nói chuyện! Làm sao hôm nay có rảnh tới đi dạo, còn mang theo Tô cô nương?"

Tô Thập Thất từ khi vừa thấy mặt đi hành lễ về sau, liền vẫn ngồi như vậy không có lên tiếng âm thanh, lúc này cũng mắt lạnh nhìn Việt Thiên Thu nói cái gì. Có thể nghe được đôi phương mở miệng nói câu nói đầu tiên, nàng liền lập tức ngậm ngậm cả người.

"Đương nhiên là xin mời trưởng công chúa cho Tô cô nương làm chủ!"

Thấy Đông Dương trưởng công chúa cũng có chút sững sờ, Việt Thiên Thu liền lý trực khí tráng nói: "Dư gia thu hồi hôn thê về sau, cũng không biết yên tĩnh yên tĩnh, bọn hắn biết có trưởng công chúa làm Tô cô nương chỗ dựa, lại không dám bên trên vô đức tí muốn người, liền ở sau lưng kích động cái kia 1000 mẫu đất bên trong tá điền gây rối. Còn mời trưởng công chúa người tốt làm đến cùng, giúp đỡ Tô cô nương."

Tô Thập Thất không khỏi hoảng sợ nói: "Làm sao người biết!"

Nàng tại cảm tới khế đất sau ngày kế tiếp, liền vui vô cùng đi thực nhìn xem, kết quả bị mấy cái tá điền cho huyền não chạy trốn chết, một mực xấu hổ mở miệng, càng thấy một thân võ nghệ đều ép không xuống những cái kia điều dân, chỉ có tự than thở không có năng lực, không nghĩ tới bị Việt Thiên Thu nói toạc!

Việt Thiên Thu cười híp mắt chỉ chỉ theo tùy tùng hắn vào nhà An Nhân Thanh: "Là ta cố ý xin mời An cô cô nghe được. Ta biết Tô tỷ tỷ người không thích nợ nhân tình, cho nên ta liền da mặt dày đi cầu trưởng công chúa."

Đông Dương trưởng công chúa vừa mới liền phát hiện Tô Thập Thất rõ ràng cùng Việt Thiên Thu không phải cùng một bọn, hôm nay lần này tựa hồ cũng tới được có chút miễn cưỡng, lúc này nghe được Việt Thiên Thu nói như vậy, con mắt của nàng không khỏi khẽ híp một cái: "Việc này ta có thể giúp một tay, cũng là Tiểu Thiên thu, người nên báo đáp thế nào ta?"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: mua dây buộc mình

Rõ ràng là vì mình sự tình, Đông Dương trưởng công chúa vậy mà làm như có thật đến hỏi Việt Thiên Thu một đứa bé muốn báo đáp, Tô Thập Thất dù cho nghe Đông Dương trưởng công chúa nói qua Việt Thiên Thu hào quang chiến tích, vẫn có chút sững sờ.

Liền liền An Nhân Thanh cũng đồng dạng nhìn không được nhìn nhiều Việt Thiên Thu mấy mắt, nghĩ thầm nàng cuối cùng không có phí công lần lượt cái kia 10 nhỏ tâm, cũng không có phí công cùng như thế cái tiêu mao hài tử. Nàng có thể không cảm thấy, Đông Dương trưởng công chúa hội tùy tiện nói lời này.

Mà Việt Thiên Thu hé mắt: "Trưởng công chúa mong muốn ta báo đáp thế nào?"

Đông Dương trưởng công chúa cười một tiếng, đột nhiên đứng người lên cứ như vậy trực tiếp đi ra ngoài. Việt Thiên Thu thấy thế, lập tức đối An Nhân Thanh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ra hiệu nàng bồi tiếp Tô Thập Thất, chính mình co cẳng liền đuổi theo.

Chờ đến ngoài phòng, hắn thấy Đông Dương trưởng công chúa tự mình chậm rãi đi lên toà kia chín quẹo mười tám rẽ cầu gỗ, hắn liền nghiêm trang chấp

tay sau lưng theo sát phía sau, xa xa đi theo Tang Tử nhìn thấy này một già một trẻ cực kỳ không cân đối một màn, không khỏi dờ khóc dờ cười.

Gió nhẹ lướt qua, mặt nước lăn lăn, Đông Dương trưởng công chúa thỉnh thoảng ngừng chân dừng lại lúc, liền sẽ có cá chép tụ tập, hiển nhiên là chờ lấy cho ăn. Mà Việt Thiên Thu thấy có mấy cái to mọng cá lớn ra sức đem đồng bạn đĩnh ra ngoài, không khỏi nhiều nhìn thêm vài lần, lập tức liền nghe đến Đông Dương trưởng công chúa mở miệng nói ra: "Trước đó ta mới nói với người qua lời kia, người hiện nay liền đem người dẫn tới ta này đến, có ý đồ gì?"

"Ta vốn nên là nói, không có gì ý đồ, liền là tìm người bồi trưởng công chúa trò chuyện."

Cười tùm tùm nói qua câu nói này đằng sau, Việt Thiên Thu liền từ chuyển hướng nói: "Nhưng ta kỳ thật đối sư phụ nói, trưởng công chúa có người bồi tiếp nói chuyện tâm sự, tận hiếu dưới gối, về sau liền sẽ không như vậy thúc ép hấn, hấn cũng có thể nhẹ nhõm một điểm."

Thấy Đông Dương trưởng công chúa đột nhiên quay đầu, ánh mắt sắc bén được phảng phất dao, hấn liền rụt rụt đầu nói: "Trưởng công chúa đừng nhìn ta như vậy, quấy dọa người. Tuy nói lúc trước gia gia để cho ta đi cùng Thái Tử tìm kiếm hỏi thăm danh sĩ Nghiêm tiên sinh thời điểm, ta bị Khâu Sở An tên kia cho buồn nôn hổng, hết sức không tình nguyện, nhưng từ khi tìm tới Nghiêm tiên sinh, bái sư cha, cùng hấn ở chung lâu như vậy, ta lại càng ngày càng ưa thích hấn."

"Hấn không giống trong nhà của ta Nhị bá phụ Tam bá phụ như thế, thành trời mang theo một tầng mặt nạ; cũng không giống gia gia như thế, ta không để ý hấn liền cho ta gài bẫy con; cũng không giống Ảnh thúc, công phu cao đến không có một bên, trên mặt thường lạnh như băng. Sư phụ tùy tâm sở dục, đàm tiếu vô kỵ, học vấn tốt, võ nghệ cũng tốt, cho nên ta không hy vọng hấn bởi vì chuyện gì, cùng ta cha một dạng nói chạy liền chạy."

Nói đến đây, Việt Thiên Thu gương mặt nghiêm túc: "Ta cũng hi vọng sư phụ có thể sớm ngày tìm cho ta một sư mẹ, bình tĩnh tâm tâm sống qua ngày, thật giống như vị kia Tề thúc thúc một dạng, về sau lại cho ta thêm mấy cái sư đệ sư muội. Có thể đầu tiên được sư phụ chính mình vui lòng, được hấn mình thích. Ta nhìn ra được, hấn kỳ thật vẫn luôn là lo lắng trưởng công chúa, chính là sợ ngại bức hấn."

Đông Dương trưởng công chúa vẫn luôn biết, Nghiêm Hù là cái chẳng phải hợp quần người. Trong thành Kim Lăng quan to hiển quý có thật nhiều cái vòng tròn, không Thiếu công tử ca cho dù hoàn khổ, cũng có gặp người nói tiếng người, gặp quý nói tiếng quý bản sự, nhưng mà chỉ có Nghiêm Hù không thích loại kia giả tình giả ý lui tới, mấy lần qua đi liền rút cuộc không chịu đi, ngược lại bí mật giao Việt Tiểu Tử Tề Nam Thiên này rải rác mấy người bằng hữu.

Mà hiện nay, Việt Thiên Thu cái này rõ ràng đơn giản là gia gia tính toán mà bái sư Nghiêm Hù tiểu gia hỏa, lại còn nói ưa thích Nghiêm Hù cái này trong mắt nàng tuyệt đối rất tội tệ sư phụ? Thế mà còn như thế bang Nghiêm Hù nói chuyện?

Nàng cái kia ánh mắt sắc bén rốt cục nhu hòa mấy phần: "Có thể người phải biết, bất hiếu có ba, vô hậu vi đại. Ta có khả năng không ép hấn, nhưng Nghiêm gia chỉ có hấn một cây đồng độc đinh, hấn tại bên ngoài lặc lư mấy năm này, vậy mà cũng không có mang cái người vợ trở về gặp ta."

"Đó là sư phụ tầm mắt cao." Việt Thiên Thu không khách khí chút nào đem Nghiêm Hù trước đó đối với mình chữ bậy thiên kim tiểu thư cùng giang hồ hiệp nữ lời nói đem nói ra, thấy Đông Dương trưởng công chúa không biết nên khóc hay cười, hấn lại lần nữa kéo lại góc áo của nàng.

"Trưởng công chúa nếu nhìn kỹ Tô cô nương, vậy liền giữ lại nàng tại phủ công chúa làm bạn quá? Ta về sau hội tận lực mang theo sư phụ thường xuyên qua lại, nếu quả như thật hữu duyên, nói không chừng liền có ngại hi vọng kết quả kia. Nếu như không có duyên, trưởng công chúa ngày sau còn có thể gả con gái nhà, có ngoại tôn không phải cũng là ngại vẫn bồi à. Cho nên, vừa mới trưởng công chúa hỏi ta báo đáp thế nào. . ."

Việt Thiên Thu ngừng lại một chút, cười nhẹ nhàng nói: "Coi ta có một ngày một lần nữa đem sư phụ khuyên hồi trở lại phủ công chúa ở, mà không phải gặp ngại liền tránh, sau đó khiến cho hấn cưới người vợ, cái kia chính là đối trưởng công chúa ngại lớn nhất báo đáp!"

Đối với Đông Dương trưởng công chúa tới nói, lời này đơn giản so bất luận cái gì hứa hẹn đều muốn dễ nghe!

Dù là nàng đối Việt Thiên Thu ấn tượng vẫn luôn có chút không tệ, có thể giờ này khắc này, nàng vẫn là dị thường tiếc hận này không phải là của mình cháu trai. Nàng quay người ngồi xổm xuống, cười sờ lên Việt Thiên Thu đầu, lúc này mới mỗi chữ mỗi câu nói: "Cứ quyết định như vậy đi, ta đem a hủ giao cho người cái này tiêu đồ nhĩ!"

"Trưởng công chúa yên tâm, ta nhất định đem sư phụ quay lại!" Việt Thiên Thu làm cái quyết tâm vận khăn mặt giống như thủ thế, chờ đến Đông Dương trưởng công chúa đứng người lên kéo tay của hấn, hấn liền thuận thế đi theo đối phương cùng nhau đi lên phía trước.

"Kỳ thật, hôm qua Thiên sư phụ ra ngoài cả ngày, cũng không biết lên đâu, ta liền leo tường tiến vào hấn viện kia, kết quả. . ."

Đây mới là hấn hôm nay chạy tới lớn nhất dụng ý. Hấn lời ít mà ý nhiều đem Anh Vương Lý Dịch Minh "Đội gai nhận tội" cái kia một đoạn đem nói ra, hấn cảm thấy được Đông Dương trưởng công chúa tay tựa hồ có chút cứng ngắc, hấn liền thấp giọng cô.

"Khi đó ta rất muốn cho sư phụ đừng để ý đến hấn, có thể sư phụ nói trong cung khả năng còn phải lại nhiều hai cái hoàng tử, nếu như liền trực tiếp đem cái kia anh tiểu mập đuổi đi, ta ngược lại cảm thấy không tốt lắm, liền khuyên hai câu, có thể căn bản không nghĩ tới hấn hội đáp đầu nhận làm. . ."

"Ta càng không có nghĩ tới, anh tiểu mập vậy mà nói muốn cùng ta uống máu ăn thề, ta đều hủ chết, chỉ có thể thật tốt khuyên hấn vài câu."

Đông Dương trưởng công chúa đối cuối cùng anh tiểu mập cái tên hiệu nàng mỉm cười, mà đối với Việt Thiên Thu nói đến chuyện như vậy, nàng lại từ đầu đến cuối không có bao nhiêu động dung. Mãi đến tại đây tòa chín quẹo mười tám rẽ cầu gỗ tới lui trọn vẹn hai chuyến, nàng mới mở miệng nói ra: "May mắn có người, nếu không như nhường a hủ tùy theo hấn tính tình đến, khó như vậy miễn hậu họa vô tận."

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: mua dây buộc mình

Rõ ràng là vì mình sự tình, Đông Dương trưởng công chúa vậy mà làm như có thật đến hỏi Việt Thiên Thu một đứa bé muốn báo đáp, Tô Thập Thất dù cho nghe Đông Dương trưởng công chúa nói qua Việt Thiên Thu hào quang chiến tích, vẫn có chút sững sờ.

Liên liên An Nhân Thanh cũng đồng dạng nhìn không được nhìn nhiều Việt Thiên Thu mấy mắt, nghĩ thầm nàng cuối cùng không có phí công lần lượt cái kia 10 nhỏ tấm, cũng không có phí công cùng như thế cái tiểu mao hài tử. Nàng có thể không cảm thấy, Đông Dương trưởng công chúa hội tùy tiện nói lời này.

Mà Việt Thiên Thu hé mắt: "Trưởng công chúa mong muốn ta báo đáp thế nào?"

Đông Dương trưởng công chúa cười một tiếng, đột nhiên đứng người lên cứ như vậy trực tiếp đi ra ngoài. Việt Thiên Thu thấy thế, lập tức đối An Nhân Thanh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ra hiệu nàng bồi tiếp Tô Thập Thất, chính mình co cẳng liền đuổi theo.

Chờ đến ngoài phòng, hắn thấy Đông Dương trưởng công chúa tự mình chậm rãi đi lên toà kia chín quẹo mười tám rẽ cầu gỗ, hắn liền nghiêm trang chấp tay sau lưng theo sát phía sau, xa xa đi theo Tang Tử nhìn thấy này một già một trẻ cực kỳ không cân đối một màn, không khỏi dở khóc dở cười.

Gió nhẹ lướt qua, mặt nước lăn lăn, Đông Dương trưởng công chúa thỉnh thoảng ngừng chân dừng lại lúc, liền sẽ có cá chép tụ tập, hiển nhiên là chờ lấy cho ăn. Mà Việt Thiên Thu thấy có mấy cái to mọng cá lớn ra sức đem đồng bạn đĩnh ra ngoài, không khỏi nhiều nhìn thêm vài lần, lập tức liền nghe đến Đông Dương trưởng công chúa mở miệng nói ra: "Trước đó ta mới nói với ngươi qua lời kia, ngươi hiện nay liền đem người dẫn tới ta này đến, có ý đồ gì?"

"Ta vốn nên là nói, không có gì ý đồ, liền là tìm người bồi trưởng công chúa trò chuyện."

Cười tủm tỉm nói qua câu nói này đằng sau, Việt Thiên Thu liền từ chuyển hướng nói: "Nhưng ta kỳ thật đối sư phụ nói, trưởng công chúa có người bồi tiếp nói chuyện tâm sự, tận hiếu dưới gối, về sau liền sẽ không như vậy thúc ép hắn, hắn cũng có thể nhẹ nhõm một điểm."

Thấy Đông Dương trưởng công chúa đột nhiên quay đầu, ánh mắt sắc bén được phảng phất dao, hắn liền rụt rụt đầu nói: "Trưởng công chúa đừng nhìn ta như vậy, quấy dọa người. Tuy nói lúc trước gia gia để cho ta đi cùng Thái Tử tìm kiếm hỏi thăm danh sĩ Nghiêm tiên sinh thời điểm, ta bị Khâu Sở An tên kia cho buồn nôn hỏng, hết sức không tình nguyện, nhưng từ khi tìm tới Nghiêm tiên sinh, bái sư cha, cùng hắn ở chung lâu như vậy, ta lại càng ngày càng ưa thích hắn."

"Hắn không giống trong nhà của ta Nhị bá phụ Tam bá phụ như thế, thành trời mang theo một tầng mặt nạ; cũng không giống gia gia như thế, ta không để ý hắn liền cho ta gài dây con; cũng không giống Anh thúc, công phu cao đến không có một bên, trên mặt thường lạnh như băng. Sư phụ tùy tâm sở dục, đàm tiếu vô kỵ, học vấn tốt, võ nghệ cũng tốt, cho nên ta không hy vọng hắn bởi vì chuyện gì, cùng ta cha một dạng nói chạy liền chạy."

Nói đến đây, Việt Thiên Thu gương mặt nghiêm túc: "Ta cũng hi vọng sư phụ có thể sớm ngày tìm cho ta một sư mẹ, bình tĩnh tâm tâm sống qua ngày, thật giống như vị kia Tề thúc thúc một dạng, về sau lại cho ta thêm mấy cái sư đệ sư muội. Có thể đầu tiên được sư phụ chính mình vui lòng, được hắn mình thích. Ta nhìn ra được, hắn kỳ thật vẫn luôn là lo lắng trưởng công chúa, chính là sợ ngài bức hôn."

Đông Dương trưởng công chúa vẫn luôn biết, Nghiêm Hù là cái chẳng phải hợp quần người. Trong thành Kim Lăng quan to hiển quý có thật nhiều cái vòng tròn, không Thiếu công tử ca cho dù hoàn khổ, cũng có gặp người nói tiếng người, gặp quý nói tiếng quý bản sự, nhưng mà chỉ có Nghiêm Hù không thích loại kia giả tình giả ý lui tới, mấy lần qua đi liền rút cuộc không chịu đi, ngược lại bí mật giao Việt Tiểu Tử Tề Nam Thiên này rải rác mấy người bằng hữu.

Mà hiện nay, Việt Thiên Thu cái này rõ ràng đơn giản là gia gia tính toán mà bái sư Nghiêm Hù tiểu gia hỏa, lại còn nói ưa thích Nghiêm Hù cái này trong mắt nàng tuyệt đối rất tội tệ sư phụ? Thế mà còn như thế bang Nghiêm Hù nói chuyện?

Nàng cái kia ánh mắt sắc bén rốt cục nhu hòa mấy phần: "Có thể ngươi phải biết, bất hiếu có ba, vô hậu vi đại. Ta có khả năng không ép hắn, nhưng Nghiêm gia chỉ có hắn một cây dòng độc đinh, hắn tại bên ngoài lác lư mấy năm này, vậy mà cũng không có mang cái người vợ trở về gặp ta."

"Đó là sư phụ tâm mắt cao." Việt Thiên Thu không khách khí chút nào đem Nghiêm Hù trước đó đối với mình chửi bậy thiên kim tiểu thư cùng giang hồ hiệp nữ lời nói đem nói ra, thấy Đông Dương trưởng công chúa không biết nên khóc hay cười, hắn lại lần nữa kéo lại góc áo của nàng.

"Trưởng công chúa nếu nhìn kỹ Tô cô nương, vậy liền giữ lại nàng tại phủ công chúa làm bạn quá? Ta về sau hội tận lực mang theo sư phụ thường xuyên qua lại, nếu quả như thật hữu duyên, nói không chừng liền có ngài hi vọng kết quả kia. Nếu như không có duyên, trưởng công chúa ngày sau còn có thể gả con gái nhà, có ngoại tôn không phải cũng là ngài vẫn bồi ả. Cho nên, vừa mới trưởng công chúa hỏi ta báo đáp thế nào. . ."

Việt Thiên Thu ngừng lại một chút, cười nhẹ nhàng nói: "Coi ta có một ngày một lần nữa đem sư phụ khuyên hồi trở lại phủ công chúa ở, mà không phải gặp ngài liền tránh, sau đó khiến cho hân cười người vợ, cái kia chính là đối trưởng công chúa ngài lớn nhất báo đáp!"

Đối với Đông Dương trưởng công chúa tới nói, lời này đơn giản so bất luận cái gì hứa hẹn đều muốn dễ nghe!

Dù là nàng đối Việt Thiên Thu ấn tượng vẫn luôn có chút không tệ, có thể giờ này khắc này, nàng vẫn là dị thường tiếc hận này không phải là của mình cháu trai. Nàng quay người ngồi xổm xuống, cười sờ lên Việt Thiên Thu đầu, lúc này mới mỗi chữ mỗi câu nói: "Cứ quyết định như vậy đi, ta đem a hủ giao cho người cái này tiêu đồ nhi!"

"Trưởng công chúa yên tâm, ta nhất định đem sư phụ quay lại!" Việt Thiên Thu làm cái quyết tâm vận khăn mặt giống như thủ thế, chờ đến Đông Dương trưởng công chúa đứng người lên kéo tay của hân, hân liền thuận thế đi theo đối phương cùng nhau đi lên phía trước.

"Kỳ thật, hôm qua Thiên sư phụ ra ngoài cả ngày, cũng không biết lên đâu, ta liền leo tường tiến vào hân viện kia, kết quả. . ."

Đây mới là hân hôm nay chạy tới lớn nhất dụng ý. Hân lời ít mà ý nhiều đem Anh Vương Lý Dịch Minh "Đội gai nhận tội" cái kia một đoạn đem nói ra, hân cảm thấy được Đông Dương trưởng công chúa tay tựa hồ có chút cứng ngắc, hân liền thấp giọng cô.

"Khi đó ta rất muốn cho sư phụ đừng để ý đến hân, có thể sư phụ nói trong cung khả năng còn phải lại nhiều hai cái hoàng tử, nếu như liền trực tiếp đem cái kia anh tiểu mập đuổi đi, ta ngược lại cảm thấy không tốt lắm, liền khuyên hai câu, có thể căn bản không nghĩ tới hân hội dập đầu nhận lầm. . ."

"Ta càng không có nghĩ tới, anh tiểu mập vậy mà nói muốn cùng ta uống máu ăn thề, ta đều hủ chết, chỉ có thể thật tốt khuyên hân vài câu."

Đông Dương trưởng công chúa đối cuối cùng anh tiểu mập cái tên hiệu nàng mỉm cười, mà đối với Việt Thiên Thu nói đến chuyện như vậy, nàng lại từ đầu đến cuối không có bao nhiêu động dung. Mãi đến tại đây tòa chín quẹo mười tám rẽ cầu gỗ tới lui trọn vẹn hai chuyến, nàng mới mở miệng nói ra: "May mắn có người, nếu không như nhường a hủ tùy theo hân tính tình đến, khó như vậy miễn hậu hoạn vô tận."

Nàng nói xong ngừng lại một chút, lập tức cười như không cười nhìn xem Việt Thiên Thu nói: "Người cũng đã biết, ngày đó a hủ giáo huấn qua cái kia tiểu mập mập, các người Ly cung đằng sau, Phùng quý phi liền chạy tới Hoàng Thượng chỗ ấy khóc một trận, muốn cho cho người cái kia tiểu mập mập làm bạn đọc?"

Ha!?

Việt Thiên Thu đơn giản kém chút hồn phi phách tán. Liền chết tiểu mập mập cái kia bị vui dập giữa chợ hàng, hân hận không thể trốn xa chùng nào tốt chùng đó, trước một lần lá mặt lá trái cũng chỉ là bất đắc dĩ chịu, muốn đề hân cùng Lý Dịch Minh mỗi ngày ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, hân dứt khoát từ treo đồng nam nhánh tốt!

Cũng là gia gia nếu không nói, sự tình cũng đã lấp liếm cho qua đi?

Trong lòng nghĩ như vậy, trên mặt hân lại tội nghiệp mà nhìn xem Đông Dương trưởng công chúa, lập tức đem đầu dao động thành trống lúc lắc.

"Loại kia theo thói quen nhỏ roi đánh người chơi gia hòa, ta xấu hổ tại cùng hân làm bạn!"

"Nếu như hân cũng muốn a hủ làm sư phụ của hân đâu?"

Trong nháy mắt đó, Việt Thiên Thu rốt cuộc hiểu rõ, vì cái gì hôm qua chết tiểu mập mập hội có ý chạy tới hướng về phía Nghiêm Hủ đội gai nhận tội, vừa khóc lại quý đằng sau, còn muốn cùng mình uống máu ăn thề. Hóa ra là nhận rõ hiện thực, dù cho chịu qua Nghiêm Hủ như vậy giáo huấn, cũng phải tìm cái chỗ dựa a! Nói như vậy, trong cung vị kia quý phi nương nương cảm giác nguy hiểm giống như rất cường ép ư?

Hân có chút khó nhếch miệng, nhỏ giọng thăm thì nói: "Trưởng công chúa không cảm thấy bối phận không đúng sao?"

Đông Dương trưởng công chúa liền phá lên cười.

Nàng ưu nhã quay người, lạnh nhạt nhướn định nói: "Anh hùng sở kiến lược đồng. Ta vốn là dự định như thế từ chối hoàng huynh, muốn a hủ ba ngày chủ mẹ hai ngày đánh người, như vậy hân cứ việc đem người xin mời đi dạy cái kia tiểu mập mập, muốn không bỏ được, liền miễn mở tôn khẩu. Có thể sau này ngấm lại, khó tránh khỏi có người lúc trước nuông chiều bây giờ lại nhẫn tâm, ta dứt khoát trả lời nói, bối phận không đúng, thay cao mình đi!"

Nghiêm Hủ có như thế cái mẹ thật sự là quá tốt!

Việt Thiên Thu như trút được gánh nặng huy vũ một thoáng năm đêm, có thể theo sát lấy, hân liền nghe đến Đông Dương trưởng công chúa cái kia thân thiết thanh âm.

"Đã người trước đó như vậy hứa hẹn, ta cùng gia gia người một năm ước hẹn liền hết hiệu lực tốt. Tương phản, ta và người định một cái một năm ước hẹn, trong vòng một năm, người nhường a hủ chuyển về tới. Như thành, ta đồng ý người bất cứ chuyện gì, không thành, người mặc ta xẻ thịt, như thế nào?"

Thấy Đông Dương trưởng công chúa đưa bàn tay đặt ở trên cổ, cười mỉm làm một cái cắt ngang tiêu chí, theo sát lấy tự quyết định xoay người kéo hân ngón út ngoắc ngoắc, niệm niệm ngoéo tay treo ngược loại hình, Việt Thiên Thu liền ngây ra như phỗng.

Nhưng lại tại hấn phiền muộn tới cực điểm thời điểm, Đông Dương trưởng công chúa lại nở nụ cười.

Nói đến đây, trưởng công chúa đúng là đôi Việt Thiên Thu nháy nháy mắt.

Cứ việc Việt Thiên Thu hôm nay chỉ là cầm này làm cái cơ chạy tới thấy Đông Dương trưởng công chúa, vẫn là cảm giác đến không còn mặt mũi.

Cùng này chút cao đẳng cấp đa mưu túc trí người so sánh, hẳn thật sự là gà yếu một con!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

? Một già một trẻ hai người trở lại mây mờ thiên hậu, Đông Dương trường công chúa biểu hiện ra nhất khéo hiểu lòng người một mặt, dăm ba câu liền đem Tô Thập Thất cho lừa dối được lưu tại phủ công chúa. Thế là, làm Việt Thiên Thu rồi đi thời điểm, hẳn chỉ cảm thấy mình hôm nay này nọ nịnh nọt khoe mẽ liền như là nghịch đại đao trước mặt Quan công, không biết lượng sức.

Nhưng ai khiến cho hấn trước mắt tại Việt phủ căn bản là tìm hiểu không đến cao tầng thứ tin tức, chỉ cần Nghiêm Hủ bị lão gia tử cho hủ được nói năng thân trọng, hấn liền hai mắt đen thui đâu?

Càng nghĩ, hần liền quyết định mặt khác xây dựng một đầu con đường. Nếu thành công ngày hôm nay ra cửa, giữa trưa hần dứt khoát chạy đi Nghiêm Hủ trước bạn xấu Tề Nam Thiên trong nhà ăn chực, đối Tề phu nhân giả ngây thơ múa mép khua môi, thành công đem trước đó có tới bảy phần độ thiện cảm xoạt đến chín phần.

Pha trộn đến trưa trở về thời điểm, hãn ngoại trừ mang kèm hai đại hộp điểm tâm, còn có một đồng lớn rối loạn gấp đón đỡ chân chọn nghe đồn.

Trong đó có hai đầu rất trọng yếu. Một là hần lần nữa nghe được liên quan tới anh tiểu mập nghe đồn, Tề phu nhân nói lộ ra miệng, đạo là có người truyền qua, nói chết tiểu mập mập chẳng những không phải Phùng quý phi thân sinh, thậm chí không phải Hoàng đế thân sinh. . . Đường nhiên đầu này liền liền Tề phu nhân đều nói là có người cố ý bôi đen hoàng thất.

Đến mức mắt khác một đầu, cái kia đồng dạng là hân vui tay vui mắt, Dư Trach Vân đi võ đức ti muốn Từ Hao, kết quả bị đánh văng ra ngoài!

Làm xe ngựa rớt cục tại Việt phủ cửa chính dừng lại thời điểm, Việt Thiên Thu vừa đuổi người đánh một cái ngáp, liền nghe ra ngoài đầu truyền đến một cái thanh âm quen thuộc: "Lại đi ra cửa? Đây là lại đi đâu trở về?"

Từ khi bắt đầu dự bị chuyển sân nhỏ sự tình, Việt Thiên Thu phần lớn thời điểm không phải tại Thanh Phân quán nhìn xem Lạc Hà đám người thanh lý đồ vật, liền là đi đang ở thu thập nhà mới xem xét tiến độ, hay hoặc là đi Đại thái thái nhất định nước cư thỉnh giáo một chút tự lập cửa ra vào về sau thứ cần thiết. . . Nói tóm lại, Việt lão thái gia mỗi ngày đi sớm về trễ, hẳn đã qua vài ngày không hảo hảo cùng gia gia thổ lộ tâm tình nói chuyện.

Cho nên, lúc này nghe được Việt lão thái gia thanh âm, hần theo cửa xe thò đầu ra, lập tức nhanh nhẹn nhảy xuống tới, hai ba bước vọt tới Việt lão thái gia kiệu một bên, đầu tiên là chấp tay kêu một tiếng gia gia, chợt liền lý trực khí tráng nói: "Buổi sáng ta xin chỉ thị Đại bá mẫu sau đi ra ngoài, đi trước Đông Dương phủ trưởng công chúa, lại đi sư phụ hảo hữu Tề gia ăn cơm trưa, ngồi một hồi, rồi mới trở về."

Việt lão thái gia thấy Việt Thiên Thu đáp được lanh lẹ, nhìn không được vấy tay một cái, chờ đến Việt Thiên Thu tiến lên một bước, hấn trực tiếp đem

tiểu gia hỏa kéo vào trong kiệu, lúc này mới tại người khác cái kia ngu ngơ trong ánh mắt trực tiếp phân phó nói: "Còn đứng ngây đó làm gì? Còn không đem kiệu mang tới cổng trong đi? Nếu không để cho ta đi vào hay sao?"

Thấy Việt Thiên Thu giật nảy mình, nhưng rất nhanh liền thành thành thật thật tại kiệu trong mái hiên đứng vững, ánh mắt lại quay tròn trực chuyển, đem hán này nho nhỏ hai người không kiệu tí mĩ đánh giá một lần, Việt lão thái gia liền tức giận nói: "Nhìn cái gì? Ngai này kiệu không đủ khí phái? Người vừa sinh ra tới thời điểm, chính là ta ngồi này kiệu đem người ôm trở về, khi đó người mặt mới lớn cỡ bàn tay, kém chút nuôi không sống!"

Ta biết, lúc ấy Ảnh thúc còn đứng ở ngoài phía sau, ta vẫn luôn rất bội phục hai vị kia kiệu phu đại ca khí lực!

Việt Thiên Thu âm thầm oán thầm, nhưng hán vẫn luôn rất ngạc nhiên, lão gia tử đến cùng có hay không tìm hiểu qua thân thể của mình, lúc này đợi cơ hội liền lập tức hỏi: "Cái kia gia gia sau này ngồi này kiệu sau khi ra ngoài, còn nhật qua hài tử sao?"

Ranh con, người cho rằng ta lão như thế làm hao tâm sao?

Lão gia tử tức giận hừ một tiếng, lời đến khoe miệng lại lạnh nhạt nói, "Từ khi một lần kia đằng sau, ta liền không còn có cái trang ngồi hai người kiệu nhỏ tại bên ngoài loạn thoảng qua, chỗ kia cũng lại chưa từng đi, người khác chỉ sợ chỉ coi cái kia cái gọi là lão thực sự là bệnh chết, hay hoặc là chết già rồi. Ngược lại cũng là bèo nước gặp nhau khách qua đường mà thôi, bọn hán khẳng định sớm quen người này."

Việt Thiên Thu lúc này mới nhớ tới, hán từ khi có thể bước đi, có thể loạn đi dạo đằng sau, trong phủ bốn phía đi loạn, xác thực không còn có gặp qua cái kia thiên tướng hán ôm cho Việt lão thái gia cái kia Nghiêm Nhị. Nói lý lẽ có thể đi theo Việt lão thái gia ra ngoài cái trang giải sầu, làm sao cũng nên là tâm phúc, có thể những năm này lại không gặp lại người này, như vậy điều này đại biểu cái gì?

Hán có chút xoắn xuýt nhũn nhũn mây, có thể theo sát lấy mi tâm liền bị Việt lão thái gia thô lỗ đề lên.

"Tuổi còn nhỏ, không có việc gì nhấn cái gì lông mày! Không nghe thấy ta cái kia trời đối người Nhị bá phụ Tam bá phụ nói lời sao? Cha người sinh người lại không chịu trách nhiệm, ta lúc này mới ôm người trở về, nói người là ta trên đường nhật được, đó bất quá là vì nhìn một chút trong nhà mấy tên này chất lượng! Người thế mà còn tưởng thật!"

Vâng. . . Nếu không phải ta không phải bình thường tiểu hài, thật sự bị ngài lừa gạt qua!

Việt Thiên Thu vội ho một tiếng, đang định thăm dò một thoáng Nghiêm Nhị sự tình, lại không nghĩ rằng kiệu đột nhiên chậm lại. Hán tính lấy khoảng cách vẫn chưa tới cổng trong, đang kỳ quái lúc, hán lại chỉ nghe bên cạnh truyền đến Việt Ảnh tiếng kêu. Cùng ngày thường trầm ổn so sánh, tiếng hít thở kia tiếng đứng là ít có gấp rút, phảng phất người là dùng tốc độ nhanh nhất xông tới.

"Lão thái gia, Từ lão gia thư."

Trong nháy mắt đó, Việt Thiên Thu liền phát hiện Việt lão thái gia cả người đều cứng đờ. Giật nảy mình hán nhìn không được thu về hai tay đặt ở Việt lão thái gia trên mu bàn tay, sợ lão gia tử bởi vì quá khích động mà có cái gì tốt xấu.

Có thể theo sát lấy, hán liền nghe đến lão gia tử sắc nhọn tiếng mắng: "Này nghiệt chủng cũng biết đưa tin? Ta nhỏ vào, cho ta đốt đi, có bản lĩnh hán liền cả một đời đừng trở về!"

Mắng xong sau, lão gia tử trung khí mười phần kêu lên: "Dừng lại làm gì? Nhanh lên, ta còn muốn trở về nghỉ ngơi đâu!"

Lời tuy như thế, Việt Thiên Thu xem đến lão gia con một cái tay khác nắm thật chặt lan can, thậm chí tại run nhẹ nhẹ, liền biết đó bất quá là gia gia tại liều chết.

Mặc dù hán không chút nào cho rằng Việt Ảnh hội tùy tiện đem thư đốt, có thể thân thể của hán vẫn là trước tại đầu não làm ra phản ứng. Hán đột nhiên nhanh nhẹn phá tan màn kiệu, ý vào người thấp bé, lướt qua một bên kiệu cột lân mình một cái, sau cùng vững vàng đứng dậy, lại là vừa vịn đứng tại Việt Ảnh trước mặt.

Làm Việt lão thái gia kịp phản ứng lúc, hán chỉ nghe được gian ngoài truyền đến Việt Thiên Thu thanh âm: "Ảnh thúc, gia gia không muốn xem, ta muốn thấy. Tốt xấu là cha ta thư, người cho ta niệm niệm có được hay không?"

Lão gia tử liền giận sôi lên, lần này bỗng nhiên giậm chân một cái ra hiệu kiệu dừng lại, lập tức còn không đợi kiệu cột thả ổn, hán liền tức đến nổ phổi dưới mặt đất kiệu, vẩy lấy y phục trước bày vội vàng vượt qua kiệu cột, hai ba bước vọt tới Việt Ảnh trước mặt, chộp liền đem thư đoạt tới. Ngay tại hán quyết tâm liều mạng dự định xé thời điểm, lại nghe thấy Việt Thiên Thu hét lớn một tiếng.

"Gia gia, là thật là giả còn không biết đâu, một phần vạn cùng trước đó một dạng lại là có người đùa nghịch người đây? Xé liền không có chứng cứ!"

Một tiếng trống tăng khí thế, hai tiếng thì suy, ba tiếng thì kiệt, Việt lão thái gia trước mắt liền rõ ràng là tình hình này. Nếu như Việt Ảnh trước tiên cho hán, hán trực tiếp xé liền xé, có thể Việt Thiên Thu trước xuống kiệu con đi đoạt thư, theo sát lấy lại tại hán đuổi tới muốn xé thời điểm lại ngăn cản lại, cái kia đầy bụng hỏa khí rốt cục chỉ còn lại có ba phần. Năm vuốt cái kia thật mỏng phong thư, hán sau cùng hung hăng trừng Việt Thiên Thu liếc mắt.

"Người Ảnh thúc hội đàn như vậy? Giả đồ vật có thể đưa đến trước mặt ta tới?"

Việt Thiên Thu dứt khoát cười ngây ngô, con mắt nhìn chằm chằm Việt lão thái gia tại chỗ mở ra phong thư xem thư. Hán đối với mình trên danh nghĩa

Tinh Trục Nguyệt chỗ ấy nghe nói. Cho nên, nàng nhịn không được ngoeo đầu hỏi: "Vậy người không nguyện ý?"

"Chính ta mới bao nhiêu lớn, nào có cái kia có thể nhịn giúp hấn xem hài tử!"

Lần này, Việt Thiên Thu lý trực khí tráng đem mình làm tiểu hài tử đối đãi, chỉ tiếc Việt lão thái gia không phải Chu Tề Nguyệt, buổi tối hôm qua hấn chạy tới quấy rầy đòi hỏi, bày sự thật giảng đạo lý, lão gia tử căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, một bộ người xem cũng phải xem, không nhìn cũng phải xem tư thế. Mà đáng giận nhất là, hấn vẫn còn không biết rõ tiện nghi lão cha lá thư này đến cùng viết là cái gì.

Ngay tại hấn đứng trong sân tức giận tới mức hừ hừ thoi điếm, đột nhiên chỉ nghe được phía sau lưng truyền đến Chu Tề Nguyệt một tiếng nhẹ kêu. Hấn quay đầu nhìn lại, cũng chỉ thấy Nghiêm Hủ không đi đường thường, nhẹ nhàng theo tường cao bên trên tung bay rơi xuống, tư thế kia rất là tiêu sái đẹp mắt.

Hấn không đợi Nghiêm Hủ rơi xuống đất đứng vững, lập tức xông lên, hơi đánh giá hấn đáng về liền mở miệng hỏi: "Sư phụ một đêm không có trở về?"

Trăng đêm chưa về lại bị tiểu đồ đệ nhìn ra, Nghiêm Hủ liền có chút xấu hổ, nhưng nhìn đến Chu Tề Nguyệt cũng tại, hấn liền lập tức mặt mày hớn hớn lên, cười mỉm nói: "Đúng thế, mấy ngày nay ta thay Lão thái gia chân chạy, đi làm một kiện đại sự. Nếu như không có ngoài ý muốn, Tề Nguyệt, nhà người Thất thúc rất nhanh có thể phóng xuất, nói không chừng liền liền Bạch Liên tông cũng có thể lại thấy ánh mặt trời."

Nghe thấy lời ấy, Chu Tề Nguyệt toàn thân rung mạnh, nàng bất khả tư nghị nhìn chằm chằm Nghiêm Hủ, đột nhiên chết chết bịt miệng lại, có thể cuối cùng vẫn là không nhịn được tràn ra ngạc nhiên reo hò. Nàng đầu tiên là lui về sau hai bước, lập tức lại lại đột nhiên xông về phía trước, trực tiếp quỳ gối hướng Nghiêm Hủ quý xuống. Có thể còn không đợi nàng dập đầu, tay mất lạnh lẽo Nghiêm Hủ liền đem nàng một thanh lôi dậy.

"Quý cái gì quý, ta ghét nhất dập đầu trùng! Ngoại trừ kính trời pháp, còn có tổ tông, lúc bình thường đầu gối nên cứng rắn liền phải cứng rắn!"

Lời tuy như thế, thấy tiểu nha đầu đã khóc không thành tiếng, Nghiêm Hủ vẫn còn có chút luống cuống tay chân, vội vàng dùng ánh mắt cầu cứu đi xem Việt Thiên Thu. Nhưng mà, Việt Thiên Thu đồng dạng nhưc đầu nhất an ủi nữ hài tử, lại thêm trong lòng còn đối Nghiêm Hủ gạt chính mình có chút xoắn xuýt, dứt khoát hết sức không coi nghĩa khí ra gì trốn ở Nghiêm Hủ sau lưng.

Thế là, dù cho lúc trước ghét nhất tiểu hài tử khóc, Nghiêm Hủ lại còn không phải không có mà làm ra trận. Dù sao, chính hấn một mực dùng phục hưng Huyền Dao đường làm nhiệm vụ của mình, đối Chu Tề Nguyệt tao ngộ hơi có chút đồng bệnh tương liên, cho nên đối tiểu nha đầu cũng liền đặc biệt khác biệt. Không biết đối phó thế nào cô gái nhỏ hấn dứt khoát hắng giọng, đem Chu Mai Đồng đem ra cản tại.

"Tề Nguyệt, người Thất thúc lúc trước nghe gia gia người lời nói, khuất thân theo tặc, chịu nhục, lúc này mới có thể tại người bên ngoài, cho Bạch Liên tông lại giữ một điểm nguyên khí, người hấn là cao hứng, sao có thể khóc đâu? Liền các người hai người, về sau còn có rất nhiều gian nan hiểm trở muốn vượt qua, người có rơi nước mắt công phu, hấn là đi suy nghĩ thật kỹ sau này đường đi như thế nào."

Lần này, Việt Thiên Thu thấy Chu Tề Nguyệt nghe được chính mình Thất thúc cũng không phải là thật phản môn, nhất thời sắc mặt giật mình lo lắng, lại có chút ngây dại, hấn cuối cùng không có khoanh tay đứng nhìn, mà là cho Nghiêm Hủ không giúp.

"Sư phụ nói không sai, Tề Nguyệt, Bạch Liên tông coi như trở lại Vô Phẩm lục, cũng khẳng định là xấu chót bằng một tên sau cùng, đòi tiếp theo tuân võ sử ra thời điểm, hấn là đối phó thế nào, làm sao thành công lưu lại mà không phải lại một lần nữa bị xóa tên, nhiều chuyện như vậy, toàn đều cần người! Kiên cường đi, thiếu nữ, tốt đẹp giang hồ chờ người đi chinh phục!"

Đứng trước đều hết sức có đạo lý, nhưng nghe đến câu nói sau cùng, Chu Tề Nguyệt nín khóc mỉm cười không nói, liền liền Nghiêm Hủ cũng phun ra.

"Cái gì gọi là tốt đẹp giang hồ chờ lấy chinh phục, tiểu tử người so với người ta còn nhỏ, lại dám hướng về phía Tề Nguyệt gọi thiếu nữ?"

Việt Thiên Thu lại người không việc gì giống như, cười hi hi nói với Chu Tề Nguyệt: "Nhìn người này khóc đến con mắt mũi đều đỏ, đến đứng trước kêu một tiếng An cô cô, đánh nước thật tốt tẩy cái mặt, nếu không liền biến thành lớn mèo hoa."

Thấy Chu Tề Nguyệt hung hăng khoét Việt Thiên Thu liếc mắt, lập tức chạy như một làn khói, Nghiêm Hủ vỗ Việt Thiên Thu bả vai, thỏ thẻ không thôi nói: "Nghe lời đồ nhí, người hoa đào này vận so vì sư mạnh hơn nhiều, tuổi còn nhỏ liền. . ."

"Sư phụ!" Việt Thiên Thu thực sự không muốn bồi tiếp Nghiêm Hủ nói vớ nói vẩn, quát to một tiếng cắt ngang đằng sau, hấn liền hậm hực nói nói, "người có phải hay không nên tốt với ta để nói nói, mấy ngày nay đến cùng bề bộn cái gì đi? Người nếu là không nói cũng được, cùng lắm thì ta mỗi ngày đi trường công chúa chỗ ấy thông cửa, đem người khi còn bé tai nạn xấu hổ từng cộc từng cộc từng kiện từng kiện đều hỏi ra! Người đừng quên, ta hôm qua đã đi qua!"

Hôm qua Việt Thiên Thu đưa Tô Thập Thất đi phủ trường công chúa, Nghiêm Hủ xác thực cố ý né tránh không có đi, nhưng lúc này Việt Thiên Thu đột nhiên dùng việc này tới áp chế hấn, hấn liền có chút chống đỡ không được. Vì mình sư đạo tôn nghiêm, ngấm lại Việt lão thái gia giao phó sự tình chính mình cũng làm xong, nói cho Việt Thiên Thu cũng không có gì lớn, hấn liền ho khan một tiếng.

"Kỳ thật đây cũng không phải là bí mật, đến, chúng ta lên nóc nhà nói. . ."

Tại Nghiêm Hủ trong suy nghĩ, nóc nhà nói chuyện, không người nghe lén, có thể bị Nghiêm Hủ một thanh nắm ở bay người lên trên nóc nhà Việt Thiên Thu tới nói, này trải qua liền thực có chút kích thích. Cũng may hấn không phải là bị Nghiêm Hủ chơi qua bắt thả tào anh tiểu mập, không có cái kia thể thăm đau đón trải qua, lúc này tìm cái bình ổn chỗ ngồi xuống, hưởng thụ lấy một thoáng tâm mất bao quát non sông cảm giác, hấn liền bình tĩnh tâm tâm nghe Nghiêm Hủ nói về chuyện xưa.

Sẽ không lão gia tử đã sớm ôm cây đợi thỏ , chờ lấy Nghiêm Hù dẫn hấn tới hưng sư vấn tội a?

Nhưng hấn thật không muốn làm nhà trẻ cô nuôi dạy trẻ!

Bị Việt Ảnh như thế giật mình, vừa mới còn mặt mũi tràn đầy thịnh khí Nghiêm Hù, tiến vào thư phòng sau lập tức liền thay đổi một bộ sắc thể nụ cười. Hấn trước buông xuống Việt Thiên Thu, lập tức liền thông dong chấp tay nói: "Việt thế bá, nghe nói Tiểu Tứ mang hộ thư trở về?"

Mặc dù đã kiệt lực biểu hiện ra con em thế gia phong độ, nhưng Nghiêm Hù này gọn gàng dứt khoát hỏi thăm, vẫn là bại lộ tâm tình của hấn lúc này.

Việt lão thái gia hiển nhiên nhìn ra hấn khi gấp, cười cười liền chỉ trên bàn một phong thư nói: "Ừm, hôm qua mới vừa đưa tới, nếu không phải Thiên Thu can can lại khuyên một chút, nói không chừng ta liền đốt đi xé. Chính ngươi cầm tới xem đi."

Việt Thiên Thu không lường trước Việt lão thái gia đúng là đột nhiên biểu hiện được hào phóng như vậy, mắt thấy Nghiêm Hù vừa mừng vừa sợ, bước nhanh về phía trước theo trên bàn nắm lên lá thư này, không nói hai lời liền tự mình mở ra, hấn nhất thời trong lòng khản trương. Nhưng hấn cho dù tại Hạc Minh hiện hồng bút sách nhiều năm, lão gia tử cũng biết hấn nhận biết chữ nổi, nhưng hấn cũng không thể vụt chạy tới, đảo lấy Nghiêm Hù cánh tay cầu chia sẻ a?

Dù sao, vô sự tự thông loại sự tình này dù sao cũng phải có cái hạn độ!

Hấn trông mong chờ giây lát, liền ở trong lòng như là có con mèo mà đang không ngừng cào móng vuốt thời điểm, hấn rốt cục thấy Nghiêm Hù ánh mắt theo ba tấm giấy viết thư bên trên dời, lập tức đúng là đột nhiên nhìn về phía hấn. Bốn mắt đối mặt, hấn rõ ràng trông thấy Nghiêm Hù trên mặt là thất lạc, là không thể tin, là nản lòng thoái chí. . . Một khắc này, hấn lại cũng không lo được cái kia rất nhiều, cơ hồ vô ý thức vọt tiến lên.

"Sư phụ, cha trên thư viết là cái gì?"

Nghiêm Hù nhẹ buông tay, ba tấm giấy viết thư phiêu nhiên hạ xuống. Đối mặt loại tình huống này, Việt Thiên Thu quả quyết tả hữu khai cung đưa tay chộp một cái, tay mất lạnh lẽo liền níu ở hai tấm giấy viết thư, đến mức tấm thứ ba, hấn nhắc chân đá một cái, thừa dịp hấn bay lên, sau cùng cũng vững vững vàng vàng bắt nơi tay. Dù cho Việt lão thái gia cố gắng hội hoài nghi, nhưng hấn vẫn là thừa dịp giả vờ giả vịt sửa sang lại thời điểm, thỉnh linh trực từ cấp tốc nhìn lướt qua.

Nhưng mà, ngay tại hấn quét qua đằng sau kính sợ thất thần thời khắc, Việt lão thái gia cười đắc ý mở miệng.

"Tiểu Tứ xưa nay lòng dạ cao, ta lòng tràn đầy cho rằng, hấn lúc trước chế giễu thống hận trong quân những cái được gọi là tướng môn cùng lính dày dạn, cũng chính là ngoài miệng khoe khoang, rồi nhà trốn đi này bảy năm, muốn có cái gì đại thành tựu lại là mơ tưởng, nhiều lắm là cũng chính là quyền đâm cước đá, đánh xuống cái nào son trại làm son đại vương, hay hoặc là trực tiếp tước chiếm cư tử, đem cái nào môn phái cơ nghiệp cho chiếm, không nghĩ tới, hấn vậy mà thật dám hướng phía bắc đi! Tiểu tứ này lại còn thật có dũng khí!"

Là có loại. . .

Việt Thiên Thu khoe miệng co giật một thoáng, nghĩ thầm từ khi nhìn thấy Nghiêm Hù đức hạnh, hấn tưởng tượng vị kia rồi nhà trốn đi bảy năm tiện nghi lão cha lúc, cảm thấy cái kia đoán chừng cũng chính là cái vũ lực giá trị khá cao nghịch tử, có thể tuyệt đối không nghĩ tới, rồi đi thành Kim Lăng đằng sau, vị kia liền thật biến rộng ngực cá bơi, trời cao mặc chim bay. . . Mẹ nó người bay thẳng đến bắc yên đi!

Rõ ràng ba trang giấy viết thư, mỗi một tờ lại nhiều lắm là chỉ hai ba mươi chữ, nhất bút nhất hoạ thô hào mạnh mẽ, hấn đơn giản không dám tưởng tượng đó là như thế nào một cái đại hấn vạm vỡ, mà nội dung liền càng đơn giản hơn.

Việt tứ lão gia tại trên thư nói tại bắc yên kéo một nhánh binh mã, người trừ hấn theo Võ Phẩm lục hơn mấy lớn hạ phẩm môn phái hiệu triệu mười cái thanh niên nhiệt huyết, mặt khác đều là theo bắc yên bắt đi qua nam nhân tinh tráng tạo thành, theo chừng trăm người ngựa lập nghiệp, đứng là tại địch hậu đánh du kích lập nghiệp, liên chiến ròng rã hơn bốn năm, bây giờ đã có mấy ngàn người!

Đến mức trả lại hài tử. . . A, trách không được nói chỉ là nhóm đầu tiên đưa hai cái, nói là có rất nhiều lão cha đồng bạn ở bên kia sinh, cũng có rất nhiều giải cứu ra nam người đứa bé. Sở dĩ trước liền đưa hai người tới, là bởi vì sợ trên biên cảnh xảy ra vấn đề, cùng với hi vọng Việt lão thái gia cung cấp tiếp ứng.

Nếu như nội dung trong thư là thật, Việt Thiên Thu thật vô cùng nghĩ đáng tặng tiện nghi của mình lão cha một câu.

Ngài thật giỏi, ngài mới là nhân vật chính!

Cho nên, hấn không cần nghĩ cũng biết Nghiêm Hù lúc này đang suy nghĩ gì —— sáu mươi phần trăm là tại đem chính mình thay vào càng 4, tưởng tượng thấy cái kia tung hoành bể ngỗ phong thái; hai mươi phần trăm là tại hối hận, vì cái gì thành công trốn nhà không phải ta; còn có hai mươi phần trăm thì là tại đối góc tường vẽ vòng tròn, vì cái gì ta liền không thể làm ra một sự nghiệp lẫy lừng!

Việt Thiên Thu mắt nhìn thấy Nghiêm Hù theo lúc trước cái kia bốn phía dụ dỗ đồ đệ Khẩu Minh Đường, đã biến thành bây giờ cái này có tình có nghĩa, cởi mở trượng nghĩa sư phụ, hấn cũng không hy vọng người lại bị tiện nghi lão cha kích thích chuunibyou lại lần nữa kịch liệt phát tác. Bởi vậy, hấn quyết định thật nhanh trực tiếp đem ba tấm giấy viết thư hướng trên bàn sách ném một cái, lập tức liền ngẩng đầu nhìn thất hồn lạc phách Nghiêm Hù, đột nhiên tăng tăng đập hấn một cước.

"Tê... Ôi!"

Nghiêm Hủ cúi đầu xuống, thấy Việt Thiên Thu đang ngửa đầu nhìn xem chính mình, hần liền lấy lại tinh thần, có thể tùy theo mà đến liền là sa sút cùng uể oải. Nhưng mà, còn không đợi hần mở miệng nói chuyện, cũng chỉ nghe Việt Thiên Thu đột nhiên rống lớn một tiếng.

"Sư phụ, có câu nói rất hay, 360 đi, ngành nghề nào cũng có chuyên gia, cha ta có lẽ là có mang binh đánh giặc tung hoành sa trường thiên phú, có thể người đây? Có lẽ người có làm võ lâm minh chủ thiên phú, có lẽ người có cái cách Võ Phẩm lục quyết đoán, có lẽ người còn có mặt khác còn chưa giác tỉnh tài năng! Trời sinh ta mới tất hữu dụng, thiên kim tan hết còn phục tôi!"

Việt Thiên Thu chính mình cũng cảm thấy đài này từ đem rằng đều chưa đủ, cũng không xác định một chiều này đối với Nghiêm Hù có hữu hiệu hay không, nhưng từ trước đó kinh nghiệm đến xem, hẳn cho rằng Nghiêm Hù hẳn là dính chiêu này. Quả nhiên, tại hẳn trông mong nhìn soi mói, hẳn rốt cục thấy Nghiêm Hù trên mặt u ám cảm xúc quét sạch sành sanh, thay vào đó là ngang dương đầu chí.

"Thiên Thu, người nói đúng. Việt Tiểu Tứ có thể đánh ra một mảnh bầu trời, đó là bản lĩnh của hắn, ta cũng có ta con đường của mình!"

Thấy Nghiêm Hù trong nháy mắt đầy máu phục sinh, Việt Thiên Thu thì ở bên cạnh như trút được gánh nặng huy vũ một thoáng năm đêm, Việt lão thái gia ôn hòa bàn đọc sách về sau, trên mặt rớt cục lệ ra nụ cười vui mừng. Cứ việc hôm qua thấy tin phản ứng đầu tiên, liền là muốn đem Tiểu Tử nắm chặt đến trước mặt mắng to hấn đang tìm cái chết, thậm chí cũng không quá tin tưởng con út thật sự có thể làm ra như thế không thể tưởng tượng sự tình, nhưng hấn cuối cùng vẫn lựa chọn tam thời thư một lần.

Nếu như tiểu tử thúi kia là đang khoác lác nói mạnh mẽ, chờ hai đứa bé kia đưa đến đằng sau, hắn chẳng lẽ còn hỏi hỏi không ra sơ hở tới?

Mà lại, thư đưa đến trên cửa lại truyền đến Việt Ảnh trong tay, cái sau đã từng truy đi ra cửa, có thể đúng là không có phát hiện tung tích, đủ để thấy Tiểu Tử dưới tay xác thực có mấy cái tay cừ khôi tại.

Mà Việt Thiên Thu vậy mà biết làm Nghiêm Hủ cổ động, đã vậy còn quá nhanh liền đem người nói phải lần nữa toả sáng tinh thần, hấn liền càng hài lòng hơn.

"Thế nào, Thiên Thu, lần này người chịu đón lấy chiếu cố hài tử nhiệm vụ a?"

"Ay. . ."

Không nghĩ tới việc này sau cùng còn muốn rơi vào trên người mình, Việt Thiên Thu tại trong bụng thật sâu thở dài một hơi, lập tức tức giận nói lầm bầm: "Gia gia nếu là sớm một chút nói, ta làm sao lại không đáp ứng? Chỉ bất quá ta có một điều kiện, người đưa cho ta quà, như vậy thì mọi thứ đều nếu nghe ta, gia gia ngươi cũng không cho nhúng tay. Ngày sau cha trở về, nếu là không hài lòng, gia gia ngươi cũng phải giúp ta cản trở!"

Còn không đợi Việt lão thái gia trả lời, Nghiêm Hù liền đoạt tại đằng trước: "Đó là đương nhiên! Thiên Thu người yên tâm, muốn là cha người sau khi trở về dám không hài lòng, ta giúp người chịu lấy! Ta đại đao đã sớm đối khát khó nhìn!"

Giờ khắc này, Viêt Thiên Thu cuối cùng nhớ tới, hẳn cho tới bây giờ không biết đến Nghiêm Hủ vũ khí!

Huyền Dao đường không cần đao, cái kia còn có thể sử dụng cái gì?

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Thăng quan cầu nguyên, cuối cùng tới

? "Nghe nói Tứ lão gia con gái ruột thịt hai ngày này sắp đến."

"Không sai, lúc này có thể là thật, Lão thái gia nhìn Tứ lão gia tự tay viết thư sau trước mặt mọi người nói, cũng không giống như lần trước cái kia tên giả mạo!"

"Chỉ bất quá, Lão thái gia đến cùng nghĩ như thế nào, vậy mà nhường Cửu công tử đi mang dê dê muôi muôi?"

"Không hiểu a? Cái này là Lão thái gia chỗ lợi hại. Cứu công tử nếu là đối đệ đệ muội muội tốt liền thôi, nếu là không tốt, những ngày an nhàn của hắn cũng sẽ chấm dứt!"

Làm Việt Tú Nhất mang theo hai cái nha đầu ra tinh phượng quán, trực tiếp đi tiền viện tìm Việt Thiên Thu lúc, hắn căn bản không cần vênh tai, liền có thể nghe được những nghị luận kia tiếng. Dù sao, hắn không phải Đại thái thái, người ta kiêng kị Đại thái thái uy nghiêm, lại sẽ không quá kiêng kị hắn cái này Trọng trưởng tôn, huống chi trong những lời này cũng không chút bố trí chủ nhân, bởi vậy hắn chỉ có thể nghe vào trong tai, gấp ở trong lòng.

Vị kia chưa từng gặp mặt Tứ thúc công là chuyện gì xảy ra?

Rời nhà trốn đi còn không tính, hiện tại còn đem con cái trả lại cấp dưỡng con. . . Trên đời này nào có như thế không chịu trách nhiệm phụ thân!

Tuy nói bởi vì sợ Việt Thiên Thu gây chuyện thị phi công lực thâm hậu, hắn này chút trời vẫn luôn không chút đi gặp vị này Cửu thúc. Nhưng hôm nay là người ta thắng quan thắng ngày, tổ mẫu của hắn Đại thái thái một hồi đều đáp ứng sẽ đích thân đi qua chúc mừng, hắn bóp lấy ngón tay tính toán chính mình thiếu nhân tình, Đại thái thái nói chuyện, hắn liền tới trước.

Liền lễ vật đều là tỉ mỉ chọn lựa một bộ văn phòng tứ bảo, hắn tuyển đồ vật thời điểm thật có chút đau lòng!

Nhưng mà, khi hắn mới vừa tới đến cái kia cơ hồ có thể nói là nhà đơn cửa viện, liền nghe đến Việt Thiên Thu lớn tiếng ồn ào: "Sư phụ, sai lệch, bên trái đi lên một điểm. . . Bên trái, tất cả nói bên trái, lão nhân gia ngài làm sao tả hữu chẳng phân biệt được a!"

Việt Tú Nhất trước đó tại Khâu Sở An chỗ ấy đụng phải cái lớn cây đình, nhờ có Việt Thiên Thu lúc này mới lật về mặt mũi, sau này đi theo Việt Thiên Thu đi tìm thăm Nghiêm tiên sinh, kết quả phát hiện gia gia đề cử lại là Nghiêm Hủ như thế cái rõ ràng càng khiến người ta không yên tâm gia hóa, Việt Tú Nhất liền dứt khoát cầu Đại thái thái, bây giờ bái một vị 60 ra mặt lão Hân Lâm vì sư.

Coi như không bị cái kia tôn sư trọng đạo, chú trọng nhất lễ nghi quy củ lão tiên sinh hun đúc, hắn cũng thực sự nhìn không quen đôi kia sư đồ!

Quả nhiên, Việt Tú Nhất vừa mới tiến vào cửa sân, cũng chỉ thấy một dải sáu cái phục sức chỉnh tề, hoặc cao hoặc thấp hoặc béo hoặc gầy đồng tử đang dẫn động đứng trong sân, từng giả mạo qua Tứ thái thái An Nhân Thanh cười mỉm đứng ở một bên, cửa viện là một cái ngõ đạo gác gia đình Vương Nhất Đình, cùng với dáng vẻ đường đường lại về mặt biến thành màu đen giống như ai thiếu hắn mấy trăm râu Từ Hạo.

Mà Việt Thiên Thu cái này Cửu công tử thì là kéo tay áo tại đang trước của phòng vịn một khung thang, Nghiêm Hủ đang ở cái thang cấp trên treo một khối tấm biển, tấm biển bên trên được một khối vải đỏ, hiển nhiên không có lập tức vạch trần để cho người ta nhìn một chút nội dung ý tứ.

Này theo Việt Tú Nhất, quả thực là chính và phụ đều điều quay lại, thế nào có chủ nhân làm việc, tôi tớ xem náo nhiệt!

Việt Thiên Thu đương nhiên không biết Việt Tú Nhất tâm tư, hô to gọi nhỏ hắn đợi đến hoàn toàn hải lòng, lúc này mới đối Nghiêm Hủ ồn ào một tiếng đại công cáo thành. Đợi đến Nghiêm Hủ cũng không cần cái thang, trực tiếp nhảy lên rơi xuống đất, vỗ vỗ tràn đầy bụi đất tay, hắn liền lập tức ngoắc kêu một cái người hầu đi lên, tiếp nhận hắn trong tay một cái ấm trà, cười mỉm đưa cho sư phụ.

"Sư phụ khổ cực!"

"Chút chuyện nhỏ như vậy, nói cái gì vất vả?" Nghiêm Hủ cười đến tinh thần phấn chấn, nơi nào còn có mấy ngày trước đây đôi phở. Đợi đến xoay người lại, thấy Việt Thiên Thu nhường Triệu đại nương mấy hoán áo phụ tiến cử, Đại thái thái tự mình xem qua đằng sau đưa tới sáu cái người hầu đều ưỡn ngực gồ bụng, biểu hiện ra hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang một mặt, hắn không khỏi hải lòng cực kỳ, lúc này hướng về phía trước cửa Từ Hạo ngoắc ngoắc tay.

Lần trước bị Hân Dục cái này tri sự áp tải vô đức ti, cứ việc Từ Hạo còn không có ăn chân chính đau khổ lớn, nhưng kinh hãi cũng đã hết sức không ít, chờ đến bị Nghiêm Hủ theo vô đức ti bên trong mọi lúc đi ra, hắn càng là như là chìm sợ cảnh cong. Cho nên, dù cho lúc này Nghiêm Hủ loại này triệu hoán cực kỳ không đủ khách khí, nhưng hắn vẫn là không thể không về mặt đau khổ tiến lên.

Dù sao, cho dù Việt lão thái gia năm đó là cây cỏ, nhưng hôm nay thanh thế lại vượt xa Dư gia!

Chớ nói chi là Nghiêm Hủ chính mình là Đông Dương trưởng công chúa con trai độc nhất!

"Này sáu cái tiểu gia hòa có thể giống như bây giờ đứng có đứng dạng, đều là người dạy bảo có công. Về sau bọn hắn liền về người dạy!"

Việt Thiên Thu thấy Từ Hạo loại kia biệt khuất đến suýt nữa phun ra một ngụm máu tới đáng vẽ, hắn liền con người hơi chuyển động, kể thượng tâm đầu.

Ngay sau đó, hắn cười mỉm nói: "Từ lão sư, ta biết bọn hắn lúc trước đều là chút không có đọc qua sách cũng chưa từng luyện võ thăng nhóc, người dạy không khỏi cố hết sức. Có thể nghĩ nhất định người cũng nghe nói, đệ đệ của ta muội muội liền muốn trở về. Nếu như người dạy thật tốt, đến lúc đó đệ đệ ta liền giao cho người, như thế nào?"

Từ Hạo liền trong lòng hơi động, phản ứng đầu tiên liền là đi xem Nghiêm Hủ. Phát giác được hắn ánh mắt, Nghiêm Hủ liền hết sức tức giận nói ra: "Chi là Thiên Thu một cái ta liền không giúp được, đến lúc đó đương nhiên phải người nhiều gánh vác và một điểm."

Tuy nói phục hưng Huyền Dao đường liền cần người, có thể thà thiếu không ầu, nếu như Việt Tiểu Tứ đưa tới hải tử tư chất không tệ, vừa giống như Việt Thiên Thu như thế lanh lợi thông minh, khéo hiểu lòng người, cái kia còn chưa tính, bằng không hắn có thể lười nhác tốn nhiều đầu óc!

Đại thái thái một đường nắm Việt Thiên Thu tay ra ngoài, khỏe mắt liếc qua lại vẫn luôn đang đánh giá đứa cháu này. Gặp người như có điều suy nghĩ nghĩ đến sự tình, khi thì mỉm cười, khi thì nhíu mày, biểu lộ phong phú cực kỳ, nhưng thật muốn nói lo lắng loại hình cảm xúc, cái kia lại một điểm cũng nhìn không ra. Nghĩ đến Lão thái gia ngày trước lại lưu lại chính mình một lần, cho nàng xem Việt tứ lão gia tự tay viết thư, nàng không khỏi hít một tiếng

Cái kia xưa nay nhảy thoát tiểu thúc tử, thật đúng là là một cái nhân vật!

Khi nàng mang theo Việt Thiên Thu đi vào cổng trong thời điểm, lại phát hiện đã có người đến sớm một bước. Cũng chỉ thấy tam thái thái đang ở mấy cái vù già nha đầu chen chúc hạ đẳng về sau tại chỗ ấy, thấy nàng lúc, vị này đệ muội thu xếp ra một mặt âm áp nụ cười, bước chân nhẹ nhàng mà tiến lên nói ra: "Đại tẩu cũng tới? Tiểu thúc nhiều năm không có tin tức, cho nên ta nếu trông coi nhà, nghe được việc này liền tới xem một chút."

Đại thái thái từ chối cho ý kiến cười cười, lập tức liền đối Việt Thiên Thu hỏi: "Một hồi Thiên Thu cần phải làm ca ca."

Việt Thiên Thu cười ha hả mập mờ đi qua. Lúc trước tại Việt phủ đời này hẳn là nhỏ nhất, tuy nói có Việt Tứ Nhất dạng này cháu trai, nhưng hẳn chịu lấy tở tiểu hài tử mặt bị người gọi Cừu thúc, nói thật trong lòng cũng cảm giác hết sức quý dị, cho nên luôn luôn không lớn quan tâm Việt Tứ Nhất gọi không gọi cái kia một tiếng. Cần biết hẳn kiếp trước lúc ấy còn chưa tròn hai mươi, bị người gọi đại thúc cái kia là tuyệt đối muốn nổi trận lôi đình!

Đương nhiên, lúc này Việt Thiên Thu kiên quyết không thể đem hai đời tuổi tác thêm một khối tính. . . Cho nên hẳn yên tâm thoải mái cho rằng, bị người gọi ca ca là rất thích hợp.

Nhưng mà, bất luận là có ý khác tam thái thái cũng tốt, trong lòng tò mò Đại thái thái cũng được, thậm chí là mang tìm tòi nghiên cứu tiện nghi lão cha bát quái tâm tư Việt Thiên Thu, khi bọn hắn trông thấy gia đình đưa vào tới đoàn người, tất cả đều nhất thời tròn mắt hốc mồm.

Cho dù là làm việc ung dung, đại khí trấn định Đại thái thái, lúc này cũng thật là tròn vẹn ngu ngơ một hồi lâu.

Tam thái thái cũng không cần nói, trong nội tâm nàng ý niệm duy nhất chính là, đây là tiểu thúc tử con cái? Đây là tên ăn mày a?

Không, liền liền thành Kim Lăng tên ăn mày, cũng cần phải muốn so với bọn hắn càng giống dạng một điểm!

Cái kia nhỏ một chút nam hài tử giống như đã đầy người mũ đầu nhưc!

Việt Thiên Thu lại bất tri bất giác nghĩ đến chính mình theo trên đường cái đem "Người già bị đụng" Chu Tử Nguyệt cho nhặt về nhà tình cảnh.

Hắn không có có giống như người khác như thế nhìn bọn hắn chăm chăm cái kia lam lũ quần áo, đen một khối trắng một khối mặt, mà là như có điều suy nghĩ tường tận xem xét hai đứa bé kia con mắt. Cái kia cảnh giác như như mèo nhỏ nam đồng tạm thời không đề cập tới, cái kia lơ mơ nhìn giống nữ đồng hài tử, ánh mắt lại như là một vùng thanh tuyến giống như trong veo, chờ thấy cái kia thấp bé sắc bén trung niên hàn tử, hẳn liền càng thêm hồ nghi.

Không có đạo lý này hộ tổng người vẫn rất ra dáng, hài tử lại khiến cho như là tên ăn mày giống như!

Người khác còn đang khiếp sợ tại hai đứa bé này bề ngoài, Việt Thiên Thu đã sai bước đi tiến lên. Thấy người nam kia đồng một cái lắc mình hướng nữ đồng phía sau tránh đi, hẳn liền cười mỉm vươn tay ra: "Ta là Việt Thiên Thu, từ nay về sau, các người liền là đệ đệ của ta muội muội. Có thể nói cho ta biết, các người tên gọi là gì sao?"

Có lẽ là hắn tiểu hài tử kia bề ngoài quả thực rất có lực tương tác, có lẽ là hắn cười đến sáng lạn ánh nắng, cái kia lòng cảnh giác rất mạnh nam đồng dần dần thò đầu ra, nhưng vẫn im miệng không chịu nói.

Mà nữ đồng thì tại do dự một chút đằng sau, nhỏ giọng chậm rãi nói: "Hắn gọi Lưu Phương tròn, ta là mang gương yên tĩnh."

Tam thái thái nguyên bản liền hận không thể bịt mũi che chắn hai đứa bé trên người cái kia cổ khó ngửi mùi, nghe thấy lời ấy liền trong lòng nhảy một cái. Nàng bỗng nhiên để tay xuống, âm thanh cả kinh kêu lên: "Làm sao một cái họ Lưu, một cái họ Đối? Không phải Tiểu thúc đưa con cái trở về sao? Chẳng lẽ lại là vào nhà đe dọa lừa đảo? Người tới đâu, đem bọn hắn. . ."

Nàng còn chưa kịp nói hết lời, Đại thái thái liền giận tái mặt quát: "Tam đệ muội, im miệng! Đây là Tiểu thúc tại ngoại thu lưu hài tử, cố ý mang hộ thư cho Lão thái gia, xin mời trong nhà hỗ trợ trông nom, người dạng này la to hồ ngôn loạn ngữ, cẩn thận dọa lấy bọn hắn!"

Nguyên bản mấy cái vây quanh vù già nghe được Đại thái thái tầm mắt này vừa quát, liền hai mặt nhìn nhau, nhất thời lại không biết nên làm thế nào cho phải. Mà càng làm cho các nàng hơn kinh ngạc chính là, cái kia Lưu Phương tròn bởi vì tam thái thái lời nói mà bị kinh sợ dọa, lại kéo mang gương yên tĩnh liền muốn đi, có thể Việt Thiên Thu đã sớm giành trước, duỗi ra hai tay ngăn cản bọn hắn.

Quay đầu trông thấy cái kia tự xưng mang gương yên tĩnh tiểu nữ hài nhi trái lại kéo lại Lưu Phương tròn, Việt Thiên Thu liền cười hi hi nói: "Tam bá mẫu đó là cùng các người nói đùa đầu, đừng coi là thật. Về sau các người liền theo ta, đi thôi, đi với ta tắm rửa, thay quần áo, sau đó thật tốt có một bữa cơm no đủ!"

Việt Thiên Thu thấy vừa mới còn muốn chạy Lưu Phương tròn dần dần có chút do dự, hẳn liền cười híp mắt nói ra: "Ta chỗ ấy có lớn chừng miệng chén quả đào, thơm ngọt chung bánh ngọt, ngồi xổm được xếp gối nát móng heo, thơm nức giọt dầu gà quay. . ."

Không biết hai đứa bé chân thực xuất thân, hẳn thăm dò tính nói này chút rất bình thường mỹ thực, thấy mang gương yên tĩnh, nhẹ nhẹ cắn môi, rõ ràng một ngụm hàm răng trắng nõn, Lưu Phương tròn cũng chỉ là hơi có chút động tâm bộ dáng, hẳn dứt khoát lại đã tới một đoạn báo tên món ăn, cái này,

Chương 85: Khó bề phân biệt

? "Không cần. . . Ô ô, mau cứu ta. . . Thà ta ra!"

Nghe qua một bên trong phòng cái kia quý khóc sói gào giống như thanh âm, một bên trong phòng cái kia lặng yên không một tiếng động, Việt Thiên Thu đẩy trán hắc tuyến.

Vừa mới vừa đắm vừa xoa đem hai cái tiểu gia hỏa hồng đi qua, hần lập tức đem mang giường yên tĩnh giao cho An Nhân Thanh, đem Lư Phương tròn ném cho sáu cái người hầu đi rửa sạch —— sở dĩ không có nhường Từ Hạo đi quản cái sau, hần thật sự là sợ vị kia Truy Phong cốc cao thủ thẹn quá hoá giận, liền lĩnh trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi —— cần biết liền liền chính hần, sau khi trở về cũng lập tức rửa tay, lại thay đổi nguyên bộ y phục.

Không phải hần có bệnh thích sạch sẽ, thật sự là này hai hài tử trên người khiến cho thật là đáng sợ. . .

Nhắc tới không phải trước đó cô ý thiết kế tốt, hần đem đầu cắt bỏ làm cầu đề đá!

Nếu không phải Việt lão thái gia giao phó nhiệm vụ, chỉ bằng cái kia hồ con con tiện nghi lão cha, hần sẽ quản này hai hài tử mới là lạ!

"Công tử, Chu cô nương để cho ta tới hỏi một chút, có cái gì nàng có thể giúp đỡ?"

Thấy Lạc Hà vội vàng tới hỏi một câu, Việt Thiên Thu miễn cưỡng gạt ra một cái nụ cười: "Người nói cho Tề Nguyệt, yên tâm, ta đều nắm chắc. Nàng một mực luyện thật giỏi chữ, bên ngoài có sư phụ, nơi này có ta, không có việc lớn gì muốn phiền phức nàng."

Đuổi đi Lạc Hà, lại qua một hồi lâu, hần liền thấy đông sương phòng bên kia, An Nhân Thanh bung một chậu quần áo bẩn đi ra, cười như không cười xem xét hần liếc mắt. Hần đang hồ nghi ánh mắt của nàng có chút kỳ quái, vị này trời sinh mỉa mai hoặc thiếu phụ liền cười một tiếng.

"Không nghĩ tới liền Cừu công tử cũng làm. Bên trong vị kia cũng không phải tiểu nữ hài nhi, đó là không thể giả được tiểu tử."

Thấy Việt Thiên Thu tròn mắt hốc mồm, An Nhân Thanh chỉ cảm thấy thoáng ra một ngụm lúc trước bị người đùa bốn xoay quanh khí, nhũn mảy nói: "Sáu bảy tuổi nam hài tử, chột nhìn nhận biết không ra nam nữ cũng rất tự nhiên. Chỉ bất quá, bộ kia bẩn thỉu đáng vẽ, thua thiệt Cừu công tử có thể nhìn ra môi hồng răng trắng, nam sinh nữ tướng, đến cùng là nhân lực không tề."

Mang giường yên tĩnh cũng là nữ hài tử?

Việt Thiên Thu liền chịu chán nản. Nếu không phải trước đó lão gia tử nói cái gì đệ đệ muội muội, hần làm sao quyết định nhất định là một nam một nữ? Lại nói, trước đó hần nói các người là đệ đệ của ta muội muội, này hai tiểu gia hỏa có thể tất cả đều không có phản bác!

Trong nháy mắt đó, hần đột nhiên nghĩ đến vừa mới cái kia quý khóc sói gào, không khỏi vẻ mặt đột biến.

Không phải là An Nhân Thanh bên này mang giường yên tĩnh là nam hài tử, bên kia hần ném cho sáu cái người hầu Lư Phương tròn lại là nữ hài tử à?

An Nhân Thanh xem xét Việt Thiên Thu sắc mặt kia liền nghĩ đến nào đó loại khả năng tính. Tuy nói nàng nhìn không được tại ngoài miệng trêu chọc một thoáng Việt Thiên Thu, có thể vấn đề này không thể coi thường, bởi vậy nàng không nói hai lời liền một trận gió giống như vọt vào Tây Sương phòng. Nhưng mà, nàng mới mới vừa đi vào không bao lâu, Việt Thiên Thu liền nghe đến bên trong Lư Phương tròn phát ra so trước đó càng đáng sợ kêu thảm.

Trong một chớp mắt, hần liền nhìn thấy An Nhân Thanh mặt đen lên theo Tây Sương phòng bên trong đi ra, cái này liền như trút được gánh nặng.

An Nhân Thanh giận không chỗ phát tiết. Cái kia thằng nhóc rách rưới con vừa nhìn thấy nàng đi vào, một lát ngay người đằng sau liền lập tức khép lại hai chân bụng bít lấy hạ thân tiếng kêu rên liền hồi. Nàng vừa mới đơn giản muốn hung hăng quát tiểu tử kia một chậu, cứ như vậy chút điểm lớn đồ chơi, có cái gì tốt thẹn thùng? Nhớ ngày đó trong thôn gần ấy tuổi tác hài tử, cũng còn cời trườn tại vùng đồng ruộng chạy tán loạn một mạch đâu!

Việt Thiên Thu thả lỏng trong lòng đầu một tảng đá lớn đồng thời, lại nhìn không được vuốt cảm trầm ngâm.

Phải biết, mặc kệ là cái nào thời đại, bình thường người ta hài tử, đang tắm thời điểm lấy ở đâu lớn như vậy phản ứng? Mà hần vừa mới nói xong những cái kia chọc búa thường gặp nực cười, lúc này thẹn thùng quá mức, trước đó lại cảnh giác mủi phần Lư Phương tròn lại rõ ràng hứng thú không lớn, chờ hần bắt đầu báo tên món ăn thời điểm, mới vừa lộ ra thèm chấy nước miếng.

Hai người này rõ ràng đều là nam hài tử, lão gia tử lại vẫn cứ nói cái gì đệ đệ muội muội, đây rốt cuộc là lão gia tử nói sai, vẫn là tiện nghi lão cha Việt Tiểu Tử đánh ý định quý quái gì? Đáng hận hần lúc ấy vì đề tránh cho lộ ra sơ hở, chưa từng nhìn kỹ lá thư này!

Mà lại, đem hai đứa bé này đặt ở nhóm đầu tiên đưa về thành Kim Lăng Việt gia, hẳn là còn có mẹ hoặc?

Việt Thiên Thu có cái tốt đẹp thói quen, không nghĩ ra sự tình liền không nghĩ, trực tiếp đi cầu dạy càng chuyên nghiệp nhân sĩ, bởi vậy, hẳn không nói hai lời liền đối An Nhân Thanh phân phó nói: "Người xem lấy bọn hắn, ta đi đứng trước nhìn một chút, đừng để sự phụ chọc ra cái gì lớn rắc rối tới!"

Nói xong lời này, hẳn liền không chịu trách nhiệm làm buông tay chương quỹ. Ở nửa đường bên trên đoạn cái kế tiếp vũ giả, hỏi rõ ràng Đại thái thái hướng đi, hẳn liền thẳng đến cá bơi trai, còn chưa tới cửa sân liền nghe đến bên trong truyền đến quyền cước tấn công thanh âm.

Ý thức được Nghiêm Hù quả nhiên là kim nén không được cùng người động lên tay, hẳn không thể không ai thán tiện nghi lão cha không có tin tức thì đã, một có tin tức liền hồ người. Không phải sao, hẳn cho cái hồ tiến vào, Nghiêm Hù cũng cho cái hồ tiến vào!

Tại cửa sân từ đầu dò xét não, thấy Nghiêm Hù cùng trước đó thấy qua cái kia thấp tiểu hắn từ đánh thẳng được hưng khởi, liếc mắt hẳn này người mới học cũng nhìn không ra ai chiếm thượng phong, nhưng làm nhìn thấy Đại thái thái mang theo hai cái nha đầu đứng tại phòng khách cổng, vẻ mặt khá bình tĩnh thời điểm, hẳn liền thoáng thở dài một hơi, vội vàng dấn vào chân tường vòng qua kịch chiến say sưa dải đất trung tâm, đi tới Đại thái thái bên cạnh thân.

Hắn cũng sẽ không đối vị này Đại bá mẫu thừa nước đục thả câu, lập tức liền trực tiếp giới thiệu một chút về mình vừa phát hiện tình huống. Quả nhiên, biết được hai cái tiểu gia hỏa đều là nam hài tử, cũng chỉ thấy Đại thái thái nhin không được nhú nhú mày lại.

Theo sát lấy, Đại thái thái may may không sợ tại quyền kia sức của đôi chân gió, đột nhiên đi về phía trước mấy bước, lạnh quát lạnh một tiếng.

"Các người hai cái, đều nào đủ chưa?"

Giao bách hồ vốn chính là không lớn tình nguyện bị động ứng chiến, có như thế cái lối thoát lập tức thừa cơ tiếp Nghiêm Hù một cước, chọt sau đó lui về phòng khách cạnh cửa.

Mà Nghiêm Hù cũng đồng dạng hậm hực thu lại tay, phát hiện là Việt Thiên Thu tới, hẳn ánh mắt lóe lên hừ lạnh nói: "Cái kia gọi ả náu bạch hồ, người trở về nói cho Việt Tiểu Tử cái kia chết gia hỏa, chờ hắn trở về, ta không phải hung hăng cho hắn một bài học!"

Ta gọi giao bách hồ, không gọi ả náu bạch hồ. . . Lại nói người cùng cang Tứ gia làm sao liền cho người ta lên ngoại hiệu đều là một cái điệu!

Vô duyên vô cớ cùng người đánh một trận, giao bách hồ liền khóc không ra nước mắt. Mà sau một khắc, hẳn lại phát hiện một bên có thêm một cái tiểu hài.

"Vị này Phục đại thúc."

Ta họ Phó, không họ ả náu!

Giao bách hồ còn chưa kịp uốn nắn, lại chỉ thấy Việt Thiên Thu cười nhẹ nhàng mở miệng hỏi: "Phục đại thúc có biết hay không, cha ta kế tiếp còn muốn đưa nhiều ít người trở về? Mỗi người bọn họ trong nhà còn có phụ mẫu thân thích sao?"

Đối với quá mức khôn khéo không dễ ứng phó Đại thái thái, còn có không nói lời gì liền động thủ Nghiêm Hù, giao bách hồ thà rằng cùng Việt Thiên Thu cái này gọi sai chính mình tên tiểu hài tử liên hệ. Hắn gạt ra một cái nụ cười hiền hòa, để cho mình lộ ra tận lực thân hòa một chút.

"Tổng cộng 16 đứa bé, nghe nói phần lớn là cô nhi, trong nhà không có người nào, cang Tứ gia mang lấy bọn hắn liền là vương vãi, có thể lại không đành lòng vứt xuống, cho nên liền lớn phí trắc trở đưa trở về. Cũng là hai người này. . ."

Việt Thiên Thu chờ liền là này nhất nửa câu nói sau, hẳn vội vàng rên sất khi còn nóng mà hỏi thăm: "Chẳng lẽ hai người bọn hắn cùng những người khác không giống nhau?"

Giao bách hồ cũng không có quá suy nghĩ nhiều, pha trò nói: "Ta cũng chính là bình thường tại chúng ta biên cảnh cùng cang Tứ gia giao dịch ít đồ, lần này giúp hắn chạy cái chân, không biết quá nhiều đồ vật. Hai đứa bé này tuy nói có chút nhất kinh nhất sợ, có thể trên đường đi lại đều rất phối hợp, vào thành quá quan thời điểm bớt đi ta không ít khí lực, cang khó hơn chính là đều nhận thức chữ. . ."

Đại thái thái bất động thanh sắc nhìn xem Việt Thiên Thu bộ giao bách hồ, đợi đến Việt Thiên Thu lại hỏi không ra cái gì, nàng liền nhìn xem Nghiêm Hù nói: "Nghiêm tiên sinh, lúc này không thể không làm phiền người đưa vị này giao nghĩa sĩ đi trong nhà phòng trọ nghỉ ngơi, Lão thái gia trở về chuẩn sẽ gặp hắn."

Nghiêm Hù bưng tình đại ngộ, lập tức không nói hai lời đáp ứng nói: "Đại thái thái yên tâm, ta tự sẽ một tác cũng không rời bồi tiếp hắn!"

Mất thấy Nghiêm Hù bồi tiếp khổ ba ba giao bách hồ rồi đi, Việt Thiên Thu đang cảm thấy đầy trong đầu dấu chấm hỏi, cũng chỉ thấy Đại thái thái đối bên người hai cái nha đầu phân phó trở về tìm bán sách gì, hai người lập tức lạng lẽ thối lui ra khỏi sân nhỏ, mà Đại thái thái bản nhân thì là quay người tiến vào hoa nhỏ sảnh. Hắn một chút suy nghĩ, lại là rón rén đi vào theo.

Thả nhẹ bước chân hắn đột nhiên nghe được, đi ở phía trước Đại thái thái thấp giọng ní non nói: "Một cái họ Đới, một cái họ Lưu, đều là nam hài tử, lại đến từ bắc yển. . . Mười năm trước, tăng đá lớn trại bởi vì bị vây nhiều ngày không có viện quân, sau cùng lực chiến không địch lại, hai viên thủ tướng bị bắc yển tù binh, sau đó hàng. . . Khi đó tiểu thúc trở về chỉ muốn chửi thề, ta nhớ được bọn hắn liền là xuất thân Huyền Dao đường. . . Giống như một cái họ Đới, một cái họ Lưu?"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Trong phòng Đãi Triển Ninh lộ ra nhưng đã khỏa xong thương, bên trên xong thuốc, lúc này đang ngồi ở cái kia nhìn xem Lạc Hà cho Lưu Phương Viên bó thuốc, thấy Việt Thiên Thu vào nhà, hẩn liền gât gât đầu, khẽ cười cười.

Mà như vậy sao cười một tiếng, Việt Thiên Thu liền hiểu, vì cái gì trước đó hội lần đầu tiên liền đem nó nhận làm là nữ hài tử.

Tên tiểu tử này bây giờ tẩy sạch sẽ diện mạo, mặc hiển nhiên là theo hán trong rương lật ra tới một bộ đại hồng y váy, màu da trắng nõn, mặt mày như vẽ, lại có mấy phần khác tú lệ, đơn thuần dung mạo, đúng là cùng Lạc Hà cùng Chu Tề Nguyệt đều tương xứng.

Việt Thiên Thu nghĩ thầm chỉ phải mặc lên nữ hài tử quần áo, vì này đi ra ngoài có thể lừa dối một bọn người, chờ đi xem Lư Phương Viên lúc, đã thấy tiểu thí hài kia đang ở kéo chần mền, mong muốn che giấu trần trụi lưng. Vừa bực mình vừa buồn cười hán liền mở miệng nói ra: "Về sau đều là người một nhà, có ngược ngùng gì? Nam tử hán đại trượng phu, cũng không phải cô nương gia, còn sợ người xem?"

"Ai là cô nương gia!" Lư Phương Viên liền nổi, nhưng hán đang muốn trở mình một cái đứng lên tìm Việt Thiên Thu lý luận, lại bị Chu Tề Nguyệt một chỉ điểm tại công lên, liền kêu thảm một tiếng lại gục xuống. Hán thở phì phò giấy xéo trong tay cái gối, hung dữ nói nói, "phía nam người liền là cùng chúng ta phía bắc không giống nhau, ta lúc trước bên người liền không có nữ hài nhi hầu hạ!"

Phía nam . . Phía bắc. . . Hầu hạ. . .

Xem ra, Đại thái thái suy đoán thật có bảy tám phần chuẩn a!

Việt Thiên Thu trong lòng nghĩ như vậy, trên mặt lại nửa điểm hỏa khí đều không có, chỉ là hướng phía thở phì phò Chu Tề Nguyệt chớp chớp mắt: "Tề Nguyệt, nói cho hán giảng đạo lý."

Chu Tề Nguyệt là chủ động tới cửa kiếm chuyện làm, lại thêm nàng kiên trì nói mình đối trị liệu ngoại thương có kinh nghiệm hơn, lúc này mới cùng Lạc Hà một khối cho Lư Phương Viên cùng Đái Triển Ninh bỏ thuốc, nhưng bây giờ hỗ trợ lại bị một bụng từ khí.

Cái kia điểm đàm nhò nhã Đái Triển Ninh còn chưa tỉnh, có thể này Lư Phương Viên theo vừa mới lên thuốc bắt đầu, lại đủ loại khó chịu khó chơi, nàng đã sớm triệt để không có tính nhẫn nại, bởi vậy Việt Thiên Thu rõ ràng bang chính mình nói chuyện, nàng rốt cục nhịn không được bạo phát.

"Hầu hạ người cái đại đầu quý! Rõ ràng tìm tới thân dựa vào bạn, nói chuyện lớn như vậy khẩu khí, không sợ đau đầu lười! Rơi Hà tỷ tỷ chịu cho người bó thuốc là phúc khí của người, người ta đều không ghét bỏ người, người nhần nhần nhỏ nhỏ, chỗ nào giống nam nhân? Lại nói, chẳng lẽ phía bắc quý cù liền là tắm rửa thoa cái thuốc đều muốn la to? Người cho rằng ai nguyện ý hầu hạ người, yếu ớt, dờ hơi, miệng còn như vậy không tốt, nếu không phải nhìn người là khách nhân, ai cũng cách người xa xa!"

Việt Thiên Thu bình thường chỉ cảm thấy Chu Tề Nguyệt một thân nhỏ nhắn xê dịch công phu là không tệ, người lại xưa nay có chút ngây thơ đơn thuần, nhưng làm tiểu nha đầu này cùng người giảng đạo lý lúc, hán mới vừa sợ hãi phát hiện, Chu Tề Nguyệt mồm mép công phu đó cũng là tương đương lợi hại!

Xem ra, nhờ có hán tử vừa mới bắt đầu ngay tại người ta trước mặt xoay một lần lại một lần ấn tượng tốt, nếu không thua thiệt rất có thể là hán!

Lư Phương Viên bị đẩy trọn mắt hốc mồm, lập tức trên mặt lúc trắng lúc xanh, có thể không đợi hán mong muốn lấy lại danh dự, liền nghe đến Việt Thiên Thu ho khan một tiếng: "Lạc Hà, người mang Tề Nguyệt đi trước nghỉ ngơi đi. Chính nàng cũng là khách nhân, qua đến giúp đỡ cũng chỉ là muốn làm chút đủ khả năng sự tình, không nghĩ tới vẫn còn bị không biết nhập gia tùy tục, càng không người biết lễ phép xem như hầu hạ hán."

Lạc Hà làm sao làm trái Việt Thiên Thu, liền vội vàng tiến lên kéo Chu Tề Nguyệt ra ngoài. Thấy xưa nay đối với người hiền lành tiểu nha đầu lúc gần đi còn tức giận trừng Lư Phương Viên liếc mắt, nàng phỏng lấy Việt Thiên Thu ý tứ, liền "Nhỏ giọng" ở bên cạnh khuyên nhủ: "Chu cô nương, tiểu hài tử không hiểu chuyện, người đại nhân hữu đại lượng, đừng tìm hán so đo. . ."

Lư Phương Viên cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn liền hoàn toàn nhịn không được rồi, trên đường đi ngàn khó vạn hiểm, bây giờ khó khăn đến lúc đó, vừa vào cửa đầu tiên là bị tam thái thái độ cho tạt một chậu nước lạnh, tiếp xuống dần xếp lúc nhưng lại luân phiên làm trò cười, lúc này còn bị người nói là không biết lễ phép tiểu hài tử, hán đột nhiên hít mũi một cái, trực tiếp oa một tiếng khóc rống lên.

Việt Thiên Thu vốn chính là coi Lư Phương Viên là thành khó chịu Gấu Con tới hướng dẫn, hiện tại này khó chịu Gấu Con té ra cuối cùng một chiêu —— khóc, hán thấy Chu Tề Nguyệt ngăn ngại, Lạc Hà cũng có chút không biết làm sao, hán tranh thủ thời gian hướng về phía Lạc Hà làm thủ thế, chờ đến nàng đem có một chút bản khoản Chu Tề Nguyệt lôi đi, hán lại đột nhiên tăng tăng đập một cái cái bàn.

"Nam tử hán đại trượng phu, đồ máu chảy mồ hôi không đồ lệ, đạo lý kia không hiểu sao? Liền một chút xú việc nhỏ, nguyện ý bởi cái lễ nói lời xin lỗi liền đi qua, không nguyện ý cũng không ai miễn cưỡng người, dễ dàng như vậy liền khóc, chẳng lẽ người về sau dự định để cho người ta đâm người chỉ trích, nói lão tử anh hùng mà kẻ vô dụng? Muốn người chỉ biết là khóc, chờ gia trở về ta liền cùng hán đi nói, ta mới đừng như vậy đệ đệ!"

Lư Phương Viên khóc đến đang đau lòng, có thể Việt Thiên Thu này như là lửa cháy đổ thêm dầu một phen, liền đâm chọt trong lòng hán đau nhất địa phương. Hán lập tức ngẩng đầu lên, mang theo tiếng khóc nức nở hét lên: "Ai muốn làm đệ đệ người, ta có cha của mình cha, cha ta là Lư Tĩnh Huyền, hán là cao cấp nhất đại anh hùng đại hảo hán!"

Gấu Con nói ra Lư Tĩnh Huyền ba chữ trong nháy mắt, Việt Thiên Thu rõ ràng thấy, Đái Triển Ninh tấm kia vẫn nhả xinh xắn mặt lập tức thay đổi. Sau một khắc, cũng chỉ thấy Đái Triển Ninh đứng là bỗng nhiên đứng dậy vọt tới Lư Phương Viên trước mặt, chớp liền đánh hán một bạt tai.

"Người nếu là không muốn hại chết Lư thúc thúc, liền cầm miệng người lại!"

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Ăn núp đi, tiểu đồng bọn

? Theo ban đầu vừa gặp mặt, tam thái thái thấy người như là tên ăn mày giống như hoá trang, ồn ào người tới thời điểm, Luru Phương Viên trốn đến Đái Triển Ninh sau lưng, Việt Thiên Thu liền ước chừng có chút suy đoán. Bây giờ hẳn lòng tràn đầy cho rằng một nam một nữ đã biến thành hai đứa bé trai, nam sinh nữ tướng Đái Triển Ninh lại lần nữa dùng một tát này, ản chứng hai đứa bé trai bên trong, ai mới là nói lời giữ lời cái kia.

Thấy Luru Phương Viên bụm mặt, lại là gắt gao cắn bờ môi, lại cũng im lặng, Việt Thiên Thu nhẹ nhàng hé mắt, lần này lại như có điều suy nghĩ nhìn chăm chăm Đái Triển Ninh. Thật lâu, hẳn liền nhún vai.

"Cái gì gọi là không muốn hại chết Luru thúc thúc, liền im miệng? Đây Việt phủ chủ nhân là gia gia của ta, Hộ bộ thượng thư Việt lão đại người, mà bây giờ các người ngốc cái viện này, chủ nhân là ta, không có ta gật đầu, không có bất luận một chữ nào truyền đi. Các người là cha ta phải người, ngàn dặm xa xôi đưa đến này thành Kim Lăng Việt phủ, một cái đủ loại bắt bẻ, một cái lại hoài nghi chủ nhân, các người cảm thấy đây đối với sao?"

Thấy Đái Triển Ninh trên mặt có chút âm trầm, Luru Phương Viên thì sắc mặt trắng bệch, Việt Thiên Thu liền tạm thời bỏ dở cái đề tài này.

"Gia gia trước đó nói với ta, cha đưa tới là đệ đệ của ta muội muội, thật không nghĩ đến các người hai cái đều là nam hài tử. Ta không biết đây là có chuyện gì, có thể nghĩ nhất định các người cũng không nguyện ý hai người tách ra. Như vậy đi, các người liền tạm thời ở tại nơi này đồng sương phòng, có việc liền lên tiếng gọi đối diện hai chỗ cùng Hồ Từ mấy cái kia."

Việt Thiên Thu nói xong cũng trực tiếp đi ra ngoài, chờ đẩy ra màn cửa lúc, hẳn liền cũng không quay đầu lại nói: "Các người nhớ kỹ, ta gọi Việt Thiên Thu. Ta sẽ không miễn cưỡng các người coi ta là thành thân bạn, nhưng ít ra làm khách nhân, tôn kính chủ nhân, đó là tối thiểu nhất lễ phép."

Mất thấy Việt Thiên Thu cứ như vậy trực tiếp ra cửa đi, Luru Phương Viên nhìn không được nắm chặt nắm đấm, Đái Triển Ninh lại lặng yên tiến lên vung lên rèm, xác định người thật đã đi, hẳn lúc này mới hồi trở lại xoay người lại đến bên giường, con mắt trừng trừng mà nhìn mình đồng bọn.

Luru Phương Viên bị hẳn xem sợ nổi da gà, cuống quýt liền thanh bảo đảm nói: "Trừ ca, ta biết sai, ta về sau cũng không tiếp tục loạn phát tỳ khí. . . Ô ô, ta về sau nhất định cái gì tát cả nghe theo người!"

Cùng một cái khác xoay hải tử cộng thêm một cái quá trường thành sớm hải tử liên hệ, Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy tâm một mối, có thể loại thời điểm này mắng chửi tại phía xa ở ngoài ngàn dặm tiện nghi lão cha cũng vô dụng, hẳn chỉ có thể chính mình vô cùng không tình nguyện tự nhận không may.

An trí Luru Phương Viên cùng Đái Triển Ninh đồng sương phòng, tại hẳn bây giờ này hai tầng viện ngoại viện, thứ này hai phía sương phòng, hẳn vốn là dự bị cho sáu cái người hầu cùng Từ Hạo Vương Nhất Đình ở, Việt Tiểu Tử đưa tới hai đứa bé, thì dự định an trí tại chính mình nội viện.

Nhưng hôm nay hẳn nào dám đem cái kia hai thân phận có vấn đề tiểu tử tông an trí ở bên người, không thiếu được đem Từ Hạo cùng Vương Nhất Đình đưa đến Nghiêm Hủ bên kia, dự định nhường sự phụ đi đề lấy này hai Dư gia xuất thân cá mè một lứa, còn lại sáu cái người hầu tại Tây Sương phòng chen một chút, thuận tiện giúp hẳn nhìn xem này một đôi thân phận rất có kiên quan hải tử.

Trở về bên trong cái kia nặng nội viện, an ủi hỗ trợ lại chọc đầy bụng tức giận Chu Tề Nguyệt, Việt Thiên Thu còn kém hai chỗ cùng Hồ Từ hai cái mắc phải sai lầm kẻ xui xẻo, luân phiên đi lớn giữ cửa, xem Việt lão thái gia trở về liền lập tức tới bẩm báo. Nhưng mà, theo trước giữa trưa một mực chờ đến cơm chiều thời gian, hẳn lại chậm chạp không đợi được lão gia tử trở về.

Làm Hồ Từ lại một lần nữa đi cửa chính đối về hai chỗ, cái sau tiến cửa sân thấy Việt Thiên Thu liền hét lên: "Cửu công tử, nhị lão gia mới vừa trở về, nói là bắc yến sứ giả đến Kim Lăng, Lão thái gia là Hộ bộ thượng thư, bởi vì như thế nào tiếp đãi sự tình, cho nên còn tại chính sự đường, ta xa xa nghe được nhị lão gia nói một câu, giống như Lão thái gia còn cùng Binh bộ Thượng thư Diệp đại nhân đánh một trận. . ."

Thanh âm này hết sức không nhỏ, đồng trong sương phòng, Luru Phương Viên cùng Đái Triển Ninh nghe rõ ràng đằng sau, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Nguyên lai phía nam nơi này những đại quan, cũng sẽ công nhiên đánh nhau? Phía bắc không đều nói nam nhân văn yếu, gặp chuyện sẽ chỉ múa mép khua môi sao?

Việt Thiên Thu phi thường bình tĩnh, tia không ngạc nhiên chút nào này phát sinh ở chính sự đường bên trong toàn vũ hành. Nghiêm Hủ cũng đã từng nói Trạng Nguyên Bảng Nhân trên đại diện đánh nhau, xác định ai mới thật sự là Trạng Nguyên chuyện xưa, hẳn sở dĩ không có đem việc này làm dã sử nghe, cũng là bởi vì hẳn tại Hạc Minh hiền bên trong lớn lên cái kia mấy năm, lão gia tử sau khi trở về, nói lên loại này hướng quan một lời không hợp liền vung mạnh nắm đấm nhiều lần.

Liên liền tuổi rất cao Việt lão thái gia, cũng có một quyền quật ngã nào đó thị lang hào quang chiến tích.

Mà lại cái này "Nào đó" chỉ đòi không là một người, mà là vài người, trong đó có trước Lại Bộ Thị Lang Dư Kiến Long.

Việt Thiên Thu càng để ý là bắc yến sứ giả. Hắn tiện nghi lão cha còn tại bắc yến, bây giờ trong nhà còn có hai cái hư hư thực thực Đại Ngô xuất thân hàng bắc yến tướng môn con, hắn đương nhiên không có khả năng thật giống người không việc gì giống như, lúc này liên tính toán có phải hay không lại đi tìm một cái trong nhà gần với Lão thái gia đệ nhị hào người tài ba Đại thái thái. Nhưng mà, hắn còn không có chuyển động bước chân đâu, Hồ Tử liên lại mở miệng.

"Còn có một việc rất kỳ quái, này đêm hôm khuya khoắt, Đại thái thái để cho người ta đóng xe đi ra ngoài, nói là nhà mẹ đẻ một một trưởng bối bị bệnh cấp tính, nàng muốn đuổi đi qua nhìn một chút, ta lúc tiến vào, xe ngựa đã đi ra."

Lão gia tử bởi vì công vụ bị vấp tại chính sự đường, Đại thái thái lại ra cửa, mà Nghiêm Hù còn tại bồi tiếp cái tên đó uy vũ bá khí, kêu cái gì ả náu bạch hồ gia hỏa, cái này, chịu lấy cái bảy tuổi thân thể Việt Thiên Thu chân chính không có triệt.

Hắn là có thể sai khiến Từ Hạo cùng An Nhân Thanh, nhưng vấn đề là hắn bây giờ nghĩ hỏi thăm sự tình không tiện để người ta biết!

Một châu ăn không biết ngon sau buổi cơm tối, hắn liền tiêu cơm sau bữa ăn đều không có hứng thú gì, vốn đợi trực tiếp lên giường đi ngủ, có thể suy nghĩ Đại thái thái, đột nhiên trong lòng hơi động. Cùng Lạc Hà nói một câu, hắn trực tiếp ra nhà chính. Hắn trước tìm tới An Nhân Thanh, hỏi một thoáng lưu mang hai người đang tắm lúc có thể có cái gì vật tùy thân, nghe qua đằng sau liền ghi vào trong lòng.

Chờ đến đông cửa sương phòng khải, hắn tăng tăng tăng hắng một cái, lập tức mới hỏi: "Tề Nguyệt, ta có thể đi vào sao?"

Vừa dứt lời, hắn liền nghe đến một hồi tiếng bước chân dồn dập, lập tức màn cửa bị một cái tay treo lên, lộ ra Chu Tề Nguyệt tắm kìa nghi hoặc bên trong mang theo ngạc nhiên mặt. Tuy nói theo tới trước tại Thanh Phân quán bắt đầu, bọn hắn vẫn ở tại trong một cái viện, nhưng Việt Thiên Thu không đem lễ giáo coi ra gì không giả, có thể đêm hôm khuya khoắt tới lại còn là lần đầu tiên.

"Thiên Thu, ngươi đây là. . ."

"Gia gia không có trở về, Đại bá mẫu đi ra ngoài, sự phụ không tại, trong lòng im lìm được hoảng, tìm người nói một chút được không?"

Tự nhận là so Việt Thiên Thu năm thứ năm đại học tuổi, Chu Tề Nguyệt một chút suy nghĩ, đã cảm thấy hiểu Việt Thiên Thu trong lòng phiền muộn, vội vàng nghiêng người nhường hắn tiến đến. Đợi đến Việt Thiên Thu trực tiếp tại ngoại ở giữa trên ghế ngồi xuống, nâng quai hàm ngăn người ra, nàng liền ở bên cạnh ngồi xuống, ông nói gà bà nói vịt an ủi: "Cái kia hai cái liên là đứa bé không hiểu chuyện mà thôi, người đừng sinh bọn hắn khí. . ."

Có thể ngoài miệng nói như vậy, Chu Tề Nguyệt lại có chút chột dạ. Muốn nói nàng so với bọn hắn lớn thêm nữa nhĩ, còn không phải bị cái kia Lưu Phương Viên chọc tức, huống chi là đáp ứng Việt lão thái gia, muốn coi bọn họ là Thành đệ đệ đối đãi Việt Thiên Thu?

Việt Thiên Thu ở trong lòng tính toán làm sao mở miệng. Muốn nói lừa bịp Chu Tề Nguyệt cái này đối lập đơn thuần tiểu nha đầu, với hắn mà nói là chẳng khó khăn gì, cũng tỷ như hắn lúc trước đem người ngoặt về nhà, lại để người ta theo Ngô phủ móc ra cái kia mấy tờ giấy mệnh cho nhẹ nhõm đem tới tay một dạng. Nhưng bây giờ là cùng ở tại chung một mái nhà người một nhà, lại như thế trọn tròn mắt nói lời bịa đặt, vậy hắn cũng có chút băn khoăn.

Cho nên, con người đảo một vòng, hắn liền dứt khoát quỳ gối tại cái ghế kia bên trên, song khuỷu tay chống đỡ ở giữa bàn nhỏ, cả người xích lại gần tới: "Tề Nguyệt, kỳ thật, ta trước đó nghe Đại bá mẫu nói chút lời nói, trong lòng có chút bất ổn. Ngươi nghe ta nói. . ."

Việt Thiên Thu nhẹ giọng giảng thuật chính mình lão cha tại bắc yến "Công tích vĩ đại", thuật lại Đại thái thái lộ ra đôi câu vài lời, thấy Chu Tề Nguyệt cả người đều ngây dại, hắn liền nửa là nói một mình, nửa là dẫn dắt giống như, nhẹ nhàng vỗ vỗ bàn tay.

"Sự phụ là Huyền Dao đường chương môn đệ tử, cha ta năm đó cùng sự phụ đó là tốt có thể quan hệ mật thiết bằng hữu tri kỷ, lại đối năm đó hai vị kia hàng tướng cánh trong lòng, người nói cha ta hội đơn thuần theo phía bắc đưa như thế hai cái cùng năm đó hai vị kia cùng họ hài tử trở về?"

"Mà lại, nghe bọn hắn trước đó khẩu khí, tại phía bắc cũng là xuất thân tốt đẹp, có người phục vụ. Trọng yếu nhất chính là, cái kia Lưu Phương Viên nói ra bản thân cha là Lưu Tĩnh Huyền ba chữ, lập tức chịu Đái Triền Ninh một bàn tay, nói là hội hại chết người. Ngươi nói, có thể hay không bọn hắn liền là hai cái hàng tướng ruột thịt con cháu, hoặc là nói, dứt khoát liền là con trai?"

Chu Tề Nguyệt dù sao đã mười hai tuổi, chỉ cảm thấy Việt Thiên Thu nói đến sự tình giống như vô cùng trọng đại, trong lúc nhất thời không khỏi nhẹ nhẽm hít một hơi, có chút bất an hỏi: "Việc này ngươi nói cho ta biết, không sao sao?"

Việt Thiên Thu nhếch miệng cười một tiếng, hai con mắt bên trong chảy lộ ra ngoài tất cả đều là thành khẩn: "Ta không tin được ngươi, làm sao lại tới tìm ngươi? Chuyện năm đó, ta sẽ nghĩ biện pháp đi nghe ngóng, nhưng Lưu Phương Viên cùng Đái Triền Ninh đấy, Tề Nguyệt ngươi có thể hay không giúp ta đi thật tốt tìm một chút? Trọng yếu nhất chính là, ta cảm thấy bọn hắn ngàn dặm xa xôi tới, hắn là còn mang theo đồ vật gì mới đúng!"

An Nhân Thanh thế nhưng là nói, hai người trên cổ đều buộc lại một cây kỳ quái mảnh kim loại, phảng phất là thành đôi!

Vốn là một mực canh cánh trong lòng chính mình là ăn không ngồi rồi, thấy Việt Thiên Thu trình trọng như vậy kỳ sự phò thác, Chu Tề Nguyệt không cần suy nghĩ nói: "Tốt, ngươi yên tâm, mặt khác ta sẽ không, nhưng nghe lên tìm hiểu loại sự tình này, nguyên bản là ta thành thạo nhất!"

Nhưng hắn đang dùng ánh mắt mong đợi nhìn xem Việt Thiên Thu, Việt Thiên Thu lại lười biếng nói: "Gia gia gặp qua Đại bá mẫu sao?"

Việt Thiên Thu đột nhiên đổi chủ đề, Việt lão thái gia không khỏi nhú nhú mày: "Đại bá của ngươi mẹ? Nàng trước đó nói là đi ra cửa di chỗ ấy thăm bệnh, buổi tối hôm nay không trở lại."

Đây là Việt Thiên Thu không ngờ tới kết quả. Hắn trong lòng có chút lẩm bẩm, nhưng vẫn là nghiêm túc nói: "Gia gia, cha phái người trả lại hai đứa bé này, một cái gọi Lư Phương Viên, một cái gọi Đái Triền Ninh. Trước đó Đại bá mẫu cùng ta một khối thấy bọn họ, ta mang theo bọn hắn trở về, lúc này mới phát hiện đều là nam hài tử, lập tức trở về tới bẩm báo Đại bá mẫu."

Không có cho lão gia tử quá nhiều suy nghĩ thời gian, hắn liền trực tiếp nói: "Lúc ấy Đại bá mẫu xin mời sư phụ mang theo cái kia giao bách hồ đi an trí, ta liền nghe đến đại bá mẹ nói một mình nói lên một kiện chuyện xưa. Mười năm trước tảng đá lớn trại bị phá lúc, kiệt lực bị bắc yển bắt đi, sau đó hàng hai viên thù tướng, cũng là một cái họ Lư, một cái họ Đới. Ta sau khi trở về dứt khoát kích thích một thoáng cái kia Lư Phương Viên, kết quả hắn nói lộ ra miệng, đạo là cha của mình cha là Lư Tĩnh Huyền."

Việt lão thái gia tại Việt Thiên Thu nói ra Đại thái thái câu nói kia lúc, sắc mặt liền đã hơi đổi, chờ nghe được Lư Tĩnh Huyền ba chữ, hắn trong lúc nhất thời mặt mũi tràn đầy cảm khái, đứng là liên tục thì thầm: "Lư Tĩnh Huyền, Lư Tĩnh Huyền! Hắc, không nghĩ tới vậy mà lại tại lúc này nay nghe được cái tên này! Nếu một cái là Lư Tĩnh Huyền, cái kia một cái khác tiểu tử, tất nhiên là mang tình lan con trai!"

Nghiêm Hù phản ứng thì càng lớn, hắn gần như một cái bước xa lên đến Việt Thiên Thu trước mặt, đem Việt Thiên Thu bế lên.

"Thiên Thu, ngươi xác định không nghe lầm, thật là Lư Tĩnh Huyền?"

"Không sai." Việt Thiên Thu rất thẳng thắn gật đầu, "Mà lại Lư Phương Viên tại nói xong câu đó đằng sau, liền bị Đái Triền Ninh đánh một bàn tay, nói hắn đây là muốn hại chết Lư thúc thúc. Đúng, Đái Triền Ninh chính là ta trước đó kém chút nhận lầm là là nữ hài cái kia, vẫn nhà thanh tú, có thể nhìn qua hắn mới giống như là cái kia làm chủ người. Trước đó tại cổng trong tự giới thiệu nói ra tính danh, cũng là hắn."

Những lời này nghe có chút bừa bãi, không có gì trật tự, nhưng đặt ở Việt Thiên Thu tuổi tác, lại hoàn toàn không kỳ quái, cho nên, Việt lão thái gia cùng Nghiêm Hù hai người này nhân sĩ liên quan cũng không để ý, mà là lâm vào trầm ngâm. Có thể lúc này, Việt Ảnh lại đột nhiên mở miệng.

"Lão thái gia, cái kia Đái Triền Ninh tại cổng trong thoải mái nói ra hai người bọn họ dòng họ tục danh, tam thái thái cùng tôi tớ không biết Tứ lão gia bây giờ tung tích, tự nhiên không đủ để liên nghĩ đến cái gì, nhưng Đại thái thái tâm tư như vậy kín đáo lại biết nội tình, dù cho Thiên Thu sau này không có nghe được Lư Tĩnh Huyền ba chữ, nàng không phải cũng là đã nghĩ đến cái kia một?"

Việt Thiên Thu nháy con mắt nói liền lời nói: "Ảnh thúc có ý tứ là nói, cái kia Đái Triền Ninh theo tự giới thiệu cũng tốt, sau này đánh một cái tát kia cũng tốt, đều là cố ý, chẳng qua là muốn gây nên chú ý của chúng ta? Ảnh thúc thật lợi hại, thần mục như điện, cái kia điểm tâm địa gian giáo đều không thể gạt được người!"

Dù cho Việt Ảnh từ nhỏ nhìn xem Việt Thiên Thu to lớn, lúc này cũng không nhìn được nhìn nọt được nhìn không được cười lên, Việt lão thái gia lại tức giận hừ một tiếng: "Tiểu Ảnh, thẳng ranh con này cho ngươi lời tăng bốc đầu, hơn phân nửa lại tại đùa nghịch hoa chiêu gì. Thiên Thu, nói đi, ngươi có phải hay không còn đảo cái quỹ gì?"

"Ta không có a!" Việt Thiên Thu lập tức ầm ức nói, "ta lại không hiểu những chuyện lớn đó, cho nên chỉ là đi xin nhờ một thoáng Tề Nguyệt, để cho nàng không có việc gì giúp ta nhìn bọn hắn chăm chăm hai cái."

"Tiểu tử thú!" Lão thái gia chỉ Việt Thiên Thu liền cười mắng, "Tề Nguyệt loại kia tầm mắt thành thật, phải bị ngươi đùa bỡn xoay quanh! Ta còn tưởng là ngươi cùng cái kia Đái Triền Ninh kỳ phùng địch thủ, dự định thật tốt cùng người chơi một chút đâu!"

Việt Thiên Thu căn bản không mắc mưu, mặt mũi tràn đầy vô tội: "Gia gia ngươi xem lầm người, ta mới không có rảnh cùng người chơi. Ta đã hạ xuống thật nhiều ngày công khóa, bây giờ công lên thương cuối cùng không sai biệt lắm tốt, ta muốn đọc sách nhận thức chữ, học tốt Huyền Dao đường công phu, đó mới cần gấp nhất, sư phụ ngươi nói có đúng hay không?"

"Cái đó là. . ."

Nghiêm Hù không nghĩ tới chủ đề đột nhiên chuyển tới trên người mình, mới đáp ứng, hắn đột nhiên phát giác được lão gia tử kia nóng bỏng cay ánh mắt, lần này không thể không đem Việt Thiên Thu buông xuống, lại ăn nói khép nép đối tiểu đồ đệ bồi thường cái khuôn mặt tươi cười.

"Thiên Thu, đổi thành lúc khác, đó là đương nhiên là ngươi nói đúng, nhưng lần này. . . Ai, Lư Tĩnh Huyền cùng mang tình lan hai người dựa theo bồi phận tới nói, là ta Đại sư bá đồ đệ, xem như sư huynh của ta. Cái kia một nhánh vẫn luôn tại đời châu trong quân hiệu lực, bọn hắn năm đó cũng là Huyền Dao đường thực quả cận tôn còn có quân chức tại thân võ tướng, một cái vũ dũng, một cái thiện mưu. Cho nên, khi đó Huyền Dao đường sở dĩ Võ Phẩm lực xoá tên, kỳ thật cũng có to lớn duyên cớ là bởi vì tảng đá lớn trại bị phá, hai bọn họ lại hàng, nhưng chuyện này vẫn luôn có chút kỳ quái."

Cụ thể cái gì kỳ quái, hắn vẫn là trước không nói với Việt Thiên Thu. . .

Cứ việc Việt Thiên Thu cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn bỏ xuống lớn cuộc sống thoải mái đi lăn lộn giang hồ, càng là trước kia liền đối Nghiêm Hù nghiêm chỉnh thanh minh không qua hội kế thừa Huyền Dao đường, thế nhưng là, mắt thấy trở về đằng sau một mực làm việc khoa trương, không biết điều thấp là vật gì sư phụ, hôm nay ít có lộ ra tinh thần chán nản biểu lộ, lẽ ra hắn cũng chỉ là cò kè mặc cả, dự bị cho mình tranh thủ điểm chỗ tốt, không khỏi có chút băn khoăn.

"Đúng vậy a, lúc trước liền là gia gia nhật ta trở về ngày ấy, nhường phòng bếp bên dưới bát mì trường thọ, nhưng lần này không giống nhau."

Việt Thiên Thu hướng lên trước mặt bốn người ngoắc ngoắc tay, chờ đến tăng thêm hẳn tổng cộng năm cái đầu cùng nhau xích lại gần, lập tức cơ hồ đầu gặp mặt đụng một khối, hẳn lúc này mới ranh mãnh chớp chớp mắt nói: "Lần này cần làm được náo nhiệt, không tại chúng ta trong phủ, mượn dùng phủ trường công chúa, mà lại, các người đều đi!"

Lạc Hà cùng phi tinh Trục Nguyệt tuy nói tại Việt phủ không cần quan tâm áo cơm, có thể lớn đều cơ hồ không có xuất phủ cơ hội, bây giờ nghe được lời ấy, phi tinh cùng Trục Nguyệt tuổi còn nhỏ, nhất thời đều reo hò lên, Lạc Hà lại cảm thấy không thỏa đáng lắm, có thể Việt Thiên Thu một câu gia gia đáp ứng, nàng cũng liền không lời có thể nói. Bởi vậy, làm Việt Thiên Thu phân phó ba người đi lấy ra môn y phục, nàng lập tức liền kéo hai người hồi trở lại Tây Sương phòng.

Chờ chỉ còn lại có Chu Tề Nguyệt một người, Việt Thiên Thu đang muốn mở miệng nói chuyện, Chu Tề Nguyệt liền đoạt tại đằng trước.

"Thiên Thu, người nghe ta nói, đêm qua ta lặng lẽ đi bọn hắc trên nóc nhà trộm đã nghe qua!"

Việt Thiên Thu liền ghen hờn nhìn trần trời. Hắc vừa mới nghĩ thông suốt biết tiểu nha đầu không có thời gian làm thời gian dài ẩn núp, ai biết Chu Tề Nguyệt đúng là như thế quyết định nhanh chóng, ngày đầu tiên ban đêm liền ẩn núp đi!

"Trong đêm gió lớn, vất vả người." Việt Thiên Thu thành tâm thành ý chấp tay trước ngực ngỏ ý cảm ơn, trong lòng lại tại nói thầm Nghiêm Hủ, hẳn cũng không tin sư phụ khuya khoắt đem hắc từ trong nhà lấy tới Hạc Minh hiền đi thời điểm, không thấy tiểu nha đầu đang miêu nhân nhà nóc nhà.

"Không có việc gì, ta sớm quen thuộc!" Chu Tề Nguyệt cười đến con mắt thành vành trăng khuyết, theo sát lấy lập tức nghiêm trang nói nói, "hai người bọn họ không nói gì quan trọng lời nói, nhưng Lưu Phương Viên đề cập qua một lần đồ vật giấu ở cái kia có nặng lắm không, lập tức bị Đái Triền Ninh quát bảo ngưng lại. Có thể An cô cô nói, bọn hắc ngoại trừ cái kia thân quần áo rách nát, cái gì đều không mang, cũng chỉ trên cổ treo một cái kỳ quái mảnh kim loại."

Nói như vậy, là thật có cái gì. . .

Việt Thiên Thu suy nghĩ một chút, liền bề bọn mở miệng hỏi: "Có thể nói đến cái gì rửa sạch oan khuất loại hình?"

Chu Tề Nguyệt cẩn thận suy nghĩ một chút, lắc đầu: "Không có. . . Nhưng Lưu Phương Viên làm bầm đầy miệng, nói muốn bắt được người nào!"

Cứ việc chỉ là đôi câu vài lời, nhưng Việt Thiên Thu vẫn là hướng Chu Tề Nguyệt giơ ngón tay cái lên, lập tức liền nói: "Tề Nguyệt, Đái Triền Ninh cùng Lưu Phương Viên chỗ ấy, ta sẽ đi nói một tiếng, đưa cái thiệp mời mời bọn hắc ngày mai cùng nhau đi phủ trường công chúa, nhưng sẽ không quá miễn cưỡng bọn hắc, nếu không rất dễ dàng bị Đái Triền Ninh cái kia tâm té nhìn ra sơ hở tới! Người suy nghĩ một ít biện pháp, cần phải để bọn hắc cùng nhau đi."

Chu Tề Nguyệt liền mở to hai mắt nhìn: "Chẳng lẽ người sinh nhật là vì. . ."

Việt Thiên Thu không dám người nói xong, liền cười tùm tùm gật gật đầu. Bởi vì tiểu nha đầu trên người cái kia Nhất Trọng thân phận của Bạch Liên tông, hẳn tự nhiên có khả năng đối nó lộ ra càng thâm nhập một điểm tin tức, khi hẳn nói đến Nghiêm Hủ tựa hồ tra được Lưu Tĩnh Huyền mang tĩnh Lan sư huynh đệ năm đó đầu hàng có nguyên nhân khác, mong muốn nhờ vào đó nhường Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông cùng nhau trở lại Vô Phẩm lục, hẳn thấy Chu Tề Nguyệt liền thật sâu vì đó động dung.

"Ta vốn là thiếu người cùng Lão thái gia đời này cũng còn không rõ nhân tình, Nghiêm tiên sinh lại dạy ta đọc sách viết chữ, người yên tâm, ta nhất định giúp bề bọn! Ngày mai người trận này sinh nhật yến, bọn hắc đi cũng phải đi, không đi cũng phải đi!"

Việt Thiên Thu còn là lần đầu tiên thấy Chu Tề Nguyệt nói như thế bá khí lời nói, chờ đến người không nói hai lời một trận gió giống như ra phòng, hẳn ở trong lòng bàn tính toán một cái, nghĩ thầm cùng Đông Dương trưởng công chúa thương thuyết mượn sân bãi mượn nhân thủ sự tình, có Nghiêm Hủ tự thân xuất mã, hẳn cần bản không lo lắng. Còn trường công chúa có thể hay không xáo diệu cho Tô Thập Thất chế tạo cơ lại. . . Đây không phải là hết sức vui tay vui mắt sự tình sao?

Không có gì ngoài cái này, hẳn còn xin nhờ Nghiêm Hủ đi thỉnh Tề Nam Thiên vợ chồng, để tại đến lúc đó náo nhiệt một điểm.

Nhưng hẳn có phải hay không phải gọi bên trên Việt Tú Nhất?

Bằng không hẳn giống trông khua chiêng sinh nhật, lại ngoại trừ lão gia tử liền một cái người nhà họ Việt đều không có, đây không phải là hết sức cổ quái?

Đương nhiên, tiềm thức bên trong, Việt Thiên Thu đối Đại thái thái trắng đêm chưa về có chút bất an, cho dù Việt lão thái gia cũng đã biết chuyện này, nhưng hẳn vẫn là muốn tự mình đến nhất định nước cư đi tìm hiểu tìm hiểu. Nhưng mà, khi hẳn một thân một mình đi vào nhất định nước cư lúc, nói chuyện muốn tìm Đại thái thái, đi ra một vị quân sự người vợ lại mặt mũi tràn đầy áy náy.

"Cửu công tử, Đại thái thái còn chưa có trở lại, thức dậy sớm bên kia mang hộ thư nói, cố gắng hôm nay đều không về được."

Việt Thiên Thu lộ ra mấy phần tiếc nuối biểu lộ, chợt lại hỏi: "Cái kia Trường An đâu? Hắc nhưng là đang đi học?"

"Hôm nay Lâm lão tiên sinh đang thật là có chút không thoải mái, ngừng một ngày khóa, Cửu công tử muốn tìm hắc, trực tiếp đi tĩnh phương quán là

được."

Tuy nói to lớn mục đích tạm thời chết yểu, nhưng đến tình phương quán, thấy Việt Tú Nhất, Việt Thiên Thu tự nhiên thật cao hứng. Nhưng hấn mới cười một tiếng, Việt Tú Nhất liền cảnh giác lui về sau một bước: "Có lời nói thẳng, người đến cùng muốn làm gì?"

Việt Thiên Thu hắng giọng một cái, nghiêm trang nói: "Ngày mai ta tại Đông Dương phủ trưởng công chúa sinh nhật, mời người một khối tới."

"Qua. . . Sinh nhật?" Việt Tú Nhất ngay cả nói chuyện cũng có chút cà lăm, "Làm sao người biết sinh nhật người là ngày mai?"

Vừa dứt lời, Việt Tú Nhất lại cảm thấy nói như vậy có chút không ổn, vội vàng sửa lời nói: "Ý của ta là, người cho tới bây giờ không có ở thời gian này sinh nhất, làm sao lần này. . ."

Giống như vẫn là không đúng, vẫn là tai châm chọc người ta là nhất về... Êm đẹp hẳn ngay cả lời đều sẽ không nói!

Việt Thiên Thu thấy Việt Tú Nhất mặt mũi tràn đầy đỏ bừng lên, xấu hổ được tội đình, hấn chỗ nào không biết đưa cháu này đang xoắn xuýt cái gì, lúc này vỗ vỗ người bà vai nói: "Đừng nghĩ nhiều như vậy, gọi người đi người liền đi, thành trời đọc sách quá cố gắng, hết sức dễ già! Gia gia cũng đáp ứng quay đầu sớm một chút theo nha môn đi qua cho ta nâng cái trà, nhiều người náo nhiệt, vậy cứ thế quyết định!"

Mãi đến Việt Thiên Thu đã đi một hồi lâu, Việt Tú Nhất này mới hồi phục tinh thần lại.

Cái gì gọi là vậy cứ thế quyết định, hấn còn tình huống như thế nào đều không biết rõ ràng, căn bản là không có đáp ứng chứ!

Còn có, Việt Thiên Thu muốn sinh nhât, tại sao phải chạy đi Đông Dương phủ trưởng công chúa?

Là sơ trong phủ nhi phòng tam phòng người không cao hứng, sau lưng nói lão đầu nói xấu, vẫn là. . .

Nghĩ đến đầu đầu phá cũng không có nghĩ rõ ràng, không hề chỉ chỉ có một cái Việt Tú Nhất, Lưu Phương Viên cùng Đái Triển Ninh cũng đồng dạng không kịp chuẩn bị. Đầu tiên là Việt Thiên Thu cười mỉm tới, tự mình đưa cái đồ thăm thiếp mời, nói là mời bọn họ ngày mai cùng đi phủ trưởng công chúa tham gia sinh nhật yến, hai người bọn hắn từ chối nhả nhận đằng sau, Chu Tử Nguyệt liền đến, dùng hành động thực tế biểu lộ bọn hắn không đi đó là cái gì kết cục.

Trước sau như một không khoe khoang vũ lực tiểu nha đầu, lần này bật hết hỏa lực, động trước khẩu động thủ lần nữa, đánh Lưu Phương Viên mở miệng khiêu chiến, kết quả ngã người tám cái bô nhào, thành công nhường hẳn biết đắc tội nữ nhân hậu quả nghiêm trọng.

Làm Chu Tể Nguyệt hừ lạnh một tiếng, đặt xuống câu tiếp theo khách theo chủ liền, tiếp theo quay đầu bước đi đằng sau, Lưu Phương Viên gương mặt kia rốt cục nhìn không được rồi, trực tiếp nhìn về phía Đái Triển Ninh hét lên: "Trừ ca, ngươi vì cái gì không ra tay, nhìn nàng cái kia điệu võ gương oai đáng về!"

Đối với cái này một đường tròn non lợi suốt, theo bắc đi vào Kim Lăng đồng bạn, Đái Triễn Ninh là nhin lại nhẩn, nhưng hôm nay thật sự là nhin không được. Hần xinh xắn lông mày nhẹ nhàng chớp chớp, lập tức nói từng chữ từng câu: "Cái gì ra tay? Ngươi cho rằng ta đánh thắng được nàng? Ngươi có biết hay không nàng tiểu cảm nã thủ, ít nhất luyện vượt lên trước năm năm, ta lấy cái gì cùng nàng đối đầu?"

Vừa mới bị Chu Tử Nguyệt liên tục ngã tám cái bả nhào Lưu Phương Viên liền mặt như màu đất. Cứ việc có cái vô cùng lợi hại cha, có thể thiên tư của hắn cùng chăm chỉ nhưng không sánh được Đái Triển Ninh, lại không dám cùng người so nhãn lực. Giờ này khắc này, hắn dùng sức nuốt một miếng nước bọt, tâm không cam tình không nguyện mà hỏi thăm "Cái kia thật muốn đi tham gia cái kia Việt Thiên Thu cái gì sinh nhật yến?"

"Đi, đi cái gì không đi?" Đái Triển Ninh như là nữ hài tử một dạng cần môi một cái, lời nói ra lại không có chút nào thanh tú, "Chúng ta ăn nhiều như vậy khổ, này mới cuối cùng đã tới Kim Lăng, nếu như phát hiện này triều Ngô còn không bằng bắc yến, ta thà rằng chết rồi, cũng không cần phụ thân cùng Lưu thúc thúc lại làm một lần van người thóa mạ phản đồ!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Bỏ rơi cùng không vung được

? Mừng hai tháng năm một ngày này, vừa lúc mặt trời chói chang, vạn dặm không mây.

Nhưng đối với càng người trong phủ tới nói, cái này thật sự là một cái đề cho người ta nhìn không thấu tháng ngày. Từ hôm qua bắt đầu, Cửu công tử Việt Thiên Thu muốn đi Đông Dương phủ trưởng công chúa bày sinh nhật yến, tin tức này liền trong nháy mắt truyền khắp các nơi. Bất luận bí mật như thế nào mỗi người nói một kiểu, cũng vô luận theo chủ nhân đến tới có bao nhiêu người tại nói thầm hồ nghi, đều không cách nào cải biến chuyện như vậy.

Bởi vậy, buổi sáng tí lúc đầu điểm, cổng trong khẩu từng đôi mắt chỉ có thể mang theo đủ loại cảm xúc, nhìn chăm chú lên Việt Thiên Thu cái kia hôn hôn cư một đám lớn người như là dọn nhà giống như chuẩn bị đi ra ngoài.

Việt lão thái gia mới vừa buổi sáng hướng phía trước cố ý dặn dò qua, bởi vậy xe ngựa tùy tùng đã sớm dự bị đầy đủ.

Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất hai chú cháu một chiếc xe, Chu Tề Nguyệt cùng Lạc Hà Truy Tinh Trục Nguyệt một chiếc xe, Đái Triển Ninh cùng Lưu Phương Viên một chiếc xe, Việt Thiên Thu sáu cái người hầu đi theo Vương Nhất Đình theo xe đi bộ, Từ Hạo cùng An Nhân Thanh cười ngựa, lại thêm Việt Tú Nhất tùy tùng, Nghiêm Hủ cùng hân gã sai vặt A Ngốc, cộng thêm bị cứng rắn kéo đi giao bách hồ, nhiều như rừng đứng là có ba chiếc xe, hơn hai mươi người.

Mà bên này Việt Thiên Thu đang chuẩn bị chui lên xe khi xuất phát, đột nhiên chỉ nghe được một tiếng vang dội mời đến.

"Cửu đệ!"

Cứ việc tại Việt phủ đôi thứ ba bên trong, bởi vì này bảy năm còn chết yếu qua hải tử, Việt Thiên Thu đúng là lão út, có thể bởi vì hân thường ngày không lớn cùng cùng thể hệ các huynh trưởng lui tới, Cửu đệ xưng hô thể này thật là rất ít nghe thấy, lúc này phản ứng đầu tiên chính là đang gọi người khác, chờ nửa người đã tiến vào thùng xe, Việt Tú Nhất lại tức giận đẩy hân một thanh, hân lúc này mới ý thức được là đang gọi mình.

Quay đầu nhìn lại, hân liền phát hiện bên trong hai người thiếu niên vội vàng đi ra. Nhận ra là nhị phòng cái kia một đôi tuổi tác nhỏ bé hai huynh đệ, bài Hành lão ngũ, năm nay mười ba tuổi càng đình minh, cùng đứng hàng lão bát, năm nay 11 tuổi càng đình ngọc, hân liền lại tiếp tục nhảy xuống xe, gượng cười chấp tay một cái nói: "Ngũ ca, chim sáo, các người đây là có sự tình đi ra ngoài?"

Càng đình minh cùng càng đình ngọc lòng tràn đầy trông cậy vào Việt Thiên Thu hội thuận thể mời bọn hân cùng đi phủ trưởng công chúa, không nghĩ tới Việt Thiên Thu lại là căn bản không đề cập tới này một, hai người nhất thời rất đối không cao hứng. Có thể Việt Thiên Thu mặt mũi tràn đầy vô tội, phảng phất không nhìn ra sắc mặt của bọn hân, bọn hân chỉ có thể liếc nhau, tuổi vừa mới 11 càng đình ngọc liền suất mở miệng trước.

"Cửu đệ, nghe nói người hôm nay sinh nhật?"

"Ai lắm mồm như vậy!" Việt Thiên Thu lại là lông mày đứng đấy, nghiêng đầu đi xem ngựa mình xe hai bên những cái kia người hầu, gặp bọn họ tất cả đều tại vội vàng hấp tấp lắc đầu, thề thề không phải mình nói, trên mặt hân nổi giận, trong lòng lại vui như điên.

Việt Tú Nhất là cái người thành thật, cố gắng sẽ không loạn lộ ra, có thể hôm nay muốn muốn ra ngoài nhất định phải cùng phụ mẫu trưởng bối nói, Đại thái thái không tại, bên kia liền sẽ không quản thúc nghiêm khắc như vậy, bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, lại thêm lão gia tử sáng sớm phân phó dự bị xe ngựa, tin tức khẳng định là xôn xao, bằng không hân đi ra ngoài làm sao lại có nhiều người như vậy quan sát?

Bởi vậy, hung dữ trừng qua mấy cái người hầu đằng sau, hân liền cười đùa tí từng đối càng đình minh cùng càng đình ngọc thấp giọng nói ra: "Ngũ ca, chim sáo, các người đừng nghe người nói vớ nói vẩn, ta chính là dẫn người đi Đông Dương phủ trưởng công chúa dạo chơi. Người nào không biết ta là bị gia gia nhật về, ta nào biết được ngày nào là sinh nhật của ta, bất quá là tìm tên tuổi đi ra ngoài chơi mà thôi."

Càng đình minh cùng càng đình ngọc suýt nữa bị Việt Thiên Thu này chẳng hề để ý ngữ khí cho sặc chết. Coi như Việt gia tại thành Kim Lăng rất nhiều thể gia quyền quý trong mắt, bất quá là nhà giàu mới nổi, nhưng tốt xấu bây giờ cũng coi như gia đình giàu có, quy củ thể thống điều quan trọng nhất, có thể nghe một chút Việt Thiên Thu này nói như thế nào, bởi vì muốn ra ngoài chơi, liền kiếm cớ nói sinh nhật? Lão thiên gia, nhà ai có thể khoan dung nổi loại này nghịch tử!

Gia gia lại còn dung túng như vậy hân!

Người khác ghen ghét nhìn trần trời cũng tốt, thẹn quá hoá giận cũng được, Việt Thiên Thu lại một mực không quan tâm. Ngược lại hân là Việt gia đòi thứ ba bên trong nhỏ nhất, lúc này liền trực tiếp chơi xấu nói: "Tóm lại, ngũ ca, chim sáo, có việc chờ ta trở lại lại nói, phủ trưởng công chúa bên kia đã sớm nói xong canh giờ, đang chờ ta đâu, trễ ta liền ngưng ngừng. Ta đi rồi, gặp lại!"

Cứ việc ngoắc thời điểm, Việt Thiên Thu rất nghĩ đến một câu bái bai ngài đâu, nhưng hân ngầm lại đem hai người khí ra cái nguy hiểm tính mạng không có lời, lập tức nhanh nhẹn vọt lên xe. Nghiêm Hủ vốn là bởi vì lần tri hoãn này hơi không kiên nhẫn, lập tức lớn tiếng phân phó khởi hành. Giây lát, này một dài lưu nhân mã liền trùng trùng điệp điệp hướng phía ngoại bước đi, bỏ không lấy nhị phòng đôi kia huynh đệ tại cổng trong khẩu ngăn người.

Bọn hân nguyên vốn còn muốn chỉ cần Việt Thiên Thu thuận mệnh mời mời bọn họ, bọn hân liền theo tới. Vừa đến cho Việt Thiên Thu trắng trắng thanh sắc, thứ hai kết giao một thoáng Đông Dương trưởng công chúa, thứ ba cũng là phụ mẫu phân phó, tìm một chút Việt Thiên Thu đột nhiên biết mình sinh nhật, cái kia là chuyện gì xảy ra. Gia gia trước tiên nói là nhật được, hiện tại còn nói là Tứ thúc thân sinh con cái này Việt gia con nuôi, thực sự để cho người ta thương thấu đầu óc.

Kết quả, Việt Thiên Thu đúng là dùng loại này vô lại lấy cớ, đem bọn hân cho nhét vào Việt phủ!

Càng đình ngọc nhếch miệng, nghĩ thầm tứ ca người nếu là ngay từ đầu liền dám xuất ra này làm ca ca tư thế đến, không phải giật dây ta xung phong, nói không chừng còn có thể nhường Việt Thiên Thu mua trướng. Hiện tại người đều đi, người mắng nữa có làm được cái gì? Nói không chừng còn sẽ bị người truyền đến gia gia trong tai, khi đó lần lượt mắng liền là chính người!

"Trường An, kêu lên ngơoi đây, là bởi vì hai ta một khối tại Khâu gia trước cửa mắng qua Khâu Sở An cùng Dư Trạch Vân, một khối theo trên đường nhậ về Tề Nguyệt, cùng nhau đi cùng Thái Tự đi tìm sư phụ, cùng nhau đi pháp trường nhìn qua một trận chưa hoàn thành mất đầu, một đáp một ngẩng, cho tới bây giờ không có đi ra nhiều loạn. Không giống ngũ ca cùng chim sáo, ta cùng bọn hần không quen, cũng không có phối hợp qua, một phần vạn phạm sai lầm liền phiền phức lớn rồi. Còn bảo hôm nay sinh nhật, ngơoi tổng sẽ không còn chuẩn bị cho ta hạ lễ à?"

"Người quá xấu rồi!"

Đùa giỡn nhì phòng hai huynh đệ cùng với Việt Tú Nhất, hấn bởi vì tiện nghi lão cha hổ con con điểm này phiền muộn, rốt cục tan thành mây khói.

Thấy Việt Thiên Thu chuyển hồi trở lại tại chỗ, nhắm mắt dưỡng thần, Việt Tú Nhất lúc này mới rất nghi hoặc. Hắn không biết Việt Thiên Thu có hay không vẫn là lừa gạt hắn, có thể nghĩ nghĩ thái gia gia cùng trưởng công chúa loại kia cấp độ người, vậy mà nguyện ý mặc cho Việt Thiên Thu hồ nháo như vậy, hẳn là sẽ không không có lý do gì, hẳn không khỏi lại trong lòng bất ổn.

Mà Việt Tú Nhất rất nhanh liền biết, cái kia hồng bát dự cảm một chút cũng không sai.

Hắn không cần nghiêng đầu, liền nghe đến phía sau giống như hắn thăm dò nhìn quanh Việt Thiên Thu phát ra một tiếng ai thán.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

? Nghe được cái kia một tiếng biểu ca, Nghiêm Hù đồng dạng rung mình. Hắn hết sức vững tin, nếu như trước mắt chết tiểu mập mập không phải cứu cứu duy nhất thì từ bảo bối, chỉ bằng trước đó làm ra những sự tình kia, hắn đã sớm không thể nhịn được nữa mà đem người đánh chết bốp chét đập chét!

Dù hẳn nhiều lần dùng hôm nay là Việt Thiên Thu sinh nhật tới khuyên cáo chính mình, nói chuyện khẩu khí vẫn lập tức sinh cứng rắn.

"Ngươi tới làm gì?"

Lý Dịch Minh phảng phất không nghe ra Nghiêm Hù xa lánh thậm chí trực khách chỉ ý, mập mạp trên mặt tràn đầy nụ cười: "Nghe nói hôm nay là Thiên Thu tại cô cô chỗ này sinh nhật, ta nghĩ đến ít người không khỏi khó coi, liền đến tham gia nào nhiệt."

Lúc nào chúng ta quan hệ tốt đến ngươi có thể gọi thẳng tên ta?

Đầu theo cửa xe chui ra ngoài Việt Thiên Thu đơn giản giận đến quá sức. Có thể khi thấy cái kia chết tiểu mập mạp đột nhiên hướng chính mình nhìn lại, hẳn một chút suy nghĩ, vẫn là để lại trong lòng hỏa khí, trực tiếp hô: "Anh tiểu mập, nơi này là phủ công chúa cửa chính, đừng một mực tại này nói chuyện, chặn lại đi về đông tây hướng con đường, có lời tiến vào phủ công chúa đằng sau lại nói quá? Sư phụ, ngươi nói có đúng hay không?"

Nghiêm Hù thấy Việt Thiên Thu hướng chính mình nháy mắt ra hiệu, tuy nói hận không thể đem này tiểu mập mạp lập tức ném vào hoàng cung đi, có thể nghĩ nghĩ sự tình hôm nay đến quan trọng muốn, hẳn chỉ có thể kiềm chế trong lòng tức giận, hừ lạnh một tiếng liền làm trước giục ngựa vào cửa, đúng là cứ như vậy quẳng xuống Lý Dịch Minh không để ý tới. Cùng hẳn cái kia gã sai vặt A Ngốc càng là không có gì tâm kế người, thấy thế vội vàng đàn độn đuổi theo Nghiêm Hù.

Thấy chết tiểu mập mạp bị phoi ngay tại chỗ, Việt Thiên Thu đơn giản đối Nghiêm Hù đối nhân xử thế không ôm hi vọng. Nhưng hẳn đang lo lắng Lý Dịch Minh có thể hay không nào, lại phát hiện người quay đầu nhìn về phía chính mình, lập tức vụt vụt vụt chạy tới, đúng là không nói lời gì muốn lên hẳn chiếc xe này! Biết cần là ngăn không được, hẳn thuận tay kéo cái này chết tiểu mập mạp một thanh, lập tức mất đi cái đã cảnh cáo đi.

"Phủ công chúa cũng không phải địa phương khác, anh tiểu mập ngươi không muốn chọc tức chịu liền cẩn thận một chút!"

Lý Dịch Minh nhìn một chút hai phía chỗ ngồi bị Việt Thiên Thu cùng Việt Tú Nhất chiếm, dứt khoát hướng Việt Thiên Thu bên người ngồi xuống, còn cần cái mộng đem Việt Thiên Thu hướng bên cạnh chen lấn chen, tiếp theo thẹn quá thành giận nói, "Ai muốn ngươi nhắc nhở! Còn có, ta nhớ được ta nói qua, ta không gọi anh tiểu mập!"

Hắn một mặt nói một mặt nhìn nhìn Việt Tú Nhất, kiêu căng chỉ người hỏi: "Đúng rồi, tiểu tử này là ai?"

Từ lúc thấy gọi Nghiêm Hù biểu ca Lý Dịch Minh, nghe được những cái kia đối thoại, Việt Tú Nhất đã sớm tròn mắt. Lúc này nghe được Lý Dịch Minh hỏi như vậy, hẳn liền lại mặt đỏ lên. Hắn từng nghe đến phụ thân Việt Đình Chung bí mật đối với mẫu thân nói, hiện nay Hoàng đế con độc nhất, Anh Vương Lý Dịch Minh là cái lại béo vừa nát lại lười. . . Ngược lại khuyết điểm một đồng lớn, ưu điểm hoàn toàn không có gia hóa.

Có thể nghe nói cùng thấy, cái kia dù sao cũng là hoàn toàn khác biệt trải nghiệm. Lúc này hẳn thật sự rõ ràng thấy, vị hoàng tử này chán ghét cực kỳ!

Việt Thiên Thu chỗ nào không biết Việt Tú Nhất căm ghét? Đừng nói Lý Dịch Minh chen hắn, liền là không chen, hắn cũng không cao hứng cùng chết tiểu mập mạp cùng tòa, giờ phút này trực tiếp đứng dậy chuyển đến Việt Tú Nhất bên người, lúc này mới một thanh nắm ở bên cạnh Biên tiểu diệt mà bả vai: "Đây là cháu của ta, nhà ta lão gia tử thương yêu nhất Trọng trưởng tôn, ngươi nếu dám khi dễ hắn, đừng nói sư phụ ta, liền liền gia gia của ta cũng sẽ đi tìm Hoàng Thượng lý luận!"

Cái gì gọi là thương yêu nhất Trọng trưởng tôn, cùng ngươi so ra kém xa! Việt Tú Nhất cảm thấy oán thâm, nhưng về mặt lại tốt đã thấy nhiều. Nhất là phát hiện đối diện cái kia tiểu mập mạp không còn có liếc mắt nhìn hắn, hẳn cũng có chút cảm kích Việt Thiên Thu cho hắn tăng thêm như thế một vòng ánh sáng.

Dù sao, cùng một cái hoàng tử, mà lại là ngày khác có khả năng nhất kế thừa hoàng vị hoàng tử so ra, hẳn cái này Việt phủ đời thứ tư lão đại hảo giống thật không tính là gì. . .

Trùng trùng điệp điệp xe ngựa sau cùng tại một đạo cửa thủy hoa dừng lại, tự mình đứng ở chỗ này ngênh tiếp Tang Tử thấy Nghiêm Hù một nhảy xuống ngựa về sau, nghiêm mặt đi lên phía trước, nàng liền xông về phía trước trước một bước, thấp giọng nói ra: "Đại thiếu gia, trưởng công chúa đều biết. Nàng nói không cần lo lắng, tại phủ công chúa này một mẫu ba phần đất bên trên, liền xem như đầu rồng cũng phải cuộn lại, huống chi cái kia tiểu mập mạp nhiều lắm là chỉ tính là một đầu giao."

Nghiêm Hù lúc này mới sắc mặt hơi nguôi.

Mất thấy Tang Tử cười mỉm mang theo mấy cái thị nữ tiến lên, đem ba chiếc trên xe to lớn nhóm người tất cả đều đón lấy, đã tới hai lần Việt Thiên Thu càng là như là chủ nhân giống như, cười mỉm kêu gọi những cái kia mới đến có chút câu nệ nhỏ khách nhân, hẳn vốn là còn chút cao hứng, có thể nhìn thấy cái kia tiểu mập mạp hết nhìn đông tới nhìn tây, con mắt nhanh chóng a nhanh chóng, không biết tại đánh ý định quý quý gì, hẳn lại hiện lên ngột ngạt.

Không biết là Việt gia vẫn là này phủ công chúa người tiết lộ tin tức, nếu không tiểu tử này làm sao giống nghe mùi tanh mèο giống như chạy tới?

Việt Thiên Thu tâm thái lại điều chỉnh được rất nhanh, bởi vì chết tiểu mập mạp tại, hẳn sợ hồng kế hoạch, chính mình tự mình nhìn chăm chăm vị này Anh Vương, lại xem xét cái kẻ hờ dận dò Chu Tể Nguyệt mang theo Lạc Hà mấy ba cái nha đầu trước xem chết Đái Triền Ninh cùng Lưu Phương Viên. Một đường tiến lên không bao lâu, hẳn nghe được một cái có chút quen thuộc còi mở tiếng cười.

"Thiên Thu, ngươi này sinh nhật yến thật đúng là phái đoàn thật là lớn, thế mà trực tiếp đặt tới phủ trưởng công chúa tới?"

Thấy Chu Tề Nguyệt hơi có chút khản trương lại cấp bậc lễ nghĩa thành thạo hương Tô Thập Thất hành lễ, tiếp lấy lại là Tề Nam Thiên cùng Tề phu nhân, lại nói tiếp thì hướng về phía Tang Tử hỏi qua tốt, mà kẻ Tô Thập Thất khen tiểu cao thủ về sau, Tề Nam Thiên thổn thức không thôi cảm khái Bạch Liên tông có người kế tục, từng gặp Chu Tề Nguyệt Tang Tử thì cười trừ gheo nói Việt lão thái gia quả nhiên trương nghĩa, hần liền biết, hôm nay

bước đầu tiên không sai biệt lắm là thành công.

Quả nhiên, hần dùng khoeo mắt liếc qua nhìn lại, Đái Triễn Ninh vẫn còn bảo trì bình thân, Lưu Phương Viên lại tròn to tròn mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Chu Tể Nguyệt, ánh mắt kia phảng phất là hận không thể tại tiểu nha đầu trên người đâm mấy cái lỗ nhỏ. Thừa dịp hai người này các có tâm sự công phu, hần không thiếu được lại đem thần bất thủ xá Việt Tú Nhất lôi đi lên giới thiệu một chút.

Mắt thấy hỏa hầu rất cực nhanh đến công phu, Việt Thiên Thu đang định đem Lưu Phương Viên cùng Đái Triễn Ninh hai người đẩy ra đi, hần liền nghe đến một cái cực kỳ không đúng lúc thanh âm: "Bạch Liên tông? Hồi xuân xem? Tên làm sao cả đám đều kỳ quái như thế, đây đều là thế nào phật tự đạo quan, ta làm sao đều chưa nghe nói qua?"

Nói chuyện Lý Dịch Minh không có chút nào phá hư bầu không khí người tự giác, càng không có phát hiện vừa mới còn nhiệt nhiệt nháo nháo địa phương lập tức liền tẻ ngắt, lại hung hăng truy vấn ngọn nguồn nói: "Hai nhà này phật tự đạo quan ở đâu? Tại sao cùng còn đạo sĩ còn có nữ. . . Ngô!"

Việt Thiên Thu mắt thấy Nghiêm Hủ mặt không thay đổi đi lên, không nói hai lời bưng kín Lý Dịch Minh miệng, bình tĩnh tự nhiên mà đem người lôi đi, hần tuy nói hận chết cái này không có việc gì chạy tới tham gia náo nhiệt anh tiểu mập, có thể bởi vì Nghiêm Hủ quả quyết, hần cuối cùng thờ phào một cái.

Giờ này khắc này, hần tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ thật tốt bắt đầu bị phá hư, lập tức thuận thế ha ha một tiếng, liền dùng ngón tay chọc chọc cái kia một lớn một nhỏ rồi đi phương hướng: "Đúng rồi, đó là sư phụ ta, chắc hẳn tất cả mọi người gặp qua, đều biết, hần liền là này phủ công chúa chủ nhân, Đông Dương trưởng công chúa con trai, có thể sư phụ ta càng vui người khác coi hần là Huyền Dao đường chương môn đệ tử." "

Việt Tú Nhất không nghĩ tới Việt Thiên Thu còn muốn cố ý cường điệu một thoáng Nghiêm Hủ là người giang hồ, không khỏi dờ khóc dờ cười nhỏ giọng nói ra: "Sau một câu cũng không cần cố ý dùng để nói à? Nghĩ đến trưởng công chúa khẳng định không hy vọng Nghiêm tiên sinh đi lẫn lộn giang hồ." "

Tề Nam Thiên thì cười ha ha, lại hướng về phía Việt Thiên Thu giơ ngón tay cái lên: "Trách không được sư phụ ngươi như thế thích ngươi, nói không sai, tiểu tử này đem hần cái kia Huyền Dao đường chương môn đệ tử thân phận, đem so với cái gì đều nặng!" "

Mà Tang Tử loáng thoáng biết một chút chính mình trưởng công chúa cùng Việt lão thái gia mưu tính, nghe được Nghiêm Hủ bị Việt Thiên Thu như thế vạch rõ ngọn ngành, nằng lền cười khổ dùng tay nâng trán nói: "Cửu công tử, ngươi có thể tuyệt đối đứng tại trưởng công chúa trước mặt đề chương môn đệ tử bốn chữ, những năm này đại thiếu gia khur khur cố chấp, trốn đi tại ngoại, trăm phương ngàn kế thu đồ đệ đệ đệ kéo dài môn phái cơ nghiệp, trưởng công chúa đều sắp bị làm tức chết. . ."

Đừng nói Lưu Phương Viên ghen hờn nhìn trần trời, xưa nay ung dung Đái Triễn Ninh cũng ngẩn ngơ.

Huyền Dao đường chương môn đệ tử? Đây chẳng phải là nói, nếu như Huyền Dao đường còn có thể một lần nữa danh chính ngôn thuận mở lại cửa chính, hần cùng phụ thân của Lưu Phương Viên mang tình lan cùng Lưu Tinh Huyền tương lai cũng phải gọi Nghiêm Hủ một tiếng chương môn?

Đến mức cùng Nghiêm Hủ đơn độc đã từng quen biết giao bách hồ, cũng là kém chút không có đem tròn mắt trừng ra ngoài. Hôm qua hần trông coi một điểm cuối cùng ranh giới cuối cùng, tốt xấu không nói ra thứ trọng yếu nhất, nhưng hần làm qua son tặc điểm này đây, lại cơ hồ bị Nghiêm Hủ cái kia đông một búa tây một gậy chùy, hết sức giang hồ Khang đề ra nghi vấn cho tiết sạch sành sanh.

Hần đến Kim Lăng thời gian quá ngắn, Việt phủ nhân khẩu lại nhiều, nào biết được vị này nhìn giang hồ khí tức nồng đậm đúng là vị quý công tử!

Mà cầm lấy sư phụ của mình trên đũa đằng sau, Việt Thiên Thu lại nghiêm trang nói: "Đến mức vị kia liền hồi xuân xem cùng Bạch Liên tông cũng không biết, là hôm nay một vị duy nhất khách nhân không mời mà tới. Chỉ bất quá vị khách nhân này là anh Vương đức hạ, ngoại trừ trưởng công chúa, liền ngay cả sư phụ cũng không cách nào đem hần đuổi ra ngoài, các vị còn mời bao nhiêu thông cảm một chút." "

Cứ việc vừa mới nghe được ngoài xe động tĩnh, hoặc nhiều hoặc ít đối cái kia tiểu mập mập thân phận có chút suy đoán, có thể Việt Thiên Thu thoải mái vạch trần đoạn mẩu chốt này, Lưu Phương Viên vẫn là không nhận được nhẹ nhàng lôi kéo Đái Triễn Ninh góc áo. Có thể hết lần này tới lần khác đứng vào lúc này, hần không có để phòng Việt Thiên Thu đột nhiên quay lại đến, một thanh kéo lại cổ tay của hần. Hần dưới sự kinh hãi, cơ hồ lập tức hướng về phía tránh thoát. .

Có thể hết lần này tới lần khác lúc này, hần nghe được Việt Thiên Thu nói chuyện.

"Hiện tại cho mọi người giới thiệu cuối cùng hai vị khách nhân. Bọn hần có chút ngại ngùng thẹn thùng, ta hôm nay có thể kéo tới bọn hần cũng không dễ dàng." "

Việt Thiên Thu đem Đái Triễn Ninh cùng Lưu Phương Viên một tay một cái kéo đi qua. Cứ việc bằng hần bây giờ luyện võ điểm này thành tựu, còn không rõ ràng lắm hai người đến cùng có bao nhiêu bản lĩnh, nhưng Lưu Phương Viên cả người bó chặt, Đái Triễn Ninh lại phảng phất có chút kín đáo không lộ ra, hần lại ít nhất cảm giác đi ra.

"Đây là ta hai cái tiểu huynh đệ, cha vừa mới nương giao đại thúc ngàn dặm xa xôi đem bọn hần đưa về Kim Lăng." "

Việt Thiên Thu không cho hai cái tiểu gia hỏa phân bác cơ hội của hần, lý trực khí tráng nói: "Cha tại trên thư nói cho ta đưa hai cái đệ đệ trở về, tuy nói ta không rõ bọn hần rõ ràng không cùng ta một cái họ, làm sao là đệ đệ ta, có thể gia gia đều nói như vậy, ta cứ như vậy nhận. Bất luận như thế nào, bọn hần ở xa tới là khách, hôm nay ta sinh nhật, không có đem bọn hần đặt xuống ở nhà đạo lý, liền kéo bọn họ chạy tới gom góp tham gia náo nhiệt." "

Nói đến đây, Việt Thiên Thu liền chỉ lấy bọn hần giới thiệu nói: "Điềm đạm nho nhã cái này là A Ninh, tùy tiện cái kia là phương viên." "

Lưu Phương Viên đồ không quan tâm Việt Thiên Thu bót đi bọn hần dòng họ, sau khi nghe được một nửa, hần lập tức bạo nhảy dựng lên: "Người nói ai tùy tiện?"

Vừa dứt lời, hần cũng chỉ nghe bên tai truyền đến Đái Triển Ninh thanh âm: "Người đủ chưa?"

Phảng phất không có chú ý tới Lưu Phương Viên bị Đái Triển Ninh vừa quát, trong nháy mắt như là quả cầu da xì hơi, Việt Thiên Thu cười ha hả nói: "Ta mang tới khách nhân đều giới thiệu xong a, Tang Tử cô cô, một hồi ở đâu khai tiệc? Vẫn là tại ta lần trước đi qua mây mờ trời?"

"Không sai, chỗ ấy gặp nước, hóng mát, liền là các người nhiều người như vậy, trường công chúa phân phó, cũng không nên ham chơi roi mắt trong nước đi!"

Đái Triển Ninh mắt thấy Việt Thiên Thu cười mỉm cùng Tang Tử đi ở phía trước, Tề Nam Thiên cùng Tề phu nhân nắm lấy Việt Tú Nhất hỏi không ngừng, Tô Thập Thất kéo Chu Tề Nguyệt, chính mình cùng Lưu Phương Viên dần dần rơi vào cuối cùng, tựa hồ căn bản không có người quan tâm bọn hần, trước đó nhắc lên hết thấy tinh thần hần đột nhiên cảm thấy toàn thân vắng vẻ. Hần có chút sốt ruột cắn môi một cái, hết lần này tới lần khác bên tai còn truyền đến Lưu Phương Viên thanh âm

"Trừ ca, tiếp xuống chúng ta làm sao bây giờ?"

"Người hỏi ta, ta đến hỏi ai!" Đái Triển Ninh không kiên nhẫn hỏi ngược một câu, lập tức ý thức được chính mình đã mất đi trước sau như một tự hào nhất bình tĩnh, hần chỉ có thể khẽ cắn môi nói, "Đi một bước xem một bước đi!"

"Đối với chúng ta cũng không thể một mực như thế chờ đợi." Lưu Phương Viên nôn nóng đá một mảnh đất bên trên tảng đá, thấp giọng nói nói, "Chúng ta đã là đến Kim Lăng ngày thứ ba, còn không thấy Việt lão đại người. . . Cha nói là, để cho chúng ta kiên nhẫn một điểm, muốn để cho bọn họ tới tìm chúng ta, mà không phải chúng ta chủ động đem đồ vật xuất ra đi, ít nhất cũng phải người chứng minh xác thực có thể dựa vào, thà rằng mấy cái tháng. . ."

Hần đột nhiên quát khẽ nói: "Nhưng ta vừa nghĩ tới cha tình cảnh, liền một ngày đều không muốn chờ! Mà lại người cũng nghe đến, Việt Thiên Thu người sư phụ kia là Huyền Đạo đường chủ môn đệ tử, vẫn là trường công chúa con trai!"

Đái Triển Ninh cảnh giác nhìn thoáng qua bốn phía, phát giác chỉ có lá cây tiếng xào xạc, trừ cái đó ra liền là đằng trước tiếng cười cười nói nói, hần không khỏi hít một hơi thật sâu, cắt ngang Lưu Phương Viên.

"Người chớ tin một bộ này! Triều Ngô này chút quan văn nhất xem thường quân nhân, sao có thể đem phụ thân cùng Lưu thúc thúc an nguy phó thác tại những cái kia không người có thể tin được trong tay? Cha cùng Lưu thúc thúc tin được cái kia càng Tử gia, ta có thể không tin được! Ngược lại chúng ta tại phía bắc đã là người chết, đừng nói tám năm ba tháng, liền là ba năm năm, chúng ta cũng chờ được! Đi, đừng rời bỏ quá lâu để cho người ta hoài nghi!"

Làm Đái Triển Ninh một thanh kéo lên mặt mũi tràn đầy không cam lòng Lưu Phương Viên hướng phía trước đuổi theo đằng sau, không bao lâu, cây bên trên một cái người phiêu nhiên rơi xuống đất, vừa lúc một điểm âm thanh đều không có, cũng không phải Nghiêm Hủ?

Vừa mới kéo đi Anh Vương Lý Dịch Minh hần ôm tay mà đứng, lông mày lại nhăn thành một cái lớn phiền phức khó chịu.

"Ba năm năm. . . Nếu không phải Thiên Thu kiến nghị chọn ngày không bằng đừng ngày, ai có thể chờ đến lên?"

Đứng vào lúc này, Nghiêm Hủ đột nhiên phát giác được sau lưng cách đó không xa hình như có tiếng bước chân, liền vội vàng xoay người bước nhanh nghênh đón tiếp lấy. Làm vừa vặn ngăn chặn cái kia vũ giả lúc, hần vừa giận tái mặt, cái kia vũ giả liền vội vàng cười rạng rỡ nói: "Đại thiếu gia, Việt lão thái gia tới, mà lại còn giống như mang đến vài vị khách nhân khác, cho nên ta lúc này mới vội vàng đi bẩm báo trường công chúa. . ."

"Không cần, ta tự mình đi!"

Nghiêm Hủ tới lúc gấp rút lấy đối Việt lão thái gia thông báo tình huống, lập tức liền không kiên nhẫn cắt ngang, chính mình vội vàng đuổi ra ngoài.

Nhưng mà, khi hần đi vào cửa chính, nhận ra bại tướng dưới tay hình bộ thượng thư Ngô Nhân Nguyên, hần âm thầm cười lạnh một tiếng; nhận ra ngự sử trung thừa Bùi Húc cùng hình bộ thị lang Cao Trạch chi, hần như cũ cười lạnh một tiếng; nhận ra Binh bộ Thượng thư là rộng Hán Hộ Bộ thị lang Lý Trường Hồng ở bên trong mấy cái quan viên, hần vẫn là cười lạnh một tiếng.

Có thể khi thấy cùng Việt lão thái gia sóng vai đứng ở đằng kia một cái lão nhân, nụ cười của hần liền đông kết trên mặt.

Mẹ nó, con trai làm khách không mời mà đến, lão tử làm sao cũng như thế? Hoàng đế tới làm gì? Đây cũng quá xuất kỳ bất ý!

Nhưng làm Nghiêm Hủ thấy Việt lão thái gia tám kia giống như cười mà không phải cười mặt lúc, hần liền lập tức sinh ra thật sâu hiểu ra.

Hoàng đế tám chín phần mười là lão già này lừa gạt tới! Mẹ hần cùng lão gia tử điên rồi, này là chuẩn bị một lần là xong?

Đổi kế hoạch cũng không cùng việc khác nói trước một tiếng!

"Ngươi, ngươi nói cái gì? Có lá gan lặp lại lần nữa!"

"Không có tiền đồ, đồ hèn nhát!"

Lưu Phương Viên lập tức quên trước đó Đái Triển Ninh đối Chu Tề Nguyệt cái kia tiểu cầm nã thủ đánh giá, càng quên mình tại đối phương dưới tay ngã tám cái bồ nhào, thề hảo nam không cùng nữ đấu. Nổi trận lôi đình hấn gần như vô ý thức giận dữ hét: "Ngươi. . . Ta muốn khiêu chiến ngươi!"

"Khiêu chiến ta?" Chu Tề Nguyệt tuy nói mấy ngày liền đến nay đọc sách luyện chữ, nhìn như có một chút đại gia khuê tú bộ dáng, có thể năng thực chất bên trong vẫn là cái kia quật cường xúc động nữ hài nhi, lại bảo hôm nay Việt Thiên Thu vốn là phân phó nàng lợi dụng đúng cơ hội cùng Lưu Phương Viên đánh một trận, nàng lúc này liền không cần suy nghĩ, trực tiếp thoát bên ngoài nhỏ áo, "Vậy liền nhường ta xem một chút, ngươi này đồng dạng gia hỏa có mấy phần có thể chịu!"

Mất thấy Chu Tề Nguyệt dẫn đầu kết cục, Lưu Phương Viên căn bản không có nhường Đái Triển Ninh có ngăn lại cơ hội, hét lớn một tiếng liền nhảy tới.

Trong khoảnh khắc, hai cái chột nhìn năm ngoái kỳ tương tự tiểu gia hỏa lợi dụng mây mờ trời ở giữa khối kia to như vậy sân bãi, liền trực tiếp như vậy đánh nhau.

Nghe được động tĩnh, Việt Tú Nhất quay đầu nhìn lại liền sợ ngây người. Còn thắng một bàn đằng sau thua liền ba bàn, mặt đều thua tái rồi Lý Dịch Minh, trước là nhân cơ hội ẩn giấu Việt Tú Nhất hai con cò, đặc ý tại lập tức có thể thắng, chờ chú ý tới giữa sân đánh cho đang khó phân thắng bại, hấn lập tức quên dưới cò, nhất thời lớn tiếng kêu la.

"Đánh thật hay! Bóp cổ của hấn, xoay hấn cánh tay, ai, đàn không ngu ngốc a, hấn là trực tiếp phiền hấn cái tát!"

Chu Tề Nguyệt cùng Lưu Phương Viên tuy nói tuổi còn nhỏ, nhưng tất cả đều là gia học uyên thâm, lúc này đánh cho nguyên bản có chút đặc sắc đẹp mắt, có thể bị tiểu mập mạp như thế một ồn ào, Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy cấp bậc ngã xuống đến kịch liệt, không khỏi vỗ án quát: "Anh tiểu mập mạp miệng, đây là đường đường chính chính đọ sức luận bàn, bị ngươi ồn ào thành hình dáng ra sao? Xem thật kỹ bọn hấn tỷ thí!"

Lý Dịch Minh bị Việt Thiên Thu uống đến tức giận trong lòng, liền vỗ án phản kích nói: "Ngươi dựa vào cái gì quản ta, ta liền muốn ồn ào làm gì. . . Ngươi đừng tưởng rằng lần trước ta thiếu ngươi một cái nhân tình thì ngon, ta. . ."

Khi hấn thấy màn cửa treo lên, một cái lão giả đi đầu bị người nhường vào phòng lúc, cái kia ta chữ đằng sau lời nói lập tức tất cả đều cấm ở yết hầu.

Phụ hoàng sao lại tới đây?

Hoàng sợ đan xen hấn rất mau nhìn đến, phụ hoàng sau lưng, tiếp xuống lại tiến đến từng cái lão đại nhân, tất cả đều là Phùng quý phi cô ý vạch qua, hấn không chọc nổi người. Lập tức, vừa mới còn oai phong lẫm liệt tiểu mập mạp trở nên như là giống như chim cút đang hoảng.

Mà Việt Tú Nhất không biết người đầu tiên, có thể thấy rõ ràng cái thứ hai người tiến vào vừa lúc Việt lão thái gia, hấn cũng liền vội vàng đứng dậy, vốn đợi tiến lên hành lễ gọi người, nhưng nhìn đến thái gia gia đem ngón tay đặt ở trên môi, làm cái im lặng thủ thế, hấn liền ngậm miệng.

Đái Triển Ninh đã hoàn toàn bị Lưu Phương Viên bất thành linh xúc động cho khiến cho chân tay luống cuống, bởi vậy, khi thấy đột nhiên có đoàn người xông vào nước này trời cao, hấn không có gì ngoài cuối cùng đi theo Nghiêm Hủ, không biết cái nào, quyết tâm liều mạng hấn chỉ có thể dùng sức quát: "A tròn đừng tay!"

Ngày xưa hấn này vừa quát nhất định có hiệu quả, nhưng hôm nay Lưu Phương Viên là ăn đòn cân sắt tâm, nhất định phải làm cho Chu Tề Nguyệt xem xem sự lợi hại của mình, bởi vậy không những không có dừng tay, dưới tay thế công càng là đột nhiên càng tăng nhanh hơn ba phần. Nhưng mà, Chu Tề Nguyệt vừa mới vẫn luôn nhớ kỹ Việt Thiên Thu phân phó, tận lực kéo dài tràng tỷ đấu này, lúc này Lưu Phương Viên một đoạt công, nàng liền không có cách nào lưu thủ.

Nàng đột nhiên một tiếng quát nhẹ, nguyên bản ồn trát ồn đã thân hình đột nhiên như là bướm bướm trên dưới lộn xộn bay lên, hai tay tại kết nối mấy chiêu đằng sau, đột nhiên sai vào Lưu Phương Viên chương ảnh bên trong, trực tiếp khóa lại tay của đối phương khuỷu tay.

Thừa dịp Lưu Phương Viên biến chiêu trễ, nàng lấn vào trong ngực hấn, dưới chân thì không tránh không né cùng đối phương ngạnh bính mấy cái, nhất cuối cùng thành công bắt lấy Lưu Phương Viên cánh tay, đem người phản nhún trên mặt đất.

Cái này cùng trước đó ngã đối phương tám cái bồ nhào nhưng lại khác biệt, là tại đường đường chính chính tỷ thí ở trong chiếm thượng phong, nhất thời nàng trong lòng tràn đầy thắng lợi vui sướng. Có thể hết lần này tới lần khác đứng vào lúc này, lỗi tai của nàng bắt được một cái đời này đều không quên được thanh âm.

"Bạch Liên tông cái tiền 72 đường tiểu cầm nã thủ, Huyền Đào đường phiên vân chương, các ngươi là Bạch Liên tông cùng Huyền Đào đường dư nghiệt!"

Làm quay đầu nhận ra Ngô Nhân Nguyên trong tích tắc, Chu Tề Nguyệt cơ hồ vô ý thức nghĩ muốn xông lên phía trước. Ngay tại lúc này, nàng chỉ nghe một tiếng Tề Nguyệt, chờ giật mình hoàn hồn lúc, lại phát hiện Việt Thiên Thu đã là vọt tới trước mặt của nàng, chột gang hai cánh tay làm che chắn. Theo sát lấy, nàng liền nghe đến trước người Việt Thiên Thu tức giận ồn ào trở về.

"Bạch Liên tông cùng Huyền Đào đường chỉ là Vô Phẩm lục xóa tên, cũng không phải mưu phản loạn, dựa vào cái gì gọi dư nghiệt khó nghe như

vậy? Còn sót lại, không đồ tốt mới gọi dư nghiệt, Ngô thượng thư người tốt xấu là đọc đủ thứ thi thư người, liên loại này dùng từ cũng không hiểu sao?" Bản liên thanh giống như nói đến đây, Việt Thiên Thu liền trừng mắt Nghiêm Hủ nói, "sư phụ, người không phải Huyền Đạo đường chương môn đệ tử à, người ta liên người cũng cùng chứ!"

Lá rộng Hán giận đến dựng râu trừng mắt: "Hóa ra ngươi cảm thấy ta một phần cho tiểu hài tử hạ lễ đều ra không được sao?"

Việt lão thái gia lý trực khí tráng cười lạnh nói: "Rất có thể!"

"Tốt tốt!" Hoàng đế không thể không pha trò đi ra làm hòa sự lão, "Chư vị ái khanh đều là tới vào triều, chưa hẳn liền mang theo thích hợp đưa tiểu hài tử đồ vật. Nếu là nghĩ cùng nhau đi tham gia náo nhiệt, trầm nhường trần năm lượng đi nhiều chọn mấy phần hạ lễ là được."

Lần này, Việt lão thái gia lại nụ cười chân thành nhắc tay vái chào nói: "Cái kia thân liền đòi tiểu Tôn, tạ ơn Hoàng Thượng phần này hậu ý."

Lão hồ ly, loại này tiện nghi cũng phải chiếm!

Trong lòng như thế mắng, có thể lá rộng Hán bên ngoài, người ở chỗ này liền không có người nói không đi. Cho dù là trước đó tại Việt Thiên Thu báisư bữa tiệc bị thiệt lớn, bây giờ còn tại sứ đầu mê trán hình bộ thượng thư Ngô Nhân Nguyên, cũng khê cần mỗi nói muốn đồng hành. Mỗi người đều cảm thấy, tại Hoàng đế cũng đi theo Việt Thái Xương chạy đi phủ trưởng công chúa dưới tình huống, nếu là không đi theo, nói không chừng liền bị lão hồ ly kia cho tính kế.

Nhiều như vậy đại thần, lại không ai khuyên can Hoàng đế không cần cải trang đi chơi. Triều Ngô lịch thay mặt hoàng đế đều là ưa thích chạy đại thần nhà thông cửa người, làm yết kiến thiên tử vào chỗ bốn mươi năm đến, càng là có mặt mũi quan viên trong nhà đều đi qua, hưởng chi phủ trưởng công chúa?

Nhưng mà , chờ đến phủ trưởng công chúa mây mờ trời, cùng Hoàng đế tới một đám quan lớn đại lão bên trong, trong đó những cái kia lúc trước từng trải qua Việt phủ báisư quan viên, lúc này lại một lần nữa chứng kiến Việt Thiên Thu ép buộc Ngô Nhân Nguyên, cũng không biết bao nhiêu người ở trong tối từ nâng trán.

Quả là thế, lại là lão Ngô không may!

Mà thấy tiểu tôn tử lần nữa nhắm ngay Ngô Nhân Nguyên bật hết hỏa lực, Việt lão thái gia cười đến con mắt đều híp mắt khâu lại.

Hắn thật sự là ánh mắt tốt, đi ra ngoài giải sầu lại nhặt được như thế cái bảo bối, không phải hắn nói ngoa, cho ai nuôi cũng không sánh nổi cho hắn nuôi!

Hoàng đế thì là có chút ngạc nhiên. Lần trước tại hoàng cung, khi để hắn nhĩ tử bảo bối chính là cháu trai Nghiêm Hủ, đến mức Việt Thiên Thu, theo mặc cho quý dụng cụ trở xuống, người người đều có thể chứng kiến, tiểu gia hỏa là liều mạng ngăn đón Nghiêm Hủ . Còn tiểu gia hỏa nói đem người ném trên mái hiên hồng mát đi loại lời này, nghĩ đến đều chỉ là vì nhường Nghiêm Hủ bớt giận, cái kia một hồi mắt mặt một hồi túm người tiết mục, hiển nhiên là Nghiêm Hủ chủ ý của mình.

Huống chi, tại hắn mời Việt Thái Xương cùng Đồng Dương trưởng công chúa đến không có gì làm điện đằng sau, Việt Thiên Thu tuy nói bị Việt lão thái gia lấy ra cùng Lý Dịch Minh vỗ đài, có thể cũng không nói gì thêm quá mức, trong mắt hắn, vậy cũng là cái có chút nhạy bén tiểu hài tử mà thôi.

Hiện tại xem ra, hắn thật sự là mười phần sai, có mấy cái tiểu hài tử có thể không sợ tại Ngô Nhân Nguyên như thế quyền cao chức trọng quan lớn?

Đừng nói này có chút lớn người từng cái sắc mặt khác nhau, liền liền trước đó đối Việt Thiên Thu thực chất bên trong cũng không phục Lý Dịch Minh, lúc này cũng không khỏi được há to miệng. Hắn là tính khí nóng nảy, động một tí quát roi người chơi, nhưng tiểu mập mập cũng là theo chân Phùng quý phi nhận hơn người, biết rõ người nào chọc nổi, người nào không thể trêu vào.

Ở trong đó, hình bộ thượng thư Ngô Nhân Nguyên, đó là Phùng quý phi ba lệnh năm thân khiến cho hắn rời xa người.

Theo Phùng quý phi nói, cái kia không nhân duyên lực thân không nhận, tâm ngoan thủ lạt, giang hồ nhân sĩ mười cái bên trong có chín cái hận không thể ăn thịt hắn, uống hán máu, làm sao Ngô Nhân Nguyên trong tay một mực nắm Hình bộ tổng bộ tí những cái kia nanh vuốt, cho nên kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên thích khách không biết chết bao nhiêu.

Thế là, nhìn xem Việt Thiên Thu đại triển thần uy, hắn nhin không được rất đối sợ hãi than nói: "Thiên Thu thế mà lợi hại như vậy!"

Việt Tú Nhất vừa mới bắt đầu dĩ bị kéo tới bởi Lý Dịch Minh bên dưới phi cầm cờ, trong lòng một mực rất buồn bực, nhưng lúc này nghe được này tiểu mập mập thế mà cũng kinh ngạc tán thán, hắn không khỏi bĩu môi nói: "Ta Cứu thúc lợi hại thời điểm nhiều. . ."

Lời còn chưa nói hết, hắn cũng chỉ thấy đối diện cái kia tiểu mập mập bắt lại tay áo của hắn: "Còn có cái gì, nhanh nói cho ta nghe một chút đi?"

Việt Tú Nhất trầm nghĩ không tốt, chính mình miệng quá nhanh, ngay tại lúc này, giải vây người rốt cuộc đã đến.

Cũng chỉ thấy Việt Thiên Thu đứng ra về sau, vừa mới còn hầu ở một Hành lão đại người sau lưng Nghiêm Hủ tức đến nổ phổi bước nhanh xông về phía trước, trực tiếp hướng Việt Thiên Thu trước người chặn lại, chính đối Ngô Nhân Nguyên quát: "Ngô thượng thư, ngươi đường đường hình bộ thượng thư, có biết nói chuyện hay không, ta Huyền Dao đường trên chọc ngươi, lại muốn bị ngươi an bên trên một cái dư nghiệt tên tuổi!"

Ngô Nhân Nguyên đã hai lần lĩnh giáo qua Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu này hai sư đồ khó giải quyết, lại thêm hắn bây giờ vốn là lâm vào bốn bề thọ địch tình thế nguy hiểm, dựa theo đạo lý căn bản không nên tiếp tục gây thù hằn. Có thể giờ này khắc này, cái kia ánh mắt lại gắt gao nhìn chăm chăm Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu sau lưng Chu Tế Nguyệt, đến mức Lưu Phương Viên, cái kia đều bị hắn tạm thời mang tính lựa chọn không để ý đến đi qua.

"Vậy thì thế nào?" Đông Dương trưởng công chúa liền mảy liễu đứng đấy, đứng là tức giận lên, "Ít nhất từ trước mắt đến xem, ai làm hình bộ thượng thư, đều so không nhân duyên tốt! Lúc trước Hình bộ tình huống là rất tệ, nhưng hần làm đằng sau lại càng hồngбет, chẳng lẽ hoàng huynh hi vọng thiên hạ quân nhân tại ta Đại Ngổ không ra được đầu, sau đó tất cả đều ra đi đi bắc yến?"

"Vẫn là nói, người cho rằng ta cùng Việt lão nhi là đơn thuần vì mình mưu tư lợi, lúc này mới nhất định phải trộn lẫn một cước?"

Hoàng đế bị muội muội lời nói này được đầu đầy mồ hôi, đang muốn giải thích, lại không phòng một bên khác, Việt lão thái gia cũng bất động thanh sắc bu lại. Cái này, hần bị hai bên trái phải kẹp cái cực kỳ chặt chẽ.

"Hoàng Thượng, lão thần lớn tuổi, có thể tuổi già chí chưa già, chí tại ngàn dặm, lão thần cũng hy vọng có thể tại Hộ bộ bên ngoài, lại làm chút chuyện. Một bản Võ Phẩm lục, nhiều ít từng có khả năng quang minh chính đại đứng trước mặt người khác quân nhân không thể không nuốt hận? Trái một cái xoá tên, bên phải một cái xoá tên, hạ phẩm môn phái sớm muộn không còn một mống, đây là thủ đoạn mềm dẻo cốt thịt không thấy máu, chỉ khi nào thật động đến bên trên ba môn bên trong sáu môn, này chút triều đình chứ công cho là bọn họ thật biết thành thành thật thật làm cái kia đội làm thịt cừu non? Cần biết, thiên hạ này ta hưởng chỉ chiếm lớn nửa giang sơn."

Nói đến đây, Việt lão thái gia nhẹ nhẹ hít một hơi, chém đinh chặt sắt nói: "Cho nên, không nhân duyên làm nhiều năm như vậy ác nhân, thừa dịp hôm nay Hoàng Thượng ở chỗ này, đều có thể làm người tốt. Chuyện này ta không cùng Hoàng Thượng thương lượng. Bởi vì nửa đoạn trước rất dễ dàng, phần sau đoạn lại cần một điểm cơ duyên, nếu như không thành, ta liền không khi này cái Hộ bộ thượng thư!"

Hoàng đế liền hít sâu một hơi. Hần trông thấy Đông Dương trưởng công chúa mặt mũi tràn đầy đương nhiên, trong bụng không khỏi lên lút tự nhủ.

Nhưng lại tại Hoàng đế khẩn cấp suy nghĩ có phải hay không phải suy nghĩ một chút triệt, khuyên nhủ hai người này rất có thể quá cấp tiến tâm phúc lúc, vừa mới bị bỗng nhiên một kích đánh cho có chút bối rối Ngổ Nhân Nguyên, rốt cục phản ứng lại. Có thể tức giận tới mức phát run há miệng ra, lại không phải phản bác, mà là một chuỗi thành ngữ.

"Cuồng vọng tự đại, không biết mùi vị, hồ ngôn loạn ngữ, nói chuyện giật gân, máu chó phun người!"

Hần này luân phiên thành ngữ còn chưa nói xong, trốn ở Nghiêm Hù phía sau Việt Thiên Thu liền thò đầu ra tiếp đi lên: "Con lừa môi ngựa miệng, rắm chó không kêu!"

Lần này, mắt thấy Việt Thiên Thu đột nhiên sái bảo, tiểu mập mạp Lý Dịch Minh rốt cục không có thể chịu ở, trực tiếp phốc cười ra tiếng. Nhưng mà, lại không có bao nhiêu người có thời gian đi quan tâm vị này chính thống nhất hoàng vị người thừa kế. Bởi vì hình bộ thị lang Cao Trạch chi không để ý Việt Thiên Thu này ngắt lời, đúng là đứng dậy.

"Nghiêm Lang, Hình bộ tổng bộ ti qua nhiều năm như vậy cần cù chăm chỉ, cúc cung tận tụy, làm sao tại trong miệng người liền thành Ngổ thượng thư ung khuyên, lời này của người không phải nhường rất nhiều lao khổ công cao bộ khoái bộ đầu thất vọng đau khổ sao?"

Cao Trạch chi lời này chợt nghe xong, tựa như là tại vì Ngổ Nhân Nguyên giải vây, có thể Việt Thiên Thu nghe xong liền biết, vị này là tại vì tổng bộ ti giải vây, làm ngay sau chấp chương Hình bộ làm chuẩn bị, đến mức Ngổ Nhân Nguyên. . . Chi sợ người ta hận không thể Nghiêm Hù hóa lực mạnh nữa liệt một điểm.

Hần nhẹ nhàng tăng hăng một cái, chuẩn bị tiếp nhận Nghiêm Hù gây chuyện tay, thật không nghĩ đến Ngổ Nhân Nguyên lại là đột nhiên tiến lên một bước, ngón tay trực tiếp điểm hướng về phía hần. . . Phía sau Chu Tế Nguyệt.

"Không nói những cái khác, trước đó nhà của ta tiến vào phi tặc, khẳng định liền là người này Bạch Liên tông dư nghiệt gây nên! Việt Thái Xương, người dám thuê vong mạng, chui vào đại thần phủ đệ, người là mục đích gì!"

Việt Thiên Thu biết Chu Tế Nguyệt lúc này rất có thể sắc mặt trắng bệch, lúc này đem người càng thêm cực kỳ chặt chẽ bảo hộ ở sau lưng, trên mặt cũng lộ ra khinh bỉ biểu lộ: "Ngổ thượng thư, người là hình bộ thượng thư, nhất hiểu luật pháp người, nói thế nào ra loại này không biết xấu hổ? Bất tặc bất tang, trong nhà người mất đi đồ vật, tại chỗ bắt được tặc sao? Tại chỗ theo tặc trên người tìm ra đồ vật sao?"

"Nếu cái gì nhân chứng vật chứng đều không có, hiện tại người bắt lấy Tế Nguyệt cái này Bạch Liên tông truyền nhân trước mắt dư nghiệt, sau đó liền quả thực là một mực chắc chắn người ta trộm nhà người đồ vật, còn liền gia gia của ta đều mang kèm đi vào, ta xem Ngổ thượng thư người đối nghề đi chủ đồng được, chủ đồng đàn bà đánh đá chính là như vậy, không cần chứng cứ, như là chó điên cắn loạn một mạch là được rồi!"

Ngổ Nhân Nguyên đã bị giận điên lên, hần lại cũng không lo được trước mặt chỉ là cái bảy tuổi đồng, vén lên tay áo liền xông lên phía trước, có thể cái kia đột nhiên vung mạnh dưới cánh tay lại bị Nghiêm Hù nhẹ nhàng linh hoạt ngăn lại, không những không thể động đây, hơn nữa còn một từng trận đau nhức. Phần nộ phía dưới, hần biết mình thật sự là quá vọng động rồi, lúc này vừa giận quát to một tiếng.

"Con tò vò con, đừng cho là ta không biết, ngày đó trước điện ti cùng bên trên nguyên huyện nha đều nói qua, nhà của ta gặp phi tặc ngày đó, chính là xe ngựa theo nhà của ta chạy qua, nhất định là người chứa chấp!"

"Há, nhà của ta xe ngựa theo Ngổ thượng thư nhà người phụ cận chạy qua, cho nên liền có tình nghi? Phi, cái kia trời là ta lần thứ nhất đi ra ngoài, đưa cháu trai Trường An đi Khâu gia cầu học, ai biết đứng bên trên một cái giả thanh cao chân tiểu nhân. Các vị đại nhân có thể đi điều tra thêm địa đồ, xem xem chúng ta là có ý hướng Ngổ gia phụ cận đường vòng, vẫn là vốn chính là khu vực cần phải đi qua, lại nói, xe ngựa đều để trước điện ti người kiểm tra qua!"

Ngổ Nhân Nguyên đem hết tất cả vốn liếng cũng không thể sẽ nghiêm trị hần kiểm chế bên dưới rút về tay của mình, chỉ có thể nhịn đau mắt: "Giảo biện!"

mình một cái vả miệng, đem lúc trước xuyên phá Chu Tề Nguyệt cùng Lưu Phương Viên thân phận câu nói kia cho nuốt trở về.

Đều do hán mong muốn đoạt về cái kia mấy tờ giấy mảnh đều nhanh muốn điên rồi!

Ngô Nhân Nguyên phí công nhường ánh mắt tại trên thân mọi người tới lui, hy vọng có thể tìm tới cái kia từng lặng lẽ đã giúp chính mình một lần đồng minh người, có thể giờ này khắc này hán thấy nhiều lắm thì lực bất tòng tâm, càng nhiều hơn chính là cười trên nỗi đau của người khác cùng dương dương đắc ý.

Mà theo ngồi tại chính giữa Hoàng đế xem xong bụi húc nộ đồ vật, xem ánh mắt của hán rõ ràng nhiều hơn mấy phần tức giận, mà theo sát lấy cái kia mấy tờ giấy mảnh lại tại mấy cái quan lớn ở giữa truyền đọc, hán rốt cục một lòng trầm xuống.

Trước đó vật này mất đi đằng sau, hán vẫn đều như là đợi làm thịt cừu non, liền liền mạo hiểm đem Chu Mai Đông hai người cùng nhau đặt ở pháp trường hỏi thăm, cũng bất quá là vì tìm tòi trước khi hành động, tìm một chút có hay không có người cảm vật này gây sóng gió. Không nghĩ tới chính mình điểm này tình sử bị người tuyên dương được toàn thành đều là, chỉ có này mấy trương mẫu chốt nhất vật chứng, dù cho tại hán bị người vây đánh lúc, cũng vẫn không có người lấy ra.

Ngô Nhân Nguyên thậm chí một lần cho rằng cái kia phi tặc trộm đồ vật sau khi ra ngoài, lại đem này trang giấy thất lạc, hay hoặc là giấu đi!

Nghĩ đến hình bộ thượng thư vị trí sớm liền thành mục tiêu công kích, hán lần này quyết định không gánh nổi mũi quan, Ngô Nhân Nguyên hít một hơi thật sâu, đột nhiên lấy xuống trên đầu hai cánh mũi quan, liền trực tiếp như vậy ném trên mặt đất, tiếp theo bị phần nỏ nộ cười.

"Tốt, tốt, ta thật không nghĩ tới, nhiều người như vậy đã sớm vất óc tìm mưu kế nhìn ta chăm chăm, thậm chí ngay cả phi tặc vào trạch loại sự tình này đều làm ra được, ta nhận thua là được! Đây hình bộ thượng thư ta cũng không làm, từ đó về sau cáo lão hồi hương, loại ta cái kia một mẫu ba phần đất! Chỉ bất quá các vị đừng quên, ta làm nhiều năm như vậy hình bộ thượng thư, nhưng cũng không phải làm không công!"

Việt Thiên Thu hiển nhiên mấy vị kia xi xào bàn tán quan lớn đại lão trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, liền liền bụi húc trên mặt nguyên bản hết thảy tất cả nằm trong lòng bàn tay nộ cười, cũng trong nháy mắt toàn bộ biến mất, tiếp theo lại lại mạnh mẽ gạt ra vẻ tươi cười, hán liền bừng tỉnh đại ngộ.

Đầu năm nay hình bộ thượng thư sở dĩ như thế lời cuốn, không chỉ bởi vì nắm giữ lấy rất nhiều môn phái quyền sinh sát, cũng bởi vì nắm Hình bộ tổng bộ ti cùng các nơi Hình bộ điểm ti này một quái vật khổng lồ.

Có thể nghĩ, có nhiều cao thủ như vậy có thể cung cấp điều phối, Ngô Nhân Nguyên chỉ cần nguyên ý, có thể tra ra bao nhiêu quan viên loang lỗ việc xấu?

Nói cách khác, không nhân duyên định dùng chính mình nón quan, trao đổi tiếp xuống an an ổn ổn đi qua bãi quan sau dân chúng thấp cổ bé họng tháng ngày!

Này thoát nhìn là một trận rất công bằng chính trị giao dịch, nhưng hán vì cái gì. . . Liền là như thế khó chịu!

Việt Thiên Thu một thanh đề lại án lấy chính mình bả vai Chu Tề Nguyệt cái tay kia, thấp thấp giọng nói: "Oan có đầu nợ có chủ, người yên tâm!"

Hán không biết tại sao mình lại nói với Chu Tề Nguyệt ra câu nói này, thậm chí hán biết, mình coi như đem hết tất cả vốn liếng, cũng chưa chắc thấy có thể tại đây loại hai bên đặt thành chính trị thỏa hiệp thời điểm có cái gì hiệu dụng.

Đến mức Hoàng đế lão nhi, liền hai độ sắc lập hoàng hậu đều không có cách nào làm chủ Thiên Từ, người hi vọng hán can cường độc đoán? Năm mơ đi!

Việt Thiên Thu hít một hơi thật sâu, đột nhiên giống như khờ dại nói: "Nghe Ngô thượng thư lời này, giống như người còn bị ủy khuất, thụ oan uổng giống như? Người có thể mất đi nón quan cáo lão hồi hương, nhưng vừa mới Bùi đại nhân nói bị người khuất giết người, những cái kia mệnh ai tới bồi?"

Như là một pho tượng im lặng đứng im lặng hồi lâu đứng ở đó Nghiêm Hủ trong nháy mắt phục sinh.

Hán vừa mừng vừa sợ mà nhìn mình tiểu đồ đệ, chỉ cảm thấy mình từ lúc chào đời tới nay làm nhất đúng một sự kiện, liền là đáp ứng Việt Thiên Thu đi theo hồi trở lại Việt gia, sau đó lừa gạt đến như thế một cái vừa lòng đẹp ý đệ tử.

Hán hung hăng giậm chân một cái, tức giận gầm thét lên: "Thiên Thu lời này, ta cũng muốn hỏi hỏi chư vị lão đại nhân! Nhiều như vậy người trưởng thành, còn so ra kém một đứa bé biết cái gì gọi là luật pháp nghiêm minh, thiên lý rõ ràng? Giết người thì đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, làm sao đến Ngô thượng thư chỗ này, liền đã biến thành từ quan mà đi là có thể nhẹ nhàng triệt tiêu chuyện?"

Theo hán một cước này cộng thêm này rít lên một tiếng, đang có mặt người màu mặt tự nhiên, có người muốn chế giễu lại, lại chỉ nghe ken két một tiếng, tại từng đạo ánh mắt kinh hãi dưới, cũng chỉ thấy Nghiêm Hủ dưới chân, mấy đạo vết rạn đang nhanh chóng lan tràn ra, rõ ràng là vừa mới người khác ôm hận một cước thật sự là dẫm đến không nhẹ, liền gạch đều đã không chịu nổi cỗ này đại lực!

Việt Thiên Thu dùng cùng ánh mắt nhìn xem Nghiêm Hủ, lập tức cũng cảm giác được Chu Tề Nguyệt án lấy chính mình hai vai cái kia hai tay tựa như tại run nhè nhẹ. Lần này, hán thoải mái nhấc tay vỗ vỗ đầu vai, lập tức lớn tiếng tán dương: "Sur phụ tốt!"

Thấy Nghiêm Hủ bị Việt Thiên Thu một tiếng này làm cho huyết mạch sôi sục, phảng phất sau một khắc lại phải lập tức nổ lên làm loạn, Việt lão thái gia bỗng nhiên nhẹ nhàng ho khan một tiếng. Thấy bao quát bụi húc ở bên trong những quan viên kia có chút cảnh giác nhìn về phía chính mình, sắc mặt xanh

Lần này, hẳn xem ngây người, quên mở miệng cho gia gia trợ uy, có thể không chịu được một bên còn có cái thấy choáng, sau đó lại tự giác xem sừng rồi tiểu mập mạp.

Anh tiểu mập Lý Dịch Minh đó là cái gì người? Bạo ngược âm hiểm là một mặt, nhìn mặt mà nói chuyện lại là mặt khác.

Phát hiện lão nương Phùng quý phi từng từng nói với hắn, tuyệt đối không chọc nổi hình bộ thượng thư Ngô Nhân Nguyên hiển nhiên muốn cấm, hắn lập tức trực tiếp nhảy lên cái bàn.

Hắn không có Nghiêm Hù một cước kia bầm gạch bản sự, chỉ có thể một cước đem những cái kia chén chén đĩa đĩa tất cả đều quét xuống dưới, thừa dịp những cái kia bình bình bang bang quăng đầy đất, tất cả mọi người lực chú ý đều tập trung trên người mình ngay miệng, hắn liền ra sức trên bàn nhảy nhót hai lần.

Thấy cảnh này Việt Thiên Thu, lại có chút bận tâm cái kia cái bàn nhỏ không chịu nổi tiểu mập mập trọng lượng, tại dưới con mắt mọi người răng rắc nứt ra. Có thể theo sát lấy, hắn liền nghe đến tiểu mập mập mở miệng ồn ào.

"Việt lão đại người nói được quá tốt rồi! Như thế loạn thần tặc tử, người người có thể tru diệt!"

Việt Thiên Thu kém chút bị nghẹn được tắt thở đi. Chết tiểu mập mập đây là đập gia gia hắn mộng ngựa? Còn người người có thể tru diệt. . . Cũng thế, lời này cũng chỉ có tương lai hoàng vị người sắp thừa kế anh tiểu mập có thể nói, hắn thật đúng là không được tốt nói!

Nhưng tại loại thời khắc mấu chốt này rơi vào tiểu mập mập phía sau, với hắn mà nói là tuyệt đối không thể nhận được sự tình. Chính hắn không tốt bắt chước lời người khác, đi theo tiểu mập mập đi ra phát cờ hò reo, hắn con người đảo một vòng, lần này lại đem sau lưng Chu Tề Nguyệt trực tiếp kéo ra ngoài. Thấy hắn đã là nước mất doanh trại tiếp, hắn liền dùng sức tại cánh tay kia bên trên bóp một cái, lập tức hướng về phía Hoàng đế bên kia đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Chu Tề Nguyệt ngăn dậm xa xôi sau cùng đến Kinh Thành, còn thành công theo Ngô phủ trộm được đồ vật đi ra, vốn cũng không phải là tri độn người, coi như năng tri độn, nghe được vừa mới những danh xưng kia, lại có Việt Thiên Thu ám chỉ, năng sao có thể không rõ hôm nay liền là cơ hội tốt nhất?

Nghĩ đến Việt lão thái gia vừa mới cái kia phiên đề cho nàng cảm động đến rơi nước mắt, nghĩ đến Nghiêm Hù thần sắc nghiêm nghị đem Ngô Nhân Nguyên mắng cầu huyết lâm đầu, nghĩ đến Việt Thiên Thu ngăn cản nàng xúc động báo thù, nàng lão đảo tiến lên mấy bước, sau cùng liền bịch một tiếng quỳ xuống, tăng tăng đập đầu nói: "Cầu Hoàng đế bệ hạ nhìn rõ mọi việc, còn thiên hạ quân nhân một mảnh thế giới tươi sáng!"

Việt Thiên Thu liền dùng tay nâng trán —— lời này quá như là kịch nam bên trong thai tử!

Đứng hầu tại Hoàng đế bên người Đông Dương trưởng công chúa, mãi đến này nhìn như đại thế đã định ngay miệng, mới vừa khẽ mở môi anh đào, hơi hột nói: "Hoàng Thượng, nếu không thừa dịp hôm nay này lớn thời cơ tốt, đem Ngô thượng thư cầm trong tay những cái kia muốn mạng đồ vật lên đi ra, sau đó mô phóng xưa nay mình quân hiền thần tiến hành, một mối lửa đốt sạch sẽ, chỉ sợ tiếp xuống trong triều liền muốn lật trời."

Bùi húc đám người vừa mới vốn đã dự định điểm đến là dừng, trước tiên đem Ngô Nhân Nguyên đẩy ra, sau đó lại chậm chậm so đo trong tay đối phương chụp lấy đồ vật, không nghĩ tới Việt lão thái gia chủ động làm loạn, Đông Dương trưởng công chúa trợ giúp, cái kia Bạch Liên tông nho nhỏ nhỏ chủ lại đã đem Hoàng đế ép buộc đến khó lường không gạt đầu tình trạng, bọn hắn nếu như còn không biết như thế nào đuổi đánh tới cùng, vậy liền uổng ở quan trường pha trộn đã nhiều năm như vậy.

Ngô Nhân Nguyên trong tay bóp đồ vật tính là gì? Tại Việt Thái Xương đã một câu định tính, Hoàng đế cũng đã hiểu rõ dưới tình huống, chỉ cần không phải mưu phản mưu phản, luôn có thể nghĩ biện pháp đảo qua được tới! Huống chi, có lẽ còn có thể nhân họa đắc phúc, quản lý bất ti một mực nắm ở trong tay?

Bởi vậy, lá rộng Hán cũng tốt, Bùi húc Cao Trạch chi cũng được, liên liên việc không liên quan đến mình Hộ Bộ thị lang Lý Trường Hồng cũng không có treo lên thật cao, mà là thuần một sắc đứng ra, đồng dạng ôm sự tình trên thân, lời lẽ chính nghĩa biểu thị hắn là nghiêm trị Ngô Nhân Nguyên.

Thấy Ngô Nhân Nguyên thất hồn lạc phách, như thối chó như cút không người dám đánh, thấy một đoàn quan lớn đại lão đầy đủ biểu lộ cái gì gọi là tương đồ mọi người đẩy, mà Việt lão thái gia lại lui sang một bên không lên tiếng, rõ ràng cũng không phải là hành quân lặng lẽ, mà là tại làm tiếp xuống một điểm cuối cùng trò vui nghỉ ngơi dưỡng sức, Việt Thiên Thu không khỏi hết sức khâm phục lão gia tử cái kia tràn đầy tinh thần cùng lực chiến đấu mạnh mẽ.

Hắn đang đang cân nhắc, tại cao quan môn tranh đoạt thành quả thắng lợi ngay miệng, hắn đột nhiên chỉ nghe lại truyền tới một cái thanh âm quen thuộc.

"Hoàng Thượng, dân nữ hồi xuân xem đệ tử Tô Thập Thất nói ra suy nghĩ của mình! Những năm này Hình bộ tổng bộ ti cùng điểm ti ở các nơi hoành hành bá đạo, động một tí cho quân nhân lập đặt tội danh, điều tra các môn phái hư thực bên ngoài, còn ở các nơi áp chế quan viên, điều tra việc ngầm, không từ bất cứ việc xấu nào, là hắn là thật tốt quản một chút!"

Tô Thập Thất cũng không biết mình làm sao lại đầu nóng lên đứng ra, hơn nữa còn ngay trước nhiều như vậy mệnh quan triều đình nói chuyện, có thể lúc này thật làm, nàng thấy ở giữa Hoàng đế sắc mặt hòa ái, một bên Đông Dương trưởng công chúa chẳng những không có tức giận, ngược lại còn khen thưởng giống như hưởng nàng nhẹ gạt đầu, trong nội tâm nàng lực lượng lập tức mạnh rất nhiều, thanh âm cũng càng thêm bình ổn lại.

"Mà lại, các môn phái nếu như thật có phạm pháp tiến hành, nghiêm trị phạm tội người, sư trưởng liên đới, truy đoạt lúc trước ban thưởng ruộng, hay hoặc là lệnh cưỡng chế niệm phong cửa hồi lỗi. . . Nhiều như rừng có rất nhiều biện pháp, tại sao phải dùng xoá tên giải tán loại thủ đoạn này? Dân nữ nghe nói, Bắc Yên đang chuẩn bị ngự tiền đại hội luận võ, nhưng làm đầu danh, lập thụ tam phẩm tướng quân! Nếu có môn phái chịu toàn phái dõ vào, lập tức cho ruộng tốt vạn mẫu!"

Đương nhiên, Việt lão thái gia cũng tốt, Đông Dương trưởng công chúa cũng tốt, Nghiêm Hủ cũng tốt, coi như trước đó đau nửa yêu Việt Thiên Thu cái này nhỏ nhỏ vẫn bồi, cũng không trở thành thật liên toàn bộ nói cho hắn biết năm đó sự tình phía sau ẩn tình, Việt Thiên Thu là biết sẽ có như thế một cái hắc thủ tồn tại. Còn kịch bản, mấy cái kia hẹp hòi đại nhân cũng chỉ nói cho hắn mấy cái giai đoạn tính tiết điểm, còn sót lại hắn liền một điểm cũng không biết.

Mà dù sao, hấn vẫn là xuyên tràng trọng yếu nhân vật, không phải diễn viên quần chúng.

Thừa dịp Nghiêm Hủ chính như cùng không biết võ nghệ thư sinh giống như liễu mạng bớp lấy Cao Trạch chi cổ, một đám lão đại nhân nhóm đang ngăn người đằng sau, đang dùng bùi húc cầm đầu tiến lên khuyên can, Việt Thiên Thu thừa cơ lạng lẽ tiến lên, kéo đã vừa mới ra sân qua, đầu ngọn gió lại bị Tô Thập Thất che lại Chu Tề Nguyệt, lập tức lui sang một bên.

Hắn đồ không có cảm thấy Chu Tề Nguyệt có gì có thể tiếc nuối. Tiểu nha đầu thân là Bạch Liên tông tạm thời thực quả cận tồn khổ chủ, chỉ cần lộ cái mặt, tỏ thái độ là đủ rồi. Ngược lại tại vị kia không cách nào can cương độc đoán Hoàng đế trước mặt lưu lại khắc sâu ấn tượng, cũng chưa chắc thấy là chuyện tốt.

Nhưng làm hôm nay vòng này bên trong, trọng yếu giống vậy Lưu Phương Viên cùng Đái Triền Ninh, như thể luân phiên vở kịch hát qua về sau, hấn làm sao có thể để cho hai người tiếp tục làm này quần chúng?

Giờ này khắc này, hấn thấy Tô Thập Thất cũng đã thôi lui đến Đông Dương trường công chúa bên người, lại bên cạnh một điểm thì là hôm nay vừa lúc mà gặp lại hoàn toàn chỉ là xem nào nhiệt Tề Nam Thiên cùng Tề phu nhân, hấn liền nhẹ giọng đối Chu Tề Nguyệt phân phó, sai khiến nàng đi Đông Dương trường công chúa cùng Tô Thập Thất bên kia, không câu nệ nói chút gì đó.

Chu Tề Nguyệt thoáng qua một cái đi, lập tức liền đi người khác quan tâm Nghiêm Hủ cùng Cao Trạch sự tình kiện bên ngoài thừa đặt cuộc ý lực, dù sao Bạch Liên tông cái cuối cùng bên ngoài cô nhi, so Lưu Phương Viên cái này có lẽ là xuất thân Huyền Dao đường đệ tử quan trọng hơn, dù sao lúc này đám người tập trung chính là thân là Huyền Dao đường chương môn đệ tử Nghiêm Hủ. Việt Thiên Thu tối khánh đắc kế, lập tức bắt động thanh sắc đi vào Lưu Phương Viên bên cạnh thân.

Nhìn thấy Lưu Phương Viên hai quả đấm nắm chặt, cắn chặt hàm răng, lại thoáng nhìn Đái Triền Ninh trên mặt không thấy ngày xưa vẫn nhả, chỉ có thỉnh linh tức giận, hấn liền biết chính mình tới đúng rồi. Hấn không nói lời gì một tay một cái kéo lại hai người, tại bọn hấn phản kháng trước đó liền trầm thấp nói một câu.

"Sư phụ trông mong một ngày này, đã trông mong rất lâu." Hấn đem thanh âm duy trì tại không nhưng bên cạnh hai người có thể nghe rõ, những người khác cũng có thể nghe thấy trình độ, "Chúng ta đứng tại đây mà vướng bận, đến phía sau đi nghe."

Đái Triền Ninh vốn muốn phản đối, có thể nghe Việt Thiên Thu có ý tứ là tránh đi người khác, còn có thể tiếp tục xem trận này giằng co, hấn liếc nhìn rất có thể tùy thời muốn lộ tẩy Lưu Phương Viên, sau cùng nhẹ gạt đầu. Có hấn ra tay giúp đỡ, Việt Thiên Thu nhẹ nhàng linh hoạt liền đem hai người dẫn tới mây mờ thiên hậu đầu cửa hồng, cách bình phong tiếp tục nhìn trộm trận này vở kịch.

Mà lúc này, Lưu Phương Viên còn tại nghiêng răng nghiêng lợi, Đái Triền Ninh lại nhìn không được thấp giọng hỏi: "Cửu công tử, ngươi là thế nào bái tại nghiêm. . . Nghiêm công tử môn hạ? Hấn thật sự là Huyền Dao đường chương môn đệ tử?"

Rốt cục tới rồi!

Việt Thiên Thu gánh nặng trong lòng liền được giải khai, trong miệng lại nói: "Nói đến, ta có thể tìm tới như thế một cái sư phụ, thực sự cũng ngay thẳng vừa vặn."

Việt Thiên Thu dùng nhất lời ít mà ý nhiều câu nói, nói một lần ngày đó tại cùng Thái Tự bên trong tìm tới Nghiêm Hủ lúc, Nghiêm Hủ xảo ngôn lệnh sắc lừa gạt người nhập môn nghèo túng, lúc này mới thôn thức không thôi nói: "Chờ đến ta bái sư đằng sau, biết sư phụ tâm tâm niệm niệm nhớ phục hưng Huyền Dao đường, trong lòng ta luôn có chút oán trách trường công chúa, nghĩ thầm nàng nếu là hoàng thượng muội muội, lại lớn như vậy thanh danh, làm sao liền đem Huyền Dao đường lưu tại Vô Phẩm lục ngăn ấy việc nhỏ cũng làm không được."

Đái Triền Ninh thấy Lưu Phương Viên mặt mũi tràn đầy đồng ý, cứ việc cũng là đồng dạng suy nghĩ, có thể lời lại không thể nói như vậy: "Có lẽ trường công chúa cũng có nỗi khổ tâm riêng của nàng."

"Đúng vậy a, sau này ta nghe nàng nói mới biết được, nàng không phải là không muốn, vậy mà cũng là không có cách nào."

Hấn đem Đông Dương trường công chúa lúc trước đứng ngoài quan sát cái kia một trường phong ba không ngừng pháp trường giết người lúc, cảm khái Huyền Dao đường đời cuối cùng Vân chương môn lời nói thuật lại một lần, lập tức nhìn cũng không nhìn hai đứa bé là biểu tình gì, lập tức vô cùng thoải mái hà giận giống như nở nụ cười.

"Không nghĩ tới gia gia cùng trường công chúa đều lợi hại như vậy, đúng là vào hôm nay cho sư phụ tìm cơ hội tốt như vậy!"

Phảng phất là nổi bật hấn câu nói này, Nghiêm Hủ đã đem Cao Trạch chi bớp được gần chết, mắt thấy nhanh không xong rồi. Không chỉ như thế, Nghiêm Lang quân còn hung mãnh đem hai cái lên lút kéo lệch khung quan viên cho vung ra một bên, lập tức lại rống lớn một tiếng.

"Cao Trạch chi, ngươi coi tuân võ làm thời điểm giống như Ngô Nhân Nguyên, không có ý tốt! Muốn cho Huyền Dao đường Vô Phẩm lục xoá tên, nhưng lại sợ quan địa phương cung cấp được chứng cứ không đủ, liền đem chủ ý đánh tới tăng đá lớn trại! Ngươi biết ngươi huynh trưởng không quen nhìn tăng đá lớn trại cái kia hai cái Huyền Dao đường xuất thân võ tướng, nhưng lại không chịu nổi bọn hấn nhiều lần có công huân, liền thừa dịp Bắc Yên xâm nhập, giữ lại cầu cứu người mang tin tức, không phải viện binh!"

Nghiêm Hủ thanh âm càng lúc càng lớn, đến cuối cùng cơ hồ là rít gào: "Không chỉ như thế, ngươi sợ ta hai vị kia sư huynh Lưu Tĩnh Huyền cùng mang tinh lan chết trận tăng đá lớn trại, đến lúc đó được một anh liệt nữ danh, đúng là âm thầm dung túng thương nhân bên trong thông Bắc Yên, đem hấn thể thất phụ mẫu tất cả đều đưa đi Bắc Yên, yên quân lúc này mới có thể tại công thành cuối cùng, tăng đá lớn trại hết lương vô binh lúc chiều hàng thành

công."

"Nếu không phải người này phủ đề tru trư độc kế, một trận tăng đá lớn trại đánh tới cuối cùng, Lưu Tĩnh Huyền mang tĩnh lan bên người 17 tên thân binh, như thế nào lại phần hận chủ tướng tao ngộ, sau cùng toàn bộ quy hàng! Cao Trạch chi, nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, Ngô Nhân Nguyên còn chẳng qua là tôn sùng phép nghiêm hình nặng, thời thời khắc khắc cảnh giác hiệp dùng võ phạm cấm, người lại bởi vì nhà ngoại cùng Huyền Dao đường một trận tranh đất kiện cáo thua, vẫn canh cánh trong lòng, dùng độc tính toán hại người!"

"Người này so không nhân duyên nhà chó đen càng thêm hèn hạ vô sỉ tiểu nhân!"

Nghe đến đó, Việt Thiên Thu liền đột nhiên biến sắc. Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Đại bá mẫu trong miệng đề cập qua hai vị kia tăng đã lớn trại thủ tướng, sư phụ từng canh cánh trong lòng cái kia hai cái sư huynh, cái gọi là đầu hàng địch lại có như vậy ân tình. Mà trước mắt cái này đã mặt trắng không râu, thân hình cao lớn, nhìn qua so Ngô Nhân Nguyên muốn lực tương tác lớn hơn hình bộ thị lang, lại làm qua loại này so Ngô Nhân Nguyên càng ti tiện sư tình.

Hắn nghiêng đầu đi nhìn xem sắc mặt trắng bệch Lưu Phương Viên cùng mang tỉnh lan, trên mặt biểu lộ rất khó coi.

"Sư phụ chưa từng nói cho ta biết, Huyền Dao đường còn có như thế hai vị trưởng bối. . . Có thể sư phụ trước đó tuy nói rời nhà trốn đi, có thể đi không bao xa, mà lại trước đó lại không tiền, khẳng định không tra được này chút chuyện cũ năm xưa, hơn phân nửa là Đông Dương trưởng công chúa thay hấn tra."

Bị gắt gao bóp cổ nói không ra lời lâu như vậy, Cao Trạch điểm cuối tại thừa dịp Nghiêm Hũ cảm xúc triệt để bùng nổ, dưới tay thoảng buông lỏng thời điểm, giãy dụa lấy ồn ào phản kích nói: "Hồ ngôn loạn ngữ, ngươi không có chứng cứ!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Chân tướng phơi bày (hạ)

? Nghiêm Hù hơi hơi ngẩn ngơ, lập tức cười lạnh một tiếng: "Ta là không có có nhân chứng vật chứng, nếu không ta đã sớm cho ngươi lợi hại nhìn! Ngươi cho rằng vận ngã Ngô Nhân Nguyên, ngươi liền có thể làm hình bộ thượng thư đúng hay không? Ta nhô vào, ta ngược lại muốn xem xem, hôm nay ta ở chỗ này trực tiếp đánh chết ngươi, ngươi còn có thể hay không làm cái này hình bộ thượng thư!"

Nghe được này cực kỳ tự kỷ khi chất phát biểu, Việt Thiên Thu lập tức án lấy cái trán, nhỏ giọng nói lầm bầm: "VẬY mà không có chứng cứ. . . Nói như vậy, sư phụ là chỉ muốn thật tốt đem người đánh một trận, căn bản không nghĩ tới bất luận cái gì hậu quả? Trường công chúa thể mà cũng từ hấn quấy rối. . . A, ta quên đi, trường công chúa hẳn là nghĩ đến ngược lại quay đầu đi khóc thái miếu, luôn có thể đem con trai cứu trở về. . ."

Quả lớn đạo lý, Lưu Phương Viên không hiểu, Đái Triển Ninh coi như so với hắn càng thành thực hơn một chút, kỳ thật cũng chỉ là cái hiểu cái không. Nhưng mà, Việt lão thái gia chính khí toà hơi nóng. Đông Dương trường công chúa dùng hành động thực tế lực biểu đạt đối Huyền Dao đường đã chết Vân chương môn áy náy, Chu Tề Nguyệt cùng Tô Thập Thất tuy là nữ tử lại một thân quân nhân khí khái, còn có Nghiêm Hủ cái kia không thể giả được thích võ nghệ, mặc dù xuất thân hiển quý, lại chỉ bằng một lời khí phách liền thay bọn hắn bậc cha chú biểu đạt chuyện bất bình, không khỏi là bọn hắn trước đó không nghĩ tới.

Liền liền Việt Thiên Thu, trước đó cũng dám đứng ra, đối đầu vị kia tại Bắc Yến cũng đồng dạng hung danh rất cao hình bộ thượng thư Ngô Nhân Nguyên!

Loại thời điểm này, chẳng lẽ ngàn dặm xa xôi mới vừa tới Kim Lăng bon hân, liền một đường đứng ngoài quan sát đến kết thúc?

Huống chi, trước mắt chỉ kém một kích cuối cùng mà thôi!

Tại Lưu Phụng Viên cái kia hi vọng dưới ánh mắt, Đái Triển Ninh hít một hơi thật sâu, lập tức đưa tay theo ngực kéo ra khỏi một cây dây đỏ, dây đỏ dưới đáy buộc lên một cây có chút hình thù kỳ quái kim loại bằng.

Lưu Phương Viên thấy thế, liền vui mừng quá đỗi, vội vàng cũng theo trên cổ của mình đã kéo xuống một kiện vật tương tự. Hắn tiếp nhận Đái Triển Ninh trong tay kim loại bóng, đem hợp lại cùng nhau.

Một mực nhìn chăm chú lên hai người Việt Thiên Thu mặc dù đã sớm biết có thứ này, lúc này đợi đến Đái Triển Ninh theo Lưu Phương Viên trong tay đem hộp lại cùng nhau kim loại bóng cầm tới, đưa tới trước mặt hắn, hắn không khỏi tò mò hỏi: "Đây là cái gì?"

Đái Triển Ninh trầm trọng kỳ sự nói: "Nghiêm công tử không có chứng cứ, nhưng chúng ta có năm đó chịu đời châu nơi đó Hình bộ điểm ti xui khiến, đem lưu mang hai vị gia quyến đưa đi Bắc Yên thương nhân thú nhận hình, có đời châu nơi đó vị kia Hình bộ điểm ti chủ sự bản cung, có cao hành chi cùng vị này chủ sự qua lại mật tín, có cao hành chi cùng Cao Trạch chi qua lại thư, còn có tảng đá lớn trại bị phá, huyết chiến kiệt lực, sau cùng chết vì tai nạn tướng sĩ hơn bảy trăm người liên danh huyết thư!"

Những vật này một phần là cha cùng Lưu thúc thúc nhọc nhằn khổ sở lấy được. . . Cũng có một bộ phận lớn là càn Từ gia dùng thủ đoạn phi thường, cha hẳn đều không thể xác nhận thật giả, bây giờ cũng chỉ có thể đánh cược một keo!

Cứ việc Chu Tể Nguyệt ẩn núp nóc nhà nghe được một chút tiếng gió thổi, nhưng Việt Thiên Thu thật nghe nói có loại này vật chứng tồn tại, hắn vẫn là hít sâu một hơi. Nhìn quanh ra ngoài ở giữa còn tại giằng co không xong, hắn liền nhẹ nhẹ hít một hơi, tốc độ cao suy nghĩ nên làm sao đem vật chứng đưa trước đi.

Hắn trước tiên hỏi: "Vừa mới Cao Trạch chi nâng lên mang Lưu Nhị vị tướng quân, là người cùng phụ thân của Lưu Phương Viên sao?"

Lưu Phương Viên vội vàng cướp lời nói: "Không sai, chính là ta cùng Trữ ca cha."

"Bọn hắn còn tại Bắc Yên?"

Thấy Đái Triển Ninh mặt mũi tràn đầy ngưng trọng gật đầu, Việt Thiên Thu liền quyết định thật nhanh nói: "Vậy các người ban đầu ở nhà của ta công trong, liền không nên báo ra tên đây đủ!"

Đái Triển Ninh trên mặt lộ ra mấy phần xấu hổ: "Ta cùng a tròn chỉ là hi vọng, sớm một chút nhìn thấy Việt lão thái gia, ít nhất cũng thám thính một thoáng hẳn đối cha ta cùng Lưu thúc thúc chân chính thái độ. . . Dù sao ta cùng a tròn cũng chỉ là cha cùng Lưu thúc thúc con út. . ."

Đúng thế, dựa theo tuổi tác đến xem, hai người hắn là Lưu Tĩnh Huyền cùng mang tính lan hai người rơi xuống phụ Bắc Yên đằng sau sinh. . .

Việt Thiên Thu trong lòng nghĩ như vậy, ngoài miệng lại nói: "Nhưng bất kể như thế nào, hôm nay các người không thể cứ như vậy ra ngoài, nếu không hai người các người cha tại Bắc Yên liền rất nguy hiểm! Như thế, nếu như các người đồng ý, đồ vật cho ta, ta đi lấy cho Tang Từ cô cô, lập tức xem như trưởng công chúa lấy được chứng cứ, đi lấy ngay bây giờ cho Hoàng Thượng!"

Lưu Phương Viên còn đang do dự, Đái Triển Ninh lại không cần suy nghĩ, trực tiếp đem đồ vật cho Việt Thiên Thu. Thấy hắn như thế tin cậy, Việt Thiên Thu mỉm cười, lập tức quay đầu từ sau đầu chuẩn đi. Không chờ một lúc, Đái Triển Ninh cùng Lưu Phương Viên hiển nhiên người theo một bên khác công tiến vào đến, xuất hiện ở tùy tùng đứng ở đó mà Tang Từ bên cạnh, cùng người nhỏ giọng nói thăm mấy câu cái gì, lập tức lại chuẩn đi.

Còn không đợi Việt Thiên Thu trở về, hai người cũng chỉ thấy Tang Từ sai bước đi ra ngoài, ngay tại vừa mới Chu Tể Nguyệt quỳ qua cái kia chỗ ngồi quỳ xuống: "Hoàng Thượng, Nghiêm công tử nói không có chứng cứ, nô tỳ chỗ này lại có!"

Lời này vừa nói ra, vừa mới còn sảo sảo nháo nháo mây mờ trời bên trong, lập tức lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch. Tại dạng này bầu không khí bên trong, Đông Dương trưởng công chúa bỏ qua một đồng lớn kinh hãi muốn chết ánh mắt, đứng là trực tiếp theo Hoàng đế bên người tới, nhận lấy Tang Từ nộp đồ vật.

Tang Từ biết đạo chúng nhân muốn biết chính là cái gì, lúc này thông dong nói ra: "Nô tỳ dâng tặng trưởng công chúa chi mệnh, điều tra việc này lâu nay. Bây giờ vật chứng chưa cầm vào phủ, này là một thanh mật hộp chia khoá, mà cái kia mật hộp chôn giấu địa phương, chỉ có trưởng công chúa cùng nô tỳ biết!"

Nghiêm Hủ biết mình lão nương Đông Dương trưởng công chúa tìm tới chứng cứ, đây bất quá là lý do, nhưng dù cho như thế, hắn vẫn như cũ khó nén trong lòng thoải mái. Hắn đang kinh hãi muốn chết Cao Trạch chi trên mặt hung hăng tới một quyền, lúc này mới buông lỏng tay ra, vừa lúc ha ha cười nói: "Chuyện này tại trong lòng ta đọng lại mười năm, không nghĩ tới lần này lại là có thể một buổi sáng được hiểu, thực sự thoải mái!"

Việt Tiểu Tử, người trộm kế hoạch của ta rồi nhà trốn đi lưu ta gánh trách nhiệm, bây giờ lại lại đưa sư huynh của ta hai đứa con trai trở về, trả một món nợ ân tình của ta, xem như chúng ta không ai nợ ai. Chờ ta quay đầu thay người dạy hảo nhi tử, lại để cho hắn tìm người tính sổ sách!

Việt lão thái gia khỏe miệng toát ra một tia cười lạnh, thấy bù húc mặt mũi tràn đầy trở tay không kịp, mấy người khác cũng là hai mặt nhìn nhau, hắn lúc này mới lần nữa đứng dậy, khom người thì lễ nói: "Hoàng Thượng, những năm này, Hình bộ theo Thượng thư đến thị lang, tất cả đều là từ năm đó tuần võ lâm mặc cho bên trên đi ra, bây giờ lại một cái tiếp một cái tuần ra này các loại tội trạng, thực sự để cho người ta thất vọng đau khổ. Dù để thấy lúc trước vì giám sát võ lâm tuần võ lâm chế độ, thật sự là truyền nọc độc vô tận."

Không đợi bù húc đám người phản bác, hắn liền rên rỉ khi còn nóng nói: "Vi mệnh có chiến tích, bị người tán dương thiết diện vô tư, liền trúng gài bên trong chọn xương cốt, liều mạng áp chế võ lâm, này chẳng lẽ chính là Thái tổ ban thưởng các đại môn phái ngự biên dự tính ban đầu? Thần khản cầu Hoàng Thượng, từ nay về sau, hình bộ thượng thư không cần tiếp tục muốn tuần võ lâm tư lịch, lại không theo tuần võ lâm tuyền, dùng cái này định là vĩnh chế!"

"Thần lại khản cầu Hoàng Thượng, triệu bên trên ba môn, bên trong sáu môn, bên dưới cửu môn tại Kim Lăng, một cái thương thảo trùng tu Võ Phàm lục, thứ hai chống lại Bắc Yên ngự tiền đại hội luận võ, ba thì, nhắc lại triều đình gia thưởng võ giả báo quốc chí tâm, nặng trừng phạt trước đó tội tệt triều đình tập tục bại hoại. Không bỏ ra nói Bắc Yên cái kia chân kim đất trống lời hứa, ít nhất cũng phải xuất ra làm năm Thái tổ hoàng đế quyết đoán tội!"

Mà Hoàng đế không có bởi vì Việt lão thái gia từ chối mà đòi hỏi người khác, mà là lần nữa hỏi một lần Việt lão thái gia liên quan tới hình bộ thượng thư ứng cử viên, cái kia sức mạnh phảng phất là nghĩ dồn hết sức lực đem chức vị này để lên đầu của mình hào tâm phúc đề cử người.

Việt Thiên Thu nhìn chằm chằm lần nữa thành mục tiêu công kích gia gia, nghĩ thầm tại bây giờ mấy cái này đại thần trong suy nghĩ, sau này làm thật đề nhất sự việc cần giải quyết liền là phòng cháy phòng trộm phòng Việt lão đầu.

Việt lão thái gia phảng phất không thấy cái kia một đồng lớn dung mạo khác nhau mặt, hơi hột nói: "Lão thần cho rằng, Hộ Bộ thị lang Lý Trường Hồng thật thích hợp."

Chỉ nhìn mấy cái kia đại thần đột nhiên ở giữa ánh mắt chuyển hướng, tập kích đến một người trung niên trên người, Việt Thiên Thu liền biết đây tuyệt đối là gia gia lần này tiến cử người. Hắn vốn cho rằng đối phương nếu là Hộ Bộ thị lang, tổng hẳn là gia gia tâm phúc, nếu không được cũng là phi thường quan hệ mật thiết cấp dưới, nhưng nhìn đến đối phương cái kia một mặt vẻ mặt mờ mịt, hắn liền biết chính mình hoàn toàn đoán sai.

Xem vị này biểu lộ, hận không thể đối chu vi những cái kia đại lão nhắc tay đầu hàng, sau đó thổ lộ chính mình tuyệt không vọng tưởng qua hình bộ thượng thư!

Việt Thiên Thu đều có thể nhìn ra được, Hoàng đế như thế nào lại nhìn không ra?

Không những đã nhìn ra, Hoàng đế còn lập tức tỉnh ngộ ra, chính mình là không hỏi, vị này Hộ bộ thượng thư lão đại nhân cũng sẽ tự mình tiến cử Lý Trường Hồng, bởi vậy đem ánh mắt của mọi người theo triệu tập các người trong đại môn phái, trùng tu Võ Phẩm lục, chuyển dời đến hình bộ thượng thư ứng cử viên chi tranh. Hắn rốt cục cảm nhận được, Việt lão thái gia cùng muội muội của mình Đông Dương trưởng công chúa vì sao không hề nghĩ rằng cảm xuống hình bộ thượng thư vị trí.

Không có như thế một cái mối câu nhường những cái kia tướng ăn khó coi gia hòa đi tranh đoạt, sao có thể làm đến một món đồ như vậy độ khó cao sự tình?

Dù sao, đây là muốn lật đổ Thái tông hướng những năm cuối định lập Võ Phẩm lục chế độ!

Đáng thương Hộ Bộ thị lang Lý Trường Hồng bị Việt lão thái gia một chiêu họa thủy đồng dẫn đánh cho vội vàng không kịp chuẩn bị, tại rơi vào đường cùng, hắn đột nhiên thấy được con mắt vụt sáng vụt sáng, tựa hồ đang ngăn người Việt Thiên Thu, liền như là bắt lấy một cọng cỏ cứu mạng, cuống quýt kêu lớn: "Hoàng Thượng cùng chư vị đại nhân quên không thành, chúng ta hôm nay không phải đến cho Việt lão đại người tôn nhi sinh nhật sao?"

Thấy một đám người trong nháy mắt như là bùn khắc Mộc tổ, tuy nói không biết mình là hay không có thể bình an đi qua cửa ải này, hắn vẫn là kiên trì nói: "Hoàng Thượng vì thế, còn nhường Trần công công đi trong cung nội khổ tuyền hạ lễ, làm sao lúc này tất cả đều đem chính sự đem quên đi?"

Lần này, đến phiên Việt Thiên Thu chính mình một mặt choáng váng. Hộ Bộ thị lang đại nhân ngài không phải đâu? So sánh với những cái kia triều đình việc lớn, ta cái này bảy tuổi tiểu hài nhi vô ích đi ra sinh nhật mới là chính sự? Coi như gia gia chơi một tay họa thủy đồng dẫn kẻ hay, có thể ngài này y dạng họa hồ lô liền có chút quá kém. . .

Nhưng lần này hắn còn chưa kịp mở miệng, lại chỉ nghe mấy tiếng cái tát vang dội âm thanh, lại xem xét, nguyên lai là còn ở trên bàn bên trên tiểu mập mập căn bản là không có xuống tới, lúc này đang ở vỗ tay.

"Đúng a đúng a, phụ hoàng, Thiên Thu khó khăn qua một lần sinh nhật, thế mà cứ như vậy bị pha trộn, muốn cho hắn đền bù tổn thất mới là!"

Phát hiện mình cái này xuyên tràng vậy mà thành ánh mắt tiêu điểm, Việt Thiên Thu vừa bức mình vừa buồn cười. Nhưng hắn liền sinh nhật của mình đều lấy ra hi sinh, lúc này dứt khoát đã xả tùy còn bên trên, nhanh như chớp chạy đến Việt lão thái gia trước mặt, cười mỉm nói: "Gia gia, nguyên lai là người đem Hoàng Thượng cùng chư vị lão đại nhân cùng nhau xin mời đi theo ta sinh nhật? Đây có thể thật sự là quá tốt, một hai ba bốn năm sáu bảy. . ."

Hắn từng cái đếm đi qua, cái cuối cùng đếm tới Hoàng đế trên đầu: "Đây không phải nói, ngoại trừ gia gia bên ngoài, còn có thể cho ta thêm vào 7 phần hạ lễ?"

"Lúc này ngươi lại phạm hồ đồ tính sai." Việt lão thái gia lược qua Hoàng đế, tiện tay một ngón tay đồng liêu, ngón tay tại Lý Trường Hồng trên người nhiều hơn nữa dừng lại một lát, mãi đến đối phương cực kỳ mất tự nhiên, hắn lúc này mới thắm thía nói, "Ngươi phải biết, trước đó Ngô Nhân Nguyên cùng Cao Trạch chỉ cái kia hai cái, cũng đều là Hoàng Thượng xuất tiền túi, theo hoàng gia nội khổ cho bọn hắn đem một phần tặng cho ngươi hạ lễ."

"Thì ra là thế." Việt Thiên Thu nắm đấm vừa gõ bàn tay, làm đáng chột hiểu ra, nhưng lập tức liền hướng về phía Hoàng đế cười nhẹ nhàng tới cái thật sâu vãi lạy.

"Đa tạ Hoàng Thượng thâm tình tình nghĩa thăm thiết, nhưng gia gia nói đến cái kia hai phần, ta nhưng bây giờ không dám thu, chỉ có thể trả lại cho Hoàng Thượng. Sư phụ là Huyền Dao đường chương môn đệ tử, ta là sư phụ đồ đệ, tuyệt không thu kẻ thù đồ vật! Chu cô nương là bằng hữu của ta, bằng hữu kẻ thù đưa đồ vật, ta cũng giống vậy không thể nhận!"

Vừa dứt lời, hắn cũng chỉ thấy một bóng người bạch bạch bạch theo bên người tiến lên, chờ thấy rõ ràng là tiểu mập mập, mà lại tiểu mập mập trực tiếp tại Hoàng đế bên người nắm lấy tay nũng nịu giả ngây thơ, tha là chính hắn tại căn dưới tình huống cũng có thể đem một bộ này dùng đến lộ hóa thuần thanh, vẫn là không nhìn được kinh sợ một hồi.

"Phụ hoàng, Thiên Thu nếu không cần, ngài liền chuyển cho nhi thần đi, nhi thần đưa cho hắn làm hạ lễ. Tốt xấu nhi thần vừa mới cũng cho Việt lão đại người tráng thanh sắc trợ uy, ngài cho nhi thần mặt mũi này, nhi thần đi ra gấp, hạ lễ là chuẩn bị, nhưng có chút quá mỏng!"

Nếu là còn nhìn không ra cái này chết tiêu mập mập đang liều mạng cùng nhà hấn rút ngắn quan hệ, hấn liền sống vô dụng rồi nhiều năm như vậy!

Không phải Nghiêm Hủ còn có ai?

Nói đến đây, hắn còn vẻ mặt bất thiện ngang Lý Trường Hồng liếc mắt, nhưng cái sau chỉ cảm thấy một hồi vô cùng lo sợ, không hiểu thấu.

Ta còn không phải hình bộ thượng thư nha! Xui xẻo Hộ Bộ thì lang đại nhân khóc không ra nước mắt. Ta hôm nay đến cùng trêu ai ghẹo ai!

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

? Hoàng kim cửu liên vòng một bộ, ngọc cầu một đôi, khóa vàng một cái, làm bằng đồng ma la tiểu nhân một tổ mười hai cái. .

Đại thái thái. . . Từ theo khuya ngày hôm trước vội vàng sau khi ra cửa, mãi đến hắt sáng nay đi phủ trường công chúa đều nghe nói còn không có trở về, đây là trở về phủ?

Nghĩ cho tới hôm nay phát sinh này một chuỗi sự tình, Việt Thiên Thu lập tức từ trên ghế nhảy xuống tới, không nói hai lời liền chạy vội ra ngoài. Làm vội vàng đi vào bên trong cửa sân, hắn cũng chỉ thấy Đại thái thái mang theo hướng về phía Nhị nương đi đến, trên mặt hiển nhiên có chút tiêu tụy cùng mệt mỏi.

Hắn mới đầu còn tưởng rằng Đại thái thái cái gọi là thăm bệnh là cái cớ, bây giờ thấy vị này Đại bá mẫu bộ dáng như thế, ngược lại có chút không xác định, liền vội vàng tiến lên đi chấp tay kêu một tiếng Đại bá mẫu. Nghĩ đến chính mình hôm nay gạt Việt Tú Nhất ra ngoài, kết quả lại để cho xui xẻo cháu trai no bụng bị dọa dẫm phát sợ, hắn không khỏi có chút chột dạ, lập tức rụt rụt đầu nói: "Trường An. . ."

Hắn này phân sau đoạn lời nói còn chưa nói đâu, Đại thái thái liền cười ngắt lời nói: "Ta vừa trở về không lâu, Trường An đem sự tình đại khái đều nói cho ta biết. Hắn tuổi còn nhỏ trải qua như thế một trận đại trận chiến, thế nào sợ sẽ là xem xem náo nhiệt, đôi hân sau này cũng có chỗ tốt. Người có thể mang lên hân, đủ để thấy các người thức cháu tình cảm, ta đó phải cảm ơn người mới là."

Cứ việc đôi Đại thái thái thông tình đạt lý cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nhưng người ta một chút cũng không có quái tội ý tứ, Việt Thiên Thu còn là có chút xấu hổ. Dù sao, Việt lão thái gia có thể không có khiến cho hắn đem Việt phủ Trọng trường tôn mang đến phủ công chúa gom góp loại kia thiên đại náo nhiệt.

"Đại bá mẫu không trách ta liền tốt, ta đó không nghĩ nhiều như vậy, chỉ muốn nếu là đánh lấy sinh nhật làm ngày trăng, xin mời mỗi một cái đều là người ngoài, chúng ta Việt gia người một nhà lại một cái đều không có, nhìn qua khó tránh khỏi không bình thường, kêu lên cùng ta tuổi tác tương tự Trường An, vậy liền nhìn qua rất tự nhiên. Nếu không, ta coi như đem Lưu Phương Viên cùng Đái Thiên Ninh đều kéo đi, bọn hắn cũng sẽ sinh nghi. . ."

"Tốt tốt, không cần nói rõ lý do, người là bang Lão thái gia làm việc, lại hi sinh lớn như vậy, ta làm sao lại trách người?"

Đại thái thái cười dùng hi sinh hai chữ treo ghẹo một thoáng Việt Thiên Thu, dùng ánh mắt ra hiệu hướng về phía Nhị nương lưu ở ngoài cửa, chính mình đi theo Việt Thiên Thu đi vào trong, lại là cảm khái vô hạn: "Ta cũng không nghĩ tới, Lão thái gia lần này cùng trưởng công chúa thương định đằng sau, động tác lại nhanh như vậy, đúng là đến muộn một bước, nếu không nếu là ta một khối đi cùng phủ công chúa nhìn một chút một màn kia, đời này cũng liền không tiếc."

Nàng nói đến tình chân ý thiết, lập tức ngừng đầu lên nhìn thoáng qua cái kia thu lại vãi đỏ hôn hôn cư ba chữ, nàng cũng có chút thần thò.

"Ta trước đó nghĩ đến người chỗ này đã có Huyền Dao đường lưu mang hai nhà tử đệ, Lão thái gia lại lưu lại Chu Tề Nguyệt, đột nhiên nhớ tới đi ta mẹ đề cập qua, phụ thân nàng từng nhiều địa học nghệ, cho nên nàng chứa chấp như Bạch Liên tông Huyền Dao đường như thế bị xóa tên môn phái còn sót lại mười cái cô nhi tại chính mình thôn trang bên trên, mới được người giáo tập bọn hắn võ nghệ, để tránh quên xuất thân của mình."

Thấy Đại thái thái sắc mặt âm trầm, Việt Thiên Thu không khỏi hơi hơi biến sắc: "Đại bá mẫu, chẳng lẽ những hài tử này. . ."

Đại thái thái xoa xoa khóe mắt, cười khổ lắc đầu: "Bọn nhỏ như thế nào, ta còn đến không kịp đi nhìn, nhưng ta cái kia đi lại là vừa lúc ở thấy ta phải đi hướng về phía Nhị nương lúc mắc bệnh. Ta vội vàng đi qua, trông nàng hai ngày, nàng cuối cùng vẫn là đi. Nàng những cái kia con cái đều là mềm yếu không có năng lực, cho nên nàng trước khi lâm chung, đem những hài tử này đều phó thác cho ta."

Việt Thiên Thu liền có chút lớn mồm hỏi. Hắn còn tưởng rằng Đại thái thái nửa đêm ra ngoài thăm bệnh là lấy cớ, không nghĩ tới là thật! Nghĩ đến cũng là, thời đại này cũng không so đời sau, cha mẹ già ông ngoại bà ngoại bị bệnh há mòn mòn ra, tất cả đều có thể lấy ra làm thành đủ loại xin phép nghỉ qua loa tắc trách lấy cớ, nào giống thời đại này hiếu chữ lớn như trời, dám cầm trường bối sinh bệnh tới lừa gạt người. . . Ha ha, vậy liền không chỉ nước bọt phun người chết bầm!

Hắn không hẳn sẽ an ủi người, nhưng nhìn Đại thái thái rõ ràng là thật đau lòng, muốn tới cùng vị kia đi quan hệ coi như không tệ, mà lúc trước gia gia già bệnh, hắn tại cảm kích sau tuy vừa bức mình vừa buồn cười, có thể lúc đầu còn không phải cảm giác đến tựa như trời sập?

Thế là, hắn chỉ có thể thấp giọng nói ra: "Đại bá mẫu, người không chết có thể sống lại, ngài cũng xin mời nén bi thương. . . Vị kia bà bà là cái lương thiện người tốt, nhất định sẽ vắng sinh cực lạc, kiếp sau càng nhiều hơn phúc nhiều thọ."

Bởi vì là đi qua đời, Đại thái thái muốn tang phục tháng năm, vừa mới sau khi trở về, đã thu hoạch văn bối cùng phía dưới vú già vô số an ủi, Việt Thiên Thu lời nói nghe cũng không lạ kỳ. Có thể nàng nhìn thấy Việt Thiên Thu cúi đầu, phảng phất cũng có chút cảm động lay động, trong lòng không khỏi kinh ngạc. Nàng sờ lên Việt Thiên Thu đầu, xưa nay nghiêm túc khuôn mặt đúng là càng ôn hòa một chút.

"Sự phụ người là Huyền Dao đường trưởng môn đệ tử, Chu cô nương lại là Bạch Liên tông thực quả cận tôn người thừa kế, chờ bọn hắn sau khi trở về, người cùng bọn hắn nói một câu, đến lúc đó có rảnh cùng ta một khối đi qua nhìn một chút, có hay không có không quen biết cũ, lại thương lượng một chút như thế nào an trí."

"Tốt!" Việt Thiên Thu một lời đáp ứng, lập tức lại cười hi hi nói, "Ta cũng cùng nhau đi!"

"Nói cho người chính là muốn người cùng nhau đi." Đại thái thái nhìn không được cười lên, "Nếu là không có người này nhất định nói chuyện tiểu cơ linh quỷ đồng hành, những cái kia hưởng qua lang bạt kỳ hồ, ăn nhờ ở đậu tư vị hài tử, một phần vạn không biết càng không tin sự phụ người cùng Chu cô nương đâu? Đến lúc đó, chuyện tốt biến thành chuyện xấu, ta chẳng phải là trắng đời đi hứa hẹn?"

Đại bá mẫu người nói thẳng ta nhất biết lừa dối là được rồi!

Việt Thiên Thu rất nhớ này nói gì, nhưng cuối cùng vẫn đem lời này xem như tán dương nhận. Đến đến hắn tự mình đem Đại thái thái đưa đến đường hẻm

hắn chỉ có thể khễ cần môi từ trong ngực xuất ra cùng loại, có chút đau lòng tím rưng.

Việt tứ gia mới không sẽ tốt vụng như vậy đến cấp đường con lẽ gặp mặt, quay đầu hắn không phải đem đòn trúc gậy trở về không thể!

Việt Thiên Thu thấy là một mặt ôn nhuận ngọc bài, xem màu sắc cùng hoa văn, đại khái giá trị cái mấy trăm châu, hắn lúc này mới đem đồ vật ước lượng hồi trở lại trong ngực.

Ân, có như thế điểm chỗ tốt còn tạm được, nhưng hắn còn mà làm theo điểm chuẩn bị!

Hắn cho tới bây giờ cũng không phải là không sợ trời không sợ đất người. Trước đó nhìn như hắn hồi hồi lá gan tặc lớn, liền Thượng Thư đại nhân râu hùm cũng dám vuốt một vuốt, có thể đó là bởi vì hắn ý có Việt lão thái gia cái này chỗ dựa, huống chi phần lớn đều là lão gia tử thư xác nhận giết đây.

Tại đáp ứng Phó Bách Hồ đằng sau, hắn đầu về phòng trước đuổi Lạc Hà đi Đại thái thái chỗ ấy báo cáo chuẩn bị, sau đó. . .

Hắn liền mang theo An Nhân Thanh cùng Từ Hạo!

Tuy nói này một nữ một nam từng đều không phải là kẻ tốt lành gì, nhưng tại Nghiêm Hù cùng Việt Ảnh tất cả đều không có ở đây dưới tình huống, đây là hắn có thể điều động cường đại nhất chiến lực. Còn chính hắn, trên người còn cất sự phụ bạn nhậu Tề Nam Thiên tặng dao găm, còn có một số không thể cho ai biết vũ khí bí mật.

Bởi vì Phó Bách Hồ nói muốn bí ẩn chút, Việt Thiên Thu liền biết nghe lời phải không có ngồi xe đi ra ngoài, mà là cùng An Nhân Thanh ngồi chung một ngựa. Về phần tại sao không phải cùng Từ Hạo cùng kỵ. . . Nguyên nhân rất đơn giản, hắn không thích cái kia cổ làm ra vẻ lão nam nhân!

Cứ việc vũ mị xinh đẹp An Nhân Thanh cũng đồng dạng không phải thiện nam tín nữ, nhưng tại hắn trong tiềm thức, a di dù sao cũng so chào đại thúc.

Tổng cộng ba kỵ người ra Việt phủ không bao lâu, liền lập tức lại có hai người vội vàng cưỡi ngựa xuất phủ, xem phương hướng đúng là hướng phía đằng trước Việt Thiên Thu đoàn người rồi đi phương hướng đuổi tới.

Lúc này đã qua thân đang (bốn giờ), Phó Bách Hồ dẫn đường, Việt Thiên Thu đám ba người hai kỵ ở phía sau đi theo, tại thành bên trong đường phố con đường nhỏ quanh đi quẩn lại có tới hai phút đồng hồ, Việt Thiên Thu còn chưa mở miệng, Từ Hạo trước hết tâm mặt: "Uy, người đây là tại đi vòng vào a? Kinh Thành này một mẫu ba phần đất, ta nhầm lẫn lại cũng có thể biết không phải đâu, người không chê lãng phí thời gian sao?"

Này nhanh hoàng hôn thời điểm đột nhiên chạy đến, Việt Thiên Thu còn thần thần bí bí không nói cho cùng ra ngoài làm gì, hắn quay đầu cần phải gánh trách! Việt lão thái gia cũng là một mực cười híp mắt, xưa nay không nói đánh phạt loại hình, làm sao Việt Ảnh cái kia luận bàn hai chữ hù chết người!

Hắn tự nghĩ võ nghệ cao minh, có thể mỗi lần đều bị đánh được không hề có lực hoàn thủ. Việt lão thái gia này cận vệ từ chỗ nào tìm đến?

Việt Thiên Thu không nghĩ tới yêu già bộ cao thủ kiểu lão Từ vẫn là cái bán đồ sống, nghĩ thầm mình ngược lại là có thể tiết kiệm chút chuyện, trong miệng lại đối An Nhân Thanh hỏi: "An cô cô, Từ lão sư nói chúng ta tại đi vòng vào, người thấy thế nào?"

An Nhân Thanh trên đường đi liền phát hiện Việt Thiên Thu thân thể nghiêng về phía trước, cơ hồ liền không chút lùi ra sau qua, bộ ngực sữa của mình trắng rất, có ý ngang nhiên xông qua, ngấm lại ** một cái mới bảy tuổi ranh con cũng thực đang lãng phí sắc đẹp của mình, lại thêm khắp nơi giằng co quy củ thể thống Đại thái thái thực sự cho nàng lưu lại quá lớn bóng ma tâm lý, cho nên nàng ngược lại xoắn xuýt.

Lúc này Việt Thiên Thu đặt câu hỏi, thất thần nàng cách chỉ chốc lát mới tỉnh ngộ, vội vàng thuận thế cười nói: "Ta này hiểu biết làm sao có thể cùng Từ lão sư so sánh? Giao gia, Từ lão sư thế nhưng là Truy Phong cốc cao thủ, người cũng đừng lừa gạt hắn!"

Phó Bách Hồ lúc này mới nhìn nhiều Từ Hạo liếc mắt, lập tức pha trò nói: "Cứu công tử, Từ lão sư, An cô cô, ta đây cũng không phải là đi vòng vào, là thành Kim Lăng thực sự quá lớn, ta mới đến, này trong thời gian ngắn có chút lạc đường. Cái này rốt cuộc tìm được đường, một hồi liền đến, ta cam đoan lập tức có thể tới!"

Việt Thiên Thu có thể sẽ không tin tưởng quỷ này lời nói.

Hắn vừa mới trước khi đi liền dặn dò Lạc Hà đi nhất định nước cư bám báo Đại thái thái, vì chính là cho mình nhiều một chút bảo hộ.

Vừa đến đi ra ngoài trước hướng về phía trường bồi báo cáo chuẩn bị, trở về Việt lão thái gia không đến mức lại ôm hắn đi qua tận tâm chi bảo.

Thứ hai, hắn cũng muốn thăm dò thăm dò lão gia tử có hay không có cái gì vững chắc cao thủ giao cho Đại thái thái trong tay, hay hoặc là Đại thái thái chính mình liền có dạng này thành viên tổ chức, đến lúc đó chỉ cần xem cùng lên đến người, liền có thể có cái trực quan trải nghiệm.

Đến mức thứ ba, vậy liền càng đơn giản hơn, cho dù mang theo An Nhân Thanh cùng Từ Hạo, nhưng hắn vẫn là lo lắng an toàn!

Thời đại này, mệnh cần gấp nhất, mất mạng liền cái gì cũng bị mất!

Nhưng điểm trọng yếu nhất là. . . Nếu như có thể đem Việt Tiểu Tứ xách trở về nhường Việt lão thái gia quả mãng một trận, nhìn xem cũng hết sức mạng cảm giác!

Có lẽ là bị Từ Hạo đã cảnh cáo, bị An Nhân Thanh nhắc nhở qua, tiếp xuống đoạn đường, Phó Bách Hồ không tiếp tục đi loạn, sau cùng đem Việt

Thiên Thu một nhóm ba người tới một đầu đường phố.

Cùng Việt Thiên Thu trước đó cho rằng yên lặng chỗ không người khác biệt, đây cũng là một đầu vô cùng náo nhiệt người đến người đi đường phố, khắp nơi đèn lớn lồng đỏ treo thật cao, oanh thanh yến ngữ, sáo trúc quản dây cung không dứt, chỉ nhìn nghênh đón mang đến những cái kia trang điểm lộng lẫy nữ tử, đây là cái gì chỗ, vậy liền rất rõ ràng. Việt Thiên Thu khóe miệng đang run rẩy, sau lưng liền truyền đến An Nhân Thanh thanh âm

"Đây là trăm hoa đường phố? Chắc chắn, đây chính là nhà chứa tụ tập địa phương."

An Nhân Thanh thấy Việt Thiên Thu nghiêng đầu lại, nàng đột nhiên rất muốn nhìn một cái này bảy tuổi yêu nghiệt em bé xấu hổ tắt tiếng đáng vẽ, liền nháy nháy mắt.

"Cửu công tử, trong thành Kim Lăng có tam đại vui đùa thánh địa, hết thấy đều giảng cứu lịch sự tao nhã bình thu phường, nghĩ nghe cái gì từ khúc nhìn cái gì trò vui đều có trăm hoa đường phố, còn có liên là chỉ cần tiêu xài mấy đồng tiền liền có thể tận hứng mà về bên dưới 9 lầu. Nay trăm hoa đường phố có tạp kỹ, có ca múa, có bất kỳ vui đùa địa phương, nhưng nhiều nhất là đủ loại màu sắc hình dạng nữ nhân."

Không phải liên là xa hoa truy lạc cái kia chỗ ngồi sao?

Việt Thiên Thu biểu thị bình tĩnh, có thể nghĩ đến tiện nghi lão cha thế mà pha trộn ở chỗ này, hẳn nhin không được có chút nổi giận, lần này nhìn về phía Phó Bách Hồ ánh mắt cũng có chút bất thiện. Mà Phó Bách Hồ chẳng những giả dạng làm không nhìn thấy, còn đáp chời hóng mát hết nhìn đông tới nhìn tây, một bộ hơi có chút lăm la lăm lét đáng vẻ. Bởi vì dừng lại thời gian hơi dài, bọn hắn một chuyến này 4 người nhất thời hấp dẫn vô số ánh mắt của người đi đường.

Nghe cũng biết, tại đây loại phú quý động tiêu tiền, một cái nhìn xem rõ ràng là bảo tiêu tùy tùng —— Phó Bách Hồ; một cái mặt mũi tràn đầy thư quyền khí giống như là tây tịch phu tử —— Từ Hạo; một cái yêu mị được không giống lắm nhà lành thiếu phụ —— An Nhân Thanh. . . Loại này tổ hợp ba người, đã đủ quý dị. Chỉ khi nào lại thêm bảy tuổi Việt Thiên Thu, không có người nghe được rõ ràng những người này là tới làm gì.

Coi như hôm nay Việt Thiên Thu ăn mặc rất điệu thấp, trên người phối sức hết thầy lấy xuống, nhưng hấn ngồi tại An Nhân Thanh trước người, lại bởi vì những năm này sinh hoạt bất tri bất giác liền toát ra vênh mặt hất hàm sai khiến phái đoàn, không có ai sẽ cho rằng, hấn chỉ là cái thư đồng hoặc gã sai vặt.

Ngay tại Việt Thiên Thu đối với rất nhiều tường tận xem xét dò xét ánh mắt đã sắp không chịu được thời điểm, hần đột nhiên phát hiện một nhà công sân trước lên rối loạn, theo sát lấy, năm sáu cái tầm hoan tác nhạc phú gia công tử giống như người trẻ tuổi cùng tùy tùng của bọn hắn chặt vật không chịu nổi từ giữa đầu chảy ra, có người đứng vững chỉ sau đó xoay người liền muốn quát mắng, nhưng lại bị đồng bạn kéo lại liêu mang khuyên giải.

Thấy điều này hiển nhiên là cũ thanh lâu sờ quán tranh giành tình nhân, Việt Thiên Thu nguyên bản hết sức không thèm để ý, thật không nghĩ đến Phó Bách Hồ lập tức giục ngựa tiến lên, Từ Hạo cũng sờ đằng sau liền đi theo, thế là, hắn cũng chỉ có thể đầy bụng nói thầm tùy ý An Nhân Thanh theo đuổi. Chờ đến viên kia đang trước, hắn liền nghe đến mấy cái kẻ bại phàn nàn tiếng.

"Mẹ nó, lại là một đám Bắc Lỗ!"

"Xuyt, nhỏ giọng một chút, người ta tốt xấu là sứ giả! Nghe nói Bắc Yến toàn bộ sứ đoàn tới hai ba mươi con người."

"Nhường một đám Bắc Lỗ chiếm trăm hoa trên đường nổi tiếng nhất hai vị thủ lĩnh nghề nghiệp, thật biệt khuất!"

"Thật hân không thể trong triều vi nào lão đại nhân ra giấy nhắn tin, đem phù thủ lĩnh nghề nghiệp cùng trắng thủ lĩnh nghề nghiệp đều xin mời đi qua!"

Việt Thiên Thu thế mới biết chiếm ngôi vị này đuổi người, đúng là nhường Việt lão thái gia trước đó cùng Binh bộ Thượng thư tranh chấp không xuống huy quyền trong hướng Bắc Yến sứ đoàn. Hẳn lập tức nghĩ đến một loại nào đó để cho người ta không thể tưởng tượng khả năng, không khỏi nhìn về phía Phó Bách Hộ.

Tiền nghi lão cha bản sư không có lớn như vậy a? Thế mà có thể trà trộn vào lần này nghe nói quy cách khá cao Bắc Yến sứ đoàn?

Nếu như hấn nhớ không lầm, tên kia tại Bắc Yến là trộn lẫn lùm cỏ, làm đại khẩu, không phải trộn lẫn quan trường, làm đại quan a?

Phó Bách Hồ là đang đùa hấn? Vẫn là tiện nghi lão cha lá thư này căn bản chính là đang đùa Việt gia tất cả mọi người?

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Xuân sắc cùng nhảy tường

? Tại tuần một sắc treo đèn lồng đỏ trăm hoa đường phố, thanh bình quán là có chút chỗ đặc thù. Nguyên nhân rất đơn giản, chỗ này có cả con đường bên trên nổi danh nhất hai vị thủ lĩnh nghề nghiệp, phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh.

Hai người là cùng một cái chủ chứa thu dưỡng, lại là cùng một ngày xuất đạo, hết lần này tới lần khác lại không có có trở thành lẫn nhau ganh đua tranh giành từ địch, mà là vẫn luôn như là hồi nhỏ như vậy thân cận như là tỷ muội, tại chủ chứa sau khi qua đời, các nàng lại một khối chống đỡ lên thanh bình quán. Theo mười lăm tuổi chính thức gặp khách, cho tới bây giờ mười tám tuổi, ba năm qua, hai người lại vẫn luôn là thanh quan nhân.

Muốn tìm mỹ nhân một đêm hào khách vùng tiền như rác, trong thành Kim Lăng cũng có con em quyền quý buông lời tất yếu nạp các nàng hồi phù, có thể hai người đứng là vô cùng kì diệu qua một đạo lại một đạo khổ sở kênh mương khảm, khó khăn bảo vệ rõ ràng thân thể. Dùng tỷ muội hai bí mật thương lượng lời nói tới nói, đợi đến lúc thời cơ chín mùi, vậy liền già chết rồi đi, cầm lấy số tiền kia đi song túc song tề.

Không sai, ai cũng không biết, tiếng tăm lừng lẫy trăm hoa đường phố hai đại thủ lĩnh nghề nghiệp, ưa thích không là nam nhân, mà là lẫn nhau.

Nhưng bây giờ, phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh phát hiện, các nàng cho tới nay vật lộn bảo vệ đồ vật, rất có thể giữ không được. Những cái kia tại quyền quý công tử, phù thương thổ hào trên người lẫn nào cũng đứng ôn nhu thủ đoạn, hờn dỗi nụ cười, tại đây bảy Bắc Lỗ trên thân, hết thấy không làm được! Từ lúc những người này vào cửa bắt đầu, liền bắt đầu dùng đủ loại thủ đoạn xua đuổi khách nhân khác, đến cuối cùng càng là đóng lại cửa sân.

Trước sau như một là trăm hoa trên đường một đạo trong veo dòng nước thanh bình quán, lúc nào gặp phải dạng này nhục nhã!

Càng đáng sợ chính là, này chút Bắc Lỗ thân thể cường tráng, say rượu đằng sau liền bắt đầu lại là hát, lại là nhảy, còn cường bách các nàng kết cục tương bồi, chân tay lỏng ngóng động tác liền không có ít qua. Dù cho phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh đều là học qua một điểm thô thiển võ nghệ người, vậy liền không chỉ là bị chiếm tiện nghi đơn giản như vậy. Không thể nhịn được nữa, phù Trình Trình mượn đi dưới bếp thức thịt rượu, lôi kéo Bạch Thanh Thanh liền chạy ra khỏi phòng.

Chờ thật đi vào cửa phòng bếp, phân phó đầu bếp nữ tự mình đi đưa thịt rượu,捏 mắt nhìn chu vi không ai, Bạch Thanh Thanh mới mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Tỷ tỷ, lần này làm sao bây giờ? Những cái kia Bắc Lỗ cũng không giống như bình thường những khách nhân kia dễ nói chuyện, vừa mới cứ như vậy một hồi, ta suýt nữa bị bọn hắn xé quần áo!"

"Nhịn một chút. . ." Phù Trình Trình hít một hơi thật sâu, có thể chính mình cũng không nhịn được run lấy lấy. Vì trấn định lại, hắn đột nhiên một thanh đề xuống Bạch Thanh Thanh bả vai, lần này tiếp xúc, hai người liền đều cảm giác cả người giống như giống như lửa thiêu.

Trước đó đối những Bắc Yên đó người căm ghét, cùng với lúc trước lẫn nhau những cái kia thề non hẹn biển lập tức nổi lên trong lòng, cũng không cần ai chủ động, hai người trong nháy mắt liền chăm chú đang ôm nhau, sau một khắc, đỏ mặt Bạch Thanh Thanh liền chủ động hướng về phía phù Trình Trình xích lại gần tới.

Có thể hết lần này tới lần khác ngay tại tình này nồng thắm thời khắc, hai người đột nhiên chỉ nghe một cái như là quả cân giống như đồng một tiếng. Hoảng hoảng trương trương các nàng lập tức tách ra, theo tiếng kêu nhìn lại, cũng chỉ thấy một cái nho nhỏ bóng người rơi vào trên mặt đất. Trợn mắt hốc mồm các nàng xem lấy người lung la lung lay đứng dậy, nghe rằng trợn mắt nhảy rạo rạo, lập tức liền cùng các nàng hai ánh mắt đối mắt.

"Thật có lỗi thật có lỗi, quấy rầy hai vị cô nương chuyện tốt." Việt Thiên Thu một mặt pha trò một mặt chấp tay, lập tức liền ngừng đầu hướng về phía đình đầu quát khẽ nói, "An cô cô, người nhìn đủ chưa, còn không xuống?"

"Liền tới thì tới."

Theo cái thanh âm này, một bóng người theo đầu tường đột nhiên hạ xuống, mặc dù không bằng Nghiêm Hủ ngày thường đi tới đi lui tiêu sái phiêu nhiên, nhưng Việt Thiên Thu xem ra, cái kia tổng so với chính mình vừa mới suýt nữa rơi vào cái bờ móng hướng về sau bình sa lạc nhận thức mạnh hơn nhiều. Mà càng làm cho hắn buồn bực là, vừa mới hai vị kia trình diễn kinh bạo một màn mỗi người mỗi vẻ thiếu nữ, nhìn về phía An Nhân Thanh ánh mắt tràn đầy kinh diễm.

Hắn không thể không tăng tăng tăng hăng một cái, đem đối diện hai vị kia tâm thần cho kéo lại, lập tức mới cười hi hi chấp tay một cái nói: "Xin hỏi hai vị cô nương, có phải là hay không này thanh bình quán phù thủ lĩnh nghề nghiệp cùng trắng thủ lĩnh nghề nghiệp?"

Không phải cũng không quan hệ, nhìn các nàng cái kia thanh lệ thoát tục dung mạo, tóm lại là này thanh bình quán có mặt mũi!

Sau một khắc Việt Thiên Thu liền phát hiện, hắn những ngày này phàm là nhận thức liền cho tới bây giờ không có sai lầm cái miệng đó, lần nữa một câu thành sấm!

"Tiện thiếp đúng là phù Trình Trình, đây là tiện thiếp muội muội Bạch Thanh Thanh."

Cứ việc Việt Thiên Thu cùng An Nhân Thanh là dùng nhảy tường loại này cực kỳ quý dị phương thức tiến đến, mặc dù bọn hắn thấy được chính mình tỷ muội hai người thân mật một màn, có thể bên ngoài bây giờ có Bắc Yên những cái kia nam nhân đáng ghét tại, mà này một cái thiếu phụ và một đứa bé

tổ hợp thấy thế nào đều so sánh ôn hòa vô hại, bởi vậy phù Trình Trình thật không có tấm mặt quát mắng, ngược lại Kiều Kiều ôn nhu tự giới thiệu mình hai người.

"Hạnh ngộ hạnh ngộ." Việt Thiên Thu lần nữa chấp tay, nghe được phía sau lưng truyền đến An Nhân Thanh phốc một tiếng, hần liền tức giận quay đầu lại hung hăng trừng người khác liếc mắt.

Nếu là người vừa mới cái kia buông lỏng tay, ta té ra cái vấn đề đến, quay đầu người chờ cái mộng nở hoa đi!

Thấy An Nhân Thanh lập tức thu lại nụ cười khoanh tay đứng hầu, một bộ dáng hoàng an phận bộ dáng, Việt Thiên Thu liền có chút nghiêng răng, quay đầu nhưng lại đối phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh hát cái lớn ừ: "Nguyên lai đúng là phù cô nương cùng Bạch cô nương, tiểu tử này toa hữu lễ."

An Nhân Thanh không nghĩ tới Việt Thiên Thu tại những cái kia quan to hiển quý trước mặt cũng là động một tí miệng lưỡi bén nhọn, lúc này đối hai vị này nhìn như có thụ nhiệt phùng, kỳ thật lại ti tiện thấp ** khách khí, không khỏi lần nữa đối cái nhìn đối đưa bé này cách nhìn.

Nàng còn như vậy, phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh liền càng thêm kinh dị. Các nàng không có xuất đạo liền bắt đầu tại rèm phía sau quan sát khách nhân, xuất đạo ba năm này càng là không biết tiếp đãi nhiều ít từ nam chí bắc người, dù cho ở giữa cũng không có Việt Thiên Thu như thế tuổi tác tiểu hài, nhưng từ người quần áo cách cư xử ăn nói bên trong đánh giá ra thân lai lịch, đây cũng là môn bất buộc.

Chính vì vậy, phù Trình Trình thứ liếc mắt liền nhìn ra, Việt Thiên Thu xuất thân không phú thì quý, có thể An Nhân Thanh liền không đồng dạng, lần đầu tiên kinh diễm qua đi, nàng liền theo cái kia phiêu hốt ánh mắt cùng với chẳng phải thuần phục trong cử chỉ phán đoán, đó là cái xảo quyết giỏi thay đổi nữ nhân.

Cho nên, dạng này tổ hợp dùng phương thức như vậy chạy vào thanh bình quán, phù Trình Trình nghĩ phá đầu đầu nghĩ mãi mà không rõ.

Nàng đều còn như vậy, Bạch Thanh Thanh không bằng nàng nhảy bén giỏi thay đổi, vậy thì càng thêm nghĩ mãi mà không rõ. Đi theo tý tý đáp lễ qua đi, Bạch Thanh Thanh liền trước mở miệng hỏi: "Tiểu công tử đến ta thanh bình quán tới làm cái gì?"

Việt Thiên Thu rất nghĩ đến một câu vang dội tim cha, sau đó xem người khác rơi xuống một chỗ trống mắt, có thể Việt Tiểu Tử nếu quả như thật trốn lẫn Bắc Yến trong sứ đoàn, cái kia lại là không tốt lộ ra, cho nên hần lúc này chỉ có tại trong bụng mắng to vừa mới lấy có đi thông tri Việt tứ gia, sau đó lưu được không còn hình bóng Phó Bách Hồ.

Hần lúc ấy cũng là có thể kiểm soát trực tiếp nửa đường bỏ cuộc, nhưng hần theo cùng Nghiêm Hù liên hệ kinh nghiệm, lại thêm Việt Tiểu Tử trước đó cái kia không theo lễ thường ra bài phong cách hành sự đến xem, bản năng cảm thấy này nếu là quay đầu bước đi, tiện nghi lão cha còn không biết xảy ra cái gì yêu thiếu thân. Cho nên cắn răng một cái, hần liền phái Từ Hạo tại bên ngoài trông chừng, nhưng An Nhân Thanh mang theo chính mình trào tường.

Nhưng mà, loại này nguyên do tự mình biết là được, hần làm sao không có khả năng đối phù trắng hai người nói thật?

Hần con người đảo một vòng, cũng không trả lời Bạch Thanh Thanh vấn đề, mà là phối hợp hỏi: "Hai vị cô nương có phải hay không đối đẳng trước Bắc Yến sứ đoàn hết sức phiền não?"

Nếu như là người trưởng thành hỏi loại vấn đề này, phù Trình Trình cùng Bạch Phi Phi còn muốn do dự một chút, có thể mở miệng hỏi thăm nếu là cái tiểu hài tử, tự nghĩ vừa mới lại bị người nhìn lại như thế một màn, phù Trình Trình trên mặt hơi đỏ lên, cuối cùng vẫn là sáng khoái thừa nhận nói: "Không tệ, này chút Bắc Lỗ tự cao vũ lực cùng thân phận, đóng cửa lại tới làm xằng làm bậy, ta cùng muội muội thực sự chán ghét bọn hần."

Lúc nói lời này, nàng lộ ra diễm đam đáng yêu, đúng là bất tri bất giác dùng tới bình thường đối phó nam nhân trưởng thành bộ kia. Trong tiềm thức, nàng lơ mơ cảm thấy, trước mặt đứa bé này cũng có thể cho nàng giải quyết một chút vấn đề.

Việt Thiên Thu xác thực dự định thay người giải quyết một chút vấn đề. Hần cũng không quay đầu lại vờn tay, nhưng là đứng sau lưng An Nhân Thanh nói ra: "An cô cô, mộng hần được."

An Nhân Thanh liền cứ thế tại chỗ ấy, một hồi lâu mới tức đến nổ phôi nói: "Ta làm sao có đồ chơi kia!"

"Cô cô lúc trước không phải khách giang hồ bán hiệu?" Việt Thiên Thu nghiêng đầu sang chỗ khác, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, "Mộng hần được cùng ba đệ, này không phải là khách giang hồ bán hiệu thiết yếu sao? Đây chính là sự phụ nói."

Xin lỗi rồi sự phụ, quay đầu ta thay người bắt đến Việt Tiểu Tử lại cùng người bồi tội!

An Nhân Thanh liền chịu chán nản, lại cũng chỉ dám ở trong lòng mắng to Nghiêm Hù lộn xộn cái gì đều dạy cho đồ đệ. Nàng lão đại không tình nguyện từ trong ngực móc ra một bao thuốc bột, thấy Việt Thiên Thu đưa tay liền muốn tiếp, nàng không khỏi lập tức rút trở về, quặm mặt lại nói: "Đây chính là có thể thuốc đồ nước trâu mãnh được, xảy ra chuyện ta không chịu trách nhiệm!"

"Được được, ta phụ trách!"

Việt Thiên Thu đưa tay liền giành lấy đồ vật, chờ quay đầu thấy phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh một mặt ngốc trệ, hần liền đi ra phía trước, lời lẽ chính nghĩa nói: "Hai vị cô nương, Bắc Yến đám người kia thật sự là quá không coi ai ra gì, vậy mà không đem Kim Lăng trăm hoa đường phở hai vị thủ lĩnh nghề nghiệp để vào mắt! Đã như vậy, chúng ta liền cho bọn hần đặt bẫy!"

"Dẫn đường, chính chúng ta đi chuyển!"

Thấy đại hán kia một tiếng mời đến, lập tức có năm sáu người đứng dậy, phù Trình Trình không khỏi thầm nghĩ đứa bé kia cũng là thông minh, vậy mà không có ý định tại trong bầu rượu trước hạ được, nếu không lúc này liền để lộ.

Nàng vội vàng hướng An Nhân Thanh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, mắt thấy vị này đột nhiên lại trở nên đoan trang nghiêm túc nữ nhân nhận những đại hán này đi qua, không cần một hồi, liền dời rất nhiều vò rượu tới, nàng liền vội vàng cười đưa ra một đề nghị khác.

"Các vị gia đều là tửu lượng giỏi, những cái kia chén nhỏ ít rượu ngon đèn không khỏi không thú vị, đổi chén lớn tới như thế nào?"

"Rất tốt, liền chén lớn!"

Thượng thủ đang bên trong một cái mặt vuông thô hào Đại Hán vỗ bàn một cái, giải quyết dứt khoát, có thể bên cạnh một cái mặt mũi tràn đầy uể oải thanh niên lại đánh một cái ngáp: "Không được, ta trước đó đã uống không ít, không xiết tửu lực, để cho ta ngủ trước lại. . ."

Mắt thấy người nói nói lấy liền trực tiếp một đầu nện trên bàn, giấy lát liền phát ra không nhỏ tiếng ngáy, thô hào Đại Hán đầu tiên là sững sờ, lập tức liền tức đến nổi phôi mắng lên mẹ đến, lại là thuần khiết Bắc Yên giọng quan. Phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh tự nhiên một câu đều nghe không hiểu, An Nhân Thanh lại vênh tai, con mắt lóe lên lóe lên.

Ai cũng không biết, nàng đúng là có thể nghe hiểu này Bắc Yên giọng quan!

"Phải chết mặt trắng nhỏ, đi nữ nhân đường đi thẳng lên tới làm phó sứ, còn cả ngày đối ta cái này chính sứ khoa tay múa chân, nếu không phải xem ở. . . trên mặt mũi, lão tử đã sớm một đao làm thịt ngươi này liên rượu cũng uống không được mặt trắng nhỏ!"

Thấy những người khác cười vang, có phụ họa, có khuyên giải, nhưng phần lớn nhìn qua đều cùng cái kia không xiết tửu lực mặt trắng nhỏ không hòa thuận, An Nhân Thanh âm thầm tính toán, tâm muốn quay đầu muốn làm sao tại Việt Thiên Thu trước mặt mượn này một chuyện vật tình thừa nước đục thả câu, để tránh cái kia yêu nghiệt tiểu hài nhi xem nàng như thành bình thường vũ giả như vậy phân công.

Nhưng rất nhanh, nàng liền tạm thời bỏ xuống những tạp niệm này, theo phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh bốn phía đưa lên bát nước lớn, từng cái khuyên uống.

Đến mức mộng hân được, dĩ nhiên không phải bên dưới tại vò rượu bên trong, cũng không phải bên dưới tại trong chén, mà là đi qua nàng cái này mắt nhìn sáu hướng tại nghe tám phương, dùng cực kỳ tinh diệu thủ pháp hiện trường hạ được.

Tuy nói phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh ba vòng xuống tới, bị người chăm chút thật sự là hết sức không ít, nhưng tại An Nhân Thanh khúc ý điều dưỡng chăm sóc dưới, cuối cùng không có thiệt thòi lớn. Nhưng làm An Nhân Thanh còn tại cái kia trọng điểm chăm sóc trong đó hai cái nhìn qua liền rất cao thủ gia hỏa, hai người bọn họ thì đến ở giữa cái kia thô hào Đại Hán trước mặt lúc, hai người còn chưa kịp suy nghĩ đồ ngon đồ ngọt hống người, liền bị lập tức lôi kéo tới.

Sau một khắc, cũng chỉ nghe một tiếng vang dội xé vải âm thanh, Bạch Thanh Thanh áo ngoài lập tức bị xé mở, một đôi cao ngất thỏ ngọc run run rẩy rẩy hoàn toàn lộ ra.

Dọa đến hồn phi phách tán nàng vô ý thức muốn kêu la, lại bị đại hán kia trực tiếp dùng ít rượu ngon đèn nhét ngừng miệng. Mắt thấy đối phương cái kia thô lỗ tay liền muốn luồn vào chính mình bí ẩn chỗ, phù Trình Trình cũng dọa đến run lập cập, Bạch Thanh Thanh không khỏi hoàn toàn tuyệt vọng.

Đúng vào lúc này, nàng đột nhiên nghe được một cái nhẹ nhàng tiếng vỗ tay. Dù cho đã mắt thấy rõ ràng khó đảm bảo, nàng vẫn là kim lòng không được ôm một điểm cuối cùng kỳ vọng nhìn sang. Cũng chỉ thấy vỗ tay đúng là An Nhân Thanh, theo thanh âm thanh thúy kia, bốn tòa những cái kia vừa mới làm âm ỉ không nghĩ Đại Hán một cái tiếp một cái ngã xuống đất, cực kỳ giống bị nhẹ nhàng đập đổ quân bài.

Thấy không ổn, ở giữa cái kia thô hào Đại Hán lại cũng không lo được khinh nhờn chơi gái, thô lỗ đẩy ra Bạch Thanh Thanh đằng sau bỗng nhiên đứng dậy. Nhưng lại tại hần đứng thẳng người trong một chớp mắt, đột nhiên cảm thấy trời đất quay cuồng, lại là đồng dạng chán nản cảm ngã xuống.

Thấy cảnh này, An Nhân Thanh thấy phù Trình Trình mừng rỡ, Bạch Thanh Thanh thì bụng bít lấy vật áo trước vui đến phát khóc, nàng lúc này mới cười mím nói: "Này tình chuẩn hạ được công phu, lão nương cũng không biết luyện bao nhiêu năm, đừng nói một cái Bắc Yên chính sứ, liền là võ lâm đệ nhất cao thủ tới, cũng chưa chắc tránh thoát được! Cái tên này đứng trước uống toan cũng không có vấn đề gì, có thể sau này túi kia lấy mộng hân được lập hoàn tan, hần uống vào tất cả đều là nạp liệu rượu, chỉ bằng cái kia uống rượu như uống nước tư thế, lúc này không ngã lúc nào đó?"

Vừa dứt lời, lớn như vậy trong thính đường lần nữa truyền đến không nhẹ không nặng tiếng vỗ tay. An Nhân Thanh cái kia tươi cười đắc ý lập tức cứng ở trên mặt, mà so với nàng càng thêm hoảng sợ, thì là phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh.

Hai cái từng phương danh rất cao trăm hoa đường phó thủ lĩnh nghề nghiệp, cứng đờ xoay xoay cổ hướng bên cạnh một tịch nhìn sang, cũng chỉ thấy vừa mới cái kia mượn say thiếp đi lười biếng thanh niên, lúc này vừa lúc ngồi thẳng người, lười biếng duỗi lưng một cái.

"Hạ được thủ pháp không sai."

Vừa mới còn dương dương đắc ý An Nhân Thanh, giờ này khắc này chỉ cảm thấy sợ nổi da gà. Nàng trước đó đi theo phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh trực tịch mời rượu thời điểm, mấy lần đi qua này bên người thân, cũng không ít thăm dò, động lòng người nhưng thủy chung say đến bất tỉnh nhân

Lần này, An Nhân Thanh không cần suy nghĩ liền đem phù Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh kéo ra phía sau. Cũng không phải nàng thật có như vậy thương hương tiếc ngọc, thật sự là sợ hai người này biết không nên biết nữ nhân bị quẩn mang.

Có thể cái kia ngoài ba mươi người tới từ phía xem xét, lập tức liền đối nàng mỉm cười chấp tay nói: "Thế nhưng là An cô cô? Tại hạ võ đức ti tri sự Hàn Dục, xin hỏi Cửu công tử người ở nơi nào?"

An Nhân Thanh chỉ cảm thấy cái trán gân xanh đều nhanh phát nổ. Ta so người tuổi còn nhỏ nhiều, người thế mà còn không biết xấu hổ gọi cô cô ta?

Thế nhưng là, cuối cùng cái kia võ đức ti tri sự năm chữ, lại đem nàng đầy ngập hòa khí thành công tươi tắn xuống, cái này nàng xem như hiểu rõ Từ Hạo mặt mũi tràn đầy sầu khổ đi dòi, đến cùng là dạng gì cứu binh. Nàng miễn cưỡng gạt ra một cái nụ cười, tiếp theo thấp giọng nói: "Cửu công tử liền ở phía trước, nhưng bây giờ, ta không đề nghị Hàn tri sự đi tham gia nào nhiệt."

Đôi phụ tử kia hai vấn đề, nhưng chính bọn hắn giải quyết tốt, tốt nhất cái kia làm cha đem con trai đánh một trận!

Hàn Dục có chút kỳ quái nhú mày, có thể lập tức liền nụ cười chân thành nói: "Đa tạ An cô cô nhắc nhở, chỉ bất quá, vì dùng phòng ngừa vạn nhất, ta nghĩ ta còn là qua xem một chút đi."

Từ Hạo cho hắn mang Việt Thiên Thu lời nhắn rõ ràng là, chỉ cần đến, liền trước đi qua bảo đảm lấy Việt Thiên Thu an toàn!

Hắn thực sự rất ngạc nhiên, cái kia yêu nghiệt tiểu hài nhi vì cái gì vụng trộm chạy tới Bắc Yến sứ đoàn vào xem thanh bình quán tới. Mà lại, cái này cần là gặp chuyện gì, mới có như thế lớn hồ cứu mạng tư thế?

An Nhân Thanh đem hai vị thủ lĩnh nghề nghiệp mang đi, Việt Thiên Thu tự nhiên không có ý định lại cùng Việt Tiểu Tứ chơi mất lớn trừng mắt nhỏ hạo hí. Hắn dù bận vẫn ung dung ôm tay vừa đứng, cười híp mắt nói: "Tuy nói An cô cô hạ được bản sự nhất tuyệt, chưa chắc đã nói được bên trong cũng có giống như ngài già heo ăn thịt hổ, không có say giả say cao nhân, lão nhân gia ngài có công phu cùng ta đấu võ mồm tròng nhau, còn không bằng trước xem thật kỹ một chút."

"A, cũng chính là cái kia lòng dạ hiểm độc đen phổi lão đầu tử, mới có thể nuôi ra người dạng này cháu trai!"

Trong miệng nói như vậy, Việt Tiểu Tứ lại là dưới chân cực nhanh tại phòng bên trong dạo qua một vòng, một cái không lọt tại mỗi cá nhân trên người đá một cước, lúc này mới trực tiếp ra phòng. Hắn từ trên cao nhìn xuống ngắm nghía trong sân cái kia rất bình tĩnh tiểu hài nhi, đột nhiên hơi híp mắt một cái, chui lên vron về trước tay liền muốn bắt người.

Việt Thiên Thu biết mình bao nhiêu cân lượng, cho nên con mắt vẫn luôn gắt gao nhìn chăm chăm Việt Tiểu Tứ, căn bản cũng không có một khắc buông lỏng qua. Mắt thấy chân người tiếp theo động, hắn cũng bất chấp tất cả, trực tiếp theo trong tay áo vung ra một bao đồ vật ném tới, chính mình thì là co cẳng liền chạy.

Trực tiếp chạy đến khía cạnh phòng nhỏ cổng, hắn lúc này mới quay đầu. Mắt thấy một đoàn sương trắng dần dần tán đi, Việt Tiểu Tứ thì là sắc mặt xanh mét trực tiếp thối lui đến phòng cổng, hắn liền nhếch miệng cười cười: "Ngài không cần lo lắng, ta cũng sẽ không ném vôi như vậy bất hiếu, đó là bột mì."

Việt Tiểu Tứ đơn giản miệng đều sắp tức điên. Nhớ ngày đó hắn nhỏ như vậy thời điểm, cùng người đánh nhau nhiều lắm thì thỉnh thoảng còn quét bằng đàng quyền, chơi ngáng chân, không tầm thường ném tảng đá, nhìn một chút lão gia tử nuôi cháu trai làm là cái gì. . . Mắt mặt phẫn, hắn vừa mới nêu không phải tránh tránh nhanh, lúc này chẳng phải là một thân trắng bóng, còn thể nào gặp người?

"Tiểu tử thú, người ngoại trừ mặt mặt phẫn còn có bản lĩnh gì!"

Việt Thiên Thu vô tội nhìn xem Việt Tiểu Tứ, lập tức lý trực khí trắng nói ra: "Ta còn mang theo hoa tiêu phấn, hồ tiêu mặt, nhưng hai thứ này vứt ra, rất có thể địch ta chẳng phân biệt được, ngộ trúng phỏ xe, cho nên ta vừa rồi vô dụng, ta đủ hiểu thuận a?"

Hiếu thuận cái rắm, lão gia tử này đều dạy cháu trai cái gì? Còn ngộ trúng phỏ xe, dùng linh tinh thành ngữ, lão tử bóp chết người!

Việt Tiểu Tứ thấy Việt Thiên Thu tay trái tay phải điểm chớ lấy hai bao đồ vật, tuy nói biết cũng liền không có trước đó như vậy vội vàng không kịp chuẩn bị, có thể vừa nghĩ tới hoa tiêu phấn hồ tiêu mặt vụn vào con mắt mũi là cái gì cảm thụ, hắn vẫn là lười đi bốc lên nguy hiểm này.

Dù sao, hắn hôm nay nhường Phó Bách Hộ đi đem Việt Thiên Thu gọi đưa cho hắn nhìn một chút, cái kia hoàn toàn là nhất thời hưng khởi, cũng không phải thật dự định nghiêm mật làm một lần giáo huấn con trai cha. Ngay tại hắn tức giận dự định nói chút gì đó, tốt xấu đem Việt Thiên Thu hoàn toàn mang lệch ra chủ đề cho thay đổi trở về, hắn liền chỉ nghe một tiếng Cửu công tử, theo sát lấy, một bóng người liền tạt lướt đi tới.

Việt Thiên Thu nhận ra là Hàn Dục, liền trong lòng đại định, không nói hai lời liền đem hoa tiêu phấn hồ tiêu mặt hai bao tất cả đều ước lượng trở về trong ngực, bước nhanh về phía trước đi cười mỉm chấp tay một cái nói: "Hàn thúc thúc, người cuối cùng tới rồi, làm phiền người vứt xuống võ đức ti tri sự tình đến nơi này giúp ta, thật sự là xin lỗi. . ."

Nghe được Việt Thiên Thu hướng về phía người ta này thúc thúc làm cho thân mật, vừa mới đối với mình lại là trước ép buộc sau uy hiếp, liền hô một tiếng cha cũng không chịu gọi, một chút cũng không có vì người con đáng về, Việt Tiểu Tứ khuôn mặt liền càng thêm khó coi.

Chờ tới biết Hàn Dục là võ đức ti người, hắn không đợi Hàn Dục tiếp miệng nói chuyện, đột nhiên cảm tức quát: "Cái gì Hàn thúc thúc, hắn so với ta nhỏ hơn sao? Nhìn hắn mặt mũi tràn đầy tang thương bộ dáng, nói ít cũng có ba bốn mươi tuổi, người làm sao đều nên gọi hắn một tiếng bá phụ!"

Lời này vừa nói ra, vừa định lặng lẽ cùng Hàn Dục trao đổi một chút Bắc Yến sứ đoàn chuyện này Việt Thiên Thu suýt nữa một cái lão đảo ngã sấp

xuống.

Mà Hàn Dục đồ không quan tâm mình bị người mĩa mai quá già, ngược lại suy nghĩ đối phương ngôn từ, qua trong giấy lát liền phản ứng lại, nhất thời hít sâu một hơi. Không đợi hắn đặt câu hỏi, Việt Thiên Thu liền cướp lời nói: "Ngài đừng hỏi nữa, liền là ngài nghĩ có chuyện như vậy."

Chính là ta nghĩ có chuyện như vậy. . . Nói như vậy đó là Việt lão thái gia con út, Việt Thiên Thu dưỡng phụ?

Mẹ nó một người như vậy vậy mà cùng Bắc Yên sứ đoàn trôn lẫn cùng một chỗ là chuyện gì xảy ra?

Hắn Dục kém chút chửi bậy. Nhưng lại tại hắn cái này vô số người khen ngợi thông minh tháo vát vô đức ti tri sự kinh sợ đến tất tiếng thời điểm, đột nhiên chỉ nghe quát to một tiếng, theo sát lấy, hắn liền thấy một bóng người từ trên trời giáng xuống. Nhận ra là Nghiêm Hủ, hắn còn căn bản không kịp có bất kỳ phản ứng nào, hắn liền phát hiện đối diện gương mặt kia trong nháy mắt biến hóa mấy loại biểu lộ.

Ngoài ý muốn, kinh ngạc, sinh khí, tức giận. . . Nổi trăn lồi đĩnh!

Theo sát lấy, cũng chỉ nghe Nghiêm Hủ quát to một tiếng, nâng lên cánh tay phải hướng phía Việt Tiểu Tứ liền là một cái thanh thế lẳng lẹ đập chém.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net.**

Chương 106: Chân diện mục

? "Đã nhiều năm như vậy, a hủ ngươi vẫn là như cũ! Không phải liền là lúc trước ta lấy ngươi một mình làm lộ dẫn quan văn, cần phải như thế thâm cừ đại hận, vừa thấy mặt liền động thủ?"

Việt Tiểu Tứ trong miệng trầm thấp đích thị thâm một tiếng, thế nào cam yếu thế, không chút nghĩ ngợi liền nhấc tay đánh trả, trên mặt vẫn là cười đùa tí tưng không đứng đắn đáng vẻ. Thoáng qua ở giữa, hai người liền để cho người ta hoa cả mắt trao đổi hơn mười cái quyền cước.

Vụ vu kinh phong khiến cho Hàn Dục không thể không một thanh ôm lấy Việt Thiên Thu thổi lui thật xa. Hấn cũng là nghĩ khuyên giải hai vị này thân phận không tầm thường công tử ca có thể dừng lại, có thể nghĩ nghĩ chính mình này võ đức ti tri sự danh hiệu dọa dọa võ lâm nhân sĩ hoàn toàn không có vấn đề, nhưng đối với hai vị này chỉ sợ lại chỉ có thể là gió bên tai, hấn liền vô cùng làm khó.

"Uy, các người hai cái, đủ chưa!"

Theo Việt Thiên Thu cái này ồn ào, Nghiêm Hủ trước tình ngộ lại. Hần cũng không sợ Việt Tiểu Tử đánh lén, sau này liền lùi lại ba bước, nhảy đến Việt Thiên Thu bên người, lúc này mới không nói lời gì theo Hàn Dục trong tay đem đồ đệ nhận lấy, lại là liên thanh hỏi: "Thiên Thu, ngươi không sao chứ? Hần có hay không khi dễ ngươi? Nếu như là ngươi cứ việc nói, ta trở về cầm mach đao tới thu thập hần!"

Mạch đảo. . .

Hàn Dục dùng tay nâng trán, không lời nào để nói. Việt Thiên Thu thì lại nhìn chằm chằm Nghiêm Hủ, phát hiện không có một chút đùa giỡn tư thế, lúc này mới nâng trán kêu rên một tiếng. Còn Việt Tiểu Tứ, hấn quả thực là giận đến giận sôi lên, hai ba bước chạy tới, đưa tay vừa muốn đem Việt Thiên Thu đoạt lấy đi.

"Đó là con trai của ta!"

"Đánh rắm, Thiên Thu là đồ đê của ta!"

Mắt thấy Nghiêm Hủ tay mất lạnh lẽ, Việt Tiểu Tứ lập tức vồ hụt. Việt Thiên Thu dờ khóc dờ cười, đồng thời lại không thể nhìn được nữa.

Mặc dù hấn chính mình vừa mới cũng mới trải qua đường phụ, có thể mắt thấy này vừa ra toàn vũ hành muốn không kết thúc, hấn không thể không một tay đè chặt Nghiêm Hủ mắt, một tay đối Việt Tiểu Tử làm cái như vậy dừng lại thủ thế.

Lần này, hai cái vừa mới cực kỳ không thành thực người trưởng thành rốt cực tiêu ngừng lại. Như thế điểm đến là dùng giao thủ thật sự là không đủ để để bọn hắn thờ hỗn hên mồ hôi đầm đìa, lúc này người mất thấy mắt của ta một hồi, Nghiêm Hù liền cả giận nói: "Người làm cái quỷ gì? Muốn về nhà, muốn gặp Thiên Thu, có rất nhiều biện pháp, tại sao phải đem người lừa gạt đến trăm hoa đường phố loại này thấp hèn địa phương tới?"

"Người có lá gan chạy đến bên ngoài này trăm hoa trên đường, ồn ào một tiếng nơi này là thấp hèn địa phương thử một chút, xem người ta có mua hay không người cái này trường công chúa con trai mặt mũi!"

Việt Tiểu Tứ tuy nói thần sắc bất thiện, nhưng vừa mới cái kia không tên lửa tạm thời ra, hần liền hướng về phía Hàn Dục khẽ vuốt cằm nói: "Hàn tri sự, làm phiền giúp ta đi nhìn một chút bên trong những Bắc Yến đó người, ta cũng không muốn để bọn hần biết, đường đường Bắc Yến phó sứ lại là ngô người."

Hàn Dục đã mơ hồ đoán được, Việt gia vị này con út chỉ sợ liên pha trộn tại Bắc Yến sứ đoàn bên trong, có thể nghe nói người vậy mà trực tiếp trộn lẫn đến cao như vậy tầng đi, hần đều không biết mình hần là biểu tình gì.

Nhưng hần cho dù cũng không phải là phụ trách lần này Bắc Yến sứ đoàn người tiếp đãi, nhưng cũng biết can hệ trọng đại, lúc này đáp ứng một tiếng, có thể đang muốn đi phòng lúc, hần lập tức nghĩ đến An Nhân Thanh cùng phủ Trình Trình Bạch Thanh Thanh, sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Hàn thúc thúc không cần lo lắng phù cô nương cùng Bạch cô nương, có An cô cô tại, nàng hội dặn dò nhắc nhở các nàng." Việt Thiên Thu liếc mắt liếc nhìn ra Hàn Dục đang lo lắng cái gì, lúc này cười mỉm nói, "Thực sự không được, nhốt thanh bình quán, tìm nơi khác an trí các nàng, hôm nay này chút Bắc Yến người dựng thẳng tiến đến nằm ngang đi ra sự tình, cũng liền hảo giao chờ đợi."

Thấy Việt Thiên Thu nói đến lời thề son sắt, Việt Tiểu Tứ vừa định hừ lạnh, Nghiêm Hù liền trực tiếp nói ra: "Hàn tri sự, Thiên Thu nói đi vậy liền dám chắc được, người đi nhìn xem những Bắc Yến đó người liền tốt. Nếu không nguyên nhân quan trọng làm Việt Tiểu Tứ mong muốn trêu đùa Thiên Thu, thân phận của hần cứ như vậy bại lộ. . . Ha ha, hần liền đợi đến sau khi trở về bị lão gia tử cùng Bắc Yến hai phía truy sát đi!"

Hàn Dục cũng không muốn lẫn vào tiến vào này một nhà ba người đấu võ mồm bên trong, lập tức cũng liền không lại xoắn xuýt phủ Trình Trình cùng Bạch Thanh Thanh, vừa chấp tay sau lưng yên tiến vào phòng. Hiên nhiên, vị này võ đức ti tri sự dự định thật tốt sạch tra một chút mỗi người, nếu có thể ở xác nhận mỗi người đều quả thật bị đánh ngã bên ngoài, còn có khác thu hoạch, đến lúc đó nhất định là một cái công lớn.

Người ngoài cuộc không có, Việt Thiên Thu vốn đợi nhảy xuống, có thể nghĩ nghĩ còn muốn ngược mắt Việt Tiểu Tứ không khỏi quá yếu thế, hần cũng liền tiếp tục tạm thời nhường Nghiêm Hù tiếp tục ôm. Mắt thấy này ngày xưa đồng đảng lẫn nhau còn tại lẫn nhau trừng mắt, hần liền ho khan một tiếng nói: "Sư phụ, cái kia. . . Cha, hai vị dừng ở đây đi. Có chính sự nói chính sự, không có chính sự hồi trở lại đi ngủ, này trời đang chuẩn bị âm u!"

Mặc dù rất khó chịu kêu lên này tiếng cha, có thể Việt Thiên Thu ngẫm lại vừa vặn xấu nhỏ thờ một hồi, cũng liền quyết định lui nhường một chút.

Đối với đồ đệ đem chính mình xếp tại Việt Tiểu Tứ đằng trước, Nghiêm Hù phi thường hài lòng, lập tức vênh vang đắc ý mà nhìn xem Việt Tiểu Tứ.

Mặc dù là bao nhiêu năm đánh tới lão giao tình, có thể Việt Tiểu Tứ nhìn xem Nghiêm Hù này đức hạnh liền nghiêng rằng, nhưng lại còn không phải không cứng rắn đề xuống cái kia cổ tà hóa: "Ta lần này về kinh, đương nhiên cũng chuẩn bị đi trở về nhìn một chút lão gia tử, nhưng ai nhường lão gia tử cho ta nuôi con trai còn nuôi được kinh thiên động địa, trong thành Kim Lăng lan truyền cái gì đều có, ta đương nhiên phải xem xem rốt cục là cái gì chất lượng."

Liền làm chút chuyện nhỏ như vậy, người liền không tiếc bại lộ thân phận?

Việt Thiên Thu nhìn không được nhìn chăm chăm Việt Tiểu Tứ, như là xem Tây Dương kính giống như. Trước đó cho rằng người cùng Nghiêm Hù không giống nhau, chịu lấy nhân vật chính mô bản, tốt xấu đã thoát ly năm đó cái kia nhâm tính hồ vi tháng ngày, nhưng bây giờ hần biết mình sai.

Chuunibyou không ở chỗ tuổi tác, mà ở chỗ tâm tính!

Bị Việt Thiên Thu thấy có chút then quá hoá giận, Việt Tiểu Tứ chỉ có thể thẳng thắn không nhìn tới cái kia chán ghét tiểu hài nhi. Hần lại không muốn như thế bại lộ thân phận, ai biết này sơ kiến con nuôi cái thứ nhất khảo nghiệm, tiểu tứ thói này vậy mà dùng xuống mong hần được loại thủ đoạn này lừa dối quá quan!

Hần đối Nghiêm Hù không kiên nhẫn nói: "Hiện tại thấy các người hai cái, trong nhà ta thì không đi được, tránh khỏi lão gia tử vừa nhìn thấy ta liền mũi không phải mũi, con mắt không phải con mắt, đến lúc đó lại đem gia pháp lấy ra, ta còn thể nào hồi trở lại Bắc Yến coi ta phò mã?"

Việt Thiên Thu vốn đang suy nghĩ Việt Tiểu Tứ đến cùng là cái hạng người gì, chờ nghe được câu này, hần rốt cục hoa lệ phun ra, lập tức liền thấy Nghiêm Hù nhẹ buông tay. Hần cuống quýt thuận thế trượt rơi xuống đất, nghĩ thầm nếu không phải là mình tinh táo, cái mộng này liền phải quăng cái 8 cánh! Sau một khắc, hần cũng chỉ thấy Nghiêm Hù mãnh liệt mà tiến lên một bước, bắt lại Việt Tiểu Tứ cổ áo.

"Người không phải tại Bắc Yến kéo một đám nhân mã huyền ảo long trời lở đất sao? Tại sao lại sẽ trở thành Bắc Yến phò mã? Người nói cho ta rõ, bằng không thì đừng trách ta không khách khí!"

"Người cho rằng chiến tranh đơn giản như vậy? Vũ khí, chiến mã, lương thực, căn cứ. . . Coi như ta tại phía nam có âm thầm giao dịch những vật này, cần phải là ta tại Bắc Yến không có một cái nào nói còn nghe được thân phận, người cho rằng ta có thể cầm rế ba năm, ai cũng sợ không tới ta một sợi lông? Ai biết đại khẩu chân diện mục là đại quan?"

Việt Tiểu Tứ tức giận đẩy ra Nghiêm Hù tay, thấy Việt Thiên Thu bừng tỉnh đại ngộ, hần liền hừ nhẹ nói: "Nhìn một chút, con trai của ta đều so người thông minh!"

"Là đồ đệ của ta!" Nghiêm Hù lần nữa nhấn mạnh một thoáng, đến cùng không tiếp tục nghi vấn Việt Tiểu Tứ lời giải thích, nhưng đối với Việt lão thái gia

Cái kia đối dưới mắt đang chạy về nhà hai sư đồ, được làm sao đối vị kia như Cửu Vĩ Hồ giống như lão gia tử nói rõ lý do chuyện tới nay?

Cứ việc Đại Ngô không có cấm đi lại ban đêm, nhưng đêm hôm khuya khoắt không có gì ngoài những cái kia xa hoa truy lạc nơi chốn, bữa ăn khuya quạ vật hội tụ hiệu buồn chỗ, khác đường đi một cách tự nhiên liền tới sầm lại, chỉ có những người có tiền kia gia môn khẩu treo đèn có thể chiếu sáng.

Cho nên, nguyên bản Hàn Dục định dùng xe ngựa đem Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu còn có Từ Hạo ba người cho đưa trở về, có thể Nghiêm Hủ chỉ đuổi Từ Hạo một người cưỡi ngựa về trước, chính mình lại cùng Việt Thiên Thu hai người một ngựa, hơn nửa đêm trên đường chẳng có mục đích đi dạo. Lần này, Việt Thiên Thu cũng không có bao nhiêu buồn ngủ, coi Nghiêm Hủ là thành đệm dựa dựa vào, trong lòng không ngừng suy nghĩ hôm nay lần này quý dị gặp mặt.

Vừa mới phân biệt trước đó, Nghiêm Hủ lời ít mà ý nhiều nói với Việt Tiểu Tứ hôm nay tại Đông Dương phủ trưởng công chúa trận kia giao phong, sau đó liền đem cái này giả say giả hòa cùng Bắc Yến sứ đoàn những người khác một khối, giao cho Hàn Dục cùng vô đức ti người đưa tiễn. Mà Việt Tiểu Tứ cũng hết sức trọng nghĩa, trước khi đi trực tiếp nhét vào một cái cảm nang tới, hẳn thấy Nghiêm Hủ mở ra nhìn lúc, cái kia rõ ràng là một tấm tấm lụa vẽ địa đồ.

Dự đoán tuyệt đối không phải thật đơn giản Bắc Yến bản đồ địa hình, chỉ sợ là cái gì binh lực phân bố thậm chí cả cao lớn hơn bên trên đồ vật, hẳn đối hôm nay tiện nghi lão cha cố ý trêu đùa hẳn điểm này oán khí, cũng liền tan thành mây khói.

Biết Nghiêm Hủ lúc này ước chừng đang suy nghĩ gì, Việt Thiên Thu đột nhiên nghĩ đến Đông Dương trưởng công chúa một năm ước hẹn, trong lòng hơi động liền tăng hăng một cái nói: "Sư phụ, người xem, cha hiện tại cũng là danh thảo có chủ người, người lần này có thể rơi ở phía sau."

Chính tâm tình phức tạp xoắn xuýt Nghiêm Hủ không nghĩ tới lại sẽ gặp phải Việt Thiên Thu như thế trêu chọc, sững sờ đằng sau liền tức giận cười mắng: "Người trở về đối gia gia người nói lời này thử một chút? Hẳn không phải giận đến nắng bên trên Việt Tiểu Tứ một canh giờ không thể! Không cáo mà cười còn chưa tính, hẳn còn cười như thế một cái ai cũng không nghĩ đến nữ nhân. Trách không được ta nghĩ hẳn làm sao đột nhiên lớn như vậy bản sự, nguyên lai là. . ."

"Nguyên lai là ăn bằm."

Mà lại dựa theo Việt Tiểu Tứ giảng giải đến xem, công chúa nguyên vị hôn phu bộ tộc đều bị giết sạch sành sanh, người liền là căn cứ cái này lớn động đầu óc, đem một đám đội du kích kéo một bộ phận qua đường sáng, lúc cần phải lại kéo ra ngoài làm giặc cỏ, quả thực là quan phi một nhà thân.

Việt Thiên Thu đem Nghiêm Hủ không có lời nói ra nói thẳng, nghe được phía sau một hồi lặng im, hẳn liền cười một cái nói: "Có thể bất kể nói thế nào, hẳn vẫn tính anh hùng. Nhưng liền cùng ta trước đó nói đến một dạng, sư phụ người nếu là cùng gia gia một khối, đem trùng tu Võ Phàm lục sự tình làm thành, người cũng giống vậy là võ lâm nhân sĩ trong suy nghĩ đại anh hùng."

"Sách, nghe lời đồ nhi người nói đúng!" Nghiêm Hủ vuốt vuốt Việt Thiên Thu đầu, một lần nữa chấn phấn tinh thần, "Gia gia người có 4 con trai, cho nên Việt Tiểu Tứ có khả năng không kiêng nể gì cả ra ngoài bay một mình, nhưng ta mẹ chỉ một mình ta con trai, ta coi như trước đó thành công rồi nhà trốn đi, cũng sẽ không nghĩ tới chạy Bắc Yến xa như vậy địa phương đi, cho nên Việt Tiểu Tứ có thể làm sự tình, ta thật không thể nào làm được."

Nhận rõ hiện thực này đằng sau, hẳn lại tiếp tục nở nụ cười: "Tốt, đi thôi, chúng ta mau về nhà thấy gia gia người đi! Hôm nay nhờ có người thông minh, cho đại bá của người mẹ báo cái thư, ta và trở về liền nghe nói chuyện này, lập tức theo đi theo các người phía sau cái kia nhóm người lưu lại ký hiệu đuổi tới thanh bình quán, nếu không còn không gặp được tên kia!"

Làm Nghiêm Hủ giật giấy cương một cái, lẽ ra như là lão Ngưu kéo võ xe giống như mã tốc lập tức đã biến thành nhanh như điện chớp, Việt Thiên Thu hưởng thụ loại này bay nhanh cảm giác đồng thời, trong lòng bất tri bất giác sinh ra một loại cảm thụ.

Đối cái này đặc sắc thế giới tới nói, hẳn đã không còn là một giới tha hương người. Từ khi lần thứ nhất đi ra Việt phủ đằng sau, hẳn khoáng đạt không chỉ là tầm mắt, còn có ý cảnh.

Thế giới lớn như vậy, người một nhà lại lợi hại như vậy, không cố gắng "Ỗ thế hiệp người" sống một lần, chẳng phải là cô phụ đời này?

Việt phủ trước cửa, hai cái cửa phòng khi thì tới tới lui lui đi lòng vòng, khi thì trông mong hy vọng. Từ khi Từ Hạo trở về, bị Việt lão thái gia bên người Việt Ảnh khẩn cấp xách sau khi đi vào, bên trong liền truyền lời xuống, chỉ cần Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu trở về, liền lập tức bẩm báo đi vào, không cho phép có một khắc chậm trễ. Có thể trọn vẹn hai phút đồng hồ đi qua, bên trong thúc hỏi vô số lần, cái kia một lớn một nhỏ liền cái cái bóng đều không có.

Một người gác cổng thật sâu thở dài một hơi: "Cửu công tử bá như thế một vị sư phụ, về sau trên cửa thật sự là nhiều chuyện."

Khác một người gác cổng thì này sinh ác độc nói: "Thực sự không được, về sau ngăn đón Cửu công tử không cho hẳn ra ngoài!"

"Người quên Nghiêm tiên sinh người nào? Hẳn trước kia còn muốn khiêng Cửu công tử leo tường, hiện tại Cửu công tử cái kia đường hẻm nói thẳng cái kia mà! Hẳn viện kia, hướng nhà chúng ta một mặt viện cửa đang khóa chết, hiện tại bởi vì Cửu công tử mới một lần nữa mở, có thể viện kia hướng ra ngoài tường môn kia lại là vĩnh viễn mở, Cửu công tử không trải qua người gác cổng liền có thể tùy tiện ra ngoài!"

Hai người đang ở hai mặt nhìn nhau, hồi hận, đột nhiên chỉ nghe một hồi tiếng vó ngựa, liền như được đại xá, cuống quýt vút xuống này chút lời oán giận nghênh đón tiếp lấy. Bên trong một cái vừa nói một câu Lão thái gia, ôm Việt Thiên Thu một nhảy xuống ngựa Nghiêm Hủ liền nói thẳng: "Ta cùng Thiên Thu cái này đi gặp Lão thái gia, các người đem tọa kỵ của ta đưa trở về, thật tốt rửa sạch cho ăn, nó đều mệt mỏi cả ngày!"

Việt Thiên Thu rất muốn nói, đừng đề cập ngựa, Nghiêm Hủ cũng hỏi hã ngược xuôi mệt mỏi cả ngày, liền chính hắn tới giữa trưa nghỉ trong chốc lát, liền liền com tới đều là tại thanh bình quán cái kia tùy tiện mấy khối điểm tâm đối phó tới. Nhưng mắt thấy Nghiêm Hủ sau khi vào cửa cũng không có buông hăn xuống, mà là một đường không đi đường bằng, dứt khoát trực tiếp leo tường, hắn biết sự tình có bao nhiêu khẩn cấp, đương nhiên sẽ không nói nhiều một câu nói nhảm.

Làm Nghiệm Hũ mang theo Việ̣t Thiện Thu trực tiệ́p xọ̃ng đén Hạc Mĩnh hiện công lực, cụ̃ng chỉ thậ́y Việ̣t Ảnh đàng nhự bóng vợ́i hĩnh hộ vẹ̣ chủ nhĩn đĩm tĩt cĩra vĩo. Thậ́y hai ngượ̀i bõn hĩn lực, Việ̣t Ảnh tĩm kĩa cĩ chũt tĩm phĩng trẽn mĩt lẹ̣ ra mĩt chũt sinh đọ̃ng, lĩi lĩ lĩng lĩng nghiệng ngượ̀i nhự̃ng lĩi, lĩi đũra mĩt lĩi cĩra ỵ́ qua mĩt cĩi. Việ̣t Thiện Thu vợ́i vĩng tĩt Nghiệm Hũ bĩn tĩt nhĩc nhĩ: "Giĩ giĩ đĩng đĩng tĩc giĩn."

Sinh khí cũng không có cách, ai bảo Việt Tiểu Tứ không theo lẽ thường ra bài!

Nghiêm Hũ âm thầm cho mình lấy hết dũng khí, thế nhưng là , chờ đến hán buồng xuống Việt Thiên Thu, hai sư đồ một trước một sau vào cửa đằng sau, còn chưa kịp thấy rõ ràng trong phòng làm sao cái tình hình, cũng chỉ nghe phịch một tiếng, lập tức lại là một tiếng quát chói tai.

"Nhỏ cả gan làm loạn, lớn cũng giống vậy không biết nặng nhẹ, xảy ra lớn như vậy sự tình, cũng không biết về sớm một chút!"

Nghe được này cái giọng của nữ nhân, Việt Thiên Thu này mới nhìn đến, trong phòng không chỉ là Việt lão thái gia, cho nên ngay cả Đông Dương trưởng công chúa cũng mặt lạnh lấy ngồi ở đằng kia. Bình thường gặp được hai người này bên trong bất kỳ một cái nào, hẳn đều chỉ có nhấc tay đầu hàng phần, huống chi hôm nay là hai cái ghế vào một khối?

Hắn trượt liếc qua Nghiêm Hù, cũng chỉ thấy sư phụ gương mặt kia so với hắn càng khổ, nếu như không phải lo lắng bên ngoài có Việt Ảnh trông coi, xác định vững chắc chạy trốn chết. Lúc này, hắn cũng không lo được thăng thần sẽ khoan hồng, ngồi tù mục xương, vội vàng bước nhanh chạy lên trước.

"Gia gia, trưởng công chúa, đều là cái kia Phó Bách Hồ cho ta mang hộ thư, nói là cha muốn gặp ta, lúc này mới lừa gạt ta ra ngoài."

Là Việt Tiểu Tử muốn gặp hần, mà không phải hần muốn gặp Việt Tiểu Tử, đây là nguyên tắc tính vấn đề. Bởi vậy hần thốt ra lời này, cũng chỉ thấy Việt lão thái gia về giận rõ ràng có chút buông lỏng, hần biết gia gia tính tình, lập tức liền ti mi đem tất cả đi qua tự thuật một lần. Khi hần nói từ bản thân bày mưu đặt kế An Nhân Thanh bên dưới mông hần được, tiện nghi lão cha lại già vờ say tránh thoát một kiếp lúc, hần liền nghe đến lão gia con mắng một tiếng.

"Thằng ranh con này, đến chết không đổi!"

Sau đó chính mình kém chút ném đi Việt Tiểu Tử một thân bột mì, trước mắt trong ngực còn có một bao hoa tiêu phần một bao hồ tiêu mặt tai nạn xấu hổ, Việt Thiên Thu tự nhiên lược qua không đề cập tới, tiếp xuống liền trực tiếp tốc độ cao nhảy tới Hàn Dục cùng Nghiêm Hủ đến. Đương nhiên, còn lại cái này là Nghiêm Hủ cần bảo đảm sự tình.

Quả nhiên, Nghiêm Hủ vừa nói xong cùng Việt Tiểu Tứ đánh một chiếc, lập tức bị Đông Dương trưởng công chúa phun ra mặt mũi tràn đầy nước bọt.

"Người đều biết thanh bình trong quán đều là Bắc Yến sứ đoàn người, thế mà còn có tâm tư cùng hấn đánh nhau? Thơ thiên ngây thơ, không có đầu óc! Lúc này nên nắm chặt hấn hỏi rõ ràng, đến Bắc Yến những năm này đều làm chút gì đó!"

Đồng Dương trưởng công chúa là bởi vì Hàn Dục tự mình khẩn cấp báo tin, lúc này mới vội vã chạy tới. Mà Hàn Dục vội vã tiến cung diện thánh, nàng chỉ tới kịp dặn dò cần phải giữ bí mật, chỉ có thể nhường Hoàng đế một người biết.

Huống chi, Hàn Dục tới đến muộn một bước, không thấy Việt Tiểu Tử ngồi cao thứ tịch một màn kia, lại thêm sau này vội vàng lục soát nhật Bắc Yến những người kia, cũng không nghe thấy Nghiêm Hủ cùng Việt Tiểu Tử đối thoại phần mấu chốt nhất. Vội vàng đi cho Đông Dương trường công chúa mật báo, lại không có tự mình hộ tống Bắc Yến sứ đoàn người về nước thư chỗ, cho nên Việt Tiểu Tử thân phận chân thật, Hàn Dục không biết, nàng cũng không biết.

Cho nên giờ phút này, Đông Dương trường công chúa mắng quá nghiêm khắc hủ dăng sau, bên cạnh Việt lão thái gia liền không kiên nhẫn hỏi: "Nói đi, Tiểu Tứ tại sao lại trộn lẫn đến Bắc Yên trong sứ đoàn đi?"

"Gia gia, cha lần này là Bắc Yến phó sứ." Việt Thiên Thu gọn gàng tới một cái bao kích, "Hắn bây giờ là Bắc Yến phò mã gia."

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Chương 108: Quá non

? Lúc đêm khuya, cửa cung đóng cửa, vô luận phi tần cung nữ nội thị, không được tùy ý ra ngoài đi lại.

Tại dạng này yên tĩnh tịch mịch trong bóng đêm, vẫn còn công khai đốt đèn lồng trong cung thông lộ bên trên đi lại, tự nhiên không là tiểu nhân vật. Trên thực tế, chỉ là lúc này phụ trách ở phía trước thấp đèn lồng dẫn đường trần năm lượng, cái kia đã đầy đủ nhường nhìn thấy người nhường bộ lui binh.

Mà không có gì ngoài trần năm lượng bên ngoài, phía sau mấy cái người mặc liền mũ áo đen người cũng đều người tay mang theo một chén nhỏ đèn lưu ly chiếu sáng. Loại này cung chế đèn lưu ly, cung trong phi tần thường thường đều là cất kỹ làm trang trí, ít có lấy ra dùng, bây giờ lại là lập tức ba ngọn đèn, nhìn xa xa, trong đêm tối này ba đám ánh sáng nhạt liền như bìa ngấm giống như.

Khi đi tới yên tĩnh phúc điện lúc, trần năm lượng hướng cửa sân hai bên nội thị nhảy mất ra dấu, gặp bọn họ cấp tốc đem cửa chính cho nhốt, hần liền thấp giọng phân phó nói: "Nhớ kỹ, cho dù là trời sập, cũng không cho mở cửa, đến bên trong trước báo qua ta lại nói."

"Vâng, Trần công công."

Trần năm lượng gật gật đầu, lập tức nghiêng người ở phía trước tiếp tục dẫn đường. Hai cái giữ cửa tiểu thái giám nhìn thấy tới là bốn người, bên trong một cái vẫn là bị người công, nhìn không được nhiều xem xét hai mắt, càng phát ra oán không rõ ràng này một nhóm đêm khuya cần trần năm lượng cái này nội thị bắt đầu to đầu tự mình đi mở cửa tiếp tiến đến, đến cùng là thần thánh phương nào.

Nhưng mà, theo yên tĩnh phúc điện chính điện đại môn mở ra đằng sau lại tiếp tục đóng cửa, mà lại đúng là trần năm lượng tự mình canh giữ ở bên ngoài. Hai cái tiểu thái giám nhất thời cũng không dám lại loạn liếc mắt, chờ đã kiểm tra then cửa hoàn toàn đứng chỗ đằng sau, liền cuống quýt lui trở về nhà con.

Yên tĩnh phúc trong điện, bởi vì lúc trước Hàn Dục khẩn cấp cầu kiến, Hoàng đế vốn là không có ngủ dưới, thậm chí còn lệnh trần năm lượng tự mình đi Tây hoa môn các loại, quả nhiên tiếp lấy đoàn người này.

Lúc này, thấy từng cái người kéo xuống mũ trùm đầu, không có gì ngoài hần trong dự liệu Đông Dương trưởng công chúa cùng Hộ bộ thượng thư Việt Thái Xương cùng với Nghiêm Hủ, còn có một cái bị Nghiêm Hủ buông xuống sau nhìn không được cúi đầu dụi mắt Việt Thiên Thu, hần liền ngáy ngẩn cả người.

Việt lão thái gia tự nhiên biết Hoàng đế đang hồ nghi là cái gì. Hần không là ưa thích thừa nước đục thả câu người, đi hành lễ liền trực tiếp nói: "Vô đức ti Hần tri sự hần là hướng Hoàng thượng bẩm cáo qua, thần trong nhà con út cang tòng đường trốn đi bảy năm, ngày trước rốt cục có tin tức truyền về. Hôm nay hần cang là sai người truyền tin thần tôn nhi Thiên Thu, Nghiêm Hủ sau khi biết được tiến đến, thế mới biết, hần lại trốn lẫn Bắc Yên trong sứ đoàn."

Đây là Hàn Dục trước đó cũng đã bẩm báo qua tin tức, bây giờ tuy nói Việt lão thái gia xác nhận thật có chuyện này ư, có thể Hoàng đế dù sao có chút chuẩn bị tâm lý. Nhưng làm Việt lão thái gia nói ra câu nói tiếp theo thời điểm, hần vẫn là kém chút dùng làm lỗ tai của mình xảy ra vấn đề.

"Khuyến tử đối Nghiêm Hủ cùng Thiên Thu nói, hần là lần này Bắc Yên sứ đoàn phó sứ, trên danh nghĩa một cái không có ý nghĩa tiểu quan, kì thực là Bắc Yên bình An công chúa phò mã."

"Khục. . . Hụ khụ khụ khụ khục. . ."

Dù cho không có uống nước, Hoàng đế lúc này vẫn suýt nữa bị nước miếng của mình sặc chết. Cứ việc có Đông Dương trưởng công chúa tay mát lạnh lẹ đi lên giúp hần đầm lưng vò ngực, nhưng hần vẫn là ho đến choáng váng, chờ khó khăn lấy lại tinh thần ngồi xuống, hần mới nhìn Việt lão thái gia, mặt mũi tràn đầy cười khổ nói: "Lúc trước trẫm liền nói, hần chắc chắn thành đại khí, không nghĩ tới này châu báu thành ra ngoài nước đi!"

Nếu như đối thành người khác, lúc này trước tiên liền muốn quỳ xuống tới kinh sợ thỉnh tội. Có thể Việt lão thái gia cùng Hoàng đế quen biết tại bé nhỏ, lại là Hoàng đế tin cậy nhất tâm phúc trọng thần, đương nhiên biết Hoàng đế bất quá là tại bức tức cùng cảm khái. Hần mỉm cười, liền từ trong ngực lấy ra một khối lụa trắng, chậm rãi tại Hoàng đế bên cạnh trên bàn nhỏ mở ra.

Lần này, liền liền trước đó không thể xem cẩn thận Việt Thiên Thu, cũng không thiếu được nhiều xem xét mấy mắt. Làm nhận rõ ràng đây kia đầu phác họa cực kỳ rõ ràng, hành quân đạo từng đầu rõ ràng sáng tỏ trên bản đồ, tại Đại Ngõ cùng Bắc Yên trên biên cảnh, ghi chú từng cái lương kho cùng với kho quân giới vị trí, còn có đối ngoại danh xưng đóng quân nhiều ít cùng thực tế đóng quân bao nhiêu so sánh câu, hần không khỏi âm thầm tắc lưỡi.

Coi như lão cha là thật phò mã, cái đồ chơi này cũng không dễ đem tới tay a!

Ngay tại Hoàng đế hít vào một ngụm khí lạnh thời điểm, Nghiêm Hủ ở bên cạnh nói ra: "Tiểu Tử nói, Bắc Yên lần này phái sứ đoàn đến, là nhìn trộm ta hướng hư thực. Nếu như bị hần nhìn ra ta hướng miệng cộp gan thỏ, hay hoặc là võ bị lỏng lẻo, sợ là liền muốn xâm nhập phía nam."

Cứ việc cũng không phải là một cái càn cung độc đoán Thiên Tử, nhưng hôm nay vừa mới tại Đông Dương phủ trưởng công chúa trải qua một món đồ như vậy sự tình, bây giờ lại nghe nghe Bắc Yên khả năng xâm nhập phía nam, Hoàng đế vẫn là không có bất luận cái gì không quả quyết, vô lan can nói: "Như thế xem ra, Ngõ Nhân Nguyên cùng Cao Trạch chỉ hai người, phải nhanh một chút thăm, mau sớm xử lý, lập tức ra kết quả. Trùng tu Võ Phẩm lục, cang là bắt buộc phải làm."

Buồn ngủ Việt Thiên Thu đột nhiên mở to hai mắt nhìn, nghĩ thầm Hoàng đế lão nhi cái này như thế có quyết đoán? Nhưng hấn vừa mới nghĩ như vậy, cũng chỉ nghe Nghiêm Hủ chen miệng nói: "Hoàng đế cứ cứ, sự tình không có người nói dễ dàng như vậy a?"

"Trực tiếp thả tin tức ra ngoài, nói Bắc Yên muốn xâm nhập phía nam!" Hoàng đế hơi hơi híp mắt lại, cười đến mặt mũi hiền lành, "Thanh bình quán người, không phải Hàn Dục phụ trách đưa đi rồi sao? Liền nói Bắc Yên muốn xâm nhập phía nam, đây là các nàng theo Bắc Yên sứ đoàn những người kia say rượu chỉ ngôn bên trong nghe được, sau đó tung khắp chợ búa liên chạy. Sau đó, Ngô Nhân Nguyên cùng Cao Trạch chỉ hai vụ án, cũng có thể dán thiếp một thoáng thông báo mà!"

Việt Thiên Thu rốt cục nhận thức đến, chính mình còn quá non, lão Hoàng đế cũng không hoàn toàn là cái bị hạ thần dùng thế lực bắt ép được không thể động đậy, quyền hành không lớn Hoàng đế, đây rõ ràng cũng là thật biết chứa lão hồ ly! Quả nhiên, sau một khắc, Đông Dương trưởng công chúa liền thay lão Hoàng đế đưa ra giải thích nói rõ.

"Nhớ kỹ trước đó ngự sử trung thừa bù húc, từng toàn thành dán thiếp qua Ngô Nhân Nguyên tình sử thông báo? Lần này Ngô Nhân Nguyên bằng chứng lại là bù húc lấy ra. . ." Nói đến đây, Đông Dương trưởng công chúa ngừng lại một chút, giống như cười mà không phải cười lườm Việt lão thái gia liếc mắt, "Việt Thái Xương, này giương đông kích tây, vu oan giá họa tiết mục, người sờ trường, xem người rồi."

"Trường công chúa đừng bảo là được việc không liên quan đến mình."

Việt lão thái gia bất động thanh sắc đánh trả một câu, có thể cuối cùng không có đem việc này đẩy ra phía ngoài. Hấn nghiêng đầu nhìn thoáng qua đang kinh ngạc nhìn chằm chằm Hoàng đế xem Nghiêm Hủ, nghĩ thầm tiểu tử người còn quá non, thật coi hoàng đế của người cứ cứ là bài trí?

Nhưng bây giờ, hấn đương nhiên sẽ không điểm tỉnh Nghiêm Hủ, bởi vì hấn còn có chuyện trọng yếu hơn dự định nói.

"Ta hướng cùng Bắc Yên nhiều năm không có chân chính đại chiến, biên cảnh vô bị tuy là không có lòng leo, có thể trong triều đấu đá, trong quân có nhiều xuất thân Võ Phẩm lục rất nhiều môn phái lão tướng cáo lão, trong quân võ phong cũng không bằng lúc trước. Trong lúc thời khắc, trùng tu Võ Phẩm lục có lẽ không có nhanh như vậy, nhưng nhường Huyền Dao đường Bạch Liên tông trở lại Võ Phẩm lục, việc này lại hấn là theo Cao Trạch chỉ cùng Ngô Nhân Nguyên luận tội, mau sớm thi hành."

Thấy Hoàng đế khế vượt cầm, Nghiêm Hủ mừng rỡ, Việt lão thái gia liền ném ra khác một đòn sát thủ: "Hoàng Thượng, những năm gần đây, trong triều văn võ đa số xem thường chư môn phái làm lùm cò, lại quên năm đó Thái tổ trong quân lão tướng, cũng từng một nửa đều tại những môn phái kia học nghệ. Mà rất nhiều môn phái đối tại Võ Phẩm lục khác nghiệt, càng là giận mà không dám nói gì, như lần này Bắc Yên sứ giả nam đến, một đường sáng, một đường tối, thừa cơ tại võ lâm rải lời đồn đại, thu mua lòng người, dùng ngân vàng mua xương ngựa thái độ, lừa gạt những cái kia bất mãn Võ Phẩm lục môn phái bắc dò đầu?"

Loại quốc gia này việc lớn, Việt Thiên Thu đương nhiên sẽ không loạn xen vào, con mắt chỉ lặng lẽ lưu ý Hoàng đế cùng trường công chúa biểu lộ. Còn Nghiêm Hủ. . . Không cần nhìn hấn đều biết, bởi vì sự phụ vẫn luôn là gia gia fan không nào —— kỳ thật hấn cũng thế.

Đông Dương trưởng công chúa lại đối Việt lão thái gia mà biết quá sâu, lúc này nhường mây liền ngắt lời nói: "Ít nói lời vô ích, nói thẳng đi, người có ý định gì?"

"Rất đơn giản, trước vội vàng nhường Huyền Dao đường trở lại Võ Phẩm lục, sau đó nhường Nghiêm Hủ cái này Huyền Dao đường chương môn đệ tử chính thức tiếp Nhâm chương môn!"

Lời này vừa nói ra, Việt Thiên Thu há miệng đơn giản Trương Đại được có khả năng nhét bên dưới một quả trứng gà.

Mà Nghiêm Hủ cái kia xúc động càng là không cần phải nhắc tới, hấn thậm chí ngay cả nói chuyện cũng có chút lắp bắp: "Ta. . . Thật hiện tại là được rồi. . . Không phải, ý tứ của ta đó là. . ."

"Người cái gì đều đừng nói nữa!" Đông Dương trưởng công chúa lần này dứt khoát cắt ngang Nghiêm Hủ, coi như Việt Thiên Thu cho là nàng hội một tiếng cự tuyệt Việt lão thái gia đề nghị này lúc, lại chỉ nghe nàng nhíu mày hỏi nói, "người là muốn mượn từ a hủ lên làm Huyền Dao đường chương môn, đối triều đình biểu thị công khai coi trọng võ phong quyết tâm?"

"Không sai, trùng tu Võ Phẩm lục, tại Bắc Yên xâm nhập phía nam trước đó muốn làm đến, rất khó, mà lại rất dễ dàng bị người chuyển ra tổ chế tới dọa lấy, càng khó có thể hơn ngăn cản phản đối áp lực. Tương phản, Huyền Dao đường lần này lại lên Võ Phẩm lục, bởi vì có Lưu Phương Viên cùng Đái Triền Ninh mang về chứng cứ, lực cản không lớn, nhưng dù sao hàng Bắc Yên là sự thật, cho nên ta dự định Bạch Liên tông ở trước, mà Huyền Dao đường đặt ở một tên sau cùng. Kể từ đó, muốn đào thải một cái có trường công chúa con trai làm chương môn hạ phẩm môn phái, là cái võ lâm nhân sĩ đều biết không có khả năng."

Nghe được Việt lão thái gia trả lời hỏi hột, Nghiêm Hủ mặt kinh hãi, một mặt nhưng lại chút nhỏ nhỏ phiền muộn, không thiếu được nói lầm bầm: "Đây không phải rõ ràng cho ta gian lận sao?"

Việt Thiên Thu nhìn ra Nghiêm Hủ là quan tâm sẽ bị loạn, không thể không nhắc nhở: "Sự phụ! Ý của gia gia là, có Huyền Dao đường cái này hạng chót lại vĩnh viễn sẽ không bị xóa tên tại hạ đầu lượn tới, môn phái khác không cần lo lắng bị xóa tên, như vậy, coi như Bắc Yên cho ra lại điều kiện tốt, ai nguyện ý bốc lên nâng nhà di chuyển, bốn ba thiên sơn vạn thủy, còn muốn bị xem như phản quốc nguy hiểm đi Bắc Yên sao?"

Hoàng đế vốn định đối ngoại sinh thật tốt giải thích một chút Việt lão thái gia dụng ý, không nghĩ tới Việt Thiên Thu vậy mà đoạt tại đằng trước, không khỏi lần nữa xét lại đưa nhỏ này vài lần, lập tức liền nhìn về phía cái kia tâm phúc lão thần. Thấy Việt lão thái gia mặt mũi tràn đầy đắc ý, hấn lại so sánh

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 109: Ông cháu, xảo tỳ, quý phi, Tiểu Tứ

? Việt Thiên Thu đây là lần thứ ba thấy Hoàng đế. Kết hợp này ba lần kinh nghiệm, hẳn đối Hoàng đế lão nhi cách nhìn không ngừng sửa đổi, mà đối đầu năm nay quân thần ở chung chỉ đạo cũng dần dần có chút tâm đắc trải nghiệm.

Nguyên lai đại thần tại Hoàng đế trước mặt là không cần khúm núm nịnh bợ.

Nguyên lai hoàng tử bị ngoại sinh dạy dỗ, làm phụ hoàng vẫn phải tại đại thần cùng muội muội thay phiên chế nhạo bên dưới cười khổ nén giận. . .

Nguyên lai đại thần tại Hoàng đế trước mặt là có thể lẫn nhau đối phun.

Nhưng lúc này đây, Việt lão thái gia càng làm cho hắn thấy được nhất làm người bội phục một điểm.

Nguyên lai làm đại thần còn có thể trắng trợn làm văn bối hướng về phía Hoàng đế lấy muốn chỗ tốt!

Xuất cung ngồi lên xe ngựa về nhà lúc, bởi vì Nghiêm Hủ khó được bị Đông Dương trường công chúa cho trực tiếp ôm về nhà, Việt Thiên Thu cùng Việt lão thái gia ngồi chung một chiếc xe, tự nhiên nhìn không được hưởng gia gia trên mặt loạn nhìn. Trước đó Hoàng đế nghe được Việt lão thái gia lấy thường lúc, cái kia đầu tiên là kinh ngạc, lập tức lại cười ha ha khuôn mặt, phảng phất lại hiện lên ở trước mặt hắn.

Loáng thoáng, hắn cảm thấy chính mình tựa hồ hiểu rõ chút gì, nhưng lại giống như cái gì đều không rõ.

Việt lão thái gia hiển nhiên cũng không có tại lúc này xin đến chỉ giáo cháu trai ý tứ. Trên đường đi nhắm mắt dưỡng thần, một câu đều không nói.

Lão gia gia hồ ly không nói lời nào, hôm nay bề bộn sống một ngày Việt Thiên Thu một cách tự nhiên nghĩ thầm khổ, đầu tại thùng xe vách gỗ bên trên từng chút từng chút, đến cuối cùng không tự chủ được theo trên chỗ ngồi trượt rơi xuống, lập tức cứ như vậy nằm trên sàn nhà ngủ.

Làm Việt lão thái gia chú ý tới cái kia đều đều tiếng hít thở lúc, liền phát hiện người đã ngủ. Hắn lắc đầu bắt đắc dĩ, cầm lấy nguyên bản đắp lên trên đầu gối chiêm thắm, cẩn thận từng li từng tí đem Việt Thiên Thu bọc lại, lại cầm phía sau đệm dựa cho Việt Thiên Thu nhét dưới đầu đầu. Thấy tiểu gia hóa đúng là còn dùng sức cọ xát, tiếp theo ôm gối dựa ngủ được càng thơm ngọt, hắn không khỏi nhìn không được cười lên.

"Hôm nay làm khổ người một ngày, cho người lấy điểm ban thưởng, cũng coi là ban thưởng người vất vả."

Lão gia tử nhẹ nhàng sờ lên Việt Thiên Thu đầu, trên mặt lộ ra mấy phần buồn vô cớ. Trong nhà lão Nhị lão Tam toàn đều cho rằng, hẳn đối cháu trai ruột cũng không có tốt như vậy qua, lại cũng không nghĩ một chút hẳn cháu trai ruột đều có cha mẹ, có thất đại cô bát đại di, không biết bao nhiêu người nâng ở lòng bàn tay làm bảo bối, ba bốn tuổi liền vội vàng biết chữ khai môn, đến mức giống Việt Thiên Thu tựa như con chó con mèo nhỏ giống như thả rông tại Hạc Minh tiên?

Thật đúng là không nghĩ tới, hắn này tiểu tôn tử, nuôi được đúng là càng lúc càng giống hắn.

"Tề Nguyệt. . ."

Thình lình nghe thấy Việt Thiên Thu phảng phất là đang nói mơ, Việt lão thái gia không khỏi có chút kinh ngạc, lập tức đúng là đồng tính đại phát, hơi hơi xoay người, muốn nghe xem Việt Thiên Thu sẽ còn nói cái gì. Trọn vẹn một hồi lâu, hắn rốt cục nghe được mấy cái mơ hồ không rõ chữ.

"Đái Triển Ninh. . . Lưu Phương Viên. . . Gia gia. . . Khi dễ. . ."

Nghe tới khi dễ hai chữ lúc, Việt lão thái gia rốt cục giận không chỗ phát tiết, nhìn không được dùng ngón tay tại Việt Thiên Thu trên đầu nặng trọng điểm hai lần: "Ngủ thiếp đi còn không nói tốt, gia gia người ta là khi dễ tiểu hài nhi người? Ngủ thiếp đi còn bản khoản người nhặt về cái tiểu nha đầu kia, chờ Bạch Liên tông hồi phục Võ Phẩm lục, nàng khẳng định là muốn đi theo nàng Thất thúc trở về, người còn hi vọng người ý lại Việt gia?"

Thấy Việt Thiên Thu lại cũng không nói chuyện, Việt lão thái gia cũng biết lúc này nước bọt phun ra cũng trắng phun, lập tức hướng phía sau kê nghiêng, lần nữa âm thầm trầm ngâm. Hắn biết rõ, nếu như mình hôm nay cho Việt Thiên Thu muốn ban thưởng tại Việt phủ rải ra, không có gì ngoài xưa nay ánh mắt rộng lớn Đại thái thái, đại đa số người đều sẽ tâm sinh ghen ghét.

Bởi vì, hắn cho Việt Thiên Thu muốn cái thất phẩm xuất thân.

Không nên xem thường cái này thất phẩm xuất thân, coi như hắn là Hộ bộ thượng thư, cũng không phải cái con trai đều vào quan trường, lại càng không cần phải nói cháu trai.

Nhưng ai nhường tên tiểu tử này là cái phúc tướng? Liền liền hắn cái kia sinh ra phản nghịch con út, nghe Nghiêm Hủ nói cũng không có thật đem Việt Thiên Thu thế nào, dù để thấy tiểu gia hóa vẫn là đạt được vị kia không chịu trách nhiệm cha tán thành.

Dù sao, hần là muốn lão muốn chết, Tiểu Tử sớm muộn muốn trở về, Thiên Thu tương lai tại người dưới tay sống qua ngày, nếu là phụ tử không hợp nhân làm sao bây giờ?

"Người a. . . Liên liên Tiểu Tử năm đó, đều không để cho ta thao nhiều như vậy tâm!"

Ngoài xe ngựa đi theo Việt Ảnh một chữ không lọt nghe được Việt lão thái gia mỗi một câu, khoe miệng không khỏi hơi hơi thượng thiêu một cái đường cong. Trong triều vô số người sợ như sợ cọp lão gia tử, giờ này khắc này, cũng chính là cái bình thường gia gia mà thôi.

Làm Việt Ảnh đem Việt Thiên Thu đưa về hôn hôn cư nhà chính, đã là đêm hôm khuya khoắt. Vẫn luôn ngủ không ngon Lạc Hà nghe được trước cửa động tĩnh liền lập tức trở mình một cái đứng lên mở cửa, chờ phát hiện là Việt Ảnh ôm Việt Thiên Thu, nàng không khỏi vừa mừng vừa sợ. Khi nàng đem Việt Ảnh lui qua bên trên giường, mắt thấy người đem Việt Thiên Thu thả đi lên, đắp chăn sau lúc này mới xoay người rời đi, nàng vội vàng vội vàng đuổi theo.

"Ảnh gia." Tại cạnh cửa bên trên gọi lại Việt Ảnh, thấy xoay đầu lại sưng ở trước mắt, vừa lúc tấm kia tấm phẳng mặt, Lạc Hà cố nén trong lòng hoảng hốt, thấp giọng hỏi, "Sáng mai Cửu công tử nếu là tỉnh lại, hỏi Chu cô nương cùng hai vị kia tiểu công tử. . ."

Việt Ảnh nhìn xem rõ ràng hết sức sợ hãi, nhưng vẫn là lấy hết dũng khí hỏi lên Lạc Hà, sắc mặt của hần thoáng ôn hòa một chút. Nhưng đối với Lạc Hà loại này từ trước tới giờ không dám ngẩng đầu lên nhìn hần nha đầu, này một tia ôn hòa lại hiển nhiên tương đương với không có.

"Yên tâm, Tề Nguyệt tại vô đức ti, cái kia hai cái tại trường công chúa chỗ ấy, đều không có ăn bất luận cái gì đau khổ."

Hần không nói nhưng Việt Thiên Thu yên tâm, bởi vì hần biết Việt Thiên Thu khẳng định tâm lý nắm chắc, chân chính lo lắng không là người khác, mà là trước mặt cô gái hiền lành này con. Hần khẽ vuốt cằm, lập tức cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Mãi đến Việt Ảnh đã hoàn toàn biến mất tại trong tầm mắt, Lạc Hà lúc này mới án lấy ngực, thở thật dài nhẹ nhõm một cái. Cứ việc Hạc Minh hiện lúc trước ngay tại Thanh Phân quán sát vách, nàng cũng thường đi đón đưa Việt Thiên Thu, có thể cơ hồ liền không dám cùng Việt Ảnh nói câu nào. Hôm nay phá thiên hoang hỏi một câu như vậy, nàng chỉ cảm thấy trái tim đều muốn theo vết hằn bỗng xuất hiện.

Trách không được Việt phủ bên trong, liền liên hai vị lão gia cùng các thiếu gia, tại Việt Ảnh trước mặt cũng đều thành thành thật thật.

Bảo phúc trong điện, làm khoác lên quần áo đêm không thể say giấc Phùng quý phi, thấy cái kia xông vào như một làn gió nhỏ nội thị, nàng lập tức hỏi: "Thăm dò được không có?"

"Trần công công miệng rất căng, mà lại bốn người kia tất cả đều ăn mặc liền mũ áo đen. . ." Thấy Phùng quý phi lập tức lộ ra cực độ cảm xúc biểu lộ, cái kia nhỏ nội thị lập tức một cái gạt mình quỳ xuống, lập tức hoảng vội nói, "nhưng bốn người bên trong, có một người vóc dáng cực thấp, một đường đều là bị người công, nhìn không phải người lùn, là được. . ."

"Chính là cái gì!" Phùng quý phi không kiên nhẫn hung hăng đá một cước đi qua, "Nói chuyện chỉ nói một nửa, người là muốn gấp chết ta sao?"

"Liên là hài tử!"

Nghe được hài tử hai chữ, Phùng quý phi đầu tiên là hít sâu một hơi, theo sát lấy lại nếp mắt lại trầm tư. Nghĩ đi nghĩ lại, nàng đột nhiên tách ra động ngón tay đếm: "Hộ bộ thượng thư càng lão hồ ly, Đồng Dương trưởng công chúa, Nghiêm Hù. . . Việt Thiên Thu!"

Vô cùng kì diệu đoán chuẩn bốn người này, nàng lập tức lại tâm tình thoải mái. Nhưng mà, ánh mắt nhìn về phía phía đông cái kia hai tòa thiên điện, nghĩ đến cái kia hai cái đứng là trước với mình có nhân duyên dụng cụ, được bảo dưỡng nghĩ nàng nhẹ khẽ cắn hàm răng trắng nõn, giây lát làm ra quyết định.

"Ngày mai Anh Vương cùng đi, liền để hần tới thấy ta! Dù như thế nào, Nghiêm Hù cùng Việt Thiên Thu đôi kia sư đồ, hần được tóm chặt lấy!"

Bởi vì cái kia phía sau là càng lão hồ ly cùng Đồng Dương trưởng công chúa!

Coi như cả hai cùng nàng lại không thân cận, có thể nàng cũng không tin, chân thành chỗ đến, kim thạch không vì mồi!

Cùng một thời gian, nước thư chỗ Bắc Yến sứ đoàn trụ sở, đang mê đầu ngủ say càng tông đường bị một hồi thô lỗ xô đẩy bùng tỉnh. Hần tức giận vén chăn lên, gặp mặt trước rõ ràng là chính sứ nhân lỗ, hần liền lấy tay che miệng, ưỡ oài đánh một cái ngáp nói: "Đại Vương, đã trễ thế như vậy, tìm ta có việc?"

Nghe được Đại Vương hai chữ, nhân lỗ liền giận không chỗ phát tiết, hần đưa tay vừa muốn đem này chán ghét mặt trắng nhỏ cho nắm chặt, lại không nghĩ rằng đôi phương đột nhiên đầu nặng chân nhẹ giống như, đứng là từ trên giường trực tiếp cắm xuống đất. Đối mặt hần cái kia phần nộ ánh mắt, người đứng là lại gọi dậy dụng thiên khuất tới.

"Tỷ phụ! Ta biết sai rồi còn không được sao? Ngô, này giống như không phải thanh bình quán? Đây là nơi nào kia mà?"

Đối mặt như thế cái đồ ngốc, nhân lỗ biết tuyệt đối không thể có thể hỏi đạt được cái gì. Tức đến nổi phổi hần chỉ có thể một cước hung hăng đạp tới, động lòng người trở mình một cái đứng dậy, hần một cước này vừa vịn đạp trên giường. Phịch một tiếng về sau, tức đến nổi phổi hần chỉ cảm thấy đầu ngón chân đau nhức, không khỏi hừ lạnh một tiếng, mang theo mấy cái tùy tùng quay đầu bước đi, rốt cuộc không tâm tư cùng nhiều người dài dòng.

Cười xong sau, hắn liền vuốt cằm nói ra: "Bắt quá ta cái này phó sứ cũng phải làm tốt này câu đầu quân sự, nếu không sau khi trở về liền có phiền toái. . Ân, muốn cho đám này bị mất mặt gia hỏa ra ý định gì đâu?"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Đại nhân vật thiệp mời

Gấu ở Việt phủ bảy năm, từ khi rớt cục có thể đi ra ngoài, hơn nữa còn thu hoạch một đồng đại tiểu hòa bạn đảng sau, Việt Thiên Thu cũng không phải là cái gì tĩnh cực tư động. . . Hần căn bản chính là mỗi ngày không chịu ngồi yên, mỗi ngày muốn động! Huồng chi, không có Nghiêm Hủ, ai bảo hần vô nghệ, ai bảo hần đọc sách? Hạc Minh hiên bên trong sách cơ hồ đều bị hần lật ra một lần, đã không đủ để giải buồn, huồng chi là hiểu lo?

Ngô Nhân Nguyên Cao Trạch chi cùng Bạch Liên tông Huyền Đạo đường bàn xử án đến tột cùng thế nào?

Tuy nói hết sức muốn biết, có thể Việt Thiên Thu biết mình không thể tùy tiện ra bên ngoài chạy. Dù sao, bảy tuổi tiểu hài tử có thể làm sự tình là có hạn độ, ý vào đại nhân thế, ép buộc một thoáng gia tộc kẻ địch, ép buộc một thoáng những cái kia không có gì thực tế cậy vào bại hoại, hay hoặc là cùng người đùa nghịch tiểu hoa chiêu, cái kia cũng không cần gấp, có thể cái kia không có nghĩa là là hắn có thể tham dự vào chân chính triều đình việc lớn bên trong đi.

Đó là thuộc về người trưởng thành phạm trù, không thấy liền Việt đại thiếu gia Việt Đình Chung cũng còn bị xa lánh ở cái này hạch tâm vòng tròn bên ngoài đây.

Dù cho hán đêm qua còn buồn ngủ bị xách tiến cung, mơ hồ nhiều một cái thất phẩm chức quan xung, cũng giống như vậy!

Thế là, thức dậy sớm sáng sau, Việt Thiên Thu tìm đến An Nhân Thanh, nghe nàng giảng cho tới trưa những năm kia khách giang hồ bán hiệu gặp phải sự tình giải buồn, buổi chiều nhân cực nhàm chán, liền tro mặt ra chạy tới nhất định nước cừ, làm cho Đại thái thái cho phép, đi Việt Tú Nhất đi học địa phương, bên cạnh lắng nghe một hồi khóa.

Việt Tú Nhất nguyên bản còn hết sức lo lắng vị này đi đến chuyện gia tình liền theo tới thế nào Cứu thúc ra yêu thiêu thân, có thể phát hiện Việt Thiên Thu từ đầu tới đuôi thủy chung đang hoàng khéo léo nghe giảng, vị gia 60 ra mặt Lâm lão tiên sinh trước khi đi còn tán dương hai câu, hẳn nhin không được lấy ánh mắt liếc xéo Việt Thiên Thu, chờ lão sư đi xa, lúc này mới hừ nhẹ nói: "Người thật đúng là hội giả bộ."

"Người sống một đời, vốn là vẫn luôn đang già vò." Việt Thiên Thu cười hi hi nhún vai, "Khi còn bé già bộ nhu thuận, già lão thành, trưởng thành hoặc là già bộ lãnh ngạo, già bộ cao phú soái, già bộ không có năng lực, già cầm vò điếu. . . Nhưng nhất vui tay vui mắt vẫn là. . ."

Trang bực. . .

Này không thích hợp cho tiểu hài nghe hai chữ, Việt Thiên Thu liền không nói, vồn vồn hắt nói đến những cái kia, liền đã nhường Việt Tú Nhất mặt mũi tràn đầy kinh ngạc thêm hồ đồ, giống như có hiểu, giống như không có hiểu. Hắt vỗ vỗ Việt Tú Nhất bả vai, vừa định quay người đi, cũng chỉ nghe Việt Tú Nhất mở miệng hỏi: "Người ngày mai còn đến hay không?"

Việt Thiên Thu liền khoe miệng cơ giết một thoáng. Hần hôm nay lần này dự thỉnh là muốn tới nghiệm chứng một chút, thời đại này phổ Thông lão sư là thế nào đi học, kết quả không ngoài sở liệu, máy móc, nhảm chán cực độ, hôm nay lắp lâu như vậy học sinh tốt, hẳn đều nhanh đến cực hạn, ngày mai

còn tới, tìm tai vạ sao? Sự thật chứng minh, Nghiêm Hủ cái này lão sư có lẽ tại một số phương diện chẳng phải đáng tin cậy, nhưng thích hợp hẳn nhất!

"Không tới, tránh khỏi người khác nói lời ông tiếng ve, đạo là người xin mời lão sư lại tiện nghi ta."

Việt Thiên Thu cũng không quay đầu lại vẫy vẫy tay. Nhưng hắn còn chưa đi ra đi xa mấy bước, cũng chỉ thấy trong tay cầm một phần đồ thăm đĩnh kim thiếp mời hướng về phía Nhị nương bước nhanh đến, trước đối với hắn hơi hơi quỳ gối đi lễ, lập tức mới đứng Việt Tú Nhất hỏi tốt.

Hướng về phía Nhị nương bình phục một thoáng hô hấp, lúc này mới cung cung kính kính nói: "Cửu công tử, Giang Lăng Dư thị bản gia dư đại lão gia đến Kim Lăng, đây là cho ngài thiếp mời, mời ngài ngày mai qua phủ đạo chơi công viên."

Giang Lăng Dư thị? Liên là Dư Kiến Long Dư Trạch Vân phụ tử khó khăn đối gia phá trào lên nhánh bên Giang Lăng Dư thị?

Việt Thiên Thu cơ hồ dùng làm lỗ tai của mình xảy ra vấn đề. Hắn ngẩng đầu lên, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc đối hướng về phía Nhị nương hỏi: "Đưa cho ta thiếp mời? Hướng về phía cô cô có phải hay không tính sai, không phải là đưa cho gia gia hoặc là Đại bá mẫu sao?"

Hướng về phía Nhị nương xác thực cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Nhưng mà, đây là Giang Lăng Dư gia người đưa đến trên cửa, trên cửa lại từng tầng một đi đến đầu đưa. Nghe nói tam thái thái cầm tới thiếp mời thời điểm, còn phát tốt một châu tính tình, sau đó mới khiến cho người đưa đi hôn hôn cư.

Có thể Việt Thiên Thu đã là tới tình phương quán nghe giảng bài, Lạc Hà liền tự mình cầm thiếp mời đi nhất định nước cư thỉnh giáo Đại thái thái, Đại thái thái châm chọc một hồi, lại mệnh nàng đưa tới.

Giờ này khắc này, nàng biết này không phải mình nên phát biểu ý kiến sự tình, chỉ có một chữ không sót thuật lại Đại thái thái lời nói: "Cửu công tử, phu nhân nói, Giang Lăng Dư thị ở tiền triều liên là hùng bá gai sở đại tộc, nhưng lúc ấy bắc địa thế gia thực lực hùng hậu, Dư gia ở chếch một góc, còn không gọi được thế gia. Ta hướng Thái tổ hoàng đế khởi nghĩa, Giang Lăng Dư thị rất sớm đã ra người ra sức, năm đó Dư thị gia chủ đích thân đệ đệ còn cưới Thái tổ hoàng đế một người muội muội, lại đem gia nghiệp dời đến Dương Châu. Mấy trăm năm nay trải qua, đi ra không ít nhân vật kiệt xuất."

Việt Thiên Thu không khỏi sách một tiếng. Thời đại này không có Tùy mạt lộn xộn chiến, không có năm đời lộn xộn chiến, có thể triều đại thay đổi lúc cũng là đánh cho rất ác độc, cũng là thế gia chung quy là lưu lại sinh tồn đất đai, thế nào sợ cái gì Bắc Lăng Thôi thị, Thanh Hà Vương thị, lan lang Tiêu thị dạng này, chôn vùi tại mấy trăm năm lịch sử bên trong, có thể Trường Giang sống sau đê sống trước, cuối cùng lưu lại một chút sống trước.

Cho nên, lúc này hắn vô cùng lắng nghe hướng về phía Nhị nương giảng giải Giang Lăng Dư thị trở nên giàu có sử, bao quát bản triều đã ra khỏi một vị Tể tướng, ba vị Thượng thư, bốn vị thị lang, Thái Thú Huyện lệnh các loại vô số. . . Mà sau lưng hắn, Việt Tú Nhất tuy nói con mắt tròn thật lớn, nhưng lại không giống Việt Thiên Thu như thế liều mạng nhớ kỹ những tin tức này.

Dù sao, thân là Trọng trường tôn, sớm ghi lại những vật này là hẳn là, nhớ không xuống mới chịu bị phạt.

Mà hướng về phía Nhị nương làm cái giản lược nói tóm tắt giảng giải đằng sau, lúc này mới trình trọng kỳ sự nói: "Đại thái thái nói dư đại lão gia từng làm qua Thái Thú, vào kinh đằng sau mặc cho Đại Lý Tự thiếu khanh, sau này tại lễ bộ thị lang trên ghế ngồi cáo bệnh về nhà, lần này lên kinh, rất có thể là ý tại hình bộ thượng thư. Cho nên, Đại thái thái đã tự mình đi ra ngoài, đi tìm hiểu dư đại lão gia lần này mời còn có ai."

Việt Thiên Thu vốn đang suy nghĩ có phải hay không lập lại chiêu cũ, gạt Việt Tú Nhất cùng mình cùng đi Dư gia, có thể nghe được Đại thái thái như thế trọng nghĩa, còn đặc biệt tự mình giúp mình đi nghe ngóng nội tình, hắn liền biết mình không thể lại như vậy không từ tế.

Dù sao, coi như mỗi lần đều là hắn ở phía trước xông pha chiến đấu, có thể Việt phủ Trọng trường tôn ở phía sau kinh hồn táng đảm xem náo nhiệt, tuy nói trên thực tế là nhiều một chút lịch luyện, nhưng dù sao sẽ có vẻ người hết sức không có năng lực. . . Sao có thể cùng hắn viên này không có sợ hãi trái tim so!

"Đa tạ hướng về phía cô cô, chờ Đại bá mẫu trở về, ta tự mình tạ nàng!"

Người kính ta một thước, ta kính người một trượng, Việt Thiên Thu đương nhiên không lại bởi vì hướng về phía Nhị nương là trước kia hướng về phía mẹ muội muội, liền đem người làm kẻ thù, trên thực tế người hiện tại Đại thái thái số một tâm phúc vị trí, hắn còn cống hiến không nhỏ. Bởi vậy, lúc này hắn đứng là khách khí làm cái vái chào, rồi mới từ hướng về phía Nhị nương trong tay đem đồ thăm đĩnh kim thiếp mời nhận lấy, lập tức hướng về phía Việt Tú Nhất lên tiếng chào, vội vàng rời đi.

Thấy Việt Tú Nhất nhìn xem Việt Thiên Thu bóng lưng ngờ ngác say mê, hướng về phía Nhị nương còn tưởng rằng hắn còn có chút ghen ghét, liền vội vàng tiến lên thấp giọng nói: "Trường An thiếu gia, Cửu công tử trước đó cùng Dư Trạch Vân có chút xung đột, còn mượn Lão thái gia cùng trưởng công chúa nguyên nhân hung hăng hù dọa Dư gia một thanh, lại thêm Lão thái gia cùng trưởng công chúa lại tại sau lưng của hắn trợ giúp, nghĩ đến dư đại lão gia đưa thiếp mời con, cũng là có duyên có."

Việt Tú Nhất tức giận nhếch miệng: "Ta là sợ hắn đến lúc đó đi gặp Giang Lăng Dư thị vị Đại lão gia kia, lại trêu ra chuyện gì tới."

Hướng về phía Nhị nương liền chịu yên lặng.

Đổi thành người khác vậy dĩ nhiên không có khả năng, cần phải là Việt Thiên Thu, có lẽ thực sẽ ra lộn xộn cái gì sự tình. . .

Cùng bên kia chủ tớ hai nghĩ đến không giống nhau, trở lại hôn hôn cư Việt Thiên Thu căn bản không nghĩ lấy gây chuyện thị phi, mà là suy nghĩ làm sao đem chính mình này có chút quá mức thanh danh thay đổi trở về, thậm chí tính toán có thể hay không dùng tu thân dưỡng tính loại hình có đem phần này

trong lòng khinh thị lúc, cái kia quân sự lại là neho mắt, lập tức bước nhanh nghênh đón tiếp lấy.

Chờ xe ngựa dừng hẳn đằng sau, hẳn hướng phu xe trên mặt quan sát mấy mắt, sau cùng nụ cười chân thành thật sâu khom người vái chào: "Thế nhưng là Việt phủ Cửu công tử?"

Vừa dứt lời, hẳn liền thấy phu xe xuống tới mở cửa xe, theo sát lấy màn xe bị một con thon dài tổ thủ cao cao treo lên, lúc này mới có một cái vốn mặt hướng lên trời, thanh lệ uyển chuyển hàm xúc thiếu phụ trước lộ ra thân hình tới: "Chính là ta nhà Cửu công tử."

Nàng đáp xong lời này, cái kia quân sự liền nghe đến trong xe truyền đến một đứa bé thanh âm: "Từ lão sư, đã đến Vân Thủy viên rồi?"

Cứ việc đối Từ lão sư xưng hô thế này cực kỳ ý kiến, nhưng đối với Từ đại thúc, từng bị Tô Thập Thất đã cười nhạo lão nam nhân Từ Hạo vẫn là nén giận tiếp nhận cái trước. Lúc này, hẳn liếc cái kia già bộ như không biết mình quân sự liếc mắt, nghĩ thầm tính người thức thời, không có ở trước mặt mọi người hô ra thân phận ta cho ta mất mặt, lúc này mới đối trong xe Việt Thiên Thu nói: "Cửu công tử, đã đến."

Theo An Nhân Thanh nghiêng người nhường nhường, cái kia quân sự liền thấy bên trong ngồi một cái nam đồng. Đồ thẩm kim ngọc cả sảnh đường đường vân quần áo, tóc đen tóc trái đào, trước ngực còn mang theo cái trĩu nặng kim vòng cổ, chợt nhìn một cái, cùng phần lớn nhà giàu sang tiểu hài không hề có sự khác biệt. Có thể đây là lão gia đặc biệt dặn dò qua người, hẳn tự nhiên không dám coi như không quan trọng.

Hắn cười ha ha đang muốn nói chuyện lúc, lại chỉ nghe phía sau truyền đến mấy cái tiếng vó ngựa dồn dập. Hẳn vội vàng thăm dò một tầm nhìn, thấy là mấy kỵ người gào thét mà đến, lập tức lòng mảy cau chặt, chờ nhận ra phía trước thứ một thanh niên, sắc mặt của hẳn liền khó coi hơn.

Dù vậy, làm người tại hẳn đằng trước ghim ngựa lúc, này quân sự vẫn không kiêu ngạo không tự ti nhắc tay hành lễ nói: "Gặp qua Dư Lang."

Từ từ ngày đó Việt Thiên Thu tại cửa ra vào đưa cái kia một bài về đằng sau, Dư Trạch Vân cũng không biết suy nghĩ nhiều ít biện pháp, này mới thật không dễ dàng miễn cưỡng ngăn chặn có thể sẽ rải ra lời đồn đại, cho nên bây giờ hạn nhất liền là Dư Lang hai chữ này. Giờ này khắc này, cái kia quân sự sự hết lần này tới lần khác đem hẳn hạn nhất xưng hô thế này lấy ra, hẳn tất nhiên là về mặt rất khó coi.

Hắn hít một hơi thật sâu, lúc này mới đề xuống tức giận, về mặt ôn hòa gật đầu nói: "Bá phụ vừa tới Kim Lăng liền yến khách, các người đều khổ cực."

Nói xong lời này, Dư Trạch Vân lập tức chuyển hướng một bên chiếc xe ngựa kia. Thấy Từ Hạo hết sức mất tự nhiên quay đầu đi, thấy trong xe thỉnh linh ngồi Việt Thiên Thu, hẳn chỉ cảm thấy thù mới hạn cũ đủ chạy lên não!

Cơ hồ không cần nghĩ, hẳn liền mở miệng châm chọc nói: "Cửu công tử hôm nay nghĩ như thế nào lấy ngồi dạng này xe ngựa rêu rao khắp nơi tới dự tiệc? Người nào không biết, trắng môn Việt thị tuy nói bắt nguồn từ bé nhỏ, có thể những năm này nhưng cũng đặt mua không ít gia nghiệp, cần phải người tìm dạng này ngựa chạy chậm tới kéo xe? Chẳng lẽ, là cho rằng chỉ cần dùng qua vài chục năm cũ đồ vật, liền xem như Cổ lão có nội tình, có thể cùng Giang Lăng Dư thị thế gia như vậy môn đình tương đề tị luận?"

Việt Thiên Thu ngồi ở trong xe ngựa, liền cái mông đều không chuyển động một cái. Giương mắt lườm liếc Dư Trạch Vân, hẳn liền dù bạn vẫn ung dung nói: "Nguyên lai là Dư Lang, đã lâu không gặp, nguyên lai người còn ở tại thành Kim Lăng."

Ngụ ý là, nào ra loại chuyện đó người còn có mặt mũi lưu lại, thật sự không hổ da mặt dày!

Thấy Dư Trạch Vân liền sắc mặt xanh mét, hẳn lúc này mới nghiêm trang nói: "Gia gia bây giờ vẫn là Hộ bộ thượng thư, quan còn làm khá tốt, cho nên chúng ta trắng môn Việt thị đương nhiên bất tận, trong nhà có mấy cỗ xe ngựa. Có thể xe lại nhiều, cũng cấm không người trong nhà đừng nói nhiều, vừa vạ ta vài vị ca ca đều muốn ra cửa, ta thân là nhỏ nhất, đương nhiên muốn học lỗ tan nhường lễ, đem tốt xe nhường cho bọn họ đi ngồi."

Nói đến đây, hẳn có tình ý ngừng lại một chút, không nhanh không chậm nói tiếp: "Đến mức xe ngựa này, Dư công tử thật có ánh mắt, đây đúng là có hai mươi năm lão già. Xe là gia gia năm đó ở Huyện lệnh mặc cho ngồi qua, này thối lão Mã cũng thế, bởi vì gia gia không muốn quên gốc, cho nên đều một mực nuôi trong nhà. Hôm nay tạm thời dùng, chỉ có Từ lão sư cao thủ như vậy mới có thể không chế được, nếu như không có, đương nhiên liền chỉ có thể nhìn một chút mà thôi."

Biết rất rõ ràng đứa bé này răng nanh lợi răng, lại vẫn là không nhịn được suất khiêu khích trước mĩa mai, không phải mình tìm cho mình ngược sao?

An Nhân Thanh có chút xem thường liếc biệt khuất Dư Trạch Vân liếc mắt, chờ nghe được bên tai truyền đến Việt Thiên Thu trầm thấp nói thầm, nàng trong lòng hơi động, lập tức cười đối cái kia quân sự hỏi: "Cửu công tử hỏi, Dư Lang cũng là tới dự tiệc? Muốn là như thế này, cái kia xem như vừa vặn gặp người quen, một hồi cũng có thể có cái bạn."

Dư Trạch Vân lẽ ra chỉ cho là An Nhân Thanh là cố ý châm chọc, nhưng làm hẳn phát hiện cái kia quân sự nhìn mình ánh mắt không đúng lắm, hẳn lúc này mới ý thức được một cái nhất bất nhất khả năng, khuôn mặt liền trở nên trắng xanh. Quả nhiên, sau một khắc, hẳn cũng chỉ thấy cái kia Giang Lăng Dư thị quân sự mặt mũi tràn đầy nghiêm nghị đối với hẳn chấp tay nói: "Tốt dạy Dư Lang biết được, hôm nay lão gia trong nhà yến khách, không khách khí người."

Vừa nghe đến người ngoài hai chữ, Việt Thiên Thu liền nhịn không được phốc cười ra tiếng. Hẳn ý vào chính mình là tiểu hài tử, mà lại cũng không quan trọng người ngoài cảm thấy hẳn là có phải có giáo dưỡng, lúc này đúng là không tiếp tục đoan đoan chính chính ngồi, mà là mèo eo quan sát một chút Dư Trạch Vân biểu lộ, thấy hẳn nhất thời trên mặt lúc trắng lúc xanh, hẳn liền đại kinh tiểu quái kinh ồ lên một tiếng.

"Người ngoài? Dư công tử vừa mới không phải gọi dư đại lão gia bá phụ sao?"

"Thì ra là thế." Việt Thiên Thu muốn chỉ là một câu như vậy nói rõ lí do, lúc này liền cười thò đầu ra đối Dur Trạch Vân ngoắc lên tiếng chào, "Dur Lang, xin lỗi, ta tiếp dư đại lão gia tiếp mời tới dự tiệc, bởi vì xe ngựa nguyên nhân đã đến đến muộn, đi trước một bước á. Về sau như có cơ hội trò chuyện tiếp, gặp lại!"

Mất thấy vị kia Giang Lăng Dư thị quan sự ân cần phân phó người mang Việt Thiên Thu một nhóm tiến vào cửa Tây, lại duy chỉ có đối với mình mấy người kia làm như không thấy, Từ Hạo cũng giống như tựa như không quen biết hẳn tiếp tục vô liêm sỉ lái xe, dù là Dư Trạch Vân nhiều lần khuyên bảo chính mình phải tỉnh táo, chờ đến cái kia quan sự quay đầu lại lúc, hẳn vẫn là kìm nén không được lửa giận, nghiêm nghị hỏi: "Vì cái gì?"

Cả đám đều nói như hữu cơ lại. . . Phải chết, này hử là nói, hử liền đi gặp đến hỏi dư đại lão gia cơ hội đều không có?

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 112: Kinh hỉ vẫn là kinh hỉ

Mà so thần vận hấp dẫn hơn hẳn lực chú ý, là những cái kia một nhìn qua liền có mấy chục năm trên trăm năm thụ linh đại thụ che trời; là những cái kia đề lộ ra xưa cũ trang nghiêm lâu các kiến trúc; cũng là những cái kia khoanh tay đứng hầu, một tia tạp âm cũng không, càng không thấy ánh mắt loạn nghiêng mắt nhìn nô bộc. So với lúc trước hẳn đi qua Dư phủ, này chút nô bộc tổ chất mạnh đâu chỉ một bậc, liền ngay cả trưởng công chúa phủ cũng k hơi kém một điểm.

Hôm nay cùng sẽ, lại tất cả đều là trong thành Kim Lăng danh môn thế gia cùng quan lại phủ đệ con cháu thiếu niên!

"Từ lão sư, hôm nay may mắn mà có người, ta lúc này mới cuối cùng kịp thời chạy tới, đa tạ đa tạ!"

Xác nhận Giang Lăng Dư thị đem đôi y trước ước, cũng không tiếp tục nhận Dư Kiến Long Dư Trạch Vân phụ tử này một nhánh làm nhánh bên, hẳn không khỏi hít sâu một hơi. Nếu như trước mắt Dư Kiến Long còn tại Lại Bộ Thị Lang mặc cho bên trên, có lẽ còn có phục lên cơ hội, hiện tại, đôi phụ tử kia xác định vững chắc xong.

Việt Thiên Thu thấy một bên đứng hầu lấy một cái lớn tuổi vú già, liền cười mỉm nói: "Làm phiền vì này mu mu giúp ta an trí Từ lão sư, còn có ta bốn cái

người hầu."

Trước đó chọn lựa cái kia sáu cái người hầu, hân hôm nay mang ra bốn cái, nhưng hân biết này chút cùng chân chính thế bộ chênh lệch cực xa, căn bản không có ý định đi đến mang, cho nên thấy cái kia vú già lập tức miệng đầy đáp ứng, hân liền nói với An Nhân Thanh: "An cô cô, người theo ta đi vào."

An Nhân Thanh lúc trước tại giang hồ sờ soạng lần mò, hân hại lừa gạt, mặc dù mộng tưởng qua com ngon áo đẹp, có thể lúc trước đến thăm phủ trưởng công chúa, hôm nay lại chạy đến Giang Lăng Dư thị Vân Thủy viên đến, đây quả thực so năm mơ còn đẹp. Cho nên, hôm qua Việt Thiên Thu khẳng định muốn mang nàng đến, nàng liền xoắn xuýt ăn mặc cách ăn mặc, đến sáng sớm phượng mới quyết định vốn mặt hướng lên trời, dọn dẹp nhẹ nhàng thoải mái, liền liền y phục cũng tuyền mộc mạc đều đặn.

Lúc này nàng đáp ứng một tiếng đi theo Việt Thiên Thu, đằng trước cái kia dẫn đường tuổi trẻ tỷ nữ tuy nhìn không chớp mắt, có thể trên đường đi, An Nhân Thanh vẫn có thể cảm giác không ít qua lại nha đầu vú già ánh mắt rơi trên người mình. Tuy nói biết Việt Thiên Thu gần nhất là nổi danh ra đến kinh thiên động địa, nhưng trong đó không ít điểm sáng đúng là dò xét nàng, nàng liền âm thầm đắc ý, nhất cử nhất động đúng là càng đoan trang một chút.

Làm Việt Thiên Thu trong lúc lơ đãng quay đầu xem vị này từng "A di" lúc, hân nhìn không được khoe miệng co giật một thoáng, tâm nghĩ một lát mà không có gì ngoài dư đại lão gia liền là một đám thằng nhóc rách rưới con, người có muốn hay không như thế lãng phí mị hoặc quảng sáng thiên phú a!

Nhưng hân còn hi vọng An Nhân Thanh giúp mình ngăn cản một chút phiền toái, chỉ bất quá âm thầm tại nói thầm trong lòng một tiếng mà thôi.

"Cửu công tử, đến."

Xuyên qua một mảnh xanh tươi rừng trúc, theo đằng trước dẫn đường tỷ nữ tất cung tất kính nói một tiếng, Việt Thiên Thu cũng chỉ thấy trước mắt một mảnh rộng mở trong sáng. Giữa rừng trúc điểm tuyết lấy bảy, tám tấm bàn đá băng ghế đá, cấp trên ngồi đều là chút có tình ý trắng lưng già bộ lão thành tiểu hải tử, lớn tuổi chút mười hai mười ba tuổi, nhỏ chút liền gần giống như hân.

Thả mắt nhìn đi, không có gì ngoài ở giữa vị kia tóc mai hơi sưng, hân là dư đại lão gia lão già, cùng với bên cạnh một cái ngoan ngoãn tuổi trẻ thanh y thị bộ, liền không có mặt khác nam nhân trưởng thành!

Việt Thiên Thu không nghĩ tới những hải tử khác cũng đều từng cái không có trường bối cùng đi, trong lòng hơi có chút ngoài ý muốn. Nhưng mà, khiến cho hân càng thêm ngoài ý muốn còn ở phía sau. Cũng chỉ thấy cách hân xa nhất một trên ghế, một cái tròn vo bóng người đột nhiên nhảy người lên, dùng cùng dáng người tuyệt không tương xứng nhanh nhẹn chạy như một làn khói tới, cười nhẹ nhàng hô: "Thiên Thu, người có thể tới chậm, quay đầu phải tự phạt ba chén!"

Anh tiểu mập. . . Đi như thế nào chỗ nào đều có thể đụng tới cái tên này!

Việt Thiên Thu vốn là cảm thấy hôm nay này Hồng Môn Yến hết sức mẹ nó ngoài dự liệu, bây giờ gặp được Lý Dịch Minh như thế cái không xác định nhân tố, hân liền càng thêm nhức đầu. Mà lại, tiểu mập mập loại kia so trước đó càng thêm nóng辣 rất quen thái độ, khiến cho hân trong lòng rất khó chịu.

Đây coi là cưỡng ép dính sát kẹo dẻo sao?

Có thể mắt thấy dư đại lão gia cùng mặt khác một đồng to to nhỏ nhỏ hải tử ánh mắt đều tập trung trên người mình, Việt Thiên Thu trong lòng hừ một cái, dứt khoát cười mím chào hỏi: "Anh tiểu mập, trùng hợp như vậy, nguyên lai người cũng được dư đại lão gia thiệp mời?"

Lần này, dư đại lão gia biểu lộ hơi đổi. Hân lần này mở tiệc chiêu đãi tuy nói vội vàng, có thể mượn lấy Giang Lăng Dư thị thanh danh, trên danh sách khách nhân một cái không rơi tất cả đều mời đến, có thể cho dù hân lại thế nào tự lo, cũng không trở thành đi cho hiện nay Hoàng đế con trai độc nhất đưa thiệp mời con. Cho nên, làm người không mời mà tới thời điểm, hân không có một chút xiu dương dương tự đắc, có chỉ là đau đầu.

Phải biết, Hoàng đế đến nay không có sắc lập con trai độc nhất làm Thái Tử, trong triều thế gia hân môn hai phái tại việc này bên trên khác nhau rất rõ ràng!

Nghe được anh tiểu mập xưng hô thế này, Lý Dịch Minh ánh mắt lấp lóe, lại phăng phắt không có phát giác được phía sau dư đại lão gia cái kia xem kỹ ánh mắt, mà là tựa như quen cùng Việt Thiên Thu kẻ vai sát cánh nói: "Hôm trước người đi cô cô chỗ ấy sinh nhật, ta cũng không phải là không có thiệp mời liền đi qua rồi? Cho người một cái vui mừng ngoài ý muốn mà!"

Vui mừng ngoài ý muốn kích thích. . . Ngoài ý muốn kinh hãi mới đúng!

Việt Thiên Thu rất muốn vuốt ve anh tiểu mập cái kia chán ghét móng vuốt, nhưng lúc này dưới con mắt mọi người, hân chỉ có thể dứt khoát trực tiếp quần chặt cổ của đối phương, đem người kéo đến đưa lưng về phía đám người, lúc này mới dán chặt lấy đối phương lỗ tai thấp giọng nói ra: "Người có mấy cây tâm địa gian xảo, đừng đem ta không biết. Muốn giả hai anh em tốt không có vấn đề, nhưng không cho phép cho ta chơi nhiều kiểu, nếu không, hắc, đừng quên sự phụ ta!"

Mặc dù nói lần trước Việt Thiên Thu nhắc nhở hân, không thể đem muốn làm Thái Tử sự tình cảm tới bên ngoài đi nói, Lý Dịch Minh hồi cung đằng sau càng nghĩ càng không thích hợp, thăm dò một thoáng Phùng quý phi ẩn ý, lập tức giận tím mặt, đem bên người từng sủng ái nhất tin một cái nội thị cho đánh chết tươi, có thể cái này cũng không đại biểu hân có thể chứa đựng Việt Thiên Thu cái kia kiệt ngạo bất tuân thái độ. Nhưng mà, Việt Thiên Thu nhắc lên Nghiêm Hù, hân liền ỉu xiu.

Bởi vậy, hân hận hận nhìn lướt qua cái này không coi mình là Hoàng tộc gia hỏa, lão nửa ngày mới lóe ra hai chữ: "Thành giao!"

bên trên.

"Nghe nói hai ngày trước, hiền chất tại phủ trưởng công chúa mở cái sinh nhật yến?"

Chú ý tới một đồng bọn tất cả đều hướng chính mình nhìn lại, mặc dù nói không rõ dư đại lão gia rốt cuộc là ý gì, Việt Thiên Thu vẫn là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc gât gât đầu: "Đúng vậy a! Nhưng lần này sinh nhật cũng không phải ta chinh thọ, cũng là một chuyện nhỏ mà thôi, dư đại lão gia ngài không phải vừa tới Kinh Thành, làm sao mà biết được?"

Dư đại lão gia liền có chút yên lặng. Chẳng lẽ hẳn muốn nói, người này sinh nhật bữa tiệc, một đám triều đình quan viên chết bốp một trận, sau cùng Việt lão thái gia cùng Nghiêm Hủ phát huy lực chiến đấu mạnh mẽ, ngoài dự liệu hồ một cái hình bộ thượng thư, một cái hình bộ thị lang, cả triều trên dưới ai không biết ai không hiểu, ta coi như vừa tới Kinh Thành, như thế nào lại bỏ lỡ?

Nhưng khi một đám trẻ con trước mặt, hẳn cũng không thể đem loại này trường thành vòng tròn bên trong sự tình lấy ra nói, đang muốn pha trò chuyển hướng, dưới đáy lại truyền đến một cái không lớn hài hòa thanh âm: "A, người nào không biết Việt phủ Cửu công tử là Việt lão thái gia ôm trở về, lúc nào lại đột nhiên đem sinh nhật định tại mừng hai tháng năm rồi?"

Nhìn thấy nói chuyện chính là cái mười một mười hai tuổi thiếu niên, tuần tú về tuần tú, nhìn quanh ở giữa lại tự có một cỗ ngạo khí, cái kia một tấm bàn đá rõ ràng ngay tại nhất tới gần dư đại lão gia này một vòng ba bàn lớn bên trong, hẳn là gia cảnh phi phàm, mà những người khác cũng bởi vì ít năm mà mặt lộ vẻ giọng mỉa mai, rất có coi hân là thành mục tiêu công kích ý tứ, Việt Thiên Thu liền ha ha cười một tiếng.

"Ta là gia gia ôm trở về, cho nên sinh nhật định tại có một ngày, đương nhiên là từ gia gia làm chủ. Lúc trước ta đều là tại gia gia ôm ta trở về ngày ấy, bên dưới bát nỉ trường thọ, nhưng lúc này đây, gia gia nói ta cũng bảy tuổi, không ngại tại phủ trưởng công chúa tốt tốt nào nhiệt một chút, nuôi ân như núi như biển, ta đương nhiên liền nghe gia gia."

Người khác nếu là nhận nuôi tới, bẩm sinh liền sẽ thấp một đầu, nhưng lúc này Việt Thiên Thu lại sáng khoái sáng tỏ thừa nhận chính mình chỉ là con nuôi. Dư đại lão gia không để ý phía dưới những hài tử kia ong ong nghị luận, thăm nghĩ lên gần đây nghe đồn, không thể không thừa nhận Việt lão thái gia cái này chính mình từng xem thường nhà giàu mới nổi, đúng là dạy bảo hài tử bên trên có một tay.

Đương nhiên, nếu như hẳn từng thấy Việt Thiên Thu khi đó tại trên đường cái "Lừa gạt" Chu Tử Nguyệt về nhà lúc, đã từng không thèm quan tâm nói mình là gia gia nhận nuôi tới, vậy liền chắc chắn sẽ không nghĩ như vậy.

Hắn đánh chết cũng không nghĩ ra sinh nhật chỉ là Việt Thiên Thu lúc trước linh cơ khẽ động, rất tự nhiên nhận định ngày đó sinh nhật yến là Việt lão thái gia chủ mưu an bài, lúc này hướng về phía vừa mới cái kia làm loạn thiếu niên quát: "Sợ thô, người so Việt hiền chất trọn vẹn năm thứ năm đại học tuổi, phải hiểu tị huy mới là, sao có thể tùy tiện bóc người vết sẹo?"

Vừa dứt lời, một mực không tìm được cơ hội mở miệng tiểu mập mập liền dùng sức vỗ bàn đá nói: "Đúng đấy, quá không có giáo dục!"

Này quá không có giáo dục bốn chữ vừa ra, cái kia kiêu căng thiếu niên liền sắc mặt trắng bệch, mà dư đại lão gia cũng có chút xuống đài không được.

Cái đứa bé kia vốn là nhanh nhẹn nhanh miệng, nhưng nếu là như vậy truyền ra như thế thanh danh, ngày sau làm người như thế nào?

Đúng vào lúc này, Việt Thiên Thu lại dùng sức ho khan một tiếng, chờ đến ánh mắt mọi người tất cả đều lần nữa rơi ở trên người hắn, hắn mới quay đầu nhìn xem Lý Dịch Minh nói: "Anh tiểu mập, đừng chụp mũ lung tung, người ta chẳng qua là ăn ngay nói thật mà thôi! Lẽ ra ta chính là gia gia ôm tới, nói chuyện này càng nhiều người, càng là có thể nói cho người khác biết gia gia từ thiện ôn hoà hiền hậu, ta còn cầu còn không được đâu!"

Dư đại lão gia tuy nói đối Việt Thiên Thu mở miệng giải vây như trút được gánh nặng, có thể nghe được một câu cuối cùng, hẳn liền không nhịn được khóe miệng co giật.

Việt Thái Xương từ thiện ôn hoà hiền hậu?

Không nói đến này lão đầu tử làm tập tợm huyện úy lúc hạ ngục hung thần ác sát, đạo chích nghe tin đã sợ mất mật.

Cũng không nói người làm Huyện lệnh lúc ấy, vì thu phục bị tù chúng làm loạn sơn dân chiếm cứ châu thành, một đầu trấn an, một đầu giết người, 4 tòa cửa thành treo rất nhiều người đầu, đến bây giờ còn là nơi đó không ít người ác mộng.

Liền nói người làm Hộ bộ thượng thư những năm này, nắm vuốt triều đình túi tiền, nhiều ít đưa tay đòi tiền quan viên nhanh bị bức phải nổi điên?

Mà tại dư đại lão gia âm thầm oán thầm lúc, Việt Thiên Thu đã là đứng dậy. Đây đủ hấp thụ lúc trước ép buộc quá nhiều người, thế là tiếng xấu rõ ràng giáo huấn, hẳn quyết định thay cái rất mực khiêm tốn đối người mới chiêu, giờ phút này liền cười hướng vừa mới cái kia nói chuyện đâm chính mình thiếu niên chấp tay nói: "Cho nên nói, ta muốn cảm tạ vị huy trưởng này, cho ta trước mặt mọi người thay gia gia tuyên dương thanh danh cơ hội."

Thiếu niên kia tên là triệu sợ thô, đúng là dư đại lão gia cháu trai. Vừa mới chịu dư đại lão gia răn dạy cùng Lý Dịch Minh châm chọc, hắn vốn là trên mặt sượng mặt, vừa tức vừa gấp, lúc này bị Việt Thiên Thu kiểu nói này, hẳn không những không có cảm thấy nhận an ủi, ngược lại càng phát ra khí cấp bại phôi, nhất thời lại không cần suy nghĩ lóe ra một câu.

"Không cần người làm người tốt! Tiêu tiêu là ta cứu cứu con gái một, tuyệt sẽ không tiện nghi người!"

Việt Thiên Thu lẽ ra chỉ là lười nhác cùng tiểu hài tử chấp nhặt, cãi nhau thắng cũng không có gì cảm giác thành tựu, có thể giờ này khắc này, hắn vẫn là

Chẳng lẽ hôm nay đây quả thật là ra mắt đại hội! Không phải đâu?

Không đợi dư đại lão gia có phản ứng gì, hần liền cái khó ló cái khôn, bỗng nhiên đứng dậy. Hần lần này liền không giả trang cái gì rộng lượng, trực tiếp hét lên: "Hôm nay không phải dư đại lão gia đưa thiệp mời con mời mọi người dạo chơi công viên sao? Làm sao người thật giống như so dư đại lão gia cái chủ nhân này còn hiểu hơn nội tình? Tiêu tiêu là ai? Cái gì gọi là tiện nghi, cái gì lại gọi không rẻ?"

Nói đến đây, hắn liền như cái bị tức giận tiêu hải tử, hướng phía dư đại lão gia trực tiếp chấp tay: "Dư đại lão gia, nếu người ta đều đã chỉ mũi mắng ta, ta cũng không mặt mũi lại ở lại đây, cáo từ!"

Tuy nói hắn không tin tưởng lắm Giang Lăng Dư thị hội nhìn trúng hắn cái này Việt phủ nuôi tằm, nhưng vì cả đời hạnh phúc, tranh thủ thời gian lưu đi!

Việt Thiên Thu nói xong cũng bước nhanh xông ra ngoài đi. Ý vào dáng người thấp bé linh hoạt, hẳn trực tiếp tránh đi những cái kia bàn đá, trực tiếp hướng trong rừng trúc phóng đi, căn bản liệu mạng sau tiếng kêu.

Một hơi lao ra thật xa, hần rồi mới từ trong rừng trúc ngoặt trở về trước đó lúc đến con đường kia, nhưng hần còn kịp thở phào, phía sau liền truyền đến An Nhân Thanh thanh âm

"Cửu công tử, anh Vương điện hạ giống như đuổi tót." Lúc nói lời này, An Nhân Thanh trong lòng có chút ít tiếc hận, có thể nghĩ nghĩ dư đại lão gia hôm nay nếu quả như thật là nhìn nhau con rết, tót nhiều người như vậy, Việt Thiên Thu cái này Việt lão thái gia bảo dưỡng cháu trai hi vọng vốn là không lớn, nàng cũng chỉ có thể thăm thỏ dài một hơi.

Việt Thiên Thu trước đó cố ý nhường dư đại lão gia người nghe qua hẳn cùng tiểu mập mập là mặt cùng lòng không hợp, lúc này căn bản không muốn tiếp tục cùng làm nhiều liên lụy, quyết định thật nhanh nói với An Nhân Thanh: "Không để ý tới hẳn, người tằm bên trên ta, tiếp tục chạy!"

An Nhân Thanh cũng không giống như Nghiêm Hủ hay hoặc là Việt Ảnh như thế, tùy tiện liền có thể ôm vào Việt Thiên Thu vượt nóc băng tường, duy nhất có thể làm cũng chính là một thanh túm thượng nhân chạy nhanh chóng. Dù vậy, một lớn một nhỏ vẫn nhẹ nhàng linh hoạt liền đem anh tiểu mập cho vớt xuống.

Chờ ra mảnh này chiếm diện tích rất rộng rừng trúc, một đường bỏ qua rất nhiều lui tới tôi tới ánh mắt tiếp tục chạy vội, mắt thấy nhanh đến cổng trong khẩu, Việt Thiên Thu còn chưa kịp bình phục hô hấp, cũng chỉ thấy bên kia toa đang có đoàn người tiến đến.

Hai mái hiên đánh đối mặt, hắt lên tròn tròn mắt. Coi như tôi là trước kia cái kia chế nhạo chính mình thiếu niên trong miệng tiêu tiêu, Dư gia một cái nào đó tiêu la lý, hẳn đều sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn, có thể mấy cái này người tôi thật sự là quá ngoài dự đoán của mọi người!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Người chưa hát thôi ta lên sàn

? "Gia. . . Gia gia?"

Việt Thiên Thu ghen hòng nhìn trần trời, thậm chí có chút chột dạ. Có thể nghĩ lại, hẳn cũng không phải gạt lão gia tử vùng trộm chạy ra ngoài chơi, rõ ràng là tiếp Dư gia thiếp mời, không có cách nào cự tuyệt, hôm nay đi ra lại là Đại thái thái phê chuẩn, hẳn ngược lại có dũng khí.

Không có gì ngoài Việt lão thái gia bên ngoài, một bên còn có Đông Dương trường công chúa, phía sau thì là hường Việt Thiên Thu nháy mắt Nghiêm Hủ, như có điều suy nghĩ Việt Ảnh, bên cạnh bồi tiếp thì là một vị mộc mạc nhưng không mất phong độ lão phụ.

Thấy Việt Thiên Thu này thờ hồng học cùng An Nhân Thanh từ giữa đầu đi ra, Việt lão thái gia trông mắt hơi híp, lập tức trung khí mùi phần quát: "Thiên Thu, ngươi thẳng ranh con này làm sao chạy tới đây?"

Biết lúc này còn muốn chuồn mất chỉ sợ là không thành, Viêt Thiên Thu chỉ có thể không thể làm gì khác hơn đi ra phía trước, đều thấy qua đám người.

lập tức liền lý trực khí tráng giải thích nói: "Gia gia, trưởng công chúa, là dư đại lão gia đưa thiệp mời con, mời ta tới dạo chơi công viên."

Việt lão thái gia tuy nói không có về nhà, có thể trước đó hẳn một lần nha môn liền chờ đến trong nhà Đại thái thái khẩn cấp mang hộ thư, thế nào lại không biết Việt Thiên Thu là thế nào tới Dư gia?

Hắn làm bộ nhú nhú mày: "Làm khách? Ngươi xem một chút ngươi bây giờ giống như là làm khách đáng về?"

Còn không đợi Việt Thiên Thu mở miệng nói rõ lý do cái gì, Nghiêm Hù liền đem hắn kéo về phía sau, một mặt bao che cho con tư thế.

"Việt thế bá, xem Thiên Thu thờ hôn hèn đáng về, ngươi tốt xấu khiến cho hắn nghỉ một lát hỏi lại lời nói!" Một mặt làm đồ đệ nói chuyện, Nghiêm Hù một mặt lấy ánh mắt liếc xéo An Nhân Thanh nói, "ngươi muốn hỏi lời nói, trực tiếp hỏi An Nhân Thanh là được. Ta xem Thiên Thu là bị người khi dễ!"

An Nhân Thanh tuy nói đối Việt Thiên Thu yêu nghiệt này tiểu hài nhi có chút rụt rè, nhưng ở toàn bộ Việt phủ nàng người sợ bên trong, Việt Thiên Thu còn bài không tiến vào ba vị trí đầu. Trước hai vị không hề nghi ngờ liền là lão gia tử cùng Đại thái thái, vị thứ ba thì là lão gia tử phía sau như bóng với hình Việt Ảnh.

Lúc này, thấy Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa đều nhìn chính mình, Việt Ảnh vẫn như cũ mặt không biểu tình, vị kia Dư gia người tiếp khách, không biết là thần thánh phương nào phụ nhân thì ánh mắt tinh mịch, nàng tới hỏi hận chính mình là không đối được yêu làm náo động khuyết điểm, nếu không cùng Từ Hạo đối cái làm việc liền không có chuyện này.

Có thể lúc này nàng chỉ có thể kiên trì tiến lên, dùng nhất lời ít mà ý nhiều phương thức, nói rõ vừa mới dư đại lão gia xin mời Việt Thiên Thu cùng bàn, sau này Việt Thiên Thu làm sao bị người chế nhạo, làm sao phản kích, tại sao lại bị người nâng lên cứu cứu con gái một này một. Xuất phát từ nữ nhân cẩn thận, nàng bỏ bớt đi tiêu tiêu cái tên này.

Dù vậy, cái kia người tiếp khách lão phụ lại là đột nhiên biến sắc, đối Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa quý gồi hành lễ đằng sau liền không kiên ngoan không tự ti nói: "Đó nhất định là đại lão gia cháu trai Triệu gia Tam thiếu gia. Lúc trước nhìn xem hắn phẩm hạnh tài học không tệ, không nghĩ tới đúng là như thế không có khẩu đức. Còn mời trưởng công chúa cùng Việt lão đại người thứ lỗi, về sau dạng này người, ta Dư gia tuyệt không để cho lại đến nhà."

Việt Thiên Thu cảm thấy phụ nhân này nói chuyện khẩu khí quá lớn, không giống vú già, có thể nghe xưng hô lại cũng không giống là Dư gia ông chủ. Âm thầm không hiểu hắn liền vội lạng lẽ lời kéo Nghiêm Hù tay áo, mà Nghiêm Hù thì dứt khoát đem hắn bế lên, giống như hồng đồ đệ hình, lại là tránh qua một bên thấp giọng nói ra: "Đây là Hải Lăng phu nhân, dư đại lão gia bảo mẫu."

Tuy nói các triều đại đổi thay thường có Hoàng đế sắc phong chính mình nữ tử, thậm chí đối sửa huynh đệ trắng trợn cất nhắc, có thể Việt Thiên Thu không nghĩ tới Giang Lăng Dư gia vậy mà cũng có bảo mẫu sắc Phong phu nhân như thế không thể tưởng tượng sự tình. Có thể không đợi hắn truy vấn, vị kia Hải Lăng phu nhân liền nghiêng người dẫn Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa đi vào, theo Việt Ảnh bắt kịp, Nghiêm Hù nháy mắt nhường An Nhân Thanh đi trước, chính mình hai người rơi vào cuối cùng.

"Xuất cung đằng sau đến Hộ bộ nha môn, nghe Đại thái thái người nói Dư gia mời người qua phủ làm khách, ta không nói hai lời liền muốn đến xem, không nghĩ tới mẹ cùng lão gia tử cũng theo tới. Vừa mới tại cửa ra vào ngươi là không nhìn thấy, chắc chắn, hai người khí thế kia, nếu không phải vị kia Hải Lăng phu nhân đi ra kịp thời, bọn hắn liền xông vào đến cổng trong, so ta còn hung ác!"

Cứ việc Việt Thiên Thu biết lão gia tử đúng là thực tình đối với mình tốt, Đông Dương trưởng công chúa cũng bởi vì Nghiêm Hù nguyên nhân đối với mình không tệ, nhưng hắn tuyệt sẽ không tự lừa dối cho rằng, hai người thật là giống như Nghiêm Hù, chỉ vì mình đặc biệt chạy đến Dư gia tới. Đoán chuyện kể tiếp ngược lại cùng mình không quan hệ nhiều lắm, hắn liền nhẹ giọng tìm hiểu nói: "Su phụ, này Hải Lăng phu nhân là triều đình phong sao?"

"Đương nhiên là! Dư gia trước kia liền đem đến Dương Châu, tuy nói là uy tín lâu năm thế gia, nhưng đến Dư lão thái gia cái kia một đời, hoặc là không có tiền đồ, hoặc là giống Dư lão thái gia như thế tẩu hỏa nhập ma muốn đi tu đạo cầu trường sinh, vứt xuống vừa mới mất mẹ dư đại lão gia Tam nhi hai nữ. Là dư đại lão gia nữ tử mẫu dư đình đem từng cái người nuôi lớn, còn mấy lần thất bại nhỉnh bên đoạt quyền âm mưu. Mấy dư đại lão gia ra làm quan làm quan, sau cùng vào kinh làm thị lang thời điểm, liền làm nữ tử xin mời phong, triều đình cũng thuận thế ca ngợi nghĩa bộc, phong nàng Hải Lăng phu nhân."

Nhìn xem đằng trước vị kia cái eo thẳng tắp lão phụ, Việt Thiên Thu giờ mới hiểu được vì sao nàng có tư cách đi ra tiếp đãi chính mình gia gia cùng trưởng công chúa, hóa ra đây là Giang Lăng Dư thị bảo mẫu Thái hậu loại hình nhân vật!

Hí hự một thoáng, Việt Thiên Thu giải quyết trước mắt tò mò, liền lập tức ngoặt hỏi trở lại chính đề nói: "Su phụ, Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông sự tình ra sao? Tề Nguyệt cùng Lưu Phương Viên Đái Triền Ninh hiện tại được không? Ngô Nhân Nguyễn cùng Cao Trạch chi tội ác kết luận sao? Ngươi này chương môn hiện tại lên làm hay chưa?"

Nghiêm Hù vốn còn muốn cho đồ đệ báo tin vui, có thể đối mặt này liên tục 4 cái vấn đề, hắn lại chỉ có cười khổ nói: "Ngô Nhân Nguyễn cùng Cao Trạch chỉ là lão gia tử cùng ta mẹ chăm chăm vô số cuộc sống, có Đái Triền Ninh Lưu Phương Viên mang về chứng cứ, tự nhiên là lập tức liền cách chức đợi thẩm. Nhưng hình bộ thượng thư vị trí này còn tại cái cọ, nhà ngươi gia gia tạm thời người quản lý lấy. Tề Nguyệt là Bạch Liên tông, là nhân chứng, mang lưu cái kia hai cái lại là không thể qua đường sáng. Nhưng có mẹ ta đâu, bọn hắn đều đều tốt."

"Đến mức Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông trở lại Võ Phẩm lục. . ." Nghiêm Hù liền hận đến nghiêng răng, "Trước đó bị lão gia tử cùng ta đánh mộng là rộng hắn bù húc những người kia, bây giờ lại chết móc lấy tổ chế không tha, còn nói mở này khơi dòng, ngày sau quân nhân khó chế, tàng binh tại dân, vốn chính là lộn xộn chi nguyên. . ."

Không là trước kia Hoàng đế lão nhi trong cung chi có vẻ như thật lợi hại hai chiều sao?

Việt Thiên Thu đang nghĩ như vậy, qua trong giây lát lại nhớ lại tiền cung liền là tại khuya ngày hôm trước, này lời đồn đại cùng thông báo ập ù thời gian đều còn chưa đủ. Như thế một nói thầm, hần liền quên đi trước đó cái kia chết tiệt mập mập rõ ràng đuổi theo chính mình đi ra, bây giờ chính mình đoàn người này đi đến đâu đi lâu như vậy, lại không đụng vào đối phương, cũng không biết người vọt đi đâu rồi.

Đúng vào lúc này, hắn đột nhiên nghe được phía sau lưng truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Không cần hẳn quay đầu, Nghiêm Hù đã đột nhiên xoay người sang chỗ khác. Vội vàng tiến đến một cái vù già hiển nhiên là nhận ra Nghiêm Hù, vội vội vàng vàng quỳ gối đạo an, lúc này mới dùng cực nhanh ngữ tốc nói ra: "Nghiêm công tử, bên ngoài có Bắc Yên sứ đoàn người ngăn cửa khiêu chiến, nhờ được nhanh đi bẩm báo đại lão gia."

Bắc Yến sứ đoàn? Ngăn cửa? Việt Tiểu Tứ lại đùa nghịch hoa chiêu gì?

Nghiêm Hủ nhẹ nhẹ hít một hơi, lập tức hướng Việt Thiên Thu nhìn sang, thấy trong ngực đồ đệ cũng hướng hắn nhìn lại, một lớn một nhỏ liếc nhau về sau, đồng thời sinh ra không có gì sánh kịp tò mò.

So sánh dưới, Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa chạy Dư phủ tới làm gì, cái kia tất cả đều biến thành thứ yếu!

Thấy Nghiêm Hủ nhanh chân lèn chạy ngược về, Việt Thiên Thu một mặt hưởng thụ lấy này cấp tốc niềm vui thú, một mặt hết sức vui mừng cười nói: "Sư phụ, người nói có thể hay không chúng ta hiểu nhầm rồi, này cùng. . . Không quan hệ?"

Hắn tóm tắt một cái cha chữ, có thể Nghiêm Hù lại không cần suy nghĩ nói: "Không sao ta liền đem đầu cắt bỏ làm cầu đá! Ngươi là không biết hẳn nhiều xấu, bây giờ không cái hồ người một nhà đối đi cái hồ người khác, hỏa hầu kia khẳng định càng thêm lộ hỏa thuần thanh! Ta nhớ được Giang Lăng Dư thị đệ nhất cao thủ, là Thanh Thành xuất thân Phù Vân Tử đồ trắng lâu, cũng không biết người có phải hay không đi theo dư đại lão gia đi ra. Nói tóm lại, tranh thủ thời gian chiếm chỗ ngồi tốt xem kịch vui!"

Việt Thiên Thu hân không thể giờ hai tay đồng ý. Loai này ăn dưa xem kịch vui sự tình, với hân mà nói quá hiếm có á!

Mỗi lần kết cục, dù cho chẳng qua là khi phối hợp diễn hay hoặc là làm diễn viên quần chúng, cũng thật mệt mỏi, sao có thể so người xem càng tư tại?

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Kéo ra màn che trò hay

? Trước tiên ra cổng trong. Nghiêm Hù thấy ngoại viện trong kia chút nô bộc tuy nói đều có chút khăn trương, nhưng ngay ngắn trật tự, cũng không hoảng loạn, hẳn không khỏi âm thầm gật đầu. Mà hết nhìn đông tới nhìn tây Việt Thiên Thu lại phát hiện Từ Hạo, vội vàng ngoắc kêu một tiếng Từ lão sư.

Từ Hạo vừa mới nghe nói Việt lão thái gia đợi người tới, lập tức rửa đen rút đầu giống như nắp tại trong phòng, lúc này nghe được gian ngoài Bắc Yên người ngăn cửa khiêu chiến, có tình ý quan chiến hấn mới vừa đi ra một chuyến, có thể căn bản không nghĩ tới Việt Thiên Thu không cố gắng ngóc ở bên trong làm khách, thế mà đi theo Nghiêm Hủ tới xem náo nhiệt, lúc này không khỏi âm thầm ai thán. Hần lẽ mà lẽ mề lên trước, lại âm thầm quyết định chủ ý.

Nếu như Nghiêm Hủ xúi giục hắn đi dò xét người ta bản lĩnh, hắn đánh chết cũng không đi!

"Từ lão sư, bên ngoài tới nhiều ít người? Mở miêng khiêu chiến là ai? Người nhìn hấn võ nghệ thế nào? "

Nghe ra Việt Thiên Thu này rõ ràng xem náo nhiệt ngữ khí, Từ Hạo mới vừa như được đại xá, thấy những cái kia dư người trong phủ không lo được bọn hần, hần vội vàng thấp giọng nói ra: "Tôi hơn hai mươi người, nghe nói chính sứ cùng phó sứ toàn đều tới. Mở miệng khiêu chiến, là lần này Bắc Yên sứ đoàn kiểm thủ số một nhất định đáp ứng, theo ta được biết, tại Bắc Yên, người này cũng có thể xếp tại mười vị trí đầu. Ta vừa mới nhìn qua, hần kiểm không ra khỏi vỏ lại kiểm ý mười phần, mà lại vừa mới ngoài ba mươi, tính khí thần đang ở đỉnh phong, cùng loại người này đánh, chỉ sợ không phải quyết thắng thua, mà là quyết sinh tử."

Việt Thiên Thu lại chú ý tới chính là câu đầu tiên, hẳn không khỏi cùng Nghiêm Hủ lần nữa trao đổi một cái ánh mắt. Việt Tiểu Tử quả nhiên đến rồi!

"Từ lão sư, sư phụ nói muốn để ta kiến thức một chút phong phạm cao thủ, chúng ta một khối tuyển chỗ tốt quan chiến đi!"

Chỉ cần không cần tự mình ra tay đi cùng người liều sống liều chết, Từ Hạo đương nhiên vui lòng làm cái quan chiến người tiếp khách. Hẳn sợ Việt Thiên Thu đổi chủ ý, một lời đáp ứng, thậm chí còn một ngụm khai ra chính mình trước đó đi nhìn trộm địch quân hư thực cây đại thụ kia.

Thế là, ba người này hoàn toàn không có làm khách tự giác, căn bản không để ý Dư gia trước mắt cổ giả bộ bình tĩnh bối rối, trực tiếp theo ngoại viện một cái không đáng chú ý nơi hẻo lánh leo tường đi ra. Đến đến Nghiêm Hủ đi theo Từ Hạo, công Việt Thiên Thu vụt vụt vụt bò lên trên gốc cây kia, Việt Thiên Thu phát hiện tâm mắt tốt nhất, lập tức hướng về phía Từ Hạo giơ ngón tay cái lên.

"Từ lão sư thật giỏi, đây thật là tự nhiên ghé khách quý!"

Thấy Nghiêm Hủ chọn lấy một đầu kiên cố chạc cây nhường Việt Thiên Thu ngồi, tiểu gia hỏa cũng hoàn toàn không sợ độ cao, tràn đầy phấn khởi vịn thân cây tại cái kia phiêu lai phiêu khứ, Nghiêm Hủ thì như có điều suy nghĩ nhìn thấy bên kia Bắc Yên sứ đoàn chính phó sứ phương hướng, Từ Hạo rốt cục thoải mái một khẩu đại khí, lại kim lòng không dặng hướng xuống tìm cái khoảng cách đôi thầy trò này hơi địa phương xa một chút, trong lòng suy nghĩ lấy Dư phủ có thể hay không ứng chiến.

Đứng nhìn bên trên ba môn bên trong sáu môn nhìn như không giống bên dưới cửu môn như thế có động một tí xoá tên họa, có thể triều đình những năm này đối các đại môn phái quản thúc càng ngày càng lợi hại, đây cũng là sự thật không thể chối cãi. Cũng chính vì vậy. Bên trên ba môn cùng bên trong sáu môn chẳng những tích cực ra người, tại Hình bộ tổng bộ ti cùng các nơi điểm ti làm việc, càng là phái ra cao thủ ở thế gia cùng quan tam phẩm trong nhà làm cung phụng, chỉ có trong quân đội lại biểu hiện trung dung.

Cho nên, vị kia Phù Vân Từ đồ trắng lâu coi như võ nghệ mạnh hơn hẳn không chỉ một bậc, cuối cùng, vẫn là tay chân mà thôi.

"Dư gia chỉ cần còn tại hồ thanh danh, chỉ cần dư đại lão gia còn muốn cạnh tranh một thoáng hình bộ thượng thư, liền không thể không phái người ứng chiến."

Nghe được Nghiêm Hủ lời này, Việt Thiên Thu không khỏi rất đổi đồng ý. Theo sát lấy, hẳn liền thấy đứng không có đứng tướng tiện nghi lão cha đột nhiên ngẩng đầu, vừa vận hướng bọn họ nhìn bên này tới. Làm phát hiện cái tên này nhếch miệng cười một tiếng, còn nháy nháy mắt, hẳn không khỏi trở về cái mặt quý.

Đại danh gọi là làm càn tông đường, lại một mực bị thân cận người gọi là Việt Tiểu Tử người khác, giờ này khắc này thu tâm mắt lại, cười híp mắt đứng tại Bắc Yên sứ đoàn chính sứ nhân lỗ sau lưng, thuần túy giống như là xem náo nhiệt người đứng xem giống như, nhìn thấy cái kia nhất định đáp nghĩ như là một tôn Phật tượng giống như đứng sừng sững ở Dư phủ trước cửa.

Hắn hôm qua "Tinh rượu" đằng sau, liền đi gặp nhân lỗ bày mưu tính kế, kết quả đầu này khiêu khích kẻ hay tự nhiên đặt được trên dưới một mảnh đồng ý.

Bị hai cái trăm hoa đường phó thủ lĩnh nghề nghiệp thuốc đỏ, vẫn là nhờ có võ đức ti người hộ tống mới vừa có thể bình an trở lại nước thư chỗ, một đám tự xưng là vũ dũng Bắc Yên dũng sĩ, nghĩ lấy lại thể diện đều muốn điên rồi.

Bởi vậy nhân lỗ dẫn đầu, Việt Tiểu Tử hấp tấp cùng ở phía sau, một đám người liền đi gặp Bắc Yên tuyên Vũ Hoàng để cố ý đặt ở trong sứ đoàn nhất định đáp nghĩ, khuyến khích đối phương ra mặt khiêu chiến Kim Lăng các đại cao thủ.

Lúc này, mắt sắc Việt Tiểu Tử phát giác được trong môn phái rối loạn tung bùng, lập tức kêu lên: "Đến rồi đến rồi! Nhanh, hò hét trợ uy!"

Không thể không nói, Việt Tiểu Tử nếu là nói những lời khác, đám người chưa hẳn vui lòng nghe, có thể cho nhất định đáp nghĩ cổ động, ai cũng nguyện ý ra sức. Trong lúc nhất thời, đủ loại Bắc Yên trợ uy ngữ điệu liên tiếp, ở giữa còn kèm theo Hán ngữ. Mà thấy nhân lỗ cũng đồng dạng là cao giọng kêu la, người khởi xướng bản nhân lại lui ra phía sau hai bước trốn đến trong bóng râm xem náo nhiệt đi.

Nhanh chân đi ra Phù Vân Từ đồ trắng lâu mặt trầm như nước. Nhất là khi nhìn thấy cái kia bệ vệ ôm kiếm đứng Bắc Yên kiếm thủ lúc, cái kia hơi hơi hai mắt neho lại càng là hàn quang lộ ra. Hẳn một thân đạo bào màu xám, đen bóng búi tóc dùng trăm gỗ đào quán lên, không có một cọng, hiển nhiên dưỡng sinh có thuật, dưới chân thì là một đôi mặt đen màu trắng đi lại, chột nhìn một cái tựa hồ lộ ra hết sức mộc mạc.

Có thể chỉ có bản tự mình biết, những năm này tại Dư phủ sống an nhàn sung sướng, ăn không ngại tinh, quai không ngại mảnh, vền vền này một thân trang phục chính là điệu thấp xa hoa, cái kia trăm gỗ đào cũng là dùng trăm năm sét đánh gỗ tâm đào chế thành, chớ đừng nói chi là trong tay chuỗi này tước kim đoạn ngọc bảo kiếm.

Bốn mươi có 8 hẳn, trần quý thanh danh, càng trân quý sinh mệnh, ngày thường tại Dư gia thâm cư không ra ngoài, không có khả năng ra mặt đi đối phó những cái kia mong muốn một buổi thành danh người khiêu chiến, tự có đồ đệ đối phó.

Có thể giờ này khắc này, hẳn không có khả năng nhường bất cứ một người đệ tử nào ra tay, cho dù là ba cái kia xưa nay rất chiếm được mình xem trọng đồ đệ. Bởi vì xa xa cùng nhất định đáp nghĩ vừa thấy mặt, hẳn liền biết phái nhiều ít đều là đi lên lấp nhân mạng, đến lúc đó không duyên cớ để cho người ta tích lũy khí thế. Hẳn hít một hơi thật sâu, cũng không nói nhảm, trực tiếp quát: "Đã người muốn tìm cái chết, cái kia Đạo gia liền thành toàn người!"

"Thật là không có ý mới! Người này còn không có cái kia Bắc Yên gia hỏa có phong phạm cao thủ!"

Sư phụ người này cười trên nỗi đau của người khác thật sự là giấu đều giấu không được!

Việt Thiên Thu lặng lẽ một tiếng, mà Nghiêm Hủ nghe được tiếng cười kia, tự nhiên có chút xấu hổ, lập tức liền ho khan nói: "Cũng là Việt Tiểu Tứ thiên phú coi như không tệ, liền là so ta hơi kém. . . Người Ảnh thúc bản sự, hẳn học được bảy tám phần đi."

Cứ việc Nghiêm Hủ kiệt lực nói đến hơi hợt, nhưng Việt Thiên Thu lại hàng thật giá thật có chút kinh hãi. Dừng Nghiêm Hủ tính cách, nói bảy tám phần, nói không chừng có thể có tám chín thành, đó là cái gì khái niệm?

Dùng Từ Hạo lúc trước chịu Dư Kiến Long Dư Trạch Văn phụ tử mời làm việc làm cung phụng bản sự, tại Việt Ảnh dưới tay cũng chỉ có bị ngược phần, mà Nghiêm Hủ vượt nóc bằng tường như giẫm trên đất bằng, một cước giẫm nát gạch, hẳn là tận mắt chứng kiến qua, nhưng hẳn hỏi một chút có thể hay không đánh qua Việt Ảnh, lập tức biểu hiện được chốt dạ vô cùng.

Mà lại, Nghiêm Hủ dù sao cũng là chưa từng du dương thiên hạ, có thể Việt Tiểu Tứ lại khác, người tại Bắc Yến thân kiếm đại khẩu cùng phò mã song thân phận, cái kia đại khẩu thanh danh có thể rõ ràng là đánh ra tới!

Hắn đương nhiên không sẽ hỏi, sư phụ người cùng ta cha ai võ nghệ cao cường loại này ngu xuẩn vấn đề, nhưng hẳn vẫn là không nhịn được nghĩ thầm, chẳng lẽ cái kia kém chút bị hắn ném đi mặt mũi tràn đầy bột mì tiện nghi lão cha, đã từng chân đá tam son, quyền đá Ngũ nhạc?

"Ai nha, nhanh phân ra thắng bại!"

Đang thất thần Việt Thiên Thu nghe nói như thế, mới vừa lập tức đánh thức. Nhưng hắn tập trung suy nghĩ đi xem, cũng chỉ thấy ánh kiếm trần trần, điềm lạnh rợn rợn. . . Hai cái bóng người động tác mau lẹ, khi thì giao kích, khi thì tách ra, đến mức hắn chỉ hận hiện trường này trực tiếp không có cái chậm chiếu lại màn hình lớn, liền xem như chiếm ưu thế về địa lý tốt nhất ghế khách quý, cũng không chịu nổi nhãn lực của hắn theo không kịp tình thế.

Ngay tại hắn dự định thúc giục Nghiêm Hủ giảng giải thời điểm, hắn chỉ nghe được bên tai truyền đến sư phụ thanh âm "Đỗ trắng lâu muốn bại, người tính toán hai người đánh bao lâu? Đây mới thực là võ giả so đấu, không phải hai người lẫn nhau nhận chiêu nhà chòi, cho nên chỉ chúng ta nói chuyện lúc này, bọn hắn đã lẫn nhau trao đổi mấy chục chiêu, lẫn nhau ở giữa gánh vác đều rất lớn, nhưng đỗ trắng lâu lớn tuổi, thể lực hơi kém một chút. Trọng yếu nhất chính là, hắn tại Dư gia chỉ có nuôi, chỉ có luyện, không có đánh, ngày xưa thời khắc sinh tử miễn cảm đến cùng không còn. . ."

Nghiêm Hủ thanh âm đột nhiên một cái dừng lại, lập tức trở nên dồn dập: "Thắng bại nhanh phân!"

Việt Thiên Thu mở to hai mắt nhìn gắt gao nhìn chăm chăm giữa sân, lần này, hắn tốt đẹp động thái thị lực cuối cùng đại khái bắt được cái kia hai cái bởi vì lẫn nhau trên đấu thời gian quá dài, cho nên động tác thả chậm bóng người. Cũng chỉ thấy đỗ trắng lâu xưa nay ăn khớp động tác xuất hiện một cái sẽ không có nhỏ nhỏ dừng lại, mà liền tại này một cái nhỏ nhỏ dừng lại lúc, vẫn luôn chỉ dùng kiếm trong tay phải nghiêng địch nhất định đáp ứng đúng là đột nhiên kiếm giao tay trái, nhất thời tả kiếm tay phải, tốc độ lập tức đột ngột tăng ba phần.

Này lên kia xuống ở giữa, cũng chỉ thấy đỗ trắng lâu cổ mà làm nhận lấy ba chương hai kiếm, chờ đối mặt lần nữa đánh tới một chương lúc, lại là tựa như rút cuộc không còn khí lực chống đỡ, cả người mộp mộp hướng lấy cái kia làm ngực một chương nghiêng đón. Nhưng lại tại Việt Thiên Thu gần như bắt nhãn lại nhìn thời điểm, bên tai lại vẫn cứ truyền đến Nghiêm Hủ một tiếng thấy rõ ràng, hắn chỉ có thể kiên trì tiếp tục xem đi.

Đừng nói hắn không lại bởi vì Dư gia phụ tử sự tình, cùng với trước đó vị kia gây chuyện Triệu công tử, liền bởi vậy ngâm hờn Giang Lăng Dư thị, liền là hắn thật không quen nhìn Giang Lăng Dư thị, tại đây loại hai nước giao phong trường hợp, hắn đương nhiên không hy vọng đỗ trắng lâu bại trận!

Cơ hồ tại Nghiêm Hủ vừa dứt lời trong nháy mắt đó, Việt Thiên Thu thanh thanh sờ sờ thấy, đỗ trắng lâu phảng phất hoàn toàn làm nghịch vật lý quy luật giống như, chân không cách mặt đất, cả người vô cùng kì diệu cùng lớn bảo trì 60 độ cái góc, tránh thoát cái kia làm ngực một chương đồng thời, dưới chân cũng là có một cái hắn thấy không rõ làm tiêu động tác, theo sát lấy, cả người liền xuất hiện ở nhất định đáp ứng sau lưng.

Theo cười lạnh một tiếng, đỗ trắng lâu một kiếm nghiêng bỏ, càng đem nhất định đáp ứng rồi tung tóc chặt đứt một nửa!

Việt Thiên Thu như trút được gánh nặng, trong lòng đột nhiên nghĩ đến một kiện hết sức không thể làm chung sự tình.

Nhất định đáp ứng. . . Nhất định đánh chết, cái kia Bắc Yến kiếm khách tuyệt đối là tên lên không được khá, cho nên mới thua!

Lúc này, đã sớm chen chúc đi ra những người xem náo nhiệt ầm ầm gọi tốt, mà tiếng kêu lớn nhất không là người khác, đúng là Anh Vương Lý Dịch Minh. Tiêu mập mập phảng phất quên đi chính mình vừa mới thở hồng hển nửa đường liền không chạy nổi, tại cái kia giờ chân chửi mắng Việt Thiên Thu không nể mặt mũi lúc, lại vừa vận dụng vào Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa cùng nhau mà đến, cái kia xấu hổ đến xấu hổ vô cùng tư thái, chỉ lo uốn qua uốn lại phát tiết trong lòng mừng rỡ như điên!

Thắng một chiêu đỗ trắng lâu cầm kiếm đứng thẳng, từ trên cao nhìn xuống kêu lên: "Còn dám lại đến hay không?"

Nhất định đáp ứng gắt gao nhìn chăm chăm đỗ trắng lâu, trợn vện một hồi lâu mới vừa tiếng nói khàn khàn nói: "Người cao hơn một bậc, ta hôm nay không bằng, nhưng lần sau nhất định tới khiêu chiến!"

Nói xong lời này, hắn đúng là không nói hai lời quơ lấy bảo kiếm hướng trên đầu vung tới. Đang lúc Việt Thiên Thu cơ hồ cho rằng người là giận tự mình hại mình thời điểm, lại chỉ thấy người này tay trái cấp tốc đem còn lại tóc vung lên, bảo kiếm vung lên vung lên, trong chớp nhoáng liền lộ ra một cái chỉ còn lại có dài gần tóc đầu. Thắng đến lúc này, hắn mới vừa lạnh lùng nói ra: "Hôm nay cắt tóc chỉ nhục, ta nhớ kỹ!"

Việt Thiên Thu vốn cũng không phải là bình thường tiểu hải, lúc này lập tức bát quái. Mất thấy đồ trắng lâu sớm đã không thấy, hần vội vàng kê sát ở Nghiêm Hủ bên tai hỏi: "Sư phụ, chẳng lẽ vừa mới cái kia một trận đánh cho có chuyện ẩn ở bên trong?"

"Không sai. Trách không được ta cảm thấy lấy một chiêu cuối cùng đồ trắng lâu chuyển bại thành thắng có chút may mắn, muốn dụ địch đi sâu cũng không cần đến tình trạng như vậy, nhưng hần dù sao thắng. Hiện tại có một tiếng này tạ ơn, lại thêm cái kia. . . Ai cũng theo tôi, người suy nghĩ một chút, có phải hay không rất giống cái kia. . . Ai phong cách?"

Việt Thiên Thu biết, Nghiêm Hủ trước sau dùng hai lần cái kia ai, rõ ràng chỉ đòi chính là người khác nhau. Cái trước nói chính là hần tiện nghi lão cha Việt Tiểu Tử, cái sau nói thì khẳng định là Việt lão thái gia. Hần nhẹ nhàng chép miệng tắc lưỡi, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Ý của sư phụ là, còn kém như vậy một chút xú, cái kia Phù Vân Tử liền thật thua?"

Nghiêm Hủ nhẹ gật đầu, đồng dạng có chút tắc lưỡi. Hần làm vị kia từng hưởng dự giang hồ cao thủ mặc niệm một thoáng, đồng thời thật sâu cảnh giác đến, cái gọi là phú quý ngăn trở nhân ý chỉ là không thể bản cãi chân lý.

Phù Vân Tử chiêu thức trông được hình như có chút lô hòa thuần thanh mùi vị, nhưng mượt mà có thừa, tiến thủ chưa đủ. . . Không, phải nói là liễu mạng chưa đủ! Nếu như không phải một chiêu cuối cùng bị Việt Ảnh nhắc nhở, cho nên câu sống trong chỗ chết, chỉ sợ chẳng những một thể anh danh mất sạch, sẽ còn bồi lên tính mệnh. Nhưng có hiện tại giáo huấn, chỉ sợ đồ trắng lâu phải làm ra lựa chọn.

Tiếp tục tại Dư gia làm an ổn phú quý cung phụng, vẫn là đi ra làm điểm khác?

Cứ việc trước đó đưa thiệp mời con mời một đoàn tiểu hải vào nhà, nhưng bây giờ càng khẩn yếu hơn khách nhân đến nhà, lại có Bắc Yên kiếm thủ nhất định đáp ứng đến nhà khiêu chiến, bất luận dư đại lão gia trước đó đánh chính là ý định gì, trước mắt đều khó có khả năng lui đi chiêu đãi tiểu hải tử.

Thế là, Việt Thiên Thu chỉ thấy trước đó vị kia Hải Lăng phu nhân lặng yên lui ra, dư đại lão gia thì đem bọn hần mang vào thư phòng. Mà chính hần là bởi vì Nghiêm Hủ nguyên nhân, ý lại này một đám người trưởng thành bên trong.

Việt lão thái gia lúc trước tại Hạc Minh hiền cùng cá bơi trai, chuyện gì đều không tránh tiểu tôn tử, mà Đông Dương trưởng công chúa cũng biết Nghiêm Hủ cho tới bây giờ sùng đồ đệ, lại thêm trước đó Việt Thiên Thu mượn sinh nhật yến theo Lưu Phương Viên cùng Đái Triển Ninh chỗ ấy đem chứng cứ cho đem tới tay, hai cái lão hồ ly cũng tương đương hài lòng, lúc này cũng liền không cảm thấy kinh ngạc.

Nhưng mà, để bọn hần không tương tượng được là, đồng dạng đồ thừa không đi còn có một cái khó giải quyết nhân vật.

Cái kia chính là anh tiểu mập Lý Dịch Minh!

Cứ việc đó là chính mình Hoàng đế huynh trưởng con trai độc nhất, nhưng Đông Dương trưởng công chúa biết rõ Lý Dịch Minh xưa nay bạo ngược, nhưng lại cực giỏi về nguy trang, nào đó chút thời gian thậm chí có thể được xưng là âm hiểm, lại thêm đông cung thái tử vị trí lúc trước liền có rất nhiều biến số, chớ đừng nói chỉ là hiện tại. Bởi vậy, không đợi dư đại lão gia có lời gì, nàng liền giận tái mặt hướng Lý Dịch Minh nói: "Chỗ này có việc thương lượng, người đi ra ngoài trước đi dạo đi!"

Lý Dịch Minh liền lão đại không cao hứng, nhưng hần tốt xấu nhớ kỹ, Phùng quý phi cho hần bày ra không tốt nhất chộc trong danh sách, Đông Dương trưởng công chúa ở trên cao thủ tịch, Việt lão thái gia cũng đứng hàng thứ tịch, tại đây đệ nhất đệ nhị không chộc nổi mặt người trước, hần làm sao cũng không dám xuất ra hoàng tử phái đoàn đến, chỉ có thể tội nghiệp nói: "Cô cô, ta cam đoan không quấy rối được không? Ta tại đây Dư phủ liền là loai tro trọi một cái. . ."

Dư đại lão gia giận đến giận sôi lên. Rõ ràng là chính người không mời mà tới chạy nhà ta, hiện tại thể mà còn dám nói cô đơn? Hần nhất thời mặt lạnh lấy không nói lời nào, chỉ muốn nhìn một chút Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa vì đuổi cái này chộc người ghét hoàng tử, có thể hay không đem Việt Thiên Thu làm đi qua nhìn hải tử, bởi vậy là hần có thể nhìn ra trước đó nghe được Việt lão thái gia đã đặt cược trừ vị chi tranh là thật hay không.

Khiến cho hần không tương tượng được là, Việt lão thái gia đối mặt Lý Dịch Minh khẩn cầu, chỉ là nhũ mày, việc không liên quan đến mình giống như không lên tiếng. Mà Nghiêm Hủ đem Việt Thiên Thu đặt ở Việt lão thái gia trước mặt đằng sau, cũng đưa lưng về phía cái kia tiểu mập mập, nói nhỏ mà đối với đôi kia ông cháu nói cái gì có không có, đúng là chỉ có Đông Dương trưởng công chúa một người đề vào tiểu mập mập trước mặt.

"Không mời mà tới, là vì ác khách!" Đông Dương trưởng công chúa không chút nào làm Lý Dịch Minh tầm kia làm bộ đáng thương mặt mà thay đổi, lạnh lùng nói nói, "trước người chạy đến ta nơi đó đi, cũng là trước đó liền cái bắt chuyện đều không đánh, nhưng ta tốt xấu là người cô cô, cho người còn chưa tính, có thể người hôm nay lại tùy tiện chạy tới nhà người khác đến, vậy ngày mai người chẳng phải là có thể tùy tiện chạy đến cả triều văn võ trong nhà thông cửa?"

Nói đến đây, nàng liền không cần suy nghĩ phân phó nói: "Người tới, đem Anh Vương hộ tống hồi cung đi! Ta là không có cách nào bảo đảm hần, nhưng hoàng huynh thật tốt dạy bảo hần, cái gì gọi là nội ngoại khác nhau."

Lý Dịch Minh sắc mặt đại biến, nhưng làm cầu mong gì khác cứu giống như đi xem Việt Thiên Thu lúc, cũng chỉ thấy Việt lão thái gia đang ở cái kia xụ mặt quờ trách Việt Thiên Thu cái gì, cái kia hần thấy lợi hại trình độ không so với chính mình kém tiểu hải nhi đang cúi đầu ngoan ngoan nghe huấn, mà Nghiêm Hủ vội vàng khuyên giải đều còn đến không kịp, căn bản không thể chú ý hần này một đầu, hần liền trong lòng thầm hận.

Làm Tang Tử ứng thanh mà hợp thời, hần rất tốt che giấu oán hận trong lòng, cúi đầu ủy ủy khuất khuất nói ra: "Ta biết sai rồi, về sau nghe cô cô chính là. . ."

Phát hiện tiểu mập mập lúc gần đi, còn chu đáo hướng mỗi người cáo từ, Việt Thiên Thu ở trong lòng đem Lý Dịch Minh mức độ nguy hiểm bình xét cấp bậc lại đề cao một điểm. Tiểu mập mập muốn một mực thô bạo ngược không đáng sợ, đáng sợ là có được dân được, tại trước mắt đầu không lại không chọc nổi mặt người trước có thể quý có thể khóc. Hắn lý giải Lão thái gia vừa mới cố ý răn dạy chính mình là vì cái gì, nhất thời âm thầm thở dài một hơi.

Bất luận có thể có bao nhiêu hiệu quả, Lão thái gia ít nhất giúp mình tìm cái không nhúng tay vào trường công chúa giáo huấn tiểu mập mập lấy cớ. . .

Theo Tang Tử mang theo Lý Dịch Minh rời đi, trong thư phòng người không có phận sự không có, vừa mới chừng chặc đằng hoàng huấn tôn Việt lão thái gia lúc này mới vứt xuống Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu sư đồ, xoay người lại nhìn xem dư đại lão gia.

Hai người tuổi tác chênh lệch gần hai mươi tuổi, nhưng một cái xuất thân thế gia, một cái lại là lớp người quê mùa, làm quan tư lịch cũng là ngày đêm khác biệt.

Dư đại lão gia tự nghĩ trong nhà Lão thái gia như là năm đó có thể đủ tốt làm tốt quan, nói không chừng còn có thể cùng người chống lại, hẳn mấy cái đệ đệ nếu là ở, hẳn cũng không sợ này lão nhà giàu mới nổi, nhưng hôm nay chính mình đành phải một người, Việt lão thái gia lại cùng thường hay bất hòa Đông Dương trưởng công chúa những ngày gần đây cùng một giuộc, hẳn tự nhiên có chút yếu đi lực lượng.

Có thể chinh lý qua cảm xúc đằng sau, hẳn vẫn là bình tĩnh chấp tay một cái nói: "Việt lão đại người hôm nay cùng trưởng công chúa cùng nhau đến đây, không biết có gì chỉ giáo?"

"Ha ha, tự nhiên là không có chuyện gì không đáng tam bảo điện." Việt lão thái gia cười nhạt một tiếng, trực tiếp nói, "Người nghĩ muốn cái này hình bộ thượng thư vị trí, ta nói không sai chứ?"

Này con em thế gia ý tứ là một cái phong độ, nói dễ nghe là muốn độ lượng rộng rãi cao thượng, nói không được khá nghe cái kia chính là rõ ràng thêm chảy nước miếng, cũng phải lấp thành mây trời nước chảy, dư đại lão gia tự nhiên cũng hết sức không ngoại lệ. Bị đâm thủng tâm tư hẳn liền thẹn quá hoá giận, đợi nghĩ biện xưng chính mình cũng không phải là như vậy người mê làm quan, nhưng nhìn đến Đông Dương trưởng công chúa đang giống như cười mà không phải cười nhìn xem chính mình, hẳn liền tỉnh ngộ lại.

Chỉ sợ hẳn lúc này như rũ sạch, hai người liền muốn lập tức đem hẳn theo hình bộ thượng thư dự bị trong danh sách loại bỏ ra ngoài!

Ngắm lại Giang Lăng Dư thị chính là thế gia nhân tài kiệt xuất, năm đó cùng Hà Đông Bùi thị xưa nay tịnh xưng nhất thời du sáng lên, bây giờ lại cứ thế mà bị đè ép không chỉ một đầu, hẳn liền quyết tâm liều mạng, lạnh lùng đáp: "Phải thì như thế nào?"

"Nếu như là, ta đây có cái tin tức phải nói cho người."

Lần này lại đổi thành Việt lão thái gia dùng cực độ hời hợt khẩu khí nói ra: "Ta vừa mới lên sách, đề trình đem Hình bộ tổng bộ tì chức quyền phân đi ra. Từ nay về sau, Thượng thư chỉ lý thiên hạ hình danh, không còn quản lý tổng bộ tì, mặt khác thiết kế thêm hình bộ thị lang một thành viên, chuyên quản tổng bộ tì. Thế nhưng này hình bộ thị lang một nhiệm kỳ ba năm đầy đặn sau, không thể chuyển nhiệm, chỉ có thể lập tức trí sĩ."

"Thiết kế thêm Hình bộ tổng bộ đầu, từ mười hai tên nhất đẳng bộ đầu hằng năm thay nhau đảm nhiệm. Nhất đẳng bộ đầu mỗi năm kiểm tra đánh giá, không xứng chức truất rơi nhị đẳng, ưu tú nhị đẳng thăng chức nhất đẳng, để tránh có người ngồi không ăn bám, không nghĩ tiến tới! Mà tại tổng bộ đầu mặc cho hai lần trước ưu đãi, thì khác thường cho hẳn trong nhà con cháu một cái xuất thân."

Việt Thiên Thu đơn giản sinh mục kết thiệt. Lão gia từ đây là hình bộ thượng thư quyền hành một phần thành hai, sau đó nhường sắp về hưu quan viên đi Hình bộ tổng bộ tì làm trên danh nghĩa lãnh đạo, kì thực nhường Hình bộ những cái kia nhất đẳng bộ đầu thay phiên đại lý tiết tấu?

Kể từ đó, hình bộ thị lang chức ba năm một vòng, tổng bộ đầu một năm một vòng, một ít mấy ở giữa lên xuống lối đi hoàn toàn mờ ra, ai còn có thể có biện pháp hoàn toàn đem không tổng bộ tì?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Ảnh thúc, người quá xấu rồi

? Việt Thiên Thu lòng tràn đầy cho rằng dư đại lão gia hội vừa kinh vừa sợ, tiếp xuống sẽ cùng lão gia tử hay hoặc là trưởng công chúa tới bên trên một

đoạn vô cùng giao phong kịch liệt, nhưng sự thật chứng minh, hần còn quá non, suy nghĩ nhiều quá. Dư đại lão gia biểu hiện được so hần tưởng tượng bên trong càng càng bình tĩnh bình tĩnh, như có điều suy nghĩ hồi thẩm Việt lão thái gia thượng thư chi tiết, lúc này mới ý vị không rõ cười một tiếng.

"Việt lão đại người quả nhiên hảo phách lực. Trước đó còn có người cho rằng, lần này chuyển ra động tĩnh lớn như vậy, là chính người có tình ý nhúng chàm Hình bộ."

"Sách, có lòng không đủ lực, ta đối giao tiền xưa nay có tâm đắc, đối hình danh cũng không lớn hiểu, chen lẫn trong túi cũng không có nhân vật như vậy, làm sao làm sao?"

Thấy Việt lão thái gia gật gù đắc ý làm tiếc hận hình, Đông Dương trưởng công chúa âm thầm bị Bạc lão đầu mà giả vờ giả vịt. Nàng tức giận ho khan một tiếng, lập tức hướng về phía về mặt vì diệu Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu này một lớn một nhỏ nói: "Các người hai cái nghe đủ chưa? Cái kia tiểu mập mập là người không có phận sự, các người cũng thể. Hoặc là trở về, hoặc là ra ngoài thật tốt ở lại."

Biết chuyện kể tiếp khẳng định là đồ thừa cũng nghe không được, nghe lên lại đánh không lại Việt Ảnh, Nghiêm Hủ chỉ có thể hậm hực nhẹ hừ một tiếng. Mắt thấy Việt Thiên Thu trước chạy ra ngoài, hần mới bước nhanh bắt kịp. Mấy vừa ra thư phòng, thấy Việt Ảnh như là cây đinh giống như đứng trong sân ở giữa, đối diện thì là về mặt âm trầm đồ trắng lâu, hần lại lần nữa lên tinh thần.

Kỳ thật lão hồ ly bên trong hồ ly đầu trí không có gì đẹp mắt, trước mắt hai vị này nếu như có thể đánh nhau, cái kia lại càng đối khẩu vị của hần!

Việt Thiên Thu có thể cùng Nghiêm Hủ như thế cái hiếm thấy quý công tử phù hợp, vậy dĩ nhiên là có đạo lý. Bởi vì lúc này giờ phút này, hần cũng vút xuống đối trong phòng tình huống lo lắng, chờ đợi ánh mắt hoàn toàn tập trung ở bên ngoài trên thân hai người.

Dù sao, Việt Ảnh đến tốt cùng lớn bao nhiêu bản sự, hần vẫn luôn là tai nghe sách tranh, khuyết thiếu một cái rõ ràng tham chiếu!

Hôm nay đồ trắng lâu cùng nhất định đáp nghị vừa mới đánh qua, lúc này lại muốn cùng Việt Ảnh đánh một trận, cái kia hần liền biết cấp độ thực lực!

Nhưng mà, dẫn theo bảo kiếm đồ trắng lâu lại hỏi một câu ý vị không rõ lời nói: "Ảnh tiên sinh có không khoảng trống tâm sự?"

Việt Ảnh thấy Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu một lớn một nhỏ tất cả đều nhìn không chuyển mắt nhìn mình chăm chăm, chỗ nào không biết bọn hần có chủ ý gì? Xưa nay về mặt nhạt nhẽo hần hướng về phía đồ trắng lâu cười cười, cho một cái hết sức hiếm có trả lời: "Là ngoài miệng trò chuyện, vẫn là trên thân kiếm trò chuyện?"

Ảnh thúc quá tuyệt vời, này châm chọc lời nói đơn giản tuyệt diệu!

Việt Thiên Thu quên chính mình vừa mới liền căn bản nhìn không hiểu đồ trắng lâu cùng nhất định đáp nghị trận kia đánh nhau chết sống, chỉ còn lại có xem kịch vui hưng phấn. Nhưng hần lòng tràn đầy cho rằng cao ngạo táo bạo đồ trắng lâu hội lập tức kìm nén không được động thủ, đối phương lại tại liếc hần cùng Nghiêm Hủ liếc mắt về sau, hừ lạnh một tiếng nói: "Vừa mới bị người xem khi con trò vui thì cũng thôi đi, ta cũng không muốn một làm cho người ta xem khi con trò vui!"

Nghe thấy lời ấy, Việt Ảnh phi thường có tính người nhún vai: "Nghiêm công tử qua mấy ngày liền phải thừa kế Huyền Dao đường chương môn chỗ ngồi, Đồ tiên sinh nếu như muốn chứng minh vẫn như cũ càng già càng dẻo dai, không ngại tùy ý cùng trước mắt Nghiêm công tử, ngày khác Nghiêm chương môn luận bàn một chút. Đánh qua đằng sau, lại tới tìm ta không muộn."

Đồ trắng lâu nghe được Huyền Dao đường chương môn năm chữ liền con người đột nhiên co lại một cái, chờ đến Việt Ảnh cái kia càng già càng dẻo dai bốn chữ mở miệng lúc, hần rốt cục kìm nén không được xưa nay táo bạo bản tính, nổi trận lôi đình kêu lên: "Làm gì tùy ý, ta lúc này liền ước lượng một chút hần có mấy phần bản sự, có thể hay không cùng ngày xưa mây Nhạc Sơn đánh đồng, xứng hay không làm cái này Huyền Dao đường chương môn, đủ tư cách hay không ước lượng bản lĩnh của ta!"

Nghiêm Hủ tuyệt đối không nghĩ tới chủ đề đột nhiên liền bị Việt Ảnh lừa gạt đến trên đầu mình, lúc đầu ghen hận nhìn trần trời đằng sau, hần lập tức lộ ra hết sức vui mừng. Nhưng hần đến cùng biết mình cùng Phù Vân Tử kém lấy bối số cùng vài chục năm kinh nghiệm, làm sao cũng sẽ không khinh thường đến có can đảm tay không đối cái bảo kiếm nơi tay chiến lực mười đủ mười đồ trắng lâu. Nhưng hần bản tính lại không phải cái chịu yếu thế người, lập tức chế giễu lại.

"Nếu có mạch đạo tại, đừng nói người là Phù Vân Tử, chính là Thanh Thành chương môn thanh bình lão đạo, ta cũng không sợ!"

"Cuồng vọng! Này Dư phù khác không có, mạch đạo cũng là trần quý hai cái, có lá gan liền đi theo ta!"

Việt Thiên Thu còn chưa kịp nói chuyện, cũng chỉ thấy đồ trắng lâu đứng là không đi đường ngay, trực tiếp thân pháp tiêu sái nhảy lên đầu tường, trong chớp nhoáng biến mất không còn tăm tích. Mà sau một khắc, Nghiêm Hủ lập tức mũi chân nặng trọng điểm, không nói hai lời nhảy lên đuổi theo. Hần tròn mắt hốc mồm, xem nhìn mình ngăn cánh tay chân ngắn, biết căn bản không có cách nào truy, chỉ có thể dùng ánh mắt vô tội đi xem Việt Ảnh.

Nguyên lai trước sau như một không lên tiếng Ảnh thúc chẳng những nín nhịn, mà lại xấu bụng!

"Yên tâm, đồ trắng lâu có chừng mực."

Đối với này nói rõ lý do, Việt Thiên Thu thật sự là cảm thấy càng che càng lộ. Hần nhếch miệng, tức giận thấp giọng nói thầm: "Ảnh thúc, người quá xấu rồi! Trường công chúa còn trong phòng đầu, người có ý nhường sự phụ đi bị đánh, như thế thật được không?"

"Làm sao người biết sư phụ người hội bị đánh? Đối với hắn liền không có chút lòng tin?"

Thấy Việt Thiên Thu há to miệng, ngày xưa miệng lưỡi bén nhọn đột nhiên liền không có, Việt Ảnh không khỏi cười vuốt vuốt tiểu gia hỏa đầu, "Sư phụ người mấy lần trước đó tìm ta khiêu chiến, không phải đến trước cửa liền trở về, liền là đột nhiên đổi lời nói nhìn trái phải mà nói hắn, đến cùng vẫn là thiếu khuyết chút lòng tin. Hắn lập tức liền muốn một mình đâm đương một phía, còn không thả ra sao được?"

Việt Ảnh phá thiên hoang nói như thế một đồng lớn lời nói, Việt Thiên Thu đầu tiên là ngoài ý muốn, lập tức liền nhin không được bắt lấy Ảnh thúc góc áo: "Nói như vậy, Ảnh thúc người vừa mới là cố ý cho sư phụ sáng tạo cơ hội? Có thể sư phụ trước đó nói với ta, đồ trắng lâu là thiên hạ cao thủ nổi danh, mà sư phụ lúc trước hắn thậm chí đều không chút đi ra Kim Lăng, chúng ta không cùng đi qua nhìn một chút thật không sao?"

Nói cho cùng, hắn liền là nghĩ xem náo nhiệt a!

"Đồ trắng lâu chỉ là xúc động, lại không ngu ngốc, hắn muốn thật dám đem Đông Dương trưởng công chúa con trai đánh ra cái nguy hiểm tính mạng đến, đừng nói hắn, phái Thanh Thành đều đau đầu đau lắm sao giao phó."

Nói đến đây, Việt Ảnh đột nhiên giống như hồi nhỏ như vậy đem Việt Thiên Thu giơ lên, nhường hắn vững vững vàng vàng ngồi tại vai phải của chính mình cùng bên phải cánh tay ở giữa, lúc này mới thấp giọng nói ra: "Tuy nói đồ trắng lâu không tại, Dư phủ hắn là không khác cao thủ, nhưng Lão thái gia trưởng công chúa đang cùng dư đại lão gia thương lượng chuyện quan trọng, ta không tốt tự ý rời vị trí mang người tới, liền xa xa nhìn liếc mắt."

Việt Thiên Thu lập tức ngẫm hiểu, vội vàng tranh thủ thời gian gật đầu, chờ ý thức được Việt Ảnh nhìn không thấy động tác của hắn, hắn lại trầm thấp đáp ứng tốt. Đợi đến dâng vãn giá vũ theo Việt Ảnh lên cái kia thư phòng nóc nhà, phát hiện những cái kia mảnh ngói tại Việt Ảnh giẫm đạp bên dưới không có phát ra nửa điểm âm thanh, hắn so sánh Nghiêm Hủ ngày xưa mang chính mình luân lên nhảy xuống trải qua, không khỏi cho rằng Ảnh thúc ít nhất thắng một bậc.

Có thể sư phụ không phải còn trẻ sao?

Tuy nói không biết Việt Ảnh hôm nay làm sao trở nên như thế nhân tính hóa, lại là trêu chọc đồ trắng sau lâu đem Nghiêm Hủ đẩy đi ra, lại là mang theo chính mình đứng xa nhìn trận này náo nhiệt, nhưng Việt Thiên Thu vẫn là vô cùng cao hứng. Hắn luôn luôn cảm thấy Việt Ảnh là trong nóng ngoài lạnh người, có thể bên ngoài lạnh cái kia một mặt thời gian quá lâu, chẳng những dễ dàng tổn thương do giá rét người khác, cũng dễ dàng tổn thương do giá rét chính mình.

Hắn cười ha ha đan xen đi lại hai chân, thấy Việt Ảnh phảng phất không phát hiện được chính mình trọng lượng giống như, hắn đột nhiên hết sức nghĩ mở miệng hỏi một chút Việt Ảnh đi qua. Ngay tại lúc này, bốn phía nhìn chung quanh Việt Ảnh rốt cục đã nhận ra động tĩnh, ánh mắt nhìn về phía phía tây bắc.

"Sắp bắt đầu, còn tốt không xa, người hắn là có thể thấy. Lần này cùng trước đó không giống nhau, không đánh được mấy hơi công phu. Sư phụ người tuy nói cùng người thái sư phụ học được mười năm mạch đạo, đó là hắn sở trường nhất bản sự, nhưng hắn dù sao không có trải qua quân trận, nếu là hắn không thể tại hai trong vòng mười chiêu có cái đột phá, cái kia chính là mặc cho đồ trắng lâu xé thịt!"

Việt Thiên Thu cực điểm thị lực, lần này, hắn rốt cục thấy rõ ràng Nghiêm Hủ trong tay cái kia đem vừa dài vừa mịn mạch đạo.

Từ khi Nghiêm Hủ không còn ngày đó cùng Thái Tự bên trong bộ kia râu ria xồm xoàm tóc rối bởi nghèo túng hình ảnh, hắn một mực đều quen thuộc một cái tiêu chuẩn công tử xuất thân nhưng không có công tử phái đoàn sư phụ, có thể giờ này khắc này, nhìn thấy Nghiêm Hủ tay áo cao cao cuộn lên đến bả vai, hai tay thỉnh linh trần trụi tại ngoại, phảng phất thổi hơi bóng giống như, từng khối kiên cố cơ bắp cao cao gồ lên, nguyên cả cánh tay lại so ngày thường trưởng lớn hơn rất nhiều, hắn không khỏi hít sâu một hơi.

Mà đợi đến cái kia mạch đạo múa lên lúc, hắn mới lĩnh hội tới cái gì gọi là cực hạn cường độ cùng cảm giác đẹp đẽ. Theo hắn trước mắt góc độ nhìn lại, cái gọi là mạch đạo càng giống là một cây hẹp hẹp thật dài cây gậy. Hắn tuy nói không có khoảng cách gần nhìn qua vật thật, nhưng tốt xấu nhường Nghiêm Hủ về qua, biết cái kia nhìn như bình khí dài đồ chơi, lưỡi đao so đao chuôi ngắn, mà lại lưỡi đao còn có nhất định độ cong, tuyệt đối là rất khó luyện bình khí.

Nếu như người bình thường, chém vào đâm thẳng hắn là thường dùng nhất chiêu số. Nhưng hắn lúc này phân biệt ra được cảnh tượng lại là, Nghiêm Hủ càng nhiều hơn chính là vận dụng lực cánh tay cùng sức eo chém ra từng nhát lượn vòng giống như công kích. Mà càng làm cho hắn ngạc nhiên là, Nghiêm Hủ vậy mà tựa hồ tại cùng đồ trắng lâu so với ai khác nhanh! Coi như ánh mắt hắn dần dần có chua xót, mà lại càng ngày càng thấy không rõ bên kia thắng bại thời điểm, Việt Ảnh lại phiêu nhiên hạ xuống.

"Ảnh thúc!"

Quá xấu rồi, này còn không thấy kết quả cuối cùng thế nào

Việt Thiên Thu một tiếng này kháng nghị liền nhường trong phòng tuần tự đi ra ba người có chút không hiểu. Việt lão thái gia cười như không cười nhìn tiểu tôn tử liếc mắt, lúc này mới đối lấy dư đại lão gia nói: "Nói tóm lại, hiền chất chính mình cân nhắc đi."

Này ý lão mai lão xưng hô, Đông Dương trưởng công chúa có chút mỉm cười. Vừa mới liền trong phòng nàng đương nhiên biết Nghiêm Hủ đuổi theo đồ trắng lâu đi tỷ thí, nhưng nhưng căn bản không có để ở trong lòng. Tại thành Kim Lăng này một mẫu ba phần đất bên trên, nàng hoàn toàn liền không lo lắng con của mình, ngược lại là có tình ý cười như không cười nói: "Nói trở lại, hôm nay dư xây bên trong người triệu nhiều như vậy hải tử tới, thật chẳng lẽ là chọn rết?"

Nghiêm Hủ nâng lên tiền đồ có hi vọng Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông, Việt Thiên Thu bỗng nhiên nhớ tới trước đó Đại thái thái nói đến qua sự kiện kia, liền nhân tình sáng lên: "Sur phụ, người còn nhớ rõ ta và người đề cập qua, Đại bá mẫu nói, nàng qua đời vì kia di thu lưu qua một chút Vô Phẩm lục xoá tên môn phái xuất thân cô nhi, trong đó khả năng có Huyền Dao đường, cũng có thể là có Bạch Liên tông. . ."

Này lời còn chưa nói hết, hần liền chỉ nghe được dưới thân con ngựa phát ra một tiếng chói tai hí lên, theo sát lấy, cái kia nhanh như điện chớp tốc độ bỗng nhiên hơi ngừng. Không kịp chuẩn bị như thế cái thẳng gấp ngựa hần suất nửa một đầu hướng phía trước cắm xuống, may mắn Nghiêm Hủ tay mắt lanh lẹ đem hần một thanh níu lại. Sợ hãi không thôi phía dưới, hần liền không nhìn được ai thán nói: "Sur phụ, người không cần như thế nhất kinh nhất sợ!"

"Xin lỗi xin lỗi, ta trước đó vội vàng cho lão gia tử cùng ta mẹ chân chạy, lại thêm Hoàng đế cứu cứu đột nhiên liền biến thành người khác vậy, loay hoay đều đem chuyện này đem quên đi!" Nghiêm Hủ liền đập nẩy lần cái ót, lập tức mặt mày hớn hờ nói, "Nếu như thế, xem hôm nay canh giờ còn sớm, chúng ta dứt khoát đi qua nhìn một chút như thế nào?"

Việt Thiên Thu tức giận kháng nghị: "Này đều giờ gì? Ta tại Dư gia chỉ điền mấy khối điểm tâm, bụng đều kêu rột rột!"

Theo hần thanh âm này, hai tiếng vang dội ục ục tiếng gần như không điểm tuần tự vang lên. Việt Thiên Thu chỗ nào không biết Nghiêm Hủ cũng đồng dạng trong bụng trống trơn, hần liền ho khan nói: "Lại nói, không có Đại bá mẫu dẫn đường, chúng ta tìm được địa phương? Coi như tìm được địa phương, những người kia có thể hay không lòng cảnh giác rất cao, căn bản không tin tưởng chúng ta?"

"Tìm địa phương không có vấn đề, trước đó đại bá của người mẹ cũng đối với ta nói sơ lược địa phương. Còn không tin nha. . ." Nghiêm Hủ trù trừ một chút, đột nhiên tại Việt Thiên Thu trên bờ vai tăng tăng nhấn một cái, "Tề Nguyệt cùng cái kia hai tên tiểu tử đều an trí ở ngoài thành mẹ ta thôn trang bên trên, tốt hướng hai bên còn thật gần. Chúng ta trước qua bên kia thanh toán ngũ tạng miếu, sau đó mang theo bọn hần đi. Lại thêm người ba tác không nát miệng lưỡi, lo gì bắt không được?"

Việt Thiên Thu không nghĩ tới Nghiêm Hủ vậy mà giống như Đại thái thái, cho là mình nhất định có thể đem người lừa dối đến, hần không biết mình là nên tự hào cho rằng đây là khen ngợi đâu, vẫn là mau sớm nghĩ biện pháp đem cái này miệng lưỡi bén nhọn mũi lấy xuống.

Bất quá, hần còn xác thực thật muốn niệm Chu Tề Nguyệt cùng cái kia hai cái tính tình rõ ràng tiểu tử, biết người ở ngoài thành, sao có thể không đi gặp thấy?

Hai người một ngựa lần nữa khởi động chạy như điên hình thức đằng sau, ước chừng qua hai phút đồng hồ, Việt Thiên Thu rốt cục thành công tại bụng đối kêu vang nhìn không được trước đó, đã tới Nghiêm Hủ trong miệng toà kia thôn trang. Có thể xa xa thấy kiến trúc lúc hần liền phát hiện, cùng nói nơi này là điền viên nông gia nhạc giống như thôn trang, không bằng nói là xây dựa lưng vào núi nông thôn xa hoa nghi phép biệt thự.

Mà càng làm cho hần ngoài ý muốn chính là, quán môn chính là hai trung niên nữ bộc, vào cửa trên đường đi cũng đều là như thế. Đã không có một cái nào đàn ông, cũng không có một cái nào nha đầu, tất cả đều là chải lấy tròn búi tóc, tuổi tác nói ít cũng có tuổi hơn bốn mươi vú già. Chỉ bất quá, những nữ nhân này trên mặt không thấy bình thường tuổi tác nữ nhân thường có nghiêm túc cứng nhắc bất bề, ngược lại đều treo vui mừng nụ cười, để cho người ta nhìn xem hết sức dễ chịu.

"Đây là mẹ ngày mùa hè thường tới nghỉ mát địa phương, ngày thường liền giao cho các nàng trông nom, thay thế phòng của các nàng thuê. Các nàng có rất nhiều đồ tang chôn không con cái lại không nguyện ý tái giá làm người vất vả quả phụ, có rất nhiều trong nhà trượng phu hay hoặc là con trai tại ngoại trấn thủ biên cương, chính mình lẻ loi hiu quạnh, còn có thì là có cái gì khác nỗi khổ tâm. Mẹ chứa chấp các nàng, người xem tòa nhà này, chăm sóc được rất không tệ a?"

Việt Thiên Thu lại một lần nữa phát hiện, cứ việc Nghiêm Hủ cũng đồng dạng cùng Đông Dương trưởng công chúa giận dữ rời nhà trốn đi, cùng mình tiện nghi lão cha Việt Tiểu Tử khác nhau chỉ ở tại không có rời đi Kim Lăng, có thể nói theo một ý nghĩa nào đó, Nghiêm Hủ đối Đông Dương trưởng công chúa tán đồng độ cũng cũng rất cao. Lúc này nói khẽ với hần giải thích lúc, Nghiêm Hủ trên mặt rõ ràng mang theo một loại cùng có vinh yên kiêu ngạo.

Chờ đến hần nghe nói Đông Dương trưởng công chúa đem chính mình phân chia thành khối nhỏ khối nhỏ, dùng cực kỳ rẻ tiền tiền thuê đất nhắm cho này chút phụ nhân trông trọt, đồng thời ổn định giá thu mua các nàng dệt ra vải vóc cùng tấm lụa, mà nếu có ham ăn biếng làm, gây xích mích người, ba lần cảnh cáo sau liền đuổi ra ngoài tự sinh tự diệt, hần liền càng thêm bội phục vị kia Đại Ngô đệ nhất nữ chính trị gia kiêm nữ nhà từ thiện.

Dù sao, thụ người dùng cá, không bằng thụ người dùng cá!

Làm dẫn đường phụ nhân kia tại một chỗ cửa sân chỗ dừng bước lại lúc, Việt Thiên Thu lập tức nhanh lên hai bước vào cửa đi, lập tức liền thấy trong sân hai người đang ở giao thủ. Trong đó cái kia như là thái điệp trên dưới bay tán loạn đứng là Chu Tề Nguyệt, mà khác một chiêu thức trầm ổn hùng hồn, tuy nói rơi vào hạ phong, lại vẫn căn cứ liều chết, rõ ràng là Đái Triển Ninh.

Chờ thấy bên cạnh Lưu Phương Viên gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, căn bản không có chú ý tới có người xông vào, hần liền con người đảo một vòng kêu một tiếng.

"Tề Nguyệt!"

Chu Tề Nguyệt nghe vậy sững sờ, liền là này hơi vừa phân thần, nàng đứng là bị Đái Triển Ninh xoay xoay ba chiêu đánh cái thành công phản kích. Cũng may nàng đến cùng lớn tuổi vài tuổi, căn cơ cũng càng thêm ghim chặt, ổn định trận cước đằng sau, rất nhanh đề lại Đái Triển Ninh thế công. Có thể nàng đã vô tâm ham chiến, đem người ép sau khi trở về liền bỗng nhiên lui ra phía sau, lập tức vút xuống đối thủ của mình, cao hứng bùng bùng vọt tới Việt Thiên Thu trước mặt.

"Thiên Thu, sao ngươi lại tới đây?"

Trả lời Chu Tề Nguyệt, không phải Việt Thiên Thu tiêu biệt trùng phùng chào hỏi, mà là. . . Cái kia vô cùng lúng túng bụng ục ục tiếng kêu.

Tiểu nha đầu phốc vui lên, thấy Nghiêm Hù cũng cùng theo vào , đồng dạng là sờ sờ bụng làm đói khát hình, nàng không nói hai lời nhanh như chớp trở về phòng, trực tiếp cầm một đĩa hạt thông xốp giòn tới: "Các người trước lót dạ một chút, ta đi phòng bếp nhìn một chút có cái gì tươi mới tài liệu, nhường thăm thăm nhóm tranh thủ thời gian cho các người làm ăn!"

Thấy Chu Tề Nguyệt vừa đi, Nghiêm Hù cùng Việt Thiên Thu đôi kia sư đồ lập tức thuận thực tiêu diệt một đĩa hạt thông xốp giòn, Lưu Phương Viên liền nhếch miệng. Mà Đái Triển Ninh tại im lặng đứng lặng sau một lát, lại đi tiến lên.

Trưởng thành sớm hẳn đương nhiên sẽ không cảm thấy chính mình trước mắt bị người giam lỏng, lại nói, Chu Tử Nguyệt hai ngày trước xuất hiện lần nữa đằng sau, rất là hưng phấn mà nói công đường làm chứng loại hình sự tình, hẳn rốt cục xác định, trước đó một lần cho rằng muốn trải qua ngàn khó vạn hiểm mới có thể làm được sự kiện kia vậy mà mấy có lẽ đã làm thành! Bởi vì cái này duyên cớ, hẳn sao có thể không cảm tạ trước mắt đôi thầy trò này?

"Nghiem tiên sinh, Cửu công tử... Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ta không biết nên nói cái gì, ngày sau bất luận chuyện gì, nhưng xin phân phó là được!"

Việt Thiên Thu lập tức cười hi hi đem Đái Triển Ninh nâng đỡ lên, còn vịn người ta cánh tay đầy nhiệt tình nói: "Ngươi cùng phương viên cha là sư phụ ta sư huynh, tất cả mọi người là người một nhà, từ nay về sau, các ngươi chính là ta sư đệ, có chuyện gì nên ta chiếu ứng các ngươi mới là!"

Thấy Đái Triễn Ninh vừa mới xa dài không bái, Nghiêm Hù không khỏi cảm thấy rất đối với mình khẩu vị, mà càng làm cho hấn cao hứng là Việt Thiên Thu này đối nhân xử thế.

Nhìn một chút, có nhiều tương lai chương môn tư thế!

Đái Triển Ninh còn chưa lên tiếng, lẽ mà lẽ mề tới Lưu Phương Viên lại không làm: "Dựa vào cái gì ngươi là sư huynh? Luận nhập môn, chúng ta so ngươi sớm, luận tuổi tác, ngươi không phải mới qua sinh nhật sao? Chúng ta lớn hơn ngươi, ngươi nên sư đệ mới đúng!"

"Làm sao người biết so ta lớn? Lại nói, cái kia sinh nhật cũng chỉ là bịa chuyện, chỉ cần ta vui lòng, một năm mười hai tháng, ta mỗi ngày đều có thể sinh nhật."

Việt Thiên Thu cười mím mà nhìn xem Lưu Phương Viên khuôn mặt đã biến thành màu gan heo, lập tức liền nháy mắt mấy cái nói, "Đương nhiên, người muốn làm sư huynh, cũng không phải không được. Một hồi ta cùng sư phụ muốn đi một chỗ, rất có thể còn có Huyền Dao đường lý tán tại ngoại đệ tử, người nếu có thể bang sư phụ bề bộn, để bọn hắn một lần nữa trở về Huyền Dao đường, vậy ta gọi người một tiếng sư huynh!"

Vừa nghe nói muốn đi thấy Huyền Đào đường người, Lưu Phương Viên lại bức thiết hy vọng có thể tại Việt Thiên Thu trước mặt mở mày mở mặt một lần, lúc này không cần suy nghĩ liền gật đầu nói: "Tốt, một lời đã định!"

Đái Triền Ninh há to miệng, thấy rõ Lưu Phương Viên đã đáp ứng, hân không khỏi thở dài một hơi.

Đôi cái này xúc đông đồng ban, hấn thất sư là không cách nào. Viêt Thiên Thu là ai, loại này hứa hen hôi tùy tiên làm sao?

Thua thiệt qua không nhớ lâu, nói liền là Lưu Phương Viên đang này!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Khả nghi đại thúc

? Tại thanh tịnh và đẹp đẽ nhấ tinh trong núi biệt thự, Việ Thiên Thu cùng Nghiê Hủ ă một bữa rất có rừng núi hứng thú cơm.

Rau trộn rau dại, thịt kho tàu thịt thỏ, gà rừng hầm cây nấm, trắng nước nấu dâng sau trám tương ăn tay mài đậu hũ, cuối cùng thì là trong con suối bắt được bảy tám đầu cá con nấu một nồi ngon canh cá. Thuần một sắc lam một bên lớn bát sứ, bày ở giàn cây nho dưới đáy du mộc lớn trên bàn vuông.

Việt Thiên Thu ăn đến tán khẩu không dứt, đôi loại này nguyên sinh thái mỹ thực rất là hài lòng.

Chỉ bất quá tiểu hài tử khẩu vị cuối cùng có hạn, hân chỉ là ăn không đến một phần tư, còn lại đều bị Nghiêm Hù gió cuốn mây tan càn quét hết. Còn Chu Tề Nguyệt, thì là lấy có đã sớm nếm qua, cười hi hi ngồi ở đằng kia làm thuần túy người tiếp khách. Mà Lư Phương Viên sớm bị Đái Triền Ninh kéo về đi đôi đi ra ngoài y phục, cho nên không có ở này chứng mắt, Việt Thiên Thu đối với cái này liền càng hài lòng hơn.

Chờ đến nhét đầy cái bao tử, tổng cộng 4 nhỏ to lớn lại lần nữa ra cửa. Biệt thự đám nữ bộc đối với Nghiêm Hù một cái tùy tùng không mang, lại chỉ đem như thế 4 đứa bé không có nói ra bất cứ ý kiến gì, ngược lại cười nhẹ nhàng dẫn ra ba thớt bóng loáng không dính nước ngựa con đến, lại cho Nghiêm Hù chỉ đường.

Lần này, Lư Phương Viên vênh vang đắc ý lên lưng ngựa, thị uy giống như đối Việt Thiên Thu liếc qua. Thấy Việt Thiên Thu đang bận nói chuyện với Chu Tề Nguyệt, hân thấy tiểu nha đầu ý cười đầy mặt trong trẻo, nhớ tới nàng và mình ở chung lúc tông không có sắc mặt tốt, nhin không được có chút nhỏ nhỏ khó, cô ý mở miệng nói với Đái Triền Ninh: "Trừ ca, chúng ta một hồi ngựa đua thế nào?"

Việt Thiên Thu thấy tiểu thí hài kia vậy mà đối với mình điều võ giương oai, hân đối mong muốn chế giễu lại Chu Tề Nguyệt đưa mắt liếc ra ý qua một cái, lập tức vuốt ve dưới thân vật cười cồ, cười mím nói: "Đại Hoàng, một hồi ngươi có thể chiếm được ngoạn chút, đường hơn ngàn vạn đừng khi dễ cái kia ba thớt so ngươi thấp bé con ngựa, còn có, chạy chậm một chút, lớn tuổi già đòi, phải có khí lượng, biết hay không?"

Lư Phương Viên chỉ cảm thấy đây là chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, cơ hồ tức điên mũi.

Nghiêm Hù lại không chú ý tới tiểu hài tử ở giữa ganh đua tranh giành, ngược lại theo đồ đệ lời nói vui vẻ gật đầu nói: "Có đạo lý, một hồi ta thả chậm điểm tốc độ, tránh khỏi Đại Hoàng vui chơi giống như chạy, các ngươi đuổi không kịp. Đây là ta theo trong cung chuồng ngựa thuận trở về ngàn dặm câu, lần sau ta lại thuận vài thớt ngựa con hồi trở lại đến tiền người nhóm!"

Cái hứa hẹn này liền nhường Lư Phương Viên mở cò trong bụng, rốt cuộc không có rảnh cùng Việt Thiên Thu âu khí. Mà so với hân phản ứng càng nhanh, là ba cái tiết tấu nhất trí nói lời cảm tạ tiếng.

"Tạ ơn Nghiêm tiên sinh!"

"Đa tạ sự phụ!"

Nghiêm Hù lòng mang lớn sướng, gật giẫy cương một cái liền bay nhanh ra ngoài, Đái Triền Ninh cùng Chu Tề Nguyệt tự nhiên cuống quýt bắt kịp.

Mà sững sờ nửa ngày, phát hiện mình quên nói lời cảm tạ Lư Phương Viên vội vội vàng vàng đuổi theo, kết quả đã là rơi ở phía sau một đoạn dài, chỉ có thể vừa tức vừa gấp âm thầm oán trách, Đái Triền Ninh cũng không nhắc nhở chính mình một tiếng nói tạ ơn. Kể từ đó, hân không khỏi cảm thấy quyết tâm.

Hân cũng không tin hai người một ngựa thiên lý mã có thể nhanh đi nơi nào, tiếp xuống hân không phải thắng một lần không thể!

Cứ việc trước đó đã có nữ bộc chỉ đường, muốn tìm địa phương khoảng cách Đông Dương trường công chúa biệt thự cũng không xa, nhưng Nghiêm Hù mang theo bốn cái tiểu hài nhi, trong đó có một cái tranh cường hảo thắng Lư Phương Viên, một cách tự nhiên liền đưa tới một cái khác Chu Tề Nguyệt bắt chước, trên đường đi lại không biết so tài mấy lần ngựa, chờ đến bắt đầu tìm địa phương thời điểm, bọn hân mới phát hiện một vấn đề khó giải quyết.

Một đường chỉ lo xuôi theo những cái kia dễ đi đường liễu mạng giục ngựa chạy như điên, trước mắt tựa hồ. . . Lạc đường?

Đối mặt ủ rũ cúi đầu Lư Phương Viên, mặt mũi tràn đầy chột dạ Chu Tề Nguyệt, không thể làm gì Đái Triền Ninh, còn có hết nhìn đông tới nhìn tây kiệt lực làm điểm nhiên như không có việc gì hình, kỳ thật lại có thể nhìn ra cái trần lộ ra tinh mịn mồ hôi sự phụ Nghiêm Hù, Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy áp lực núi lớn.

Hân đã sớm biết những người này chẳng phải đáng tin cậy, hiện tại xem ra, vậy đơn giản là quá không đáng tin cậy!

"Ha ha, đầu này đường nhỏ nhìn qua cũng giống là thường có người đi, làm sao liền cái bóng người đều không có, muốn tìm người hỏi đường cũng không được." Nghiêm Hù xoa xoa cái trán, cười ha hả nói, "Không có việc gì, tìm không được chúng ta đường cũ trở về."

"Sự phụ người nhớ được đường trở về?" Việt Thiên Thu quay đầu thấy Nghiêm Hù sắc mặt cứng đờ, hân liền bụng bít lấy cái trán nói, "May mắn ta trên đường đi nhớ điểm đường, cũng không biết có sai hay không. . . Nói tóm lại, chúng ta quay đầu đi!"

Đái Triền Ninh vốn đợi nói mình nhớ kỹ đường, thật không nghĩ đến Việt Thiên Thu vậy mà cũng nhớ đường, hân trong lòng hơi động, liền không có mở miệng. Đợi đến đi trở về qua hai cái chỗ ngã ba, phát hiện Việt Thiên Thu nhớ đường quả nhiên cũng trong trí nhớ mình giống như đúc, hân không khỏi lần nữa cao nhìn thoáng qua vị này Việt gia Cửu công tử. Dù sao, hân chút bản lĩnh ấy là phụ thân mang tình lan có tình ý huấn luyện ra.

Nhưng lại tại hân nghĩ như vậy thời điểm, đột nhiên nghe được Nghiêm Hù kinh hi òn ào một tiếng.

"A, rốt cục thấy người!" Nói xong lời này, Nghiêm Hù không nói hai lời gật giẫy cương một cái vọt tới.

Mất sắc Việt Thiên Thu cũng nhìn thấy cái đầu kia mang mũ rộng vành công cái sọt, có điểm giống là tiểu phu hân tử, nhưng đối phương cái kia phản ứng lại làm cho hân có chút hồ nghi. Bởi vì, phát hiện mình đoàn người này lúc, đối phương đúng là quay người co cẳng liền chạy!

Hắn sững sờ một chút liền lớn tiếng kêu lên: "Vị đại thúc này, chúng ta chỉ là hỏi đường, tuyệt không có ác ý. Lại nói, người hai cái chân chạy qua 4 chân sao?"

Cái kia tiểu phu đi ra ngoài mấy bước, nghe được Việt Thiên Thu thanh âm này, mới ngừng lại, có chút do do dự dự xoay người qua. Mũ rộng vành phía dưới là một tấm vuông vức, râu quai nón, chột nhìn một cái chất phác đằng hoàng mặt.

Thấy rõ ràng tới là một lớn bốn nhỏ, tiền y nô mã, rõ ràng không phú thì quý, hắn sắc mặt hơi đổi một chút, lập tức liền lúng ta lúng túng hỏi: "Xin hỏi các công tử tiểu thư muốn đi đâu đây?"

Nghiêm Hù đồ không để ý người ta tránh ôn thần giống như chạy trốn, đánh giá người liếc mắt lại hỏi: "Trong thành Kim Lăng Bạch gia, liền là đương gia lão gia tại làm công bộ viên ngoại lang cái kia hộ, nhà bọn hắn đã chết lão phu nhân thôn trang, người biết đi như thế nào sao?"

Lời này vừa nói ra, Việt Thiên Thu liền phát hiện, cái kia tiểu phu nắm khảm đao tay phải đột nhiên run nhè nhẹ hai lần. Hắn trong lòng hơi động, nhưng không có xuyên phá, chỉ thấy đối phương trầm mặc một hồi lâu, lúc này mới cuối cùng có trả lời.

"Biết là biết, có thể nơi đó chỉ ở một chút hộ nông dân nhà, không phải đi chơi trong tiết thanh minh nơi đến tốt đẹp. . ."

"Ai nói muốn đi đi chơi trong tiết thanh minh?" Nghiêm Hù không khỏi nhú nhú mày, nhưng hắn dù sao tại dân gian pha trộn nhiều năm, không sẽ cùng những cái kia chơi hoàn khổ giống như động một tí thiếu kiên nhẫn, hay hoặc là miệng ra ác ngôn, vẫn kiên nhẫn hướng dẫn nói, "Chúng ta là đi tìm người, người nếu là biết đường, dẫn chúng ta qua đi, không thiếu được còn có tạ lễ."

Việt Thiên Thu bèn nhảy chú ý tới, nghe được tìm người hai chữ, cái kia tiểu phu ánh mắt lại có chút hứa biến hóa. Lần này, hắn lập tức có suy đoán. Đối phương rất có thể chẳng những nhận biết Bạch gia thôn trang, còn cùng chỗ ấy có liên quan gì. Bởi vậy, hắn liền vội ho một tiếng mở miệng nói ra: "Đại thúc, người nếu là thật sự không biết, đem chúng ta đưa đến nơi có người, chính chúng ta hỏi đường tìm đi qua cũng được!"

"Không không, ta biết, ta cho các công tử tiểu thư dẫn đường!"

Nghe thấy lời ấy, Lưu Phương Viên liền thở thật dài nhẹ nhõm một cái, nhưng hắn này như trút được gánh nặng bộ dáng bị Chu Tử Nguyệt để ở trong mắt, không thiếu được đâm một câu: "Nếu không có người trên đường đi tận thêm phiền, chúng ta cũng không trở thành lạc đường!"

"Người nói ai?" Lưu Phương Viên liền như cùng một cái pháo đốt giống như bị nhen lửa, "Nếu không phải người không phải dựng lên một trận lại một trận, mới sẽ không lạc đường đâu!"

"A tròn người im miệng!" Đái Triển Ninh rốt cục chịu không được cái này ngậy thơ đồng bạn, "Cùng nữ hài tử đấu võ mồm, hết sức quang vinh sao?"

Hắn lời này vốn là dàn xếp ôn hòa, làm sao Chu Tử Nguyệt xem Lưu Phương Viên xưa nay liền cực không vừa mắt, nghe được nữ hài tử ba chữ liền càng phát ra nổi trận lôi đình, liền chế giễu lại nói: "Đúng nha, cùng nữ hài tử đấu võ mồm là ám muội, cái kia đánh không lại nữ hài tử đâu?"

Lần này, Đái Triển Ninh sắc mặt cũng có chút khó coi, chớ đừng nói chi là giận đến toàn thân phát run Lưu Phương Viên.

Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy ba người này dựng cùng một chỗ đơn giản bất tự không hợp, nhưng hắn nhưng không có thở dài công phu, chỉ có thể làm hòa sự lão.

"Xong chưa? Tử Nguyệt, người liền không thể lấy ra chút làm tý tý dáng vẻ? Lưu Phương Viên, người liền không thể lấy ra chút nam tử hán khí lượng? Ở trước mặt người ngoài nhao nhao thành bộ dạng này, có mặt thể diện hay không?"

Thấy đồ nhi cuối cùng là đem hai phía tạm thời ép ấn vào, Nghiêm Hù lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ may mắn tốt chính mình ánh mắt tốt, đồ đệ có bản lĩnh. Ngoại trừ nắm đầm lớn liền là chân lý bên ngoài, miệng lợi hại cũng đồng dạng có thể đè người một đầu!

Ngay sau đó hắn liền đối cái kia xem ngậy người tiểu phu nói: "Tốt tốt, người dẫn đường đi, đến Bạch gia trang nhất định có tạ lễ!"

Cái kia tiểu phu lấy lại tinh thần, chờ đến đằng trước đi dẫn đường lúc, hắn liền cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Mấy vị công tử tiểu thư đây là theo trong thành Kim Lăng đi ra? Làm sao cũng không mang cái tùy tùng? Hoang giao đã địa lạc đường nhiều nguy hiểm!"

"Người tất cả nói là hoang giao đã địa, không phải hoang sơn dã lĩnh, lại nói đã có đường, tổng dựng đến thượng nhân, này chẳng phải gặp được người rồi?"

Nghiêm Hù tuy nói trên mặt qua loa, nhưng đến đây là tại bên ngoài pha trộn nhiều năm, lò mờ phát giác được này tiểu phu tựa hồ tại thăm dò đoàn người mình lai lịch, hắn liền dù bận vẫn ung dung làm bộ hững hờ, trái một câu bên phải một câu cùng người nói chuyện tào lao.

Việt Thiên Thu nghe nghe liền phát hiện này nặng mánh khỏe, thấy Nghiêm Hù nói chuyện không đâu tra hỏi lại đem này tiểu phu hỏi được có chút chống đỡ không được, hắn liền biết, sự phụ cũng động lòng nghi ngờ. Quả nhiên, làm lên trước một mực chắc chắn là độc thân tiểu phu nâng lên ngắt không ít tươi mới cây nấm, dự định trở về nấu canh, còn nhường Nghiêm Hù nhìn cái gửi bên trong đồ vật lúc, Nghiêm Hù đột nhiên hỏi một câu.

"Nhiều như vậy cây nấm, nếu là cầm tới trên chợ, cũng có thể bán mấy đồng tiền, còn nếu là nấu canh, một mình người là tuyệt đối ăn không hết. Này mùa đã nóng lên, đồ ăn làm quá nhiều, hôm sau liền hỏng, cây nấm thả hai ngày cũng không mới mẻ, vị đại ca kia, trong nhà người tuyệt đối không chỉ một mình người a?"

Nghiêm Hù vừa dứt lời, cũng chỉ nghe Chu Tử Nguyệt một tiếng quát mắng, đứng là theo trên lưng ngựa thả người nhảy xuống, trực tiếp một cái lên xuống gần ở cái kia tiêu phu đường đi bên trên. Nàng động tác nhanh, Lưu Phương Viên cùng Đái Triển Ninh cũng không chậm, đồng nhảy xuống ngựa sau giữ vững tà hữu.

Thấy này ba cái tại ngoại phiêu bạt lâu nay rất có lịch luyện tiểu hài tử tính cảnh giác cao như thế, Nghiêm Hù hết sức hài lòng, lập tức đem hai tay khớp xương bóp vang lên kèn kệt, rõ ràng toát ra ý cảnh cáo.

Mà tôi phối hợp ăn ý Việt Thiên Thu cười mím nói: "Đại thúc, chúng ta cùng người vốn không quen biết, chỉ bắt quá mồi người dẫn đường, có thể người chẳng những mang đường có vấn đề, lại cố ý nói dối gạt chúng ta, thật sự là quá không tử tế!"

Cái kia tiêu phu sắc mặt hơi hơi trắng bệch, tròn vện một lúc lâu mới vừa quyết tâm giống như nói: "Bạch lão phu nhân thi cốt chưa lạnh, các người liền khi dễ nàng lúc trước thu lưu những hài tử kia, quả thực là toả hơi nóng ký thân khế bán mình làm nô, đến cùng là ai không phúc hậu!"

*****Câu Vote 9-10 ở cuối chương*****

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Dân mù đường sư diệt

? Cứ việc cái kia tiêu phu lời nói nói đến không đầu không đuôi, nhưng Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu sư đồ đều là nghe Đại thái thái nói qua sự tình từ đầu đến cuối, lập tức liền hiểu là chuyện gì xảy ra.

Nghiêm Hủ lập tức lông mày đứng đậy: "Cái gì văn tự bán mình? Người Bạch gia là ăn sói tâm gan báo, như thế chẳng biết xấu hổ?"

Còn lại ba đứa hài tử ngay từ đầu không làm rõ ràng được tình huống, có thể nghe được Nghiêm Hù lời này, thông minh nhất Đái Triển Ninh chợt bừng tỉnh đại ngộ.

Mà Việt Thiên Thu thấy cái kia tiêu phu cứ thế ở nơi đó, hần liền dờ khóc dờ cười giải thích nói: "Đại thúc, chúng ta không phải người của Bạch gia. Bạch gia lão phu nhân qua đời trước đó, đem nàng thu lưu những hài tử kia đều giao phó cho nhà của ta Đại bá mẫu, cho nên chúng ta là tôi tớ nhà người!"

"Đại bá mẫu. . . Nói như vậy, các người là Việt gia người?" Cái kia tiêu phu bất khả tư nghị nhìn chung quanh một chút vậy ba cái tiểu hài tử, lập tức vừa nhìn về phía Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu, nhất thời bỏ qua vừa mới định ý, bước nhanh vọt tới Nghiêm Hủ trước ngựa, một phát bắt được dây cương nói, "ta chính là muốn đi Kim Lăng thấy càng Đại thái thái! Bạch gia trang con bên trong những hài tử kia bị người coi chừng, chỉ có ta leo tường đi ra. . ."

Nghे được tin tức này, Nghiêm Hù càng thêm nổi trận lôi đình. Mà Việt Thiên Thu vẫn không khỏi âm thầm cô, dứt khoát rõ ràng hỏi: "Đại thúc, tuy nói chúng ta lạc đường, có thể dựa theo đại thể phương hướng, người đứng đầu chúng ta chỗ kia, giống như không phải đi Kim Lăng đường!"

Bị Việt Thiên Thu xuyên phá tàng này giấy cửa sổ, cái kia tiêu phu sắc mặt không khỏi có chút xấu hổ. Thấy hắn như thế biểu lộ, Nghiêm Hủ phản ứng đầu tiên chính là mình bị lừa rồi, mà so với hắn càng nhanh mồm nhanh miệng Lưu Phương Viên thì quát: "Tốt, ngươi còn dám nói vớ nói vẩn đùa nghịch chúng ta!"

"Không phải không phải!" Cái kia tiểu phu lập tức liên tục khoát tay, tròn vện một hồi lâu, hần mới lúng túng nói, "ta người này trời sinh dân mù đường, thường là bốn phía quay trở ra liền lạc đường, ta biết đây không phải đi Kim Lăng con đường, nhưng đầu này là hướng đi Kim Lăng quan đạo gần nhất con đường, chờ thêm quan đạo liền không lộn hồi lạc đường. . ."

Dù là biết giờ này khắc này không phải gấu cọt người thời điểm, Chu Tề Nguyệt vẫn là không nhìn được thổi phù một tiếng, liền liền Đái Triển Ninh cũng không nhìn được mỉm cười. Còn Việt Thiên Thu, hẳn trực tiếp cười đến ghé vào ngựa trên cỏ.

Mắt thấy thật tốt một cốc hết sức nghiêm túc sự tình biến thành trước mắt này nháo kịch, Nghiêm Hù không khỏi bình thường im lặng, lập tức liền tức đến nỗi phổi quát: "Vây không phải nói, dân mù đường được giống như nguoi, tìm không thấy Bạch gia cái kia thôn trang?"

Tiêu phu cuồng quất giải thích nói: "Tìm được, tìm được, ta lúc đi ra một đường làm ký hiệu! Chính là vì phòng ngừa đến lúc đó tìm không thấy thành Kim Lăng, cũng tìm không thấy đường trở về, ta mới một đường lưu lại đủ loại ký hiệu, nói ít cũng có mấy trăm. . ."

Đôi mắt như thể cái càn nói rõ lí do càn hiếm thấy gia hỏa, Việt Thiên Thu đơn giản không đành lòng nhìn thẳng. Mà Nghiêm Hủ cũng đã không tâm tình quát lớn hắn, chỉ có thể hữu khí vô lực phân phó nói: "Tốt tốt tốt, ngươi không cần nhiều lời, đứng trước dẫn đường. Nhớ kỹ, nếu là ra về, đừng nói ta, vền vện này ba tên tiểu gia hỏa liền có thể để ngươi đẹp mặt!"

Thấy Chu Tề Nguyệt cùng Lưu Phương Viên Đái Triền Ninh rút lui vòng vây, về tới riêng phần mình ngựa con bên trên, động tác cường tráng, bản lĩnh nhanh nhẹn, tiểu phu không khỏi cùng mình dạy cái kia 10 mấy đứa bé âm thầm làm làm sự so sánh, lập tức cho ra một cái làm người uể oải kết luận.

Tuy nói hai người này bé trai một cái tiểu nữ hài tuổi tác đều rất nhỏ, có thể chỉ bằng vào hắn thấy này chút, liền so với chính mình dạy những hài tử kia mạnh. . .

Thật không nghĩ tới, bây giờ con em thế gia còn có người chịu tập võ, ngược lại là bọn hắn này chút từng quân nhân, lại không thể danh chính ngôn thuận luyện võ, đây là cái gì thói đời!

Việt Thiên Thu thấy tiểu phu rũ cụp lấy bà vai đi ở phía trước, hắn đột nhiên mở miệng hỏi: "Đại thúc, còn không có thỉnh giáo tôn tính đại danh đâu? Còn có, đã ngươi cũng từng ở Bạch gia trang con bên trên ở, lại thay những hài tử kia bên vực kẻ yếu, ngươi hẳn là cũng là võ lâm cao nhân?"

Cứ việc cảm thấy cái kia tiểu phu hơn phân nửa là bị Võ Phẩm lục xóa tên người trong môn phái, nhưng Việt Thiên Thu bên trái là Bạch Liên tông chuẩn Tông chủ tiểu nha đầu, bên phải là Huyền Dao đường bị bắt cóc kia đem loại con trai, phía sau là ít ngày nữa liền muốn chính thức làm Huyền Dao đường chương môn Nghiêm Hủ, hắn chuyện đương nhiên đem "Đã từng là võ lâm cao nhân" "Từng" hai chữ lấy xuống.

Nơi này có một đồng tử võ lâm cao nhân cùng tử tôn hắn a. . . Dù sao bị xóa tên liền không thể nói là võ lâm nhân sĩ.

Đến mức lấy lòng người ta là cao nhân nha. . . Lấy lòng lại không muốn tiền, nhiều nói tốt dễ đi đường!

Chỉ có như vậy nho nhỏ chữ viết trò chơi, cái kia tiểu phu càng xuống thân thể nhưng dần dần đứng thẳng lên. Hắn quay đầu cảm kích nhìn thoáng qua Việt Thiên Thu, lúc này mới ngu ngơ cười nói: "Ta gọi tôn lập, võ lâm cao nhân không tính là, liền là tử nhỏ cùng gia gia học qua một chút công phu. Gia gia của ta đã từng là Huyền Dao đường xuất thân, sau này cùng sư huynh đệ nào không cùng liền một mạch rồi đi, nhưng cho tới bây giờ chưa xuất thân của mình."

A?

Lần này chẳng những Việt Thiên Thu kinh ngạc thế giới quá nhỏ, Nghiêm Hủ cùng Lưu Phương Viên Đái Triền Ninh cũng không khỏi được hứng thú. Lưu Phương Viên liền cướp hỏi: "Gia gia ngươi là Huyền Dao đường cái gì bồi dưỡng được?"

Tôn lập không hiểu nhiều lắm Lưu Phương Viên vì cái gì hỏi cái này, có thể nghĩ đến đối phương là xưa nay đối quân nhân ôm chặt đồng tình tâm người nhà họ Việt, hắn vẫn là đành hoàng nói: "Gia gia của ta là tinh chữ lót."

Lời này vừa nói ra, Nghiêm Hủ đầu tiên là ngẩn ngơ, lập tức cất tiếng cười to. Mà Lưu Phương Viên cao hứng bừng bừng, vừa định nói phụ thân của mình là tinh chữ lót, cánh tay liền bị Đái Triền Ninh một phát bắt được hung hăng bóp một thoáng. Nghĩ đến phụ thân cùng Đại thúc thúc bây giờ còn tại Bắc Yên, việc này không thể tùy tiện tuyên dương, hắn không khỏi tâm tình hậm hực, chỉ có thể rầu rĩ không vui cúi đầu.

Mà Việt Thiên Thu không cần bấm ngón tay tính, liền phát hiện mình vậy mà thành sư thúc, nhất thời tâm tình dị thường vui diệu.

Hắn bị lão gia tử ôm sau khi trở về liền bắt đầu làm người trưởng bối, trong nhà chẳng những có cái cùng hắn cùng tuổi Việt Tử Nhất gọi hắn Cửu thúc, còn có mấy cái khắp nơi bỏ loạn cháu trai cháu nữ, có thể vừa nghĩ tới ngày sau muốn bị cái trung niên đại thúc gọi sư thúc, hắn liền có một loại chính mình già cảm giác. Thế là, hắn đoạt tại Nghiêm Hủ đắc ý quên hình từ bóc thân phận trước đó, lập tức xóa khai chủ đề.

"Nói như vậy, đại thúc ngươi cũng sẽ đùa nghịch mạch đạo?"

"Huyền Dao đường ngươi sẽ không đùa nghịch mạch đạo, chẳng phải là muốn bị người chê cười chết?" Tôn lập chuyện đương nhiên trả lời một câu, có thể theo sát lấy liền có chút hơi khó giải đầu một cái, lại vụng trộm quay đầu dò xét liếc mắt Việt Thiên Thu, "Tiểu công tử có thể hay không đừng mở miệng một tiếng gọi ta đại thúc? Ta năm nay vẫn chưa tới 25. . ."

Tôn lập này lời còn chưa nói hết, chu vi không có gì ngoài tiếng vó ngựa, con gió tiếng xào xạc, chim tiếng gáy, không còn có mấy may mặt khác âm thanh, trong nháy mắt đó, mỗi người hô hấp phảng phất đều đình chỉ.

Mà đánh võ này tĩnh lặng, là trực tiếp ghé vào trên lưng ngựa Việt Thiên Thu lại một lần nữa không ức chế được tiếng cười. Chu Tề Nguyệt cùng Đái Triền Ninh Lưu Phương Viên tuy nói cảm thấy bất ngờ, thấy rõ Việt Thiên Thu như thế khoa trương, bọn hắn vẫn là hết sức không hiểu. Có thể đợi đến Việt Thiên Thu mới mở miệng, ba người ánh mắt kia đồng loạt hướng Nghiêm Hủ nhìn sang.

"Sư phụ, hóa ra người ta giống như ngươi, cũng ưa thích tuổi còn trẻ đem chính mình cách ăn mặc Thành đại thúc! Nhớ ngày đó tại cùng Thái Tự lần thứ nhất gặp ngươi thời điểm, ngươi cái kia nghèo túng lối đời, quần lấy ta cùng Trường An khóc lóc van nài thu đồ đệ sắc mặt, nhìn chỉ ít có bốn mươi tuổi!"

"Ta lúc đầu nếu là cùng như bây giờ làm theo ý mình, sớm đã không còn đất cắm dùi, ngoan ngoãn về nhà làm ngựa giống đi!"

Nghiêm Hủ tức đến nổi phỉ trách móc là một câu, thấy tôn lập nghi ngờ không thôi đánh giá chính mình, hắn cuối cùng không có tùy tiện hướng về phía người tử trần là tương lai Huyền Dao đường chương môn, mà là vừa bực mình vừa buồn cười đối tôn lập trêu chọc nói: "Ngươi không muốn để cho Thiên Thu gọi ngươi đại thúc, vậy hắn gọi ngươi là gì?"

Tôn lập thế mới biết một thân quý công tử phái đoàn Nghiêm Hù lại là Việt Thiên Thu sư phụ, trong bụng càng phát ra lăm bằm, chỉ có thể cười gượng nói: "Ta chính là tùy tiện nói một chút, công tử đừng nóng giận. . . Kỳ thật, tiểu công tử là ta đã thấy nhất ôn hòa con em nhà giàu, lúc trước Bạch phủ quân sự khi đi tới, còn đều là đối ta cùng những hài tử kia đến kêu đi hết, đem người đương gia nuôi nô tỳ giống như. . ."

Nếu biết tiểu phu tôn lập cũng là Huyền Dao đường đệ tử, chính mình sư diệt, tiếp xuống trên đường đi, Việt Thiên Thu liền không chút kiêng kỵ, như cũ đại thúc to lớn thúc ngực, đem Bạch gia trang con bên trên cái kia 10 ba đũa hài tử tình huống đại thể sờ soạng một lần.

Có thể Việt Thiên Thu tràn đầy phản khởi nghe ngóng tình huống, Nghiêm Hù cùng hần hần ba đũa hài tử đối tôn lập dân mù đường lại đơn giản đã không thể nhìn được nữa. Bọn hần trước đó còn chỉ là bởi vì ngựa đua mà lạc đường, kết quả gia hỏa này ngược lại tốt, trên đường đi đã đi qua nhiều lần đường rút lui, mang sai phương hướng càng là chuyện thường ngày!

Đang lúc Việt Thiên Thu dự định hỏi một chút, trước đó Đại thái thái trong miệng mềm yếu không có năng lực người Bạch gia làm sao lại đột nhiên buộc bọn nhỏ ký thân khế lúc, Nghiêm Hù rốt cục để lại hòa khí quát: "Đến cùng còn muốn đi bao lâu? Người đến cùng có nhận hay không được đường trở về?"

"Ta. . . Lại đi hai bước, khẳng định cũng nhanh đến. . ." Tôn lập càng nói càng là chột dạ, có thể sau một khắc, hần đột nhiên con mắt một cổ, lập tức ồn ào một tiếng, "Đến đến! Ta liền nói, ta trên đường đi làm nhiều như vậy ký hiệu, nhất định có thể đến!"

Nghiêm Hù đã không muốn ôm oán, mắt thấy hoàng hôn đã gần đến, tâm tình nôn nóng hần giật giây cương một cái, mang theo Việt Thiên Thu một ngựa đi đầu bay nhanh ra ngoài, Chu Tể Nguyệt tự nhiên giục ngựa theo sát phía sau. Mà Đái Triển Ninh mãi đến Lưu Phương Viên cũng ra rồi thúc ngựa bắt kịp, lúc này mới không nhanh không chậm giục ngựa đi theo tôn lập triều đằng trước ba người đuổi theo.

Mà khi trang viên kia gần lúc, Đái Triển Ninh liền thấy chính mình không tương tượng được một màn.

Cũng chỉ thấy Nghiêm Hù ôm Việt Thiên Thu phiêu nhiên xuống ngựa, lập tức cực nhanh tiến lên, liền thông báo đều chẳng muốn thông báo, trực tiếp nhảy lên đầu tường ngang nhiên xông vào. Có như thế cái duy nhất đại nhân làm hư đầu, hần cũng chỉ thấy Chu Tể Nguyệt không nói hai lời học theo, liền liền Lưu Phương Viên quay đầu nhìn nhìn hần, căn bản không chờ hần đồng ý, liền bắt chước này vượt nóc băng tường bái phỏng phương thức.

Thấy một bên tôn lập ghen hờn nhìn trần trời, lập tức mặt mũi tràn đầy lo lắng, Đái Triển Ninh liền cười khổ một tiếng: "Tôn đại ca, ta cảm thấy người vẫn là thay người Bạch gia lo lắng đến được tốt, a tròn bỏ qua một bên bất luận, ba cái kia đều là nhất hội người gây chuyện!"

Nghiêm Hù gia thế thích võ tài cao, Việt Thiên Thu ý vào Việt lão thái gia cùng nhanh mồm nhanh miệng, đến mức Chu Tể Nguyệt. . . Tiểu nha đầu bạo lực liền là lớn nhất dựa vào. Bạch gia loại này tại thành Kim Lăng vừa nắm một bó to bình thường quan lại cửa ra vào, ba người này hần là có thể đâm cho xuyên thấu a?

Hần rất muốn thay người Bạch gia mặc niệm. . .

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Hữu duyên liền là năng tương hội

? Nói là trang viên, có thể Bạch gia cái này thôn trang quản chủ yếu là phụ cận 600 mẫu đất, mà trang viên này bên trong phòng ở cũng không phải là cung cấp chủ nhân đi chơi ở, mà là thôn trang đầu cùng các quân sự trụ sở, cho nên khi nhiên cùng Đông Dương trưởng công chúa toà kia giằng co lợi ích sự tao nhã hòa thanh u trong núi biệt thự không cách nào đánh đồng.

Tổng cộng hai đường ngã ba phòng xá trải qua xây một chút bồi bổ, sân nhỏ chật chội, phòng xá loang lổ, có thể cái này cũng không ảnh hưởng ở chỗ này ở hai ba năm thậm chí bảy tám năm bọn nhỏ đem ở đây xem như yên vui ổ. Mà vị kia thỉnh thoảng lại muốn tới nơi này nhìn một chút, cười nói chuyện cùng bọn họ, hiền lành hiền hòa Bạch lão phu nhân, càng là đám người trong huyện trường thân nhất lão tổ mẹ.

Nhưng bây giờ, Bạch lão phu nhân qua đời tin dữ vừa mới truyền đến không lâu, bọn hần chỉ tới kịp dùng vài trắng quần ở eo bên trong vì nàng để tang, tùy theo mà đến lại là ai đều không ngờ tới tình huống!

Giờ này khắc này, trong sân ba cái ước chừng mười tuổi ra mặt lớn tuổi nam hài tử cầm trong tay cây gậy chống đỡ tại trước nhất đầu, đằng sau là bốn cái hơi nhỏ nam đồng, lại phía sau là hai cái mười một mười hai nữ hài tử, đến mức bị một mực bảo hộ ở cuối cùng, là năm cái tuổi tác cũng là bảy tám nữ đồng. Mà tại cửa chính, hai cái cao lớn vạm vỡ gia đình đang đầy mặt chê cười thủ ở nơi đó.

"Lão phu nhân nuôi các người nhiều năm như vậy, bỏ ra bao nhiêu tiền, phí hết nhiều ít lực, bây giờ nàng đã qua đời, các người liền muốn cầm rế khăn tang, nói tiếng cảm ơn liền phui mờ một cái coi xong rồi? Đòn giản vong ân phụ nghĩa! Bạch gia nuôi các người nhiều năm như vậy, các người liền là Bạch gia nô tỳ, nếu là không nghĩ kỹ vấn tự bán mình, cũng đừng nghĩ đi ra viện này môn nửa bước, cũng đừng hòng ăn cơm đừng nghĩ uống nước!"

"Các người còn hi vọng cái kia tôn lập có thể chuyển đến cứu binh? Nằm mơ! Thôn trang đầu lưu Tứ gia đã sai người đi Ứng Thiên phủ nha báo án, cáo hấn bắt cóc nô tỳ, trộm cắp gia sản, lại thêm hấn là Võ Phẩm lục xóa tên Huyền Dao đường dư nghiệt, bắt được một đánh gậy đánh chết chắc chắn!"

Cứ việc miễn cưỡng có thể kết trận tự vệ, trong sân cũng có côn bổng loại hình ngày xưa tập võ binh khí, có thể bọn nhỏ bản sự cao thấp không đều, trước đó có người thử đánh đi ra, lại bị những cái kia nghe nói là mới tới bọn gia đình bức trở về, còn có người bởi vậy bị thương, bây giờ thời gian dài bị người lại là uy hiếp, lại là đe dọa, bọn nhỏ hoảng hốt đã dần dần đề lên phần nộ.

Theo phía sau nhất có nữ đồng phát ra riu rít tiếng khóc, cũng không biết là trong tay ai cây gậy phịch một tiếng roi trên mặt đất.

Thấy tình cảnh này, bên trong một cái gia đình lập tức kêu lên: "Các người cũng không phải cái gì quý giá công tử tiểu thư, nếu không phải lão phu nhân hảo tâm thu lưu, các người đã sớm bên đường xin cơm đi! Có thể đi theo ông chủ hầu hạ ông chủ là phúc phần của các người, phải trả tại cái kia liều chết không theo, quay đầu đem các người bắt lại đánh bằng roi rút roi ra thời điểm, cũng đừng nói ta không có nhắc nhở các người!"

Ngay tại tên gia đình này trực tiếp dùng tới cuối cùng đe dọa thủ đoạn lúc, hấn bỗng nhiên chỉ nghe sau lưng một tiếng lảng lẹ gió vang, theo sát lấy, hấn chỉ cảm thấy phần lưng bị đánh một cái trọng kích, cái kia phảng phất bị xé nứt đau đớn liên khiến cho hấn phát ra một tiếng kêu rên, cả người lập tức đau đến lăn lộn trên mặt đất.

Mà cơ hồ là tên gia đình này ngã xuống đất trong tích tắc, lại là một cái đồng dạng tiếng vang, khác một cái gia đình cũng hét lên rồi ngã gục.

Bọn hấn đưa lưng về phía không thấy rõ ràng kẻ tập kích, có thể ở trước mặt các nàng những hài tử kia thanh thanh sở sở trông thấy, một cái ôm hài tử nam tử trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện, trong tay một đầu như linh như rắn roi ngựa tuần tự đánh trúng vào cái kia hai cái tại trong lòng bọn họ bên trong có thể coi là hung thần ác sát gia hỏa, lúc đầu hai lần đằng sau, cái kia roi như là mọc thêm con mắt, từng cái đem hai người quất đến lăn lộn đầy đất.

Mà thừa dịp Nghiêm Hủ nổi trận lôi đình quất người thời điểm, Việt Thiên Thu đã là nhảy xuống, nhanh như chớp vọt vào sân nhỏ. Thấy một đám tiểu hài tử tất cả đều ngơ ngác thấy sự phụ lớp bốp chơi roi, hấn liền cười mỉm phui tay.

"Mọi người đừng nghe những người này chuyện ma quỷ lừa bịp! Trước đó hăm hại Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông hình bộ thị lang Cao Trạch chi cùng hình bộ thượng thư không nhân duyên tất cả đều xuống đài, Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông oan khuất rất nhanh liền có thể tẩy sạch sẽ, sau đó tái xuất giang hồ, về sau các người cũng không cần trốn ở người khác dưới mái hiên bị người bắt nạt!"

Những lời này rất dễ hiểu, đại hài tử nhóm rất nhanh liền hiểu rõ ra, nhất thời vừa mừng vừa sợ, mà tuổi tác còn nhỏ bọn nhỏ, ít nhất cũng nghe hiểu câu nói sau cùng, biết từ đó không cần bị người bắt nạt. Tại một lát kinh ngạc yên lặng đằng sau, cũng không biết là cô bé nào quát to một tiếng quá được rồi, trong lúc nhất thời, trong sân liên tiếp đều là reo hò, phảng phất là đang ăn tết.

Nhưng trong tiếng hoan hô, vẫn là truyền đến một cái thanh âm không hài hòa: "Chúng ta làm sao biết người không phải tại hống chúng ta?"

Việt Thiên Thu không có đi tìm cái kia chất vấn người, mà là cũng không quay đầu lại cười tủm tỉm nói ra: "Tề Nguyệt, có thể hay không cho các huynh đệ tỳ muội luyện một đường Bạch Liên tông cái tiến qua 72 đường tiểu cảm nã thủ?"

Theo Chu Tề Nguyệt nhẹ nhàng leo tường mà vào, theo nhỏ luyện võ một đám trẻ con nhóm đều mở to hai mắt nhìn.

Hiển nhiên nàng làm dáng, như bướm bướm quay quanh Việt Thiên Thu trên dưới bay tán loạn, mỗi một đường động tác tất cả đều hướng về phía Việt Thiên Thu trên người các chỗ yếu hại, không ít người cũng nhìn không được nắm vuốt một thanh mồ hôi. Có thể mắt thấy Việt Thiên Thu nhìn không chớp mắt, không hề sợ hãi, Chu Tề Nguyệt động tác tinh chuẩn, mỗi lần đều là tại khoảng cách Việt Thiên Thu doanh tắc chỗ thu tay lại, bọn hấn bắt tri bất giác liền bội phục lên, nhất thời gọi tốt không ngừng.

Ai đều sẽ không nghĩ tới, ngày thường Chu Tề Nguyệt liền thường cùng Việt Thiên Thu chơi như vậy gây.

Làm Chu Tề Nguyệt tạm thời thu tay lại có một kết thúc thời điểm, đã có 4 đứa bé xông lên trước đưa nàng bao bọc vây quanh. Một cái nhận biết nàng trực tiếp nước mắt rung rung gọi tề Nguyệt tỷ tỷ, có không biết lại nghe nói qua nàng gọi Chu cô nương, một cái ước chừng mười tuổi nam hài thì là kích động trực tiếp kêu một tiếng Thiếu tông chủ, đem Chu Tề Nguyệt làm cho lại chưa xót lại khổ sở, chỉ hận không thể từng cái an ủi tới.

Mà Việt Thiên Thu thấy còn lại người đầy mặt hăm mộ, hấn liền đuổi ra ngón tay cái sau này đầu chỉ chỉ, cười đến con mắt đều híp lại.

"Đến mức đằng sau vị kia đang ở cho mọi người trút giận giải hận, chính là ta sư phụ, Huyền Dao đường tiền mặc cho Vân chương môn quan môn đệ tử, cũng là tương lai Huyền Dao đường chương môn. Hấn tại trước mặt hoàng thượng vạch trần trước đó Lưu Tình Huyền sư bá cùng mạng tình lan sư bá rơi xuống địch là bị người hăm hại, chẳng những thay Huyền Dao đường văn hồi thanh danh, còn đệ trình Huyền Dao đường trở lại Võ Phẩm lục!"

Nghiêm Hủ thấy tiểu đồ đệ rất cực giới thiệu chính mình, hơn nữa còn thổi phồng hấn to lớn thông, hấn liền mặt mày hớn hở. Nhưng nhìn đến không ít người lộ ra nửa tin nửa ngờ biểu lộ, hấn đang muốn cùng Chu Tề Nguyệt giống như diễn luyện một thoáng Huyền Dao đường tuyệt học, có thể lại nghĩ tới

gia ăn không ngồi rồi, nhớ phục hưng bọn hán điểm này không có ý nghĩa tổ nghiệp mạnh hơn nhiều."

Nói đến đây, hán lại thở dài một hơi nói: "Kỳ thật biện pháp tốt nhất là theo hai ba tuổi bắt đầu nuôi lên, từ nhỏ dạy bảo bọn hán văn võ, sau khi lớn lên, này một nhóm trung thành tuyệt đối thành viên tổ chức, so cái nhân tài nào đều mạnh. Chỉ tiếc, chủ nhân nhà ta không có cái kia cái thời gian. . . Chỉ cần người tuồng vui này thay ta diễn tốt, ngày sau người cũng không cần ở chỗ này Bạch gia nhân tài không được trọng dụng, tự có tốt hơn chỗ."

Lưu 4 liền mừng rỡ. Hán bốc lên đắc tội chủ gia nguy hiểm đi bức lắng những cái này hài tử, còn không phải nắm đúng người Bạch gia mềm yếu không có năng lực, nhưng lại keo kiệt tiền tài, cho nên hán muốn trèo lên cành cây cao?

Hán cuống quýt luôn miệng nói tạ, lập tức lại lời thề son sắt nói: "Âu Dương tiên sinh cứ việc yên tâm, ta đã tất cả an bài xong, một hồi lấy cơ đem bọn hán đưa đi Kim Lăng Bạch gia, xe này ra ngoài không xa, người của ngài là có thể xuất động, đến lúc đó giả dạng làm gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, chỉ bằng này ăn nghĩa, những đứa bé này con xác định vững chắc mang ơn!"

Đang lúc hán tại cái kia liễu mạng làm cam đoan thời điểm, đột nhiên chỉ nghe được gian ngoài truyền đến một hồi to lớn náo động. Vừa sợ vừa giận hán vội vàng quát to một tiếng người tới, chờ một cái gia đình vội vàng hấp tấp tiến đến, hán vừa định hỏi chuyện gì xảy ra, đối phương liền đoạt đi câu chuyện.

"Tứ gia, có mấy cái không biết lai lịch gì người xông vào, không, là đánh vào, ngoài dậm loạn thành một bãi. . ."

Tên gia đình này lời còn chưa nói hết, lại đột nhiên một cái đánh ra trước ngã xuống đất, ngã chó găm bùn. Mà Lưu 4 phát hiện một con giày vừa vịn ném ở tên gia đình này cái ót, không khỏi hít sâu một hơi, sau một khắc mới phát hiện xông tới một cái khỏe mạnh khẩu khinh tiểu hài tử.

Tức đến nỗi phôi hán nhất thời không nhận ra cái này cả gan làm loạn tiểu tử căn bản không phải chính mình thôn trang bên trên, đưa tay liền chỉ người nói giận nặng: "Đồ hỗn trướng, ngươi là muốn tạo phản sao?"

Lưu Phương Viên tính tình nhiều sôi động? Mấy ngày liền đến nay bị đủ loại dè ép, một mực không có địa phương phát tiết, vừa mới hán đi theo Nghiêm Hủ cùng Chu Tử Nguyệt một đường đánh vào đến, quả thực là thoải mái cực kỳ, lần thứ nhất cảm thấy cái kia con nhai con cũng có ưu điểm. Chỉ bất quá hán lại nghĩ tới, nếu là theo sát lấy cái kia hai cái, chính mình liền không có được đánh, nhiều một cái tầm mắt hán liền trên nửa đường gạt cái lối rẽ.

Vừa mới thoát bên ngoài một tên giày, ném bay cho gia đình kia một cái giày tẩm kích đằng sau, hán vẫn chưa hoàn toàn hả giận liền nghe đến Lưu 4 nặng to, liền chế giễu lại nói: "Ngươi mới là hèn mạt! Lòng dạ hiểm độc khôn kiếp! Đánh cho liền là các ngươi này chút lòng lang dạ sói đồ vật!"

Thấy Lưu Phương Viên lớn chửi một câu về sau, cũng nhanh bước vọt lên, Lưu 4 trong lòng không khỏi hơi hồi hộp một chút.

Này chút nuôi dưỡng ở thôn trang bên trên tiểu mao hài tử đều là học võ, tuy nói trông coi viện kia chính là Âu Dương tiên sinh cho hán cái kia mười cái gia đình, cho nên hán mới có ý tưởng đi tôn lập, đằng sau liền căn bản không lo lắng một đám tiểu mao hài tử có thể lật trời. Nhưng lúc này chạy đến như thể một cái hung hãn, hán mới có hơi hoảng hốt.

Hán vô ý thức nắm lên bên cạnh trên bàn nhỏ hai cái chén trà tuần tự ném ra ngoài, có thể Lưu Phương Viên lại động tác nhanh nhẹn tránh né ra, chợt một cái bước xa vọt tới trước mặt hán, đánh dấu tiêu chuẩn chuẩn một cái hắc hổ đào tâm. Cứ việc Lưu 4 thấy rõ ràng động tác, nhưng thân thể theo không kịp phản ứng, sừng sốt bị chặt chẽ vững vàng đánh vừa vịn, kêu thảm một tiếng liền co quắp ngồi xuống ghế, đúng là bị đánh đến cơ hồ bể hết giận.

Một bên Âu Dương tiên sinh từ lúc Lưu Phương Viên vào nhà, hán liền thủy chung trấn định tự nhiên. Thấy Lưu Phương Viên đánh Lưu 4 đằng sau, lại dẫn theo vừa mới kiến công nắm tay nhỏ về mặt bất thiện nhìn về phía chính mình, hán liền thông dong nói ra: "Tiểu huynh đệ, ta biết ngươi kim nén đây bụng tức giận, nhưng oan có đầu nợ có chủ, ta cũng là nghe nói Bạch gia sau chuyện này tới khuyên hiểu, tiểu huynh đệ cũng không nên trách lầm người tốt."

Tuy nói không phải Việt Thiên Thu hoặc là Đái Triển Ninh như thể tâm tư tinh mịn, xưa nay lại làm việc xúc động, thường bị Việt Thiên Thu cùng Chu Tử Nguyệt trêu chọc đến ăn thiệt thòi, có thể Lưu Phương Viên có thể cùng Đái Triển Ninh ngăn dậm xa xôi đến Kim Lăng đến, cũng không phải người ngu. Hán nghiêng tai lắng nghe một thoáng gian ngoài cái kia quỷ khóc sói gào, lại liếc nhìn Âu Dương tiên sinh vị trí, ánh mắt liền càng thêm rất khinh bỉ.

"Khuyên giải? Ngươi xem một chút chính mình ngồi là cái gì vị trí? Chủ vị! Vừa mới tên kia có thể để ngươi ngồi chủ vị, đủ để thấy hán rất sợ ngươi! Ngươi nếu là thật là vì khuyên giải tới, lúc này những cái kia bị buộc làm nô hài tử đã sớm tự do, rõ ràng là giáo biện!"

Âu Dương tiên sinh không nghĩ tới một cái chỗ ngồi vấn đề vậy mà có thể bị một đứa bé nhìn ra mê hoặc, vân đạm phong khinh biểu lộ liền có chút duy trì không được. Hán kiệt lực bảo trì trấn định, giận tái mặt quát: "Tiểu lang quân, xúc động đằng sau khó mà kết thúc, ngươi cũng không nên sai lầm!"

"Hừ, lại là về nhỏ nhả nhỏ, tiểu gia ta nhất xem thường như ngươi loại này ngoài miệng một bộ làm lại là một bộ khác bại hoại! Coi như ngươi không phải người Bạch gia, mà là khách nhân, không thể khuyên nhủ chủ nhân cái ta quy chính khách nhân, tất cả đều là cùng chủ nhân cá mè một lứa bại hoại!"

Lưu Phương Viên lóe ra chính mình từ trước tới nay trình độ cảnh giới cao nhất một câu, lập tức lập tức xông lên phía trước. Tay trái gà không chặt Âu Dương tiên sinh thậm chí ngay cả trốn tránh cũng không kịp, liền bị hán một quyền tâng tâng lồi tại trên mũi, nhất thời cuống phún máu mũi, ngửa mặt lên trời liền đổ.

"A tròn, a tròn!"

Nghiêm Hủ nhìn lướt qua cái kia máu me đầy mặt người trung niên, nhất thời cũng không nhận ra được đến cùng phải hay không chính mình đánh. Dù sao, hắn mang theo Việt Thiên Thu một đường quét ngang tiến đến, phạm là cản đường tất cả đều bị hắn đuổi, chỗ nào nhớ kỹ những tiểu lâu la này?

Có thể Tô Thập Thất hung thủ kia hai chữ, quả thực dẫm lên cái đuôi của hắn. Nổi trận lôi đình hắn lập tức định trở về.

"Cái gì hung thủ? Người làm biết rõ ràng, đến cùng ai mới là kẻ cầm đầu!"

Hắn quên hiện tại là người ta thay mình tại mẫu thân Đông Dương trường công chúa dưới gối tận hiếu, nổi giận dưng dưng chỉ một ngón tay Chu Tế Nguyệt cùng Việt Thiên Thu bên người một đồng hài tử.

"Những hài tử này đều là bị Vô Phẩm lục xoá tên những môn phái kia để lại cô nhi, Bạch lão phu nhân chứa chấp bọn hân, kết quả Bạch lão phu nhân này mới vừa vận qua đời, Bạch gia liền bức lấy bọn hân ký văn tự bán mình, buộc bọn họ làm nô! Ta nhận được tin tức đằng sau chạy tới, vừa hay nhìn thấy những tên kia tại đe dọa bức lăng những hài tử này, người nói bọn hân có đáng đánh hay không?"

Nghiêm Hủ mỗi nói một câu, liền hướng Tô Thập Thất tới gần một bước, đến cuối cùng hai tấm mặt ở giữa cơ hồ chỉ cách xa nhau chưa đủ doanh tắc!

Việt Thiên Thu thấy Tô Thập Thất không biết là ngốc trẻ vẫn là cái gì khác duyên cớ, lại cũng không lui lại, mà là tùy ý Nghiêm Hủ bức đến trước người, hân biết trước mất giải cứu hành động đã thành công, còn dư lại cũng chính là kết thúc công việc vẫn đề, hân không khỏi có chút háng hái ngoẻo đầu dò xét này Đông Dương trường công chúa cùng Việt lão thái gia đều rất xem trọng này một đôi, trong lòng suy đoán đến tiếp sau phát triển.

Tại Nghiêm Hủ cái kia nổi giận dưng dưng ánh mắt nhìn chăm chăm dưới, Tô Thập Thất rốt cục lộ ra có chút chột dạ biểu lộ. Dắt lấy người khác cổ áo tay phải không khỏi buông lỏng, mãi đến tên kia đặt móng ngồi dưới đất đau đến ôi kêu thành tiếng, nằng vừa rồi như ở trong mộng mới tỉnh.

Nàng thờ hồng hộc hung hăng đập mũi đỏ máu người đàn ông trung niên một cước: "Kêu la cái gì, hóa ra người ta mới là khổ chủ, người căn bản chính là đồng lõa, may mắn ta trước đó không nghe người thả người đi!"

Nói xong lời này, nàng cuối cùng phát hiện mình cùng Nghiêm Hủ khoảng cách quá gần, vội vàng lui lại hai bước, ngưng ngưng ôm quyền hành lễ nói: "Là ta không có biết rõ ràng, chỉ cho là là người dẫn người quấy rối, ta nhận lầm! Ngươi đến cũng là, trước người có thể vì Bạch Liên tông cùng Huyền Dao đường đứng ra, làm sao cũng không phải loại kia ý thể hiếp người ăn chơi thiếu gia."

Thái độ hết sức thành khẩn, lời nói cũng nói không sai, Nghiêm Hủ lúc đầu còn nghe được thật cao hứng, nhưng đến một câu cuối cùng, hân liền về mặt đen sì sì.

Này chẳng phải là nói, trước đó nàng vẫn là đem hân trở thành ý thể hiếp người ăn chơi thiếu gia?

Có thể Tô Thập Thất lại không chú ý Nghiêm Hủ phiền muộn, mà là phối hợp nói: "Càng Đại thái thái mời ta tới thời điểm, nói trắng ra nhà không muốn nuôi những hài tử này ăn không ngồi rồi, cho nên nàng dự định lập tức đem người tiếp vào chính mình thôn trang đi lên. . . Sớm biết có loại sự tình này, ta trước đó đi theo Đại thái thái bên trên Bạch gia thời điểm, nên cho những cái kia bất tài con cháu một điểm lợi hại nhìn một chút!"

Việt Thiên Thu lúc trước nghe nói là Đại thái thái xin mời Tô Thập Thất cùng nhau tới, lúc này lại nghe được Bạch gia không muốn lại nuôi người nhân rồi, hân lập tức cảm giác được, hôm nay vấn đề này có vấn đề. Bạch gia nếu như đều không muốn nuôi những hài tử này, còn đồng ý Đại thái thái đem người tiếp đi, làm sao còn sẽ phát sinh vừa mới bức lương làm nô một màn kia?

Nghiêm Hủ đồng dạng nghĩ đến vấn đề này, có thể so với bọn hân sự đồ phản ứng càng lớn, thì là tôn lập. Hân lớn tiếng kêu lên: "Ta biết Bạch gia không muốn lại nuôi những hài tử này, mà lại trước đó càng Đại thái thái cũng phái người đến qua, cho nên ta liền cùng thôn trang đầu lưu Tứ gia nói, ta lập tức mang bọn nhỏ đi tìm nơi nương tựa càng Đại thái thái, có thể lưu Tứ gia không những không thể, còn nói bọn hân sinh là người của Bạch gia, chết là Bạch gia quý. . ."

Không đợi tôn lập nói hết lời, Nghiêm Hủ cơ hồ cùng Tô Thập Thất trăm miệng một lời kêu lên: "Cái kia lưu 4 có vấn đề!"

Việt Thiên Thu bản cũng nghĩ như vậy, nhưng nhìn đến hai vị này ăn ý như vậy, hân không khỏi rất muốn trêu chọc hai người bọn họ câu. Nhưng hân còn chưa kịp mở miệng đâu, Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất liền song song xông ra ngoài đi, hướng khi đi tới cửa còn suýt nữa bởi vì khung cửa quá chật đụng vào nhau.

Lẫn nhau lẫn nhau trừng mắt liếc về sau, Nghiêm Hủ cuối cùng có chút nam tử phong độ nhường Tô Thập Thất đi đầu. Có thể sau khi ra cửa như cũ cùng đối phương người truy ta cưỡng chế đi dời được nhanh chóng, phẳng phất tại tranh tài ai trước bắt được cái kia lưu 4 giống như.

Mà lúc này, Tô Thập Thất vút trên mặt đất mặc kệ cái kia cái nam tử trung niên đột nhiên nghiêng đầu một cái, đứng là ngắt đi.

Lực chú ý của chúng nhân tất cả đều tại Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất trên người, chỉ nhìn thấy hai người đầu tiên là đối chọi gay gắt, lúc này lại long tranh hổ đấu, chỗ nào sẽ còn lưu ý người ngoài chết sống? Có thể Việt Thiên Thu một mực tại tai nghe lục lộ nhãn quan bát phương, cái kia chảy máu mũi người đàn ông trung niên hân nguyên bản cũng không thêm để ý, có thể phát hiện Lưu Phương Viên một mực tại hướng về phía người kia thẳng nhìn, hân không khỏi hồ nghi.

Con người đảo một vòng, hân liền theo bên cạnh vọt đến Lưu Phương Viên sau lưng. Lẽ ra hân này bán diều từ là không thể gạt được đằng trước hai cái nhỏ người luyện võ, làm sao Đái Triển Ninh ánh mắt vẫn luôn tại Huyền Dao đường mấy đứa tiểu hài tử kia trên người đảo quanh, Lưu Phương Viên càng là không quan tâm, đến mức hân nắm tay nhẹ nhàng đặt tại Lưu Phương Viên trên bờ vai lúc, cái kia xúc động tiểu gia hỏa cơ hồ nhảy dựng lên.

Đái Triển Ninh này mới rớt cục chú ý tới Lưu Phương Viên cái kia to lớn phản ứng. Thấy Việt Thiên Thu cười như không cười nhìn xem Lưu Phương Viên, mà Lưu Phương Viên thì ánh mắt trốn tránh, thỉnh thoảng còn hướng cái kia té xỉu gia hỏa nghiêng mắt nhìn đi, hẳn liền sinh ra một cái ý niệm trong đầu.

"Ta . ." Lưu Phươg Viên ngẫm lại Nghiênm Hủ vừa mới biểu hiện ra thái độ, chính mình đánh cái người thật giống như cũng không có gì lớn, sau cùng liền thông suốt ra ngoài, "Ta trước đó thấy một cái gia đình đi vào nhà tắm báo, liền đuổi theo đi, đem gia đình kia cùng trong phòng bên trong một cái người sau khi đánh, ta liền một quyền phá vỡ cái tên này mũi!"

Việt Thiên Thu một mặt nghĩ, một mặt truy hỏi tới Lưu Phương Viên mấy chi tiết, khi hắn nghe được Lưu Phương Viên nói, trên mặt đất cái kia ngã đi người đàn ông trung niên từng biện xưng chính mình không phải người Bạch gia, là cố ý tới khuyên hiểu, mà Lưu Phương Viên bởi vì người ngồi tại chủ vị, liền không chịu tin tưởng, liền người một khối đánh, hắn không khỏi cười đến hết sức vui mừng.

Lưu Phương Viên còn tưởng rằng Việt Thiên Thu là thật tán thưởng chính mình, nhất thời vênh vang đắc ý. Đợi đến Việt Thiên Thu nhanh như chớp chạy tới trung niên nam nhân kia bên người, bên trên nhìn xem trái xem phải xem, hẳn đang có chút hồ nghi, lại chỉ nghe Đái Triền Ninh thăm thẳm nói ra: "Khen người một câu người liền đắc ý thành như thế? Phải biết, trước đó cươc người thua, từ nay về sau người phải gọi hần sư huynh!"

Hắn dùng cái kìm dao găm tại đối phương nửa người dưới điểm chí mạng bên trên gối và gối vệt khoa tay một thoáng, thấy trung niên nam nhân kia dọa đến sắc mặt tái nhợt, liền lời cũng không dám nói, chỉ ở vậy ngay cả lắc lắc tay, hắn liền nghiêm trang ho khan nói ra: "Đại thúc, gối và gối cũng không phải thói quen tốt."

Thấy hân dọ đến lời nói đều không lưu loát, Việt Thiên Thu liền cười mỉm nói: "Khó mà làm được, nếu là ta lấy mỏ ngươi giả bộ ngắt đầu? Đại thúc, ta thời gian không lâu tốt, rất dễ dàng tay trượt. Cho nên ngươi trả lời vấn đề thời điểm, tốt nhất thẳng thắn chút."

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net.**

"Được rồi được rồi, đại thúc nguoi thật nhất gan!" Việt Thiên Thu giọng lên dao găm kêu một tiếng, lập tức liền xụ mặt hỏi nói, " vấn đề thứ hai, nhường cái kia thôn trang đầu lưu 4 bức những hài tử này ký văn tự bán mình làm nô sư tình, là nguoi khuyên khích a?"

"Ta. . ." Vốn đợi đèn đỏ, có thể mắt thấy Việt Thiên Thu chúi thủ trong tay tầng tầng hướng phía dưới vung lên, Âu Dương Thiết thụ mỏ heo giống như kêu thảm vang lên lần nữa, "Là ta, là ta, nhưng ta cũng chỉ là ăn người bỗng lộc, hết lòng vì việc người khác, là Anh Vương. . ."

Nghe thấy lời ấy, Việt Thiên Thu cái kia dao găm trượt đi, trực tiếp đâm vào cái tên này giữa hai chân trong khe hở.

Hắn vừa mới nghe nói Lưu Phương Viên một quyền liền phá vỡ người mũi, lại thêm suy đoán cái tên này khả năng đang giả chết, lúc này mới suy đoán ra cái tên này chỉ sợ không có gì vũ lực giá trị, cho nên lớn mật tới đe dọa bức cung, chỉ muốn nhìn một chút có thể hay không theo miệng người bên trong lừa dối ra điểm tin tức gì, không nghĩ tới người như thế không còn dùng được.

Nhưng lúc này nghe được Anh Vương hai chữ, hắn lập tức ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, vốn là muốn lời nói khách sáo, nhưng bây giờ hắn chỉ muốn tranh thủ thời gian kết thúc lần này đối thoại. Lập tức không đợi này hôn bắt phụ thể Âu Dương Thiết thụ lấy lại tinh thần, hắn liền tay trái bóp thành quyền, hướng về phía người mũi tăng tăng lời đi.

Chỉ có thể yêu Âu Dương Thiết thụ cái kia mũi vốn là thụ thương thâm trọng, lúc này lại ăn như thế một quyền, liền gào một tiếng, đầu lệch ra, lần này là hàng thật giá thật ngã đi.

Mà Việt Thiên Thu lại cũng không có vì vậy buông lỏng, mà là thanh chúi thủ giao cho tay trái, tay phải đưa tới dùng sức thu hạ người mấy cọng râu, thấy Âu Dương Thiết thụ vẫn như cũ nằm tại cái kia không nhúc nhích, xác thực đã hôn mê, hắn lúc này mới như trút được gánh nặng đứng dậy.

Quay đầu nhìn lại, hắn liền phát hiện phía sau theo Chu Tử Nguyệt đến Đái Triền Ninh Lưu Phương Viên, còn có cái kia một đồng lớn bọn nhỏ, người người đều dùng kính sợ hỗn hợp lấy một loại nào đó mặt khác cảm xúc ánh mắt nhìn chính mình.

Nghĩ đến cũng là, tuổi tác hải tử, ai sẽ giống hắn như thế cầm dao găm chống đỡ lấy người nửa người dưới bức cung?

Việt Thiên Thu cười ha ha vừa muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy bên kia toa mấy cái tùy tùng cùng vú già chen chúc Đại thái thái hướng bên này, vội vàng thanh chúi thủ cất kỹ ước lượng hồi trở lại trong ngực, đi chậm chậm nghênh đón tiếp lấy, chấp tay một cái kêu một tiếng Đại bá mẫu.

Đại thái thái nhìn mọi người một cái, lời ít mà ý nhiều nói: "Sự tình ta biết đại khái, Bạch gia bên kia quay đầu ta đi xử lý, đem nên mang lên người mang lên, lập tức đi!"

Nên mang lên người. . .

Việt Thiên Thu suy nghĩ một thoáng, lập tức nhẹ gật đầu, lập tức quay người chạy về đến kinh sợ đến đồ dẫn tôn mặt chính trước, dùng sức kéo hắn một cái tay áo. Thấy tôn lập vội vàng ngồi xổm người xuống, hắn liền ghé vào người bên tai thấp giọng dặn dò.

"Tôn đại thúc, người ở chỗ này thời gian dài, có thể hay không đi nhận một nhận, chúng ta một đường xông tới lúc quật ngã những người kia, nào là người lúc trước chưa thấy qua? Đây chút người kẻ không quen biết thân phận hơn phân nửa có vấn đề, rất có thể không phải Bạch gia, quay đầu chúng ta đem người trói lên mang đi, thật tốt thăm hỏi đến tột cùng là ai hư hỏng như vậy, vậy mà tính toán nhiều như vậy hải tử!"

Tôn lập liền con mắt to sáng lên. Những ngày này hắn nhanh nhẹn mà chết, không nghĩ tới hôm nay đi ra ngoài đụng phải Quý Nhân, đánh thống khoái khắc phục khó khăn! Hắn không cần suy nghĩ đáp ứng, lập tức nụ cười chân thành nói: "Tiểu sư thúc, ngài về sau dạy ta tôn lập là được rồi, bối phận không thể sai! Yên tâm đi, đều giao cho ta!"

Việt Thiên Thu thấy tôn lập đứng người lên cũng nhanh bước xông ra ngoài đi, hắn nhìn không được vuốt cảm, nghiêm túc cân nhắc về sau dùng như thế nào cái này mặt mũi tràn đầy râu quai nón giống như là đại thúc cấp bậc sư diệt.

Để cho người ta cùng Từ Hạo một khối hợp tác dạy hải tử? Về sau khiến cho hắn người hầu còn có những hải tử kia để cho người Tôn lão sư?

Không tệ không tệ, sau đó còn có thể tại hắn lập tức vũ lực giá trị không đủ dưới tình huống kiểm chức làm bảo tiêu, này Huyền Dao đường người một nhà, so với bị bức bắt đắc dĩ mới vừa ủy ủy khuất khuất cư trú Việt gia Từ Hạo hắn là muốn đáng tin nhiều.

Cũng không biết người đem râu tóc sửa chữa một thoáng, có hay không sư phụ như thế phong lưu phóng khoáng, có thể hay không mê hoặc An Nhân Thanh. . .

Nữ nhân kia mắt cao hơn đầu, Từ Hạo cùng Vương Nhất Đình căn bản cũng không có thể làm cho nàng nhìn nhiều! Hắn thậm chí cảm giác, nữ nhân này trong miệng gọi hắn Cửu công tử, kì thực hận không thể cắn xuống hắn một miếng thịt, dùng báo lúc trước hắn bảo nàng a đi một tiền mỗi thù!

Đại thái thái làm việc xưa nay quyết định nhanh chóng, Bạch gia trang con bên trên mấy cỗ xe ngựa bị nàng dùng tốc độ nhanh nhất vơ vét lên, dựa theo riêng phần mình công dụng phân công khác biệt phụ xe. Tôn lập vô cùng tinh chuẩn chỉ nhận ra mỗi một cái hắn kẻ không quen biết. Trước đó lo lắng hải hùng bọn nhỏ lúc này vươn mình làm chủ nhân, hợp lực đem những này người từng cái trói thành bánh chưng, đưa lên trước nhất đầu hai cỗ xe ngựa.

Mà về phần những hải tử này, thì là điểm ngồi đằng sau ba chiếc xe lớn.

Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất sau cùng tìm ra thôn trang đầu lưu 4, cùng Việt Thiên Thu tự mình thăm qua Âu Dương Thiết thụ, thì nhận lấy đặc biệt chiếu cố, trói gô, đay Hồ Đào nhét miệng, sau đó phần bụng hướng xuống đặt tại Đại thái thái hai cái cường tráng tùy tùng vật cưỡi đằng trước, đến mức một đường xóc nảy phía dưới bọn hắn trong bụng có thể hay không như dãi sông lấp biển, vậy liền không ai để ý tới.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Thiên Thu bức cung (hạ)

? Lúc trước trong phòng bị Lưu Phương Viên một cái hắc hồ đào tâm đánh cái thất điên bát đảo, theo sát lấy phát hiện Âu Dương tiên sinh che mặt mà chạy thời điểm, Lưu Tử cũng biết sự tình như có chút không ổn, đương nhiên đánh qua tranh thủ thời gian chuẩn bị chủ ý. Có thể Âu Dương tiên sinh đó là ngoại thương, hẳn lại cảm thấy mình là nội thương, chờ khó khăn chậm điểm dự định chạy thời điểm, hẳn lại gặp bình sinh ít thấy một đôi đãn nam nữ.

Cái kia một châu tốt đánh lấy thực khiến cho hắn đời này khắc cốt minh tâm!

Mà bị người trói lên nhét vào trên lưng ngựa bay nhanh áp tới nơi này trên đường đi, Lưu Tử đồng dạng là sống không bằng chết. Đến cuối cùng bị người vút xuống ngựa, bứt mồm bỏ quãng ra đằng sau, bởi vì một đường kịch liệt xóc nảy, hắn gần như liên tục đều phun ra.

Trước trước sau sau đã nếm qua rất nhiều đau khổ, giờ này khắc này, Lưu Tử tự nhiên không dám thở mạnh một tiếng. Cứ việc đôi mắt cũng không phải là vị kia xưa nay dùng lợi hại xưng cang Đại thái thái, mà là một cái bảy tám tuổi hài tử. Nhưng mà, thấy một bên bị trói gô chặn lại miệng Âu Dương tiên sinh run cùng run rẩy giống như, hắn trực giác đem đứa nhỏ này thuộc làm nhân vật cực kỳ nguy hiểm.

Nếu không Âu Dương tiên sinh ngày thường như vậy chú trọng phong độ đáng về người, làm sao lại thất thố như vậy?

"Tự giới thiệu mình một chút, ta là Việt Thiên Thu, Hộ bộ cang Thượng thư là gia gia của ta, Đông Dương trưởng công chúa con một là sư phụ ta. Đời ta lẽ ra không có gì lớn chí hướng, đã muốn làm cái có trường bối che đỡ, ngồi ăn rồi chờ chết hoàn hảo công tử, có thể không chịu được trường bối kỳ vọng đều thật lớn, cho nên ta cũng chỉ đành cố mà làm đến giúp bang những người lớn chiếu cố."

Nói đến đây, Việt Thiên Thu liền lấy ra dao găm, trực tiếp đem Lưu Tử dây lưng cho cắt đứt, thấy cái kia hai đoạn ống quần đột nhiên rơi xuống đất, đối phương vô ý thức kẹp chặt hai chân, hắn liền ho khan một tiếng.

"Vị kia Âu Dương tiên sinh có khả năng làm chứng, kỳ thật ta không biết làm sao thâm phạm nhân, cây chủy thủ này cũng dùng đến không lớn thuận thực. Nếu là một phần vận đập lấy đụng cái gì muốn mạng địa phương, Lưu Tử gia người đừng thấy lạ. Bất quá ta nghe người ta nói qua, coi như phía dưới đồ vật không có, cũng còn có thể tiến cung đi, có sư phụ ta giới thiệu, nội thị bớt khang định thu các người, ngày sau liền không lo ăn mặc, chuyện xấu ngược lại biến chuyển tốt."

Đứa bé này là thật không hiểu hay là giả không hiểu!

Lưu Tử gia đơn giản muốn điên rồi.

Thấy Âu Dương tiên sinh sắc mặt trắng bệch liền mạng cho hắn nháy mắt ra dấu, hắn không biết đối phương là muốn cho hắn nói vẫn là không cho hắn nói, như thế một lưỡng lự, hắn chỉ thấy Việt Thiên Thu chủy thủ trên tay phảng phất vô ý ở giữa hướng xuống vung lên, này giật mình có thể không thể coi thường. Mấy phát giác được hạ thân một hồi lạnh suu suu, cúi đầu thấy trên mặt đất rơi xuống một lùm lông đen, cái kia điểm tâm phòng lập tức toàn bộ tan rã.

"Ta nói, ta đều nói! Bạch gia vài vị lão gia thương lượng ra, nói là đem những cái này hài tử giao cho cang Đại thái thái, Bạch gia không nuôi này chút thân phận có kiên quan người nhân rồi, có thể chính là cái này Âu Dương Thiết thụ tìm tới cửa, nói là trong nhà hắn chủ người thân phận tôn quý, mong muốn nuôi một nhóm hiểu được võ nghệ nam nữ hài tử ở bên người, ngày sau sung làm tâm phúc."

Nếu lên kích thước, hắn liền từ đầu chí cuối hướng xuống nói ra: "Có thể những hài tử này dù sao nhỏ nhất cũng đã sáu bảy tuổi, lớn nhất thậm chí có mười ba mười bốn, đều đã hiểu chuyện, Âu Dương Thiết thụ liền thương lượng với ta, để cho ta buộc bọn họ ký văn tự bán mình, sau đó làm bộ đem bọn hắn đưa đi Bạch gia, hắn nửa đường ra mặt chặn lại, sau đó tìm ra văn tự bán mình một mồi lửa đốt đi, như thế liền có thể để bọn hắn chân chính quy tâm."

Việt Thiên Thu liền lông mày cau chặt: "Vậy người tại Bạch gia còn thế nào ở lại?"

Lưu Tử lúng ta lúng túng nói ra: "Bạch gia lại chẳng có gì ghê gớm nhân tài, liền xem như quan nên được lớn nhất đại lão gia, cũng bất quá là một cái viên ngoại lang, lão phu nhân vừa chết liền cang không được như xưa, ta nguyên bản định đi tìm nơi nương tựa Âu Dương Thiết thụ phía sau vị quý nhân kia."

Việt Thiên Thu trước đó còn cảm thấy anh tiểu mập khả năng không lớn loại sự tình này, bởi vì lúc trước cái kia một trận khi con trò vui trăm ngàn chỗ hở, nhưng lúc này nghe được Lưu Tử khai, hắn tỉ mỉ chăm chú một lần, lại cảm thấy từng cái khâu vẫn rất có ý tưởng, không khỏi có chút hồ nghi.

Nếu như không phải hấn cùng Nghiêm Hù còn có Chu Tề Nguyệt ba cái vừa vận dụng phải tôn lập, đi tới Bạch gia trang con, Đại thái thái lại dẫn Tô Thập Thất tới, này Lưu Tứ cùng cái kia Âu Dương Thiết thụ hai người hợp lại, nói không chừng bọn hấn quay đầu tìm đến, thực sẽ là công dã tràng!

Coi như không phải anh tiểu mập, có lẽ thật là Phùng quý phi muốn cho béo con trai thi ân thuận tiện mời chào điểm thành viên tổ chức?

Xem Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa thái độ, nghe Nghiêm Hù cùng Tề Nam Thiên khẩu khí, nữ nhân kia giống như không phải người thông minh. . .

Biết Lưu Tứ chỗ này nên hỏi đều hỏi, Việt Thiên Thu không chút khách khí cầm lấy một đoàn vải rách đem người miệng chặn lại, này mới đi đến được đầu đây mồ hôi Âu Dương Thiết thụ trước mặt. Đợi đến hấn đem Âu Dương Thiết thụ trong miệng đồ vật quăng ra, cũng không cần hấn như thế nào động tác, vị này liền hoảng nói gấp: "Cửu công tử, ta trước đó nói đến đều là thật, là anh Vương điện hạ phân công ta làm chuyện này!"

Thấy Việt Thiên Thu phảng phất nửa tin nửa ngờ, Âu Dương Thiết thụ liền rên sát khi còn nóng nói: "Anh Vương điện hạ vẫn luôn rất muốn cùng Việt gia càng thân cận một chút, cho nên quý phi nương nương mới ra hạ sách này. . ."

Không đợi Âu Dương Thiết thụ nói hết lời, Việt Thiên Thu liền ngắt lời nói: "Người gặp qua quý phi nương nương? Vẫn là người gặp qua cái kia tiểu mập mập?"

Nghe được Việt Thiên Thu lại đem Lý Dịch Minh trực tiếp gọi tiểu mập mập, Âu Dương Thiết thụ cũng tốt, Lưu Tứ cũng được, toàn cũng không khỏi được cứ thế tại chỗ ấy. Nhất là chưa thấy qua chân chính sự kiện lớn Lưu Tứ, liền tưởng đến vừa mới Việt Thiên Thu báo ra cái kia một đồng thân phận, bây giờ lại rõ ràng là nhận biết hiện nay Hoàng đế cái kia con trai độc nhất, hấn gần như đem hồi hận phát điên.

Sớm biết, hấn còn không bằng đem những hài tử này thật tốt đưa đến Việt gia đi, nói không chừng còn có thể bỏ đỡ được vị công tử này!

Âu Dương Thiết thụ có chút ấp úng nói: "Đương nhiên. . . Đương nhiên gặp qua. . ."

"Anh tiểu mập nhiều người cao, nhiều béo? Thường nói là cái gì? Thích ăn cái gì? Ưa thích làm cái gì?"

Việt Thiên Thu há miệng liền là một chuỗi vấn đề, thấy Âu Dương Thiết thụ một cái cũng đáp không được, hấn liền thân nhiên cười nói: "Nhìn một chút, người còn nói gặp qua, nhưng ta hỏi người lại đều đáp không được. Còn quý phi nương nương, nàng liền chưa từng có đi ra cung, dự đoán người cũng không có khả năng tiến vào cung, ta cũng sẽ không cần hỏi người."

Lời này vừa nói ra, Lưu Tứ nhất thời giật nảy cả mình. Hấn không thể tin nhìn chăm chăm Âu Dương Thiết thụ, làm sao trong miệng chặn lấy một đoàn vải rách, muốn nói cái gì nhưng căn bản nói không nên lời. Nhưng hấn viên kia trùng ánh mắt đã rõ ràng biểu đạt ra phần nộ của hấn.

Người này cái lừa gạt, ác ôn, người đem ta hại thảm!

Âu Dương Thiết thụ bị Việt Thiên Thu nói đến trên mặt lúc trắng lúc xanh, có thể khi thấy Lưu Tứ cái kia tức giận xen lẫn khinh bỉ ánh mắt, hấn rốt cục nhìn không được, kiệt lực biện hộ: "Quý phi nương nương ta là chưa thấy qua, anh Vương điện hạ ta cũng chưa từng thấy qua, nhưng ta gặp qua anh Vương điện hạ bên người một cái thân tín nội thị! Người kia vệt đực tiếng nói, diễn xuất đều là trong cung đi ra, nói là thay anh Vương điện hạ tuyên phụ tá. . ."

Sau đó, Âu Dương Thiết thụ liền cho Việt Thiên Thu cùng Lưu Tứ thật tốt giảng một cái thư sinh nghèo như thế nào học hành gian khổ, sau cùng bị Quý Nhân coi trọng, mua nhà đưa, nạp thiếp súc tỳ, chiêu mộ mấy chục danh gia đình kiêm tay chân, vượt qua cuộc sống tốt đẹp mãi chuyện xưa.

Tại hấn nói khoác bên trong, chính mình cho Lý Dịch Minh mưu đồ điều trần nổi lần đưa lên, đều sẽ có được vô cùng minh xác ngợi khen cùng ban thưởng, mà vị kia Anh Vương cũng thường sẽ để cho hấn làm một ít chuyện.

Nói ví dụ, kết giao một ít tiền đồ vô lượng người đọc sách.

Nói ví dụ, như hôm nay như thế mời chào một nhóm tuổi nhỏ nhưng lại có năng lực hài tử.

Hiển nhiên Âu Dương Thiết thụ càng nói càng là cuồng nhiệt, sau cùng thậm chí đã bắt đầu ước mơ mình quân hiền thần, ra đem vào tướng cảnh tượng, Việt Thiên Thu rốt cục nhìn không được đem cái kia một đoàn vải rách một lần nữa nhét hồi trở lại cái tên này trong miệng, lập tức thở thật dài nhẹ nhõm một cái, dùng sức móc móc lỗ tai.

Không dễ dàng a, rốt cục thanh tĩnh!

Hấn cũng không quay đầu lại xoay người đi ra ngoài, chờ một lần nữa giữ cửa khép lại, thấy Đại thái thái sắc mặt trầm tĩnh đứng ở đằng kia, bên người không có bất kỳ cái gì vũ giả hoặc là tùy tùng, thấy hấn tới khẽ vuốt cằm, lập tức quay người hướng phía ngoại bước đi, hấn vội vàng bước nhanh bắt kịp.

Ra trong lúc này bên ngoài ngăn cách phòng, đi tới gian ngoài cái kia trống trải trong sân, Việt Thiên Thu mới vừa nghe đến Đại thái thái thở dài một tiếng. Hấn biết tai vách mạch rừng, vừa mới Đại thái thái cái gì đều nghe được, cũng không cần đến hấn thuật lại. Còn nói rõ lý do nói rõ cái kia thấp hèn bức cung thủ đoạn, vậy thì càng thêm không cần thiết, không có thấy Đại thái thái căn bản không có bắt bẻ cái này hứng thú?

"Đóng băng ba thước, không phải một ngày chỉ lạnh. Nghe cái kia Âu Dương Thiết thụ khẩu khí, hấn chịu mời chào đã có một đoạn thời gian, làm cái gọi

"Ai nha, ta vốn chính là không quá quân sự." Việt Tiểu Tứ không có chính hình nhún vai nói, "ta lúc đi ra liền cùng bọn hần nói qua, hôm nay ra đến xem náo nhiệt, đến mức đi nơi nào, chân mọc trên người của ta, ai quản được?"

Trước mắt vị này là Bắc Yến bình An công chúa phò mã sự tình, người biết giới hạn tại Hoàng đế, Đông Dương trưởng công chúa, Việt lão thái gia, Nghiêm Hủ, Việt Thiên Thu, tổng cộng không cao hơn một cái tay. Hàn Dục tuy nói thân phận đặc biệt, nhưng lại còn không biết Việt Tiểu Tứ phía sau cái kia Nhất Trọng chân tướng. Có thể nếu ý thức được cái này hỗn bất lộn gia hỏa không dễ tiếp xúc, hần liền không thể không tận tình khuyên bảo.

"Trước mắt tình thế phân loạn, Tứ gia nếu là nếu không có chuyện gì khác, tốt nhất đừng lung tung dính vào. Nghĩ đến người tại Bắc Yến bên kia cũng không phải nhẹ nhàng. Mọi người riêng phần mình cố lấy riêng phần mình một đám con sự tình, đây không phải tốt nhất sao?"

"Nguyên lai người là muốn ta lấy đại cục làm trọng." Việt Tiểu Tứ nhún mày, thấy Hàn Dục không có thừa nhận, nhưng cũng không có phủ nhận, hần thu lại vừa mới cái kia không đứng đắn, bay thẳng đến Hàn Dục đi tới, cùng gặp thoáng qua lúc, lại là không còn có nói nhiều một câu, trực tiếp biến mất tại hẻm nhỏ bên kia.

Làm Hàn Dục như trút được gánh nặng, cẩn thận từng li từng tí trở lại giám thị Bùi phủ chiếc xe ngựa kia lúc trước, hần đột nhiên phát hiện phu xe ngồi ở đằng kia đáng vẻ có chút cứng ngắc, không khỏi cảm thấy còn nghi vấn. Hần thử thăm dò đem bàn tay đi qua vạch trần một điểm màn xe, chờ thấy rõ ràng bên trong tình cảnh, trước sau như một hi vọng không lộ hần kém chút bị tức sai lệch mũi.

Đây không phải vừa mới cùng mình chia tay Việt Tiểu Tứ sao?

Chui sau khi lên xe, hần liền lập tức hỏi: "Người đến cùng muốn làm gì?"

"Hàn tri sự sáng sớm bắt đầu vẫn ngồi xồm ở chỗ này, một mặt chú ý toàn thành thông báo phản ứng, một mặt lưu ý Bùi phủ bên này bách tính tiếng hô cao thấp, ta nói không sai chứ?"

Hàn Dục biết đêm hôm đó, Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa từng mang theo Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu vào cung, khẳng định là đúng Hoàng đế giải thích Việt gia vị này con út tình huống, bởi vậy cũng không dám khinh thường Việt Tiểu Tứ. Giờ này khắc này, hần bản năng cảm giác được, Việt Tiểu Tứ không phải chế nhạo hần cái này vô đức ti tử đại tri sự một trong làm việc lén lút, mà là có mục đích khác.

"Tứ gia, người có lời còn mời nói thẳng."

"Ha ha." Việt Tiểu Tứ ngoài cười nhưng trong không cười cho Hàn Dục một cái liếc mắt, thành công đem Hàn Dục tức thành nội thương, hần này mới phát giác được báo lúc trước Việt Thiên Thu không nhận chính mình, lại để Hàn Dục Hàn thúc thúc thù, cảm thấy đau nhức nhanh hơn không ít.

"Hôm nay Kinh Thành mấy nhà nhà chứa cùng hí viên diễn ra mới trò vui."

Thấy Hàn Dục hết sức chăm chú nghe, hần liền không thừa nước đục thả câu, cười như không cười nói: "Tên là cái gì cảnh vàng nhớ, nói đúng tiền triều vẫn là trước tiền triều một cái chuyện xưa. Đạo là cái kia một buổi sáng Hoàng đế vẫn luôn không có con trai, theo Hoàng đế đến hậu phi tất cả đều lòng nóng như lửa đốt. Kết quả một cái chỉ vì cái trước mắt phi tử tìm cái cung nữ thừa ân thay thế, chờ cái kia cung nữ thiên tân vạn khổ mang thai sản xuất, sau cùng lại là cái con gái."

Lần này, Hàn Dục rốt cục phân biệt ra mấy phần mùi vị đến, trên mặt nhất thời chịu run sợ.

"Tiếp xuống nội dung cốt truyện liền nát tẹt, công chúa là không thể kế thừa hoàng vị, cũng không thể để cái kia phi tử lên làm hoàng hậu, cho nên, phi tử liền phân công thân tín cung nữ đến dân gian đi ôm một cái vừa ra đời bé trai trở về, sau đó tài liệu thi tiến vào cung. Còn cái kia đưa ra cung bé gái đâu, xảo cực kì, bị hướng bên trong một cái đại quan thu dưỡng. . ."

"Đừng nói nữa!"

Hàn Dục nếu biết việc này tính nghiêm trọng, nơi nào còn có công phu lại nghe Việt Tiểu Tứ nói như vậy chuyện xưa. Hần hung tợn nện một phát dưới thân chỗ ngồi, nhưng lập tức liền khôi phục bình tĩnh.

"Xin hỏi Tứ gia, vô đức ti tử tuy nói phân tâm, lại dù sao có nhiều như vậy cơ sở ngầm, vì cái gì người hội trước nhận được tin tức?"

"Hỏi rất hay." Cho đến lúc này, Việt Tiểu Tứ mới vừa thật thường thức nhìn Hàn Dục liếc mắt, "Chẳng lẽ chỉ cho phép chúng ta Đại Ngộ hướng Bắc Yến sứ đoàn trên đầu giới nước bản, nói hai cái thủ lĩnh nghề nghiệp chuốc say nhiều như vậy Bắc Yến sứ đoàn đàn ông, còn hỏi xâm nhập phía nam cơ mật tình báo; không cho phép Bắc Yến ra bên ngoài thả một đợt Hoàng Thượng vị kia bảo bối con trai độc nhất lòi đòn đại?"

Không đợi Hàn Dục đem bàn tay hướng về phía hần cổ áo, hần liền một thanh đánh rớt đôi phương móng vuốt.

"Đừng nói cái gì ta làm sao không sớm cho kịp thông báo, ta cũng không phải không gì làm không được thân nhân, liền là cái để đó đẹp mắt phó sứ mà thôi, người khác sao có thể mọi chuyện đều cùng ta thông khí, ta có thể nghe ngóng đến, cho người đề tính một câu liền đã hết sức hết lòng quan tâm giúp đỡ."

"Bắc Yến tuyên Vũ Hoàng đế hùng tâm bừng bừng, lần này sứ đoàn tổng cộng là sáng tối hai đường, sáng một đường người cũng nhìn thấy, là nhân lỗ cùng ta dẫn đầu, nhất định đáp ứng là tay chân, mỗi người treo chức quan cũng không thấp, nhưng âm thầm cái kia một đường liền không đồng dạng. Ta cũng là vừa mới biết, cái kia cùng một đội ngũ bên trong chẳng những có Bắc Yến hai cái cang hơn nhất định đáp ứng cao thủ, còn có mấy cái hết sức quen thuộc ta hướng quan văn."

Hồ bô nha môn cũng không phải hẳn đi nói liền địa phương có thể đi. .

Nghiêm Hủ tuy nói một thấy mẹ của mình liền chột dạ, có thể trước đó hẳn cùng Tô Thập Thất mang theo Chu Tề Nguyệt Lưu Phương Viên cùng Đái Triền Ninh chia ra trấn an những cái kia vận mệnh nhiều thăng trầm hải tử, Đại thái thái cùng Việt Thiên Thu hỏi ra tin tức nói cho hẳn biết lúc, hẳn lập tức ý thức được sự tình nghiêm trọng trình độ, cho nên lúc này đương nhiên không đến mức còn không bỏ xuống được cùng mẫu thân điểm này đồ vô dụng chuyện cũ.

Hắn quặm mặt lại nhẹ gật đầu, tiếp xuống trên đường đi không nói một lời, chờ đến Việt phủ chính mình cái kia cửa viện đem Việt Thiên Thu buông xuống, thấy An Nhân Thanh tự mình đi ra đem người tiếp đi vào, lại đem cửa chính quan trọng, hẳn lúc này mới yên lòng lại, nghiêng đầu liền lườm Tô Thập Thất liếc mắt.

"Tô cô nương, trước đó thế nhưng là ngươi nói. Đến lúc đó mẹ ta nếu là nổi giận cái gì, ta liền dựa vào ngươi giải vây rồi."

Cái này hẹp hòi bại gia tử, ta trước đó nói ngươi là hoàn khổ bại gia tử, lại cho rằng ngươi là hung thủ, có thể ta đã chịu nhận lỗi, ngươi thế mà còn đề cho ta nên nói khách. . . Ngươi là con mẹ ngươi con trai, ta thế nhưng là mười đủ mười người ngoài, lấy cái gì giúp ngươi biện hộ cho a!

Tô Thập Thất trong bụng cực kỳ không vui, có thể cuối cùng bị Nghiêm Hủ chiếm lý, không thể không nhẹ hừ một tiếng xem như đáp ứng.

Mà hai người ai cũng không biết, bên trong An Nhân Thanh cùng Việt Thiên Thu lại cũng không hề rời đi. Đợi đến tiếng vó ngựa dần dần đi xa, phía sau cửa Việt Thiên Thu mới vừa về mặt bất thiện trừng mắt một bên An Nhân Thanh: "Vừa mới sự phụ cùng Tô diều tại, ngươi thế mà cũng không nhắc nhở ta!"

An Nhân Thanh mặt mũi tràn đầy vô tội: "Tứ gia nói hẳn trở về có cấp tốc việc lớn, nếu là Nghiêm tiên sinh một cái nhin không được lại cùng hẳn ra tay đánh nhau, cái này cần kinh động nhiều ít người, chọc ra bao nhiêu sự tình? Lại nói, Tô cô nương lại không biết Tứ gia sự tình."

Phía sau hai người Việt Tiểu Tứ rất tán thưởng liếc liếc mắt An Nhân Thanh, làm thủ thế để cho người ta lui ra, thấy Việt Thiên Thu cắn răng nghiêng lợi nhìn mình lom lom, hẳn đột nhiên như chớp giật duỗi ra hai tay, tại Việt Thiên Thu trên hai gò má không nhẹ không nặng bóp một thoáng, hiển nhiên người đầu tiên là ghen hống nhìn trần trối, sau đó bùm mặt bạch bạch bạch lui về phía sau mấy bước, mặt mũi tràn đầy cảnh giác và tức giận, hẳn liền cười hi hi rồi lại cười.

"Khi còn bé lão bị Đông Dương trưởng công chúa còn có những nữ nhân kia bóp mặt, ta liền không làm rõ được này có gì vui, không nghĩ tới hôm nay cứ như vậy tiện tay thử một lần, còn xác thực rất thú vị. Xúc cảm không sai."

Xúc cảm không sai cái đầu của ngươi!

Việt Thiên Thu hận không thể hung hăng đập cái tiện nghi này lão cha một cước, có thể biết rõ trúng chọi đá, chính mình trước mắt bị An Nhân Thanh hô một thanh, trên người căn bản không có có thể ứng đối Việt Tiểu Tứ vũ khí bí mật, dao găm loại này đối phó Lưu Tứ cùng Âu Dương Thiết thụ đồ vật nếu là lấy ra, đó cũng là mứa búa trước cửa Lỗ Ban, hẳn liền dứt khoát quang còn nói ra: "Ngươi đến cùng muốn làm gì? Đòi tiền không có, muốn mạng một đầu!"

"Tiểu tứ thú, đây đều là cùng ai học!" Việt Tiểu Tứ đều chọc cười vui lên, trực tiếp đưa tay đem Việt Thiên Thu giờ lên cao cao, thấy hẳn nhận mệnh giống như không vật lộn không gọi trách móc, hẳn liền cười híp mắt nói nói, "ta là mượn vô đức ti danh nghĩa, ở chỗ này ôm cây đợi thỏ chờ ngươi. Đã ngươi trở về, việc này không nên chậm trễ, đi với ta nhìn một chút trò vui."

Xem kịch?

Việt Thiên Thu cũng sẽ không cảm chữ trên mặt ý tứ tới lý giải Việt Tiểu Tứ, có thể còn không đợi hẳn mở miệng đáp ứng hoặc là không đáp ứng, liền trực tiếp bị Việt Tiểu Tứ một thanh ném. Dọa gần chết hẳn âm thầm nâng to cái tên này giống như Nghiêm Hủ tới một mức độ nào đó đều là nhị đại ngốc tử, có thể đợi đến Việt Tiểu Tứ vững vững vàng vàng tiếp hẳn đặt ở trên cổ cười, hẳn mới vừa ngăn ngại.

Dù sao, thời đại này cha con ruột ở giữa phần lớn thời điểm liền tựa như cấp trên cùng cấp dưới, liền liền con ruột, cũng không có mấy người có thể ky lão cha cổ.

Cứ việc Việt Thiên Thu cho tới bây giờ liền không có ưa thích qua Việt Tiểu Tứ, dù cho coi như biết người tại Bắc Yến rất lợi hại hết sức cảnh tượng, vậy cũng cũng không trở ngại hẳn tại trong nhận thức biết đem người đánh thành con bất hiếu, có thể giờ này khắc này, Việt Tiểu Tứ giống như Nghiêm Hủ chịu lấy hẳn không đi đường ngay leo tường đi ra ngoài, nói với hẳn ra một câu lúc, hẳn vẫn không tự chủ được bị sờ nhúc nhích một chút.

"Bất luận như thế nào, ta đều muốn cảm ơn ngươi thay ta tại lão gia tử trước mặt lấy hết hiếu!"

Đi ra ngoài đi vào một đầu ngõ tối, Việt Tiểu Tứ đem Việt Thiên Thu ném lên một chiếc xe ngựa, chính mình ngồi lên xe phụ vị trí.

Sau đó trên đường đi, Việt Tiểu Tứ tại thành Kim Lăng phố lớn ngõ nhỏ bên trong như rẽ trái lượn phải, Việt Thiên Thu liền phát hiện trong đầu của mình ghi lại tuyến đường đã biến thành một đoàn loạn ma. Giờ này khắc này, nếu là hẳn còn không biết Việt Tiểu Tứ là có ý, vậy hẳn liền là đầu óc heo!

"Ta nói, coi như đây là phòng truy tung, có phải hay không quá mức một chút đây? Lại nói xe ngựa này mục tiêu lớn như vậy, ngươi coi như lại vòng quanh, người hữu tâm vẫn có thể tìm được!"

"Tiểu tứ ngươi đầu làm sao lớn lên? Tuổi còn nhỏ liền biết nhiều như vậy rồi loạn danh từ?"

Nghe được Việt Tiểu Tứ này theo gió tung bay tới, Việt Thiên Thu khước miệng nhếch lên một cái, cười mím nói: "Ai bảo ta là tại gia gia Hạc Minh hiền lớn lên đâu?"

"Đừng khoe khoang nguoi cùng lòng dạ hiểm độc đen phổi lão gia tử quan hệ thân cận, khi còn bé ta cũng là tại dưới mí mắt hán lớn lên!"

Việt Tiểu Tứ nhẹ hừ một tiếng, lúc này mới lạnh nhạt nói: "Bất quá ta không giống hán, con người của ta không có nhiều như vậy ản ản. Chỉ cần nguoi gặp qua Bắc Yến những cái kia gào gào thét lên muốn đoạt phía nam non sông nguoi, nguoi liền sẽ biết, trong triều những cái kia vô liêm sỉ hạng người có phải hay không phải chết! Năm đó ta sờ dĩ trốn đi, liền là xem thường những cái kia quan văn cao, xem thường những cái kia tướng môn cao, từng cái để cho người ta buồn nôn!"

Được chứng kiến chuunibyou phát tác lợi hại nhất Nghiêm Hủ là cái dạng gì, bây giờ Việt Tiểu Tứ rõ ràng nhìn qua cũng là hàng thật giá thật phần Thanh một cái, có thể Việt Thiên Thu lại sâu rất rõ trắng, cùng những cái kia sẽ chỉ mở miệng pháo bàn phím hiệp so ra, này bảy năm bốc lên nguy hiểm tính mạng, làm rất nhiều chuyện Việt Tiểu Tứ, đã sớm thoát ly thanh xuân phản nghịch phạm trù.

Hán hít một hơi thật sâu, kiệt lực để cho mình đừng với Việt Tiểu Tứ sinh ra quá lớn tán đồng cảm giác, để tránh bị người cho bắt cóc, đồng thời nói tránh đi: "Nguoi đến cùng mang ta đi chỗ nào? Nhìn cái gì trò vui?"

"Nguoi cho rằng ta làm sao theo cái kia vô đức ti tri sự Hàn Dục trong tay lửa gạt tới khối này ngân bài? Một hồi xem kịch, nhớ kỹ nắm tốt cái cảm, nếu không thấy một nửa quai hàm đều roi, đừng trách ta không có nhắc nhở nguoi."

"Thần thần quý quý. . ."

Việt Thiên Thu tức giận lắm bầm một câu, trong lòng đến cùng vẫn là hết sức tò mò. Nếu là xem kịch mà không phải tự mình kết cục, áp lực liền không lớn lắm, lại thêm Việt Tiểu Tứ trước đó vẫn luôn biểu hiện ra cùng Nghiêm Hủ lực lượng ngang nhau thực lực, liền tưởng đến đôi phương tại Bắc Yến pha trộn một trận, vũ lực giá trị chỉ có cao hơn, hán đối với kế tiếp vấn đề an toàn đồ không có bất kỳ cái gì lo lắng.

Trừ phi người khác bị điên đến dẫn hán đi xông hoàng cung. . .

Nhưng mà, dù hán suy nghĩ vô số địa phương, bao quát Việt Tiểu Tứ dẫn hán đi Bắc Yến sứ đoàn chỗ nước thư chỗ, nhưng làm xe ngựa sau cùng dừng hán, hán thăm dò xem xét, lại phát hiện đây là một đầu không có người nào hẻm nhỏ. Hán còn chưa kịp hỏi, Việt Tiểu Tứ liền đem ăn mặc mộc mạc hán theo trên xe xách xuống đến, hướng trong khuỷu tay kẹp lấy, lần nữa hai ba lần bay qua mấy bức tường vây.

Rốt cục hai chân lúc chạm đất, nghe được bên tai là sáo trúc quần dây cung, thổi kéo đàn hát, Việt Thiên Thu nhìn không được sắc mặt khó coi trừng mắt tiện nghi lão cha, có nhưng là đúng phương cười hắc hắc.

"Ta có thể không có lừa nguoi, chúng ta liền là đến xem trò vui. Đi đi, cũng không biết lúc này bỏ qua mấy giây!"

Thế mà thật là xem kịch!

Việt Thiên Thu đơn giản cũng không biết hình dung như thế nào Việt Tiểu Tứ người này. Hán hiện tại vô cùng may mắn, còn tốt cái tên này tại Bắc Yến cười cái bệnh tây Thi công chúa nguoi vợ, không thể tùy tiện trở về, nếu không muốn một người như vậy thời gian dài ở tại Việt phủ, vẫn là hán trên danh nghĩa phụ thân, hán không phải suốt ngày bị tức được một phạt xuất thế, hai phạt thăng thiên!

Biết kháng cự vô dụng, hán cũng chỉ có thể không thể làm gì theo quen thuộc Việt Tiểu Tứ chạy vào toà này rạp hát. Đợi đến lên lầu, thấy một ở giữa cửa bao sương đứng đầy Phó Bách Hồ nụ cười chân thành đi lên chào hỏi, hán không thiếu được hung hăng trừng cái tên này hai mắt.

Hừ, Việt Tiểu Tứ đồng lõa!

Phó Bách Hồ giả bộ như không nhìn thấy, cười nói rõ lí do nói: "Tứ gia, ngài tới đúng lúc, hôm nay là tuần hoàn diễn, lại bắt đầu lại từ đầu."

"Xem ra thật sự là thiên ý." Việt Tiểu Tứ cười ha ha, hướng về phía Phó Bách Hồ khoát tay một cái nói, "Nguoi ở chỗ này trông coi, nếu là một hồi thấy động tĩnh không đúng, nguoi đối ta cảnh báo đằng sau, là có thể chạy trước."

Thấy Phó Bách Hồ không nói hai lời đáp ứng, Việt Thiên Thu trong lòng không khỏi hơi hồi hộp một chút. Đợi đến bị Việt Tiểu Tứ tiến lên bao sương, hán nhìn khắp bốn phía, thấy chủ vị bên ngoài, còn bày biện vài cái ghế dựa, một bên trên bàn nhỏ trái cây mứt hoa quả điểm tâm đầy đủ mọi thứ, hán cũng liền thật là không khách khí bên trên đi tìm cái rời xa nhất Việt Tiểu Tứ chỗ ngồi, lấy trước khối hạt đậu bánh bở khuyết sáng sớm sau khi ra cửa rồng tuếch bụng.

Đúng vào lúc này, đang cắn hạt đậu bánh hán thoáng nhìn một bên trên bàn nhỏ còn bày biện một phần trò vui hóa đơn, không khỏi đưa ra tay trái bắt lại xem. Chỉ xem xét lần đầu tiên, hán thấy cảnh vàng nhớ ba chữ, trong lòng không khỏi khẽ động, theo sát lấy nhìn điểm nội dung tường thuật tóm lược, hán nhìn không được tay lắc một cái, cái kia trò vui hóa đơn trực tiếp rơi trên mặt đất. Mà lúc này, bên ngoài ca từ cũng truyền vào.

"Vốn là cung trong một cảnh vàng, lại vì yêu phi tới hãm hại, hiền thần xảo nhận con tò vò nữ, năm nào mới có thể thấy mặt trời?"

Xoạch một tiếng, lần này liền Việt Thiên Thu trong miệng cắn hạt đậu bánh cũng rơi trên mặt đất.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Càng Gia Cát ba đầu điệu kế

? Lão tử trên ai ghẹo ai, cũng bị người như thế hăm hại!

Trò vui hóa đơn bên trên một cái giới thiệu văn tắt, một câu như vậy xảo chi lại xảo ca từ, nếu là Việt Thiên Thu vẫn không rõ ám chỉ chính là ai, hẳn liền là đầu óc heo!

Không nghĩ tới hẳn Việt Thiên Thu thế mà lại có bị người xem như kịch nam nhân vật chính một ngày! Còn đã biến thành nữ giả nam trang công chúa!

Việt Thiên Thu cũng không lo được rơi trên mặt đất trò vui hóa đơn cùng hạt đậu bánh, nhanh như chớp vọt tới đang ở gặm hạt dưa Việt Tiểu Tứ trước mặt, tức đến nổi phôi chất văn nói: "Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

"Liên chuyện như vậy." Việt Tiểu Tứ ưỡch một thoáng Việt Thiên Thu đầu, phảng phất không thấy cái kia bộ dáng tức giận, lúc này mới cười như không cười nói, "Liên Hứa lão gia tử cùng trưởng công chúa tính toán người khác, Hoàng Thượng ở giữa kéo lệch khung, không cho phép đừng người mưu hại bọn hắn? Liên hứa người luôn lên nhảy xuống ép buộc người chơi, không khen người nhà kéo người ngâm nước?"

Việt Thiên Thu vốn muốn nói đó cùng ta có quan hệ gì, có thể nghĩ đến chính mình ý có gia gia cùng sự phụ chỗ dựa, những ngày này xác thực không ít luôn lên nhảy xuống, hẳn không khỏi có chút chột dạ, tối hối hận trước đó thật sự là làm náo động trở ra nhân thần cộng phần. Súng bắn chim đầu đàn, nếu không phải hẳn quá dễ thấy, người ta bởi vì anh tiểu mập thân thể mà làm mưu đồ lớn, cũng sẽ không vô duyên vô cớ nhắc lên hắn!

Nghĩ đến chính mình cùng Nghiêm Hủ đâm đầu vào "Anh Vương phụ tá" làm xằng làm bậy sự kiện, hẳn trong lòng hơi động, suy nghĩ một chút liền dứt khoát đối Việt Tiểu Tứ nói rõ. Khi hắn nói rõ lí do xong việc tình ngọn nguồn từ đầu đến cuối, cũng chỉ nghe Việt Tiểu Tứ ha ha cười một tiếng.

"Nhìn một chút, lần này tại phía sau màn bày kế người cùng lão gia tử có thể liều một trận, dứt khoát dùng chính là liên hoàn kế!"

Không phải muốn người phát biểu cảm tưởng, là muốn người nghĩ kế!

Việt Thiên Thu bị Việt Tiểu Tứ loại này xem náo nhiệt tư thế giận đến nghiến răng, đột nhiên thỉnh linh đề chân hướng đối phương mu bàn chân đạp đi.

Nhưng mà, cho dù cười đến vô cùng thoải mái, có thể Việt Tiểu Tứ đến cùng tại ở trộm cướp bên trong lẫn lộn nhiều năm như vậy, cái kia nhạy cảm há lại Việt Thiên Thu có thể so sánh? Lúc này hẳn hiểm lại càng hiểm đem chân hướng bên cạnh một chuyển, lúc này mới vừa bực mình vừa buồn cười lần nữa néo néo Việt Thiên Thu mặt, kết quả suýt nữa bị tiện nghi con trai cắn một cái.

"Người chúc cậu a, sẽ còn cắn người!" Việt Tiểu Tứ đơn giản hoài nghi Lão thái gia lúc trước nhặt hài từ thời điểm đến cùng cái gì ánh mắt, hậm hực đem lấy tay về, hẳn lúc này mới hừ lạnh một tiếng nói, "bây giờ người ta đã phát Đại Chiêu, trừ phi lão gia tử sớm liền phát hiện, hay hoặc là ẩn nấu lấy một cái khác Đại Chiêu chuẩn bị, nếu không này làm phiền người liên khiêng định."

Thấy Việt Thiên Thu nhướng mày lên, Việt Tiểu Tứ nhìn không được một chi điểm tại hắn mi tâm: "Trời sập cũng có lão gia tử, người sợ cái gì?"

"Nói nhảm, bởi vì gia gia thu dưỡng ta, bởi vì ta trước đó lão khoe khoang, này mới có chuyện lần này, ta sao có thể đem phiền phức đều giao cho gia gia?" Việt Thiên Thu trợn nhìn tiện nghi lão cha liếc mắt, dứt khoát đặt móng khoanh chân trực tiếp ngồi xuống, "Đều nói ba cái thói thợ giày, đình cái Gia Cát Lượng. Gia gia không tại, ta hết sức thông minh, người cũng không ngu ngốc, ta cũng không tin bản bạc không ra một cái biện pháp!"

Việt Tiểu Tứ kém chút không có bị này tiện nghi con trai cho nghẹn chết. Nghe một chút lời này, tiểu tử này từ trần thông minh, mà đối với hắn đánh giá vẹn vẹn không ngu ngốc! Này đồng đặc đáng về, thực sự là. . . Hẳn Việt phủ tổ tôn ba đời nhất mạch tương truyền, cha truyền con nói!

Rời đi cái ghế sau khi đứng lên, Việt Tiểu Tứ trực tiếp tại Việt Thiên Thu đối diện khoanh chân ngồi xuống, cùng mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn một lúc lâu, hẳn đột nhiên lóe ra một câu.

"Ta vừa mới có cái ảo giác."

Việt Thiên Thu còn tưởng rằng Việt Tiểu Tứ nghĩ xảy ra điều gì chủ ý, có thể nghe tới nửa đoạn dưới thời điểm, hắn đột nhiên rất muốn đem vị này so Nghiêm Hủ còn đề cho người ta nhìn không thấu tiện nghi lão cha cho bóp chết.

"Ta lúc còn trẻ mặc dù rất hoang đường, nhưng không có dính qua xóm làng chơi a! Đến tốt cùng là ở đâu lưu lại người như thế cái từ đầu đến chân,

theo tính tình đến ý nghĩ tất cả đều giống ta con riêng? Chẳng lẽ là nữ nhân nào quá chén ta đang sau cùng ta xuân phong nhất độ. . ."

Nói đến đây, Việt Tiểu Tứ hiển nhiên Việt Thiên Thu một cước đạp đến, lập tức xuất chưởng chống đỡ, lập tức lại chặc chặc một tiếng.

"Xuất liên tục chân đều ác như vậy, nói ngươi không phải ta thân sinh, ai mà tin?"

Việt Thiên Thu đơn giản muốn điên. Vô luận là đa mưu trí gia gia, bá khí trác lậu trưởng công chúa, làm việc ung dung đại khí Đại thái thái, lại hoặc là chuimbyou thành thạo phát tác sự phụ, hẳn tất cả đều không có cảm thấy như thế khó giải quyết qua, chỉ có trước mắt như thế cái từ lúc xuất hiện liền không đi đường thường cha, thật sự là khiến cho hắn cảm thấy hận đến nghiến răng.

Hắn cảm tức nên một phát sắn nhà quất: "Muốn ta là ngươi thân sinh, mắt bên dưới chuyện thứ nhất liền là hỏi ngươi đòi hỏi bảy năm nuôi dưỡng phí cùng tiền xài vật! Còn có dự chi tiếp xuống mười năm hết thấy tiêu xài, tương lai thành thân cưới vợ sinh lễ, còn có nuôi con cái. . ."

Việt Thiên Thu cuối cùng còn nhớ rõ đem sữa bột tiền cùng tã tiền mấy chữ này cho cắt đứt, dù là như thế, hắn cũng chỉ thấy Việt Tiểu Tứ vừa mới cái kia cười đùa tí tưng biểu lộ đã biến thành mặt mũi tràn đầy tự tìm khổ ăn xấu hổ. Tạm thời lật về một thành hắn lại cũng lười cùng người nói những nói cười, tiếp tục đấm đấm sắn nhà liền tức giận nói: "Nói chính sự, làm sao bây giờ!"

Nguyên bản đặc biệt lui về Việt gia xem con trai, Việt Tiểu Tứ chính là vì chuyện như vậy, nhưng lại không chịu được thấy một lần thẳng ranh con này liền không nhịn được muốn trêu chọc một thoáng, có thể đấm người sáng lên móng vuốt, hắn lại quả thực cảm thấy mình là phạm tội.

Giờ này khắc này, hắn thu hồi vừa mới điểm này thượng vàng hạ cám tâm tư, trên mặt trêu tức cũng đều vô tung vô ảnh, cả người cũng là lộ ra mấy phần nhiều năm thân ở thượng vị nuôi liên uy thế cùng khí độ.

"Ngươi là lão gia tử tự mình ôm trở về, thân thể của ngươi, trời biết đất biết, ngươi không biết hắn biết. Cho dù có người lợi dụng ngươi cùng người khác cùng tuổi làm văn chương, lão gia tử giải thích rõ ràng, Hoàng Thượng lẽ ra sẽ không dễ dàng như vậy dễ tin. Có thể hỏi đề ở chỗ, Phụng quý phi luôn luôn là cái tâm tư nhỏ hẹp nữ nhân ngu xuẩn, cái kia lão quân lấy ngươi tiểu mập mập cũng giống vậy âm hiểm xảo trá, mẹ con bọn hắn chỉ cần cảm thấy ngươi là kẻ gây họa, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ."

"Sau đó, Hoàng Thượng cùng lão gia tử quân thân ở giữa liền sẽ sinh ra kẻ nứt, loại này kẻ nứt một khi xuất hiện, cái kia chính là không thể bù đắp." Nói đến đây, Việt Tiểu Tứ lộ ra một tia đùa cợt nụ cười, "Chẳng những lão gia tử, những ngày này, Đông Dương trưởng công chúa cùng a hủ mẹ con, cùng ngươi cũng kết cảm tình sâu đậm, muốn thật sự là lời đồn đại huyền ảo bụi bên trên, Hoàng Thượng làm sao đối bọn hắn?"

Việt Thiên Thu phiến nào đếm trên đầu ngón tay, trong lòng biệt khuất cực kỳ.

Buộc Hoàng đế tại ái phi cùng ái tử, muội muội cùng tâm phúc ở giữa tuyển một bên, cái kia thiết kế người thật sự là độc ác!

Hắn hít một hơi thật sâu, hiển ngang lăm lăm mà nhìn xem Việt Tiểu Tứ nói: "Ngươi dài dòng văn tự phân tích nhiều như vậy, đến cùng có ý định gì? Nếu là cái gì để cho ta đứng ra công hắc oa, vậy cũng chớ nói, ta nhưng không có như thế hi sinh tính thân, ta còn không có sống đủ đâu!"

"Ngươi cái ót làm sao lớn lên?"

Việt Tiểu Tứ tầm kia nghiêm túc mặt liền mang không được. Hắn thờ hồng học lần nữa tại Việt Thiên Thu trên đầu ục một thoáng, lúc này mới cười như không cười thấp giọng nói: "Chuyện này ta đối võ đức ti cái kia Hàn Dục nói, ta nhận được tin tức, nghe nói là Bắc Yên sau lưng cái kia người một đường buôn bán ra tới tốt lắm trở vui. Nhưng ta không tin chỉ bằng vào Bắc Yên người có thể muốn ra như thế tình chuẩn kẻ hay."

"Cho nên, bên trong chỉ ít có chính chúng ta người đang gây sóng gió. Dù sao, rất nhiều người đều không hy vọng cái kia tiểu mập mập tồn tại."

Việt Tiểu Tứ hai tay đặt ở hai phía trên đầu gối, thân thể thoáng qua hướng phía trước nghiêng, mỗi chữ mỗi câu nói với Việt Thiên Thu: "Cho nên, tam thập lục kế, tẩu vi thượng kế. . ."

Không đợi Việt Tiểu Tứ nói hết lời, Việt Thiên Thu liền cướp ngắt lời nói: "Ngươi cũng đừng nói để cho ta trở về với ngươi nhận mẹ!"

"Ta ngược lại thật ra muốn mang, cũng không sợ lão gia tử nên chết ta, cũng sợ mẹ ngươi nàng nên chết ta!" Bị Việt Thiên Thu xuyên phá điểm này trên tức kẻ vật, Việt Tiểu Tứ có chút tức rờ rờ dài một hơi, lập tức vươn ba ngón tay, thanh âm ép tới rất thấp.

"Tốt, không nói đùa, ta nghĩ đến ba đầu diệu kế. Đầu thứ nhất, ủy khuất một thoáng trưởng công chúa, nói ngươi là nàng và lão gia tử năm đó con riêng. . . Ôi!"

Việt Tiểu Tứ lần này rốt cục bị Việt Thiên Thu ném hạt đậu bánh thành công đập trúng. Hắn hào không chê nhặt lên găm hai cái, lúc này mới không nhanh không chậm nói: "Đầu thứ hai, liền nói ngươi nhưng thật ra là a hủ con riêng. . ."

Việt Thiên Thu đã lười nhác chửi bậy Việt Tiểu Tứ, càng lười đi cùng cái tên này so đấu tốc độ phản ứng, chỉ là hữu khí vô lực nói ra: "Bác bỏ! Cái thứ ba chủ ý đâu?"

"Điều thứ ba đơn giản nhất, nhưng cũng độ khó lớn nhất." Cứ việc vừa mới sự tình liên quan triều đình cung đình lúc, Việt Tiểu Tứ đều thấp giọng, nhưng lần này thân thể của hắn nghiêng về phía trước biên độ càng lớn, cơ hồ là xích lại gần Việt Thiên Thu cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn, "Liền để Hoàng Thượng thuận nước đẩy thuyền, đem ngươi cái này 'Hoàng tử' nhận xuống tới, nói ngươi đúng là hắn gửi nuôi tại Việt gia. Như thế, Hoàng Thượng liền có hai cái hoàng tử, trước kia vị kia con nuôi liền có thể qua một bên nghỉ ngơi đi. Mà lại, này có lợi cho nghe nhìn lẫn lộn."

Cứ việc cảm thấy đã là di thường kinh sợ, cứ việc Việt Tiểu Tử biết mình không có để lại xem nào nhiệt nản rồi, hẳn là kẹp chặt cái đuôi lập tức theo

nóc phòng chuẩn đi, nhưng hấn vẫn là không nhin được lưu lại.

Hấn nói với chính mình đó là bởi vì mặc kệ Việt Thiên Thu nói cái gì, hấn ít nhất phải biết, đó mới có thể phối hợp lí do thoái thác, cân nhắc muốn hay không trở về tìm An Nhân Thanh cùng một cung cấp, để tránh quay đầu lộ ra sơ hở. Nhưng trên thực tế, hấn tò mò nhất chính là, chính mình vừa mới ra ba cái "Ý kiến hay" bên trong, Việt Thiên Thu có phải hay không hội hiện trường chọn một cái tới sử dụng.

Đến mức lòng dạ hiểm độc đen phôi lão gia tử quay đầu biết hội làm sao muốn. . . Hấn mới mặc kệ đầu!

Đương nhiên, nếu như Việt Thiên Thu tự xưng chính mình là Nghiêm Hủ con riêng loại hình, hấn quay đầu là có thể đi thật tốt chế giễu Nghiêm Hủ. . . Không đúng, tên kia hấn là sẽ thật cao hứng, bởi vì sẽ không bị Đồng Dương trưởng công chúa bức hốn!

Việt Thiên Thu làm ra sức lực toàn thân, thuận thực đem trên người mình cái kia áo ngoài cho xé thành rách rưới một chút, mà bởi vì tim không thấy hồ tiêu mặt hay hoặc là hoa tiêu phần, hấn chỉ có thể dùng sức tại trên đùi của mình bấm một cái, lập tức đau cho ra nước mắt, cuối cùng, hấn không thiếu được lại thuận thế xoa nhẹ hai lần con mắt. Thế là, nên có người bước nhanh xông tới lúc, thấy rõ ràng là con mắt sung đỏ hấn.

"Thúc thúc, cứu mạng!"

Mới đầu xông tới cái kia áo lam Đại Hán phảng phất không hấn sẽ đối phó tiểu hài tử, trong lúc nhất thời lại là có chút tiến thoái mất theo. Mà hấn này ngay người một lúc, sau lưng liền có một cái cao lớn vạm vỡ Đại Hán bước nhanh vọt vào, vừa nhìn thấy Việt Thiên Thu liền nghẹn ngào kêu lên: "Cứu công tử?"

Việt Thiên Thu hy vọng nhất liền là gặp được Hàn Dục. Dù sao vị kia võ đức ti tri sự là cao cấp nhất người thông minh, trước mắt phát hiện là trước kia đi theo Hàn Dục cùng mình một khối trải qua Dư gia tính tiền một vị nhân huynh, hấn không khỏi âm thầm như trút được gánh nặng, vội vàng lại lạng lẽ từ phía sau lưng bóp chính mình một thoáng, lập tức lại giả khóc lên.

Chờ đến vị này tên là lâm vân phong giáo úy bước nhanh về phía trước, hết sức vụng về đỡ dành hấn, hấn lúc này mới dứt quãng nói: "Lâm thúc thúc, ta hôm nay vừa mới về nhà không bao lâu, liền có người dùng võ đức ti trên danh nghĩa môn tới tìm ta. Ta còn tưởng rằng là Hàn tri sự cùng Lâm thúc thúc các người người quen, không có hoài nghi liền theo hấn đi ra, không nghĩ tới hấn là người xấu. . ."

Thấy Việt Thiên Thu che mắt lại bắt đầu gào khan, lâm vân phong liền hít sâu một hơi. Hấn lập tức hướng về phía cái kia ở bên cạnh tay chân lú lú cuống thuộc hạ, phân phó hấn dẫn người đến từ phía lưng bắt, nhất là ngoài cửa sổ cùng với nóc nhà, nhìn một chút có hay không có người chạy trốn, lập tức liền bắt đầu tỉ mỉ hỏi thăm Việt Thiên Thu.

Cứ việc tại vừa mới đạt được Hàn Dục mệnh lệnh đi ra lúc, hấn đã biết một chút mơ hồ tình huống. Nhưng vừa mới cảm tới trò vui hóa đơn, hấn mới vừa bén nhạy phát hiện, này không hề chỉ là nhằm vào Anh Vương Lý Dịch Minh lời đồn đại sóng gió, vị kia cái gọi là bị ôm ra cung, làm hiển thân thu đường cảnh vàng, rất có thể chỉ đời chính là Việt Thiên Thu!

Mà có người giả mạo võ đức ti người đi dụ dỗ Việt Thiên Thu, cái này nhường sự tình trở nên càng thêm nghiêm trọng!

Trên nóc nhà Việt Tiểu Tử tại Việt Thiên Thu đem sự tình trực tiếp vu oan đến có người giả mạo võ đức ti sở thuộc lúc, nói thầm một tiếng xinh đẹp liền tranh thủ thời gian chạy ra. Còn Hàn Dục sẽ hay không bởi vậy cho rằng là hấn người phụ thân này dụ dỗ con nuôi, hấn mới sẽ không để ý. Bởi vì hấn hiểu rõ, Hàn Dục khẳng định cũng ý thức được chuyện này là âm mưu, đã như vậy, tội phạm lại nhiều cái giả mạo võ đức ti tội danh có cái gì quan trọng?

Việt Thiên Thu không biết trên nóc nhà người khác đã thỏa mãn đi. Tại lâm vân phong cẩn thận hỏi thăm dụ dỗ người dung mạo ngũ quan lúc, hấn giấu trong lòng một loại nào đó ác ý, dựa theo Việt Tiểu Tử dáng người hình dáng đại khái hình dung một thoáng, tâm nghĩ các người có bản lĩnh đi Bắc Yên sử đoàn bắt người. Đợi đến cuối cùng lâm vân phong hỏi dụ dỗ người đi hướng lúc, hấn mới từ trong ngực móc ra một cây chủy thủ.

"Ta vừa mới thừa dịp Lâm thúc thúc các người gọi hàng thời điểm, dự định đâm hấn một đao, hấn vội vàng hấp tấp né tránh về sau, liền nhảy cửa sổ chạy!"

Lâm vân phong vội vàng tiếp nhận đao gãy, rút ra xem xét, thấy xác thực vô cùng sắc bén, rốt cục tin Việt Thiên Thu chín thành. Còn còn lại một phần mười, không phải hấn không tin được Việt Thiên Thu, mà là lo lắng tiểu hài tử trí nhớ sẽ có phạm sai lầm.

Rất ít xuất động võ đức ti tại đây cả một ngày ở giữa, như là như gió lốc bao phủ trong thành Kim Lăng sáu nơi hí viên, mang đi mấy cái nổi danh gánh hát, việc này tự nhiên đã dẫn phát phong ba không nhỏ. Đứng nhìn bất quá là dân gian một chút chuyện nhỏ, có thể đạt tới quan hiển quý cũng thường hội gọi này chút nổi danh gánh hát về đến trong nhà hát hí khúc, bởi vậy trước tiên liền có người trong nha môn đập cái bàn.

Đến mức Việt lão thái gia, hấn so những người khác càng nổi nóng. Bởi vì hấn mới vừa vận trần trọc biết được chính mình con dâu trưởng cùng Việt Thiên Thu Nghiêm Hủ một đám người hôm qua ở ngoài thành tao ngộ, theo sát lấy liền được võ đức ti đóng gói đưa tới một món lễ lớn.

Việt Thiên Thu tiểu bằng hữu bình sinh lần thứ nhất bị người thuận thuận lợi lợi đưa vào Hộ bộ nha môn.

"Đa tạ Lâm giáo úy tự mình đem ta này tôn nhi đưa trở về." Việt lão thái gia một chút cũng không có quan lớn kiêu ngạo, thiên ân vạn tạ, lập tức còn ôm Việt Thiên Thu rơi mắt hai giọt nước mắt, một bộ hiền lành gia gia phái đoàn.

Có thể đợi đến đem lâm vân phong đưa đến cửa phòng, lại sai phái một cái tâm phúc Tiểu Lại đem đưa ra Hộ bộ, hấn đóng cửa nhận Việt Thiên Thu trở lại trên chỗ ngồi, lập tức đưa tay đi nắm chặt Việt Thiên Thu lỗ tai.

Mà Việt Thiên Thu trả lời, là từ trong ngực mò ra một phần trò vui hóa đơn.

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 131: Con không nuôi, lỗi của cha

Đối với thiên phú dị bẩm, đối con số cực kỳ mẫn cảm, nhớ kỹ bên dưới khắp thiên hạ các châu đồng ruộng số, nhân khẩu số, đủ loại thượng vàng hạ cám thuế má con số hẳn tới nói, đi sớm về tối tăng giờ làm việc tuy rất ít, có thể đến trễ về sớm cũng cơ hồ là không thể nào hiện tượng.

Cho nên, này mới vừa vắn sau bữa cơm trưa không bao lâu, khi thấy Việt lão thái gia dắt Việt Thiên Thu theo chính đường bên trong đi ra, Tiểu Lại nhóm hoặc nhiều hoặc ít đều hiếu kỳ đánh giá người trong truyền thuyết kia càng giống là Việt lão thái gia cháu trai ruột Việt phủ nuôi tôn.

Cho tới bây giờ, không ít lão đại nhân còn tưởng rằng hần là Việt lão thái gia đề cử hình bộ thượng thư ứng cử viên, không ít cho hần tiểu hài xuyên!

"Lý thể bá tốt." Việt Thiên Thu kêu xong người đằng sau, càng là nhiệt tình ngoắc nói, "Lý thể bá có rảnh thường về đến trong nhà ngồi."

Gần nhất có đạt được cùng Việt lão thái gia phân rõ giới hạn Lý Trường Hồng kém chút không có một đầu mối ngã xuống. Thấy Việt lão thái gia đúng là cũng thuận thế quay đầu, vô cùng hòa ái hướng hấn gặt đầu, hấn rút cục ý thức được, đôi này tổ tôn tất cả đều là cố ý.

Nếu như có khả năng, hẳn hân không thể cùng đây đối với chán ghét trình độ không có sai biệt hai ông cháu liễu mang!

Nhưng mà , chờ đến ra Hộ bộ nha môn, lên chiếc kía Việt Ảnh tự mình điều khiển xe ngựa, Việt lão thái gia cũng tốt, Việt Thiên Thu cũng tốt, toàn cũng bị mất người lúc trước phiên thành thạo điều luyện bộ dáng.

Việt Thiên Thu trước đó tại võ đức ti thay đổi một thân cùng mình nguyên bản không sai biệt lắm vóc người y phục, bây giờ nhìn qua trái ngược với cái bình thường hải tử. Hắn buổi tối hôm qua ngủ không ngon, hôm nay lại bị chơi đùa một bụng lửa nóng, lúc này nhìn không được đánh một cái ngáp, lập tức liền không nhìn được trộm dò xét Việt lão thái gia, trong lòng tính toán có phải hay không hẳn là nhận cái sai.

Nhưng hắn còn chưa nghĩ ra đâu, Việt lão thái gia liền trầm giọng hỏi: "Tiểu Tứ ba cái kia chủ ý, ngươi cảm thấy cái nào tốt?"

Cái thứ nhất, hẳn được đổi giọng gọi Việt lão thái gia một tiếng cha, gọi Đông Dương trưởng công chúa một tiếng mẹ, ngấm lại tràng diện kia, hẳn liền muốn run. Mà lại, Việt lão thái gia nghĩ còn chủ mới là lạ! Hai người này nếu là thật xem vừa mắt, căn bản sẽ không quan tâm thế tục cái kia một bộ, khẳng định đã sớm thông đồng ở cùng một chỗ, có thể hiện tại xem ra, đây chẳng qua là chính trị ẩn ý mà thôi.

Cái thứ hai, hẳn phải gọi Nghiêm Hủ một tiếng cha. . . Được a, Nghiêm Hủ phải rất cao hưng, nhưng hẳn tuyệt đối không muốn! Như thế Nghiêm Hủ liền càng thêm có lý do không cưới vợ, vậy hẳn đem Tô Thập Thất lừa gạt đến Đông Dương trường công chúa chỗ ấy chẳng phải là không tốt?

Đến mức cái thứ ba. . . Hần mới không cần làm hoàng tử đi cung đấu! Huồng chi Hoàng đế có thể đáp ứng không? Đơn giản nói đùa!

Thấy Việt Thiên Thu biểu lộ cùng ăn hoàng liên một dạng khổ, Việt lão thái gia không khỏi nở nụ cười. Hắn sờ lên tiểu tôn tử đầu, đột nhiên mở miệng hỏi: "Ta lần trước đối người nhà nói, ta trước đó chẳng qua là thăm dò thăm dò bọn hán mới nói người là nhật về, kì thực người chính là Tiểu Tứ con riêng, người bây giờ cũng đã gặp Tiểu Tứ, người cảm thấy hán là người cha ruột sao?"

Vậy tuyệt đối không phải ta cha ruột!

Việt Thiên Thu rất muốn lời lẽ chính nghĩa nói như vậy, có thể lời đến khóe miệng, hán vẫn là hỏi một đằng, trả lời một nẻo nói: "Hôm nay cha còn nói với ta, ta rất giống hán. Ta lại cảm thấy, hán so ba vị bá phụ càng giống gia gia."

"Nói nhầm, phụ tử các người hai đều là ta tự tay mang ra, có thể không giống chứ?" Lão gia tử tức giận mắng một tiếng, lập tức không có chấp nhất tại vừa mới vấn đề kia, mà là đột nhiên hỏi nói, " người muốn tìm người thân sinh cha mẹ sao?"

Việt lão thái gia nói như vậy, không thể nghi ngờ xác thực chứng nhận hán không phải Việt phủ huyết mạch, có thể đây là Việt Thiên Thu đã sớm biết sự tình, lúc này không có có ngoài ý muốn, cho nên cái kia trả lời cũng là dĩ thường gọn gàng: "Không muốn."

Việt lão thái gia không khỏi hơi kinh ngạc: "Vì cái gì?"

Nếu như tên tiểu tử này là tham luyến Việt phủ phú quý, sợ cha mẹ ruột bản hán, khó mà làm được, hán không phải đem người sửa chữa trở về không thể!

"Nếu như ta thật sự là gia gia ôm trở về, bọn hán tuy nói sinh ta, lại không nuôi qua ta một ngày. Mọi người đều nói con không dạy, lỗi của cha, dạng như vậy không nuôi, chẳng lẽ không phải lỗi của cha?" Việt Thiên Thu nói đến đây, trong lòng đã loáng thoáng có suy đoán, không khỏi ngẩng đầu nhìn chăm chăm Việt lão thái gia, "Chẳng lẽ gia gia người biết ta là con cái nhà ai, hiện đang tính toán không cần ta nữa?"

Việt lão thái gia hôm nay đã sớm trải qua đầy đủ nhận thức được Việt Thiên Thu hung hăng càn quấy, nghe thấy lời ấy, hán không khỏi ha ha một tiếng.

"Ta còn muốn thăm dò người, không nghĩ tới lại bị người trái lại thăm dò. Không sai, thân thể của người ta tự nhiên biết. Nếu không phải như thế, lúc trước gặp qua người mấy người kia, ngoại trừ tiểu Anh, cũng sẽ không tất cả đều bị ta an trí đến địa phương khác."

Bởi vì Nghiêm Nhị mất tích cùng với cái kia bốn cái kiểu phụ cũng rốt cuộc không có xuất hiện tại Việt phủ, Việt Thiên Thu xác thực từng hoài nghi tới. Nhưng mà, làm Việt lão thái gia rõ ràng nói ra, thân thể của người ta biết câu nói này, hán vẫn là không khỏi nhẹ nhẹ hít một hơi.

Nói thật, hán chỉ quan tâm trước đó cái kia theo đám cháy bên trong cứu được hán đi ra đình họ phụ nhân, đến mức những người khác, hán thật không có chút nào thêm quan tâm, càng không hứng thú biết mình có cái gì kinh thiên động địa thân thể.

Bởi vì hán thực chất bên trong là một cái mới linh hồn, không có gì ngoài Việt lão thái gia như thế chân chính quan tâm hán bảo vệ hán người, hán sẽ không tán đồng hán và chính mình có đồng dạng huyết thống gia hòa là thân nhân.

Có thể đây là thuộc về hiện đại suy tư của người, hán không có khả năng cũng không cần thiết đối Việt lão thái gia nói, nhất là bây giờ lời đồn đại bị lập thành hiện tại này khó giải quyết bộ dáng dưới tình huống. Bởi vậy, hán dứt khoát trực tiếp giữ vững yên lặng.

Đối mặt hán loại này phi thường giống là im ắng kháng nghị thái độ, Việt lão thái gia cũng không khỏi được thờ dài một hơi. Hán như đồng hương ở giữa nông dân hai tay ước lượng tại tay áo bên trong, lập tức lạnh nhạt nói: "Chỉ bất quá, mặc kệ người vốn phải là con cái nhà ai, nếu là ta nuôi, như vậy người sinh là Việt gia cháu trai, chết cũng là ta Việt gia cháu trai, ai cũng khỏi phải nghĩ đến đem người theo Việt gia mang đi!"

"Gia gia vạn tuế!"

Việt Thiên Thu không cần suy nghĩ liền cao hứng hô lên này bốn cái phạm cảm từ, lập tức liền nghiêm trang nói ra: "Kỳ thật ta cảm thấy, gia gia liền dùng trước đối người nhà cái kia lí do thoái thác qua loa tặc trách người khác là được rồi, ta chính là cha con riêng. Ta tin tưởng gia gia khẳng định sớm liền chuẩn bị một đồng lớn đầy đủ chặn người miệng chứng cứ, chỉ cần ngài một mực chắc chắn, người khác còn có thể thế nào?"

"Lại nói, cái kia kịch nam đã nói chính là cảnh vàng, ta thế nhưng là không thể giả được tình khiết gia môn!"

"Cầm công chúa đi đôi hoàng tử, này miễn cưỡng còn có chút hợp tình lý. Có thể cầm hoàng tử thay cái giả hoàng tử. . . Làm chuyện này người đầu óc có bệnh sao?"

Đây là Việt Thiên Thu lúc trước lúc đầu kinh ngạc cùng tức giận qua đi, bình tâm tĩnh khí nghĩ thông suốt đạo lý.

Này cũng không phải con báo đòi Thái Tử, hán sớm chút thời gian liền hết sức bất quá cố ý hướng về phía Nghiêm Hù nghe qua, Phùng quý phi mang Lý Dịch Minh —— tạm thời cho rằng cái kia chính là nàng nghi ngờ —— cái kia một lần, trong cung không còn mặt khác mang thai Tần phi thậm chí cung nữ. Nếu không có con báo đòi Thái Tử tất yếu, còn thay cái cái rắm a!

"Tóm lại, đều do ta trong mấy ngày qua làm náo động quá nhiều, bị người lo lắng, liên lụy gia gia."

"Ha ha."

Việt lão thái gia ha ha cười cười, con mắt híp mắt khâu lại: "Lần này trách không được người, là ta chỉ lo công thành đoạt đất, quên bị người phía sau

Mà Việt lão thái gia cũng hiển nhiên không nghĩ tới, Hoàng đế tại chiếm được tin tức này lúc, vậy mà phản ứng nhanh như vậy. Hắn nghiêng đầu nhìn Việt Thiên Thu liếc mắt, thấy Việt Thiên Thu xoa cái cằm, vẻ mặt đau khổ nhìn xem hắn, hắn không khỏi vỗ vỗ tiểu tôn từ đầu, lúc này mới quay đầu đối trăm tranh nhẹ gật đầu.

"Làm phiền trăm đều biết tự mình chạy chuyển này. Vậy thì đi thôi."

Chờ đến Việt Ảnh vững vàng vàng điều khiển xe ngựa đi theo đằng trước dẫn đường trăm tranh, ngồi ở trong xe Việt Thiên Thu nhìn không được nhỏ giọng thăm thì nói: "Gia gia, chúng ta hôm nay cũng coi là thoáng qua một cái gia môn mà không vào à?"

"Tiểu tử ngươi cũng là tâm lớn, thế mà còn dám cùng trị thủy Vũ Hoàng đánh đồng!" Việt lão thái gia hung hăng đập một cái Việt Thiên Thu cái ót, cảm thấy lại nhìn không được suy nghĩ, Hoàng đế đột nhiên nhanh chóng như vậy làm ra phản ứng, đây rốt cuộc là chuyện tốt hay chuyện xấu.

Ngoài thành Bạch gia trang con cái kia vụ án, còn có hôm nay mấy nhà rạp hát lên một lượt diễn cảnh vàng nhớ, đây là ngoài ý muốn đụng nhau, vẫn là vền vẹn trùng hợp? Hắn ứng đối là muốn thận trọng một chút, vẫn là lớn mặt một chút?

Tự mình suy nghĩ chuyện Việt lão thái gia căn bản không có phát hiện, Việt Thiên Thu nhìn đông ngó tây, sau cùng trực tiếp cầm cái đệm dựa làm cái gối, vô cùng không tâm sự trực tiếp nằm xuống ngủ. Đợi đến sau cùng xa ngựa dừng lại, ngoài xe Việt Ảnh mở cửa đánh rèm thời điểm, hắn thấy liền là một bên cái kia co quắp tại chân hắn một bên, hương mộng say sưa tiêu gia hòa.

Nhìn chằm chằm Việt Thiên Thu hung hăng nhìn một lúc lâu, Việt lão thái gia mới vừa tức giận nói: "Ta thật sự là đời trước thiếu hai cha con bọn họ nợ! Tiểu Ảnh, ngươi mang lên hắn, theo ta cùng nhau tiến cung!"

Trăm tranh thấy Việt Ảnh sau khi lên xe, chỉ chốc lát sau liền ôm cái nằm ngáy o o hài tử xuống tới, lập tức theo sát tại Việt lão thái gia sau lưng, hắn không khỏi chịu ngạc nhiên.

Hắn cũng đã nhìn qua cái kia trò vui đơn, đối đầu đầu ám chỉ sự tình vừa sợ vừa giận. Dựa theo ý nghĩ của hắn, như Việt Thiên Thu như thế đã bị người làm mưu đồ lớn tai họa, cho dù không đem diệt trừ, cũng cần phải nhường hắn tại đại đa số người trong tầm mắt biến mất, để phòng mọc lại hậu hoạn.

Dù sao, cái kia cũng không phải Việt lão thái gia đích cháu trai ruột.

Nhưng nhìn Việt lão thái gia giờ này khắc này thái độ, rõ ràng như trong truyền thuyết một dạng, đối cháu trai này vô cùng cưng chiều.

Trong lòng nghĩ như vậy, trăm tranh liền dần dần rơi vào đằng sau, đồ muốn nhìn một chút một hồi vào cung lúc, Việt lão thái gia làm sao đối đãi đang ngủ say Việt Thiên Thu. Dù sao, cái kia trong truyền thuyết võ nghệ siêu tuyệt, như bóng với hình hộ vệ, cũng không thể theo tới trong hoàng cung đi.

Việt lão thái gia mặc dù không biết trăm tranh đang suy nghĩ gì, có thể phát giác cái này vô đức ti đều biết dần dần rơi vào phía sau, đa mưu túc trí hắn liền mơ hồ phát giác được, đối phương tựa hồ đối với Việt Thiên Thu lòng mang kiêng kỵ.

Nghĩ đến thật tốt cháu trai vô duyên vô cớ đúng là bị người tính toán như thế, bây giờ lại trở thành mục tiêu công kích, hắn chỉ cảm thấy một cổ tà hỏa tại ngũ tạng lục phủ ở giữa chạy tán loạn, hận không thể tìm một chỗ tìm người để cho mình thật tốt xả giận.

Tại Đông Hoa Môn khẩu, Việt lão thái gia thấy lúc trước thủ Cung Thần môn Tề Nam Thiên hôm nay đúng là điều đến chỗ này, cảm thấy suy nghĩ đồng thời, hắn cũng thuận tiện hướng về phía đứa con trai này cùng Nghiêm Hủ chung nhau hảo hữu khẽ vuốt cằm, xem như chào hỏi.

Tề Nam Thiên cũng là cười mỉm đi lễ, lập tức nghiệm Việt lão thái gia cá phù . Còn Việt Thiên Thu, trước đó bị Nghiêm Hủ tài liệu thì tiến cung đằng sau, thậm chí không cần Việt lão thái gia tướng nắm, Đông Dương trưởng công chúa liền cho hắn làm thông hành cung trong cung tịch, bởi vậy hắn hướng về phía dưới trưởng binh lính vung tay lên liền ra hiệu thông hành. Đúng vào lúc này, trăm tranh nhưng từ phía sau chạy tới.

"Tề tướng quân có phải hay không còn thiếu nghiệm một người?"

Quay đầu thấy là trăm tranh, Tề Nam Thiên một mặt dùng mắt ra hiệu binh lính một mực cho đi, một mặt nghiêm nghị chấp tay nói: "Trăm đều biết, Việt lão đại người hộ vệ Việt Ảnh tiên sinh, là mười năm trước liền thông tịch cung trong, lúc ấy ngài còn ở bên ngoài mặc cho, cho nên không rõ ràng lắm. Chỉ bất quá Việt lão đại người luôn luôn rất mực khiêm tốn, ảnh tiên sinh cũng rất ít vào cung, cho nên ít người biết được. Không tin, ngài có khả năng tìm đọc cung tịch sổ ghi chép."

Trăm tranh tuy biết Tề Nam Thiên trước mấy ngày mới bởi vì là Nghiêm Hủ hảo hữu, được thỉnh mời đi cho Việt Thiên Thu sinh nhật, nhưng hắn luôn luôn biết, Tề Nam Thiên tuyệt không phải chẳng phân biệt được công và tư người, lúc này đương nhiên sẽ không hoài nghi đối phương. Có thể nghĩ đến Việt lão thái gia bên người một tên hộ vệ vậy mà đều có khả năng thông tịch cung trong, cái kia trong lòng không khỏi sinh ra mọi loại suy nghĩ, thậm chí không thiếu một ít máu chó ý nghĩ.

Thế là, trước đó rơi ở phía sau hắn lần nữa đối được trước nhất bằng cột đầu đường vị trí. Mà đối với cái kia thỉnh thoảng xem kỹ Việt Thiên Thu ánh mắt, Việt lão thái gia cũng tốt, Việt Ảnh cũng tốt, tất cả đều coi như không có nhìn thấy. Mãi đến không có gì làm môn đang nhìn, Việt lão thái gia mới vừa tức giận ra hiệu Việt Ảnh dừng lại, lập tức một thanh nắm chặt Việt Thiên Thu lỗ tai.

"Ồi, đau đau . . Gia gia, ngươi làm sao lão dùng biện pháp này gọi ta rời giường!" Việt Thiên Thu tại kêu thăm đằng sau chính là lớn tiếng phàn nàn, có thể đợi đến con mắt tròn to thấy rõ ràng 4 hoàn cảnh chung quanh, hắn mới phát hiện chính mình trước mắt không phải trong cung, lần này đột nhiên nghĩ từ bản thân tựa như là cùng gia gia cùng xe đi hướng cung trong. Đợi đến phát giác chính mình thỉnh linh bị Việt Ảnh ôm, hắn liền càng thêm hoảng sợ.

"Anh thúc người làm sao cũng tại?"

"Tiểu tử nguoi còn không biết xấu hổ nói? Trên đường đi chính mình liền không có đi một bước đường, lúc này cũng không biết đối nguoi Ảnh thức nói tiếng cảm ơn!"

Mặc dù biết rõ lão gia gia hồ ly là tại đời chủ đề, có thể Việt Thiên Thu đang đuổi gấp nhảy xuống địa chi về sau, vẫn là trước tiên trình trọng kỳ sự đối Việt Ảnh làm cái vãi chào, lập tức cười mỉm nói cảm ơn.

Chờ đến tiếp xuống đi hai bước đến không có gì làm môn lúc, hần liền phát hiện một bên vị kia võ đức ti đều biết vẫn luôn đang đánh giá chính mình. Trong lòng lâm bầm hần nhẹ nhàng lôi kéo Việt Ảnh tay áo, vừa mới muốn hỏi, hần đột nhiên nghe được đối diện truyền đến hét lớn một tiếng.

"Việt Thiên Thu, ngươi còn dám xuất hiện! Ngươi thế mà vẫn luôn đang gạt ta, ngươi. . . Ngươi tức chết ta rồi!"

Thấy cái kia tròn vo như bóng da quay lại đây, khí thế hung hăng tiêu mập mạp, Việt Thiên Thu liền nhận thức được ải thứ nhất.

Muốn liền tiểu mập mạp đều đối phó không được, hấn cũng đừng nghĩ đối mặt Hoàng đế!

*****Cầu Vote 9-10 ở cuối chương*****

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 133: Lừa dối tiểu mập mập

? Không đợi Lý Dịch Minh đến trước mặt, Việt Thiên Thu liền hét lớn một tiếng nói: "Ta vì cái gì không dám tới?"

Hắn sau khi uống xong, còn không lùi phản tiến lên một bước: "Là Hoàng Thượng tuyên triệu ta tới, người muốn cho ta kháng chỉ?"

"Ta lừa ngươi cái gì rồi? Ta cho ngươi biết anh tiểu mập, ta lẽ ra phát hiện một cái nhảm vào ngươi đại âm mưu, còn muốn giúp ngươi tra rõ ràng, trả lại ngươi một cái công đạo, hiện tại. . . Hừ, không, trò vui!"

"Vi cái này, ta hôm qua bận rộn đến trưa một đêm, hôm nay mới một lần thành, thiếu chút nữa bị người giả mạo võ đức ti dụ dỗ, này vừa mới bị người đưa đi Hộ bộ nha môn cùng gia gia đoàn tụ, còn không có về nhà đâu, liền bị người phụ hoàng gọi đi qua, ta dễ dàng sao?"

Lý Dịch Minh còn không có đứng vững liền chịu Việt Thiên Thu một chuỗi quở trách, không khỏi chống đỡ lấy đầu gối trực suyền thò khí, trên mặt lộ ra mấy phần hồ nghi không tin, con mắt cũng quay tròn trực chuyển. Thấy Việt Thiên Thu không để ý hẳn, tự mình đứng ở Việt lão thái gia một bên khác, hẳn nghĩ tới vừa mới tại không có gì làm trong điện đối phụ hoàng buồn bã buồn bã khóc lóc kể lể Phùng quý phi, tâm tình không khỏi phức tạp cực kỳ.

Từ nhỏ đến lớn, Phùng quý phi vẫn luôn sùng ái hần, nhưng duy nhất vậy ngược lại là thân thể của hần. Một khi có người nói hần không phải nàng thân sinh, nàng liền sẽ toát ra nhất âm tàn tàn khốc một mặt, chớ đừng nói chi là lần này. Ngay tại mới vừa tới thấy phụ hoàng trước đó, vẫn luôn dạy bảo hần phải thật tốt lời kéo Việt gia tổ tôn cùng Đông Dương trường công chúa Nghiêm Hũ mẹ con Phùng quý phi, đúng là nói với hần ra một phen khác lời nói.

"Ta và người mẹ con có thể trong cung hoành hành, ai cũng bắt chúng ta không có cách, thậm chí ngay cả người cầm lấy roi đi nhận chức quý dụng cụ này chút lão tư cách Tần phi chớ ấy đánh người chơi, người khác đều giận mà không dám nói gì, liền bởi vì người là đại lang! Sở dĩ có thể đến phiên người coi đại lang, là bởi vì người đứng trước còn có ba cái chết yểu ca ca, Hoàng Thượng cho rằng xếp thứ tự không may mắn, mới đem người này Từ Lang cử thế mà đổi Thành đại lang!"

"Việt lão nhi cùng Đông Dương trưởng công chúa tất nhiên là tại lẫn nhau cấu kết, nghĩ muốn mưu đồ đại vị, thâm thương ta trước đó lại bị bọn hán lừa gạt, chỉ cho là hán nhóm sẽ trở thành sự giúp đỡ của ngươi. Lần này bên ngoài đột nhiên khắp nơi diễn trận kia trò vui, tuyệt đối là bọn hán tại vì Việt Thiên Thu tạo thế! Cho nên ngươi nhớ kỹ, mặc kệ tại ngươi phụ hoàng trước mặt khóc lóc om sòm cũng tốt, lẫn lộn cũng tốt, khóc lớn cũng tốt, nhất định phải làm cho hán giết Việt Thiên Thu!"

"Mặc kệ Việt Thiên Thu đến cùng là thân phận gì, hấn hiên tại đối với người mà nói là uy hiếp!"

Việt Thiên Thu mắt ngoài không có đi xem Lý Dịch Minh, kì thực khóe mắt liếc qua một mực đang quan sát cái kia tiểu mập mạp.

Từ hôm qua cho tới hôm nay, sự tình các loại tăng tăng lớp lớp, có thể nói là xe cấp treo. Hắn còn căn bản không có bất kỳ chuẩn bị gì, liền bị người đẩy lên trên đầu gió đình sóng. Hắn là không thích cái này chết tiểu mập mập bạo ngược âm hiểm, cũng nghĩ qua trước hùa theo, về sau nếu là thực sự nhìn không được này tên đáng ghét liền giết chết hắn, có thể cũng không có nghĩa là hắn nguyên nhân quan trọng vì người khác tính toán, liền muốn sớm thiết kế sống mái với nhau anh tiểu mập.

Này không phù hợp hắn xử sự làm người tam quan!

Nhưng nếu như Lý Dịch Minh thật bởi vì cái kia lời đồn đại sóng gió đem hắn làm địch nhân, như vậy thì không có cách nào. Hắn chỉ có thể đem cái tên này làm địch nhân, sau đó tìm kiếm nghĩ cách mượn nhờ các phương diện lực lượng, đem người xử lý chắc chắn!

Khi thấy trần năm lượng đã nhanh chân ra đón, Việt Thiên Thu đang định đi theo Việt lão thái gia đi vào trong lúc, hắn đột nhiên lần nữa nghe được Lý Dịch Minh thanh âm: "Việt Thiên Thu, ngươi đứng lại đó cho ta!"

Theo này hét lớn một tiếng, Lý Dịch Minh lần nữa vội vàng tiến lên, thô bạo không nói đạo lý một thanh kéo lại Việt Thiên Thu tay, hung tợn nói: "Ngươi đi theo ta, ta có lời muốn nói với ngươi!"

Một mặt như thế là hết, hắn một mặt đối với những khác người kêu lên: "Ai đều không cho tới, ta liền cùng hắn trò chuyện!"

Mất thấy Lý Dịch Minh lôi kéo Việt Thiên Thu chạy đi thật xa, lại chạy đi đem chu vi hết thấy nội thị cung nhân toàn đều đuổi ra, tiếp theo liền thờ hồng học chạy về Việt Thiên Thu trước mặt, vung vẩy cánh tay cùng nói chuyện, Việt lão thái gia liền nhìn Việt Ảnh liếc mắt.

Biết Việt lão thái gia cái kia trong ánh mắt ý tứ rõ ràng là đang hỏi, bọn hắn đang nói cái gì, Việt Ảnh liền nhìn thoáng qua trên mặt điềm nhiên như không có việc gì, ánh mắt cũng không ngừng hướng bên kia nghiêng mắt nhìn trần năm lượng, lập tức nhẹ nhàng ngo ngoáy bờ môi.

Lúc trước hắn tại đồ trắng lâu cùng nhất định đáp nghĩ lúc đối chiến cũng như thế truyền qua âm, chỉ bắt quả, hiện tại là trước nghe trộm hai cái thẳng nhóc ngà bài, sau đó lại nói cho Việt lão thái gia. Nếu là đặt ở lúc trước, hắn dù như thế nào sẽ không tin tưởng, chính mình cứ nhiên như thế chuyện bé xé ra to.

Lý Dịch Minh chỉ cảm thấy mình đã đủ cẩn thận, mà Việt Thiên Thu lại nhìn không được lấy ánh mắt hướng Việt lão thái gia cùng Việt Ảnh bên kia nghiêng mắt nhìn. Thấy cái kia một đôi trên đời này có một không hai chủ tớ đang lè mà lè mà không hướng không có gì làm trong điện đi, hắn liền lờ mờ cảm thấy, chính mình cùng anh tiểu mập đối thoại không chừng đang bị Việt Ảnh toàn trình ghi âm tiếp sóng, trong lòng không khỏi cảm thấy quái dị, nhưng trước mắt hắn cũng không lo được gia gia ác thú vị.

Tiểu mập mập đương nhiên không biết Việt gia điểm này con đường, gôn gôn dứt khoát hỏi: "Trước ngươi nói châm đối ta đại âm mưu là có ý gì?"

Việt Thiên Thu biết trước mắt cần nói ngắn gọn, lập tức liền nói ngay vào điểm chính: "Ta hỏi ngươi, ngươi có hay không mời chào một cái tên là Âu Dương Thiết thụ tú tài? Ngươi có hay không nhường cái này tú tài cùng người cầu kết, lừa gạt một đám hội vũ nghệ tiểu hài tử cho ngươi làm dưới tay?"

Lý Dịch Minh liền con mắt tròn thật lớn, lập tức lập tức gằn thét lên: "Không có, ta cũng không biết ngươi đang nói cái gì!"

"Ta đêm qua liền là đối với ta như vậy Đại bá mẫu nói. Nếu không phải ta kiên trì, người người đều tưởng rằng ngươi làm!"

Việt Thiên Thu dùng nhanh nhất đầu lưỡi tốc độ nhanh nhất đem ngày hôm qua cái kia việc sự tình giải thích một lần, thành công đem Lý Dịch Minh gương mặt kia biến thành đen sì sì. Mất thấy tiểu mập mập giận đến bả vai phát run, thề thề nói tuyệt đối không biết Âu Dương Thiết thụ, hắn mới vừa hừ lạnh một tiếng.

"Nhìn một chút, ngươi không có làm sự tình, người khác đã cấm đến trên người ngươi. Nếu không phải là bởi vì ngươi gần nhất lão quán lấy ta, làm sao lại liên lụy ta bị người lo lắng?"

Ta liên lụy ngươi? Lý Dịch Minh rốt cục thành công bị Việt Thiên Thu tha đi vào, trên mặt choáng váng, đầu óc một đoàn tương hồ.

"Đương nhiên là ngươi! Nếu không phải ngươi cái này đương triều duy nhất hoàng tử, đương triều anh Vương điện hạ không có việc gì tận chạy tới cùng ta lôi kéo làm quen, người khác làm sao lại tính toán ta?"

Thấy sơ kiến hiệu quả, Việt Thiên Thu phát huy đầy đủ chính mình giỏi về lừa dối người đặc điểm, hướng phía anh tiểu mập lại tiến sát một bước.

"Ngươi dạng này không có việc gì hướng nhà của ta chạy, ta đi thế nào ngươi liền đi đâu, cho rằng người thông minh không biết ngươi muốn làm gì? Nếu như ta liền là cái bình thường Việt gia đời thứ ba, ngươi sẽ cùng ta lôi kéo làm quen sao? Ngươi không phải liền là nhìn xem gia gia đối ta không tệ, sự phụ ta lại là trưởng công chúa con một, lúc này mới cùng ta đi được gần, không phải là vì chiếm được gia gia cùng trưởng công chúa hảo cảm? Ngươi ta không muốn xem ngươi coi Thái Tử, không thể suy nghĩ chút biện pháp nhường gia gia còn có trưởng công chúa cùng ngươi kết thù, sau đó nhất đao lưỡng đoạn?"

Lý Dịch Minh mặc dù bạo ngược thành tính, đánh chửi người bên cạnh thậm chí bên ngoài những cung nữ kia nội thị như là chuyện thường ngày, nhưng hắn tốt xấu có cái ưu điểm, cái kia chính là nghe lọt người khác, cũng sẽ suy nghĩ, cho nên Việt Thiên Thu mới có thể vẫn cho rằng tiểu mập mập có chút âm hiểm xảo trá tiềm chất. Giờ này khắc này, hắn đột nhiên biến sắc, một chút cũng không quan tâm Việt Thiên Thu này ngôn hành cử chỉ đã vượt qua đúng mực.

Hoàng đế trên đầu gối.

"Thần thiếp biết Hoàng Thượng hết sức tin cậy Việt lão đại người cùng Đông Dương trường công chúa, thần thiếp cũng tin tưởng, vấn đề này không có quan hệ gì với bọn họ, nhưng đã đến như thế dư luận xôn xao tình trạng, chẳng lẽ không hẳn là khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán sao?"

"Hoàng Thượng, ngài chỉ có đại lang một đứa con trai, liền xem như vì hấn, cũng phải đem tin nhằm phá hỏng tại lúc đầu thời điểm. Loại này trước mắt, hi sinh một người, liền có thể lắng lại gian ngoài mỗi người nói một kiểu. Thân là thần tử, vốn là hấn là làm giang sơn xã tắc hi sinh. . ."

Ngay tại Phùng quý phi từ cho là mình đã đem hòa hầu tồ đậm được ước chừng, cát ngang nâng lại là cả về mặt và giọng nói đều nghiêm túc hai chữ.

"Đủ rồi!"

Phùng quý phi chỉ cảm thấy mình ôm đầu gối trong nháy mắt rút ra. Nàng một cái lão đảo suýt nữa té ngã trên đất, may mà hai tay chống đỡ được nhanh, nàng cuối cùng là không có ngã chỗ găm bùn, có thể song chường lại lập tức cần được sống đau. Nàng có chút bối rối mà nhìn xem mặt lạnh đứng dậy rồi đi mấy bước Hoàng đế, đang suy nghĩ chính mình có phải hay không quá mức mạo tiến, liền nghe đến một câu cực kỳ không nhin được lời nói.

"Người tới, Phùng quý phi bị bệnh, đưa nàng hồi trở lại bảo phúc điện tĩnh dưỡng!"

Phi tần tĩnh dưỡng ý nghĩa là cái gì, Phùng quý phi trong cung tốt xấu cũng đã ngây người vài chục năm, chỗ nào lại không biết? Trong lúc nhất thời, bối rối đã biến thành thất kinh, nàng vô ý thức bò dậy nghĩ hướng Hoàng đế bỏ nhào qua cầu tình, lại bị hai cái tay mặt lạnh lẽu nội thị kéo lại cánh tay. Mà càng làm cho nàng hoảng hốt chính là, Hoàng đế xem xét nàng liếc mắt, còn nói ra một cái khác câu càng đáng sợ.

"Quý phi phát là bị kinh phong, đề phòng nàng cắn được đầu lưỡi!"

Làm sao phòng ngừa người cắn được đầu lưỡi? Đáp án rất đơn giản, đương nhiên là hướng trong miệng nhét đồ vật. Còn nhét cái gì, dân gian khẩn cấp xử trí thời điểm có cái gì thuận tay liền dùng cái gì, có thể trong cung đương nhiên sẽ không như thế không giăng cứu. Hai cái nội thị đều là cực kỳ tinh kiện người, trước tiên nắm Phùng quý phi cằm, phòng ngừa người loạn khiêu loạn nhượng, theo sát lấy, một khối khăn lụa liền nhét đi vào.

Mà một sợi tơ khăn bên ngoài, một cái khác đầu thì dùng để ghim chặt Phùng quý phi răng môi, chờ làm xong này chút, hai người mới vừa lưu loát đem Phùng quý phi khung đi ra ngoài. Có thể hết lần này tới lần khác đúng vào lúc này, gian ngoài truyền đến trần năm lượng thanh âm

"Hoàng Thượng, Việt lão đại nhân tồ tôn đến."

Đang liệu mạng vật lộn Phùng quý phi đột nhiên sinh ra vẻ chờ mong. Nhớ kỹ Lý Dịch Minh ra ngoài chốn Việt Thiên Thu, chỉ cần nàng đưa con trai này thấy mình lúc này một màn này, lập tức bạo phát đi ra, như vậy, Hoàng đế làm sao đều phải bận tâm con độc nhất. .

Nàng dùng hết lực khí toàn thân chống cự hai cái nội thị lôi kéo, cũng không biết là cuối cùng nàng tuổi trẻ, lại là cung nữ xuất thân, khí lực quả thực không nhỏ, vẫn là Hoàng đế bởi vì đường nguyên nhân chưa từng thúc giục cái kia hai cái nội thị, mãi đến đám người tiến đến, nàng cũng chưa bị kéo đi.

Cứ việc nàng này tóc mai tán loạn, tóc tai bù xù bộ dáng hết sức dễ thấy, Việt lão thái gia lại phảng phất không nhìn thấy giống như, tự mình nhìn không chớp mắt tiến lên. Lần này, Việt Ảnh cùng trăm tranh cũng không có cùng hấn tiến đến, chỉ có trần năm lượng bồi tiếp, phía sau hấn thì là Việt Thiên Thu cùng Lý Dịch Minh.

Việt Thiên Thu cũng không có trước tiên phát hiện Phùng quý phi, ánh mắt của hấn tận chú ý Lý Dịch Minh cái kia gắt gao dắt lấy hấn thủ đoạn móng vuốt. Coi như hấn tại thứ N đã hạ quyết tâm, dự định không nề mặt mũi hất ra cái tay kia lúc, lúc này mới đột nhiên thoáng nhìn bên kia toa hai cái nội thị mang lấy nữ nhân.

Hấn phản ứng đầu tiên là nữ nhân này đáng đáp không tệ, rất xinh đẹp, đệ nhị phản ứng mới là. . . Nàng hung dữ trừng mắt ta làm gì?

Hấn là Phùng quý phi?

Mà không yên lòng Lý Dịch Minh lại căn bản là không có phát hiện đã gấp đến sắp nổi điên Phùng quý phi, chỉ lo nghĩ tâm sự của mình. Hấn mặc dù tuổi không lớn lắm, có thể trong cung loại địa phương này, một cách tự nhiên liền trưởng thành sớm, huống chi hấn rất sớm đã ngấm trộm nghe nói, chính mình không phải Phùng quý phi thân sinh. Cho nên, Việt Thiên Thu nói Âu Dương Thiết thụ sự kiện, hấn trong lòng bất tri bất giác lóe ra một cái ý niệm trong đầu.

Hấn tuy nói thỉnh thoảng có thể xuất cung, nhưng nào có cái gì cơ hội mời chào nhân thủ? Không phải là Phùng quý phi nhường người nhà mẹ đẻ mượn danh nghĩa của hấn, mời chào nhân thủ, sau đó xảy ra chuyện lại phải hấn gánh trách nhiệm?

Có thể là. . . Không, tám chín phần mười là như thế!

Đang lúc Lý Dịch Minh nghĩ đến tầm kia mập mập mặt đều có chút biến hình thời điểm, hấn đột nhiên phát giác được có người tại túm tay áo của mình. Lấy lại tinh thần hấn nhìn về phía Việt Thiên Thu, thấy Việt Thiên Thu đang lặng lẽ dùng ngón tay một cái hướng khác, hấn lập tức nhìn sang, lúc này mới run sợ phát hiện Phùng quý phi đang bị hai cái nội thị mang lấy, phát hiện ánh mắt của hấn sau lập tức liều mạng chết thẳng cẳng, phảng phất nghĩ nói với hấn cái gì.

Nếu như đổi lại lúc trước, hấn coi như trong lòng lăm lăm, cũng sẽ lập tức bỏ nhào qua cứu người. Có thể lúc này, tiểu mập mập lại bình sinh lần thứ nhất sinh ra mấy phần lưỡng lự.

Chương 135: Không, nguyên, ý!

? Hoàng cung bậc môn Cung Thần môn, một nhảy xuống ngựa Nghiêm Hủ cơ hồ không cần suy nghĩ liền trực tiếp đi đến hướng. Đông Dương trưởng công chúa kêu một tiếng nhưng căn bản không thấy Nghiêm Hủ đáp ứng, nàng không khỏi chịu chán nản. Mất thấy Hàn Dục bước nhanh đuổi theo Nghiêm Hủ, nàng cũng không thêm để ý chính mình cái này sủng ái đồ đệ tới cực điểm con trai, vịn Tang Từ tay chậm rãi tiến vào cung.

Dựa theo nàng tại Hoàng đế trong suy nghĩ địa vị, cùng với trưởng công chúa bên trong nhiều nhất thực ấp, nàng ra vào cung bên trong nguyên bản đều có khiếu đãi ngộ, có thể trừ phi trời đồng giá rét nóng bức, nếu không phần lớn tháng ngày, nàng thà rằng một đường đi bộ.

Lúc đầu này chỉ là vì cùng Việt lão thái gia bức bối, bởi vì lão gia hỏa kia kiên từ trong cung thừa khiếu đãi ngộ, nàng trong con tức giận cũng liền bỏ khiếu không cần. Dần dà, nàng đã cảm thấy, chậm như vậy ung dung đi một đoạn đường, cũng là thân nhẹ thể kiện, đầu óc cũng đặc biệt rõ ràng.

Liền như là giờ phút này, cùng Nghiêm Hủ gặp đến độ như thiếu như đốt so sánh, nàng nhưng như cũ đi lại thông dong. Thậm chí liền liền bên cạnh Tang Từ cũng không khỏi được hỏi: "Chuyện lớn như vậy, trưởng công chúa ngài thật có thể bình tâm tĩnh khí?"

"Bằng không thì làm sao bây giờ? Lòng đầy cảm phần nhường hoàng huynh đem khắp kinh thành rạp hát đều cho kê biên tài sản, những cái kia gánh hát tất cả đều bắt lại giết hay hoặc là cháy thả ra, sau đó đào sâu phía sau màn hắc thủ, một đất một nhóm lớn, giết một người đầu rơi?"

Đông Dương trưởng công chúa cười như không cười đánh một cái ngáp, khinh bỉ ra mắt nói: "Hoàng huynh những năm này chỉ như vậy một cái nhĩ từ bảo bối, khó tránh khỏi có người cho rằng đó là vậy ngược, đột nhiên đối mặt loại tình huống này, hần nổi trận lôi đình xúc động một lần lại chỗ khó tránh khỏi. Nhưng bọn hần làm sao biết, hoàng huynh này nhẫn nại công phu, căn nay đã lộ hòa thuận thanh tới cực điểm."

Nàng một mặt nói một mặt không nhanh không chậm đi lên phía trước, đi qua ngự uyển thời điểm còn có rồi rãnh nhìn qua bên trong cái kia muôn hồng nghìn tía, trong lòng vẫn còn có mấy câu cho dù tại Tang Từ trước mặt cũng không có nói ra.

Hoàng đế gặp qua Việt Thiên Thu mấy lần về sau, ở trước mặt mình cũng không nhìn được rất đối ân ao ước cái kia Việt lão đầu nuôi ra tốt cháu trai, bây giờ thừa dịp lần này kịch nam khả năng kích phát ra tới lời đồn đại, nói không chừng sẽ dùng cái gì yêu thiếu thân.

Đến mức trong triều những đại thần kia phản ứng? Ha ha, Hoàng đế một khi thật đùa nghịch lên lại đến, ai có thể đỡ nổi?

Làm Đông Dương trưởng công chúa cuối cùng đã tới không có gì làm môn lúc, nàng liền nghe đến bên trong truyền đến Nghiêm Hủ cái kia lớn tiếng rít gào.

"Cửu cửu, người nói đùa cái gì, không được, tuyệt đối không được! Ta không đồng ý!"

Cứ việc Đông Dương trưởng công chúa cảm thấy đối hoàng huynh của mình rất có lòng tin, nhưng lúc này Nghiêm Hủ như thế vừa hô, nàng cũng không nhìn được có chút không chắc. Có thể nàng cau mày bước vào không có gì làm môn, dần dần đã tiếp cận không có gì làm điện, nàng sau khi nghe được tục, về mặt không khỏi liền trở nên đặc sắc cực kỳ.

"Dựa vào cái gì Thiên Thu muốn cùng này tiểu mập mập kết vì huynh đệ? Bọn hần một không có huyết thống, hai không có giao tình, gặp mặt số lần hai cánh tay liền có thể đếm rõ ràng! Còn có, này tiểu mập mập nghĩ làm ca ca? Không có cửa đâu! Lại nói, cửu cửu người làm như vậy, ta đây cháu trai bày đi đến nơi nào? Để cho ta về sau làm sao đương thiên thu sự phụ?"

Đông Dương trưởng công chúa rốt cuộc hiểu rõ, trước đó liền mơ hồ có dự đoán, Hoàng đế huynh trưởng yêu thiếu thân, rốt cuộc đã đến.

Không có gì làm trong điện, Việt Thiên Thu vừa mới còn chưa kịp trả lời Hoàng đế cái kia cái đề nghị, Nghiêm Hủ liền vọt vào, còn như gà mái hộ chim non giống như ngăn tại hần đường trước, khiến cho hần thật to thở phào nhẹ nhõm. Đương nhiên, Nghiêm Hủ đi gấp, cũng không nghe thấy Hoàng đế kiến nghị, cho nên hần lập tức cho thuật lại một lần, sau đó đem này một vấn đề khó giải quyết ném cho Nghiêm Hủ đi xử lý.

Quả nhiên, chính hần đều còn chưa nói không muốn chứ, Nghiêm Hủ liền. . . Không, vui, ý!

Hoàng đế đối Nghiêm Hủ bướng bỉnh hiển nhiên cũng có chút buồn rầu. Sẽ nghiêm trị hủ vừa tiến đến bắt đầu, hần đã bị ngoại sinh phun ra gương mặt nước bọt. Hần dùng mắt ra hiệu Việt lão thái gia, hi vọng vị này tâm phúc lão thần có thể tới hát đệm một thoáng, có thể Việt lão thái gia vậy mà tựa hồ đang ngăn người, hần liếc nhìn đã vừa mới đối Nghiêm Hủ nũng nịu giả ngây thơ cái chiều số gì đều đã dùng qua con trai mập mập, không thể không ăn vạ.

"A hủ, người không thể cảm ý nghĩ của mình áp đặt tại Thiên Thu trên người! Coi như hần là người đồ đệ, chuyện của hần cũng được tự mình làm chủ."

Hoàng đế lần này dứt khoát bỏ đi được một cái càng chữ, cùng Việt lão thái gia cùng với Nghiêm Hủ một dạng xưng hô Thiên Thu, lập tức dùng hiền lành nhất ánh mắt nhìn về phía Nghiêm Hủ phía sau Việt Thiên Thu: "Thiên Thu, người chịu nhận đại lang làm ca ca sao?"

Việt Thiên Thu thầm mắng Hoàng đế thể mà đem bức này số một nan đề ném cho mình. Nhưng mà, lúc trước hần đem Nghiêm Hủ thả ở phía trước làm

bia đỡ đạn, chính mình cũng không có nhân rồi, một mực tại thừa cơ mình tư khổ tương ứng đối kẻ sách, giờ này khắc này, hần liền sẽ nghiêm trị hủ sau lưng vọt ra.

"Hoàng Thượng hảo ý, Thiên Thu rất cảm kích. Có người nói Thiên Thu chỉ là gia gia từ bên ngoài ôm trở về đến, ghi vào cha danh hạ con nuôi. Có người nói Thiên Thu chỉ là cha con riêng, gia gia không đành lòng huyết mạch lưu lạc tại ngoại mới ôm trở về tới nuôi. Ngược lại mặc kệ loại nào, Thiên Thu đều dựa vào gia gia, mới có thể vượt qua hiện tại cuộc sống như vậy."

Việt Thiên Thu không nói đáp ứng, cũng không nói không đáp ứng, trước tiên là nói về như thế một đồng lớn, đến mức Hoàng đế cũng tốt, tiểu mập mập cũng tốt, Nghiêm Hủ cũng tốt, vừa mới tiến tới Đông Dương trưởng công chúa cũng tốt, tất cả đều lấy ánh mắt đi xem Việt lão thái gia. Thấy vị này trong triều nổi danh lão hồ ly cũng có chút kinh ngạc, nhưng lập tức trên mặt liền lộ ra mấy phần ôn nhu, mỗi người cũng nhìn không được hăm dọa đôi mắt này tỏ tôn tình cảm.

"Nhưng Thiên Thu ý vào gia gia tại, kỳ thật rất biết gặp rắc rối. Thiên Thu mắng qua Khâu Sở An cùng Dư gia phụ tử, đỉnh qua triều đình Thượng Thư đại nhân, cho Dư Trạch Vân gài bẫy đe dọa trong nhà hần, còn ưa thích nói lời hay lừa gạt nữ hài nhi, a, đêm qua còn cầm lấy dao găm bức qua hai cái đại thúc cung cấp. Hoàng Thượng không lo lắng, anh Vương điện hạ cùng Thiên Thu thành huynh đệ, một phần vạn cũng bị Thiên Thu làm hư, bốn phía gây chuyện thị phi đâu?"

Cái này. . . Giống như có chút đạo lý. . .

Hoàng đế nghĩ đến Việt Thiên Thu bây giờ chỉ sợ là trong triều không ít cao quan môn nghiêm phòng tử thủ, hận đến nghiêng răng người, hần không khỏi có chút nhừ đầu. Việt Thiên Thu ý có Việt lão thái gia chỗ dựa, bốn phía gây chuyện thị phi, mà cái kia con trai mập mập trong cung chọc ai cũng không cần gấp, chỉ cần không chân chính khi dễ những cái kia Tân phi bản nhân, hần cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt, có thể một phần vạn chọc tới bên ngoài triều thần trên đầu. . .

Những cái kia vốn là không lớn chờ thấy vị hoàng tử này các triều thần chỉ sợ lập tức liền sẽ như là người được mùi tanh con ruồi!

Thấy Hoàng đế đã có chút lưỡng lự, Việt Thiên Thu biết điên cuồng từ đen, khuếch đại chính mình ngôi sao tai họa năng lực, này cuối cùng là có chút hiệu dụng.

Không từ hướng này lấy tay, hần chẳng lẽ còn có thể nói, Hoàng Thượng a, người muốn ta cùng anh tiểu mập kết trở thành huynh đệ, người khác sẽ cho rằng đây là càng che càng lộ, ngồi vững ta thân thể xác thực có vấn đề? Hay hoặc là nói, lão tử mới không cho người coi mải con trai đá mài dao? Lại hoặc là, lão tử không muốn cho gia gia cùng sự phụ tìm phiền phức, cho nên anh tiểu mập làm phiền người cách ta xa một chút?

Biết lúc này còn kém một bước mấu chốt nhất, hần liền lè mề lè mề, lấp bắp nói: "Lại nói, cha cho Thiên Thu mang hộ nói chuyện, nếu dám tin vào những cái kia ngôn ngữ, sau đó đi loạn tào cao nhảm, quay đầu hần liền náo một cái long trời lở đất!"

Việt lão thái gia cơ hồ mong muốn cất tiếng cười to. Nếu là lúc trước, đem Việt Tiểu Tứ dời ra ngoài làm bia đỡ đạn, đó là đương nhiên là si tâm vọng tưởng, nhưng hiện tại, cái kia con út là Bắc Yến phó sứ, là Bắc Yến bình An công chúa phò mã, là Bắc Yến nổi danh đại khấu. . . Hoàng đế cần phía bắc tinh báo, cần người tại Bắc Yến xâm nhập phía nam lúc ở phía sau phụ trách kiểm chế, cho nên, cùng Việt Tiểu Tứ đoạt con trai? Ha ha!

Nếu như nói, Việt Thiên Thu làm hư tiểu mập mập lo lắng đã đủ để cho Hoàng đế lại suy nghĩ thật kỹ, như vậy, Việt Tiểu Tứ xù lông, không thể nghi ngờ nhường Hoàng đế không thể không thu hồi cái này vô cùng thanh kỳ ý tưởng sâu xa.

Cho đến lúc này, vừa mới tiến đến còn không có cơ hội nói lời nói Đông Dương trưởng công chúa liền tăng tăng ho khan một tiếng. Nàng tiến lên đối Hoàng đế tùy tiện hành lễ, lúc này mới cười mím nói: "Hoàng huynh vừa mới kiến nghị, ta đều nghe được, Thiên Thu nói đến không thể nghi ngờ cũng hết sức có đạo lý. Mà lại hoàng huynh cũng không nên quên, bên ngoài này lời đồn đại là thế nào mới sẽ bị người truyền tới?"

Tiểu mập mập đối Hoàng đế trước đó cái kia cái đề nghị vốn là không vui vẻ, sợ đi đi đối Nghiêm Hủ quần quít chặt lấy, cái kia cũng là bởi vì nhìn Hoàng đế sắc mặt. Có thể trong lòng, hần chỉ cảm thấy muốn thêm một cái em kết nghĩa, thế nào sợ không phải giống nhau huyết thống, đó cũng là điểm đi vốn phải là chính mình độc chiếm súng ai.

Lúc này thấy Việt Thiên Thu vậy mà có thể không nhận như thế dụ hoặc, hần càng phát giác, đó là cái cùng mình chung đụng những cung nữ kia nội thị hoàn toàn khác biệt, tuyệt không thuận cột sắt treo lên trên hào bằng hữu.

Đông Dương trưởng công chúa này nói chuyện, hần liền nghĩ đến Việt Thiên Thu trước đó cũng đã nói lời tương tự, vội vàng hét lên: "Phụ hoàng, cô cô nói đúng, Thiên Thu trước đó kém chút bị người dụ dỗ, cái kia kịch nam cũng rõ ràng là hại hần, đây cũng là bởi vì nhi thân cùng hần quá thân cận quan hệ, phụ hoàng vẫn là giấu lại những biện pháp khác mới là!"

Nói đến đây, hần lại xem xét Việt Thiên Thu liếc mắt, khẽ cắn môi quyết định đem cái kia Âu Dương Thiết thụ sự tình cũng nói ra.

Quả nhiên, bị cái kia cái cọc không thể tương tượng bức lương làm nổ án một kích, Hoàng đế liền xong quên hết rồi vừa mới cái kia tươi mát thoát tục suy nghĩ. Đợi đến sẽ nghiêm trị hủ chỗ ấy đạt được xác thực chứng nhận, hần liền tức đến nổi phẫn nộ nói: "Đây quả thực là chưa từng nghe thấy!"

Vừa mới vẫn luôn tại giả câm, đến lúc này, Việt lão thái gia rốt cục phá vỡ yên lặng, chấp tay nói ra: "Hoàng Thượng, Thiên Thu sự tình, thần hội liên lạc khuyển tử, khiến cho hần tự mình tự viết một phong, cho Thiên Thu nghiệm minh chính bản thân. Vốn chính là con của hần, hần dám không nhận? Đến mức người khác tin hay không, ha ha, muốn tin hay không! Thần cháu trai, thế nào cho người ngoài dài dòng?"

"Đến mức Âu Dương Thiết thụ một án, không cần che giấu, dứt khoát náo lớn hơn một chút. Thần kiến nghị, không ngại tới vốc trò vui tiến hành, nhường

Đồng Dương trưởng công chúa liền vỗ tay bảo hay, chợt liền liếc như trút được gánh nặng. Nghiêm Hủ liếc mắt: "Thừa dịp người khác rồi ren việc này thời điểm, hoàng huynh liền can cường độc đoán một lần, đem Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông sự tình một hơi chứng thực xuống tới. Nếu quả thật có người dám phẫn nhiên bỏ gánh, phía dưới có rất nhiều người vừa vặn lấp bỏ vào, mà lại ta này chen lẫn trong túi, vừa vặn còn có rất nhiều người mới chịu tiền cừ."

Làm hoàng đế con trai em kết nghĩa có cái cái rằm chỗ tốt?

Thật muốn vừa mới vui vô cùng đáp ứng, liền Đông Dương trưởng công chúa đều muốn xem nhẹ hấn tham mộ phú quý. Chỗ nào giống bây giờ, hấn này cao lớn hình ảnh lập tức dựng lên!

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Thế là, xa xa dân tai hại vì lão hồ ly phía sau, Việt Thiên Thu vin Nghiêm Hủ đầu, liềm nhỏ giọng bát quái nói: "Sư phụ, trưởng công chúa giống như thất

sớm chính là một người mang theo người, người lại trốn đi nhiều năm như vậy, trường công chúa vì cái gì không có cân nhắc qua tái giá? Coi như không còn gà, tìm trai lơ cũng không khó a?"

Nếu là đổi thành khác con trai, bị người hỏi như vậy mẫu thân tìm bổ dưỡng hay hoặc là tình nhân vấn đề, phản ứng đầu tiên liền là đem Việt Thiên Thu cho đánh chết, có thể Nghiêm Hù lại sâu sâu thở dài một hơi, trong lòng hơi ưu tư nói: "Tại sao không có? Ta lúc đầu để sớm ra ngoài xông xáo xông xáo, cho mẹ đẻ cử qua thật nhiều người, đệ nhất nhân tuyển liền là gia gia người. Kết quả. . ."

Việt Thiên Thu nháy nháy mắt thử dò xét nói: "Kết quả người bị nàng đánh một trận?"

Nghiêm Hù không có lên tiếng âm thanh, Việt Thiên Thu coi như chấp nhận. Muốn nói võ nghệ cao cường Nghiêm Hù làm sao lại bị đánh, đó căn bản không cần nghĩ tượng, đừng đề cập làm con trai không dám cùng mẹ động thủ, liền Đông Dương trưởng công chúa như thế nữ cường nhân, dưới tay ngoại trừ Tang Tử, hội không có mười cái 8 cao thủ tại? Nếu không, lúc trước liền sẽ không khoe khoang rằng đem Tô Thập Thất chế tạo thành có thể so sánh Nghiêm Hù còn mạnh hơn nữ cao thủ!

Lúc này, hẳn nhớ tới trước đó Tô Thập Thất bồi tiếp Nghiêm Hù hồi trở lại phủ trưởng công chúa, vội vàng lại hỏi: "Đúng rồi, sư phụ trước đó cùng Tô đi một khối trở về, trưởng công chúa không chút dạng a?"

"Không chút dạng. . . Mới là lạ!" Nghiêm Hù hận đến nghiêng rằng, "Cũng bởi vì hôm qua ta nói một câu không cùng bọn hán này chút lực đực với nhau, người lừa ta gạt gia hỏa làm bạn, ta hôm nay trở về liền bị mẹ ta một châu tốt tổn hại, Tô cô nương cầu tình hai câu, kết quả bị mẹ ta xúi giục hai câu, không biết làm sao lại phát nổ, thế mà cùng ta đánh một trận!"

Nói đến đây một trận đổ sức, Nghiêm Hù lại có chút hưng phấn lên: "Ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, nàng tại mẹ ta bên kia gây người không bao lâu, kiếm thuật đúng là so lúc trước tinh tiến một đoạn dài, chỉ tiếc, vẫn là không làm gì được ta!"

Phát hiện Đông Dương trưởng công chúa thế mà thật tại quán triệt con dâu bồi dưỡng kế hoạch, mà Nghiêm Hù lại còn có công phu đắc ý, Việt Thiên Thu không khỏi âm thầm vì hân hạnh. Đến ngày khác Tô Thập Thất thật đánh thắng được Nghiêm Hù, đoán chừng Đông Dương trưởng công chúa thu lưới hành động cũng liền không sai biệt lắm. Đương nhiên, trước đó, hẳn cùng Đông Dương trưởng công chúa còn có khuyên Nghiêm Hù về nhà một năm ước hẹn. . .

Cứ việc hôm nay gặp phải chính là một kiện khá là nghiêm trọng việc lớn, có thể Việt Thiên Thu đi theo Việt lão thái gia vào cung lúc liền có thể ở trên xe ngựa ngủ, tự nhiên là bởi vì hẳn thực chất bên trong liền cho rằng lưng tựa gia gia không cần sầu, đồng thời đối Hoàng đế rất có chút lòng tin —— mặc dù hẳn cùng vị này chỉ tôn tông cộng cũng liền chỉ gặp qua ba lần, hôm nay liền là lần thứ ba, có thể cũng không trở ngại hẳn lần lượt quét mới đối Hoàng đế đánh giá.

Đây là một vị giỏi về ân nhân, làm người đối lập so sánh ôn hòa, tri nhân thiện nhậm. . . Trọng yếu nhất chính là ý tưởng sâu xa thanh kỳ quân vương!

Nghiêm Hù là theo chân mẫu thân theo Cùng Thần môn tới, Việt Thiên Thu là theo chân gia gia theo Đông Hoa Môn tới. Nhưng đến trong hoàng cung đông tây nam bắc hai đầu đại đạo ngã tư đường lúc, Đông Dương trưởng công chúa thấy con trai cười làm lành nhìn xem chính mình, rõ ràng là không vút được bảo bối đồ đệ, cho dù nàng đã tiếp nhận sự thật này, cũng không nhịn được âm thầm ghen ghét.

"Thiên Thu, lần này sóng gió việc quan hệ thân thể của người, người trong nhà đoán chừng có tốt làm khổ, cùng sư phụ người đi trưởng công chúa chỗ ấy ở vài ngày. Lạc Hà ba cái kia nhà đầu, còn có An Nhân Thanh Từ Hạo Vương Nhất Đình tăng thêm người mấy cái kia người hầu, quay đầu ta để cho người ta đóng gói cho người tất cả đều đưa đi." Việt lão thái gia nói đến đây, cười nịnh đối Đông Dương trưởng công chúa khẽ vuốt cằm nói, "Trưởng công chúa liền vất vả mấy ngày."

Đông Dương trưởng công chúa chỉ cảm thấy nhân tình sáng lên, dù cho từng vô số lần cắn răng mắng qua Việt lão thái gia hại người, nhưng bây giờ, nàng nhưng lại không thể không nhận nhân tình này. Nhất là làm Việt Thiên Thu đầu tiên là nhượng mảy lên thở dài, lập tức liền bắt đầu cao hứng bùng bùng hỏi Nghiêm Hù phủ trưởng công chúa có gì vui địa phương, thành công đem do do dự dự Nghiêm Hù cho lờ lờ lại chính đạo bên trên, nàng liền càng thêm cao hứng lên.

"Gia gia!" Mắt thấy Việt lão thái gia muốn một mình hướng Đông Hoa Môn đi, Việt Thiên Thu đột nhiên ngoắc kêu một tiếng, chờ đến Nghiêm Hù thả hẳn xuống đất, hẳn liền vụt vụt tiến lên, lập tức chăm chú ôm lấy Việt lão thái gia, lúc này mới nghiêm trang nói, "Ta chẳng mấy chốc sẽ đi về nhà, sẽ không đề cho gia gia người ở nhà tịch mịch!"

"Là thuộc người biết nói chuyện! Nhớ kỹ, đến lúc đó phải nghe lời, ít tình nghịch!"

Việt lão thái gia vuốt nhẹ một thoáng tiểu tôn tử đầu, lúc này mới quay người rời đi. Đối vừa mới Việt Thiên Thu tại không có gì làm trong điện biểu hiện, hẳn đương nhiên không thể lại hài lòng. Đổi thành trong nhà bất kỳ một cái nào hài tử, nghe được có thể cùng đương triều Anh Vương kết trở thành huynh đệ, không nói lập tức đáp ứng, cũng sẽ tìm đập thỉnh thỉnh, nào giống Việt Thiên Thu như thế thể thể mà còn bày sự thật giảng đạo lý, cố đạt được cùng tiểu mập mập giữ một khoảng cách?

Khi thấy chính mình công chúa mẹ con hai người theo Cùng Thần môn đi ra, Nghiêm Hù trên cổ còn cười cái Việt Thiên Thu, chờ về sau Đông Dương trưởng công chúa những tùy tùng kia không khỏi cùng nhau ngăn ngại. Cứ việc màn kịch của hôm nay là vừa bắt đầu diễn liền lập tức dẫn tới vô đức ti toàn thành xuất động, lời đồn đại tựa hồ còn chưa kịp truyền bá, có thể cửa cung loại này ra vào tất cả đều là quyền quý địa phương tin tức nhanh nhất, cho nên bọn hán đã sớm đều biết.

Mà Nghiêm Hù đầu thêm người khác nghĩ như thế nào, chuyện đương nhiên đem Việt Thiên Thu đặt ở chính mình lập tức, lập tức liền đối Đông Dương trưởng công chúa nói ra: "Mẹ, ta mang theo Thiên Thu về nhà trước đi, khiến cho hán chọn cái địa phương ở, đi trước một bước!"

"Người thì tính là cái gì? Trên đường đi ta đã nhẫn đủ rồi, đến nơi này còn muốn đổi ta khoa tay múa chân? Ta nhỏ vào! Cút về nói cho nhân lũ, hần muốn làm gì nhường chính hần đi, lão tử liền là cái già vờ già vịt phó sứ, mặc kệ chuyện của hần. Có công lao đều là của hần, có không oan ức cũng đừng hòng nhường lão tử cho hần khiêng!"

Nói xong lời này, Việt Tiểu Tứ liền nhấc lên người sau lưng, đem người trực tiếp ngã ở trong sân. Mắt thấy này động tĩnh khổng lồ rất nhanh đưa tới cửa viện người thò đầu ra nhìn, giây lát liền cứu được người chạy về đi báo tin, hần lúc này mới đem môn phanh đóng lại, lại rơi xuống then cửa.

Hần tí mỉ kiểm tra cửa chính cùng các nơi cửa sổ ô vuông, sau cùng thỏa mãn phát hiện, Đại Ngô chuyên môn tiếp đãi Bắc Yến sứ giả nước thư chỗ vẫn là vô cùng tỉ mỉ.

Trừ phi những tên kia mong muốn dùng riu đánh vỡ cửa sổ, hay hoặc là hóa công, nếu không thời gian ngắn mơ tưởng bắt hần như thế nào!

Một hồi lâu đằng sau, làm cách cửa sổ nhìn thấy nhân lũ mang theo một đám người khí thế hung hăng vọt vào sân nhỏ, Việt Tiểu Tứ quyết định thật nhanh, cách cửa sổ dùng cứng rắn Hán ngữ lớn tiếng hét lên: "Người tới đâu, Bắc Yến chính sứ muốn mưu hại phó sứ á!"

Nhân lũ chạy tới tìm Việt Tiểu Tứ tính sổ sách, là bởi vì nghe nhầm đồn bậy, Việt Tiểu Tứ cái kia phiên lời truyền đến cuối cùng đã biến thành muốn nhân lũ tẩy sạch sẽ cỏ chớ lấy, có thể nghe tới Việt Tiểu Tứ tiếng rống to này lúc, hần mới vừa lập tức giật mình tỉnh lại.

Cái này ngu dốt mềm yếu gia hóa không có gì quan trọng, nhưng nếu là nhường người nước Ngô biết, Bắc Yến sứ đoàn vậy mà náo loạn tranh chấp nội bộ, cái kia chính là thiên đại bê bối, ngày sau về nước hần cũng tất nhiên sẽ mất đi Hoàng đế vui lòng!

Nghĩ tới đây, hần không khỏi bước nhanh vọt tới phòng trước, lệ quát một tiếng nói: "Im miệng!"

"Người để cho ta im miệng ta liền im miệng? Ta kính người mới gọi người một tiếng tỷ phu, người làm người là ai rồi?"

Trong phòng cái kia rõ ràng mang theo vài phần men say thanh âm truyền ra, chẳng những không có im miệng, ngược lại còn càng lúc càng lớn: "Trên đường ta cũng không cùng người so đo, hiện tại người một cái tôi tớ đều chạy đến nơi này của ta đến kêu đi hét, ta nhỏ vào!"

Nhân lũ thầm nghĩ không tốt, nhưng làm hần một cước tăng tăng đá vào trên cửa lúc, lại chỉ cảm thấy tựa như đá phải một khối tấm sắt. Mà lúc này, bên trong người giọng lập tức trở nên vừa mới càng thêm lớn.

"Người tới đâu, ta muốn đổi phòng ờ! Ta muốn độc môn độc viện, ta rốt cuộc chịu không được này chút kiêu hoành gia hóa! Người tới thế nào "

Theo này tuyệt đối sẽ không bị người coi nhẹ thanh âm, nhân lũ nghe được gian ngoài trong sứ đoàn người trợn trợn rồi loạn, rõ ràng là người nước Ngô đã khai thác biện pháp tương ứng, hần rốt cục không thể không quát khê nói: "Đủ rồi, người đến cùng muốn như thế nào? Người không phải là dự định ở lại đây Ngô quốc rốt cuộc không trở về? Người liền không sợ Hoàng đế bệ hạ thu thập người!"

"Hừ, ngược lại ta cũng không phải người, không quan tâm những cái kia hư danh cùng quyền lực. Từ hôm nay muốn bắt đầu, chúng ta các quan các, người rốt cuộc đừng tới tìm ta, nếu không người nên biết, ta một cuồng hống ồn ào ra ngoài người là ai, người liền cái gì cũng đừng nghĩ làm!"

Cho dù nhân lũ sắc mặt tái xanh, sát ý cao rực, lại cũng không cách nào tại trước mắt tình huống này bên dưới đối bên trong cái kia tên ghê tởm như thế nào. Bởi vậy, hần đành phải tức giận lưu lại một câu tùy người, tiếp theo quay đầu bước đi. Hần đều mang theo đầu, những người khác tự nhiên cũng dón dập rút đi. Cho đến lúc này, trước đó một mực không có động tĩnh hai bên trong phòng, như cũ không ai đi ra.

Trợn vện lại qua một hồi lâu, nghe hồi mà đến nước thư chỗ quan viên mang theo mấy cái tùy tùng rốt cục tiến vào sân nhỏ. Việt Tiểu Tứ cách cửa sổ thấy rõ ràng đối phương trang phục, lúc này mới mở ra cửa chính, gọn gàng dứt khoát làm rõ ý đồ của mình.

"Ta thực sự chịu không được mấy cái này thô lỗ gia hóa, ta yêu cầu đổi phòng con, ta cùng tùy tùng của ta đơn độc ở, không cùng bọn hần ở cùng một chỗ. Từ hôm nay trở đi, chỉ cần chính sứ nhân lũ xuất hiện thời điểm, ta liền không ra sân!"

Này một chuỗi lời nói được cái kia vốn là muốn hưng sư vấn tội nước thư chỗ chủ quan tóc thẳng cứ thế, mãi đến phía sau có người thọc, hần lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh giống như lấy lại tinh thần, lập tức giờ giọng nói: "Phó sứ đại nhân an tâm chớ vội, trước mắt đã sắp đêm xuống, hạ quan cái này bẩm báo lên trên, sáng sớm ngày mai cho ngài đẳng đổi phòng con như thế nào?"

"Tốt, vậy liền nghe người!" Việt Tiểu Tứ rốt cục không còn náo , chờ đoàn người này rời đi, hần mới vừa đứng tại cửa ra vào tức giận gọi nói, " người đâu, toàn đều chết sạch? Ra chuyện lớn như vậy cũng không ra nhìn một chút, ta nuôi dưỡng người nhóm tất cả đều là trắng nuôi sao?"

Theo tiếng hét này, hai bên trong phòng lúc này mới tất tiếng xột xoạt tốt có động tĩnh. Rất nhanh, năm sáu người lẻ lẻ mà đi ra, từng cái chui vào hần nhà chính. Theo cửa chính lần nữa rơi khóa, vừa mới này chút sợ đầu sợ đuôi hần từ từng cái thẳng sống lưng, bên trong một cái càng là đuôi lưng một cái nói: "Con nhỏ, người này công phu nhẫn nại thật tốt, thế mà cho tới hôm nay mới phát tác."

"Nói nhảm, không nói với các người sao, trước đó không phải lúc! Lại nói, không phải liền là giả bộ vô dụng à, cái kia nhất cực kỳ đơn giản."

Trong miệng nói như vậy, Việt Tiểu Tứ lại nhẹ nhàng vỗ vỗ bàn tay nói: "Ta đã liên lạc với người, ngày mai dời địa phương, chúng ta cũng không cần lo lắng nhân lũ đám người kia. Chuyện chúng ta muốn làm rất đơn giản, căn cứ vô đức ti tình báo làm phân tích, đem Bắc Yến thăm cái kia người một đường tìm ra, ta tin tưởng các người ai cũng không muốn quốc gia của mình nhiều một giúp chúng ta dạng này người a?"

"Người khi còn bé cái gì thể chất? Thiên Thu hiện tại cái gì thể chất? Tắm thuốc ý tứ là một người một phương, người lúc trước cùng Thiên Thu lúc này chênh lệch cực lớn, sao có thể tùy tiện dùng một dạng phương thuốc? Người không sợ cái hồ người đồ đệ à!"

Nếu như là chuyện khác, Nghiêm Hủ sẽ còn bướng bỉnh một thoáng, có thể việc quan hệ bảo bối đồ đệ tiền đồ, hẳn lập tức biết nghe lời phải, cảm Tô Thập Thất bắt mạch đằng sau mở ra tắm thuốc sử dụng được liệu danh sách liền đi một lần nữa bốc thuốc.

Mà Nghiêm Hủ vừa đi, Việt Thiên Thu còn mặt khác đạt được một cái thu hoạch ngoài ý liệu ---- -- -- bộ thổ nạp hành khí pháp.

"Yên tâm, đây không phải hồi xuân xem độc môn tuyệt học, sự phụ ta huynh trưởng năm đó là đạo sĩ, này là chính hãn dưỡng sinh biện pháp, cho nên sự phụ ta nhìn ta hồi nhỏ người yếu liền truyền cho ta, không có cảm tiết ta truyền cho người ngoài. Người khi đó giúp ta theo Dư gia trong tay lửa đối đến cái kia 600 nẫu đất, ta còn không có cảm ơn người, cái này trước tiên làm là một phần tạ lễ tốt!"

Tô Thập Thất đối gặp tai bay vạ gió Việt Thiên Thu hết sức đồng tình, lúc này dạy xong, nâng án lấy Việt Thiên Thu bả vai, thỗ thức không thôi nói: "Người yên tâm, người rất nhanh liền có thể về nhà."

Việt Thiên Thu rất muốn nói, Việt lão thái gia đem hãn đuổi đến phủ trưởng công chúa đến, bất quá là vì cho Nghiêm Hủ về nhà sáng tạo cơ hội, cho các người hai sáng tạo cơ hội, ta căn bản cũng không phải là cái gì có nhà nhưng không thể trở về kẻ đáng thương.

Có thể Tô Thập Thất nếu nghĩ như vậy, vậy thì có cái gì không tốt đâu?

Hắn không thiếu được quấy rầy đòi hỏi ý kiến hỏi mình có thể hay không sớm một chút bắt đầu chính thức luyện võ, nói thí dụ như, lúc nào có thể cầm một thanh tiêu hạo mạch đao đùa nghịch một đùa nghịch. Mặc dù thời đại này phần lớn thể gia công tử nhiều lắm là đeo thanh kiếm, thường ngày đánh nhau dùng mạch đao, phong cách vẽ thực sự vi diệu, có thể từ khi nhìn Nghiêm Hủ cùng đồ trắng lâu cái kia một cầm, hãn đột nhiên cảm thấy loại này lộn xộn gió cũng không tệ.

Kết quả, vị này xúc động lại rất nghiêm túc Tô đi , chờ đến Nghiêm Hủ trở về, thật đi nghiên cứu thảo luận khả thi phương án!

Thế là, Việt Thiên Thu tu thân dưỡng tính, tại phủ trưởng công chúa bên trong mấy ngày nay ngoại trừ đọc sách luyện võ, khi nhàn hạ về sau tất cả đều dùng để suy nghĩ như thế nào tác hợp sự phụ cùng chuẩn sư nương. Mà Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất cũng đều không có đi ra ngoài, Đông Dương trưởng công chúa lại đem cùng bọn hãn người tất cả đều lưu tại trong phủ tạm thời không cho phép ra ngoài. Cái này, gian ngoài cái kia xôn xao sóng gió, liền xem như cùng bọn hãn toàn cũng bị mất quan hệ.

Thế là, bách quan phục khuyết yêu cầu Hoàng đế nghiêm tra cái kia vừa ra cảnh vàng nhớ trăng diện, bọn hãn không có nhìn thấy.

Hoàng đế tại điện Đại Khánh bên trên nổi trận lôi đình một màn, bọn hãn không có nhìn thấy.

Việt lão thái gia cầm lấy Việt Tiểu Tử tự tay viết thư làm cũi đằng sau ngã tại Binh bộ Thượng thư là rộng Hán trên mặt, khẩu chiến quần hùng một màn, bọn hãn vẫn là không có nhìn thấy.

Đương nhiên, bọn hãn liền càng thêm không biết, Hoàng đế tuyên bố nhường Anh Vương Lý Dịch Minh cùng Việt Thiên Thu hợp thăm Âu Dương Thiết thụ, tra rõ ràng Bạch gia bức lương làm nô bản án, lúc đó cả triều văn võ cái kia là như thế nào cơ hồ rơi xuống một chỗ trông mất trăng diện.

Trước sau như một tính cách ôn hòa đến có chút yếu thế Hoàng đế, lần này đột nhiên trước đó chưa từng có cường ngạnh, vô số người dự liệu được. Nhưng bọn hãn không nghĩ tới, Hoàng đế cường ngạnh không là hướng về phía cái kia đột nhiên trình diễn cảnh vàng nhớ, không là hướng về phía rõ ràng liền là trò vui bên trong nhân vật chính, chỉ bất quá giới tính sửa lại một thoáng Việt Thiên Thu, càng không phải là hướng về phía thu dưỡng Việt Thiên Thu Việt lão thái gia, mà là quan tâm như thế một cộc vự án nhỏ.

Hơn nữa còn chơi xấu quả thực là đem này vụ án giao cho hai cái cộng lại đều bất mãn bé trai mười lăm tuổi con đi thăm!

Một ngày này, làm Việt Thiên Thu tại Tô Thập Thất trước mặt đem Nghiêm Hủ dạy hãn Ngũ cảm hí hoàn hoàn chỉnh chỉnh luyện một lần đằng sau, đạt được đồ ập xuống một hồi lâu răn dạy, cái gì động không làm được vị, không ăn khớp, không đúng tiêu chuẩn, dưỡng sinh hiệu quả không đủ. . . Kết quả, chính hãn còn không có sinh khí, Nghiêm Hủ trước hết tức giận.

Hắn hiển nhiên Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất theo dạy như thế nào đồ đệ, đến làm người sư trưởng chức trách, lại đến lựa chọn loại nào võ nghệ làm cơ sở. . . Triển khai kịch liệt vô cùng biện luận, đến cuối cùng dứt khoát lại đánh nhau, hãn dứt khoát lạng lẽ chạy ra khỏi phòng.

Hắn vốn định chạy đến công trong giải sầu một chút, có thể mới ra cửa sân còn đi không bao xa, cũng chỉ thấy một cái tròn vo bóng người khề vấp khề vấp hướng phía bên mình chạy tới, không khỏi giật nảy mình, tranh thủ thời gian tiến ra đón, đem ngón tay đặt ở trên môi thở dài một tiếng.

Tiểu mập mập không rõ ràng cho lắm, có thể Việt Thiên Thu nếu đất lấy hãn hướng phía trước, hãn cũng liền quyết định rộng lượng tha thứ đối phương bất kính, chỉ bất quá lẽ ra chuẩn bị muốn nói lời, hãn một cách tự nhiên liền thừa nước đục thả câu.

Nhưng mà, Việt Thiên Thu biết rõ Lý Dịch Minh có thể bước vào này phủ trưởng công chúa, đã nói lên Đông Dương trưởng công chúa đối nó tới chơi thái độ, hãn mới không nóng nảy. Mấy đêm người kéo đến một chỗ trong đình, hãn hết sức không khách khí chọn trước cái cái bóng chỗ ngồi.

"Anh tiểu mập, người là vì Âu Dương Thiết thụ bản án tới?"

Lý Dịch Minh đối Việt Thiên Thu loại này bất hủ không làm Hoàng tộc thái độ đã thành thói quen, lúc này đang định ngồi xuống, đột nhiên nghe được một câu như vậy, hần nhất thời hai mắt trừng trừng: "Làm sao ngươi biết?"

Việt Thiên Thu cười ha ha, thần thần bí bí nói: "Đương nhiên là biết trước lớn Dự Ngôn Thuật. . . Lừa gạt ngươi! Ta đương nhiên không biết, nhưng ta có thể lừa ngươi à!"

Phát hiện lại bị Việt Thiên Thu lừa, tiểu mập mập liền chịu chán nản. Nhưng mà, điểm ấy lừa nhỏ khí cùng ngày mai phải đối mặt đại giá thể so ra, hần vẫn là quyết định trước bỏ qua vấn đề mặt mũi, học thánh nhân nói đến như thế không ngại học hỏi kẻ dưới.

"Thiên Thu, phụ hoàng đã hạ chỉ, để cho chúng ta hai ra mặt đi thăm cái kia Âu Dương Thiết thụ, liền vào ngày mai." Hần không có chú ý tới Việt Thiên Thu trên mặt rất trấn định, mí mắt lại là kịch liệt nháy một cái, tiếp tục tổ lên khổ đến, "Bởi vì hướng lên trên đám quan chức cả đám đều mãnh liệt phản đối, phụ hoàng tuy nói không thể thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, nhưng cuối cùng lại đáp ứng, để bọn hần đều đi dự thỉnh."

"Bọn hần? Đều có ai?" Việt Thiên Thu tuy nói thật muốn làm lớn làm pháp quan, cũng rất không hy vọng nhiều hơn một đồng lão đại nhân bồi thẩm thành viên, lúc này không khỏi thẫn thờ lại bị gia gia hốt. Có thể đối mặt đã hiển nhiên có chút chột dạ khiếp đảm anh tiểu mập, hần vẫn là biểu hiện được không sợ hãi.

"Chính sự đường Tể tướng ba cái đều đi, lục bộ còn thư bao quát gia gia ngươi đều đi, còn có mặt khác tự khanh cùng thị lang cấp một, còn có ta cái kia cữu cữu, tổng cộng có chừng hai ba mươi cái." Tiểu mập mập xoay ra ngón tay đếm đếm, lập tức về mặt cầu xin nói, "Ta tới tìm ngươi trước đó hỏi phụ hoàng kia mà, thẩm án tử nên làm sao thẩm, kết quả. . ."

Việt Thiên Thu không khỏi sinh ra một tia dự cảm vô cùng không tốt: "Ngươi phụ hoàng nói thế nào?"

"Phụ hoàng nói, hần không có thẩm qua, cho nên không biết."

Việt Thiên Thu đơn giản muốn nói ngạo tào —— nhưng Hoàng đế ngự thẩm loại sự tình này đúng là tại trong hiện thực hầu như không tồn tại, nghiêm ngặt trên ý nghĩa tới nói Hoàng đế lão bá xác thực còn liền không có nói sai!

Lý Dịch Minh ừ ừ cúi đầu nói ra câu nói này, lập tức lại mặt mũi tràn đầy mong đợi nhìn xem Việt Thiên Thu, "Phụ hoàng còn nói, nếu là chúng ta cùng một chỗ, ta đây hần là tới hỏi ngươi. Dù sao, gia gia ngươi tổng hần là dặn dò qua ngươi."

"Dặn dò cái rắm!" Việt Thiên Thu nhin không được phát nổ nói tục, "Nếu không phải ngươi qua đây, ta liền ngày mai muốn đi thẩm án tử cũng không biết!"

Gia gia cùng trưởng công chúa đến cùng tại đảo cái quỷ gì, đem hai người bọn họ tiểu hài tử đẩy đi ra, nhưng lại không cho chút ít tịch thu, liền nhắc nhở dự thi đều không có, đây là để bọn hần đi mất mặt sao? Trên công đường, hần cũng không thể lần nữa cầm lấy dao găm đi bức cung à?

Tiểu mập mập không nghĩ tới Việt Thiên Thu cũng gấp cái gì đều không thể giúp, lần này liền triệt để sứt. Hần thấy, Việt Thiên Thu mặt không sao, nhưng hần làm Hoàng đế con một, nếu là tại loại trường hợp này phía dưới tiến thoái mất theo, sau đó lan truyền ra ngoài, vậy hần còn có thể làm bên trên Thái Tử sao? Nghĩ đến chính mình ngày hôm trước cách môn thẩm viếng Phùng quý phi lúc, năng đối với mình cái kia oán hận ánh mắt, hần không khỏi sợ run cả người.

Nếu như không có Phùng quý phi che chở, lại ném đi phụ hoàng sủng ái, hần còn có thể có cái gì dựa?

"Anh tiểu mập."

Đúng vào lúc này, tiểu mập mập nghe được Việt Thiên Thu thanh âm. Hần vội vàng ngừng đầu, mang theo vài phần khó nói lên lời hi vọng.

Cứ việc Việt Thiên Thu cho tới bây giờ liền không cảm thấy tiểu mập mập có thể làm tốt Thái Tử, tốt Hoàng đế, có thể này hồ cha số mệnh lão đem chính mình cùng hần buộc chung một chỗ, hần dù cho lại không nại, cũng không thể không kiên trì bên trên.

Đối mặt tiểu mập mập vậy liền nhờ vào ngươi ánh mắt, hần liền trầm giọng nói ra: "Nếu là gia gia có cái gì nhắc nhở, đến mai cái ta sẽ nói cho ngươi biết. Nếu là không có. . . Như thế, nếu như ngươi tin được ta, ngày mai ngươi nhìn ta điệu bộ."

Thấy tiểu mập mập có chút mộng, hần liền dùng tay phải xoa tay một cái 8, lập tức hung tợn nói: "Chỉ cần ta đánh này thủ thế, ngươi liền đập cho ta kinh đường mộc, hung hăng nện, khí lực phải lớn, khí thế muốn đủ, nhưng lời gì cũng không cần nói. Có lúc không biết làm sao bây giờ, ngươi liền đem trên bàn chén trà ném ra bên ngoài, nhớ kỹ, muốn đứng lên chộp ném, sau đó hung tợn trừng những cái kia lão đại nhân."

"Thua ngươi cũng không thể thua trận, biết hay không?"

Cứ việc Việt Thiên Thu nói đến thật sự là mơ hồ, có thể Lý Dịch Minh lúc này là chết chìm người, chỉ cần một cọng cỏ cứu mạng hần đều hội bắt. Nghĩ đến trước đó tại mây mờ trời thấy Việt Thiên Thu tại Ngô Nhân Nguyên trước mặt đều có thể không thua trận, Việt Tú Nhất cũng nói Việt Thiên Thu hết sức có thể chịu, hần liền hít một hơi thật sâu, quyết định ngựa chết chừa như ngựa sống.

"Tốt, ta nghe ngươi!"

Hai người ai đều không có chú ý tới, một bên cao cao trên tường rào, Việt Ảnh đang lẳng lặng đứng lẳng lẳng, chờ hai người ước định đằng sau, hần phương mới nở một nụ cười, lập tức nhẹ nhàng khuất chân đập một cái, nhẹ lướt đi.

Chờ đến ra cửa lên xe ngựa, thấy Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất thật đúng là lên ngựa chen lẫn xe mà đi, phía sau còn có một đội uy vũ hùng tráng hộ vệ. Việt Thiên Thu nhìn không được dùng tay nâng trán, nghĩ thầm gia gia cùng trưởng công chúa cùng tới này loại không hề có tác dụng tao thế, còn

không bằng tới điểm thực tế.

Nếu còn có rất dài một đoạn đường muốn đi, trước mắt cũng không có nhiều bối rối, hẳn liền không nhận được đánh giá thùng xe.

Đây là Đông Dương trường công chúa hữu nghị tài trợ xe ngựa, hẳn còn là lần đầu tiên ngồi, lại không bằng chính mình xe ngựa tới quen thuộc. Bởi vậy trong lúc rảnh rỗi, hẳn dứt khoát đồng gỗ gõ tây đánh một chút, muốn nhìn một chút có cái gì ngăn kéo hay hoặc là hốc tối, có thể hay không tìm ra điểm bảo bối.

Như thế đào cổ một hồi, hẳn thật đúng là tại chỗ ngồi dưới đáy kéo ra một cái đảo tám. Khi hẳn tràn đầy phấn khởi đem bàn tay sau khi đi vào, lại lấy ra một xấp trang giấy.

Hẳn có chút kinh ngạc, đem này một xấp vuông vức lớn chừng bàn tay trang giấy cầm trên tay tùy tiện mở ra, về mặt liền đen.

Này không phải liền là hẳn tha thiết ước mơ tài liệu sao? Đại khái sợ hẳn không biết, còn cần đều là tận lực để hiểu chữ.

Có thể thứ này coi như không phải chủ động đưa đến tay hẳn bên trên, khiến cho hẳn trước thời gian ôn tập thuộc lầu trong lòng, cái kia cũng cần phải sáng sớm thật tốt lấy tới, khiến cho hẳn đặt ở trong tay áo có khả năng tùy thời nhắc tuồng, nào có đặt ở buồng xe này hốc tối bên trong liên thanh nhắc nhở đều không có?

Hẳn đây là hưng chi sở chí bốn phía lật qua, muốn hẳn không có làm như vậy đâu?

"Cáo già. . . Không hiểu thấu!"

Bên cạnh xe ngựa Nghiêm Hù cùng Tô Thập Thất đều nghe được Việt Thiên Thu lớn tiếng phản nản, không khỏi có chút trong lòng hơi ưu tư.

Đụng phải loại kia lão hồ ly phụ huynh, đúng là áp lực tâm lý cực lớn a!

Làm xe ngựa tại Đại Lý Tự cổng dừng lại lúc, Việt Thiên Thu hít một hơi thật sâu, nhìn xuống hôm nay mặc này một thân trang phục làm chuyện như vậy khó chịu, một xấp tài liệu tất cả đều giấu ở hai phía tay áo tối trong túi, lúc này mới xuống xe.

Tối túi là hẳn vừa mới tìm tới tài liệu đằng sau, linh cơ khẽ động lật xem cái kia rộng lớn tay áo lúc phát hiện, chính chính thật thật có thể chứa đựng một xấp tài liệu, nếu như không phải trước đó sớm có dự bị, đó mới có ma!

Hẳn cũng không cần xe đạp con, hết sức không có quan viên phong độ trực tiếp hai chân nhảy xuống địa phương. Mấy đứng vững đằng sau, thấy hiển nhiên sớm liền chờ đợi ở đây Việt Ảnh tiến lên đón đến, hẳn không khỏi về mặt xú xú nói: "Ảnh thúc, quay đầu người đừng cản ta, ta không phải nhờ gia gia mấy cọng râu không thể!"

"Xem ra người là tìm được." Việt Ảnh mỉm cười, này hiếm thấy biểu lộ nhường sắc mặt của hẳn lộ ra cực kỳ sinh động. Thấy Việt Thiên Thu miệng há to đủ để để vào một cái trứng gà, hẳn mới vừa lạnh nhạt nói, "Ta đây cũng không cần đem phó bản cho người."

"Ảnh thúc, người đây là trợ Trụ vi ngược!" Việt Thiên Thu nghiêm chỉnh chỉ trích đồng thời, đơn giản phiên muộn thấu, "Thứ này hẳn là nhanh chóng cho ta!"

"Ai muốn người lâm tràng phát huy thường thường tốt hơn đâu?"

Việt Ảnh ngẩng đầu muốn đi sờ sờ Việt Thiên Thu đầu, đột nhiên phát hiện hẳn mang theo mũ quan, một vò liền sai lệch, cũng chỉ có thể tại hẳn vỗ vỗ lên bả vai: "Lão thái gia nói, vô luận là trước kia mắng Khâu Sở An cùng Dư Trạch Vân, vẫn là mắng ngăn cản những người đọc sách kia, hoặc là tại bái sư bữa tiệc cho không nhân duyên khó xử, hay hoặc là người xem mắt đầu cái kia thiên linh cơ khẽ động vu oan, đều so người sinh nhật yến biểu hiện được tốt."

Nói nhảm, sinh nhật yến ta chỉ là cái xuyên tràng, nhân vật chính là sư phụ cùng gia gia!

Việt Thiên Thu đơn giản đối gia gia bắt bẻ bó tay rồi, chỉ tiếc đối Việt Ảnh phát câu gọi là giận chó đánh mèo, lại thêm Ảnh thúc này mặt chết căn bản là có thể đem người hòa khí giới tất, hẳn chỉ có thể nhẹ hừ một tiếng, quăng tay áo liền đi vào trong. Có thể còn chưa đi hai bước, hẳn liền nghe đến Nghiêm Hù đối Việt Ảnh hỏi: "Ảnh ca, cái kia tiểu mập mập có tới không?"

"Đều tới, tất cả đều chỉ còn chờ Thiên Thu một cái."

Nghe nói như thế, Việt Thiên Thu suýt nữa một cái lao đảo. Hẳn quay lại thân tron lên giận dữ nhìn Việt Ảnh, thấy hẳn đối với mình nháy nháy mắt, hẳn cũng không lo được suy nghĩ Ảnh thúc vậy mà cũng sẽ như vậy làm quái, trong lòng duy nhất muốn làm liền là kêu rên một tiếng.

Hẳn sáng sớm liền lên, sở dĩ lè mà lè mè đến bây giờ, tất cả đều là bởi vì mỗi người đều nói cho hẳn biết thời gian dư dả, không nóng nảy, kết quả ngược lại tốt, hẳn thành khoan thai tới chậm cuối cùng đến một cái kia, so anh tiểu mập còn nhân vật chính!

Mặc kệ, không thèm đếm xia, ngược lại cũng không phải gia hình tra tấn tràng!

Mắt thấy Việt Thiên Thu ngẩng đầu ưỡn ngực đi vào cửa chính, Nghiêm Hù vội vàng theo thật sát. Làm phát hiện một cái cửa con đưa tay muốn ngăn hẳn, hẳn lập tức một ánh mắt giận tron mắt nhìn sang.

"Vài ngày trước, thành Kim Lăng ngoại ô phát sinh một cộc không thể tưởng tượng bản án."

Việt Thiên Thu dùng trà bồng du dương thanh âm bắt đầu chính mình lời đạo đầu: "Ngày đó, bản quan cùng sư phụ mang theo mấy người bằng hữu, đến thăm thành Kim Lăng công bộ viên ngoại lang Bạch đại nhân đã chết mẫu thân trang viên. . ."

Ta mới mặc kệ thời đại này thăm án quan viên có phải hay không tự xưng bản quan đâu! Cũng chỉ làm đây là hát hí khúc!

Việt Thiên Thu như là thuyết thư giống như, đem chính mình cùng Nghiêm Hủ lúc trước chứng kiến cái kia một đoạn chuyện đã xảy ra rõ ràng rành mạch nói một lần, bao quát Âu Dương Thiết thụ một mực chắc chắn phía sau sai sử hần người là Anh Vương Lý Dịch Minh.

Dạng này bắt đầu phương thức, rất nhiều quan viên đều cảm thấy ngoài ý muốn. Dù sao, Hoàng đế đề đồ trước đó hần là nghiên cứu kỹ cảnh vàng nhớ mặc kệ, đề đồ mấy ngày liền đến nay đã tại thành Kim Lăng rộng làm truyền bá giả hoàng tử nghe đồn mặc kệ, lại vền vẹn đi quản mười cái nghèo túng môn phái đi cô suýt nữa bị buộc lương làm nô, hơn nữa còn kiên quyết bản án kín đáo đưa cho hai đứa bé thăm, bọn hần đối với cái này đều xem thường.

Có thể hiện tại bọn hần mới vừa nghĩ đến, Hoàng đế hần là vẫn là muốn vì con trai độc nhất giường mất?

Thuận tiện chứng cứ có sức thuyết phục chính mình đối Việt Thái Xương tổ tôn cũng không thể nghi ngờ kị?

Việt Thiên Thu mở đầu xong, tiểu mập mập cũng liền có chút lòng ngứa ngáy. Hần lần này không đợi Việt Thiên Thu điều bộ liền cảm lấy kinh đường mộc tăng tăng vỗ, nổi trận lôi đình hét lên: "Không sai, bốn vương mỗi lần xuất cung đều là đối phụ hoàng trước thời gian tấu xin mời qua, mỗi lần đều có trước điện thị vệ thân quân đi theo, nào có thời gian thấy lộn xộn cái gì người, đây rõ ràng là có người vu hãm!"

Người là làm pháp quan, không phải là bị cáo, vội vã biện bạch cái gì?

Việt Thiên Thu đối cái này heo đồng đội vô cùng bất đắc dĩ, làm sao hần cùng tiểu mập mập đằng trước cổ này bàn xử án, phía dưới một nửa là trống không, hần lại không thể bốc lên bị người nhìn thấy nguy hiểm đi đập anh tiểu mập chân, chỉ có thể dùng sức tăng hăng một cái ngắt lời nói: "Người tới, dẫn người phạm!"

Theo Việt Thiên Thu này trong trẻo tiếng nói, Nghiêm Hủ không hề nghĩ ngợi liền cao quát một tiếng truyền lời nói: "Dẫn người phạm!"

Tiếng hét này như là tiếng sấm giống như vang vọng toàn bộ đại sảnh, không ít quan viên nhin không được đi bật lỗ tai. Cái này, cho dù trước đó không nhận ra Nghiêm Hủ hay hoặc là căn bản cũng không nhận ra Nghiêm Hủ, lẫn nhau ở giữa bù đắp nhau đằng sau, bọn hần lập tức liền ý thức được đó là Việt Thiên Thu phía sau một vị khác núi dựa lớn.

Bọn hần có khả năng không sợ Nghiêm Hủ, có thể không chịu nổi Đông Dương trưởng công chúa đó là cái quá lợi hại đàn bà đánh đá!

Liền liền Việt Thiên Thu phía sau khác đứng một bên Tô Thập Thất, cũng bởi vì Nghiêm Hủ tiếng hét này, dẫn nhận lấy không ít xem kỹ ánh mắt. Thấy không ít người ánh mắt rõ ràng liền là đang suy nghĩ, cái kia là Đông Dương trưởng công chúa con trai, cái này lại là người nào, nàng không khỏi có chút không được tự nhiên, làm phát hiện trong đám người Việt lão thái gia xem chính mình cái kia ôn hòa hiền hòa ánh mắt lúc, nàng lúc này mới trấn định lại.

Nàng một chút cũng không có phát giác, Việt lão thái gia cái kia ôn hòa hiền lành bên ngoài cất giấu một loại nào đó như trút được gánh nặng vui mừng.

Liệt mã tìm hàm thiếc và dây cương không dễ dàng a. . .

Việt Thiên Thu cũng bị sư phụ lớn giọng cho giật nảy mình, khi thấy hai nhóm sai dịch vị trí cuối bốn người như là lừa thiêu mông giống như nhảy ra đi áp người, hần cũng không đề ý có bao nhiêu người đang nhìn hần, quay đầu cho phía sau Nghiêm Hủ đưa một chén trà: "Sư phụ, người thanh âm quá lớn, lỗ tai ta đều nhanh chân điếc. Uống ngụm nước thăm giọng nói, đứng đây cảm thấy mệt, thấy buồn."

Nghiêm Hủ vốn là không có gì ngoài người mình quan tâm, mặt khác tất cả đều không quan tâm tính tình, lúc này tiếp nhận chén trà, hần liền không coi ai ra gì cười nói: "Vẫn là Thiên Thu người hiểu chuyện. Yên tâm, ta một hồi không chế một chút, cam đoan sẽ không lại chần lầy người."

P phía dưới cũng không biết bao nhiêu quan viên ở trong tới oán thán. Đây là trên công đường, các người hai sư đồ có thể hay không chút nghiêm túc?

Có thể này vẫn chưa xong, cũng chỉ thấy tiểu mập mập cũng tại bức này về sau phạm nhân áp lên đường khoảng cách, ân cần cầm cái chén trà hướng Nghiêm Hủ bên kia đưa tới: "Biểu ca, ta trà này bên trong còn tăng thêm cây la hán, ta không uống qua đây, người ném thử?"

Nghiêm Hủ thấy phía dưới từng đôi mắt tất cả đều nhìn mình lom lom, liền ho nhẹ một tiếng, nghiêm trang nhắc nhở tiểu mập mập nói: "Trên công đường, đứng đắn một điểm, nhiều người nhìn như vậy đâu!"

Tiểu mập mập liền lộ ra cực kỳ vẻ mặt oán. Nghiêm Hủ vẫn là hần ruột thịt biểu ca đâu, thế mà đối với hần và đối Việt Thiên Thu thái độ như thế hoàn toàn khác biệt. . . Không đúng, là cái gì thiên địa khác biệt!

Chú ý tới Lý Dịch Minh biểu lộ, Việt Thiên Thu đột nhiên đoạt lấy tiểu mập mập trong tay cái kia chén trà, trực tiếp cười híp mắt đưa cho Tô Thập Thất, bởi vì không tốt xưng hô, hần đối với người nháy nháy mắt, lập tức ngay tại tiểu mập mập xù lông trước đó, tại người mập mập trong lòng bàn tay tốc độ cao phui đi hai chữ.

Lý Dịch Minh tuy nói mới bảy tuổi, nhưng thân là Hoàng đế con trai độc nhất, hấn năm tuổi liền bắt đầu nhận thức chữ, bây giờ tuy nói còn không thể viết nhiều như vậy chữ, nhưng vền vẹn nhận thức chữ, mấy trăm chữ còn không nói chơi. Phân biệt ra được Việt Thiên Thu phải đi rõ ràng là sư mẫu hai chữ, liền con mắt to sáng lên, nhìn về phía Tô Thập Thất ánh mắt thỉnh linh toát ra vô hạn sốt ruột, thẳng đem vị này Tô đại tiểu thư thấy sợ hãi trong lòng.

Ngay tại này trên công đường hoàn toàn không có nghiêm túc bầu không khí, càng ngày càng quý dị thời điểm, theo gian ngoài một loạt tiếng bước chân, Âu Dương Thiết thụ cùng Lưu Tử rốt cục bị người ép tới.

Mấy ngày không thấy, hai người rũ cụp lấy đầu, hình dung tiểu tụy, sắc mặt trắng bệch, hai con mắt thật sâu lõm vào, bước đi lúc xiềng xích cùng mặt đất từng cái va chạm, càng có vẻ đau khổ bất lực. Nhưng làm Lưu Tử ngẩng đầu trông thấy Việt Thiên Thu lúc, hấn nhất thời như là tựa như thỏ nhảy.

"Sao. . . Tại sao là ngươi!"

Âu Dương Thiết thụ nghe được Lưu Tử thanh âm này, cũng ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua, phát hiện là Việt Thiên Thu, hấn đồng dạng ngay cả đánh cái tốt rung mình mấy phát, cái kia lòng vẫn còn sợ hãi biểu lộ giấu đều giấu không được.

Hấn cùng Lưu Tử đầu tiên là bị Đại thái thái nhất tại thôn trang bên trên trong hẻm ngầm, theo sát lấy lại bị Việt lão thái gia phái người chuyển áp Hình bộ, Việt Ảnh tự mình tại tổng bộ ti chọn lấy vài người nhìn xem, cho nên bọn hấn cơ hồ hoàn toàn không biết gian ngoài phát sinh sự tình.

Thế là, lúc này thấy ngồi cao Đại Lý Tự trên công đường lại là tuổi còn nhỏ Việt Thiên Thu, hai người tất cả đều tròn tròn mắt.

Mà lúc này, Việt Thiên Thu mới vừa cười híp mắt chỉ tiểu mập mập nói: "Nghĩ đến các ngươi hai cái cũng sẽ không không biết bản quan, đến mức bản quan bên cạnh này một vị, liền là anh Vương điện hạ."

Kê thù gặp nhau, hết sức đỏ mắt, Lý Dịch Minh vốn là hận thấu hai người này, thoáng nhìn Việt Thiên Thu lại hướng phía chính mình làm thủ thế, hấn liền phịch một tiếng đập vang lên kinh đường mộc. Mà lần này, hấn tuy nói con mắt tròn thật lớn, lại đỉnh chỉ không nói chuyện.

Mà Việt Thiên Thu mắt thấy hai người đầu gối mềm nhũn, bịch quỳ trên mặt đất, lúc này mới đột nhiên lên tiếng kêu lên: "Âu Dương Thiết thụ, trước ngươi nói là anh Vương điện hạ mời chào ngươi, chính ngươi nhận một nhận, ngươi gặp hấn chưa?"

Biết lúc này quan hệ sống chết của mình, Âu Dương Thiết thụ nhất thời lớn tiếng biện hộ: "Cửu công tử, học sinh. . ."

"Gọi ta Việt đại nhân!" Việt Thiên Thu vỗ kinh đường mộc ngắt lời hấn, tức giận nói, "Hiện tại ta là chủ thẩm quan, ngươi là phạm nhân, đừng loạn khiếu loạn nhượng loạn bầu vuu quan hệ!"

Âu Dương Thiết thụ là trong tay Việt Thiên Thu bị nhiều thua thiệt, nhất thời giật cả mình, chợt lộ ra trầm thống biểu lộ: "Việt đại nhân, học sinh biết sai rồi! Học sinh trước đó chỉ thấy được một cái hư hư thực thực trong cung nội thị liền tin tưởng thật sự là anh Vương điện hạ nhìn trúng học sinh, thậm chí bị người kia xúi giục đi làm đủ loại sự tình, học sinh uổng đọc sách thánh hiền, lại mất bị mù, học sinh phải chết!"

Thấy Âu Dương Thiết thụ một cái tuổi hơn bốn mươi người đối bảy tuổi Việt Thiên Thu mở miệng một tiếng Việt đại nhân, còn kinh sợ tự xưng học sinh, hai bên cũng không biết bao nhiêu lão đại nhân nhóm cảm giác muốn thổ huyết.

Cũng không biết bao nhiêu người đang nhớ lại, bây giờ nở mày nở mặt bọn hấn bảy tuổi lúc ấy, đang đang làm gì.

Bái lão sư tại khai môn? Trong nhà cùng huynh đệ tranh thủ tình cảm? Tại vắt hết óc miêu hồng luyện chữ?

Ngược lại sẽ không ở này Đại Lý Tự trên công đường già người lớn!

"Nói miệng không bằng chứng, ngươi nói bị người xúi giục liền bị người xúi giục a!"

Việt Thiên Thu không thêm nói đạo lý đem chống đỡ lấy bàn xử án đứng dậy, không kiên nhẫn quát: "Ngươi nếu là không bỏ ra nổi chứng cứ, ngươi chính là nói vớ nói vẩn, vu hãm Anh Vương! Vu hãm Hoàng tộc là tội danh gì, ngươi là đọc qua sách thánh hiền người, chính ngươi rõ ràng! Trừ phi ngươi có thể đem cái kia giống cung trong nội thị gia hỏa đưa đến này trên công đường, bằng không mà nói, ta cho ngươi biết, ngươi liền tuyệt đối chết chắc!"

Nếu là đối thành người khác, trên công đường đe dọa phạm nhân, còn tưởng là lấy nhiều như vậy triều đình đại lão trước mặt, vậy tuyệt đối muốn bị phun cầu huyết lâm đầu, có thể lúc này Việt Thiên Thu một cái bảy tuổi tiểu hài tử làm như vậy, các đại lão lại chỉ cảm thấy không biết nên khóc hay cười.

Mỗi người đều cho rằng, coi như thực sự có người có ý định hãm hại Hoàng đế con trai mập mập, cái kia cùng Âu Dương Thiết thụ bàn bạc nội thị không phải là bị giết người diệt khẩu, liền là bị đưa được xa xa, làm sao cũng không có khả năng xuất hiện tại trên công đường.

Kể từ đó, dựa theo Việt Thiên Thu, chỉ cần giết cái này Âu Dương Thiết thụ, này vụ án cũng không tính xong.

Mặc kệ là muốn tổn hại Lý Dịch Minh thanh danh người, vẫn là muốn cứu vãn hấn thanh danh người, đây đều là cái có khả năng tiếp nhận kết quả.

Từ loại này trên ý nghĩa tới nói, Việt Thiên Thu cái này bảy tuổi hài tử coi như làm được rất xinh đẹp!

Bị bản năng cầu sinh khu sử, hẳn lại cũng không chịu được nhiều như vậy, ngẩng đầu lên lớn tiếng nói: "Học sinh có thể vẽ ra cái kia nội thị chân dung. . . Trước đó học sinh cũng từng lo lắng người không phải anh Vương điện hạ bên người, cho nên mấy lần nhớ kỹ hẳn tướng mạo, cảm lấy chân dung nâng ở trong thành Kim Lăng làm phụ tá hảo hữu, sau lưng điều tra người này. Cũng là bởi vì tra được, ta lại từng tận mắt thấy người này xuất nhập qua phòng quốc cữu phủ, lúc này mới sẽ tin hẳn!"

"Nói vớ nói vẩn! Chúng cứ đâu?"

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 141: Siêu cấp diễn kỹ phái

Chỉ bất quá, bản triều ngoại thích địa vị kém xa Hán tủy, cũng không bằng tiền triều, cho nên chỗ ngồi của hắn vô cùng dựa vào sau. Cho nên từ đầu đến cuối, vị này cùng trong cung kiêu hoành bật hồ Phùng quý phi so sánh, xưa nay lộ ra bình thường điệu thấp quốc cỡ gia, vẫn luôn không người quan tâm.

Hắn mở hội lạnh xoạt một thoáng liền xông ra , chờ nghe được Lý Dịch Minh cái kia nên đồ vật thanh âm cùng hét to, hắn lập tức lấy lại tinh thần, cuống quýt hét lớn: "Anh Vương điện hạ nói đúng lắm, người này rõ ràng là mưu toan thoát tội, cho nên lung tung liên quan vu cáo. . ."

Phùng quốc cữu nhất thời mặt như màu đất. Có thể còn không đời hẳn cự tuyệt, lại chỉ nghe được một thân vang dội kinh đường mộc.

"Chuẩn, người tới đâu, cho bản quan đi phùng quốc cứu phủ, đem hấn tổng quản mời đến!"

Thấy Việt Thiên Thu ồn ào đồng thời, còn tiện tay một cây thăm trúc con ném xuống, Lý Dịch Minh liền khí gần chết. Mặc dù hắn cũng hoài nghi tới Phùng quý phi, cũng không luận truyền ngôn cùng sự thật đến tột cùng như thế nào, trước mắt vậy cũng là hắn trên danh nghĩa mẫu thân, này nếu là đem Phùng gia tra cái úp sập, hắn cái này Anh Vương còn làm người như thế nào?

Tức đến nỗi phải hấn gần như vô ý thức trừng mắt về phía Việt Thiên Thu, kết quả lại cảm giác trong tay bị người nhét vào trang giấy mảnh. Hồ nghi hấn cúi đầu xem xét, lại chỉ gặp được đầu nhất bút nhất hoạ viết hai ba mươi cái vô cùng đoan chính chữ, hấn chẳng những mỗi một chữ đều biết, mà lại có thể dễ như trở bàn tay hiểu được trong đó ý tứ.

"Phùng lớn kết giao thư sinh, lôi kéo môn phái vong mạng, hướng về phía Phùng quý phi hiển sinh con bí phương. . ."

Lý Dịch Minh lập tức về mặt đen, không chỉ như thế, hắn còn cảm thấy trước mắt cũng biến thành một mảnh đen kịt. Nguyên bản hắn đang còn muốn Phùng quý phi tựa hồ đắc tội phụ hoàng dưới tình huống, tốt xấu duy trì một thoáng cùng Phùng gia mặt ngoài quan hệ, lúc này hắn lại đặt mộng ngã ngồi xuống, chỉ cảm thấy trên người mảy may khí lực đều không có.

Phùng quý phi đều đã có hấn, còn muốn mọc lại một cái làm gì? Đây không phải lai rõ ràng cũng là sự tình?

Ngày xưa hán tăng kia giương nanh múa vuốt, kiêu hoành bat hồ da ngoài, phảng phất trong nháy mắt này đều bị người đào kéo xuống, lộ ra yếu ớt bất

lực cái kia một mặt.

Việt Thiên Thu vừa mới trên xe to to nhìn qua tài liệu, đem mỗi một trang giấy đều dựa theo trình độ trọng yếu cùng với có thể có thể dùng đến thời cơ, dùng nhất định thứ tự trước sau thả tại trái phải trong tay áo tối trong túi. Lúc này, hắn thấy thành công đánh rớt Lý Dịch Minh cái này phùng quốc cữu khả năng nhất nhờ giúp đỡ ngoại viện, hắn lại lần nữa vỗ kinh đường mộc nói: "Uy, người đều đã chết sao? Bàn quan đi nói đem cái kia vị tổng quản mời đến đối chất!"

Nghiêm Hù thấy cả sảnh đường yên tĩnh, đang hơi không kiên nhẫn dự định tự thân xuất mã, lại chỉ nghe một bên Tô Thập Thất đi đến bàn xử án trước nhất lên thăm trực con, hướng về phía Việt Thiên Thu mỉm cười, cả tiếng nói: "Càng đại nhân yên tâm, ta dẫn người đi!"

Nghiêm Hù hài lòng cực kỳ, nghĩ thầm may mắn hôm nay mang theo Tô Thập Thất đến, bằng không hắn nếu là không được không tự thân xuất mã, hắn sau khi đi, bảo bối đồ đệ bị người khi dễ làm sao bây giờ?

Phùng quốc cữu mắt thấy Tô Thập Thất nhanh chân ra ngoài, này mới rốt cục hoảng hồn. Hắn vô ý thức vọt tới công trong nội đường, hướng về phía Lý Dịch Minh lớn tiếng hét lên: "Đại lang, không thể nghe bọn hắn đó a, đây là trần trụi nói xấu. . ."

"Người im miệng!" Tiểu mập mập bây giờ chỉ cảm thấy cái này từng kêu lên cữu cữu gia hòa là như thế chán ghét. Hắn nâng lên tinh thần tầng tầng vỗ kinh đường mộc, hung tợn gọi nói, "Quốc có quốc pháp, gia có gia quy, đừng tưởng rằng ngươi là ta cữu cữu liền có thể có đặc quyền! Hừ, nếu như không phải ngươi, hoặc là người người làm, đó là đương nhiên tốt nhất, nếu thật là người người hại ta, ta và người không xong!"

Nói đến đây, tiểu mập mập đột nhiên ngẩng đầu ngửa mặt lên trời, dưới con mắt mọi người, chỉ cần không phải mất mồm, mỗi người đều có thể thanh thanh sở sở thấy, trong ánh mắt của hắn lẩn ra một nhóm óng ánh chất lỏng.

Mà theo nước mắt rơi dưới, vừa mới còn thật ngạnh khí tiểu mập mập lại thút thít: "Ta vẫn luôn gọi cữu cữu ngươi, vẫn luôn kính tôn kính ngươi, ngươi vậy mà như thế hại ta, ngươi xứng đáng ta sao? Xứng đáng mẫu thân sao? Xứng đáng phụ hoàng sao? Ô ô ô, ngươi cái này hỗn đản, ngươi làm ta quá là thất vọng. . ."

Tiểu mập mập nói khóc liền khóc, nói quỵ liền quỵ bản sự, Việt Thiên Thu tận mắt lĩnh giáo qua, nhưng nơi này phần lớn quan viên chỉ nghe nói qua vị này Anh Vương thô bạo không nói đạo lý, thế nào từng gặp hắn này một mặt? Giờ này khắc này, có vốn là duy trì vị hoàng tử này một cái thị lang lập tức lòng đầy căm phẫn đứng dậy, vọt được trước đem phùng quốc cữu kéo xuống tới liền là một cái quả đấm.

"Anh Vương điện hạ thanh danh, liền là bị như ngươi loại này vô liêm sỉ hoàng thân cho tòi tệ!"

Mất thấy phùng quốc cữu bị đánh mồng đắng sau lập tức thẹn quá hoá giận huy quyền đánh trả, một đoàn quan viên liền loạn cả lên, có tiến lên can ngăn, có tiến lên khuyên can, còn có kéo lệch khung đánh lạnh quyền, ở một bên châm chọc khiêu khích. . . Ngược lại lớn như vậy chính đường đã biến thành chợ bán thức ăn náo nhiệt, Việt Thiên Thu không khỏi trong lòng thật to thở dài một hơi, thừa cơ cầm khối khăn đưa cho tiểu mập mập.

Tiểu mập mập đoạt lấy, làm bộ lau nước mắt đồng thời, nhưng từ khe hở ra bên ngoài nhìn lướt qua, lập tức thấp giọng nói với Việt Thiên Thu: "Tiếp xuống làm sao xử lý?"

Việt Thiên Thu nói thầm một tiếng quả nhiên tốt diễn kỹ, lại làm bộ tại lừa gạt tiểu mập mập, hai tay án lấy người bả vai đồng thời, thấp giọng nói ra: "Chỉ cần ngươi không đau lòng cữu cữu ngươi, vậy liền để bọn hắn nào đi, quan bọn họ nháo lật trời đâu? Chúng ta nghỉ ngơi một hồi!"

"Ai kệ mẹ nó chứ!"

Lý Dịch Minh tức đến nổ phổi nhỏ giọng nói lầm bầm, lập tức lại lung tung dụi mắt một cái, Việt Thiên Thu mắt sắc phát hiện, đôi mắt kia đúng là càng lau càng đỏ. Phát hiện tiểu mập mập rõ ràng là cái giả khóc thuần thực công, hắn không khỏi ngầm sinh tán thưởng, nhưng vẫn là nắm chặt thời gian thấp giọng đường rẽ: "Trường công chúa sáng sớm mới đưa cho ta mấy tờ giấy, ngươi tranh thủ thời gian nhìn một chút."

Ngược lại Đông Dương trưởng công chúa tuyệt đối cùng gia gia cùng nhau tham tường qua, hắn cũng không tính oan uống người!

Tiểu mập mập vừa nhìn một tấm, lúc này nghe nói còn có, hắn lập tức chấn phấn, chờ tiếp nhận Việt Thiên Thu lén lút truyền đến trang giấy, hắn đem đầu trực tiếp chôn ở bàn xử án bên trên, con mắt cực nhanh nhìn lên này từng trang tài liệu.

Mỗi một chữ đều là hắn nhận biết, hết thấy nội dung đều là hắn nhìn hiểu. Trong đó bày ra lấy Âu Dương Thiết thụ mời chào qua mỗi người, kết giao qua mỗi một cái quan viên, thậm chí ngay cả tiền bạc qua lại khoản đều có, thấy hắn nhìn không được nghiêng răng nghiêng lợi.

Nếu là những tư nguyên này đều dùng ở trên người hắn thì cũng thôi đi, có thể hết lần này tới lần khác Phùng quý phi còn muốn sinh một cái. . . Mà lại, tại Phùng gia này chút làm sau khi bại lộ, hắn không thừa dịp hôm nay phân rõ giới hạn chờ đến khi nào?

Thừa dịp tiểu mập mập nhìn lén công phu, Việt Thiên Thu hơi hơi thở dài một hơi. Lúc này, hắn chỉ nghe được bên tai truyền đến Nghiêm Hù thanh âm: "Thiên Thu, lão gia tử cùng mấy cái kia quan lớn nhất lão đầu tử đều không nhúc nhích."

Việt Thiên Thu vừa mới vừa đến cùng tiểu mập mập chào, lập tức liền tiến vào chính mình trình tự, căn bản liền không có cùng những quan viên này tới cái qua lại giới thiệu cái gì. Lúc này, hắn vội vàng nhỏ giọng nói ra: "Sư phụ, ngươi giúp ta hiểu nói một chút nhận người một chút!"

Nghiêm Hù liền cười ha hả: "Khụ khụ, ngươi biết ta, loại kia ứng thù trường hợp có thể nhiều thì tránh, mới đi lên quan viên ta cơ hồ cũng không nhận ra, liền nhiều hơn ngươi nhận biết gia gia ngươi thượng thủ ba cái kia Tể tướng, đó là tư lịch già nhất ba cái lão bất tử, bên trái chính là triệu thanh sừn núi. .

Nghe Nghiêm Hủ từng cái giải thích, Việt Thiên Thu liếc nhìn còn tại cái kia loạn thành một bày đám người, lập tức liền nhìn về phía ba vị này Tể tướng. Phát hiện trừ bọn họ, còn có chính mình gia gia cùng Binh bộ Thượng thư là rộng Hán, cùng với khác ba cái ngồi tại gia gia thượng thủ, hẳn không quen biết ông lão vị nhưng bất động, hẳn hơi trầm ngâm một lát, liền lập tức mò lên kinh đường mộc hung hăng đập mấy lần.

"Yên lặng, yên lặng! Các người nhiều như vậy đại nhân thế mà trên công đường quân ầu phùng quốc cữu, giống kiểu gì, liền không thể cho tiểu hài tử thật tốt làm tấm gương sao? Các người chẳng lẽ cũng là như thế dạy bảo trong nhà con cháu sao? Như thế đem không thể có dạy hư hài tử sao?"

Kéo bè kéo lũ đánh nhau. . . Làm tấm gương. . . Dạy hư hại tử. . .

Mắt thấy kêu loạn tràng diện đột nhiên ở giữa có cái dừng lại, theo sát lấy liền lặng ngắt như tờ, Việt lão thái gia đơn giản cười đến bụng đều đau đớn, mà hân thưởng thủ một mực không nhúc nhích ba vị Tề tướng càng là nhin không được phun ra. Trong đó trẻ tuổi nhất triệu thanh sừng núi liếc Việt lão thái gia liếc mắt, nhẹ giọng thở dài: "Thật sự là trò giỏi hơn thầy."

"Quá khen quá khen." Việt lão thái gia đó là nhiều da mặt dày? Trục tiếp đem lời này xem như tán dương nghe.

Mà ôn tập tiểu học toàn cấp tịch thu Lý Dịch Minh cũng tại lúc này ngồi thẳng người. Hắn đem tài liệu trực tiếp nhét vào trong dây lưng, thấy phùng quốc cữu đúng là mặt mũi bầm dập, chạt vật tới cực điểm, hắn trong lòng hơi có chút đại thù được báo thoải mái, trong miệng lại lớn tiếng gầm thét lên: "Đây là đang làm gì? Quá phân, bốn vương cữu cữu liền là đắc tội, cũng cần phải quốc pháp xử trí, ai cho quyền lực của các ngươi động thủ!"

Hắn một mặt nói, một mặt vung vẩy nắm đấm theo trên chỗ ngồi nhảy xuống tôi, vọt tới trong đám người khu đuổi đi những quan viên này, này mới đi đến được phòng quốc cữu trước mặt. Thấy hắn ánh mắt lấp lóe, nhất là thái độ đối với chính mình rõ ràng là hỗn hợp lấy một loại nào đó sợ hãi cùng hận ý, hắn liền chậm rãi lui về sau ba bước, đột nhiên thật sâu vái chào, lập tức liền đứng dậy ngẩng đầu uốn lưng về tới chỗ ngồi.

Bất thành linh động tác, mỗi người đều cảm thấy bất ngờ, mà để bọn hắn càng ngoài ý muốn, là tiểu mập mập ngồi xuống đằng sau.

"Hôm nay bốn vương chịu phụ hoàng chi mệnh tới thăm án tử, nhưng bây giờ nhưng lại không biết hẩn là hôn hôn tướng ản, vẫn là quân pháp bất vị thân! Nếu sự tình liên quan bốn vương cứu cứu, Âu Dương Thiết thụ trước đó còn nói sai sử hẩn nội thị tự xưng là bốn vương người, quyền kia Vương liền không thăm! Thiên Thu, ngươi thăm, ta dự thỉnh!"

Đôi mắt đột nhiên bỏ gánh anh tiểu mập, cho dù Việt Thiên Thu vẫn luôn cho rằng tiểu tử này hết sức âm hiểm xảo trá, hẳn vẫn không thể không thừa nhận, hẳn vẫn còn có chút xem thường vị này anh Vương điện hạ.

Nhưng hắn cũng không phải tùy tiện mặc cho người định đoạt, tại Lý Dịch Minh sau khi nói xong, hắn liền không nhẹ không nặng vỗ một cái kính đường mộc: "Anh Vương điện hạ tâm ý, bản quan hiểu rõ, nhưng bây giờ người đều còn không có truyền đến công đường đâu, thậm chí gì? Ta xem chừng vị lão đại nhân cũng đánh mệt mỏi a, ân, nhường Âu Dương Thiết thụ chân dung, chúng ta nghỉ ngơi một hồi lại tiếp tục! Cổ lời nói được tốt, khổ nhân kết hợp, mới có hiệu suất!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Nhiều không lùi ít bù

? Cái nào cô nhân nói qua này thấy quý?

Ngoại trừ tiểu mập mạp, rất nhiều đại lão bị Việt Thiên Thu giận đến quá sức. Càng để bọn hắn chán nản chính là, Việt Thiên Thu tại tuyên bố giữa trận sau khi nghỉ ngơi, còn thể mà tại cái kia đánh một cái ngáp: "Lại nói, nghỉ ngơi là vì tốt hơn làm việc, anh Vương điện hạ ngươi nói đúng hay không?"

Tiểu mạp mạp mặc dù không ngờ tới chính mình vừa bỏ gánh, Việt Thiên Thu liền ra yêu thiêu thân, có thể nghĩ nghĩ phùng quốc cứu nhà tổng quản đều không áp tới, trước mắt tiếp tục thăm cũng xác thực phí công vô ích, hẳn chỉ có thể hừ một tiếng xem như đồng ý.

Kết quả, hần cũng chỉ thấy Việt Thiên Thu không nói hai lời hướng bàn xử án bên trên một năm sắp, lại là thật cứ như vậy đi gặp Chu công!

Việt lão thái gia biết rõ tiêu tôn tử tuy nói đúng là đến chỗ nào đều có thể ngủ, lúc này đem chiếu này ra cũng tuyệt đối là cố ý trêu chọc người chơi. Thế

nhưng là, thấy không ít người đều sắc mặt khó coi nhìn mình, hẳn lại lười biếng đồng dạng đánh một cái ngáp, lập tức co quắp tại cái kia trên ghế bành, cứ như vậy phớt lờ đánh lên ngủ gật.

Trong lúc nhất thời, cũng không biết bao nhiêu người đối đầu với ông cháu bại hoại hận đến nghiêng răng.

Nghiêm Hủ cũng là không có lười biếng, nhưng hẳn cũng không lý tới biết những cái kia hi vọng chính mình đứng ra giáo huấn đồ đệ chờ mong ánh mắt, mà là sai sử một cái sai dịch đi lấy hai đầu nhưng thăm, tự mình cho Việt Thiên Thu đóng một đầu bên ngoài, lại lại ném đi một đầu cho tiểu mập mập, cũng mặc kệ tiểu mập mập đến cùng có hay không muốn ngủ. Theo sát lấy, hẳn lại sai người mang tới giấy bút, chính mình tự mình giám sát Âu Dương Thiết thụ chân dung.

Ai cũng biết, Âu Dương Thiết thụ vẽ ra chân dung rất có thể là tiếp xuống trọng yếu then chốt. Cái này, những cái kia nguyên bản lòng dạ không thuận đám quan chức lập tức nhắc lên tinh thần, dồn dập đem lực chú ý chuyển dời đến chuyện này. Nóng vội người trực tiếp đi tới nhìn xem, mặt ngoài không thêm để ý người thì là thỉnh thoảng dùng khước mắt liếc qua lưu ý tiến độ, nhiều người hơn thì đang thấp giọng xì xào bàn tán.

Mà nhất nhất lòng như lửa đốt lo lắng việc này phùng quốc cửu lại bị hai cái sai dịch gắt gao nhìn xem, hiển nhiên Âu Dương Thiết thụ vẽ được thật nhanh, cũng là một khắc đồng hồ, đúng là đã buộc vòng quanh một bộ đình sinh động chân dung, hẳn muốn tới gần lại không thể tới gần, không thể không thay đổi mềm mại thái độ, dùng ánh mắt cầu khẩn đi xem tiểu mập mập.

Có thể tiểu mập mập nhưng căn bản nhìn cũng không nhìn phùng quốc cửu, tuy nói ngồi tại trên ghế ngồi càng không ngừng uốn qua uốn lại, một bộ thiếu kiên nhẫn không ngồi yên bộ dáng, lại sừng sốt không có xê dịch dưới móng tới xem rõ ngọn ngành.

Thấy tình cảnh này, sung mặt sung mũi phùng quốc cửu triệt để từ bỏ đối tiểu mập mập hi vọng, không thể không suy nghĩ lên kế thoát thân. Hắn phần nhiên phát ông tay áo một cái nói: "Các vị đối này Âu Dương Thiết thụ lời nói tin là thật, thậm chí bởi vậy vậy đánh tại ta, còn nói cái gì ta tội tệt anh Vương điện hạ thanh danh, ta biện không thể biện, như vậy cáo từ!"

"Phùng quốc cửu cũng không thể đi." Theo cái này có chút hàm hồ thanh âm, vừa mới nằm sắp nghỉ ngơi trong chốc lát Việt Thiên Thu ngồi thẳng người, lập tức đuổi lưng một cái, lúc này mới nghiêm trang nói, "Nhà ngươi tổng quản còn chưa tới đâu, ngươi sao có thể đi?"

Phùng quốc cửu chỉ cảm thấy một cổ không tên lửa bay thẳng tâm trí, lập tức lên giọng: "Việt Thiên Thu, ngươi đây là coi ta là phạm nhân?"

"Ta không có a." Việt Thiên Thu mặt mũi tràn đầy vô tội hai tay vịn bàn xử án, "Ngươi không phải phạm nhân, là chứng nhân. Có thể chứng nhân nếu là vứt xuống làm chứng nghĩa vụ chính mình chạy, vậy coi như nói không chừng bị người xem như có tội giết mình phạm nhân."

Phùng quốc cửu cơ hồ bị quán ngất, nhất thời giận đến đáng mày râu đứng đây: "Ngươi nói ai có tội giết mình!"

"Phùng quốc cửu bớt giận, sinh khí dễ dàng nhất tổn thương thân thể, ta lại không có nói là ngài không phải sao?" Việt Thiên Thu đang miệng đầy hồ cùi đùa phùng quốc cửu chơi, đột nhiên chỉ khách khí ở giữa Tô Thập Thất nhanh chân tiến đến, hắn lập tức đem phùng quốc cửu đối thủ này vứt qua một bên đi.

Không đợi hắn đặt câu hỏi, Tô Thập Thất liền trực tiếp nói: "Ta ở nửa đường bên trên đứng lúc gặp được phùng quốc cửu nhà tổng quản tới tặng đồ, liền trực tiếp đem người mang đến!"

Lời này vừa nói ra, nguyên vốn còn muốn kéo dài thời gian phùng quốc cửu liền giận đến giận sôi lên, còn lại dự thỉnh quan viên thì phần lớn ở trong tội từ cảm khái sự tình vậy mà như thế trùng hợp. Có thể không đợi Việt Thiên Thu nói chuyện, vừa mới một mực nằm rạp trên mặt đất vẽ tranh Âu Dương Thiết thụ lại vứt xuống bút, một tay tóm lấy tờ giấy kia vùng múa lên: "Ta vẽ xong, vẽ xong!"

Lý Dịch Minh cơ hồ là dùng tốc độ nhanh nhất nhảy xuống cái ghế vọt tới, đúng là so một bên Nghiêm Hủ trước cướp được tám kia chân dung. Nhưng mà, hắn mới nhìn lần đầu tiên, ánh mắt liền đột nhiên biến đổi.

Hắn trời sinh tính không chịu ngồi yên, trong cung cái nào xó xỉnh đều đi qua, chỉ cần thế nào điện phi tần ông chủ đối với hắn có chút không thuận, hắn quay đầu liền sẽ dẫn theo roi đi khi dễ người ta cung nữ nội thị. Ai cũng không biết, trí nhớ của hắn xưa nay phi thường tốt, có thể nhận được những cái kia Quý Nhân khác quay đầu liền quên nhỏ bé tội tở.

Giờ này khắc này, hắn liếc mắt nhận ra, đây không phải là Phùng quý phi bảo phúc điện người, mà là sau uyển một cái phụ trách nuôi tiên hạc mấy chim muông nội thị, từng tại hắn một lần đi theo Phùng quý phi đi dạo chơi công viên lúc ân cần nịnh nọt qua, vẫn phải qua Phùng quý phi ban thưởng. Cứ việc nhìn như quan hệ vô cùng xa, nhưng hắn nhớ mang máng nghe qua phi tần khác đề cập qua đôi câu vài lời, đạo là Phùng quý phi thường mua được người tại Hoàng đế trước mặt nói tốt.

Cứ việc tiểu mập mập kiệt lực che giấu nét mặt của mình, nhưng ở trăng tất cả đều là quan trường chìm nổi nhiều năm lão hồ ly, lúc này liếc mắt liền nhìn ra vị này anh Vương điện hạ nhận ra chân dung bên trong người. Mà Việt Thiên Thu cũng đã nhận ra, lại như là người không việc gì giống như mở miệng nói ra: "Su phụ, làm phiền người cảm lấy chân dung ra ngoài, nhường phùng quốc cửu nhà cái vị kia tổng Quản đại nhân nhận một nhận."

Nghiêm Hủ vừa mới bị tiểu mập mập vượt lên trước, vốn định đem bức họa kia cướp về, có thể nhưng bởi vì tiểu mập mập cái kia rõ ràng khác thường ánh mắt tạm thời dừng lại. Có thể Việt Thiên Thu nếu nói, hẳn đương nhiên sẽ không tiếp tục đồng tình tiểu tử này, đưa tay đem đồ vật đoạt lấy, thấy tiểu mập mập hoàn toàn không có phản kháng, hắn nhin không được lại nhiều xem xét người hai mắt, lúc này mới nhanh chân ra công đường.

Sau một lát, khi hắn khi trở về, đi theo phía sau một vị mặt mũi tràn đầy mờ mịt, rõ ràng không biết ở đây chuyện gì xảy ra người trung niên.

Mà Nghiêm Hủ liếc phùng quốc cữu liếc mắt, lúc này mới trầm giọng nói ra: "Phùng quốc cữu nhà tổng quản vừa vừa mới nói, này trên bức họa người đúng là thường xuyên qua lại Phùng gia. . ."

"Người nói vậy!" Phùng quốc cữu liền gấp, há miệng liền đối chính mình cái kia tổng quản mắng, "phùng quý, người cho ta tỉnh đầu óc, cơm có khả năng ăn vậy, không thể nói lung tung được. . ."

"Người im miệng!" Lần này quát bảo ngưng lại phùng quốc cữu, đúng là tiểu mập mập, "Phùng quý, bổn vương cho người chỗ dựa, người ăn ngay nói thật, này trên bức họa người là ai?"

Phùng quý bị chính mình chủ nhân cùng Lý Dịch Minh song song vừa quát, liền tiến thối mắt theo, lưng ta lưng túng khó tả. Mà tại lúc này về sau, hắn chỉ thấy bàn xử án phía sau một cái tay nâng cái cằm ngồi tiểu hài nhi hướng về phía hắn chớp chớp mắt.

"Phùng tổng quản, nếu là thường xuyên qua lại Phùng gia người, người không nói, phùng phủ những người khác chưa hẳn cũng không biết." Việt Thiên Thu cười tủm tỉm nhìn xem phùng quý, lập tức lấy tay nhẹ nhàng gõ bàn một cái nói, "Mà lại, Anh Vương rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng, người không cảm thấy sao?"

Phùng quý thấy Lý Dịch Minh hai mắt trừng trừng, nhất thời nghĩ đến tiểu mập mập xưa nay bạo ngược, cũng bị người nhớ, phùng quốc cữu coi như nghĩ che chở hắn cũng chưa chắc bảo vệ được. So sánh phía dưới, phùng quốc cữu bất quá là cái dựa vào muối muối cùng cháu trai ăn cơm người tầm thường mà thôi. Hắn trong khoảnh khắc liền làm ra lựa chọn, lúc này bịch quý xuống.

"Anh Vương điện hạ, trên bức họa người lúc trước xác thực thường xuất nhập phùng phủ. Đó là hoàng cung sau uyển phụ trách quản lý tiền hạc mấy chim muông nội thị cao tần. Hắn mỗi lần tới, quốc cữu gia đều là tự mình tiếp đãi hắn. . ."

Thấy rất nhiều ánh mắt trong khoảnh khắc tập trung trên người mình, phùng quốc cữu vẻ mặt trắng bệch, đi lại lảo đảo lui về phía sau mấy bước, lúc này mới thanh âm khàn khàn giải thích: "Cái kia. . . Vậy thì thế nào? Muội muội ta là quý phi nương nương, cung trong nội thị thường xuyên qua lại cũng là chuyện rất bình thường, cũng không phải ta chỉ điểm này cao tần mà giả truyền bên trên mệnh mời chào Âu Dương Thiết thụ. . ."

"Ai cũng không nói, là phùng quốc cữu ngài chỉ điểm cao tần mà a."

Việt Thiên Thu cắt ngang phùng quốc cữu giải thích, lập tức không nhẹ không nặng đập một cái kinh đường mộc, nghiêm trang nói: "Tốt, Âu Dương Thiết thụ nói kẻ sai khiến đã xác thực chứng nhận tồn tại, liền là cung trong nội thị cao tần. Kể từ đó, Âu Dương Thiết thụ người bất quá là cái thụ mệnh chân chạy, làm sao đều phán không được tội chết. Người chi tiết đưa tới, cao tần mà đều để người làm chút gì đó?"

Âu Dương Thiết thụ không nghĩ tới một tấm chân dung, thật dễ cho mình bắt được một cọng cỏ cứu mạng. Mà Việt Thiên Thu nói hắn tội chết có thể miễn, hắn không khỏi như trút được gánh nặng. Hắn vừa định muốn mở miệng nhận tội, một bên Lưu Tử đột nhiên yếu ớt nói ra: "Việt đại nhân, hắn đều còn tội chết có thể miễn, nhỏ cũng là chịu hắn che đậy, có phải hay không cũng có thể theo nhẹ xử lý?"

"Người?" Việt Thiên Thu cơ hồ đều quên Lưu Tử người này, gặp người sợ hãi rụt rè đáng yêu, hắn đột nhiên chống đỡ lấy mặt bàn, phi một tiếng bay thẳng đến người nhỏ nước miếng nói, "người vì trời cao nhánh, chẳng những vu oan hãm hại cựu chủ nhân, còn ức hiếp một đám không nơi nương tựa cô nhi, trên đời này sao có người dạng này không biết xấu hổ cận kề? Các vị đại nhân các người nói, người này nên theo nặng vẫn là theo nhẹ?"

Thấy rất nhiều lão đại nhân nhóm không ai lên tiếng, nhưng này xem thường ánh mắt cũng đã toát ra thái độ, Việt Thiên Thu liền tăng tăng vỗ kinh đường mộc nói: "Người tới, đem cái tên này kéo xuống đánh trước bốn mươi! Quay đầu Thổ Phiên thừa nhìn một chút dựa theo luật lệ nên làm sao phán, ít đánh bỏ sung, nhiều đánh coi như hắn đáng đời!"

Việt Thiên Thu vừa nói muốn đánh, Việt lão thái gia không khỏi nhướng mày, chờ sau khi nghe được một câu, hắn không khỏi nhin không được cười lên. Mà bên cạnh hắn Tể tướng triệu thanh sườn núi càng là ha ha cười nói: "Nhiều không lùi ít bù, Việt huynh này tôn nhi làm được một bút tốt mua bán!"

Lưu Tử sợ đến hồn phi phách tán, tuy là kiệt lực cầu xin tha thứ, làm sao liền liền bình thường sai dịch nghe Việt Thiên Thu lời này, cũng xem thường hắn như thế phản chủ nô bộc, trong lúc nhất thời hắn bị người nắm lấy hai tay hai chân, liền trực tiếp như vậy ném ra đại sảnh. Giầy lát, gian ngoài cái kia quý khóc sột gào tiếng kêu thảm thiết liền tung bay vào.

Âu Dương Thiết thụ bản năng cho rằng đây là giết gà dọa khỉ, trốn qua một kiếp sau dự định che đậy lỗi lầm tâm tư liền bỏ đi hơn phân nửa. Không đợi Việt Thiên Thu thúc giục, hắn liền hoảng hốt vội mở miệng nói ra: "Việt đại nhân, anh Vương điện hạ, cái kia cao tần mà sai sử ta đi kết giao thi rớt cử nhân, cung cấp phòng xá cho bọn hắn ở lại, hợp thành cho bọn hắn ra sách. . ."

Phùng quốc cữu mỗi nghe Âu Dương Thiết thụ nói một dạng, vẻ mặt liền trắng một điểm, chờ đến người cuối cùng cung xưng trước sau thu đến cao tần mà cho tiền tài vượt lên trước năm ngàn xâu, hắn càng là ngay cả đứng đều đứng không vững, trực tiếp co quắp ngồi trên mặt đất. Mà Lý Dịch Minh gương mặt kia, đã là đen như đáy nồi.

Ngay tại mỗi người đều cảm thấy, này vụ án đúng sai đã hết sức rõ ràng thời điểm, cũng chỉ nghe gian ngoài truyền đến đồng đồng đồng gõ trống tiếng. Theo sát lấy, Việt Thiên Thu liền nghe được một cái cực lớn giọng.

"Bắc Yến chính sứ nhân lễ, một cáo đồng thai hí vườn tam giam ta Bắc Yến tiếng tăm lòng lấy trò vui si thăng Bình hòa thượng, nghiền ép người viết trò vui ba năm! Hai cáo võ đức ti niệm phong đồng thai hí vườn, lại giữ lại thăng Bình hòa thượng không trao trả ta Bắc Yến! Trò vui si viết trò vui là ta hướng Hoàng đế bệ hạ cũng thích nhất, ba năm trước đây du lịch phía nam lại đột nhiên mất tích, không nghĩ tới bị kết quả này!"

Việt Thiên Thu kém chút không có theo trên ghế bành trượt xuống.

Chạy ra Đại Lý Tư chính đường, Viêt Thiên Thu liền thở thật dài nhẹ nhõm một cái. Quay đầu thấy Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất, hắn liền cười hắc hắc

nói: "Sư phụ, Đại Lý Tự cửa chính bị cái kia nhân lỗ ngăn chặn, ta cũng không muốn đi ra ngoài đâm vào người trong lòng bàn tay. Cho nên, người dẫn ta đoạn đường quá?"

Tô Thập Thất thấy Nghiêm Hủ trực tiếp một lời đáp ứng, trước sau như một to gan lớn mật nàng cũng không nhìn được chịu tác lười: "Các người muốn leo tường?"

"Tô di, leo tường hai chữ này quá tục khí à nha? Ngươi phải nói chúng ta là vượt nóc bằng tường đi tắt, tránh đi cản đường chướng ngại vật. Hết thầy cũng là vì nhanh chóng hướng Hoàng thượng bẩm báo hôm nay kết quả, sau đó thành công lui thân!"

Việt Thiên Thu thấy Nghiêm Hủ đã trực tiếp nửa ngồi xỏ xuống, hần liền không nói hai lời hướng người công lên bỏ nhào về phía trước, làm Nghiêm Hủ công lên hần đằng sau, hần liền cười đối Tô Thập Thất nháy nháy mắt: "Tô di lần trước tại mây mờ trời gặp qua Hoàng Thượng, có thể hoàng cung còn chưa có đi qua a? Hôm nay chúng ta cùng nhau đi đi, nói không chừng ngươi còn có thể làm hồi xuân xem trộn lẫn cái quen mặt, tranh thủ một chút phúc lợi?"

Tô Thập Thất bị Việt Thiên Thu quán được có chút ngất, có thể nàng đối Hoàng đế ấn tượng đầu tiên có chút không tệ, lúc này do dự một chút, nàng đúng là quên hồi hoàng cung có phải hay không tốt như vậy tiến vào mọi việc như thế vẩn vơ, không tự chủ được đi theo Nghiêm Hủ cùng Việt Thiên Thu sau lưng. Đợi đến đi theo hai người tại Đại Lý Tự bên trong những người khác trợn mắt hốc mồm nhìn soi mói leo tường rồi đi, nàng không khỏi có một loại đánh vỡ quy củ cảm giác sáng khoái.

Phải biết, từ nhỏ đến lớn, nàng cũng xưa nay là ly kinh bạn đạo người!

Người là đi ra, có thể trước đó xe ngựa còn tại Đại Lý Tự cửa chính các loại, Tô Thập Thất không thiếu được đi vòng qua thông báo một tiếng. Đợi đến một đám hộ vệ lái xe đến đây hội hợp, Việt Thiên Thu nói thác một người ngồi xe không có tí sức lực nào, chết sống kéo Tô Thập Thất cùng nhau lên xe.

Hần cũng là muốn gọi Nghiêm Hủ, thật là muốn như thế, tác hợp mục đích liền thực sự quá rõ ràng.

Tô Thập Thất đến cùng không có kiên trì, lên xe vào chỗ đằng sau, nàng liền hướng về phía Việt Thiên Thu nói: "Thua thiệt người có dự kiến trước, không có từ Đại Lý Tự cửa chính đi ra, Bắc Yên cái kia chính sứ nhân lỗ mang theo hai ba mươi con người đem cửa chính cho chặn được cực kỳ chặt chẽ, lớn tiếng là hét muốn một cái công đạo, để cho người ta đem thăng Bình hòa thượng giao ra, nếu là chúng ta đi cửa chính, khẳng định đụng vừa vẩn."

"Cho nên nói, chúng ta đi thật vừa lúc." Việt Thiên Thu cười đến mặt mày đều híp lại, "Mà lại đây là ta cùng sư phụ còn có Tô di mới có thể sử dụng thủ đoạn, những cái kia lão đại nhân nhóm ai kéo đến phía dưới con? Coi như kéo đến phía dưới con, có thể mang lấy bọn hần đi tới đi lui cao thủ, trước đó cũng cần phải tại Đại Lý Tự ngoài cửa lớn chờ bọn hần a? Đề bọn hần trước đó cười nhạo ta, lần này đối ta xem bọn hần trò cười!"

"Người cũng là hội trả thù!" Tô Thập Thất cười đến hết sức vui mừng, "Cái kia gia gia ngươi đâu? Hần nhưng là cũng ở bên trong!"

"Gia gia thật muốn nghỉ ra được, hần còn có Ảnh thúc đây. Nhưng hần là Hộ bộ thượng thư, không thể học ta tiểu hài tử này da mặt dày tại dưới con mắt mọi người leo tường, dù sao, không phải mỗi người đều có thể giống sư phụ như thế không quan tâm. Bất quá, coi như trời sắp, cũng có đằng trước ba cái Tể tướng chịu lấy, Tô di ngươi không biết, gia gia tinh minh thời điểm đó là tính toán không bỏ sót, có thể chứa ngọc, cũng đồng dạng lành nghề."

Từ lúc mây mờ trời trận kia giao phong đằng sau, Tô Thập Thất đối Nghiêm Hủ cách nhìn tuy thay đổi rất nhiều, nhưng bội phục hơn vẫn là Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa. Giờ này khắc này, nghe Việt Thiên Thu nói Việt lão thái gia, nàng không khỏi có chút hăng hái truy vấn, Việt Thiên Thu cũng liền thuận tiện nói chút gia gia hào quang lịch sử, mãi đến xảo diệu nâng lên lần kia gia gia mượn giả bệnh hồng chính mình đi tìm thăm Nghiêm Hủ.

Ngoài xe Nghiêm Hủ nghe cùng Thái Tự gặp nhau này cái cộc rõ ràng chỉ là phát sinh ở trước đây không lâu, bây giờ lại cảm giác đến tựa như đã qua thời gian rất lâu sự tình, suy nghĩ lại một chút Việt Thiên Thu bái chính mình vì sư về sau, chính mình kết thúc lang thang nghèo túng sinh hoạt, hoàn thành nhiều năm tâm nguyện, mở mây mờ mặt đại sát tứ phương, có thể nói tiểu gia hóa đúng là hần phúc tinh, hần bất tri bất giác liền tinh thần phấn chấn.

Mà Tô Thập Thất tuy nói theo Đông Dương trưởng công chúa chỗ ấy nghe nói qua Nghiêm Hủ rời nhà ra đi chuyện cũ, mà dù sao trưởng công chúa cũng không bằng Việt Thiên Thu như vậy tận mắt chứng kiến quá nghiêm khắc hủ trở mặt. Làm Việt Thiên Thu khoa tay múa chân nói lên Nghiêm Hủ buộc tóc cao râu ria trở mặt một màn, nàng nhìn không được treo lên màn cửa nhìn thoáng qua, lại vừa hay nhìn thấy Nghiêm Hủ trên mặt cái kia một sợi chói lọi sáng lạn ý cười.

Một khắc này, nàng nhìn không được cảm thấy, chính mình trước sau như một cho rằng là bại gia tử cái tên này, kỳ thật thật còn thật có ý tứ.

Nếu mang theo cái cũng không từng thông tịch cung trong Tô Thập Thất, Nghiêm Hủ không thiếu được lại chọn lấy Đông Hoa Môn —— bởi vì, hôm nay ở chỗ này thủ vệ lại là ngày xưa đồng đảng Tề Nam Thiên.

Tề tướng quân đối với Nghiêm Hủ ba ngày hai đầu tài liệu thi người vào cung, đã là tập mãi thành thói quen, hướng chỉ, hết sức giỏi về nhìn mặt mà nói chuyện hần sớm lần trước Việt Thiên Thu sinh nhật bữa tiệc, liền lơ mơ phát giác được Tô Thập Thất tựa hồ có trở thành tương lai đệ muội dấu hiệu. Lúc này ghi chép cho đi đằng sau, hần có thêm một cái tầm mắt, trước thà Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất đi vào, lại duy chỉ có lưu lại Việt Thiên Thu nói chuyện.

"Thiên Thu, sư phụ ngươi này chung thân đại sự, lúc nào có thể giải quyết?"

Thấy Tề Nam Thiên một mặt thấp giọng hỏi, một mặt hướng xa xa Nghiêm Hủ chép miệng, Việt Thiên Thu liền nhếch miệng lộ ra một cái sáng tỏ nụ

nâng bàn cung giờ cao khỏi đầu, "Âu Dương Thiết thụ bàn cung đều ở chỗ này, đến mức cái kia đột phát tình huống, là Bắc Yến chính sứ tới ngăn cửa lấy thuyết pháp."

Bởi vì Việt Thiên Thu là tại nhân lỗ ngăn cửa đằng sau, trước tiên liền lập tức thúc giục Âu Dương Thiết thụ ký tên đồng ý, mà lui về sau đường, tiếp lấy nhường Nghiêm Hủ công chính mình leo tường lưu được nhanh chóng, cho nên, hẳn đúng là so tin tức đến Hoàng đế trước mặt còn nhanh một chút như vậy.

Thế là, Hoàng đế nghe vậy cảm thấy ngoài ý muốn, không thiếu được phân phó trần năm lượng tiếp Việt Thiên Thu trình lên bàn cung, lại lập tức phái người đi tìm hiểu Đại Lý Tự bên kia tình huống. Tùy tiện nhìn lướt qua đằng sau, hẳn phảng phất đối này cái cộc từng hết sức quan tâm bản án không hứng thú lắm, ngược lại có chút háng hái mà nhìn xem Việt Thiên Thu hỏi: "Bắc Yến chính sứ như thế nào chặn lại Đại Lý Tự môn lấy muốn thuyết pháp?"

"Cửu cửu, Bắc Yến cái kia sứ giả tự xưng, bọn hắn chỗ ấy một cái nổi danh trò vui si, là cái gì thắng Bình hòa thượng, ba năm trước đây đến phía nam du lịch, kết quả mất tích, Bắc Yến chính sứ nhân lỗ cũng không biết là từ đâu nghe nói người bị đồng thai hí vườn khấu trừ viết trò vui, hiện tại bởi vì cái kia ra cảnh vàng nhớ nguyên nhân, bị võ đức ti cho một khối đóng lại."

Lần này, Nghiêm Hủ đoạt tại Việt Thiên Thu đằng trước thô sơ giản lược giải thích một chút, lập tức tức giận nói ra: "Ta xem đây là giấu đầu lòi đuôi, nói không chừng này ra cảnh vàng nhớ liền là Bắc Yến giờ trò quỷ!"

Hoàng đế lập tức liền ý thức được, Lý Dịch Minh sở dĩ không có cùng Việt Thiên Thu cùng nhau trở về, tám chín phần mười liền là bởi vì Bắc Yến xảy ra bất ngờ cảm một cuộc này. Nghĩ đến này cái cộc chính mình lẽ ra đầu đầu sóng gió, bởi vì Bắc Yến chính sứ chính mình nhảy xuống nước đến, quay đầu hẳn nói không chừng là có thể nghĩ cách dẫn dắt dư luận hướng gió, hẳn không khỏi lộ ra nụ cười thần nhiên.

Quốc tín tới báo, Bắc Yến chính sứ hai ngày này nào loạn tranh chấp nội bộ, bây giờ hai nhóm người đã là các quản các. Muốn nói chính sứ nhân lỗ lần này gây rối nếu như không có phó sứ Việt Tiểu Tứ giờ trò, hẳn vậy mới không tin!

Tâm tình không tệ hẳn ngắm nghĩa chừng chạc đảng hoàng Việt Thiên Thu, cười mím mà hỏi thăm: "Đã là nhân lỗ dẫn người ngăn cửa đòi công đạo, đại lang cũng không đi, Việt Thiên Thu, ngươi làm sao lại trở về rồi?"

"Hồi bẩm Hoàng Thượng, anh Vương điện hạ là hoàng tử, đối mặt loại này đột phát sự kiện, đương nhiên phải cùng những cái kia lão đại nhân nhóm một khối bàn bạc thương lượng cảm đối sách. Nhưng ta chỉ bất quá tạm thời thụ mệnh đi thăm Âu Dương Thiết thụ bản án, nên hỏi thì hỏi rõ ràng, hồ sơ vụ án cùng bàn cung đều đồng ý, đương nhiên hẳn là đầu về tới trước hướng Hoàng thượng bẩm báo. Còn Bắc Yến sứ giả gây rối, làm sao cũng không tới phiên ta một cái bảy tuổi tiểu hài đi quản."

Thấy Việt Thiên Thu nói đến nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, suy nghĩ hôm nay không có Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa như thế đa mưu túc trí ở đây, Nghiêm Hủ người ngoại sinh này cùng Tô Thập Thất cái này kinh nghiệm sống chưa nhiều cô nương, hẳn rất dễ dàng liền có thể muốn ra biện pháp đem người đẩy ra, Hoàng đế liền sinh ra thật tốt tìm tòi nghiên cứu một thoáng Việt gia cái này nuôi tôn chủ ý.

Thế là, hẳn con người đảo một vòng, nghĩ đến Đông Dương trưởng công chúa trước mắt ở đâu, liền sinh ra một kế tới.

Hắn không có tiếp tục thâm nhập sâu cái đề tài này, mà là đột nhiên từ chuyển hướng nói: "A hủ, trước đó mẹ ngươi nói thường choáng đầu, trầm phân phó thái y thụ, cho nàng đảo cổ thư tìm mấy cái ăn liệu thiên phương, còn có mấy cái xoa bóp từng một biện pháp. Ngươi đã là tiến vào cung đến, liền thay nàng mang hộ trở về, tránh khỏi nàng lão nói ngươi không hiểu thuận."

Nghiêm Hủ liền gạt nãy cả mình: "Mẹ ta thường choáng đầu? Ta làm sao không biết?"

Lần này, hẳn chịu bên cạnh Tô Thập Thất một cái liếc mắt: "Trưởng công chúa dù sao lớn tuổi, khí huyết không bằng lúc tuổi còn trẻ như vậy sung túc, lại thêm thường làm một cái nào đó tại bên ngoài đi dạo không trở về nhà người quan tâm, luôn có điểm đau đầu nhức óc bệnh vặt."

Lẽ ra Tô Thập Thất chỉ là mượn cơ hội biểu đạt một thoáng đối con bất hiếu bất nhân, nhưng nhìn đến Nghiêm Hủ trên mặt lộ ra trước nay chưa có khăn trương biểu lộ, đúng là không nói hai lời quay người co cẳng liền đi, nàng không khỏi lại có chút hối hận. Hơi hơi chần chờ, nàng liền đối Hoàng đế quý gối hành lễ.

"Hoàng Thượng, Nghiêm công tử ngoài miệng không nói, trong lòng có lẽ vẫn là hiếu thuận trưởng công chúa, lúc này một lòng gấp, nói không chừng tại thái y thụ hội nào xảy ra chuyện gì, cầu Hoàng Thượng cho phép dân nữ cùng đi qua nhìn một chút."

Thấy Hoàng đế vui vẻ gật đầu, Tô Thập Thất rất đối cảm kích vị này thông tình đạt lý Thiên Tử, liền vội vàng xoay người liền đi truy Nghiêm Hủ.

Theo Hoàng đế bắt đầu dùng Đông Dương trưởng công chúa thân thể tới ám chỉ Nghiêm Hủ, Việt Thiên Thu liền lờ mờ đoán được người là tại ra về. Tuy nói hẳn hoàn toàn có khả năng nói chêm chọc cười, đem đề tài này xóa lải qua, nếu không được cũng có thể lưu lại cái Tô Thập Thất, có thể Hoàng đế lão nhi chơi tầm mắt, người muốn không phối hợp, ngày sau khẳng định bị lo lắng, bởi vậy hẳn cũng liền dứt khoát giả bộ cái gì cũng không biết.

Thấy Việt Thiên Thu rõ ràng một mặt lo lắng, trông mong nhìn ra phía ngoài lấy Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất tuần tự rời đi bóng lưng, tựa hồ cũng muốn đi theo, Hoàng đế liền tăng háng một cái nói: "Thiên Thu, sự phụ ngươi có Tô cô nương bồi tiếp, ngươi bồi trĩu về phía sau đầu đi hai bước, trò chuyện."

Việt Thiên Thu đã sớm ngờ tới sẽ có như thế một lần, lúc này, hẳn hơi hơi trừ trừ một lát, cuối cùng vẫn chần chờ giống như nhẹ gật đầu. Thấy đứng người lên Hoàng đế hướng phía trần năm lượng làm thủ thế, vị này mình đã từng thấy đến mấy lần trung niên nội thị rón rén lui xuống, trước khi đi lại điều

Có thể Hoàng đế tiếp xuống một câu, lại làm cho Việt Thiên Thu lần nữa đem một lòng nhắc lên.

"Thiên Thu, trẫm sai người đi thăm dò qua thân thể của ngươi."

". . ."

Ta không muốn biết thân thể của ta a! Hoàng đế lão bá, ngài đây mới là diễn hình chó lại bắt chuột, xen vào việc của người khác!

Việt Thiên Thu trong lòng nghĩ như vậy, nhưng cũng có thể lý giải, Hoàng đế vì sao lại rảnh rỗi như vậy.

Từ khi hấn làm náo động ra đến nhân thần cộng phần, kết quả tự dung thành cái kia vừa ra cảnh vàng nhớ nhân vật chính, hấn liền biết, thân thể của mình khẳng định hội nhận người lo lắng. Nghĩ tới những thứ này năm không có ở Việt phủ lại xuất hiện qua Nghiêm Nhị cùng với cái kia bốn cái kiểu phụ, cùng với gia gia sau cùng đem thân thể của hấn mập mờ đi qua không nói, hấn không khỏi có chút khản trương.

Hoàng đế tiếp xuống sẽ nói cái gì? Có thể hay không cho hấn tới một đoạn vô cùng máu chó thân thể?

Sẽ không tới một đoạn tám giờ ngăn máu chó kịch truyền hình nhận thân a?

Thấy Việt Thiên Thu trừng to mắt nhìn xem chính mình, không giống như là chờ mong, ngược lại giống là có chút ghét bỏ, Hoàng đế không khỏi nghĩ tới vừa mới Việt Thiên Thu nói qua chó lại bắt chuột, liền có chút không nói ra được vì điều cảm xúc. Thế nhưng là, ngẫm lại đối mặt bất quá là cái bảy tuổi tiểu hài tử, nếu biết là con nuôi, nói không chừng rất có thể cũng rất hận ném đi mình người, hấn liền bình thường trở lại.

"Bảy năm trước, nhà ngươi gia gia bởi vì con út, liền là Việt Tiểu Tứ rời nhà trốn đi, giận đến xin nghỉ mấy ngày không có vào triều, có thể Hộ bộ lại vẫn cứ sự vụ bận rộn, nghỉ ngơi ở nhà hấn lại không thể không tái xuất, chỉ có thể mỗi ngày tán nha đăng sau cũng làm người ta kiểu giờ lên hấn toàn thành loạn đi dạo giải sầu. Hấn lúc trước liền thường đi thành đông thái bình cầu một vùng, còn đối với người tự xưng là thực sư, tất cả mọi người tin."

"Ngày đó, hấn tại giải sầu trên đường gặp một trận đột phát hỏa hoạn. Một cái mạng theo hài tử vừa chuyển đến không bao lâu đình họ phụ nhân, theo đám cháy bên trong ôm hài tử kiệt lực chạy trốn, hài tử bình yên vô sự, nằng lại sau cùng chết rồi. Gia gia ngươi bởi vì vừa mới vừa đi con út, sinh lòng trắc ẩn, liền xuất tiền an táng phụ nhân kia, đem ngươi ôm trở về."

Thăng đến nơi đây mới thôi, Việt Thiên Thu đều là nhớ kỹ, nhất là đám cháy chạy trốn trước sau cái kia một đoạn trải qua, vẫn luôn là hấn đòi này kiếp này nhất khắc cốt minh tâm trí nhớ, không có cái thứ hai. Bởi vậy, hấn bắt tri bất giác ngừng hô hấp, chỉ còn chờ đến tiếp sau.

"Vô đức ti rất nhẹ nhàng liền truy xét đến thái bình cầu, tra được phụ nhân kia cùng ngươi. Theo đường dây này, bọn hấn tra được cái kia đình họ phụ nhân từng chủ phòng, từng hàng xóm, nhưng không ai biết nàng là từ đâu mà đến. Không chỉ như thế, Ứng Thiên phủ nha không có phụ nhân này hộ tịch, cũng tra không được đoạn thời gian kia có cầm lấy tương ứng lộ dẫn phụ nhân tiến vào thành, thậm chí không có bà đỡ nhớ kỹ cho như thế một vị phụ nhân tiếp nhận sinh. Bởi vì chủ thuê nhà nhớ kỹ cô nàng bên trên có chấm đỏ, đây là bà đỡ tuyệt đối sẽ không bỏ sót."

Việt Thiên Thu rốt cục ý thức được Hoàng đế ngụ ý, miệng không khỏi thành o hình chữ.

"Hoàng thượng là nói, không có điều tra ra?"

Hoàng đế nhìn ra Việt Thiên Thu khó có thể tin, không khỏi hừ nhẹ nói: "Cảnh vàng nhớ không phải nói ngươi là theo trong cung bị ôm đi ra? Trẫm nhường trần năm lượng đem trong cung cái kia đoạn tháng ngày hết thấy qua đòi cung nữ Tần phi sổ sách đều tra toàn bộ, chỉ có sáu người, tuổi tác thân thể đều không khớp, nói cách khác, họ Đình phụ nhân cũng không phải là cung nữ. Mà tại một năm này, trong cung không có chờ sinh Tần phi."

Thấy Việt Thiên Thu lần này án lấy ngực như trút được gánh nặng, cứ việc đường đường Thiên Tử chí tôn lại tra không ra cái nhỏ thân thể của hài nhi, Hoàng đế có chút nhỏ nhỏ phiến muộn, lúc này vẫn có thừa dụ trên ghẹo nói: "Thế nào, ngươi như thế may mắn không phải trẫm con trai?"

Việt Thiên Thu suýt nữa bị chế nhạo được ói máu. Cứ việc trước mặt là Thiên Tử, hấn vẫn là vô cùng tức giận nói ra: "Hoàng Thượng, không mang theo giống ngài như thế trên đùa người. Gia gia tất cả nói, Thiên Thu liền là cha con trai, cháu của hấn, cùng những người khác không quan hệ."

"Việt Tiểu Tứ tuổi nhỏ thời điểm, nói dễ nghe là mặc cho hiệp tốt nghĩa, nói không được khá nghe liền là hoang đường tùy hứng, nhưng hấn cùng a hủ một dạng có một chút chỗ tốt, cái kia chính là từ trước tới giờ không lưu luyến bụi hoa. Càng già ái khanh tuy nói hồi hồi cho hấn chửi đổng, có thể hơn phân nửa đều là hấn đánh ai mắng ai, hay hoặc là đập địa phương nào trảng tử, nhưng xưa nay chưa từng làm hấn ngủ ai nổi trận lôi đình. Trẫm cũng không phải người khác, thế nào không biết đó là ngươi gia gia cùng Việt Tiểu Tứ thông đồng tốt?"

Ngay thẳng như vậy lời nói nhường Việt Thiên Thu không biết có phải hay không là nên giả bộ cái đỏ thắm mặt. Có thể Hoàng đế bên dưới một phen, lại làm cho hấn trong lòng căng thẳng, cổ mát lạnh.

"Vô đức ti đều biết trẫm tranh nói, hấn cho tới bây giờ đều chưa thấy qua vô đức ti toàn lực ứng phó, lại tra không ra bất kỳ một chút dấu vết tình huống. Cho nên kiến nghị tha rằng giết nhầm không thể buông tha, trẫm thảo trừ căn lại nói. Mà trần năm lượng nói, càng già ái khanh là trẫm quảng cổ đại thần, vì lời đồn đại tự hủy Trường Thành, đây không phải là minh quân gây nên."

Nói đến đây, Hoàng đế lại là tại Việt Thiên Thu trước mặt ngồi xổm xuống, như có điều suy nghĩ xem lên trước mặt cái này đầu tiên là sắc mặt trắng bệch, tiếp theo lại hờn dỗi giống như không lên tiếng hài tử.

Hấn lập tức nở nụ cười, đứng là sờ lên Việt Thiên Thu đầu: "Dù cho không nhìn càng già ái khanh chính là lòng trẫm bụng quảng cổ, trẫm cũng sẽ không

Một đường đi vào, Việt Thiên Thu cũng chỉ nghe chu vi lặng ngắt như tờ, đừng nói bất luận cái gì bước chân ho khan, liền liền hô hấp thanh âm phảng phất đều bị người bản năng bài trừ gạt bỏ dừng lại. Mãi đến hẳn đột nhiên nghe được phía sau lưng truyền đến chói tai một tiếng cọt kẹt, quay đầu nhìn thấy phía sau môn đột nhiên bị trần nằm lưng theo bên ngoài nhẹ đóng cửa khế.

Tại đây loại yên tĩnh trong hoàn cảnh đột nhiên đối mặt loại tình huống này, hần chỉ cảm thấy toàn thân đều nổi da gà.

Nếu như không phải xác nhận Hoàng đế muốn giết hần tại không có gì làm điện liên có thể ra tay, cũng không cần trước đó hần đưa bé này một đồng lớn lời nói, sau đó đem hần đưa đến bảo phúc điện hạ tay, mà lại hần coi như muốn chạy cũng chạy không thoát, hần đơn giản nghĩ trốn bán sống bán chết!

Đúng vào lúc này, hần nghe được một cái khí tức thanh âm yếu ớt: "Hoàng Thượng, là Hoàng Thượng sao? Thần thiếp biết sai rồi, thần thiếp cũng không dám nữa!"

Phảng phất là nhiều ngày không nói gì, thanh âm kia lúc đầu còn có chút cứng nhắc, rất nhanh liền đeo réo rất thảm thiết điệu: "Thần thiếp nói muốn giết Việt Thiên Thu, đúng là có tư tâm, có thể thần thiếp cũng cũng là vì đại lang, vì Hoàng Thượng ngài a. . . Thần thiếp là không kiến thức nữ nhân, về sau bên ngoài việc lớn, thần thiếp một chữ đều không nói, cầu Hoàng Thượng ngài tốt xấu nhường đại lang đến xem thần thiếp. . ."

Chỉ nghe được câu nói đầu tiên, nguyên bản đối hôm nay chuyển đi chưa đủ lớn tình nguyện Việt Thiên Thu lập tức ở trong lòng ha ha một tiếng. Mặc dù hần biết khuyên Hoàng đế trầm thảo trừ căn người tuyệt đối không chỉ vô đức ti đều biết trầm tranh một cái, Phùng quý phi khẳng định cũng không ít thói bên gối gió, nhưng hôm nay thật xác định, hần so sánh một chút cái kia xúc động bạo ngược, lại rõ ràng có đầu óc tiểu mập mạp, lập tức cảm thấy chênh lệch.

Coi như hần lừa dối mồm mép công phu không tệ, vậy cũng phải tiểu mập mạp Kenth kiểm tra hội suy nghĩ, nhưng bây giờ vị này. . . Xin tha thứ hần có thể nói một tiếng công tử bột một bao thảo sao? Thế nhưng là, trong hậu cung có thể leo đến quý phi loại này vị trí, còn có thể sinh dục hay hoặc là nói nuôi dưỡng một cái hoàng tử nữ nhân, không phải là trong thiên quân vạn mã giết ra tới, tâm kế cùng mỹ mạo đều xem trọng sao?

"Đù rồi." Hoàng đế hai chữ này cũng không lớn âm thanh, ngược lại lộ ra rất bình thản. Chỉ có như vậy căn bản nghe không ra cảnh cáo ý nghĩa hai chữ, lại làm cho cái kia như khóc như tố thanh âm hơi ngừng.

Hoàng đế liếc nhìn bên cạnh không rên một tiếng, lại rõ ràng đang ở không yên lòng Việt Thiên Thu, nhin không được nghĩ thầm đưa bé này gan thật to lớn, vào lúc này nơi đây còn dám thất thần. Hần chậm rãi xuyên qua màn trướng đi ra phía trước, thấy trên giường trong màn lụa, một đôi mũi chân bị dây chuyền chăm chú khóa trên giường Phùng quý phi đang dùng hi vọng khăn cầu ánh mắt nhìn chính mình, hần lúc này mới mỉm cười một tiếng.

"Người nói nhiều như vậy, vì cái gì hết lần này tới lần khác không đề cập tới, người nhường ca ca người đánh lấy đại lang danh hiệu tại ngoại mời chào nhân thủ? Theo hơi có danh thanh lại rơi thứ cử tử, đến nghèo túng môn phái ra vong mạng, lại đến phú thương Đại Cô, cho Phùng gia chiêu mộ được thật lớn một tấm lưới? Chị dâu của người còn đi trong chùa bí mật cầu phúc, muốn đem đại lang may mắn gán tội tại người bên dưới một đứa con trai trên người."

Mấy ngày liền đến nay bị giam cầm tại bảo phúc điện, lo lắng hãi hùng, ăn không vô ngủ không yên, Phùng quý phi vốn là đã gầy gò tiểu tụy, bây giờ bị Hoàng đế vạch trần này bị ăn nhất mảy mốn sự tình, nàng nhất thời trên mặt toàn không huyết sắc. Nàng vô ý thức đưa tay đi bắt Hoàng đế tay áo, thấy rõ Hoàng đế quát tay lui lại, nàng một cái trọng tâm không ổn định, đứng là chặt vật ghé vào bên giường, hai tay vô lực rũ xuống.

Mà đúng lúc này về sau, Phùng quý phi thấy được Hoàng đế sau lưng xa mấy bước chỗ, cái kia dùng cực kỳ vi diệu ánh mắt xem con của nàng. Cứ việc đây chỉ là lần thứ hai gặp mặt, một hồi trước nàng cũng là tại bình sinh nhất chặt vật thời điểm, không có người giới thiệu qua thân phận của đối phương, có thể nàng hay là bởi vì lúc ấy người là cùng Lý Dịch Minh sống vai tiền đến, biết đây chính là cái kia dẫn tới vô tận sóng gió Việt Thiên Thu.

Trong lúc nhất thời, nàng chỉ cảm thấy trong lòng tức giận, càng ngày càng bạo, lập tức hung tợn hướng về phía Việt Thiên Thu quơ hai tay, phảng phất như thế là có thể đem người tóm đến nhào nhọt.

"Người tên tiểu yêu tinh này, người chẳng những muốn cướp đại lang địa vị, người còn muốn theo bên cạnh ta cướp đi đại lang, cướp đi Hoàng Thượng, ta liễu mạng với người. . ."

Việt Thiên Thu con mắt chớp chớp, chờ đến Hoàng đế cũng như có điều suy nghĩ quay đầu nhìn hần, hần mới tức giận thầm nói: "Cái gì tiểu yêu tinh. . . Ta là tinh khiết gia môn, lại không phải nữ nhân!"

Thấy Việt Thiên Thu chỉ là nói thăm, nhưng không có đi cùng đã điên cuồng Phùng quý phi tranh luận, Hoàng đế so sánh lúc trước chứng kiến qua cùng nghe nói qua Việt Thiên Thu miệng lưỡi bén nhọn, lại cảm thấy hôm nay tiểu gia hỏa có chút hiểu được khác chế. Hần lần nữa quay đầu trở lại đi, thấy Phùng quý phi làm ầm ĩ trong chốc lát, cuối cùng vô lực nằm sấp ở nơi đó không thể động đậy, hần nguyên bản còn có một tia do dự tâm tư rốt cục triệt để kiên định xuống tới.

"Trăm lúc trước đem đại lang ôm cho người nuôi, liền là nhìn trúng người tuổi trẻ, đơn thuần, lại là cung nữ xuất thân, biết tàng dưới chót khó khăn, không có nhiều ý nghĩ như vậy. Bây giờ xem ra, kiến thức nông cạn liền ngồi ở vị trí cao, thật sự là hại người."

Trước đó nghe được Phùng quý phi tẩu tử đi trong chùa cầu phúc, Việt Thiên Thu liền đã có chỗ dự cảm. Mà lúc này ngẩn ngời mấy câu, đã bao hàm to lớn lượng tin tức. Việt Thiên Thu nghe càng là hít sâu một hơi.

Đây là Hoàng đế chính miệng thừa nhận, cái kia tiểu mập mạp không phải Phùng quý phi thân sinh?

Hần người ngoài này còn như vậy ghen hòng nhìn trần trối, Phùng quý phi bỗng nhiên bị kéo xuống hết thấy tấm màn che, vậy thì càng thêm sợ hãi hoảng hốt.

Nàng hoàn toàn mất đi vừa mới giường nanh múa vuốt cái kia chút dũng khí, cơ hồ không lo được mắt cá chân bị khóa, giãy dụa lấy mong muốn từ trên

giường leo xuống, thấy không cách nào tránh thoát liền khóc rờn rờn khẩn cầu: "Hoàng Thượng, van cầu ngài tha thần thiếp bực tuệch, thần thiếp luôn luôn là không che đây miệng. . ."

"Lúc trước trẫm thích ngươi không che đây miệng, đó là bởi vì ngươi xác thực không có có tâm kế, nhưng bây giờ ngươi nhìn như không che đây miệng, lại là đem trong bụng âm tàn hóa thành chất độc thâm thấu tại đầu lưỡi. Trẫm lúc trước nhìn xem đại lang đọc sách nhận thức chữ còn nhanh hơn, nhớ hẳn tính tình lớn một chút mà còn chưa tính, có thể hiện tại xem ra, ngươi xưa nay không từng thực tình đối với hân. Đã ngươi không thể thật tốt làm đường mẫu, trẫm cũng chỉ đành thay vừng chắc người."

Thấy Hoàng đế xoay người rời đi, mà Việt Thiên Thu ngờ ngác nhìn xem chính mình một hồi lâu, liền xoay người đuổi theo, Phùng quý phi chỉ cảm thấy trước mắt một vùng tăm tối, trong lúc bối rối ồn ào ra đôn sát thủ sau cùng.

"Thần thiếp là nương đại ca ra mặt đi lung lạc người, có thể thần thiếp tuyệt không để cho đại tẩu đi làm loại chuyện đó, là có người cố ý vu hãm. . . Thần thiếp chỉ là vì đại lang tương lai có thể có lực cánh tay, Hoàng Thượng ngươi dám nói không phải sắp có con ruột, liền rút cuộc không quan tâm đại lang cái này ôm tới hải tử chết sống?"

Một khắc này, Việt Thiên Thu phản ứng đầu tiên là chính mình chính hành đi đang bị giết người diệt khẩu rìa. Cho dù Hoàng đế trước đó tựa hồ nói qua, việc này gia gia cũng biết. Có thể coi là như thế, trong lòng của hân cái kia bát quái chi hòa không khỏi cháy hừng hực.

Không nghĩ tới a, hân cùng tiểu mập mập vậy mà khả năng đồng bệnh tương liên?

Có thể không có đạo lý a, Hoàng đế tại tiểu mập mập trước đó, không phải đã ôm qua một hoàng tộc hải tử tiến cung nuôi sao? Cần phải lại làm một cái lạng lẽ ôm vào tới nuôi? Không phải thân sinh còn đối tiểu mập mập tốt như vậy, này không khoa học!

Giờ khắc này, hân quên, Việt lão thái gia ôm hân trở về, đồng dạng đối với hân so với cháu trai còn tốt. . .

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Gia gia chuyện xưa, cò kè mặc cả

? Phùng quý phi được ăn cả ngã về không giống như khiêu khích, liền phảng phất tự lực một quyền lại đánh vào mềm nhũn bông vải trong đồng. Hoàng đế đã không có nổi trận lôi đình muốn giết nàng, càng không có đối một bên nghe được không nên nghe Việt Thiên Thu làm ra bất kỳ phản ứng nào, cứ như vậy quay người đi ra bên trong điện.

Theo cửa chính trước mặt của nàng chậm rãi đóng lại, từng phong quang vô hạn Phùng quý phi rốt cục ý thức được, luôn luôn vì nàng che mưa che gió trời sập. Nàng chán nản một môi co quắp ngã xuống giường, bình sinh lần thứ nhất sinh ra thật sâu tuyệt vọng.

Mà Hoàng đế tại sau khi ra cửa không bao lâu, liền không coi ai ra gì phân phó nói: "Này bảo phúc điện phong đi, nhân thủ nên cắt giảm cắt giảm. Một ngày ba bữa ngươi chọn lựa ổn thỏa nhất người tới trông nom. Nàng tốt xấu làm đại lang bảy năm mẫu thân, không cần quá phận khắt khe, khe khắt nàng."

Việt Thiên Thu biết này lời không phải là nói với mình. Quả nhiên, hân liền chỉ nghe được trần năm lượng trầm thấp đáp ứng, nhưng không có lập tức cùng lên đến. Một đường đi ra ngoài lúc, hân càng là phát hiện, mới vừa tới lúc thấy qua những cái kia nom nớp lo sợ cung nữ cùng nội thị, lúc này một bóng người cũng không thấy, nhưng lại không biết là bị chạy về trong phòng, hay hoặc là Hoàng đế trước đó có đoán trước, đã sớm làm dự bị.

Có thể bất kể nói thế nào, trước mắt hân đều cảm giác được đầu của mình giống như có chút không đại lao dựa vào.

Thế là, Việt Thiên Thu có chút không quan tâm, nhắm mắt theo đuôi đi theo Hoàng đế đi lên phía trước, nhất thời đúng là không chút chú ý đằng trước người đột nhiên dừng bước. Mãi đến một đầu đụng cái mềm nhũn đồ vật, hân mới vội vàng hấp tấp lui về phía sau mấy bước. Mấy ngón đầu mới phát hiện Hoàng đế bụng bít lấy sau lưng tức giận nhìn hân, nhất thời như trút được gánh nặng.

Tốt tại không có một trên đỉnh đầu Hoàng đế cái móng. . .

"Trẫm phát hiện, ngươi thật giống như hết sức ưa thích ngẩn người?"

Việt Thiên Thu liền khỏ cái mặt: "Bởi vì Thiên Thu bị Hoàng Thượng dọa cho bề mặt gần chết."

"Người cũng sẽ sợ mất mặt?" Hoàng đế liền cười ha ha, lập tức chống đỡ lấy đầu gối, thân thể hơi nghiêng về phía trước, lần nữa như có điều suy nghĩ ngẫm nghĩ trước mắt bảy tuổi hài tử, thấy hắn rốt cục chột dạ chuyển khai ánh mắt, hắn mới vừa hơi hột nói, "Người vừa mới nghe được những cái kia, không có gì ngoài Phùng quý phi cuối cùng ồn ào một câu kia, đều là người gia gia cũng giống vậy biết đến."

Cho nên mới nói Phùng quý phi cuối cùng ồn ào một câu kia nhất kinh bạo, nhất tìm đường chết a! Có thể nằng tìm đường chết vì sao còn muốn liên lụy ta?

Việt Thiên Thu tại trong lòng lăm lăm một câu, lập tức liền không thèm đếm xỉa ngẩng đầu, trực tiếp hỏi: "Còn mời Hoàng Thượng chỉ rõ, rốt cuộc muốn Thiên Thu làm gì?"

"Trẫm vẫn ở chờ người hỏi câu này."

Lớn như vậy bên ngoài trong điện, giờ này khắc này cũng chỉ còn lại có Hoàng đế cùng Việt Thiên Thu hai người. Một cái ánh mắt từ trên cao đi xuống, một cái ánh mắt từ đuôi đến đầu, tất cả đều sáng ngời trong veo, không có mây may chất bản.

"Trẫm cho tới hôm nay mới thôi, chỉ có đại lang một đứa con trai. Người bây giờ đã biết, hắn cũng không phải là Phùng quý phi con ruột. Phùng quý phi đến cùng không phải hắn thân mẹ ruột, cho nên trẫm tránh không được cảm thấy hắn thảm thương, một mực túm lấy hắn, dưỡng thành hắn cái này thực sự thật không tốt tính tình. Phùng quý phi hiện tại đã không thích hợp lại nuôi dưỡng hắn, có thể cung trong phi tần khác, hắn lại cơ hồ đều đắc tội toàn bộ."

Việt Thiên Thu có chút tức giận nhếch miệng, tuy nói rõ biết chuyện này không có chính mình phát biểu phần, nhưng hắn vẫn là không nhịn được thảm nói: "Gia gia trước đó cũng đã nói, Hoàng Thượng có khả năng tự mình mang theo hắn a. Ta cũng là từ nhỏ tại gia gia Hạc Minh hiền lớn lên."

Nhớ tới lần trước Việt lão thái gia liền trách cứ qua, chính mình không có tự mình mang theo con độc nhất, bây giờ Việt Thiên Thu cũng nói như vậy, Hoàng đế cho dù da mặt dù dày, cũng không nhịn được có chút hơi quẫn. Hắn có chút mất tự nhiên xoay người sang chỗ khác, lúc này mới như không có việc gì nói: "Trẫm bây giờ cũng nghĩ như vậy, đại lang cũng lớn, không cần nhất định phải tìm mẫu thân."

Hoàng đế khóe mắt liếc qua thoáng nhìn Việt Thiên Thu tại cái kia dùng sức gật đầu, hắn liền lại mở miệng nói ra: "Trước người nói quá hội gặp rắc rối, đắc tội với người quá nhiều, cho nên không thể cùng đại lang kết thành huynh đệ khác họ, để tránh làm hư hắn. Có thể trẫm bây giờ suy nghĩ một chút, thà rằng người mang cho hắn bốn phía gây chuyện thị phi, cũng so với hắn trong cung đem tính tình nuôi được càng ngày càng tệ tốt. Thiên Thu, trẫm hi vọng, người ít nhất cùng đại lang làm người bằng hữu."

Việt Thiên Thu vừa mới còn đang suy nghĩ, ai nguyện ý không có việc gì làm người tiện nghi mẹ? Lại không phải mình sinh! Quả được nhẹ, tiểu mập mập không tốt tất cả đều là trách nhiệm của người; quả được nặng, tiểu mập mập cáo lên hình đáng đến, lại là trách nhiệm của người. Nhất là giống mặc cho quý dụng cụ ăn như vậy qua tiểu mập mập đau khổ, càng là hận không thể tiểu mập mập có bao xa lẫn bao xa!

Mà chính hắn, kỳ thật cũng một mực hi vọng có bao xa liền cách tiểu mập mập bao xa, lúc này Hoàng đế đúng là đột nhiên đưa ra yêu cầu như vậy, cái kia không tình nguyện thì khỏi nói. Có thể sau một khắc, Hoàng đế liền quay đầu đi, nói đến một cộc hắn hoàn toàn không nghĩ tới chuyện cũ.

"Trẫm cùng gia gia người quân thần nhiều năm, có thể kì thực năm đó hắn vẫn chỉ là cái huyện nhỏ úy lúc, trẫm liền biết hắn. Khi đó trẫm dâng tặng Thái hậu đi tuần, kết quả nhưng bởi vì chịu rắn dạy, dưới con nóng giận vất hết óc theo hành cung chạy ra ngoài. Hắn khi đó đang ở tự mình mang theo sai dịch đi đây đường duy trì trị an, bắt lấy khả nghi đám người, kết quả trẫm cũng bị hắn tự mình bắt."

Nói đến ngày xưa mới quen lúc chuyện cũ, Hoàng đế ánh mắt bên trong chẳng những toát ra hồi ức cùng ngơ ngẩn, còn có một tia thật sâu ý cười.

"Ánh mắt hắn đỉnh nhọn, liếc mắt nhất định trẫm là tùy giá con em quyền quý, vụng trộm chạy ra ngoài chơi. Nếu là người khác, thấy trẫm không chịu nói ra thân phận, hoặc là cố ý lấy lòng tìm lý do đem trẫm thả, hoặc là cố ý hiển lộ bản sự, nhưng hắn lại xụ mặt huấn trẫm cầu huyết lăm đầu. Trẫm vốn chính là bị Thái hậu dạy dỗ ra ngoài giải sầu, chỗ nào cam tâm bị hắn lại huấn, không thiếu được liền lớn àm ỉ một trận."

Tại Việt phủ, Việt lão thái gia là tuyệt đối đại gia trưởng, không ai dám phía sau nghị luận, mà cho dù là Nghiêm Hù, đối với Việt lão thái gia năm đó như thế nào lập nghiệp cũng không lớn hiểu rõ, bởi vậy, lúc này nghe Hoàng đế nâng lên dạng này chuyện cũ, Việt Thiên Thu không khỏi quên vừa mới lo lắng cùng lo lắng, tràn đầy phấn khởi mà hỏi thăm: "Cái kia sau đó thì sao?"

"A, người đoán xem?"

Việt Thiên Thu không nghĩ tới Hoàng đế sẽ còn thừa nước đục thả câu, đầu tiên là sững sờ, lập tức liền thật đúng là cẩn thận suy tư. Thời gian qua một lát, hắn liền do do dự dự nói: "Gia gia chắc chắn sẽ không chỉ nói mà không làm, nhưng hắn cụ thể thế nào làm, ta đoán không được."

Hoàng đế không khỏi cười đắc ý: "Trẫm khi đó không mang hộ vệ, gia gia người lại đã có Việt Ảnh như thế cái tay chân. Cái kia lạnh như băng gia hòa áp trẫm đi xem trước đó bị hộ quân cùng một đám con em quyền quý đập xấu hoa màu, lại nhận trẫm đi xem mấy nhà dân hộ bởi vì hoa màu tổn thất sâu văn thăm vụ đáng về. Trẫm lần đầu tiên trong đời bị người nằng hèn quân, lần thứ nhất được xưng tán mình quân, đều là tại thời điểm này."

"Bị người mắng, là bởi vì tùy giá quan viên cùng con em quyền quý quá nhiều, nhường bách tính chịu đủ làm khổ. Được người xưng tán, là bởi vì tuân du chỗ, miễn năm đó thuế má." Nói đến đây, Hoàng đế nụ cười trên mặt sâu hơn một chút.

"Trẫm khi đó mười tám tuổi, gia gia người ba mươi tuổi, bởi vì một lần kia gặp mặt, trẫm đối với hắn khác sâu ấn tượng. Mà lại, đưa trẫm hồi trở lại

Cơ hồ không cần suy nghĩ, Đông Dương trưởng công chúa liền bỗng nhiên đứng lên nói: "Các người hai cái ra ngoài ngăn đón a hủ bọn hần, nên nói cái gì chính mình phát huy, nói tóm lại, không cho phép lộ ra ta ở chỗ này!"

Nàng có thể không nguyện ý nhường Nghiêm Hủ biết, nàng tình thông thảo được, đọc thuộc lòng sách thuốc, đối với hậu cung tranh thủ tình cảm những cái kia môn đạo so tuyệt đại đa số Tàn phi còn muốn càng thêm tinh thông. . .

Thái y lệnh cùng thái y thừa hai vị xui xẻo y quan nào dám không tuân theo Đông Dương trưởng công chúa, cuống quít đáp ứng đằng sau liền bước nhanh ra ngoài. Đợi đến bọn hần vừa nhường Tang Từ tiến đến, lập tức vượt qua cánh cửa ra ngoài, thuận tiện quay người quan cửa phòng, cũng chỉ nghe đối diện hét lớn một tiếng. Vừa nghiêng đầu sang chỗ khác thái y khiến đại nhân cũng chỉ thấy một bóng người từ trên trời giáng xuống, một thanh nắm chặt cổ áo của hần.

Thái y thợ người đứng đầu chỉ cảm thấy mình sắp bị bóp chết, một mặt liều mạng vùng vẫy tay chân vật lộn, một mặt cố gắng nói hai câu. Có thể Nghiêm Hủ lại đoạt tại hần đằng trước: "Mau nói, mẹ ta đến cùng là bệnh gì? Đây thường choáng đầu có thể có cái gì lương phương, nên ăn cái gì bổ dưỡng. . . A, còn có, dùng cái gì xoa bóp biện pháp hữu hiệu nhất?"

Một bên thái y thừa chỉ cảm thấy trợn mắt hốc mồm.

Đông Dương trưởng công chúa bệnh gì? Người không có bệnh a, vừa mới còn trong phòng trung khí mùi phần mắng đến bọn hần cầu huyết lâm đầu!

Hần do do dự dự một thoáng đang muốn nói chuyện, đột nhiên cũng chỉ thấy phía sau một bóng người hung hăng chạy tới, rõ ràng là một thân nam tử trang phục, nói ra được lại là nữ tử thanh âm.

"Nghiêm Hủ, người đừng như thế nhất kinh nhất sợ có được hay không, trưởng công chúa chẳng qua là tuổi tác dần dần lớn, thỉnh thoảng có chút không lớn dễ chịu, thỉnh thoảng phạm chút bệnh vặt, Hoàng Thượng cũng chỉ là nhường người tới tịch thu điểm ăn liệu hay hoặc là xoa bóp đơn thuốc, người như thế trách trách vu vù, là muốn ồn ào được thiên hạ người đều biết?"

Có chút cứng đờ buông tay ra, thấy thái y lệnh bung bít lấy yết hầu liên tục ho khan, Nghiêm Hủ liền có chút không quá tự nhiên. Có thể nghĩ đến Tô Thập Thất là hỏi xuân xem đệ tử, hần lại phớt lờ người đi chiếu cố Đông Dương trưởng công chúa, bây giờ còn lại muốn Hoàng đế tới nhắc nhở mẫu thân hần thân thể không được tốt, hần không khỏi lại có chút giận không chỗ phát tiết.

"Người còn nói! Mẹ nếu thân thể không tốt, người làm sao không còn sớm nói cho ta biết!"

Tô Thập Thất đồng dạng không phải tính tình tốt người, lúc này lập tức liền phát giận: "Sớm nói cho người hữu dụng không? Trước người đi thăng một mạch đến mấy năm, mẹ người chẳng lẽ liền không có bệnh qua, có thể người trở về nhìn qua hần liếc mắt?"

Nghiêm Hủ không nghĩ tới Tô Thập Thất đúng là sắc bén như thế, liền không biết nên nói cái gì: "Ta. . ."

"Ta cái gì ta? Ta có nói sai lầm rồi sao?" Tô Thập Thất trực tiếp cười trên trước một bước, không sợ hãi chút nào nhìn thẳng Nghiêm Hủ con mắt, "Phụ trưởng công chúa lớn như vậy, cũng chỉ có trưởng công chúa một người chủ nhân, những người khác lại nhiều, làm sao so ra mà vượt người cái này con ruột? Người có biết hay không cái gì gọi là con muốn nuôi mà thân không đợi? Có biết hay không cái gì gọi là thân ân khó còn lúc, khoan tìm thấu xương hời hận?"

Tô Thập Thất nói đến xúc động lúc, trực tiếp cùng vừa mới Nghiêm Hủ bắt vậy thái y lệnh lúc một dạng, một thanh nắm chặt Nghiêm Hủ cổ áo.

"Ta là có thể mỗi ngày cho trưởng công chúa bắt mạch, thay nàng điều trị thuốc thiện, bổ dưỡng thân thể, vừa ý bệnh còn muốn tâm được y, người có biết hay không, trưởng công chúa duy nhất tâm bệnh không phải khác, liền là người Nghiêm Hủ!" Tô Thập Thất phần nhiên buông tay, thấy Nghiêm Hủ thất tha thất thểu lui lại mấy bước, trực tiếp phía sau lưng đâm vào trên cửa, nàng mới xoay người sang chỗ khác, kiệt lực che dấu trong mắt ánh nước.

Phụ mẫu bị lừa đi điền sản ruộng đất đằng sau buồn bực sầu não mà chết, nàng tuy nói học được võ nghệ trở về, hung hăng dạy dỗ lúc trước lừa đảo, lại thông qua Việt Thiên Thu hỗ trợ một lần nữa chấn hưng gia nghiệp, có thể vậy thì thế nào? Phụ mẫu chung quy là không có ở đây.

Dựa vào cái gì có người rõ ràng có được, lại còn không biết trân quý?

Nghiêm Hủ tuy nói làm theo ý mình, thỉnh thoảng khinh suất, có thể cũng không phải là một cái nghe không vào lời nói người. Bị Tô Thập Thất đồ ập xuống nằng một trận, hần chỉ cảm thấy tâm tình phức tạp cực kỳ, chờ phát hiện khiêng đối với mình Tô Thập Thất hai vai run nhè nhẹ, hần liền trong lòng mát lạnh, vội vàng lòng bàn chân đạp xuống đất, thực này nọ chuyển đến nàng chính diện.

Gặp nàng lập tức đưa tay lau đi nước mắt, hờn dỗi giống như quay đầu đi chỗ khác, hần không khỏi vô ý thức há miệng nói ra: "Người. . . Người đừng khóc a. . . Là ta sai rồi. . . Là ta bất hiểu, lại còn đối với người loạn phát tỳ khí, nhưng ta. . ."

Hần xoắn xuýt cả buổi, sau cùng lúng ta lúng túng nói ra: "Nhưng ta thật không biết nên làm sao đối mặt mẹ. Nàng luôn luôn lợi hại như vậy, tốt như cái gì sự tình đều có thể ứng phó, mà lại sự tình gì đều giúp ta an bài tốt, cái kia nhân sinh của ta còn có cái gì thú vị? Cha ta đi được sớm, ta thực tình hi vọng nàng có thể trôi qua tự do tự tại một chút. . ."

Phả ra mùi vị tới thái y lệnh cùng thái y thừa trao đổi một ánh mắt, đồng thời sắc mặt cổ quái nhìn thoáng qua một tia động tĩnh đều không có phòng, lập tức tranh thủ thời gian rón rén chạy ra ngoài. Mặc dù đã ý thức được Nghiêm Hủ này có ý chạy tới là chuyện gì xảy ra, cũng mơ hồ phát giác được một nam một nữ này ở giữa tựa hồ có chút vi diệu, có thể hai người bọn họ còn muốn mệnh, đương nhiên sẽ không ra đi loạn trách móc.

Nếu không một phần vạn chộc tới vị kia cường thế trưởng công chúa không cao hứng, chức quan không sao, có thể mệnh luôn luôn quan trọng!

Trong phòng, Đông Dương trưởng công chúa nâng cằm lên, giống như cười mà không phải cười. Vừa mới kịp thời tránh vào phòng Tang Tử một mặt may mắn bên ngoài thả cái trông chừng, mà lại Nghiêm Hù còn không biết, một mặt nghĩ thầm may mắn tốt chính mình lách vào tới nhanh, nếu không liền nghe không được giờ này khắc này gian ngoài cái kia đôi nam nữ lời thật lòng. Chỉ bất quá, nàng đối với Nghiêm Hù đột nhiên chạy tới chuyện này, vẫn còn có chút không hiểu nhiều lắm.

Coi như Hoàng đế biết rõ Đông Dương trưởng công chúa ở chỗ này hỏi đến hai vị uyển dụng cụ kết luận mạch chứng, thế là tìm cái tiếp lời lừa gạt Nghiêm Hù tới, còn mang hộ mang tới Tô Thập Thất, có thể Hoàng đế chỉ là đơn thuần mong muốn gọi lên Nghiêm Hù hiểu tâm? Vẫn là vẹn vẹn tác hợp bên ngoài hai người?

Tang Tử còn tại suy nghĩ, Đông Dương trưởng công chúa dĩ nhiên đã tâm lý nắm chắc.

Nghiêm Hù cùng Tô Thập Thất hôm nay hội cùng một chỗ, đó là bởi vì không yên lòng Việt Thiên Thu, cho nên đi theo cùng nhau đi Đại Lý Tự tráng thanh sắc, nhưng hôm nay nếu tiến vào cung, Việt Thiên Thu khẳng định cũng một khối tới. Đây hai người trưởng thành như thiếu như đốt đuôi tới nơi này, chẳng phải là nói, bọn hắn đem Việt Thiên Thu cái kia tuổi nhỏ hài tử một mình lưu tại không có gì làm điện đối mặt Hoàng đế?

Tuy nói nàng chỉ muốn tiếp tục không ra, gian ngoài Nghiêm Hù cùng Tô Thập Thất quan hệ của hai người nhất định liền có thể vững vững vàng vàng tiến lên mấy bước, có thể nàng cũng biết Nghiêm Hù tính tình, cũng không cho rằng hôm nay chính mình ở chỗ này tiếng gió thổi thật liền có thể vĩnh viễn giấu giếm được con trai. Lập tức, nàng liền không nhẹ không nặng ho khan một tiếng.

Quả nhiên, bên ngoài hai cái đều là luyện võ có thành tựu người, sau một khắc, môn liền bị người phanh đẩy ra.

"Mẹ?" Nghiêm Hù bất khả tư nghị trừng mắt Hoàng đế trong miệng thân thể thật không tốt mẫu thân, lập tức sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy mình lại một lần mắc lừa bị lừa gạt.

"Trưởng công chúa?" Tô Thập Thất trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem chính mình mới vừa khuyên Nghiêm Hù muốn trân quý chính chủ nhân ngồi ngay ngắn ở chủ vị, lập tức vừa thẹn lại giận, chỉ cảm thấy mình chó lại bắt chuột, xen vào việc của người khác.

Có thể Đông Dương trưởng công chúa vô cùng đơn giản một câu, liền nhường hai người bọn họ vừa mới sinh ra cái kia một tia tức giận hoàn toàn vô tung vô ảnh.

"Điều hồ ly son, giường đồng kích tây kế sách mà thôi, hoàng huynh đơn giản như vậy thủ đoạn, các ngươi hai cái cũng sẽ mắc lừa?"

Nghiêm Hù không để ý mẫu thân này binh pháp giải thích rất có vấn đề, lập tức tỉnh ngộ ra chính mình cứu lại quên cái gì, nhất thời sắc mặt trắng bệch, vô ý thức quay người muốn đi. Nhưng hắn còn chưa kịp bước ra đi hai bước, liền nghe đến Đông Dương trưởng công chúa thanh âm.

"Lúc này một mình ngươi chạy đi có làm được cái gì? Phải có một phần vạn, một mình ngươi đánh 100 cái? Đem lão nương ngươi ta cổng lên, thời khắc mấu chốt còn có thể giúp ngươi gánh vác ngươi Hoàng đế cứu cứu!"

Nghiêm Hù như ở trong mộng mới tỉnh, quay lại thân bước nhanh vọt tới Đông Dương trưởng công chúa trước người, không nói hai lời đem mẫu thân vác tại trên người. Mặc dù hắn bình thường khiêng Việt Thiên Thu số lần cũng không ít, có thể người trưởng thành cùng tiểu hài tử thể trọng khác nhau, vẫn là tại hắn một đường nhanh chóng nhảy lên lúc dần dần thể hiện ra ngoài. Lại thêm hắn giờ phút này tốc độ quá nhanh, chỉ cảm thấy bước chân càng ngày càng nặng, hô hấp càng ngày càng nặng.

Đúng vào lúc này, hắn nghe được bên cạnh truyền đến một thanh âm.

"Mau thả bên dưới trưởng công chúa, đổi ta tới. . . Lẽ nào chậm chạp làm gì, nếu là Thiên Thu có chuyện gì làm sao bây giờ?"

Nghiêm Hù nhìn thấy Tô Thập Thất lo lắng hướng mình ồ ào, quyết tâm liều mạng liền đem Đông Dương trưởng công chúa để xuống. Mắt thấy nàng cổng lên người đứng lúc liền đi, hắn lau vệt mồ hôi liền cuống quýt bất kịp. Đoạn đường này trọn vẹn cùng Tô Thập Thất thay đổi ba lần, làm xa xa thấy không có gì làm môn lúc, cổng Đông Dương trưởng công chúa hắn lại đã là mồ hôi ẩm ướt trọng y, lại đã hoàn toàn không lo được.

Ngay tại Tô Thập Thất cũng định trước xông vào xem rõ ngọn ngành thời điểm, cũng chỉ thấy không có gì làm trước cửa, một người mặc màu xanh quan phục nhỏ bóng người một bước nhảy một cái đi ra. Hai mái hiên đánh đối mặt, nàng còn đang sửng sốt, cũng chỉ nghe người ta cao hứng bưng bưng kêu một tiếng.

"Sư phụ, Tô di! A, trùng hợp như vậy, trưởng công chúa vậy mà cũng tại?"

Nghiêm Hù chỉ cảm thấy hai chân mềm nhũn, kém chút liền mất mẫu thân mang chính mình một khối ngồi xổm trên mặt đất đi. Mà Tô Thập Thất không do dự nữa, một cái lên xuống tiến lên, không nói hai lời kéo Việt Thiên Thu chạy trở về hai người trước mặt.

Cho đến lúc này, Việt Thiên Thu mới nhìn rõ ràng Nghiêm Hù cùng Tô Thập Thất cái kia mồ hôi chảy đầy mặt, thờ hờn hờn đáng vẻ, chò phân phó hiện Đông Dương trưởng công chúa cũng là con mắt hướng về thân thể hắn thẳng nghiêng mắt nhìn, phảng phất sợ hắn rơi mất thể nào khối thịt, hắn lập tức chịu bưng bình đại ngộ, trong lòng quả thực là vừa cảm kích, lại cảm động.

"Không có việc lớn gì, Hoàng Thượng liền nói với ta hội thoại."

Không có Việt Thiên Thu ở một bên hát đệm cổ vũ, hần căn bản trấn không được những cái kia tại triều đường nhiều năm tên giáo hoạt. Cho dù là ủng hộ hần quan viên, cũng đều ngậm lặng lẽ ám chỉ, hần vẫn là lập tức trở về cung đi hướng Hoàng đế bẩm báo, không cần thiết lưu tại chỗ thi phi này.

Ngự ý liền là hấn đứng tại đây mà vương chân vương tay!

Có thể tiểu mập mạp muốn đi lúc mới phát hiện, hấn cũng đã đi không được, bởi vì ngăn ở Đại Lý Tự cổng nhân lỗ căn bản là không thềm nói đạo lý, không cho Đại Lý Tự bên trong bất cứ người nào ra ngoài. Khi hấn gọi tới sai dịch hỏi một chút mới biết được, Việt Thiên Thu lại nhường Nghiêm Hủ cổng leo tường ra ngoài, hấn càng là mắt choáng váng, càng là hối hận không có quả quyết một chút sớm cho kịp rời đi, bây giờ bị người cứ thế mà ngăn ở Đại Lý Tự bên trong.

Không chỉ là tiểu mập mạp, một đồng lớn quan viên tất cả đều là riêng phần mình nha môn người đứng đầu hay hoặc là người đứng thứ hai, sao có thể suốt ngày tồn tại này Đại Lý Tự? Có thể cho dù bọn hấn làm sao nghĩ biện pháp, nhân lỗ đám người liền là không chịu đi, này cứng đờ cầm liền theo buổi sáng không đến tí đang, kéo dài đến một ngày này chạng vạng tối, cũng không biết bao nhiêu người cơm trưa đều không để ý tới ăn, khí đều khí đã no đầy đủ.

Khách quan mà nói, Việt lão thái gia lại ngồi hưởng Việt Ảnh tự mình leo tường đưa tới nóng hổi đồ ăn, buổi chiều còn nheo mắt lại ngủ gật. Tựa hồ căn bản không quan tâm chính mình thân kiểm hai bộ, so với ai khác đều càng thêm nhạt lý vạn ky.

Tam pháp ti bên trong, bây giờ hình bộ thượng thư thiếu vị, ngự sử trung thừa bù húc cùng Đại Lý Tự khanh lý nghĩa lý tự nhiên không thể không cùng tạm thay hình bộ thượng thư Việt lão thái gia thương lượng. Có thể lão gia từ một mực chắc chắn chính mình chỉ là thay quyền Thượng thư tạm thay, trực tiếp bỏ gánh, toàn bộ đem đối phó Bắc Yên vị kia chính sứ nhân lỗ trách nhiệm trốn tránh ra ngoài.

Đến mức Phùng quốc cửu hấn là xử trí như thế nào, hấn lại cho bù húc cùng lý nghĩa để riêng cái chủ ý.

"Đều nói thư sinh tạo phản, ba năm không thành, huống chi là Phùng quốc cửu loại kia người tầm thường? Nhường cái kia cực kỳ vô dụng gia hỏa chính mình chạy trở về nhà chính là, chẳng lẽ người còn có thể bởi vì âm mưu bại lộ, trở về kéo gia đình tạo phản?"

Phùng quốc cửu là thất hồn lạc phách về nhà, có thể cùng chi nương theo mà đến, thì là điên cuồng lưu truyền, nói đến có mũi có mắt mới nhất phiên bản tin tức.

Cái gì Anh Vương thân thể lời đồn đại, đúng là Bắc Yên sứ đoàn tỉ mỉ bày kế.

Cái gì cảnh vàng nhớ vận dụng một nhóm Bắc Yên Hoàng đế ngự dụng con hát tự mình biểu diễn, bây giờ người đều bị giam tại võ đức ti.

Cái gì viết trò vui thăng Bình hòa thượng là Bắc Yên Hoàng đế ngự đệ.

Làm Việt Thiên Thu ở buổi tối đi ngủ thời gian, nghe được ngự đệ nghe đồn thời điểm, hấn cười đến trên giường liền lộn mấy vòng.

"Ngự đệ. . . Đây là Bắc Yên bản Đường Tam giấu sao? Đến cùng là võ đức ti cái nào có tài gia hỏa biến, cái gì tên tuổi không tốt hết lần này tới lần khác gọi ngự đệ! Chẳng lẽ người cũng cùng Đường Tăng một dạng, đáng đáp hết sức ngon miệng ăn ngon?"

Nghe Việt Thiên Thu tại cái kia nói vớ nói vẩn, Lạc Hà tuy nói cảm thấy không hiểu thấu, có thể Việt Thiên Thu tâm tình tốt, nàng cũng tự nhiên vui vẻ, chờ buông xuống màn lúc, Lạc Hà liền nghe đến Việt Thiên Thu nhìn xem màn thấp giọng nói thầm: "Ngự đệ. . . Ta thế nào cảm giác rất có tên kia phong cách? Không phải là hấn trong bóng tối một mặt cười trộm, một mặt tung ra ngoài à?"

Không rõ Việt Thiên Thu trong miệng tên kia là ai, Lạc Hà chỉ có lắc đầu thả nhẹ bước chân đi ra ngoài. Thân ở phủ trưởng công chúa cái này lúc trước hoàn toàn địa phương xa lạ, nàng lại chỉ cảm thấy, so sánh nhân khẩu đông đảo Việt phủ, ở đây đúng là càng khiến người ta bớt lo chú.

Nếu không tại mấy ngày liền đến nay cái kia xôn xao lời đồn đại phía dưới, Việt phủ những người kia cũng không biết hội cảm như thế nào kỳ kỳ quái quái ánh mắt đi xem Việt Thiên Thu. Nếu như Việt phủ tất cả đều giống Đại thái thái như thế, mỗi một cái đều là đã hiểu lẽ phải lại công bằng người liền tốt.

"Khục. . . Ngày ngày thơ là vào đêm liền lạnh!"

Mũi ngứa, liền tiếp mấy nhảy mũi qua đi, Việt Tiểu Tứ tiện tay cầm mấy trương mảnh giấy chà xát mũi, trong mắt nước mắt nhưng lại không biết là nhảy mũi đưa đến, vẫn là bật cười.

Việt Tiểu Tứ đối diện Hàn Dục lại không nhẹ nhàng như vậy. Hấn vừa mới chính miệng đem trước mặt cái này Việt gia con út tỉ mỉ bào chế, cực kỳ hoang đường hàng loạt lời đồn đại truyền đến bên ngoài, sau đó trải qua có thể dựa nhất thuộc hạ tăng tăng tung ra ngoài. Ý thức được người khác ăn nói lung tung lời nói sắp trở thành đầu đường cuối ngõ từng cái được hoan nghênh nhất chuyện xưa, tâm tình của hấn quả thực phức tạp cực kỳ.

Bởi vì hình bộ thượng thư thị lang một khối xuống ngựa, tổng bộ tỉ không ít bộ đầu liên lụy trong đó, bây giờ lớn như vậy tổng bộ tỉ lòng người bàng hoàng, vận chuyển mất linh, giống hôm nay Đại Lý Tự thảm này vụ án sau xuất hiện sóng gió lớn, chính là võ đức ti đều biết trầm tranh tự mình dẫn người đi hỗ trợ duy trì, võ đức ti từ đại trí sự bên trong, duy chỉ có hấn được phái đến quốc tín chỗ, phụ trách nhìn xem vị này phó sứ đại nhân.

Theo người khác, này tự nhiên là trầm tranh chưa đủ lớn tín nhiệm hấn vị này trẻ tuổi nhất trí sự, nhưng hấn lại biết, dạng này vận hành, không biết trải qua phía sau màn người biết chuyện Hoàng đế cùng Đông Dương trưởng công chúa như thế nào tình vi mưu tính. So sánh đối Việt Tiểu Tứ thân phận hoàn toàn không biết gì cả trầm tranh, bởi vì cùng Việt Thiên Thu điểm này thiện duyên mà bị gọi đi thanh bình quán giải quyết tốt hậu quả hấn, đã tính được trời ưu ái.

Hắn không có chút nào dám xem thường làm việc không đứng đắn, làm người không đứng đắn Việt Tiểu Tứ, dù cho theo hắn lấy được tin tức đến xem, vị này Bắc Yên phó sứ tại Bắc Yên bất quá là cái không có ý nghĩa tiểu quan. Có thể nếu quả như thật không có ý nghĩa, hắn như thế nào lại nhận được mệnh lệnh, xuất ra võ đức ti tại các đại môn phái toàn bộ nội tuyến, toàn lực phối hợp Việt Tiểu Tứ?

Việt Tiểu Tử lại phăng phát không thấy Hàn Dục cái kia một tấm nghiêm túc đến mặt âm trầm. Hắn như có điều suy nghĩ nhẹ nhàng gõ gõ lan can, lập tức nhìn xem mấy cái dựa bàn nghiên cứu các hạng tình báo thủ hạ, cười một cái nói: "Hàn tri sự, người không cần quá khẩn trương, vèn vèn nghiên cứu này chút, coi như ta mang tới đây đều là nhất có đầu óc gia hỏa, cũng phân tích không ra một cái như thế về sau."

Thấy những cái kia vui đầu khổ độc người không có một cái có rồi rãnh phản đối hẳn, hẳn liền thân thể thoải qua triều hàn dục xích lại gần một chút: "Ta cùng nhân lỗ nếu có thể lên làm chính phó sứ, liền bởi vì chúng ta tại Bắc Yến Hoàng đế cùng sau lưng cái kia người một đường trong suy nghĩ, là khoảng trống có thân phận, ngu dốt tầm thường người. Cho nên, hẳn hôm nay có khả năng bởi vì thắng Bình hòa thượng đi Đại Lý Tự nào, ta ngày mai liền thuận tiên cũng đi theo thêm một mồi lửa."

Hàn Dục nghe được khoảng trống có thân phận bốn chữ, đang trong lòng hơi động suy nghĩ, Việt Tiểu Tứ liền nói ra bên dưới một phen.

"Chỉ cần ta xuất ngoại thư chỗ thời điểm ồn ào hai câu, nói ta muốn đi võ đức ti muốn thắng Bình hòa thượng, động tĩnh lớn hơn một chút, ta nghĩ, hẳn là có người hội không nhận được. Ai có thể chịu được ti mi bố thiết tốt cực, lại bị nhân lễ cùng ta loại này không có đầu óc làm bừa gia hỏa một cái tiếp một cái phá hư? Chỉ cần có người thờ đầu ra, tìm hiểu nguồn gốc, ta nghĩ Hàn tri sự người hẳn là có thể bắt được dấu vết để lại."

Cảm thấy tán đồng thời điểm, Hàn Dục cũng không nhìn được yên lặng lắm lắm.

Trên đời này có thể giống như người, giả bộ không có đầu óc còn lấp đất nghiền người, thật đúng là phương mao lân giác. . .

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net.**

Chương 150: Nhàn hạ cùng mời

? Qua Hoàng đế cửa ải này, phiền lòng thân thể rớt cục không còn là vấn đề, tuy nói bị bức phải muốn đi cùng tiểu mập mập làm bằng hữu, nhưng Việt Thiên Thu ít nhất còn nhường Hoàng đế suy tính mặt ngoài rồi xa tiểu mập mập phượng án, bởi vậy, xuất cung sau tâm tình của hắn cuối cùng cũng không tệ lắm.

Một ngày này ban đêm, hần theo trúng vào cái gối bắt đầu ngủ, chờ tự nhiên khi mở mắt ra, hần liền chỉ cảm thấy theo cửa sổ ô vuông xuyên thấu vào tia sáng dị thường chói mắt, nhìn không được đưa tay che một cái.

"Lac Hà. . ."

Theo Việt Thiên Thu thanh âm này, màn cửa giấy lát bị bóc lên, thăm dò nhìn quanh lại là khác một cái đầu nhỏ. Thấy được nang lúc, Việt Thiên Thu đầu tiên là sững sờ, lập tức không khỏi trở mình một cái bỏ người lên.

"Tê Nguyệt? Sao người lại tới đây?"

Chu Tể Nguyệt cười mỉm vào cửa đến, thấy Việt Thiên Thu cuống quýt vén chăn lên xuống giường, có chút không được tự nhiên lưỡng cuống tay chân theo trên kệ áo bắt y phục mặc, nàng biết mình vừa mới như thế tiến đến có chút lỗ mãng, vội vàng quay lưng lại đi.

"Lê ra hôm qua ta liền muốn đến, có thể nghe nói vào không được Đại Lý Tự, không nhìn thấy người thẩm án uy phong bộ dáng, chỉ có thể cứ như vậy coi như thôi á. Hôm nay ta cùng Tôn đại ca giờ Mão không đến liền xuất phát, vội tiến vào thành, không nghĩ tới người như thế tham ngủ, lúc này mới lên."

Việt Thiên Thu một mặt có chút vụng về buộc lại từng kiện từng kiện y phục bên trên một đầu một đầu nhiều loại dây lưng, chỉ hận đầu năm nay quần áo không có khóa kéo, liền khâu con đui ít, đều muốn dựa vào dây buộc để duy trì, một mặt vội vàng hỏi: "Hiện tại giờ gì?"

"Đều nhanh buổi trưa!"

Việt Thiên Thu từng ngủ một giấc đến xế chiều bốn năm điếm cũng không nói chơi, nhưng tại thời đại này, ngủ một giấc đến buổi trưa, cũng chính là mười

một giờ, cái kia lại là diễn hình không làm việc đang hoảng, nhất là hán những ngày gần đây làm việc và nghỉ ngơi thời gian vô cùng như người bình thường, như thể tham ngủ còn là lần đầu tiên.

Biết đây là hôm qua thăm một vụ án, lại cùng Hoàng đế cái này thiên hạ này thân phận tôn quý nhất lão bá ám chiến một trận kết quả, hán không khỏi vuốt vuốt huyết thái dương, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

"Ừm, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, về sau ta nhất định thức dậy sớm." Hán rốt cục mặc xong y phục, lập tức vây quanh Chu Tề Nguyệt trước mặt, cười híp mắt mang theo chính mình một chòm tóc đánh cái vòng, "Lạc Hà nếu không có vào, Tề Nguyệt, người giúp ta chải đầu đi! Người xem, ta một đêm ngủ được tóc rối bời, đều đã kết!"

Việt Thiên Thu lại đem loại yêu cầu này đề được như vậy đương nhiên, Chu Tề Nguyệt không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười. Thế nhưng là, nàng cuối cùng không có cự tuyệt, mà là xụ mặt đem người ấn vào trước bàn trang điểm, cầm lược tới, tỉ mỉ giúp hán chải tóc.

Bởi vì hôm qua muốn mang mũ quan, Việt Thiên Thu đâm qua nam tử trưởng thành búi tóc, hôm qua sau khi tắm mặc dù đã tỉnh tề lau khô, một đêm bốc lên đằng sau, tóc kia đã là rối tung được cực kỳ không còn hình dáng, nàng không thể không dùng một chút phát dầu, lúc này mới cuối cùng là đem tóc của hán đều sắp xếp như ý chải chỉnh tề. Nghĩ cho tới hôm nay hán không có muốn gặp khách việc lớn, nàng dứt khoát cũng không chải tóc để chòm, chỉ phân hai một bên buông thõng.

Việt Thiên Thu tới lui hai chân híp mắt con mắt nghĩ đến tâm sự, hồn nhiên không có chú ý trong gương chính mình là cái gì kiểu tóc. Đợi đến phía sau lưng truyền đến Chu Tề Nguyệt một tiếng tốt, hán đột nhiên cũng không quay đầu lại hỏi: "Tề Nguyệt, Bạch Liên tông cùng Huyền Dao đường sự tình có phải hay không có mị mục rồi?"

"Ừm. Lại cho người đoán." Chu Tề Nguyệt cái kia đáp ứng thanh âm bên trong nhiều hơn mấy phần hân hoan, "Lão thái gia hôm qua chạng vạng tối có ý đề cho người ta đi Đại thái tôn trang bên trên cho ta truyền tin, cho nên ta lúc này mới xin mời Tôn đại ca mang theo ta vội vàng vàng vàng đuổi đến thật sớm vào thành. Buổi chiều ta cùng Nghiêm tiên sinh Tôn đại ca muốn cùng nhau đi Hình bộ, Lão thái gia nói, xế chiều hôm nay là có thể đem chuyện này làm được."

"Nhanh như vậy!"

Việt Thiên Thu giật nảy cả mình quay đầu đi, chờ Chu Tề Nguyệt u oán trừng mắt liếc hán một cái, hán mới ý thức tới chính mình phạm sai lầm, vội vàng chấp tay hành lễ nói: "Xin lỗi xin lỗi, ý của ta là, trước đó kéo một ngày lại một ngày, chết sống làm không được, hiện tại lại lập tức tiến triển nhanh như vậy."

"Này còn không phải nhờ có Lão thái gia thay quyền Hình bộ sao?" Chu Tề Nguyệt cười đến mặt mày cong cong, lập tức có chút ảo não nói, "Nếu như Lão thái gia có thể làm hình bộ thượng thư liền tốt, thiên hạ quân nhân liền sẽ không cùng trước đó như thế, động một tí lo lắng họa diệt môn. . ."

Việt Thiên Thu lại biết, coi như Việt lão thái gia bây giờ thay quyền Hình bộ, có thể Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông sự tình có thể phổ biến được nhanh như vậy, nguyên nhân trọng yếu hơn tuyệt đối là một cái khác. Này chút trời tiểu mập mạp cùng thân thể của hán nghi ngờ huyền ảo dư luận xôn xao, hôm qua càng là trực tiếp liên lụy Bắc Yên, những cao quan kia các đại lão quân này một còn đến không kịp, nơi nào còn có công phu đi quản Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông sự tình?

Dù sao, Cao Trạch chi cùng Ngô Nhân Nguyên tội ác đã là chắc chắn!

Hán không cần suy nghĩ nói: "Cái kia buổi chiều ta cùng sư phụ cùng người cùng nhau đi?"

Việt Thiên Thu lời này mới vừa ra khỏi miệng, bên ngoài liền truyền đến Nghiêm Hủ thanh âm: "Thiên Thu, ta đương nhiên cũng muốn dẫn người đi, nhưng gia gia người mang hộ lời nói đến, nói là người mục tiêu quá lớn. Chỉ cần người vừa xuất hiện, cũng không biết bao nhiêu ánh mắt muốn chuyển đến Hình bộ, đến lúc đó không chừng hội có cái gì yêu thiếu thân. Cho nên người vẫn là thành thành thật thật trong nhà ở lại, ta mang Tề Nguyệt qua đi là được rồi."

Không thể đi tận mắt chứng kiến Bạch Liên tông cùng Huyền Dao đường tẩy lại trăm oan, quay về Võ Phàm lục, Việt Thiên Thu thật cũng không nhiều như vậy tiếc nuối, dù sao, Lưu Phương Viên cùng Đái Triền Ninh hai người này càng hy vọng thấy cảnh này, nhưng bởi vì muốn cố kỵ riêng phần mình phụ thân, mà không thể không cũng tránh trong bóng đêm. Hán trước mắt buồn bực nhất, lại là một chuyện khác.

Hán bạch bạch bạch vọt tới bên cửa sổ, không nói hai lời phịch một tiếng liền đẩy ra chỉ hái cửa sổ. Thấy Nghiêm Hủ giống như sợi thô sau này tung bay bay ra ngoài, hán liền thần sắc bất thiện chất vấn nói: "Sư phụ, người đến đây lúc nào?"

"Ta ngay từ đầu liền đến a!" Nghiêm Hủ sờ lấy mũi, hơi cảm thấy được không nghĩ ra, "Ngay tại người gọi Lạc Hà thời điểm."

Hóa ra người tại thời điểm này liền bắt đầu nghe góc tường! Thế mà còn không đó mặt!

Việt Thiên Thu liền chịu chán nản. Mấy quay đầu thấy Chu Tề Nguyệt sắc mặt ửng đỏ, hán một mặt may mắn chính mình không phải cảm thú, không có đùa giỡn người ta tiểu nha đầu, một mặt nhưng không khỏi cảm thấy nghiêng lợi nói ra: "Sư phụ, lần sau làm phiền người sau khi đến sớm một chút lên tiếng! Không cần luôn cho ta như vậy ngoài ý muốn kinh hãi!"

"Ai nha, ta vừa mới đem quên đi." Nghiêm Hủ cho dù ngu ngốc đến mấy cũng biết Việt Thiên Thu tức giận, vội vàng cười ha ha, lập tức lại trêu chọc nói, "cũng là Thiên Thu người thế nhưng là trưởng thành, cũng biết có bí mật của mình."

Sự tình có khác thường. . . Có gì đó quái lạ!

Tuy nói xác thực không muốn đi, có thể chính mình dù sao họ càng, không họ Nghiêm, luôn không khả năng một mực ý lại này phủ trưởng công chúa, Việt Thiên Thu liền đem khuyên tai ngọc trả lại cho An Nhân Thanh, khe khẽ hừ một tiếng: "Được rồi, gấp liền gấp! Thứ này đôi tiền vẫn là giữ lại chơi, tùy người."

Hắn ngược lại muốn xem xem cái kia tới đưa thiệp mời gia hòa có cái gì lý do thoái thác!

Làm bị phơi phía trước viện đã đợi lại đợi Cẩm quan rốt cục đạt được hồi âm, đi theo An Nhân Thanh đằng sau một đường đi xuyên, sau cùng đi vào một gian nhỏ nhắn lịch sự tao nhã phòng khách lúc, thấy Việt Thiên Thu nâng cầm lên ngồi tại chủ vị, mặt mũi tràn đầy không quan tâm, hắn không khỏi cắn môi một cái.

Cũng là mấy tháng công phu, trước đó bởi vì không phải Việt gia huyết mạch mà bị người vắng vẻ trào phúng Việt Thiên Thu, chẳng những không có tại Lão thái gia trước mặt thất sủng, hơn nữa còn phong sinh thủy khởi, bây giờ tại đây phủ trưởng công chúa cũng như đứng đắn chủ nhân.

Nhưng hắn đi theo tam phòng Thất thiếu gia, rõ ràng là nghiêm chỉnh Việt gia cháu ruột, xưa nay ngoại trừ sớm chiều định tránh khỏi rất khó thấy Lão thái gia một mặt, gặp cũng chỉ là nom nớp lo sợ, chớ đừng nói chi là giống Việt Thiên Thu như thế, có cơ hội gặp mặt Hoàng đế hay hoặc là Đông Dương trưởng công chúa. Mà lại, Việt Thiên Thu trước đó đúng là được cái thất phẩm xuất thân, ngoại trừ đích tôn, nhị phòng cùng tam phòng tất cả đều tại oán trách Lão thái gia bất công.

Mà hắn cái này hầu hạ Thất thiếu gia tùy tùng liền càng không cần nhắc tới. Dù cho hắn giống như Việt Thiên Thu là bị ôm trở về Việt gia, đi qua không biết bao nhiêu cố gắng mới có hôm nay, trước mắt người này lại như thế nhẹ nhàng linh hoạt liền có được như bây giờ an nhàn phú quý sinh hoạt!

Trong lòng quay đi quay lại trăm ngàn lần, Cẩm quan cuối cùng vẫn là lập tức che giấu ánh mắt bên trong ước ao ghen tị, cung cung kính kính đi lễ.

"Cửu công tử, Thất thiếu gia biết ngài bây giờ bận chuyện, chưa hẳn dành được thời gian. Hắn năm nay cũng không phải chính thọ, nói lý lẽ không nên tỏ chức lớn, nhưng lần này là hai vị cửu lão gia cứng rắn muốn tại vĩnh yên tĩnh lâu bày rượu, mời được trong nhà chúng ta mấy vị thiếu gia, Trường An thiếu gia cũng đáp ứng sẽ đi qua. . ."

Cẩm quan hơi hơi cúi đầu, cho rằng Việt Thiên Thu không nhận ra chính mình, nhưng lại không biết vèn vèn lần đầu tiên, Việt Thiên Thu liền nhận ra hắn.

Tuy nói Việt Thiên Thu cùng Việt gia đại đa số người đều quan hệ thường thường, nhưng hắn trí nhớ rất tốt, Việt phủ lớn nhỏ người mấy ai là ai, hắn gần như đều có thể nhận toàn, cho dù là những cái kia nha đầu vú già già sai vật. Nhất là Cẩm quan là bị Tam lão gia nhặt về, hắn nhớ được bản thân kém chút bị dụ dỗ ngày đó tại cổng trong khải, vừa lúc nghe được một đồng già sai vật tại cái kia nghị luận chính mình, trong đó có Cẩm quan một cái, thế nào lại nhanh như vậy quên?

Như thế một cái lòng cao hơn trời người, sẽ cam lòng tùy tiện xuất ra một khối khuyên tai ngọc tới hỏi lộ An Nhân Thanh?

Hắn một mặt nghĩ, một mặt uể oải đánh một cái ngáp: "Được rồi, ta biết rồi, ta đi. Coi như là bang gia gia duy trì trong nhà hòa thuận thôi!"

Làm Cẩm quan đi ra phủ trưởng công chúa lúc, nghĩ đến Việt Thiên Thu cái kia bề vế, hắn nhìn không được trong lòng một hồi nén giận, lặng lẽ néo néo eo bên trong một thời vàng thoi. Hắn không biết cho hắn vàng thoi, khuyến khích hắn nhường Thất thiếu gia xin mời Việt Thiên Thu tới dự tiệc người là ai, có không như thế một khoản tiền, hắn là có thể làm rất nhiều chuyện, bao quát đi lặng lẽ đọc sách, bao quát tại thích hợp thời điểm chuộc thân cái biến vận mệnh của mình.

Một dạng đều là đứa trẻ bị vứt bỏ thân thể, dựa vào cái gì Việt Thiên Thu không nhưng khi được Việt phủ Cửu công tử, còn có thể bị người nói bừa loạn tạo thành hoàng gia huyết mạch đằng sau, thế mà không có làm tức giận thiên uy, mà là tiếp tục trôi qua như thế tiêu điều tự tại?

Xem ở gia gia trên mặt mũi, Việt Thiên Thu tạm thời đáp ứng như thế một cái chính mình lẽ ra không thêm đề ý mời. Giờ Thân qua đi lúc ra cửa, hắn như cũ xin nhờ Từ Hạo lái xe, sau đó mang theo An Nhân Thanh ngồi chung, đem chính mình những cái kia nhỏ người hầu đều nhét vào phủ trưởng công chúa, lại mượn mấy cái tình kiện gia đình đi theo.

Theo kinh nghiệm của hắn đến xem, yển không tốt yển, hướng chi là tam phòng mời mình, vậy khẳng định không có ý tốt. Đã như vậy, mang lên phủ trưởng công chúa người cáo mượn oai hùm, chỉ ít có thể dùng cân mất không ít phiền phức. Nếu như không thoải mái, cùng lắm thì chính mình phui mông một cái rồi đi.

Chỉ bất quá, nhìn ra hôm nay mời có vấn đề, hắn trước khi đi trong phòng thu thập lúc, không thiếu được lại làm chút khác chuẩn bị. Bao quát coi Tô Thập Thất là ban đầu cho mình hai ba dạng đồ chơi nhỏ, hảo hảo mà đem chính mình vũ trang.

Xe ra phủ công chúa, Việt Thiên Thu liền đối An Nhân Thanh ngoắc ngón tay. Mãi đến này vũ mị thiếu phụ xích lại gần một chút, hắn ở tại bên tai nói thăm mấy câu, gặp người mặt mũi tràn đầy không tình nguyện, hắn liền tức giận nói ra: "Lo trước khỏi họa mà thôi, cũng không phải không trả lại cho người, nhỏ mọn như vậy làm gì!"

An Nhân Thanh có chút tức giận hướng lấy Việt Thiên Thu trừng mắt liếc. Lần trước dùng ta mông hắn được, người trả sao?

Việt Thiên Thu tức giận trả hừ lạnh một tiếng. Lần sau nhường gia gia hình phạt kèm theo bộ tổng bộ ti chuẩn bị cho người bên trên 10 bao 8 bao là được rồi!

Trong lúc nhất thời, hai người "Mất đi mây lại", sừng sốt đem miệng nói chuyện đã biến thành ánh mắt cùng thủ thế cò kè mặc cả.

Hôm nay Việt Đình Dong này sinh nhật yền cũng không phải là định ở phía trước một hai ba lâu, mà là tại sân sau nhà bỏ. Giờ này khắc này, Việt Thiên Thu đi theo hai cái người hầu bàn một đường đi đến đi, đằng trước huyền não dần dần đi xa, thay vào đó là phía sau truyền đến có chút uyển chuyển hàm xúc khúc đàn. Hắn tuy nói đối nhạc khí không có gì nghiên cứu, nhưng chỉ cảm thấy có phần làm êm tai, có thể qua trong giây lát liền nghe đến mấy cái

ồn ào tiếng.

Cứ việc Việt Đình Dong đã mười hai tuổi, Việt phủ cùng thế hệ phần lớn so to lớn, trên lý luận sẽ không còn có tuổi tác nhỏ hơn hai từ, cũng sẽ không có Gấu Con, nhưng Việt Thiên Thu vẫn là sinh ra một loại không tốt như vậy dự cảm. Quả nhiên, làm hòa kế kia đưa đến cửa sân ngừng bước, hắn thấy tứ đội ở cửa Cẩm quan vô cùng cung kính tiến lên đón hành lễ lúc, hắn liền nghe đến bên trong truyền đến một cái ồn ào.

"Việt Thiên Thu tính là gì! Bất quá là một cái nhật được tiểu tử, lại bị người nói thành là hoàng gia huyết mạch, muốn ta nói này nên mất đầu!"

Cẩm quan trước tiên trộm liếc mắt Việt Thiên Thu liếc mắt, lại chỉ thấy vị này Cửu công tử liền mí mắt đều không nháy mắt một cái, phảng phất đối gọi là rằm rĩ gia hòa thờ ơ. Hắn không biết Việt Thiên Thu là thật không thèm để ý hay là giả không thèm để ý, đang định đem này một mập mờ đi qua, để tránh Việt Thiên Thu quay đầu bước đi, lại chỉ thấy Việt Thiên Thu đứng là cười ha ha, trực tiếp vượt qua hắn đi vào.

Lạc hậu hai bước An Nhân Thanh lại bất động thanh sắc dùng thân thể chặn Cẩm quan, thấy hắn mấy lần truy Việt Thiên Thu bị ngăn trở, nàng lúc này mới quay đầu vừa cười vừa nói: "Gầm tiểu ca, còn không đa tạ trước người ra tay hào phóng đưa đồ của ta. Ta thế nhưng là cố ý đưa cho Cửu công tử nhìn qua, Cửu công tử nói, ngọc này rơi có phần đáng giá mấy đồng tiền."

Cẩm quan không nghĩ tới An Nhân Thanh vậy mà hoàn toàn lơ đãng xuyên phá một cái đứt lót, một cái nhận hối lộ giấy cửa sổ, sững sờ phía dưới liền tím tái da mặt, xấu hổ được tột đỉnh. Vén vén liền là như thế vừa phân thân, hắn liền không có chú ý Việt Thiên Thu đã liền đẩy ra cửa chính, trực tiếp xông vào.

"Thất ca hôm nay sinh nhật, ta tới chậm á!"

Thần nhiên xông vào Việt Thiên Thu một chút cũng không có tiếc rẻ thanh âm của mình, thấy trong phòng to to nhỏ nhỏ mười, hai mươi người trong nháy mắt lặng ngắt như tờ, hắn lúc này mới dù bận vẫn ung dung cười nói: "Vừa mới ta nghe được lại có thể có người tại đây thảo luận nên giết ai đầu? Chẳng lẽ ta tính sai, hôm nay không phải Thất ca sinh nhật, là Hoàng Thượng tại trên đại điện tiếp kiến đại thần, thảo luận nên giết ai, nên thả ai?"

Hắn hơi hơi ngừng lại một chút, lúc này mới sờ lên cằm nói: "Ta có nên hay không đi vỗ đứ ti báo cáo, nói có người đoạt hoàng thượng bát com?"

"Việt Thiên Thu, người chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, có ý tứ gì!"

"Cái gì chỉ cây dâu mà mắng cây hòe? Mọi người phân xử thử, ta có thể không nói một cái chữ thô tục a!" Việt Thiên Thu liếc xéo cái kia nổi trận lôi đình xông tới thiếu niên liếc mắt, lập tức làm mình tư khổ tương hình, "A, ta giống như tại áo đen ngõ hẻm Giang Lăng Dư thị kia cái gì vườn gặp qua người, người gọi là cái gì nhỉ. . . Sách, lớn tuổi, trí nhớ thế mà kém. . ."

Lời này vừa nói ra, Việt Tú Nhất rốt cục không nín được, phốc cười một tiếng. Mặc dù hắn bồi phẫn thấp, động lòng người người đều biết Việt lão thái gia có chút yêu thương cái này Trọng trưởng tôn, bởi vậy hắn cười một tiếng, mấy cái xem nào nhiệt thiếu niên cũng không nhìn được cười ra tiếng.

Nhưng mà, bị chế giễu nhân vật chính triệu sợi thô lại chỉ giận đến giận sôi lên. Hắn gần như vô ý thức muốn động thủ, có thể Việt Thiên Thu sau đó nói ra, lại làm cho hắn như quay đầu bị rút một chậu nước đá, thỉnh linh rùng mình.

"Đúng rồi, ta nhớ ra rồi, lần trước Dư phủ vị kia Hải Lăng phu nhân nói, người là dư đại lão gia cháu trai, Triệu gia Tam công tử! Ha ha, hạnh ngộ may mắn lại. . . A, ta nhớ được Hải Lăng phu nhân lúc ấy còn nói, giống triệu Tam công tử như thế không có khẩu đức người, về sau lại không hứa trèo lên Dư gia cửa chính. Không biết triệu Tam công tử những ngày gần đây đi qua Dư gia sao?"

Lớn tuổi nhất, cũng là Việt gia đời thứ ba nhân vật thủ lĩnh đại thiếu gia Việt Đình Chung không có tới, thành niên đích tôn Nhị thiếu gia Tam thiếu gia cũng không có tới, tam phòng Tứ thiếu gia càng đình gia đang bệnh, hôm nay liền đệ đệ sinh nhật yển đều không tham ngộ thêm, lúc này tuổi tác lớn nhất nhị phòng Ngũ thiếu gia càng đình mình vốn định tiến lên làm cái hòa sự lão, cũng tốt bán triệu sợi thô một cái nhân tình.

Có thể nghe được Việt Thiên Thu lời này, hắn lập tức giật mình, tam thái thái nhà mẹ đẻ tìm kiếm nghĩ cách mời đến làm rạng rỡ thêm vinh dự vị này Giang Lăng Dư thị cháu trai vậy mà không phải cái gì bánh trái thơm ngon, mà là bị Dư thị ghét bỏ thói cút chó, nhất thời rút về đã cơ hồ bước ra chân.

Sắc mặt trắng bệch triệu sợi thô nghĩ đến ngày đó đích cậu ruột dư đại lão gia đối xử lạnh nhạt, nghĩ đến lúc ấy theo áo đen ngõ hẻm trở lại nhà mình đằng sau, bị mẫu thân đồ ập xuống một hồi lên án mạnh mẽ, nghĩ đến trường bối trong nhà huynh đệ xem chính mình cái kia ánh mắt trào phúng, nghĩ đến hôm nay lúc đến thế muốn tại Việt Thiên Thu trên người lấy lại thể diện. . . Bây giờ bị vạch trần, hắn đột nhiên cảm thấy lại ủy khuất vừa thương tâm, lại oa một tiếng khóc lên.

Việt Thiên Thu tuy nói cũng không chỉ một lần gặp qua tiểu mập mập khóc, có thể tiểu mập mập khóc đồng thời, cũng thường thường kèm thêm mặt khác tính thực chất chịu thua động tác, tí như quý xuống cầu xin tha thứ, lại tí như triển lộ siêu cấp diễn kỹ, nhưng bây giờ này triệu sợi thô lại rõ ràng là muốn thông qua khóc tới tranh thủ đồng tình, hắn tự nhiên là nửa điểm không nhìn trúng.

Tuy nói hắn đến bây giờ cũng không thích cái kia tiểu mập mập, nhưng hắn đáng ghét hơn loại này cho rằng khóc liền là Bất Nhị pháp bảo Gấu Con.

"Ai nha, làm sao lại khóc?" Việt Thiên Thu một bộ ngoài ý muốn đáng vẻ, "Người tốt xấu so ta đại học năm 4 năm tuổi, này nếu là truyền đi, người khác còn tưởng rằng ta khi dễ người đây. . . Thật là, ta nếu là giống người, này không còn sớm phải đem nước mắt khóc xong rồi?"

Việt Thiên Thu nói đến đây, liền lại không để ý tới triệu sợi thô cái này hiếp yếu sợ mạnh thích khóc từ, đi thẳng tới Việt Tú Nhất trước mặt, so đo hai người thân cao, mừng rỡ phát hiện mình hơi cao một chút xíu, lúc này mới cười híp mắt nói, "Trường An, người thấy không. Làm người đến như ta, ai khi dễ người liền đình trở về, nếu không cũng chỉ có thể giống người ta như thế khóc nhè!"

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 153: Thiên Thu hắc thủ cùng đen chân

? Đoán trúng mở đầu, phát triển có xuất nhập, không có đoán đúng phần cuối!

Đây là giờ này khắc này Việt Thiên Thu ý niệm duy nhất.

Hắn hôm nay tới tham gia càng Thất thiếu gia Việt Đình Dong sinh nhật yến, hoàn toàn là trong nhà không ai, một mình ở lại có chút rảnh đến nhúc cả trứng, lại thêm An Nhân Thanh thu Cẩm quan cái viên kia khuyên tai ngọc, lại nghe nói Việt Tú Nhất cũng cho mặt mũi, hắn liền tạm thời có chút hiếu kỳ tới xem một chút, người ta dùng nhiều tiền mời mình muốn làm gì.

Quả nhiên, vừa mở cục liền là cái kia từng tại Dư phủ thấy qua triệu sọi thô ý đồ xấu xấu miệng, có thể tiểu tử kia có khả năng bao lớn, tại hắn ác miệng dưới, còn không phải lập tức bại lui?

Sau đó, tam phòng hai vị kia cữu lão gia lại đối với hắn thân thiện ân cần, tựa hồ căn bản không có ý định tìm hắn tới tô đậm Việt Đình Dong, ngược lại là cố ý kết giao, cùng muội muội của bọn hắn, Việt phủ vị kia tam thái thái sắc mặt hoàn toàn khác biệt. Những người khác cũng đại khái bởi vì bị hắn dọa cho sợ rồi, không có một cái khiêu khích, cho nên hắn rất cảm thấy không thú vị, dứt khoát trước hết chạy ra ngoài.

Có thể hắn vạn lần không ngờ, đến cuối cùng, lại có thể có người mai phục tại tịnh phòng phụ cận tùy thời bắt người, hơn nữa còn là cao thủ!

Hắn có thể rõ ràng mà từ đối phương thân hình thân thể bên trong nhận ra, cái kia cũng không phải là Việt Tiểu Tử, cũng không phải cùng mình đã từng quen biết Phó Bách Hồ, loại kia không che giấu chút nào lạnh buốt cùng ác ý tuyệt sẽ không là bất kỳ một cái nào người hắn quen, mà là hoàn toàn lạ lẫm gia hòa!

Nhưng mà, đối với một lần kia tại pháp trường tao ngộ đột phát sự kiện, bây giờ Việt Thiên Thu tuy nói không có khả năng lập tức lắc mình biến hoá trở thành vô lâm cao thủ, nhưng hắn quả thật là vô trang đầy đủ, mà lại càng đi qua Nghiêm Hù cùng Tô Thập Thất đây đối với chuẩn vợ chồng trẻ dạy dỗ, học xong không ít cứu mạng tiểu thủ pháp. Không chỉ như thế, lúc trước hắn ở trên xe ngựa, còn hưởng về phía An Nhân Thanh muốn mấy thứ vô cùng thú vị đồ chơi nhỏ.

Bởi vậy, từ vừa mới bắt đầu bị người mang lên, Việt Thiên Thu liền hoàn toàn không có bất kỳ cái gì vật lộn, phảng phất sợ choáng váng. Nhưng làm đôi phương mang hắn tại trên mái hiên hơi dừng lại lúc, hắn lập tức quyết định thật nhanh, tay trái ấn lấy tay phải khuỷu tay, hai tay chung nhau dùng sức, bỗng nhiên hướng sau đó một cái hung hăng khuỷu tay kích.

Bảy tuổi tiểu hài tử xác thực không có bao nhiêu khí lực, dù cho hắn lại là tẩm thuốc, lại là dưỡng sinh, cái kia cũng giống vậy. Có thể không chịu nổi hắn căng tay bên trên trời lại cái Tô Thập Thất đặc chế cơ quan nhỏ, chỉ là như thế va chạm, cái kia cơ quan nhỏ liền đem một cái bén nhọn đinh sắt đâm thật sâu vào người áo đen kia sườn trái.

Thừa dịp đối phương bị đau bụng lỏng tay, thuận thế theo nóc nhà lăn xuống tới hắn lạng lẽ ngừng hô hấp, tiếp theo liền ném ra một khóa tiểu cầu. Mắt thấy cái kia kịp phản ứng người áo đen nén giận đem đánh ra, Việt Thiên Thu khó khăn mới ngưng được nhếch miệng cười to xúc động.

Quả nhiên, theo Hắc y nhân kia một kích, cái kia viên tiểu cầu bỗng nhiên vỡ ra, một đoàn khói trắng tức thì đem bao quanh bao phủ.

Nắm chặt hai mắt ngừng thở Việt Thiên Thu lúc này theo trượt tình thế đưa tay đi bắt bên cạnh mảnh ngói, mong muốn mượn cơ hội ổn định, có thể liên tiếp bị hắn vén lên mấy mảnh đều không có thể ngừng trượt. Có thể nghe thấy người kia phần nộ tiếng mắng cùng với ho khan, phát hiện cái kia lại tựa hồ là mình tại thanh bình quán nghe qua một lần Bắc Yến tiếng địa phương, hắn liền trong lòng căng thẳng, đem chuyện quá khẩn cấp độ đi lên nhắc lại cấp một.

Nhưng hôm nay không phải hồi hận hôm nay tại sao phải chạy chuyển này thời điểm, cũng không phải hi vọng người khác bao lâu có thể chạy tới vấn đề, hắn quyết định thật nhanh, dùng chân phải gót chân tại nóc nhà mảnh ngói bên trên tăng tăng một đập, chỉ nghe phốc nhẹ nhàng một tiếng, hắn biết bên trong đao đã bắn ra ngoài, nhất thời dưới chân lại như cùng sinh cây đinh, cứ như vậy một mực đóng ở trên nóc nhà.

Có thể một chân là ổn định, cả người hắn hạ xuống tình thế vẫn như cũ, trong lúc nhất thời, hắn đứng là dùng bên phải gót chân làm tâm điểm, cả người tới cái một trăm tám mươi độ bước ngoặt lớn, theo nguyên bản đầu hướng lên trên trạng thái đã biến thành đầu hướng xuống trạng thái.

Nhưng mà, cũng chính là này đột nhiên biến hướng, Việt Thiên Thu lần nữa hiểm lại càng hiểm tránh thoát cái kia lăng không đánh tới người áo đen đuổi ra hai vuốt. Có thể hai người khoảng cách đã lại lần nữa kéo đến gang tấc ở giữa, cái kia ánh mắt đen láy có khả năng thanh thanh sở sở bắt được đối phương phần nộ cùng hồi hận. Tại đây loại khẩn cấp quan đầu, hắn cũng không biết nghĩ như thế nào, vẫn còn dư dật đối với người làm cái mặt quỷ.

Người áo đen kia đời này cũng không biết tại lưỡi đao bên trên chìm đắm qua bao nhiêu thời gian, nhất xa lạ liền là cùng tiểu hài tử liên hệ, mỗi lần xuất thủ đúng là chẳng những không có dễ như trở bàn tay, còn gặp ám toán, nguyên bản đã giận đến giận sôi lên. Lúc này lại bỗng nhiên bị người đối như thế một cái mặt quỷ, hắn liền lòng tràn đầy hỏa khí tất cả đều dâng lên, chỉ muốn đem người bắt sau khi trở về làm sao hung hăng giáo huấn.

Kết quả, hắn bị Việt Thiên Thu quý kia mặt hấp dẫn lực chú ý, lại thêm dưới xương sườn vết thương lại day lại ngứa vừa đau, nhào lên thường có chút

phân thân, một điểm cũng không có chú ý đến Việt Thiên Thu cái kia còn có năng lực hoạt động một cái chân khác. Mãi đến mu bàn chân của hắn bên trên bỗng nhiên bị Việt Thiên Thu cái kia cái chân còn lại hung hăng giẫm đạp một thoáng, tùy theo mà đến đứng là thẳng vào cốt tủy đau nhức, hắn phương mới tức giận đến hoàn toàn phát cuồng.

Một khắc này, hắn quên chính mình nhận được mệnh lệnh là đem Việt Thiên Thu trước mắt mang về đi, lệ quát một tiếng vung mạnh tay một cái đập chém, nặng nề mà hướng về phía Việt Thiên Thu mãnh kích xuống dưới. Nhưng mà, Việt Thiên Thu đó là thật không kịp tránh, nhưng hắn cái kia động tĩnh cực lớn xuất kích, lại trong nháy mắt đã biến thành một chuyện cười.

Cũng chỉ gặp hắn bỗng nhiên một đầu ngã quỵ, lập tức liền theo cao cao trên nóc nhà trực tiếp lăn rơi xuống.

"An cô cô, bắt người sống!" Cho đến lúc này, Việt Thiên Thu không kịp tắc lưỡi cái tên này hao phí tới tận một cây Tô Thập Thất đặc chế hộ thân tru tâm đan, một cây đề gãy tôi thuốc tê lưỡi dao, cộng thêm An Nhân Thanh đặc chế khói mê viên, vội vàng hét to một tiếng, lập tức càng là kéo cổ họng ra lung òn ào nói, "người tới đâu, bắt thích khách! Có thích khách giết người rồi!"

Tiểu hài tử thanh âm nguyên bản liền lại nhọn vừa mịn, hướng chi Việt Thiên Thu lúc này dốc hết toàn lực, vậy đơn giản là trong chớp nhoáng vang vọng toàn bộ vĩnh yên tinh lâu. Trong lúc nhất thời, các gian nhà bỏ trong rạp hô to gọi nhỏ một mảnh. Không bao lâu, Việt Thiên Thu liền thấy cách đó không xa trên nóc nhà tay áo tung bay, rõ ràng một cái cực kỳ bóng người quen thuộc chạy tới.

Làm người đến phụ cận, hắn không khỏi hữu khí vô lực kêu lên: "Từ lão sư, cứu mạng!"

Từ Hạo thấy Việt Thiên Thu cái kia đầy bụi đất, quần áo tả tơi đáng vẽ, lập tức cho giật nảy mình.

Phía dưới An Nhân Thanh gắng sức đuổi theo đem cái kia nửa chết nửa sống người áo đen tiếp được, không nói hai lời tháo khớp nối, lập tức cấp tốc dùng tủy thân mạng mềm dẻo dây thừng đem người buộc chặt chẽ vững vàng, lúc này nghe được Việt Thiên Thu cầu cứu, nâng không khỏi lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, lập tức liền nhếch miệng.

Cái gì cứu mạng. . . Nàng mới là cần cứu cái kia có được hay không? Nàng tại hạ đầu suýt nữa dọa đến hồn cũng phi, cũng chỉ thấy yêu nghiệt này hài tử tại cái kia trên nóc nhà trong nháy mắt rất nhiều thủ đoạn ra hết, đúng là đem một cái không thua Từ Hạo gia hỏa tính toán gắt gao!

Liên tiếp vĩnh yên tinh lâu, vừa vặn có thể thấy vừa mới trên nóc nhà cái kia phiến vật lộn một chỗ mái nhà bao sương cửa sổ, Việt Tiểu Tứ về mặt chế cười mà nhìn xem đối diện một cái biểu lộ cứng ngắc người trung niên, ha ha cười lạnh một tiếng.

"Cái này là người nói kế hoạch lớn? Ta nhỏ vào, nếu là ta sớm biết các người thế mà đánh tiểu hài tử chủ ý, mới sẽ không đến xem này ra khi con trò vui. Liền một đứa bé đều không chế trụ nổi, người còn muốn vu oan có người dự định đoạt chính?"

"Còn phải người ngăn đón ta đi vô đức ti. . . Hừ, nếu không phải là bởi vì nhân lỗ nhận được tin tức nháo đến Đại Lý Tự đi, ta cái này phó sứ cũng không ra mặt đi đòi hỏi thăng Bình hòa thượng. Các người có cái gì tính toán, đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Ta nếu là chẳng quan tâm, nhân lỗ quay đầu hướng Hoàng thượng cáo một hình, nói ta mặc kệ thăng Bình hòa thượng chết sống làm sao bây giờ?"

Không có lưu cho đối phương bất luận cái gì cơ hội phản kích, Việt Tiểu Tứ liền hung tợn nói: "Cút về nói cho người ông chủ, hắn làm hắn, ta chơi ta. Hôm nay nếu không phải là các người, nói không chừng ta liền theo vô đức ti đem thăng Bình hòa thượng cho muốn trở về! Có công phụ quản ta, còn không bằng ngấm lại cái kia thua bởi tiểu hài tử trong tay gia hỏa một phần vận gánh không được đại hình, bán đứng các người làm sao bây giờ!"

Thấy Việt Tiểu Tứ quẳng xuống lời này liền nghênh ngang rời đi, lúc gần đi còn phịch một tiếng giữ cửa vút được cực vang, trong phòng cái kia người nhất thời về mặt lúc trắng lúc xanh, giận đến quả là nhanh nổi điên.

Nhưng mà, hắn đang thấp giọng mắng một chuỗi người ngoài nghe không hiểu lời nói đằng sau, chung quy là vội vàng ra cửa.

Đến mức đi cứu cái kia xui xẻo gia hỏa, hắn lại không hề nghĩ ngợi qua. Dù sao, vừa mới Việt Thiên Thu cái kia một tiếng trách móc thực sự quá vang dội.

Chờ đến ra nhà này tửu quán, hắn tại chỗ hẻo lánh cùng một cái khác trông chừng hội họp, biết được Việt Tiểu Tứ xác thực lên ngựa đi, phụ cận cũng không thấy có người rình mò, hắn lúc này mới thoáng thở phào nhẹ nhõm, hai người lập tức trao đổi trên người trang phục, lập tức chia ra rời đi. Nhưng mà, hai người ai cũng không ngờ tới, mỗi người đi một ngã bọn hắn phía sau, lại đều riêng phần mình nhiều hơn một đầu cái đuôi.

Nhất là Việt Tiểu Tứ chăm chú nếp lấy mới vừa cùng chính mình gặp mặt, bây giờ lại thay đổi trang phục trung niên hán tử, một mặt cùng một mặt âm thầm điên cuồng chửi mắng.

Vừa biết người ta gặp hắn đồng thời, thế mà còn tại tính toán hắn tiện nghi con trai, hắn kém chút liền không nhận được đem người tại chỗ đánh mặt mũi trần đây tiêu xài. . . Việt Thiên Thu tại trên nóc nhà cùng người đánh thành một đoàn lộn, tim của hắn đều nhanh nhảy ra cổ họng, không nghĩ tới cái đứa bé kia lại còn có nhiều như vậy tầng tầng lớp lớp thủ đoạn nhỏ, Nghiêm Hù dạy đồ đệ bản sự thấy phỏng!

"Chờ lão tử sờ đến các người hang ổ, trước làm thịt người cùng cái kia nghĩ ý xấu người lại nói!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Ai công nôi?

? Vinh yên tĩnh trong lầu giờ này khác này lại là lật trời.

Việt Thiên Thu vừa mới bị Từ Hạo theo trên mái hiên gánh vác, liền thấy Việt Đình Dong hai cái cữu cữu một trước một sau tức đến nổ phổi lao đến. Hấn khàn cả giọng ồn ào thích khách, nguyên vốn cũng không hi vọng người khác tới cứu viện, mà là ngóng trông Từ Hạo cùng phủ trưởng công chúa mấy cái kia gia đình có thể nghe được, cho nên thật không nghĩ tới hai vị này cữu lão gia thế mà có thể không sợ nguy hiểm chạy tới xem xét tình huống.

Bởi vậy, làm hai người vội vàng hấp tấp đến trước mặt, hấn liền ra vẻ kinh ngạc nói: "Hai vị cữu lão gia sao lại tới đây? Mặc dù nói tới đây vừa mới bắt được một cái thích khách, nhưng không biết còn có hay không đồng bọn, chỗ này vẫn là đình nguy hiểm!"

Đã bắt được một cái thích khách?

Tần đại cữu cùng Tần Nhị cậu không có nhìn thấy trước đó mạo hiểm một màn, có thể thoáng nhìn Việt Thiên Thu ghé vào Từ Hạo cổng lên, bọn hấn liền chuyện đương nhiên đem Từ Hạo trở thành cái kia bắt thích khách chính chủ nhân. Nghĩ đến Việt Thiên Thu chẳng những không có bởi vì tại bọn hấn cho cháu trai xử lý sinh nhật yến địa phương bị tấn công mà oán hận bọn hấn, lại còn ám chỉ bọn hấn chỗ này nguy hiểm, trong lòng hai người liền hết sức cảm giác khó chịu.

Trước đó bọn hấn tất cả đều nghe tam thái thái nhiều lần phàn nàn qua, đạo là Việt Thiên Thu nhanh nhẹn nhanh miệng, ý vào Việt lão thái gia thiên vị, mỗi lần gian xảo chỗ khó, nhưng hôm nay Việt Thiên Thu không có gì ngoài ngay từ đầu hai ba lần liền tức giận bỏ đi triệu sọi thô, đằng sau bọn hấn tinh tế quan sát, chỉ cảm thấy đứa bé này tính tình rất tốt hiểu, không phải liền là người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta nhất định phạm nhân sao

Tam thái thái Tần thị thực sự lòng dạ hẹp hòi. Coi như 4 phòng nhiều như thế một đứa con trai, nhiều phen một phần gia sản, thậm chí đoạt Việt lão thái gia một cái ân ẩm con cháu danh ngạch, có thể vậy thì thế nào?

Tần gia những năm này lưng tựa Việt gia cây to này, làm ăn thuận buồm xuôi gió, trên quan trường lại không ai dám loạn đưa tay, chỉ cần thoáng trả giá một chút đại giới bãi bình một số người là được rồi, thế nào giống như trước như thế ai cũng dám làm tiền? Đến mức tam phòng con cháu, thật tốt theo Lão thái gia, biểu hiện ra vốn có tư chất, có thể thiếu một phần che chở sao?

Chớ đừng nói chi là, Việt Thiên Thu có thể tại cảnh vàng nhớ huyền náo xôn xao đằng sau, toàn cần toàn đuôi theo hoàng cung đi ra!

Bởi vậy, tần đại cữu lập tức mặt mũi tràn đầy chính khí nói: "Cữu công tử có thể ngàn vạn đừng nói như vậy, hôm nay người tại đây bị tập kích, là huynh đệ chúng ta làm đồng chủ sơ sẩy, chiếu cố càng là không chu đáo, chúng ta cũng đã gần hồ thẹn chết rồi. Đây lại sao có thể cũng bởi vì sợ phiền phức núp ở phía sau đâu?"

Tần Nhị cậu thì là liếc qua An Nhân Thanh dưới chân cái kia bất tỉnh nhân sự, trối như là bánh chưng người áo đen, lòng vẫn còn sợ hãi đồng thời, càng là khách khí đối Từ Hạo cùng An Nhân Thanh chấp tay: "Nhờ có hai vị cứu được Cữu công tử, huynh đệ của ta hai người thật sự là vô cùng cảm kích. Ta đã phân phó người đi Ứng Thiên phủ nha cùng bên trên nguyên huyện nha báo tin, nếu như Cữu công tử cần, còn có thể đi thông báo trước điện ti."

Việt Thiên Thu xưa nay tôn chỉ là người kính ta một thước, ta kính người một trượng, lúc này thấy anh em nhà họ Tần thái độ tốt đẹp, hấn liền vô cùng thông cảm nói: "Hai vị cữu lão gia hảo ý, Thiên Thu tâm lĩnh. Nhưng chuyện này thông tri phủ nha cùng trước điện ti đoán chừng còn chưa đủ, ta vừa mới nghe được cái tên này mắng hai câu ta nghe không hiểu, không phải ta đoán, nói không chừng người là Bắc Yên đây này?"

Nghe được Bắc Yên hai chữ này, tần đại cữu cùng Tần Nhị cậu rốt cục đột nhiên biến sắc, mà Từ Hạo cùng An Nhân Thanh càng là trong nháy mắt nhắc lên toàn bộ tinh thần, sợ sau lưng lại thoát ra cái Bắc Yên cao thủ tới. Quả nhiên, sau một khắc, bọn hấn liền thấy từ phía trên mái hiên thoát ra mấy đầu bóng đen, lập tức giống như thần binh thiên hàng rơi vào trước mặt của bọn hấn.

Nói Bắc Yên, chẳng lẽ Bắc Yên cao thủ liền đến rồi?

Xong xong, mạng ta xong rồi!

Đây là tần đại cữu cùng Tần Nhị cữu huynh đệ gần như đồng thời sinh ra suy nghĩ. Có thể liền tại bọn hấn lại hỏi hận vừa hận, nghĩ thầm Việt Thiên Thu quả nhiên như tam thái thái nói, là cái biết hành tẩu phiền phức, bọn hấn liền nghe đến Việt Thiên Thu ồn ào tiếng.

"Hàn thúc thúc, thế mà trùng hợp như vậy?"

Hàn thúc thúc. . . Là Việt Thiên Thu người quen biết? Tàn đại cữu cùng Tàn Nhị cậu chỉ cảm thấy người tại rơi xuống vực sâu nhanh đến đấy lúc, nhưng lại được cứu mệnh cái đệm cho vững vàng vàng tiếp nhận, như trút được gánh nặng đồng thời, cơ hồ hai chân mềm nhũn làm trò cười cho thiên hạ.

Mà Từ Hạo cùng với An Nhân Thanh cùng Hàn Dục lại là quen biết đã lâu, mắt thấy vị này võ đức ti tri sự đang nghe Việt Thiên Thu cái kia một tiếng trùng hợp như vậy lúc, sắc mặt rõ ràng có chút vi diệu, bọn hắn liền tỉnh ngộ ra, người này có thể nhanh như vậy chạy tới, tuyệt đối không phải trùng hợp, mà là đã sớm ẩn phục tại phụ cận, nói không chừng còn cầm lấy Việt Thiên Thu xem như mồi nhử, không khỏi song song sắc mặt chìm xuống.

Tuy nói bọn hắn đều không phải là cam tâm tình nguyện đi theo Việt Thiên Thu một cái bảy tuổi hài tử, có thể Việt Thiên Thu nhí nha nhí nhảnh ưa thích đùa nghịch người không già, đối xử mọi người lại không tệ, xưa nay không bày công tử kiêu ngạo, dần dà, bọn hắn cũng coi là theo không thể làm gì đến miễn cưỡng tán đồng. Huống chi, nếu thật là Việt Thiên Thu xảy ra vấn đề gì, Việt lão thái gia cùng Nghiêm Hủ thậm chí cả Đông Dương trưởng công chúa hòa khí, ai tới khiêng?

Hàn Dục sao?

An Nhân Thanh cùng Từ Hạo trực tiếp cảm mặt lạnh đối Hàn Dục, Việt Thiên Thu tuy nói cảm thấy Hàn Dục chưa hẳn dám cầm lấy chính mình làm mồi nhử, sự tình chỉ sợ không đơn giản, nhưng hắn mới vừa cùng người đầu trí đầu lực, sống sót sau tai nạn, đã xuất mồ hôi lạnh cả người, nếu không cũng sẽ không lúc này còn ý lại Từ Hạo cũng lên không thể xuống tới, cho nên dứt khoát lấy ra tiểu hài tử chơi xấu đặc quyền.

"Hàn thúc thúc, ngươi nếu là võ đức ti, thích khách này ta liền giao cho ngươi, quay đầu ngươi thăm đi ra cái gì cũng không cần nói cho ta, cho gia gia cùng trưởng công chúa một câu trả lời thỏa đáng là được."

"Cửu công tử, ngươi nghe ta nói, ngươi nghe ta nói rõ lý do!"

Hàn Dục liền gấp, đưa tay vừa muốn đem Việt Thiên Thu theo Từ Hạo cũng lên kéo xuống, có thể khê vươn tay cũng chỉ thấy Từ Hạo bỗng nhiên trốn về sau mở, còn mặt mũi tràn đầy cảnh giác nhìn hắn chăm chăm, hắn không khỏi nôn nóng được đầu đầy mồ hôi. Liếc nhìn bên cạnh ngay người như phỗng anh em nhà họ Tàn, hắn không thể không cười lạnh thấp giọng.

"Cửu công tử, chúng ta lui một bước nói chuyện được không? Coi như xem ở lúc trước ta cùng những huynh đệ kia được như vậy một mảng lớn ruộng nước mướn, cũng quả quyết sẽ không cầm Cửu công tử an nguy của ngài nói đùa. . ."

Thấy Từ Hạo rốt cục tại Hàn Dục ba xin mời 4 xin mời phía dưới, cũng Việt Thiên Thu đi qua nói chuyện, An Nhân Thanh thì còn tại cái kia nhìn xem thích khách, cũng không có giao lại cho võ đức ti người, tàn đại cữu nhẹ nhàng lôi kéo Tàn Nhị cậu, vốn đợi tìm chỗ hẻo lánh đi tĩnh tế thương lượng, có thể mới lui hai bước, võ đức ti còn lại vài người ánh mắt lập tức trở nên sắc bén lại, bọn hắn không khỏi bấp chân như nhũn ra.

Tuy nói bình dân bách tính chỉ biết là tổng bộ ti hung danh chiêu lấy, không biết võ đức ti lợi hại, nhưng bọn hắn cho dù là trong thương trường người không phải người trong quan trường, cũng quả quyết không dám xem thường này từng Thiên Tử bí Vệ. Thấy cách đó không xa Hàn Dục thái độ đối với Việt Thiên Thu quả thực là tốt như cấp dưới mặt đối cấp trên, tàn đại cữu nhìn không được nói khê với đệ đệ thờ dài một hơi.

"Trở về liền để hai chúng ta người vợ đi gặp tam nương, nàng lại không đổi, về sau có rất nhiều thua thiệt ăn!"

Tàn Nhị cậu vội vàng nhẹ gật đầu, khi thấy bên kia toa Hàn Dục tựa hồ rốt cục trấn an Việt Thiên Thu, lập tức càng là đưa tay tới, đem Việt Thiên Thu theo Từ Hạo cũng lên tiếp đó, khiêng trên người mình, hắn càng là chịu tác lười.

Mà ôm hai tay đứng ở đằng kia An Nhân Thanh, con mắt liếc xéo anh em nhà họ Tàn đồng thời, lại là buồn bực ngán ngẩm dùng mũi chân đâm trên mặt đất không may thích khách.

Các người hai cái nếu là biết cái đứa bé kia một người làm lật ra cái này thích khách, ta chẳng qua là tiếp mê ngất đi thích khách sau đó trời tốt, Từ Hạo bất quá là theo trên nóc nhà đem cái đứa bé kia tiếp ứng xuống tới, còn không phải đi cảm?

Bởi vì ngay trước mặt Từ Hạo, Hàn Dục không dám lộ ra quá nhiều, chỉ nói mình ở chỗ này phụ cận là cùng người thương lượng xong, ôm cây đợi thỏ tìm hiểu nguồn gốc, căn bản không nghĩ tới gặp được Việt Thiên Thu. Tuy nói đây chỉ là chỉ nói mà không làm, có thể Việt Thiên Thu chịu khiến cho hắn khiêng, hắn liền biết, mình tại cái kia đưa 4 đầu ngón tay liều mạng lạng lẽ điều bộ, Việt Thiên Thu là phát giác.

Việt Thiên Thu đứng là phát giác Hàn Dục vậy đơn giản tốt hiểu thủ thế. Làm hiểu rõ chính mình là bởi vì Việt Tiểu Tử nguyên nhân kém chút bị bắt đi, hắn đơn giản đem vậy liền nghi lão cha cho mạng gần chết, có thể nghĩ lại, người vừa mới trưởng thành liền rời nhà trốn đi đào hôn, sau đó một đường dõc sức làm đến Bắc Yên, không sợ nhất liền là mạo hiểm, hắn cũng chỉ có thể hận đến nghiến răng.

Bởi vậy, khi lại một lần nữa trở lại tàn đại cữu cùng Tàn Nhị cậu trước mặt lúc, hắn liền hữu khí vô lực nói: "Hai vị cửu lão gia, ra việc này, ta liền không quay về cùng Thất ca còn có Trường An bọn hắn chào hỏi, các người thay ta bồi tội một tiếng, pha trộn hắn hôm nay chuyện tốt."

"Cửu công tử, ngài thật sự là quá rộng lượng, đều là chúng ta không chu toàn. . ."

Việt Thiên Thu lại đột nhiên đưa tay ngừng lại tàn đại cữu lời khách sáo, vừa mới phảng phất mồi một mà hơi neho lại con mắt, giờ này khắc này nhưng lại mở to: "Chỉ bất quá, ta muốn hỏi hai vị cửu lão gia một sự kiện. Cho ta đưa thiệp mời Cẩm quan vì để cho An cô cô khuyên ta tới dự tiệc, đưa nàng một cái rất đáng tiền khuyên tai ngọc, này là các người hay hoặc là Thất ca trước đó dự chuẩn bị đồ tốt?"

An Nhân Thanh lập tức tỉnh ngộ lại. Nàng lập tức cũng không tiếp tục để ý tới hai cái chỉ còn chờ thu nạp thích khách võ đức ti giáo úy, bước nhanh đi vào anh em nhà họ Tàn trước mặt, lấy ra khuyên tai ngọc đặt ở trong lòng bàn tay. Thấy hai người thậm chí không dám đưa tay tới bắt, chỉ là nhìn chăm

Nhưng lần này đối phương phải người bắt cóc Việt Thiên Thu, lại có vẻ đơn giản thô bạo.

Nói cách khác, chỉ muốn đến thành công thì như thế nào như thế nào, không nghĩ tới thất bại hậu quả như thế nào, không hề giống là sau lưng cái kia người một đường bên trong, cái kia ở giữa bày mưu tính kế người vốn có trình độ.

Chẳng lẽ lần này mưu đồ một người khác hoàn toàn?

Đột nhiên nghe được trong bầu trời đêm truyền đến vài tiếng chó sủa, Việt Tiểu Tứ lập tức đem này suy nghĩ lung tung đuổi ra khỏi trong óc, biết là vô đức ti đã chuẩn bị hành động.

Tuy nói hần kỳ thật không cần tự mình lộ diện động thủ, có thể trước đó thấy Việt Thiên Thu tại trên nóc nhà thoát hiểm một màn kia, lại còn không thể trở mặt ra tay, cái kia cố nghĩ mà sợ cho tới bây giờ còn khiến cho hần trong lòng ồ lấy một đám lửa, bởi vậy, hần hít một hơi thật sâu, thừa dịp nóc nhà trạm gác ngấm phân thân chủ ý chó sủa phương hướng, cả người như cùng một con chim lớn giống như bay lên trời, nhẹ nhàng lên tường vậy.

Thừa dịp trạm gác ngấm chuyển tới trước đó, hần như một mảnh lá rụng giống như nhẹ nhàng linh hoạt rơi vào trong nhà, trở mình một cái lăn đến một chỗ ánh mắt góc chết. Hiện nhiên vẫn sáng đèn chủ trước cửa phòng, một người thủ vệ hững hờ hướng hần chỗ ẩn thân nhìn lướt qua, lập tức dời ánh mắt, xem hướng đèn phương hướng, thậm chí còn ưỡ oài đánh một cái ngáp, hần liền bỗng nhiên đạp chạy qua.

Nhưng mà, cơ hồ cùng lúc đó, cái kia thủ vệ lại đột nhiên thân thể xoay một cái. Ngay tại cực kỳ nguy cấp thời khắc, Việt Tiểu Tứ tốc độ bỗng nhiên tăng mạnh gấp đôi, cả người như là một cổ khối nhẹ giống như bắn đến phía sau của đối phương, tay phải nhanh chóng vô luân hướng cổ đối phương bên trên duỗi ra, tay trái thuận thể che đối phương miệng mũi. Bất quá là trong chớp nhoáng, thủ vệ kia liền mềm nhũn nằm ngã trên mặt đất.

Này một cái cắt yết hầu vừa nhanh vừa chuẩn, nhưng làm dừng lại sau khi đứng vững, Việt Tiểu Tứ lại đem người giấu ở phía sau, chính mình như là thủ vệ giống như đâm vào trước cửa, trước bình phục một thoáng hô hấp, lập tức tập trung suy nghĩ tình huống lên lỗ tai. Rất nhanh, hần liền bắt được trong phòng trầm thấp nói chuyện với nhau tiếng.

"Chuyên đơn giản như vậy cũng sẽ lỡ tay, đơn giản ngu xuẩn!"

"Người còn dám nói? Anh lớn lên người không tại, người liền tự tác chủ trương!"

"Anh lớn lên người nếu đi, này thành Kim Lăng sự vụ liền nên là ta quản. Lại nói, nếu như không phải nhân lỗ cái kia hai thằng ngu, ta cần phải bốc lên lớn như vậy nguy hiểm?"

Nghe được chính mình suy đoán bên trong đầu kia lớn nhất cá lớn quả nhiên không tại, Việt Tiểu Tứ liền sắc mặt chìm xuống, lần này cũng nhịn không được nữa. Lúc này vô đức ti đã thu lưới, quả quyết không có khả năng đem dưới mí mắt đám gia hỏa này thả đi, bởi vậy hần cũng không sợ đánh rắn động cỏ, hít một hơi thật sâu. Liền đề chân từ dưới đất người trong tay câu lên cái kia cây cương đao, phịch một tiếng đạp cửa đi vào.

Cơ hồ là vào cửa trong tích tắc, hần cương đao kia liền thẳng đến phòng trước cái kia hai cái hoảng vội vàng đứng dậy, liền bình khí cũng không kịp cảm hần từ. Biết đây chỉ là tiểu lâu la, hần quyết định tốc chiến tốc thắng chủ ý, cả người lần đao đụng vào trước đứng dậy người kia trong ngực, một đao làm ngực thẳng sóc, theo sát lấy liền một cước đạp lên một cái băng, đem một người khác nện đảo đằng sau, lần nữa giơ tay chém xuống.

Cho đến lúc này, trong phòng nhân tài lập tức kịp phản ứng: "Người tới. . ."

Trong phòng, cái kia mới vừa cùng Việt Tiểu Tứ thấy qua áo xám người trung niên, lẽ ra đang đứng ở đằng kia không dám thở mạnh một tiếng, trở mắt nhìn xem hai cái cấp trên đánh võ mồm, làm phát hiện gian ngoài có người ngang nhiên xông vào, hần lại phản ứng nhanh nhất hét to một tiếng. Nhưng mà. Nghênh đón hần lại là phá vỡ màn cửa một đạo sáng như tuyết ánh đao.

Cơ hồ là tại hần vừa dứt lời trong nháy mắt, đao quang kia liền cuốn qua cổ của hần.

Thấy áo xám người trung niên chán nản ngã xuống đất, vừa mới đang ở lẫn nhau từ chối trách nhiệm hai người lúc này mới hoảng loạn. Một cái nâng lên bàn nhỏ hướng về phía Việt Tiểu Tứ ném tới, một cái khác đưa tay liền muốn đi mở ra ngăn tủ phía sau mặt đạo chạy trốn. Có thể cơ hồ ngay tại hần lấy tay đi vận cơ quan trong nháy mắt, Việt Tiểu Tứ đao liền đã bỏ tới trước mặt hần, một đao chặt đứt cái kia chỉ tay phải.

Cũng không để ý tới cái kia kêu thê lương thảm thiết cơ hội, hần trực tiếp đem nhuộm máu đao thép chỉ hướng một người khác.

"Anh dài đi đâu?"

Làm trấn an Việt Thiên Thu về sau, vội vàng chạy đến Hàn Dục tiến vào sân nhỏ lúc, cũng chỉ thấy mình những cái kia tâm phúc thuộc hạ đang ở đem vô số cổ thi thể từ các nơi trong phòng thu thập đi ra.

Thấy chào đón mấy người kia tất cả đều là chính mình nhất khuôn mặt quen thuộc, hiện nhiên đều nguyên lành hoàn chỉnh, trên người thậm chí không thấy nhiều ít vết máu, hần không khỏi tâm tình thật tốt, mới vừa cùng Việt Thiên Thu liên hệ điểm này phiến muộn liền vô tung vô ảnh.

"Làm tốt lắm, trở về ta hướng Hoàng thượng cho các ngươi thỉnh công!"

Đối mặt một câu như vậy ca ngời, mấy cái người đưa mắt nhìn nhau, lại là cùng Hàn Dục quen thuộc nhất lâm vân phong cười khổ nói: "Con nhỏ, người từ chỗ nào tìm tới cái sát thần? Chúng ta hướng sau khi đi vào, cũng chỉ thấy khắp nơi trên đất núi thây biển máu, ngoại trừ hai cái rõ ràng là con nhỏ bị đánh bất tỉnh đằng sau còn có mệnh tại, những người còn lại cơ hồ đều bị hần đơn thương độc mã thu thập hết."

Lâm vân phong nói đến đây, một cái khác cũng vẻ mặt đau khổ lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Nơi này tổng cộng có hơn hai mươi người, tên kia giết đến

"Phi, trong mồm chó nhà không ra ngà voi!" Gặp bọn họ có tâm tư trêu ghẹo chính mình, Việt Tiểu Tứ không khỏi tức giận trừng đi qua liếc mắt, "Ta giết đến liền lưỡi đao đều nhanh cuốn, mệnh cũng bồi thường nửa cái đi vào, các ngươi còn có tâm tư cười?"

Việt Tiểu Tứ hiển nhiên tại lúc này về sau không có gì uy tín, bởi vì lập tức liền có người ồn ào nói: "Con nhỏ ngươi cũng không phải chưa từng giết người, lưỡi đao chém cuốn cũng không phải lần đầu tiên!"

"Nhưng ta tại Kim Lăng đại khai sát giới còn là lần đầu tiên!"

Việt Tiểu Tứ thần sắc bất thiện hừ lạnh một tiếng. Nhất là đợi đến một chậu nước trực tiếp đã biến thành dòng máu, tiếp lấy thay đổi đệ nhị bồn đệ tam bồn, hấn vết máu trên người là đại khái bị lau khô, ba khu nhân nhát mới thương cũng đã thu nhỏ miệng lại, có thể cổ tay phải vết máu lại giống như rót vào trong da bộ một dạng, làm sao xoa đều xoa không xong, tâm tình của hấn liền càng không tốt.

Nếu không phải vì cái kia thăng nhóc rách rưới con, hấn buổi tối hôm nay làm sao lại giống nhập ma giống như cùng người liều mạng? Hấn như là đã cho võ đức ti chi thị địa phương, tiếp xuống để bọn hấn đi giết là được rồi. Hấn tại Bắc Yên còn có một cái cô về bệnh người vợ, còn có vô số sự tình chờ lấy làm, cần phải tại lúc này về sau biểu hiện ra vũ lực?

Hấn nhất định là điên rồi!

Chờ đến hấn dứt khoát đi bên ngoài thoát đến mức hoàn toàn trần trụi, để cho người ta để mấy thùng nước giếng đến, từ đầu đến chân hăng cạo rửa mấy lần, Việt Tiểu Tứ phương mới phát giác được trên người cái kia vùng đi không được mùi máu tươi giảm đi một chút. Đợi đến trở về phòng hơi thu thập một chút, xoa xoa ướt dầm dề tóc, thay đổi một thân sạch sẽ y phục đi ra, lại dùng vải lụa quần lấy cổ tay, hấn mới vừa xuất hiện lần nữa tại trước mặt mọi người.

"Ta hôm nay cố ý buông lỏng đi võ đức ti muốn thăng Bình hòa thượng, lừa gạt người ra mặt tìm ta nói chuyện, lúc này mới tìm hiểu nguồn gốc, tra được Bắc Yên một chỗ cứ điểm. Nhưng ta mang theo võ đức ti người tìm tới cửa, nơi đó tuy nói có một nhóm người, nhưng chân chính cả lớn cũng đã không có ở đây, nếu không người ta cũng sẽ không như vậy không giữ được bình tĩnh tới tìm ta, còn tại dưới mí mắt ta diễn vừa ra khi con trò vui."

Thấy chúng người đưa mắt nhìn nhau đằng sau, dồn dập mồm năm miệng mười tự an ủi mình, Việt Tiểu Tứ liền điệu bộ để bọn hấn dừng lại.

"Lần này ta đi theo đi sứ, là cùng triều đình bên này đáp đường thành lập con đường, không phải vì bọn hấn tới trừ gian bắt điệp dò xét, đó là bọn họ chuyện của mình. Ta lấy hết chính mình việc đời, còn dư lại nghe thiên mệnh, không có quan hệ gì với ta. Hừ, nếu không phải ta xem ở bây giờ triều đình này bên trong tốt xấu còn có mấy người có thể vào được mắt, ta đồ vui lòng Bắc Yên điệp dò xét đem chỗ này quấy cái long trời lở đất!"

Bởi vì sợ bị người nhận ra, mấy cái thuộc hạ đều là Việt Tiểu Tứ năm đó ở Bắc Yên tự tay cứu ra hay hoặc là bồi dưỡng nam người, biết rõ vị này tay cứng rắn chủy độc mềm lòng, cười toe toét tất cả đều không để trong lòng. Mọi người ở đây thương lượng tiếp xuống động tác thời điểm, cũng chỉ nghe gian ngoài đột nhiên truyền đến chấn trời náo động. Trong lúc nhất thời, vừa mới còn thật náo nhiệt trong phòng lặng ngắt như tờ.

Việt Tiểu Tứ nghiêng tai lắng nghe trong chốc lát, đột nhiên bắt được một cái thanh âm quen thuộc, liền cảm thấy cái mông xiết chặt.

Hấn gần như không cần suy nghĩ nói: "Đi ra ngoài cho ta nhìn một chút động tĩnh, nếu là có người xông tới liền nói ta ngủ, tuyệt đối đừng thả người tiến đến!"

Nói xong lời này, hấn liền lập tức cũng như chạy trốn chui vào buồng trong.

Cái này, còn lại mấy cái người đưa mắt nhìn nhau, không hiểu thấu đồng thời, lại đều mơ hồ có một cái cảm giác.

Con nhỏ vừa mới bộ dạng này, rất như là gặp thiên địch a?

Tai nghe được gian ngoài động tĩnh càng lúc càng lớn, thậm chí truyền đến nhân lỗ cái kia tức đến nổ phổi tiếng mắng chửi, Việt Tiểu Tứ vốn chỉ là bày phần suy đoán liền đã biến thành hết sức. Loại này đêm hôm khuya khoắt thời điểm, có thể đại náo quốc tín chỗ loại địa phương này, không có gì ngoài trong nhà hấn vị lão gia kia, còn có thể là ai? Sớm biết hấn tối nay liền không trở lại, hoặc là vừa mới kịp thời leo tường chạy đi cũng rất tốt. . .

Không đúng, nếu như bên ngoài trông coi Việt Ảnh đâu?

Việt Tiểu Tứ suy nghĩ lung tung được càng ngày càng lợi hại, theo sát lấy liền nghe đến cái kia động tĩnh lại là hướng về phía chính mình viện này tới. Về mặt đại biến hấn lại cũng không cách nào vờ ngủ, trở mình một cái bò sau khi thức dậy, trong phòng hết nhìn đồng tới nhìn tây tìm tìm chỗ ẩn thân, đợi cho cuối cùng nghe thấy bên ngoài đúng là động tĩnh hoàn toàn không có, hấn vô ý thức nhảy xuống giường liền muốn máy khoan đáy, kết quả là chỉ nghe cửa chính phịch một tiếng bị người đá văng.

Theo sát lấy chính là hét lớn một tiếng: "Ngươi còn dám tránh? Có tin ta hay không đem giường cho xóc!"

Việt Tiểu Tứ động tác cứng đờ, lập tức mới mất thăng bằng nói: "Ta cũng không tin ngươi cao tuổi rồi còn có này khí lực!"

"Coi như ta là cao tuổi rồi lão đầu tử, có thể giáo huấn ngươi còn dư xài!"

Hiển nhiên cần tóc bạc trắng Việt lão thái gia một cái bước xa lao đến, Việt Tiểu Tứ cười khổ một tiếng, trực tiếp quang côn ôm lấy đầu.

Phát giác lão đầu từ quyền kia đầu nện ở trên người, không còn như năm đó như thế đau tận xương cốt, khí lực phảng phất nhỏ đi rất nhiều, Việt Tiểu Tử không muốn cho rằng đó là lão cha lớn tuổi, chỉ là cố chấp nhận định đó là sấm to mưa nhỏ, trong miệng vẫn còn cười lạnh nói: "Đều đã nhiều năm như vậy, lão đầu từ người vẫn là như vậy một lời không hợp liền nện người, làm sao trên triều đình người những cái kia kẻ thù chính trị còn không có học ngoan chút!"

"Phi, người cho rằng lão từ người là ai đều nện? Ta còn không có thời gian nhàn rỗi đâu, hôm nay trước nện chết người tên khốn này tiểu tử lại nói!"

"Ta có thể cảnh cáo người, ta tại Bắc Yên giết qua người, tại Kim Lăng cũng từng giết người!"

"Người hù dọa ta? Lão tử ban đầu ở trong thành giết đến máu chảy thành sông, đem từng cái đầu treo ở cửa thành thị chứng thời điểm, tiểu tử người còn chộp lấy tã!"

Việt Tiểu Tử kém chút không có bị Việt lão thái gia này khoe khoang tư lịch lời nói cho tức đến ngắt đi, lập tức buông lỏng ra trước đó ôm đầu tay. Cái này, trên mặt hắn liền chịu hung hăng một bàn tay. Tức đến nổi phổi hắn vừa định ồ ào đánh người không đánh mặt, có thể lại không nghĩ rằng Việt lão thái gia đã thở hồng hộc rũ xuống tay, ánh mắt phức tạp nhìn xem hắn.

Hắn cũng có chút không quen an tĩnh như vậy không nói lời nào lão cha, khoe miệng giật giật, lúc này mới tức giận nói ra: "Người để cho ta chịu lấy như thế cái đầu bàn tay con, ngày mai làm sao ra ngoài gặp người?"

"Người cấp trên chịu hai bàn tay, tá hữu mỗi cái một cái, hắn đều có thể gặp người, người làm sao không thể?"

Việt lão thái gia thấy con út trên gương mặt kia, kinh ngạc biểu lộ phảng phất trong nháy mắt đông kết, hắn lúc này mới như không có việc gì lắc tay nói: "Coi như hắn cao thủ hộ vệ lại nhiều, bị tiểu Ảnh ngăn cản, đây cũng là đều là mảnh gỗ. Lại nói, các người đều muốn bị đuổi trở về nước, còn tại hồ chịu lấy một hai cái đầu bàn tay?"

"Đuổi về nước? Xem ra ta còn thực sự không có đoán sai." Việt Tiểu Tử bèn nhảy bắt lấy trọng điểm, ánh mắt lập tức sắc bén lại, "Cũng là lão đầu từ người lại đánh ý định quý quý gì?"

"Bắc Yên người sai sử thăng Bình hòa thượng viết cái kia vừa ra cảnh vàng nhớ, liên đới hắn nguyên bản bản thảo đều bị lục soát đi ra. Sau đó trước giả mạo võ đức ti người bắt cóc Thiên Thu, sự tình không thành liền tại tối nay lại cố gắng tại vĩnh yên tĩnh lâu bắt đi Thiên Thu, tạo thành ta hướng hỗn loạn, này từng cọc từng cọc từng kiện từng kiện có có vật chứng nhận, có có nhân chứng, lần này sứ đoàn hoàn toàn dụng ý khó dò, còn có thể không đem các người đuổi trở về? Ta đánh ý định quý quý gì? Người nhanh rút về, ta liền cảm ơn trời đất!"

Việt Tiểu Tử nghe được ngay cả mình lần kia đều tính thành dụ dỗ, hắn không khỏi khe khẽ hừ một tiếng, nhưng lời nói ra lại hết sức đứng đắn.

"Lão đầu từ, người có thể nghĩ kỹ, Bắc Yên Hoàng đế cũng không phải ngậm bồ hòn người, người đem sứ đoàn đuổi trở về, liền mang ý nghĩa bọn hắn trước thời gian xuất binh xuôi nam, người chuẩn bị sẵn sàng? Không đúng, là triều đình chuẩn bị sẵn sàng?"

"Đánh trễ không bằng đánh sớm, từ ta hướng nắm giữ Bắc Yên xuất binh thời cơ, dù sao cũng so mỗi ngày lo lắng đề phòng tốt. Lại nói, Luru Tĩnh Huyền cùng mang tĩnh lan hai đứa con trai kia đồng thời chết yếu, ta trong phủ lại tới hai cái cùng bọn hắn cùng họ tìm tới thân, sự tình giấu giếm không được bao lâu. Bọn hắn tại phía bắc lại ở lại, sẽ chỉ nguy hiểm hơn. Ta nghĩ người hẳn là đã sớm làm xong giúp người chuyển đi gia quyến chuẩn bị a?"

Cười ha ha Việt Tiểu Tử mặt mũi tràn đầy gian xảo: "Không nhưng gia quyến của bọn họ ta dự định chuyển đi, ta còn có một món lễ lớn. Cũng là lão đầu từ, chiến tranh đánh chính là thuế ruộng, đánh chính là người, người xác định bây giờ đều có?"

Việt lão thái gia hé mắt, lập tức liếc nhìn Việt Tiểu Tử: "Người cho rằng ta mấy năm này tại Hộ bộ làm gì? Đầy kho lương thực nhanh nát, đầy kho thanh tiền nhanh gỉ! Binh bộ Thượng thư Diệp lão đầu cùng ta là không hợp nhau, nhưng xem người có một bộ, những năm này phía bắc quân tướng không có thứ hèn nhất. Ta đem Dư Kiến Long đuổi ra khỏi Lại bộ, phía bắc những cái kia Thái Thú, cũng lại không có ra cao hành chi loại kia hèn mặt!"

"Người có nắm chắc liền tốt." Việt Tiểu Tử tức giận sờ lấy trên mặt kia nóng bỏng cay dầu bàn tay con, vô cùng khó nói thầm nói, "diễn trò cũng không biết đánh dụng nhẹ. . ."

"Người còn dám nói!" Việt lão thái gia lập tức lại lên giọng, chỉ Việt Tiểu Tử ngón tay đều đang run rẩy, "Người có biết hay không, Thiên Thu bị đưa sau khi trở về liền còn không có tỉnh lại!"

Lần này, Việt Tiểu Tử rốt cục giật nảy cả mình: "Không thể nào? Ta tại cửa sổ nhìn xem Thiên Thu mảnh khỏe chồng chất, người áo đen kia lật thuyền trong mương, không nhiều lắm công phu liền rút xuống nóc nhà đi, làm sao hắn thụ thương rồi? Mẹ nó, sớm biết ta liền nhiều làm thịt mấy cái đồ vô dụng, vậy mà luôn đánh tiểu hài tử chủ ý!"

Thấy Việt Tiểu Tử nói xong lời cuối cùng đã là đằng đằng sát khí, Việt lão thái gia tuy biết sự tình tuyệt không phải con út chủ ý, có thể vẫn là giận không chỗ phát tiết: "Lúc này gọi Thiên Thu làm cho cũng là thuận miệng, tự người nói, cho lúc trước hắn ra ba cái kia đều là cái gì chủ ý ngu ngốc?"

"A? Hắn liền cái này đều nói với người rồi?" Việt Tiểu Tử lúc này mới chột dạ, không đợi lão gia từ lần nữa vung mạnh nắm đấm nện người, hắn liền nhắc tay đầu hàng nói, "ta chính là chỉ đùa một chút mà thôi, lại nói, ta không là dựa theo người phản phó viết thư nhận hắn sao?"

Thấy Việt lão thái gia quặm mặt lại để tay xuống, hắn liền trở mặt ra hỏi: "Nói trở lại, cha người từ chỗ nào nhặt về hài tử? Ta trước đó còn nói với hắn đâu, ta không có nhớ kỹ tại bên ngoài cùng nữ nhân nào xuân phong nhất độ qua a, làm sao hắn cứ như vậy giống ta. . . Sẽ không thật sự là lão nhân gia người con riêng a?"

Viết Thiên Thu lúc này mới phát hiện trước giường đứng đầy cứng nhắc khuôn mặt Nghiêm Hủ. Loại này bô dáng sư phụ, hắc tổng công cũng chưa từng

thấy qua mấy lần, giờ phút này liền chột dạ rụt rụt đầu, nhưng vẫn là thấp giọng nói thầm: "Ta còn có chiêu vô dụng đây, An cô cô thử ở trên thân đều bị ta đào kéo xuống, luôn có thể chống đến Từ lão sư qua tới cứu ta. . ."

"Người còn không biết xấu hổ nói!"

Nghiêm Hù rốt cục giận không chỗ phát tiết. Hắn dùng ánh mắt ra hiệu Tô Thập Thất đem Chu Tử Nguyệt kéo ra, lập tức đặt mông ngồi ở giường xuôi theo, không nói lời gì đem Việt Thiên Thu kéo lên, trở tay đem người nhấc tại trên đầu gối của mình. Nhưng mà, hắn đuổi ra bàn tay lớn đang muốn nặng nề mà đánh một trận cái này không bớt lo đồ đệ, có thể phát hiện Việt Thiên Thu không rên một tiếng, cái kia giờ lên cao cao bàn tay không khỏi nhẹ nhàng hạ xuống.

Đêm hôm đó Việt Thiên Thu trở về, hắn liền cơ hồ dọa bối rối. Tiểu gia hỏa trên thân đều là nhiều loại làm tổn thương cùng máu ứ đọng, chờ đến nghe An Nhân Thanh áp a áp ứng nói lên nóc nhà đại chiến đi qua, hắn gần như không nghe được ngắt đi.

Liền hắn cùng Việt Tiểu Tử khi còn bé nhất xảo trá gây sự thời điểm, cũng không nghĩ tới ý vào điểm thủ đoạn nhỏ cùng Bắc Yên cao thủ liều mạng!

Nghĩ đến Tô Thập Thất tự mình cho Việt Thiên Thu bôi thuốc lúc, cái kia cắn chặt bờ môi đau lòng bộ dáng, nghĩ đến Việt lão thái gia thời điểm đó mạnh nạt tức giận, mẫu thân Đông Dương trưởng công chúa yên lặng, Chu Tử Nguyệt khóc đến cùng nước mắt người giống như, Nghiêm Hù cuối cùng vẫn là quyết tâm liều mạng, hướng Việt Thiên Thu cái mông bên trên đánh ba, bốn lần, có thể cuối cùng vẫn không có bỏ được lại đánh, dù cho hắn khi còn bé chịu qua mẫu thân vô số ác hơn gia pháp.

Tô Thập Thất lưng lấy Chu Tử Nguyệt không cho nàng đi quấy rầy Nghiêm Hù dạy đồ đệ, có thể mắt thấy Nghiêm Hù không có hai lần liền ngừng tay, nàng vẫn là thờ dài một hơi, lập tức ở bên cạnh nói ra: "Thiên Thu, người cũng đừng trách sự phụ người tâm ngoan! Người vừa về đến liền ngủ mê không tỉnh, còn phát sốt, nói mê sáng, này đều rờn rã năm ngày, vẫn luôn dựa vào canh sâm treo, Lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa lục tung lấy ra tốt nhất lão sâm. Người đến bây giờ vừa mới tỉnh, người nói người trong nhà có phải hay không bị người khiến sắp điên rồi?"

Vừa mới chịu mấy lần lại không lên tiếng Việt Thiên Thu này mới rốt cục xoay nhúc nhích một chút cổ, thanh âm đều có chút biến hình.

"Năm ngày? Ta ngủ rờn rã năm ngày?"

Việt Thiên Thu này mới phát giác được thân thể xác thực mềm nhũn không còn khí lực. Thấy Tô Thập Thất trong ngực Chu Tử Nguyệt hướng về phía chính mình dùng sức gắt đầu, hắn rốt cục chống đỡ lấy quay đầu nhìn thoáng qua Nghiêm Hù, đã thấy sự phụ trên mặt căng cứng, hắn liền ý thức được đây là sự thực, nếu không, vì cái gì vẫn luôn đối với hắn muốn gì được đó Nghiêm Hù sẽ như vậy mất không chế.

Hắn nghĩ nói lời xin lỗi, có thể cuối cùng vẫn là một kiện khác hắn quan tâm hơn sự tình chiếm thượng phong. Bởi vậy, hắn dứt khoát không nhìn tới Nghiêm Hù, chỉ nhìn Tô Thập Thất cùng Chu Tử Nguyệt hỏi: "Ngày đó người áo đen có phải hay không Bắc Yên người? Hắn còn có hay không đồng bọn? Tại sao phải bắt ta? Ta cái kia cha đâu? Ta lần này không may hắn không phải là hắn thiết kế à? Hắn hiện tại người ở đâu?"

"Vừa mới tỉnh liền hỏi nhiều như vậy!"

Nghiêm Hù hận đến tại cái kia dùng sức gõ Việt Thiên Thu cái đầu nhỏ, thấy đồ đệ lại không để ý tới chính mình, hắn liền lại cảm thấy trong lòng không thoải mái hơn. Phải biết, khi còn bé hắn cũng là bởi vì Đông Dương trưởng công chúa gia pháp quá lợi hại, cùng mẫu thân không biết náo qua bao nhiêu lần khó chịu. Hắn là Việt Thiên Thu vừa mới chịu mấy lần, vì thế liền ghi hận bên trên hắn đi?

Thế là, hắn đem Việt Thiên Thu xách lên, chỉ người mũi quờ trách.

"Không có lương tâm tiểu tử, mấy ngày nay đều là ta cùng Tô cô nương, còn có Tử Nguyệt không biết ngày đêm trông coi người! Liền liền gia gia người còn có mẹ ta, cũng cơ hồ là có thể không ra khỏi cửa liền đến nhìn người, người thế mà còn cùng ta giận dữ! Chuyện lần này không là cha người thiết kế, nhưng hắn khi đó vừa lúc ở phụ cận đấy, bởi vì cái này, hắn kém chút không có bị phóng đi quốc tín chỗ gây chuyện gia gia người nên chết!"

Việt Thiên Thu lần này miệng rốt cục đã trương thành o hình chữ. Nghĩ đến đỉnh anh hùng Việt Tiểu Tử tại Việt lão thái gia truy sát bên dưới chật vật chạy trốn dáng vẻ, hắn không biết sao vô cùng mang cảm giác, đúng là phốc phốc cười ra tiếng. Kết quả chính là như thế một tiếng cười, hắn lần nữa bị Nghiêm Hù giận đến hung hăng vuốt vuốt đầu.

"Bắc Yên sứ đoàn bị Hoàng Thượng đuổi trở về, Việt Tiểu Tử đương nhiên cũng ở trong đó. Thăng Bình hòa thượng viết cái kia vừa ra cảnh vàng nhớ, bởi vì Việt Tiểu Tử mật báo kịp thời, vô đức ti kịp thời xuất động lúc vừa vặn lục ra được bản thảo của hắn nguyên bản, cho nên bây giờ là nhân chứng vật chứng đều đủ. Còn Bắc Yên sau lưng đoàn người này, có Việt Tiểu Tử cái này nội ứng, Hàn Dục dẫn đội truy sát, rút ra không ít cây đinh, ngay tại người trở về đêm hôm đó, bên kia chết hơn hai mươi người. Đương nhiên, tuyệt đại đa số là Việt Tiểu Tử giết. . ."

Nghiêm Hù cuối cùng vẫn là cái kia sùng ái nhất đồ đệ sự phụ, từ đầu chí cuối đối Việt Thiên Thu giải thích này mấy ngày ngăn ngừa bên trong phát sinh sự tình. Bất luận là trong triều đình bên ngoài, quan trường dân gian, đều tiếp nhận Bắc Yên buôn bán cái kia vừa ra lời đồn đại, ly gián quân thân cốt nhục lời giải thích, mà lại Việt Thiên Thu cũng bị Việt lão thái gia tạo thành giết ngược lại Bắc Yên thích khách nhỏ đừng si.

Dùng lời của lão gia tử tới nói, như là đã không thể điệu thấp, như vậy thì dứt khoát cao điệu đến cùng!

Đến mức người khác tin hay không. . . Muốn tin hay không!

Nghe này rất có gia gia phong cách phát biểu, Việt Thiên Thu nhẹ nhàng sách một tiếng, lập tức liền lôi kéo Nghiêm Hù tay áo hỏi: "Sự phụ kia người cùng Tử Nguyệt sự tình đâu? Huyền Dao đường cùng Bạch Liên tông thế nào?"

Chương 158: Xanh thắm năm tháng vẫn như cũ

Thành Kim Lăng bên bờ sông Tần Hoài đông công chào đường phố, xưa nay là nhất tiếng người huyền ảo phố xá sầm uất một trong. Ven bờ cửa hàng san sát nối tiếp nhau, thâu đêm suốt sáng địa doanh nghiệp, ban đêm càng là hội phủ lên nhiều loại đèn màu, cùng ban đêm trên sông Tần Hoài cái kia từng đầu đèn đuốc sáng trưng thuyền hoa tôn nhau lên thành thú. Bởi vậy, tại đây loại giàu nhất thứ địa phương, thu thương gia cùng đèn thuyền chỗ tốt sai dịch hội thường do xét.

Nhưng dù cho như thế, ăn xin người cùng mãi nghệ người vẫn tầng tầng lớp lớp. Bởi vì đi ngang qua không phú thì quý, chỉ cần có thể chiếm được vui lòng hay hoặc là đồng tình tâm, một ngày thu nhập liền đầy đủ một tháng sinh hoạt. Cho nên, có người hối lộ sai dịch giờ cao đánh khề, cũng có người ôm may mắn tâm lý do đầu cùng đầu này quanh co khúc khuỷu đường phố các nơi, càng có người được ăn cả ngã về không.

Hôm nay, đông công chào một con phố khác, liền xuất hiện rờn rã mười cái tuổi tác đồng đều tại mười ba mười bốn, dung mạo nói ít đều ở chính giữa bên trên tiểu cô nương bán mình táng cha hùng vĩ tình cảnh.

Nếu như chỉ có một cái, có lẽ có người qua đường trắc ẩn tâm đại động, có lẽ có sai dịch ác bá nhìn không được lạng lẽ ra tay, nhưng mà, bây giờ không phải một cái hai cái ba cái, mà là mười cái, đủ để cho người hữu tâm thu hồi lòng mơ ước, tí mĩ cần nhắc phía sau trò.

Ngay tại không ít người tường tận xem xét những cái kia tiểu nữ hải thời điểm, một thót toàn thân trên dưới không hề có một chiếc lông tạp ngựa trắng vui chơi giống như chạy nhanh đến, không ít người tò mò sau này đầu nhìn lại, cũng chỉ thấy lại là bảy tám kỵ miệng người bên trong gào to kêu to lầy theo sát phía sau, trong lúc nhất thời, trên đường cái đại đa số người đều vô cùng chủ động nhường ra ở trong con đường.

Cồng lên không có một ai ngựa trắng người sành sỏi dọc theo đường phố xuyên qua, cuối cùng ở một tòa tầng hai sát đường cửa hàng trước mặt dừng lại, lập tức nâng lên móng trước, phi thường có tính người hí hí hii hi .... hi. Kêu một tiếng.

Theo tiếng thét này, lầu hai cửa sổ lập tức bị người đẩy ra, sau một khắc, một bóng người một nhảy ra.

"Làm được tốt, công chúa bạch tuyết!" Theo cửa sổ nhảy xuống thiếu niên ôn ôn đương đương rơi vào trên lưng ngựa, lập tức cười mỉm vuốt ve ngựa cô, "Nếu không phải ngươi, hôm nay ta liền không có cách nào thoát thân!"

Sau một khắc, cửa sổ nhô ra tới một chuỗi đầu, một người cầm đầu người trung niên quả thực là tại kêu rên.

"Cửu công tử, nào có người dạng này dạy đồ vật chỉ dạy một nửa. . . Này cái gì chữ số Ả rập ngươi là dạy cho chúng ta, có thể này dựng thẳng thức phép nhân cùng cái kia bảng biểu. . . Hộ bộ đều sớm liền bắt đầu hướng về phía quan phủ các nơi hộ phòng phổ cập này chút chữ số Ả rập, chúng ta những thương nhân này liền cùng ngươi nói, được rất nhanh thức thời đúng không?"

"Tần đại cửu, ta đều tại ngươi chỗ này ngâm rờn rã nhanh hai ngày, lúc này mặt trời đều muốn xuống núi, ngươi còn muốn nương gia của ta hay hoặc là sư phụ tới tìm ngươi muốn ngươi? Có lời ngày mai nói, ta cái này lão sư cũng muốn nghỉ ngơi, không phải sao?"

Nói xong lời này, Việt Thiên Thu tùy tiện giương một tay lên, theo sát lấy liền nhẹ nhàng giật giấy cương một cái dự định trở về. Có thể cơ hồ ngay trong nháy mắt này, hẳn chỉ nghe mấy tiếng vang dội nữ tử khóc nỉ non, lập tức liền là cơ hồ trăm miệng một lời gào thét.

"Tiểu nữ tử bán mình táng cha!"

Việt Thiên Thu cả khuôn mặt bên trên biểu lộ liền tất cả đều cứng đờ. Mà trước đó cái kia bảy tám cái thúc ngựa đuổi theo hẳn dưới thân cái kia thót vật cười công chúa bạch tuyết, lúc này cũng đã chạy tới, gặp hẳn ngay người như phồng bộ dáng, bên trong một cái tuổi tác gần giống như hẳn thiếu niên liền cẩn thận từng li từng tí tiến lên nói: "Cửu ca, nghe nói này đông công chào đường phố mới vừa tới mười cái bán mình táng cha. . ."

"Nói đùa cái gì, ta lần trước bắt quả là tiện tay hướng trường công chúa chỗ ấy đưa một người mà thôi, thoáng một cái liền xuất hiện mười cái tại trên đường cái bán mình táng cha?" Việt Thiên Thu chỉ cảm thấy khóe miệng đều rút, không cần suy nghĩ liền cao giọng rống to nói, "anh tiểu mập, ngươi đi ra cho ta!"

Theo cái thanh âm này, nguyên bản phi thường náo nhiệt trên đường cái xuất hiện thời gian ngắn dừng lại. Theo sát lấy, Việt Thiên Thu bên người mấy người thiếu niên này liền nghe được một cái thanh âm lười biếng: "Ai nha, người nào không biết chúng ta càng Cửu công tử nhiệt tình vì lợi ích chung, thích hay làm việc thiện, toàn thành nam nữ tất cả đều gọi ngươi Cửu công tử, không dám xưng hô tên của ngươi. Ta đây không phải muốn cho ngươi thanh danh nâng cao một bước sao?"

Theo thanh âm này, chéch đối diện lầu ba lộ ra một tấm tròn trịa mặt. Mấy năm công phu, ngày xưa tròn vo tiểu mập mập, bây giờ một chút gầy một chút, nhưng hình thể vẫn là châu tròn ngọc sáng, liền là con mắt phảng phất càng ít đi một chút. Hẳn dù bận vẫn ung dung hướng về phía Việt Thiên Thu nháy nháy mắt, lập tức không chờ sau đó đầu làm ra phản ứng liền lập tức quát: "Đóng cửa sổ!"

Phanh phanh phanh phanh ——

4 phiên cửa sổ đột nhiên đóng cửa thanh âm, cùng mấy cái châu chấu thạch nện ở phía trên thanh âm gần như đồng thời vang lên. Nhưng dù cho như thế, vẫn có một khóa cá lọt lưới, bên trong nhất thời truyền đến một tiếng che đậy không giấu được kêu thâm, còn có tiểu mập mập cái kia mang theo vài phần cười trên nỗi đau của người khác tiếng nằng.

"Tất cả nói để cho các người cẩn thận cẩn thận hơn, cầm đầu dây vào càng nhỏ 9 châu chấu thạch, các người ngại mệnh không đủ dài a!"

Huân người hoàn mỹ đằng sau, trên lầu liền lần nữa truyền đến Lý Dịch Minh thanh âm: "Nói tóm lại, nhiệt tình vì lợi ích chung thích hay làm việc thiện Cừu công tử, này chút bán mình táng cha thăm thương cô nương, liền đều nhờ người á. Người cũng có thể hảo hảo đi tra, từng cái tuyệt đối không thể giả được, tất cả đều là trong nhà chết phụ thân, không nơi nương tựa thăm thương cô nương, người liền tốt tâm cho các nàng tìm cái kết cục quá?"

Việt Thiên Thu chung quanh mấy người thiếu niên nghe được trong lầu cái kia tiểu mập mập tùy tiện tiếng cười, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Đối với cái kia mập mập chết bầm phách lối, Việt Thiên Thu lại chỉ là nhử mảy, lập tức tức giận cất cao giọng nói: "Hết thấy bán mình táng cha hãy nghe cho ta, quan tài cùng liệm tiền, ta có khả năng ứng ra, nhưng có chuyện trước tiên có thể nói cho các người biết. Lần trước ta nhờ cho trưởng công chúa vị cô nương kia, hiện nay đang ở thành Kim Lăng bên ngoài Nghiêm gia trang con đến trường nuôi tằm thơm to."

"Cho nên muốn táng cha, ta đem tiền, cũng không cần các người bán mình, tương lai trả tiền là được. Ta cho ba người các người lựa chọn. Thứ nhất, trên châu đường phố có thêm phường thiếu học đồ, bao ăn bao ở, nhưng sống nhiều rất mệt mỏi, người ta không nuôi ăn không ngồi rồi. Thứ hai, Việt phủ cùng phủ trưởng công chúa thôn trang bên trên, hai cái một tay tốt nước canh đầu bếp nữ đang thu đồ đệ, muốn chịu khó chịu làm. Thứ ba, trưởng công chúa dực anh đường đang cần người."

Lời này vừa nói ra, trên đường cái liền truyền đến tuyệt đại tiếng nghị luận. Cho đến lúc này, Việt Thiên Thu mới vừa cười híp mắt nhìn tả hữu mọi người nói: "Liên xem như ta liên lụy chư vị, các người giúp ta đi các nơi nhìn một chút, này chút bán mình táng cha các cô nương đến cùng cái gì điều lệ. Đường nhiên, các người nếu là xem vừa ý, dự định mang về nhà đi làm nha đầu, đây chính là chuyện của chính các người, không có quan hệ gì với ta!"

Bây tám cái thiếu niên có cười khổ không thôi, có ồn ào ồn ào, không cần lập tức giải tán lập tức. Cho đến lúc này, Việt Thiên Thu mới vừa lái dưới thân công chúa bạch tuyết, chậm rãi 360 độ xoay chuyển một vòng tròn, đem bốn phương tám hướng cảnh tượng thu hết vào mắt, lập tức mới nhìn về phía toà kia cửa sổ đóng chặt nhà nhỏ ba tầng.

Việt Tiểu Tứ hồi trở lại Bắc Yên đã sáu năm. Bắc Yên cùng triều Ngô trận đại chiến kia, đã qua sáu năm. Liền liền hấn cùng tiểu mập mập "Trở mặt", cũng gần năm năm rồi.

Lần kia đại chiến, triều Ngô bởi vì ứng đối tốc độ kịp thời, tại sơ kỳ sừng sốt không có nhường Bắc Yên đột phá phòng tuyến, theo sát lấy, Bắc Yên liền nội bộ mâu thuẫn.

Đầu tiên là Lưu Tĩnh Huyền cùng mang tinh lan hai vị Bắc Yên Hoàng đế một lần coi trọng qua hàng tướng, đột nhiên suất lĩnh một cỗ Bắc Yên nổi danh giặc cỏ binh mã nam về, đại phá ven đường chặn đường ba chi Bắc Yên cường quân, nhường nguyên bản định ngự giả thân chinh Bắc Yên Hoàng đế nổi trận lôi đình.

Có thể Bắc Yên vội vàng bao vây chặn đánh cái kia một đầu thời điểm, lại không phòng bốn cái cấm rể Bắc Yên mấy chục năm gia tộc đột nhiên nhân cơ hội này tập thể xuôi nam. Bắc Yên Hoàng đế vội vàng phía dưới lại phái binh ngựa chặn đường lúc, cũng đã không còn kịp rồi. Lại thêm triều Ngô biên cảnh tiếp ứng kịp thời, cứ thế mà đem bốn nhà tổng cộng bảy tám trăm người tất cả đều tiếp trở về. Sau cùng, Bắc Yên trận kia xuôi nam cuộc chiến chỉ có thể qua loa kết thúc.

Việt Thiên Thu trước đó bên người những thiếu niên kia bên trong, không có gì ngoài Đái Triển Ninh cùng Lưu Phương Viên, không phải lúc trước tại một trận chiến kia bên trong quật khởi văn quan võ tướng tử đệ, liền là trở về bốn nhà tử đệ.

Những người này vừa mới vào kinh không bao lâu, phủ trưởng công chúa tân nương tử Tô Thập Thất đưa thiệp mời mời các nhà nữ quyến, Việt Thiên Thu thuận lý thành chương chạy tới làm nửa người chủ nhân, làm quen một đám tiểu hải tử đằng sau, mọi người rất nhanh liền chơi đến cùng nhau đi.

Việt Thiên Thu là ai? Nhiều đầu óc, nhiều kiểu nhiều, chỗ dựa nhiều, chơi như thế mấy năm, dù cho cùng tiểu mập mập "Bất hoà" đằng sau, hấn lại còn có thể xuất nhập không có gì làm điện, Hoàng đế cũng bắt quá chỉ tiếc rèn sắt không thành thép "Quở trách" hấn một châu, trong lúc nhất thời, người người cho rằng Đông Dương trưởng công chúa cùng Nghiêm Hù mặt mũi thiên đại, hấn cái này vòng quan hệ tự nhiên tại thành Kim Lăng rất nổi danh.

Ngay tại trước mấy ngày, Việt Thiên Thu còn hết sức không nói nghe nói, trên phố bình ra Kim Lăng 4 tiểu công tử, hấn thỉnh linh danh liệt đầu bảng!

"Từ trước cái gì Tứ công tử loại hình nhân vật, tất cả đều là phụ trợ nhân vật chính anh minh thần võ bị vui dập giữa chợ hàng a!"

Việt Thiên Thu sờ lấy yêu ngựa cổ, lần nữa chửi bậy một câu, lấy được lại là hí hí hỉ hí .... hí. Một thanh âm vang lên mũi. Công chúa bạch tuyết là Nghiêm Hù theo trong cung ngự ngựa ở trong tuyển chọn tí mỉ sau đó cứng rắn lấy được. Cho hấn thời điểm vẫn là một thót ba tuổi nhỏ ngựa cái, bây giờ cũng đã chín tuổi, dịu dàng ngoan ngoãn không còn, đối với người ngoài rất có mấy phần tính tình, nhất là bị người gọi công chúa bạch tuyết lúc, chỉ ở trước mặt hấn còn nghe lời.

"Lại phát cáu? Vừa mới chạy tới thời điểm, chẳng lẽ có người khi dễ người? Biết người là vật cười vòng ít có nữ hấn tử, sức chịu đựng tốt, lực bộc phát cũng tốt, có thể công chúa bạch tuyết cái tên này thật là dễ nghe a, người làm sao lại không hài lòng đâu?"

"Hí hí hỉ hí .... hí!"

"Cũu ca!"

Đang cùng vật cưỡi trao đổi tình cảm, nghe được một tiếng này, Việt Thiên Thu quay đầu nhìn lại, cũng chỉ thấy là Đái Triền Ninh giục ngựa nhỏ chạy tới. Cùng năm đó so sánh, bây giờ Đái Triền Ninh nhìn qua càng lộ vẻ trầm tĩnh, có thể chỉ có mấy người bọn hắn thân cận nhất mới biết được, cái tên này mỗi lần đều là bất động thanh sắc ra xấu ý tưởng, sau đó ngồi xem người khác đi chấp hành, điển hình xấu tính xấu tính!

"Thế nào, A Ninh người lại đem chính mình cái kia phần công việc giao cho a tròn?"

Đái Triền Ninh như không có việc gì nói: "Ta bên kia một cái đã giải quyết, nàng đáp ứng đi theo phùng học theo thừa."

Việt Thiên Thu biết rõ hôm nay tiểu mập mập buôn bán này vừa ra, muốn giải quyết không phải hẳn nói đến dễ dàng như vậy, có thể Đái Triển Ninh vậy mà lại cái thứ nhất giải quyết, hẳn không khỏi ha ha nở nụ cười, nhưng hẳn nụ cười này sau một khắc liền duy trì không được.

"Vị cô nương kia cũng là người rất thông minh, cho nên tiết lộ cái tin tức ngầm. Nghe nói, gia Vương thế tử hôm nay đi thành Kim Lăng cửa chính nam vào kinh, đầu này đông công chào đường phố là phải qua đường."

Gia Vương thế tử. . . Đó không phải là Hoàng đế từng cái kia con nuôi con trai sao? Dựa theo bồi phận phải gọi tiểu mập mập thúc thúc?

Mẹ nó, hôm nay thế mà suýt nữa bị cái kia chết tiêu mập mập âm!

Hắn tốc độ cao cân nhắc một chút, trầm giọng nói ra: "Lưu lại a tròn, chúng ta rút lui!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net.**

Chương 159: Ai cũng không ngốc

? Lâu ba cửa sổ khe hở bên trong, một cái trên trán quần đầu băng vải, lộ ra lại chính là vừa mới bị châu chấu thạch đập một cái không may thiếu niên ra bên ngoài nhìn quanh một hồi, đột nhiên xoay đầu lại.

"Anh Vương điên ha, chạy. . ."

Nói còn chưa dứt lời, thiếu niên này liền bị phích một tiếng doa đến lập tức ngừng miệng.

"Cái gì chay! Là càng nhỏ 9 chay, không phải ta chay!"

Lý Dịch Minh trong cơn tức giận nện ở trên lan can, cơ hồ nghĩ rằng cái chén, có thể phát hiện bốn phía những thiếu niên kia đều cảm như hén, hấn lại cũng rần sinh đề xuống tỉnh tỉnh, chỉ là hừ lạnh nói: "Càng nhỏ 9 tên kia quý tỉnh quý tỉnh, ta còn tưởng rằng có thể kéo thêm hấn một hồi!"

"Anh Vương diện hạ, gia Vương thể tử cũng chính là cái thể tử mà thôi, mặc kệ là thân sơ xa gần, đều cùng ngài không cách nào so sánh được. Hần coi như đến Kim Lăng, đến lúc đó gặp ngài, còn không phải được tất cung tất kính dập đầu kêu một tiếng thúc phụ?"

Một người lên đầu, trong lúc nhất thời, chu vi đều là a dua nịnh hót thanh âm, tiểu mập mập liền tâm phiền ý loạn.

Lúc trước hắn đã cảm thấy Việt Thiên Thu đặc thù, bây giờ chính mình kéo cái tiểu đoàn thể, hắn liền càng thấy Việt Thiên Thu đặc thù. Tuy nói cái kia anh tiểu mập tên hiệu đến nay đều để hắn hận đến nghiến răng, có thể chỉ có Việt Thiên Thu có thể bỏ qua thân phận của hắn, nói vài lời thực tình hữu dụng, không giống bên cạnh hắn những người này giống như, chỉ là bởi vì thân phận của hắn hôi tu tội.

Tại Phùng quý phi bốn năm trước ốm chết, Phùng quốc cửu thì tại cang đã sớm hơn bị lưu vong Lĩnh Nam tình huống phía dưới, nếu như lúc trước phụ hoàng hai cái uyển dụng cụ không phải tất cả đều sinh con gái, mà là sinh con trai, hẳn cái này Anh Vương sẽ bị đặt tới cái gì xó xỉnh vị trí?

Đúng vào lúc này, phía dưới truyền đến to lớn ồn ào tiếng.

"Vương giả, lại có thể là Vương giả, trước đó làm sao chưa từng don đường. . ."

"Nhanh, nhanh nhường đường a!"

"Vương giả qua đường, đừng chết trắng đừng. . ."

Chỉ nghe thanh âm này, tiểu mập mập liền biết, này là chính mình dự đoán đặt ở phía dưới tạo thế ồn ào người. Hắn là không biết vì sao vị kia gia Vương thể tử muốn như thể khinh xa giản theo, không hề có động tĩnh gì vào kinh thành, càng không lớn dám đi hỏi mình phụ hoàng, có thể cũng không trở ngại hẳn ở sau lưng cho người ta chơi ngáng chân.

Đến mức thương lượng với Việt Thiên Thu. . . Hai năm này là có như vậy mấy lần, nhưng hắn cũng không vui mỗi khi gặp có việc liền đi hỏi Việt Thiên Thu, sưng ra bản thân mềm yếu cùng nông cạn, phản lại tương đối vui lòng trên cột đối phương.

Cho nên, hắn đùa bỡn trong tay cái kia màu xanh da trời người hằm lò chén trà, khoe miệng lộ ra âm mưu nụ cười như ý.

Đồng công chào trên đường, Việt Thiên Thu nhường Đái Triển Ninh đi thông tri đám người chạy trốn, có thể mới chạy chưa được hai bước, hắn liền nghe đến cái kia một hồi ồn ào tiếng. Cứ việc lúc này dựa vào công chúa bạch tuyết tốc độ, giục ngựa chạy như điên dọc theo trung ương đại đạo rồi đi, cũng không phải là không thể được, có thể cái kia thực sự rất giống cụp đuôi chạy trốn, bởi vậy, hắn dứt khoát ghim ngựa hướng đạo bên cạnh chậm rãi đi đi, đồ muốn nhìn một chút tiểu mập mập tính toán người.

Vị kia gia Vương là Hoàng đế vào chỗ hơn mười năm, hậu cung sinh qua con trai lại một cái đều không có nuôi ở dưới tình huống ôm vào cung tới làm hoàng tử nuôi, đúng là Thái hậu làm chủ. Nhưng lúc ấy Hoàng đế dù sao còn đối lập tuổi trẻ, cho nên cũng không có cho người ta chính thức hoàng tử danh nghĩa. Mà mấy Thái hậu vừa chết, tiểu mập mập còn không có sinh ra tới trước, Hoàng đế liền phong người gia Vương, tuyền Vương phi thành thân, đem người xa xa đánh phát ra ngoài.

Nghe nói vị kia gia Vương tuy là Thái tử con cháu, có thể truyền đến gia phụ thân của Vương, tước vị đã chỉ còn lại có quận công. Gia Vương lúc đầu cũng không phải trường tử, mà là con út, nếu là dưới tình huống bình thường, chỉ bất quá một giới bình dân. Cho nên có thể phong gia Vương, Hoàng đế đã coi như là vô cùng rộng lượng. Dù sao, người là Thái hậu chọn, không phải Hoàng đế tự chọn.

Mà như vậy vị gia Vương, hiện nay liền thể tử đều đã lớn đến có khả năng vào kinh. Nghe nói trong nhà cơ thiếp thành đoàn, nhỏ một chút con trai còn có bốn cái, đủ để thấy gia Vương mặc khác năng lực không nói, làm ngựa giống sinh dục năng lực vẫn là hết sức hợp cách.

Nếu như lúc trước Hoàng Thượng tiếp tục nuôi gia Vương, hiện tại cũng nên làm gia gia a?

Việt Thiên Thu đang ở cái kia suy nghĩ lung tung, cũng chỉ thấy cách đó không xa bảy tám kỵ người bảo vệ một chiếc xe ngựa nào đó chậm rãi đi tới. Nếu như không phải phía trước mở đường người kiêng gia Vương Vương cò, hắn thậm chí đều không ý thức được cái kia chính là cái gọi là Vương giá —— dù sao, gia Vương thể tử là đời thay cha vào kinh thành triều kiến, hoàn toàn có khả năng mượn dùng nghi vệ sâm nghiêm Vương giá.

Đối mặt đi đầy đường bốn phía tránh né nhường đường người, xe ngựa đột nhiên ngừng lại một cái, theo sát lấy, bên cạnh xe một gã hộ vệ bộ dáng hán tử liền quát lớn: "Gia Vương thể tử vào kinh thành hướng xin mời, bởi vì thịnh thể an bình, đạo chích mất tích, để tránh quấy nhiễu địa phương, cho nên khinh xa giản theo. Hành giá nhường ra nửa đường là được, không cần bối rối né tránh, để tránh ngoài ý muốn tổn thương."

Dạng này hét lớn kéo dài ba lần, Việt Thiên Thu lập tức liền thấy trước đó rối loạn đám người dần dần an định xuống tới. Hắn thấy, lời nói này nói đến phi thường có trình độ, Thân vương nghi trọng đó là có lý, tùy tiện giảm đi cũng rất dễ dàng bị người vạch tội, nhưng hôm nay người ta dùng một cái thịnh thể thái bình, đạo chích tuyệt tích lấy cớ, dễ như trở bàn tay liền qua loa tắc trách tới.

Khinh xa giản theo còn tạo ra được dạng này thể, thật đúng là tiểu mập mập kinh địch đến rồi!

Việt Thiên Thu ở trong lòng như thế thì thầm một câu, vốn định đem chính mình cái này người qua đường chứa vào triệt để, hắn lại không nghĩ rằng xe ngựa chậm chậm đi qua bên cạnh hắn lúc, cửa sổ xe rèm đột nhiên bị người kéo, theo sát lấy, bên trong liền lộ ra một tám ngũ quan tuấn khuôn mặt đẹp, trên mặt cặp kia con mắt màu đen chính chính xem thật kỹ hướng về phía hắn. Bốn mắt đối mặt, hắn chỉ cảm thấy ánh mắt của đối phương tại trên mặt mình dừng lại thật lâu.

Theo sát lấy, không có phát sinh dừng xe bất chuyện loại hình sự kiện, rèm giấy lát lại buông xuống.

Việt Thiên Thu lại cảm thấy đây mới là hiện tượng bình thường, coi như người ta đã sớm nghe qua thành Kim Lăng tình hình, biết hắn là thể nào dễ hành, tại đây loại đông công chào trên đường dưới ban ngày ban mặt trực tiếp bắt chuyện, cái kia đều ngu xuẩn nhất hành vi. Nhưng mà, hết lần này tới lần khác ngay tại hắn cho rằng tiểu mập mập đánh sai tính toán thời điểm, đột nhiên lại nghe được đằng trước phát ra một tiếng không che giấu chút nào tiếng khóc.

"Dân nữ cầu thể tử điện hạ làm vong phụ làm chủ!"

Việt Thiên Thu đột nhiên ở giữa sinh ra ý niệm đầu tiên chính là, vừa mới hắn đã uống phá, tiểu mập mập cũng sáng khoái thừa nhận, bây giờ nữ nhân kia gọi như vậy một tiếng, há không phải người nào đều sẽ nhận định, là tiểu mập mập không những ở hố hắn, vẫn còn tiếp tục cái hố vị này mới đến gia Vương thể tử?

Hắn hé mắt, nhìn có chút hã hê nhìn thoáng qua một bên cái kia ba tầng cao lâu.

Đi ra trộn lẫn, sớm muộn là cần phải trả, tiểu mập mập người thăm rồi!

Chương 160: Tin vui cùng lỗi nhải

? Nháo kịch sở dĩ là nháo kịch, chính là bởi vì rời đi chính chủ nhân, lập tức liền não không lên.

Gia Vương thế từ xe ngựa vừa đi, Việt Thiên Thu vừa đi, lười nhác lại đi lý người Lưu Phương Viên vừa đi, vị kia bán mình táng cha thiếu nữ, tựa như cùng nguyên bản tại trong gió nhẹ chấp chôn yếu đuối bỏ phí, bây giờ gió không có, yếu đuối hoa nhỏ rốt cuộc chấp chôn không nổi, đương nhiên liền triệt để đập kéo lại đi. Thậm chí ngay cả nằng phía sau cái kia một đuôi chiếu lau bao khóa thi thể, đều khiến người qua đường chán ghét.

Êm đẹp trên đường thả một cỗ thi thể, nhiều xúi quẩy!

Cũng may Việt Thiên Thu vẫn là hết sức yêu thương tất cả hoàn cảnh người, lúc gần đi tìm một cái sai dịch, cho một chút bạc, phân phó người lập tức liên lạc quan tài trải, đem những thi thể này từng cái liệm nhập thổ vì an, thuận tiện đăng ký những cô nương kia tên địa chỉ cùng với làm việc mục đích, để tại quay đầu thúc trưởng. Làm một cái lập chí không làm làm người tốt năm hảo thiếu niên, hẳn thống hận nhất liền là xài tiền bậy bạ.

Từ khi Nghiêm Hủ chuyển về Đông Dương phủ trưởng công chúa sau khi kết hôn, những năm gần đây, Việt Thiên Thu đều là công chúa phủ cùng Việt phủ hai đầu ở, một tháng phủ trưởng công chúa ở mười ngày, Việt phủ hai mươi ngày.

Từng khi hắn xà hạt tránh chỉ duy sợ không kịp Việt phủ nhị phòng tam phòng, còn có những cái kia thể lợi bọn hạ nhân, bây giờ đều khách khách khí khí với hắn. Chỉ có Đại thái thái giống như lúc trước, thỉnh thoảng còn đem hắn xách đi qua giáo huấn vài câu.

Một ngày này, lại là hắn hồi trở lại Việt phủ ở tháng ngày. Khi hắn cười công chúa bạch tuyết đến trước cổng chính lúc, vừa hay nhìn thấy một trước một sau hai thừa kiệu. Đứng trước là hắn rất quen thuộc Việt lão thái gia kiệu nhỏ, mà phía sau hắn liếc nhìn, cũng cảm thấy có chút quen mắt.

Có thể lúc này không phải truy vấn địa phương, hắn nhường kiệu đi vào, lập tức giục ngựa đi theo tiến vào chuyên cung cấp xe ngựa ra vào cửa nhỏ. Chờ đến cổng trong, thấy Lão thái gia sau lưng trong kiệu bên dưới tới một người, hắn liền lập tức nhảy xuống ngựa tiến lên đón, cười ha hả chấp tay nói: "Lý thế bá, ngài lại tới nhà cùng gia gia thương thảo chuyện quan trọng à nha?"

Lý Trường Hồng liếc mắt Việt Thiên Thu, nhìn không được khe hở một tiếng. Từ khi bị này hai người thiết kế đằng sau, hắn trong triều liền khắp nơi bị người xa lánh, mà Việt lão thái gia có tình ý lấy lòng, hắn lại giận những cái kia vì tranh đoạt hình bộ thượng thư chức liên loạn xa lánh người đồng liêu, trong con tức giận, cũng liền lên Việt lão thái gia thuyền hải tặc, bây giờ đã đến mấy năm.

Việt lão thái gia tại năm đó trận đại chiến kia đằng sau tích công vào chính sự đường, ở phía trước hai vị Tể tướng tuổi già ốm chết đằng sau, một đường làm cho tới bây giờ thứ tướng, thỉnh linh cùng Thủ tướng triều thanh sườn núi địa vị ngang nhau. Mà Lý Trường Hồng cũng đã nhận được tuyệt đại chỗ tốt, bởi vì hắn đứng là tại Việt lão thái gia tiền cứ bên dưới tiếp nhận Hộ bộ thượng thư!

Khi đó, cũng không biết bao nhiêu người cổ động hắn tự lập cửa ra vào. Có thể Hộ bộ trên dưới đều là Việt lão thái gia cất nhắc lên lại viên, hắn nhận rõ ràng chính mình có bao nhiêu bản sự, biết rõ loạn làm khổ kết cục liền là Dư Kiến Long thứ hai, bởi vậy cho tới bây giờ liền không có lên qua tám lòng kia nghĩ.

Có thể cái này cũng không đại biểu cao tuổi rồi hắn liền sẽ nhẹ nhàng linh hoạt buông tha lão Khanh chính mình Việt Thiên Thu. Giờ này khắc này, hắn mới mất đều không nhắc một thoáng liền chậm rãi nói ra: "Cửu công tử, người cũng mười ba, người cháu trai Trường An đều đã thi tú tài, người chừng nào thì đi thi cái công danh trở về?"

Nghe được Lý Trường Hồng có ý đề này một, Việt Thiên Thu không có chút nào xấu hổ, mà là nhún vai nói: "Trường An là gia gia Trọng trưởng tôn, chúng ta Việt gia đòi thứ tư người dẫn đầu, đến mức ta, đòi thứ ba còn có đại ca, nhị ca, tam ca, tứ ca. . ."

Phát giác được nếu là không cắt ngang, Việt Thiên Thu có thể bẻ ngón tay một hơi nói đến chim sáo đi, Việt lão thái gia không thể không tăng hắng một cái nói: "Thiên Thu, làm sao thấy một lần Lý đại nhân liền nói lời nhải? Đều bao lớn người, còn lão là tiểu hài tử tính tình!"

"Tại trước mặt gia gia, ta chính là bốn mươi tuổi cũng là tiểu hài tử!" Việt Thiên Thu cười nīm trả lời một câu, ngụ ý không có gì hơn nói là Việt lão thái gia có thể sống đến trăm tuổi có hơn, thấy lão gia tử trở về cái tức giận bạch nhãn, nhưng hiển nhiên tâm tình không tệ, hắn liền ân cần qua đờ gia gia cánh tay.

Đến ở hôm nay cùng tiểu mập mập điểm này giao phong, cùng với gặp gia Vương thế tử sự tình, hắn là nửa câu đều không nhắc tới.

Đương nhiên, đem lão gia tử đưa đến Hạc Minh hiên, Việt Thiên Thu liền hết sức có ánh mắt dự định chuẩn đi. Tuy nói hắn bây giờ là mười ba tuổi, không phải bảy tuổi, có thể cũng sẽ không tự nhận là có tư cách hỏi đến liền Việt đại thiếu gia cũng không có tư cách dự thỉnh chính sự. Nhưng hắn mới vừa vận quay người, cũng chỉ nghe phía sau lưng truyền đến Việt lão thái gia nói chuyện với Lý Trường Hồng thanh âm.

"Thiên Thu lúc trước bởi vì bắt được Bắc Yến cái kia thích khách, bây giờ trên người đã có lục phẩm xuất thân, cũng không cần cùng người đọc sách đi đoạt một cái công danh, tránh khỏi bị người đâm cột sống. Chỉ bất quá, hắn cả ngày chơi bởi lêu lổng, ý vào sự phụ hắn dạy cho hắn một thân võ nghệ khi dễ người chơi, cái kia nhưng cũng không phải cái biện pháp. Gần nhất, bên trên ba môn bên trong sáu môn hạ 11 môn sắp hội tụ Kim Lăng. . ."

Này lời còn chưa nói hết, Việt Thiên Thu liền vừa mừng vừa sợ xoay người lại.

"Gia gia, nói như vậy Tề Nguyệt phải vào kinh?"

"Tiểu tử thúì, chỉ nhớ rõ người cái tiểu nha đầu kia!"

Việt Thiên Thu liền cười đắc ý, co cổ liền chạy: "Ta đương nhiên còn biết, trùng tu Vô Phẩm lục sự tình rốt cục xong rồi! Gia gia thật lợi hại, trách không được có thể làm đến Tề tướng! Ta nhường Từ lão sư đi cho sư phụ cùng sư nương đưa cái thư!"

"Tính nôn nóng, ta còn không có nói hết lời đâu!"

Đã nhanh như chớp chạy tới cửa Việt Thiên Thu cũng không quay đầu lại nói: "Biết, khẳng định là nhường sư phụ cái này Huyền Dao đường chưởng môn ra mặt tiếp đãi các môn phái đại biểu, sư nương cái này hồi xuân đường đệ tử giúp đỡ, ta người chưởng môn này đệ tử cũng phải lo liệu!"

Thấy Việt Thiên Thu đã đi ra ngoài chạy không còn hình bóng, ngoài cửa Việt Ảnh thò đầu vào, tám kia xưa nay không hay có biểu tình biến hóa mặt giờ này khác này rõ ràng mang theo vài phần ý cười, lập tức đóng cửa lại, Việt lão thái gia mới vừa tức giận thẳng hừ hừ.

"Ta cháu trai này quả thực là cho nữ nhân kia nuôi, một tháng tại ngụ ở đâu gần nửa tháng không nói, có chuyện gì đều nghĩ đến bên kia."

Lý Trường Hồng nghĩ thầm, nếu không phải như thế, lúc trước còn cùng người thường đối nghịch Đông Dương trưởng công chúa, bây giờ làm sao lại cũng bị ngoại nhân xem thành là người mạnh nhất hùng hồn người ủng hộ? Người lão hồ ly này một bước tính toán, tuy nói thỉnh thoảng cũng có thất đề, có thể phần lớn thời điểm, tất cả mọi người bị người tính đến sít sao!

Mấy năm này con em thế gia xuất sắc không ít, hàn môn thư sinh ra mặt cũng rất nhiều, so sánh dưới, không có thể gia bối cảnh, cũng không phải thư hương môn đệ xuất thân cây cỏ, dù sao phương mao lân giác, cho nên Việt lão thái gia tại kinh doanh thế lực chính trị lúc, vốn là còn lấy trời sinh thiếu hụt. Có thể không chịu nổi lão đầu từ thật sự là thủ đoạn xuất chúng, lại cứ thế mà theo hai đại trận doanh này ra mấy cái anh tài góc tường.

Mà trọng yếu nhất chính là, tại Lưu Tinh Huyền cùng mạng tinh lan hai cái ngày xưa Huyền Dao đường đệ tử suất quân nam xuống lúc, bốn cái tại Bắc Yên chính trị kiến giải cùng người đương quyền không cùng đại gia tộc ở bên kia đại chiến yểm hộ bên dưới dứt khoát xuôi nam, mà lại là nhỏ tận gốc, một cái đều không lưu cho Bắc Yên cái chủng loại kia. Sáu năm qua tứ gia nhân ngoại trừ gia chủ thụ quan, cũng đều có từ đệ ra làm quan, tất cả đều thành Việt lão thái gia tự nhiên đồng minh người.

Tại mấy năm này mỗi người đều chỉ nhìn thấy Việt Thiên Thu cái này Việt phủ nuôi tôn luôn lên nhảy xuống thời điểm, Việt đại lão gia đã bất động thanh sắc tại Thái Thú mặc cho bên trên liền được hai lần tốt nhất kiểm tra đánh giá, triệu hồi Kinh Thành, bây giờ đã quan cư Hồng Lư tự khanh.

Mà Việt đại thiếu gia, ở kinh thành điều thấp nhìn đến thất phẩm, thả ra làm một Nhâm Huyện lệnh, mất thấy đều nhanh đúng quy cách tuyền Thái Thú! Đích tôn khác hai vị thiếu gia đọc sách năng lực thường thường, ân ẩm cửu phẩm, bây giờ đều thả ra làm huyện úy. Nhị phòng tam phòng dốc hết toàn lực các thay cho một cái tú tài, mặc dù hoạn lộ nói như thế nào không tốt, nhưng nhị lão gia ít nhất cũng là có thể ân ẩm một đứa con.

Việt phủ nhị đại cùng ba đời, đã đều nói liền, đời thứ tư Việt Tú Nhất, cũng vừa kiểm tra ra tú tài.

So sánh dưới, Việt Thiên Thu vậy đơn giản liền là thả ở phía trước chương nhân pháp a chương nhân pháp!

Bị người coi như là chương nhân pháp Việt Thiên Thu, giờ này khác này đi tại hôn lại thân cư trên đường, lại là mặt mày hớn hở.

Lúc đó hắn cùng Chu Tề Nguyệt ly biệt, tuy nói ước định thăm viếng lẫn nhau, nhưng Chu Tề Nguyệt muốn trùng kiến Bạch Liên tông, theo điển sản ruộng đất bất động sản đến nhân viên lại đến đủ loại quan hệ tất cả đều muốn bắt đầu từ số không, tuy tiện không có cách nào rồi đi trở lại Kim Lăng, mà hắn bị Nghiêm Hù cùng Tô Thập Thất lại thêm Việt lão thái gia cùng Đông Dương trưởng công chúa đè ép, cũng không thể không về mặt đau khổ tiếp nhận một tấm có thể xưng kinh khủng huấn luyện biểu.

Xét thấy mỗi người đều cho rằng hắn quá biết gây họa, cho nên toàn đều cho rằng hắn có cần phải luyện thành một thân đủ để tự vệ bản sự.

Thế là, sáu năm qua, không có gì ngoài thỉnh thoảng ra khỏi thành đi thôn trang bên trên hưu nhân ở, hắn căn bản là không có biện pháp rồi đi Kim Lăng, cũng chỉ có thể tai họa một thoáng trong thành Kim Lăng người, thỉnh thoảng đùa giỡn một chút tiểu mập mập, thuận tiện bị tiểu mập mập phản đùa giỡn.

Hắn cùng cái kia lúc trước ngoạn về đến trong nhà, trời xui đất khiến phía dưới kết duyên tiểu nha đầu, cũng chỉ có thể dựa vào hồng nhan truyền thư giữ liên lạc. Tại những cái kia trên thư, hai người nhiều nhất là một cái phàn nàn Tông chủ không chịu nổi, một cái chửi bậy trưởng bối khiến quá ác.

Nghĩ đến xa cách sáu năm trùng phùng, Việt Thiên Thu mặt mày hớn hở, trên tay chụp lấy một cái châu châu thạch đột nhiên lẳng không bắn ra, lập tức nhảy lên một cái, tại mấy cái vủ giả kinh ngạc dưới ánh mắt, đem một con Hi Thước đặt vào trong lòng bàn tay. Nhưng lại tại hắn mừng rỡ tại này con chim nhỏ bất tỉnh mà không thương tổn thời điểm, hắn liền nghe đến sau lưng truyền đến một tiếng phẫn nộ chỉ trích.

"Cửu thúc, trời sinh mọi vật đều có linh, người tại sao lại bắt đầu khi dễ này chút vô tội chim chóc! Người khác luyện võ là bảo vệ quốc gia, chỉ có người thành trời không phải khi dễ bên ngoài những người kia, liền là đùa bỡn này chút tiểu động vật, lại có liền là ngược đãi hoa hoa thảo thảo. . ."

Tại Việt Tú Nhất cái kia so lúc trước lợi hại gấp đôi nghiêm túc lại nhai âm thanh bên trong, Việt Thiên Thu chỉ có chạy trốn chết.

Ân, hi vọng đứa cháu này tranh thủ thời gian trứng liền Tam nguyên, dùng tấm kia lời lẽ chính nghĩa miệng đến trên triều đình đi tai họa những cái kia kẻo đại nhân đi!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Kim Lăng 4 thú

? Tuy nói là mỗi tháng tại Việt phủ cùng phủ trường công chúa hai đầu ở, nhưng đối với Việt Thiên Thu tôi nói, không có Việt lão thái gia Việt phủ, cũng chỉ còn lại có Đại thái thái cùng Việt Tú Nhất đúng quy cách khiến cho hân lo lắng một thoáng.

Có thể Việt Tú Nhất còn kém đọc sách đọc được cột tóc lên xà nhà, lấy dùi đâm đùi, mà lại bây giờ càng lớn càng hội lại nhai. Con trai của Đại thái thái nhiều cháu trai càng nhiều, tất cả đều muốn từng cái tự thân đi làm để điểm giáo quân. Cho nên, hần ban ngày phần lớn thời điểm vẫn là ngâm mình ở phủ trưởng công chúa. Dù sao sư phụ tại cái kia, hần tên đồ đệ này vô luận muốn học văn học võ, có rất nhiều lý do đi qua thỉnh giáo.

Thế là, dù cho một ngày trước ban đêm đã để Từ Hạo đi cho Nghiêm Hù báo thư, này trời sáng sớm, thức dậy sớm Việt Thiên Thu chạy tới Hạc Minh hiên bồi gia gia nói hội thoại, chờ đến Việt lão thái gia vừa ra khỏi cửa vào triều, hẩn liền hỏi lung giác đều không lo được ngủ, lập tức chuẩn đi đi ra ngoài.

Làm một đường bay nhanh đến phủ trường công chúa trước cửa, một nhảy xuống ngựa hấn liền không nói hai lời lên tường vây, lập tức xuôi theo khoảng cách ngắn nhất chạy tới. Hoàn toàn như trước đây cùng ba nhóm chương ngại vật đánh một trận, dùng cái này làm huấn luyện thường ngày đằng sau, hấn ngay tại Nghiêm Hù chỗ ở yên nước các trước phiêu nhiên rơi xuống đất, theo sát lấy liền nghe đến hai cái mừng rỡ thanh âm.

"Đại sư huynh tới rồi! Lớn song không cho người giành với ta sư huynh!"

"Phi phi, nhỏ song người xéo đi, Đại sư huynh là ta!"

Việt Thiên Thu cười ha ha, một tay một cái đem hai cái tiểu gia hỏa bế lên, đánh cái xoáy mà liền đem bọn hắn thả xuống đất, không chút nào để ý tới bọn hắn một lần nữa kháng nghị, ngược lại bấm tay tại mỗi người bọn họ trên ót đồng thời gãy một cái.

"Lại năng, lại còn là như thế không tiết chế, cần thân biến thành anh tiểu mập như thế, sư phụ phạt các ngươi mỗi ngày ngồi trên ngựa!"

Nói xong lời này, Việt Thiên Thu nhanh nhẹn tránh thoát muôn ô mấp dùi này một đôi song bào thai, một cái lên xuống đi tới trước cửa phòng, cười mím đôi môi tốt đi ra Tô Thập Thất kêu một tiếng sư nương. Gặp nàng cười cùng mình lên tiếng chào, lập tức căn rặng nghiêng lợi thu thập hai đứa con trai đi, hẩn không khỏi như được đại xá, tranh thủ thời gian lưu vào phòng.

Ba năm trước đây, nếu không phải Tô Thập Thất thân thể nội tình tốt, đừng nói anh em sinh đôi kia sinh không ra đến, coi như sinh ra tới cũng khó nuôi sống. Nhưng hôm nay hai cái tiểu gia hỏa tất cả đều nuôi được cường tráng mập trắng, lại thành phủ trưởng công chúa tiểu ma tinh, nếu không phải phụ mẫu hai cái đều là cao thủ, thật không quản được cái kia hai cái một cái không xem trọng liên loạn làm khổ tiểu gia hỏa.

"Sư phụ." Viêt Thiên Thu vào cửa liền thấy Nghiêm Hủ chống đỡ cái cằm tai cái kia thở dài, "Lại bị tiểu sư đệ nhóm chóc tức?"

"Người nói ta làm sao lại không có sinh con gái đâu?" Nghiêm Hủ buồn rầu tóm lấy tóc. Từ khi hai đứa con trai biết đi đường biết nói chuyện, hần chỉ cảm giác được tóc của mình đều sắp bị nắm chặt hết —— đến mức râu ria, từ khi con trai hội nắm chặt râu ria, dọa cho sợ rồi hần liền rút cuộc không già lão thành, cảm cùng trên môi sợi râu dứt khoát chà xát sạch sẽ, tránh khỏi lọt vào tai hoa tàn hại.

"Nếu như là một đôi con gái, ta liền toàn bộ đều gả cho người, cái kia nhiều bớt việc, còn không cần cân nhắc tương lai ai đúng quy cách coi ta cùng 10 thất người vợ."

Đây là Nghiêm Hủ thường ngày tất yếu cầu nhàu lời nói, Việt Thiên Thu dứt khoát coi như không nghe thấy. Hắn có khả năng đảm bảo, nếu như bên ngoài đời kia là nữ hài tử, Nghiêm Hủ cùng Tô Thập Thất chỉ sợ thời thời khắc khắc liền phải đề phòng hấn dụ dỗ! So sánh phía dưới, vẫn là hai cái yêu làm khổ người tiểu sư đệ càng làm cho hắn thờ phào, ngược lại tại hoa ai cũng tại hoa không được hắn.

Bởi vậy, hấn hết sức kiên nhẫn đợi đến một cái vú em bực tức phát xong, lúc này mới chuẩn bị thương lượng với Nghiêm Hủ một thoáng gia gia đêm qua

đề cập qua sự kiện kia. Ngay tại lúc này, hẳn nghe được bên ngoài truyền đến Tô Thập Thất thanh âm

"Nghiêm Hù, bên ngoài khách tới rồi, là bảo người biểu thức thân thích!"

"Thân thích? Lại là lấy ở đâu làm tiền?" Nghiêm Hù tức giận nhú mày, lập tức không cần suy nghĩ nói, "Thiên Thu người đi, có việc đệ tử gánh vác lao động cho nó, nếu như không có chuyện gì liền thay ta đuổi, có việc chính người nhìn xem xử lý."

Đối với như thế cái buông tay chương quỹ, Việt Thiên Thu đơn giản không lời nào để nói. Lúc trước Huyền Dao đường tại trong thành Kim Lăng đá núi trùng kiến, Nghiêm Hù tự thân đi làm bận rộn hai năm, Tô Thập Thất cũng hết sức trọng nghĩa giúp hai năm, kết quả nước chảy thành sông, hảo sự thành song, hai người rốt cục xuyên phá tầng kia giấy cửa sổ. Có thể cuối cùng, hai người thành thân việc lớn lại đều không để ý tới, mặc cho Đông Dương trưởng công chúa hoan thiên hi địa xử lý.

Có thể đợi đến Huyền Dao đường đệ tử một lần nữa hội tụ, rất có điểm vui vẻ phồn vinh dấu hiệu, mà Tô Thập Thất lại đã hoài thai, đây đối với từng toàn tâm toàn ý nhào vào Huyền Dao công đường hai vợ chồng, lập tức đặt xuống mở tay ra.

Nghiêm Hù vị này chương môn hết sức không chịu trách nhiệm đem Huyền Dao đường ném cho sự chất tôn nhi tôn lập đi trông nom, Tô Thập Thất cũng tạm thời không để ý tới chính mình giúp đỡ Nghiêm Hù chọn lựa ra Huyền Dao đường đệ tử đời thứ hai —— Nghiêm Hù vị này chương môn bây giờ tự nhiên là thăng cấp thành đời thứ nhất —— hai vợ chồng mỗi tuần đi điểm danh một lần, thời gian khác tất cả đều bị hai cái ma tinh con trai cho chiếm đi.

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu nhất là, Việt Thiên Thu kiên quyết không thể đón lấy dạy bảo hai cái tiểu sư đệ trách nhiệm

Cho nên, Nghiêm Hù liền Huyền Dao đường còn đều không để ý tới, hướng chỉ là thân thích?

Việt Thiên Thu nhún vai, nhận mệnh đáp ứng xuống. Đi ra ngoài tiến vào sân nhỏ, không thiếu được vận dụng vượt nóc băng tường công phu, né một thoáng hai cái cười toe toét đi lên chắn đường tiểu sư đệ. Đến cuối cùng đến mây mờ trời, thấy cái kia im lặng ngồi ở bên trong uống trà bóng người, hẳn trong lòng không khỏi hơi hồi hộp một chút.

Lại là gia Vương thế tử!

Nhân nhả thường thức trà gia Vương thế tử nghe được động tĩnh quay đầu nhìn lại, lập tức buông xuống chén trà đứng dậy, vô cùng lễ phép chấp tay chấp tay nói: "Càng Cửu ca, trước đó tại trên đường cái gặp phải, thực sự không tốt chào hỏi, xin hãy tha lỗi. Ta là gia Vương thế tử Lý Sùng Minh."

Nghe được một tiếng này vô cùng tự nhiên càng Cửu ca, Việt Thiên Thu không hiểu nghĩ đến lúc trước tiểu mập mập tìm tới cửa yêu cầu mình làm quân sư của hắn, nghĩ đến Hoàng đế muốn hắn cùng tiểu mập mập kết vi huynh đệ, nghĩ đến Hoàng đế khiến cho hắn cùng tiểu mập mập làm bằng hữu. . . Hắn một mặt cảm khái này hoàng gia ra người tới liền không có một cái nào đến cạm bẫy, một mặt pha trò nói: "Nguyên lai là thế tử điện hạ, hạnh ngộ hạnh ngộ."

Việt Thiên Thu vỗ không đề cập tới trên đường cái gặp nhau, Lý Sùng Minh cũng liền xóa qua sự kiện kia, chờ Việt Thiên Thu ngồi chủ vị, hắn lần nữa ngồi xuống đằng sau liền khom người nói: "Phụ vương nói, trước đó ở kinh thành thường xuyên thường nhận cô tổ mẫu chiếu cố, để cho ta vào kinh đằng sau, tới trước yết kiến cô tổ mẫu vẫn an, lại bái kiến biểu thức cùng biểu phẩm."

"Thì ra là thế. Trường công chúa bận chuyện, ban ngày phần lớn thời điểm đều không trong phủ."

Việt Thiên Thu tròn tròn mắt nói lời bịa đặt, không hề đề cập tới Đông Dương trưởng công chúa bây giờ chân chính đã biến thành tổ mẫu, từ thiện cũng tốt, chính trị cũng tốt, đều so lúc trước lần vào được ít, càng nhiều thời điểm là hưởng thụ ngâm kẹo đùa cháu chi nhạc. Có thể có đôi khi thật sự là gánh không được cháu trai gây sự, người vẫn là hội tránh ra ngoài tránh quấy rầy.

"Đến mức ta sư phụ kia sư nương, cả ngày bị ta hai cái tiểu sư đệ chơi đùa cảm giác đều ngủ không ngon, liền sư phụ ta lúc trước nhất tâm tâm niệm niệm phục hưng Huyền Dao đường, bây giờ cũng không đoái hoài tới, chớ đừng nói chi là bên ngoài sự tình." Việt Thiên Thu muốn giả thành khản, cái kia rõ ràng là mặt mũi tràn đầy thành khản, "Thế tử điện hạ nếu có chuyện gì, liền xin cứ việc nói với ta."

Lý Sùng Minh nhìn chằm chằm Việt Thiên Thu cái kia trong trẻo con mắt, đột nhiên cười một tiếng: "Càng Cửu ca, người biết vừa mới mới vừa ra lò Kim Lăng 4 tiểu công tử bên trong, cho người lên ngoại hiệu là cái gì?"

Tuy nói đề tài này hết sức đột ngột, nhưng Việt Thiên Thu là ai? Lúc trước hắn đối Kim Lăng 4 tiểu công tử tên tuổi hết sức không thoải mái, cho nên căn bản không có đi nghe ngóng cái này. Nhưng hắn da mặt dày, ra tay ngoan độc đó là nổi danh, lúc này liền mí mắt đều không nháy một thoáng, liền phi thường tò mò hỏi ngược lại: "Tiểu hồ ly? Con chồn? Rắn lục? Vẫn là bò cạp độc con?"

Lý Sùng Minh tuy nói đã so phần lớn người đồng lứa muốn thành thực, cũng có thể một mình đắm đuối một phía, còn chưa thấy qua Việt Thiên Thu như thế chẳng hề để ý từ đen. Hắn không khỏi ngăn ngại, này mới cười khổ nói: "Ta còn tưởng rằng càng Cửu ca người sẽ tức giận. . . Bên ngoài tặng cho người tên hiệu là hạt từ vương."

Việt Thiên Thu suốt nửa không có mắt tròn trắng. Hạt từ vương. . . Này cũng không phải xác ướp trở về!

Đây là hình dung hắn một cái hạt từ vương mang theo một đám bò cạp nhỏ con a?

Chỉ bất quá, hắn vốn chính là không quan tâm người ngoài như thế nào bình luận người, lập tức lại tràn đầy phản khởi mà hỏi thăm: "Cái kia mặt khác ba

Cho dù tụ tập hơn mười người, có thể lớn như vậy địa phương lại không có bao nhiêu tạp âm, chỉ có người cùng ngựa tiếng hít thở.

Mà đứng tại dưới con mắt mọi người ngu sao mà không phạm, lúc này một mặt kiệt lực đè nén ngực bộc phát chiến ý, một mặt lại còn không phải không chịu lấy cực lớn lo lắng. Hắn tuy nói mới đến Kinh Thành mới mấy tháng, lại không có khả năng chưa nghe nói qua Việt Thiên Thu thanh danh. Có thể càng nghe nói càng Cửu công tử lúc trước tuổi còn nhỏ liền dám chống đối quan lớn, trong mắt không có hoàng tử, liền Hoàng đế cũng dung túng mấy phần, hắn càng cảm thấy không cam lòng.

Hắn tuy nói mới mười lăm tuổi, cũng đã đi lên chiến trường —— cho dù không thu hoạch được gì —— có thể Việt Thiên Thu bất quá là ở kinh thành hoành hành bá đạo mà thôi, dựa vào cái gì lại có thể được người xưng là hạt tử vương, mà hắn lại bị người gọi là lợn rừng?

Hắn không quan tâm cái gì Kim Lăng 4 tiểu công tử loại hình hư danh, nhưng hắn tuyệt đối không cam tâm bị đồ có gia thế hạng người ép trên đầu!

Ngay tại ngu sao mà không phạm kỳ hồ đợi đến thiếu kiên nhẫn, mong muốn cao quát một tiếng lần nữa khiêu chiến thời điểm, hắn đột nhiên chỉ thấy nguyên bản nhìn chằm chằm thủ ở trước cửa gia đình đột nhiên phân loại hai phía, theo sát lấy, một cái vóc người cao to, mi mục tuấn tú thiếu niên mặc áo gấm liền nhanh chân đi ra. Hắn đã từng thấy qua dư Trường Thanh cùng Chung Linh, đều là tương đương đẹp đẽ thư sinh, có thể cùng lúc này người tới so sánh, lại lập tức hiện ra vẫn như cũ.

Việt Thiên Thu vừa ra tới liền lên bên dưới đánh giá ngu sao mà không phạm liếc mắt, thấy hắn dáng người trắng kiện, lúc này ống tay áo vén lên thật cao, lộ ra từng khối đoàn luyện tới cực kỳ ghim chặt cơ bắp, phảng phất đều tích chứa lực lượng không lồ, nguyên bản còn cảm thấy bụng có chút nén giận hắn không khỏi có chút ngửa tay.

Hắn liếc qua ngu sao mà không phạm bên cạnh chiến mã, lúc này khiêu mi nói ra: "Ta không có rãnh tùy tiện đáp ứng người khiêu chiến, ngươi nếu có thể nói ra một cái không có trở ngại lý do, ta có lẽ còn có thể suy nghĩ một chút."

Ngu sao mà không phạm liền bị chọc giận: "Việt Thiên Thu, ngươi bất quá là dựa vào gia thế hoành hành hoàn khổ tử mà thôi, dựa vào cái gì bị người gọi là hạt tử vương?"

Việt Thiên Thu không nghĩ tới người nhà thế mà còn trông mà thêm chính mình tên hiệu, đơn giản cảm thấy một trán mồ hôi, rất muốn nói ngươi muốn người lấy đi. Có thể nghĩ lại, hắn liền khí định thần nhàn cười ha ha.

"Nguyên lai Bạch công tử khí thế hùng hổ chạy tới, là vì cái này. Đi, chỉ cần ngươi có thể đã thắng được ta, ngươi nghĩ lấy vật gì tên hiệu, ta cũng làm người ta giúp ngươi tuyên dương ra ngoài, đảm bảo nhường đây thành Kim Lăng lại không ai dám đề trước ngươi cái kia khó nghe. Nhưng muốn ngươi thua. . ."

Ngu sao mà không phạm kỳ thật cũng không thể nào ưa thích hạt tử vương, chỉ là bản năng cho rằng cái kia so với chính mình tên hiệu thật tốt hơn nhiều. Việt Thiên Thu này một hứa hẹn, cái kia thật đúng là nói đến tâm khảm của hắn bên trong. Cho nên nghe được thua hai chữ, hắn liền như hiếu chiến chó con, lập tức gầm thét lên: "Ta nếu bị thua, nhậm chức ngươi xử trí!"

Cái tên này thật là không có đầu óc. . .

Đừng nói Việt Thiên Thu chắc chắn liên thanh, liền liền cùng đi ra Lý Sùng Minh, cũng cảm thấy luận IQ, đối diện vị này Kim Lăng Tứ công tử một trong tuyệt đối là hạng chót. Có thể khi thấy thanh trường thương kia lập tức, cánh tay không nhúc nhích tí nào, hơi có chút yên đỉnh núi cao sừng sững tư thế, hai người liền cùng lúc sắc mặt nghiêm một chút. Việt Thiên Thu càng là hơi hít một cái, trầm giọng quát: "Vương Nhất Đình, đem đao của ta lấy ra."

Theo cái thanh âm này, ngu sao mà không phạm cũng chỉ thấy phủ công chúa trong cửa lớn có người lên tiếng, rất nhanh, theo một cái tương đương tiếng bước chân nặng nề, hắn cũng chỉ thấy một cái hơn ba mươi tuổi hạt tử vương khiêng một thanh trường đao từ giữa đầu đi ra.

Sở dĩ nói là khiêng, bởi vì hắn chú ý tới chuôi này vừa mảnh vừa dài, đủ có chiều cao hơn một người đao phảng phất là thép tinh một thể chế tạo, cùng chuôi đao gần như giống nhau hẹp thân đao liền lên đường thẳng hình, thỉnh linh chính là song nhận, khiến cho hắn lập tức nghĩ đến tại phụ thân trong quân thấy qua loại kia hình dạng và cấu tạo có một chút khác nhau, nhưng dùng pháp hắn là không dùng pháp như vậy.

"Ngươi thế mà có thể sử dụng mạch đao!"

Việt Thiên Thu nhếch miệng cười một tiếng, một tay theo Vương Nhất Đình trong tay nhận lấy, huy vũ hai lần đằng sau, liền hai tay nắm ở cơ hồ cùng thân đao một dạng dài chuôi đao, lúc này mới cười như không cười hỏi: "Nghe nói Bạch công tử là đi lên chiến trường, thế nào, muốn cùng ta bộ chiến vẫn là ngựa chiến?"

Nhìn thấy Việt Thiên Thu cầm đao đằng sau, khí thế đột nhiên thay đổi, ngu sao mà không phạm liền trong lòng không khỏi giật giật. Trường thương là ngựa chiến lợi khí, nhưng cũng không phải là không thể bộ chiến, có thể Việt Thiên Thu nếu quả thật có thể sử dụng này mạch đao, hắn còn tuyên bộ chiến, vậy liền thua thiệt lớn. Thế nhưng là, hắn là đến nhà khiêu chiến, nếu là cười ngựa đối với người ta đi bộ, lan truyền ra ngoài hắn có thể hay không biến thành chỉ biết là chiếm tiện nghi đồ vô sĩ?

Thiên nhân giao chiến hắn còn không có làm ra quyết định, cũng chỉ nghe Việt Thiên Thu cười hít một cái nói ra: "Bạch công tử nếu khó mà lựa chọn, vậy liền ta chọn đi, ta nghĩ lãnh giáo một chút ngựa của ngươi chiến công phu! Yên tâm, sự phụ sự nương sợ ta cầm lấy thanh này mạch đao đập hoa hoa thảo thảo, cho nên đây là lưỡi đao không có mở phong, không gây thương tổn ngươi cùng ngươi yêu ngựa."

Ngu sao mà không phạm liền giận dữ, nhất là nghe được bên cạnh chiến mã đột nhiên phì mũi ra một hơi, hắn liền quyết tâm liều mạng nói: "Tốt! Bất quá ta cũng không khi dễ ngươi, ta lấy xuống đầu thương! Chỉ cần ngươi có thể ngăn cản ta mười hơi công phu, liền coi như ta thua!"

Việt Thiên Thu liền mừng rỡ. Hắn này sáu năm tuy nói tại thành Kim Lăng không ít gây chuyện thị phi, có thể bị sư phụ sư nương thao luyện được dục tiên dục tử, lại thêm tôn lập cùng Từ Hạo hai người này siêu cấp bồi luyện, Nghiêm Hủ còn thường đem cái chết đáng kiêu bạn xấu Tề Nam Thiên kéo tới, Tề Nam Thiên càng biết kêu lên một chút dưới trường võ nghệ không tể tâm phúc, cho nên mặc dù nói không có trải qua sinh tử chiến, vừa cắt tha hẳn lại mau đánh đến phun.

Hơn nữa còn là lúc đầu mỗi lần một đến bị đánh ngã luận bàn!

Ngu sao mà không phạm thế mà cho là hắn không thể đánh lâu? Có trời mới biết hắn tại hội tụ đủ loại quý báu được liệu tẩm thuốc bên trên dùng xong bao nhiêu tiền, may mắn mà có gia gia hào phóng, Đông Dương trường công chứa lại hỗ trợ ra một nửa!

Mà lại ngu sao mà không phạm còn dự định lấy xuống đầu thương, không biết không có đầu thương trường thương, không khí lực cản sẽ có một chút khác biệt sao? Mà lại, thương lực sát thương ngay tại đầu thương đâm, cũng chính là đâm, đầu thương không có tự nhiên uy lực giảm mạnh không chỉ một nửa. Đương nhiên, ngu sao mà không phạm dùng chính là sáp ong cột sắt nhuyễn thương, nếu như khiến cho tốt, không có đầu thương, chỉ dùng nhu kinh, đồng dạng uy lực phi phạm.

Khả nhu sức lực hắn cũng biết!

Việt Thiên Thu mỉm cười, tiện tay cời ra bên ngoài cầm bảo tiện tay ném cho Vương Nhất Đình, lộ ra bên trong dán vào dáng người quần áo luyện công, làm thủ thế, khí thế mười phần nói: "Mời!"

Bởi vì thấy ngu sao mà không phạm trở mình lên ngựa, lập tức lui lại kéo dài khoảng cách, bốn phía vây xem người mấy xoay một thoáng cùng nhau lui ra xa mấy chục bước, mà vừa mới không khí an tĩnh cũng rốt cuộc duy trì không được, thậm chí có chuyện tốt cơ căng đi thông tri người khác. Bất quá là ngu sao mà không phạm cùng Việt Thiên Thu kéo dài khoảng cách này mất một lúc, người xem náo nhiệt liền lại tăng lên hơn mấy chục.

Cách 30 bước, thấy ngu sao mà không phạm trường thương, ánh mắt ngưng lại, trong tầm mắt phảng phất chỉ có chính mình cái này kẻ địch, không có vật gì khác nữa, Việt Thiên Thu không khỏi tán thưởng một tiếng. Trong khoảnh khắc, hắn đồng dạng bảo nguyên thủ nhất, trong tâm thần không có vật gì khác nữa, vô luận là người vây xem cũng tốt, những cái kia huyền não cũng tốt, tất cả đều theo bên tai lui xuống.

Nhưng mà, ba ngoài mười bước ngu sao mà không phạm tiếng hít thở, móng ngựa đảo động địa mặt run nhẹ âm thanh, hắn vẫn như cũ có thể thanh thanh sờ sờ bắt được. Nhất là tiếng quát to kia đột nhiên truyền đến, cái kia cả người lẫn ngựa tật nhào uy thế nhào tới trước mặt, vừa mới còn cơ hồ không nhúc nhích tí nào thân thương giống như rắn độc run run, đứng là nhìn không ra công hướng nơi nào, hắn trong nháy mắt đem toàn thân tinh khí thần nâng lên điểm cao nhất.

Đừng nhìn không có súng đầu, này ôm theo mã lực gào thét mà đến, bị ghim trúng ít nhất phải nằm mấy tháng!

Việt Thiên Thu hít một hơi thật sâu, không tránh không né, đứng là trực tiếp nghênh đón tiếp lấy. Chính là này không lui mà tiến tới, hắn tại từ nơi sâu xa lơ mờ phát giác được, ngu sao mà không phạm cái kia thương thế nhằm vào chỗ, chính là hắn trái cánh tay.

Đối với trên thân chân cùng chủ yếu cầm đao tay phải, vị trí kia đã nhất định phải hại, coi như thụ thương cũng đối tượng lai ảnh hưởng nhỏ nhất, hắn không khỏi đối người khiêu chiến này sinh ra nho nhỏ hảo cảm.

Nhưng dự cảm dù sao cũng là dự cảm, hắn cũng không dám buông lỏng cảnh giác, nặng nề thân đao đột nhiên trước cản, mang theo thẳng tiến không lùi tư thế, lại tại cuối cùng giao kích thời điểm, đổi mạnh cán làm xảo phát, trong lúc nhất thời, mũi thương cùng lưỡi đao va chạm mấy cái, đinh đinh liên thanh.

Hai người đều còn xa mới tới khí huyết nhất sung tức tráng niên, nhưng vô luận công pháp vẫn là võ nghệ chiêu thức, tất cả đều là được từ trường bồi chân truyền. Này trong chớp nhoáng va chạm tất nhiên là cùng thi triển có khả năng.

Nhưng mà, tại kim lòng không được ra phủ trường công chứa cửa chính, khoảng cách gần quan chiến gia Vương thế tử Lý Sùng Minh xem ra, Việt Thiên Thu đem cái kia một thanh nặng nề mạch đao múa đến hồ hồ sinh phong, đem ngu sao mà không phạm cả người lẫn ngựa tất cả đều bao phủ ở bên trong, ngu sao mà không phạm cái kia sáp ong cột sắt đại thương không ít thời điểm không phải dùng để cản người, mà là dùng để hộ ngựa, lại thêm Việt Thiên Thu bộ pháp khéo léo, một thanh rõ ràng hắn là cương mãnh mạch đao không phải dùng để chém vào, mà là càng nhiều dùng để đâm chọc, nhu kinh mười phần, ngu sao mà không phạm đúng là may mắn chiếm không được thượng phong.

Trong thành Kim Lăng con em thế gia căn bản cũng không có nhiều ít người tập võ, không cùng đều là chủ nghĩa hình thức sao?

Nếu như Việt Thiên Thu nghe thấy Lý Sùng Minh lời này, tất nhiên sẽ phi một tiếng.

Cái rắm chủ nghĩa hình thức!

Huyền Dao đường vốn là một đám mạch đao doanh lão binh thành lập, lẫn nhau trao đổi là chiến trận bên trên gọn gàng nhất giết người bảo mệnh chiêu thức, cứ việc Nghiêm Hủ cái này dòng chính truyền nhân không có đi lên chiến trường, có thể nhiều đời đi vu tổn tinh truyền thừa chiêu thức, vốn là tuyệt không phải bình thường.

Mất thấy muốn kéo tới lâu dài chiến, tuy nói ngu sao mà không phạm buông lời chính mình kiên trì mười hơi coi như thắng, Việt Thiên Thu lại không có ý định chui này kẻ hồ. Hắn hít một hơi thật sâu, đột nhiên ở giữa lực xâu hai tay, lúc đầu lộ diện lúc cái kia cầm y tiêu sai công tử phong cách về đột nhiên biến đổi, cả người đứng là như là lúc trước Nghiêm Hủ đối chiến đồ trắng lâu, hai tay liền như thổi hơi bóng giống như đột nhiên cơ bắp phồng lên, chống

đỡ rách quần áo.

Hắn chuôi dao đảo ngược, đẩy ra ngu sao mà không phạm cái kia báng thương đằng sau, bỗng nhiên liền là lòi đình nghiêng bỏ, đao quang kia thay đổi trước đó nhỏ nhắn khéo léo, trở nên mạnh mẽ thoải mái, rõ ràng là đánh đến nay nhất nhất thế đại lực trầm một đao.

Trong nhảy mất từ nhu chuyển cương, ngu sao mà không phạm không khỏi cực kỳ không thích ứng.

Nhất làm cho hắn không cách nào lựa chọn lúc, chính mình cùng dưới thân vật cười mây đen tuy nói từ nhỏ cùng một chỗ, nhưng còn xa chưa đi đến nhất ăn ý nhất trình độ. Một đao kia hắn né tránh được, mây đen lại là nhất định gặp nạn. Nghĩ đến chính mình từng tận mắt chứng kiến qua mạch dưới đao, thiết kỵ vỡ vụn một màn, hắn cuối cùng không bỏ được yêu ngựa, cho nên ngay cả người đeo súng bay nhào mà xuống, cố gắng một mình ngăn trở này tầng tầng một đao.

Đúng vào lúc này, hắn nghe được ha ha một tiếng cười: "Ngươi mắc lừa á!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 163: Không đánh nhau thì không quen biết

? Viêt Thiên Thu nhiều xảo quyết?

Mấy lần sau khi giao thủ, phát hiện ngu sao mà không phạm không phải tên xoàng xĩnh, mình coi như muốn lấy thắng cũng phải dõc hết sức bình sinh, mà lại nói bất định còn phải bỏ ra chút ít đại giới, hấn làm sao sẽ còn mạnh đánh? Nay cũng không phải thù không đội trời chung!

Bởi vậy, tại cực nhu hòa cực vừa ở giữa làm ra sét đánh không kịp bưng tai tư thế chuyển đổi, lửa yêu ngựa sốt ruột ngu sao mà không phàm sau khi xuống ngựa, hấn lập tức liền thay đổi cầm đao trọng tâm, đổi nặng chẻ thành móc nghiêng, dùng hữu tâm tính vô tâm, nhìn chăm chăm giữa không trung chưa rơi xuống đất ngu sao mà không phàm, trong nháy mắt đánh ra một chuỗi đúng lý không tha người chém vào khoai công.

Khi hấn này chém vào liên kích kéo dài đến thứ tám kích lúc, hấn xảo diệu tránh khỏi ngu sao mà không phạm kỵ hồ kiệt lực một lần cuối cùng phản công, không có mở ra mạch đao rốt cục đột phá ngu sao mà không phạm trường thương phòng ngự, tại đối phương trên bờ vai không nhẹ không nặng vỗ một cái.

Đem người võ đến trong nháy mắt lao đảo lui lại, kém một chút mà liền quỳ một gối xuống, hấn liền mũi chân chĩa xuống đất vội vàng thối lui bảy tám bước, lập tức chuôi đao trụ, cười mồm nói: "Bach công tử, đa tạ."

Cuối cùng là đứng vững vàng ngu sao mà không phạm về mặt vô cùng không dễ nhìn, dùng sức cắn môi một cái đắng sau, cuối cùng vẫn là nói không nên lời lại trường tới. Hân hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu uốn ngực nói: "Nhân thua cuộc, mắc cho quân xử trí!"

"Ôi, trước đó bất quá là cái đùa giỡn đồ ước mà thôi, nào có nghiêm trọng như vậy!"

Việt Thiên Thu cười hướng Vương Nhất Đình ngoác ngón tay, đem mạch đao đưa tới làm cho đối phương cảm lấy hay hoặc là nói khiêng đằng sau, tay không tác sát hẳn liền rất thẳng thân hướng ngu sao mà không phàm đi tới, lập tức đưa tay phải ra: "Không đánh nhau thì không quen biết, Bạch công tử không ngại tiến đến uống chén trà kết giao bằng hữu a?"

Ngu sao mà không phàm hơi hơi do dự một chút, nghĩ đến vừa mới cái kia ngăn ngừ lại huyết mạch sôi sục một trận chiến, từ lúc đi đến chỗ này chỗ sinh ca yến múa lại rất không quen thành Kim Lăng, vẫn luôn cảm thấy toàn thân không thoải mái hẳn, rốt cục có chút nhỏ nhỏ động tâm. Hắn vốn chính là bắc địa trưởng thành thiếu niên, lập tức liền sáng khoái vươn tay ra cảm Việt Thiên Thu cái tay kia.

"Tốt, trước đó là ta coi thường ngươi, ngươi là đầu anh hùng hảo hán, ta liền giao ngươi người bạn này!"

Hiền nhiên Việt Thiên Thu như quen thuộc giống như kẻ vai sát cánh đem ngu sao mà không phạm kéo lại, Lý Sùng Minh trên mặt không khỏi lộ ra một tia ước ao ghen tị, nhưng rất nhanh liền che giấu đi. Hần tiến ra đón, đang định nịnh nọt hai người hai câu, lại không nghĩ Việt Thiên Thu cười hường hẩn nhe gât đầu.

"Thế tử điên ha, xin lỗi a, ta nóng lòng không đợi được cùng Bạch công tử đánh một trận, lúc này toàn thân bủn rủn, Bạch công tử cũng bị thương nhẹ."

Ta muốn dẫn hắn đi gặp sư nương, nếu không nếu là hắn bởi vì này nhất thời độ sức hạ xuống cái gì đi chứng, ta liền bắn khoãn." Việt Thiên Thu một mặt nói một mặt dùng sức nhéo nhéo ngu sao mà không phạm bả vai, lúc này mới cười ha hả nói, "Cho nên, ta không thể không trước xin lỗi không tiếp được."

Ngu sao mà không phạm lúc đầu còn đang kinh ngạc, hôm nay lại còn có cái gì thể từ điện hạ may mắn gặp dịp, liền nghe đến Việt Thiên Thu ăn nói lung tung nói mình bị thương. Nhưng hắn đang muốn biện bạch, trên bờ vai liền bị tầng tầng bóp một thoáng, hắn đến bên miệng nghi vẫn không khỏi lại nuốt xuống. Hắn ngược ngừng hướng về phía Lý Sùng Minh thoáng qua khom người xem như chào hỏi, lập tức liền không tự chủ được bị Việt Thiên Thu kéo đi vào.

Lý Sùng Minh căn bản liền một câu cũng không kịp nói, liền trở mắt nhìn xem Việt Thiên Thu kéo đi ngu sao mà không phạm. Đến đến trước cửa người vây xem vẫn chưa thỏa mãn dần dần tán đi, mà ngu sao mà không phạm vật cười cũng bị người gác cổng lôi đi đi rửa sạch chăm sóc, hắn khó khăn mới duy trì ở tâm kia bất cứ lúc nào đều phảng phất không quan trọng giống như mặt, về tới chính mình lúc đến trên xe ngựa.

Một đóng cửa xe, sắc mặt của hắn liền âm trầm xuống.

Việt Thiên Thu không đem Anh Vương Lý Dịch Minh để vào mắt, vậy dĩ nhiên là chuyện tốt, có thể Việt Thiên Thu căn bản không có để hắn vào trong mắt, cái này khiến cho hắn không có cách nào an tâm. Như thế cả người sau thế lực khổng lồ, lại lại đồng thời đạt được Hoàng đế cùng Đông Dương trưởng công chúa yêu thích người, hắn sao có thể tùy ý hắn đứng tại công bằng lập trường?

Tiến vào phủ trưởng công chúa, ngu sao mà không phạm liếc nhìn trong tay sắp ong cột sắt đại thương, do dự một lát, cuối cùng không có buông tay. Khiến cho hắn an tâm là, cũng không có bất kỳ người nào tiến lên nhắc nhở hắn không cho phép mang theo dạng này hung khí. Mãi đến một đường đi vào cổng trong, thấy bên trong có ăn mặc lòe loẹt nữ tử xuyên qua ở giữa, hắn này mới cảm thấy mình có chút tiên thời lường nan.

Lần này, vẫn là Việt Thiên Thu mở miệng giải vây nói: "Bạch công tử mang theo thương cũng không quan trọng. Sư phụ ta là Huyền Dao đường chương môn, sư nương cũng là hồi xuân đường đệ tử, trưởng công chúa hôm nay vừa vận không tại, liền là tại, năng cũng nhất định sẽ tán thưởng người thiếu niên anh kiệt. Đây trong phủ không ít người đều hơi biết võ nghệ, thường ngày ta đến nơi này, không đi cửa chính mà là thường leo tường, bọn hắn đều quen thuộc."

Ngu sao mà không phạm này còn là lần đầu tiên cùng Việt Thiên Thu liên hệ, chỉ cảm thấy người cùng khí khôi hài, hết sức đối tính khí của chính mình, trọng yếu nhất chính là, cái kia một thân hàng thật giá thật võ nghệ khiến cho hắn không thể không chịu phục, lúc này bất tri bất giác liền tin tưởng đối phương. Khi đi tới yến nước các lúc, hắn nghĩ tới này tựa như là người ta sinh hoạt thường ngày nội trạch, đang có chút do dự dự, liền nghe đến đối diện gầm lên giận dữ.

"Ranh con, đừng chạy!"

Ngu sao mà không phạm còn tưởng rằng cái kia gầm thét là hướng về phía chính mình, sau một khắc, chờ thấy một trái một phải hai cái thân ảnh nhanh nhẹn hướng chính mình chạy tới, hắn càng là giật nảy mình, lấy lại tinh thần mới phát hiện tới là hai cái ba bốn tuổi tiểu gia hỏa, lúc này tất cả đều núp ở Việt Thiên Thu sau lưng. Rất nhanh, một cái tay áo cuốn được cao cao tuổi trẻ thiếu phụ liền khí thế hùng hăng vọt tới hắn cùng Việt Thiên Thu trước mặt.

"Hai cái ranh con, thế mà đem một hộp hoa nhài phấn tất cả đều bỏ vào cha các ngươi trong nước trà, dự định hạ độc chết người sao!"

Việt Thiên Thu liền khoe miệng co giật một thoáng. Trách không được sư phụ lão như vậy sâu mi khổ kiếm, đây quả thực nói đến đều là nước mắt a!

Nhưng bây giờ hắn không thể không đem Tô Thập Thất nhảy loi choi mẫu thân hình ảnh đảo ngược, tăng hăng một cái liền mở miệng nói ra: "Sư nương, đây là Bạch công tử. . ."

Hắn một tay một cái nắm chặt hai cái dự định chuẩn mất tiểu sư đệ, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất, đem mới vừa cùng ngu sao mà không phạm đánh cái kia một chiếc cho hình dung một thoáng. Quả nhiên, hai cái song bào thai tâm tư lập tức đều chuyển đến cái kia sắp ong cột sắt đại thương bên trên. Theo nhỏ song cái thứ nhất theo cán thương muốn trèo lên trên, lớn song cũng lập tức không cam lòng yếu thế nhào tới, thét lên ngu sao mà không phạm trộn mắt hốc mồm.

Tô Thập Thất chỉ cảm thấy dị thường mất mặt, chỉ có thể cũng không quay đầu lại quát to: "Nghiêm Hù, có khách, đi ra quản quản con của ngươi!"

Làm một hồi lâu rồi ren qua đi, Nghiêm Hù cùng Tô Thập Thất thành công đem hai đứa con trai nhốt vào ngoại trừ vách tường không có cái gì phòng tới đi diện bích, này mới rốt cục đưa ra khoảng trống tới đón đợi ngu sao mà không phạm cái này khách không mời mà đến.

Đến mức tiểu hài tử nhốt phòng tới hội có bóng ma tâm lý cái gì, liền liền Việt Thiên Thu đều sẽ không hề nhắc tới.

Nhớ ngày đó lần thứ nhất đem anh em sinh đôi kia ném phòng tới thời điểm, bởi vì bên trong còn có đồ dùng trong nhà, hai cái tiểu gia hỏa kém chút thông qua chổng đồ dùng trong nhà cộng thêm xếp chổng người trốn đi!

Chính như Việt Thiên Thu đoán trước như thế, Nghiêm Hù đối gia Vương thế tử Lý Sùng Minh tới chơi nửa điểm hứng thú đều không có, ngược lại có chút hăng hái đánh giá ngu sao mà không phạm cái kia ghim chắc thân thể, liền tiếp gặt đầu.

"Cái gì Kim Lăng 4 tiểu công tử, đơn thuần lừa gạt tiểu hài tử chơi, ngươi phản ứng ngươi liền thua. Ngươi muốn lấy một cái uy phong tên hiệu? Rất đơn giản, thu hồi hâm nóng lương cung kiệm nhường bộ kia, một đường đánh tới! Ai dám gọi ngươi lợn rừng, đánh hắn một trận, nhìn hắn còn dám nói?"

Mất thấy ngu sao mà không phạm bị Nghiêm Hủ không nói lời gì lộ sạch trên thân, lập tức Tô Thập Thất thay hẩn tra xét mấy chỗ vết thương cũ, cùng với hôm nay máu ứ đọng, đắp rượu thuốc, thiếu niên lang gương mặt kia liền cùng tằm lược con giống như, Việt Thiên Thu không khỏi một hồi buồn cười. Tính toán gần nhất rất bất an điểm tiêu mập mạp, còn có mới đến lại khó đôi phó Lý Sùng Minh, hẩn không khỏi âm thầm ha ha.

Bởi vậy, chờ ngu sao mà không phàm hết sức chặt vật mặc lên quần áo, hần liền vừa cười vừa nói: "Sur phụ trước đó nói đúng, cái gì Kim Lăng 4 tiểu công tử, cái kia thuần túy là hàn thâm nhân, nguoi chớ để ở trong lòng. Chỉ bất quá, nguoi nếu thật muốn đem loại này làm nguoi buồn nôn tên hiệu đảo ngược, ta chỗ này vừa lúc có cái đỉnh cơ hội tốt, nguoi có nguyên ý hay không thử một lần?"

Tiểu Thiên thu lại bắt đầu lừa dối người!

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Có lẽ là lo lắng gia thuộc người nhà lần nữa bị người ám toán, có lẽ là an triều đình chi tâm, hai người không hẹn mà cùng đem gia quyến đưa đến Kim Lăng.

Mà cho đến lúc này, ngu sao mà không phàm mới vừa nhớ lại, trước khi đi phụ thân từng khuyên bảo hắn điều thấp, đừng gây chuyện. Mà hắn hôm nay chạy đến Đông Dương phủ trưởng công chúa như thế một khiêu chiến, đã là thật to vì phạm phụ thân phân phó. Công lên xuất mồ hôi lạnh cả người hắn nhìn không được áp a áp ứng nói ra: "Thế nhưng là, ta cũng không phải Huyền Dao đường đệ tử, đến lúc đó đi theo người, sẽ có hay không có người nói xấu. . ."

Việt Thiên Thu đã vừa mới khoảng thấu ngu sao mà không phàm tính tình, biết vị này chân chính lo lắng chính là phần sau đoạn, liền cười híp mắt nói: "Lời ông tiếng ve là cái gì? Khi bọn hắn đánh rầm!"

Tô Thập Thất xưa nay ưa thích Việt Thiên Thu này không biết sợ tác phong, không thiếu được ở bên cạnh nói giúp vào: "Thiên Thu nói đúng, các người tuổi tác, sợ cái gì sự tình! Cũng không phải già bảy tám mươi tuổi lão đại nhân nhóm, khắp nơi đều muốn suy nghĩ, thấy sự tình liền tránh. Nhìn một chút Việt lão thái gia, cao tuổi rồi, xem như đương triều những cái kia lão đại nhân bên trong lớn tuổi nhất, gặp chuyện vén lên tay áo liền lên, làm sao sợ qua sự tình!"

Bị Việt Thiên Thu cùng Tô Thập Thất tuần tự nhất liệu bát, lại thấy Nghiêm Hù giống như cười mà không phải cười, tựa hồ cho là mình nhất gan sợ phiền phức, ngu sao mà không phàm không khỏi có chút biệt khuất, lập tức hào tình vạn trượng lớn tiếng nói: "Tốt, đi thì đi! Ta ngược lại muốn xem xem, những vị cao thủ kia có phải hay không có tiếng không có miếng, có thể thắng hay không qua ta dài bảy thước thương!"

"Đây mới là thật là chí khí!" Việt Thiên Thu cười ha ha, lập tức lại có chút hăng hái nói, "Bất quá ta xem người hôm nay không có đánh thoải mái, kỳ thật ta cũng giống vậy. Phủ trưởng công chúa diễn võ trường mặc dù lớn, có thể đá núi Huyền Dao đường chỗ ấy diễn võ trường càng lớn, người muốn có hứng thú, về sau chúng ta đã hẹn, thường liền đi chỗ đó luận bàn như thế nào?"

Ngu sao mà không phàm rốt cục hoàn toàn bị Việt Thiên Thu đưa vào bẫy, không chút nghĩ ngợi miệng đầy đáp ứng nói: "Tốt, ta nhất định đi!"

Thấy Việt Thiên Thu rõ ràng lại sẽ vì Huyền Dao đường chiêu mộ được một cái thân phận đặc thù tướng môn tử đệ, Tô Thập Thất đối Việt Thiên Thu lạnh lẽo ngón tay cái lên, Nghiêm Hù thì là "Tuổi già an lòng".

Lúc trước Việt Thiên Thu còn luôn miệng nói sẽ không kế thừa Huyền Dao đường, sẽ không giống Việt Tiểu Tứ như thế giang hồ lãng tử, có thể hiện nay những năm qua này, là ai tận hết sức lực giúp đỡ Huyền Dao đường không ngừng lớn mạnh? Hắn đồ đệ này thu được thực tình giá trị!

Nhất thời cao hứng, hai năm này bị một đôi song bào thai con trai quần đến cơ hồ không thể động đây Nghiêm Hù đột nhiên đẩy lan can đứng lên nói: "Hôm nay khó được thấy một thiếu niên anh kiệt. Nhà của ta Thiên Thu cùng người đánh qua một trận, đến, ta cũng ước lượng một chút Bạch gia kỹ thuật bắn!"

Nếu là đổi thành khác thế tử, lúc này nhất định phải ghen hờn nhìn trần trời trượng phu này nhất thời hưng khởi, có thể Tô Thập Thất không những không có phản đối, ngược lại tức giận vén lên tay áo nói: "Ước lượng cái gì ước lượng? Người đây không phải lấy lớn hiếp nhỏ sao? Đến, trắng lang quân, theo ta qua hai chiêu, tên kia đạo pháp cùng Thiên Thu không có sai biệt, thế đại lực trầm, không có gì đẹp mắt!"

Mất thấy ngu sao mà không phàm mơ hồ liền bị đôi kia hai vợ chồng kéo đi chuyển động thân thủ, Việt Thiên Thu không khỏi vừa bức mình vừa buồn cười. Hắn vô cùng rõ ràng, ngu sao mà không phàm kỹ thuật bắn cổ nhiên không tồi, có thể rơi xuống đôi kia không có việc gì liền luận bàn, lẫn nhau tăng lên thật nhanh vợ chồng trên tay, tuyệt đối chiếm không được nửa điểm tốt, bởi vậy hắn căn bản không có ý định đi vây xem, để tránh cái kia bị khi phụ thiếu niên quay đầu thẹn quá hoá giận.

Nhưng làm hắn chịu đựng được đến ba người kia đi được không có ảnh, lúc này mới một mình thân nhiên ra ngoài phòng lúc, lại nghe được khứa cạnh đông sương phòng cái kia phòng tối bên trong truyền đến lớn song cùng nhỏ song dùng sức gõ cửa, cùng với không có sai biệt thanh âm: "Thả ta ra ngoài. . ."

"Người làm gì học ta? Hừ, hoa nhài phấn rõ ràng là người thả, không phải ta!"

"Người còn không biết xấu hổ nói, người lần trước còn tại cha gầy bên trong để!"

Việt Thiên Thu có chút bất đắc dĩ móm móm lỗ tai, trong lòng không chỉ một lần đang nghĩ, năm đó muốn ôm nhất cháu trai Đông Dương trưởng công chúa bây giờ ban ngày rất ít ở nhà, là không phải là bởi vì đôi này song bào thai thực sự quá gây sự, làm nải nải quần cũng không dễ, mặc kệ càng không tốt.

Ngay tại hắn suy nghĩ lấy muốn hay không ngăn chặn lỗ tai để tránh mềm lòng lúc, cũng chỉ thấy một cái vú già bước nhanh tiến vào sân nhỏ.

Đến Việt Thiên Thu trước mặt, cái kia vú già cung cung kính kính quỳ gối hành lễ: "Cửu công tử, đây là tặng cho ngài thiệp mời."

Sáu năm qua, Việt Thiên Thu tại thành Kim Lăng hoành hành không sợ, tùy tâm sở dục, không kiêng nể gì cả, cái gì mời mở tiệc chiêu đãi loại hình, hắn là muốn đến thì đến, nghĩ không đến liền không đi, Việt lão thái gia mặc kệ hắn, Nghiêm Hù mặc kệ hắn, liền liền Hoàng đế cũng nhiều có dung túng, người khác thì càng đừng nghĩ miễn cưỡng hắn. Dần dà, người người đều biết Cửu công tử tuổi nhỏ tùy hứng, không cho phép ai có thể liền rút cuộc không cho hắn đưa thiệp mời.

Cho nên, lúc này hắn không khỏi lông mày cau chặt: "Ai tặng?"

Cái kia vú già thế nào lại không biết Việt Thiên Thu tính tình, hai tay dâng lên thiệp mời đằng sau, không thiếu được cười làm lành nói rõ lý do đến: "Là Quốc Tử giám đông sẽ. Người tới nói, đây là Quốc Tử giám tế tửu Chu đại nhân tự mình chủ sự, còn hướng Hoàng thượng trần tình, liền anh Vương điện hạ cùng gia Vương thế tử đều mời, còn lại trong thành Kim Lăng có danh tiếng các nhà tử đệ cũng đều gửi thiệp."

kinh người địa chấn, cũng chính là may mắn mà có Lý Sùng Minh xuôi nam, cái kia tràng địa chấn tin tức mới vừa dùng tốc độ nhanh nhất đến Kim Lăng.

Lúc này mới sau cùng xác minh, địa chấn trung tâm là tại Hãn châu Định Tương.

Mà lại, dù cho Lý Sùng Minh cũng không phải là tại chấn trong vùng lưu lại hộ vệ, vẫn như trước trợ lực không nhỏ.

Trọng yếu nhất chính là, xác thực đều là bản xứ quan viên tại tỉnh thế cấp bách lưỡng cuồng phía dưới, tìm Lý Sùng Minh đủ kiểu khẩn cầu muốn đi người. Còn mềm lòng người cũng không phải Lý Sùng Minh, mà là cái kia đi theo trưởng sử. Làm vương phủ quan cư nhiên có thể làm đến không có mất đi máu nóng, Hoàng đế đã chuẩn bị cho vị này vương phủ trưởng sử chuyển cái ổ, thay cái có thể phát huy sở trường địa phương.

Hoàng đế trong lòng như thế suy nghĩ, lại bày mưu đặt kế trần năm lượng tiến lên đem Lý Sùng Minh diu dắt đứng lên. Đợi đến phản phó người ngồi xuống, hãn tinh tế hơi đánh giá, liền có chút giật mình lo lắng, đứng là kim lòng không đành hỏi: "Trần năm lượng, ngươi xem đứa nhỏ này giống ai?"

Trần năm lượng đã sớm nhìn ra, chỉ bất quá không muốn để loại này rất có thể tự chuốc nhục nhã sự tình, có thể hoàng đế đều hỏi, hãn chỉ có thể tận lực hàm hàm hồ hồ nói ra: "Gia Vương thế tử là Thái tổ hoàng đế huyết mạch, tự nhiên là giống Thái tổ hoàng đế."

Hoàng đế biết trần năm lượng kiêng kỵ là cái gì, có thể giờ này khắc này, thấy Lý Sùng Minh cái kia quy củ thành thành thật thật đáng vẻ, hãn không nhịn được nghĩ đến năm đó mình tại Thái hậu trước mặt cũng là như thế khúm núm không dám nghịch lại bộ dáng, đột nhiên cảm thấy chính mình năm đó giận lây sang cái kia thành thành thật thật con nuôi, đem người xa dòi Hà Đông lộ, cũng thực có chút không có tình người.

Bởi vậy, hãn nhịn lại nhẫn, cuối cùng vẫn là thờ dài nói: "Ngươi này dung mạo, cùng trăm thời niên thiếu đúng là giống nhau đến mấy phần."

Đây là Lý Sùng Minh tại vào kinh trước đó, liền từng nghe một cái thấy từng lúc trước thiếu niên Hoàng đế quan viên đề cập qua, nhưng hãn chẳng những nghiêm lệnh người kia đừng nhắc lại nữa, càng là mức độ lớn nhất giảm bớt chính mình ra ngoài, sợ có này truyền ngôn thẳng đến lần này đi vào Kim Lăng.

Nhưng dù cho như thế, hãn trong lòng vẫn một mực không dám tin hoàn toàn tin tức này, bây giờ Hoàng đế lại cũng như thế cảm khái, hãn không tự chủ được ngẩng đầu lên, cho nên ngay cả bả vai cũng tại run nhẹ nhẹ.

Trộn vụn một hồi lâu, hãn mới thốt ra một cái nụ cười khó coi: "Thần là lần đầu tiên thấy Hoàng Thượng, không biết giống hay không. . . Không không, thần không phải ý tứ này, thần là muốn nói, anh Vương điện hạ khẳng định càng giống Hoàng Thượng. . ."

Phảng phất cảm thấy nói không được nữa, Lý Sùng Minh dứt khoát cúi đầu: "Thần ở trước mặt người ngoài là hết sức nhanh nhẹn nhanh miệng, cũng không biết vì cái gì gặp Hoàng Thượng đằng sau, lại đột nhiên sẽ không nói chuyện. . ."

Hoàng đế thấy nhiều tại ngoại khôn khéo tài giỏi, ở trước mặt mình lại có vẻ khúm núm quan viên, ngẫm lại hôm qua được báo, Lý Sùng Minh tại đối phó cái kia bản mình táng cha thiếu nữ lúc, xác thực vô cùng thông minh, hãn không khỏi mỉm cười. Nhưng mà, lại tưởng tượng Việt Thiên Thu lúc trước còn muốn càng nhỏ hơn, trước mặt mình lại có thể không lưỡng cuồng, tổ tôn ba đời đơn giản trong một cái mô hình khắc đi ra, hãn rốt cục cười ra tiếng.

"Tốt tốt, ngươi không cần khẩn trương. Luận bối phận, ngươi cũng coi là trăm tôn bối phận, chẳng lẽ trăm còn có thể ăn người? Sở dĩ tại chính thức triều kiến trước đó gặp ngươi, liền là muốn cùng ngươi nói vài lời chuyện phiếm mà thôi."

Trong miệng nói như vậy lấy, Hoàng đế nghĩ cho tới bây giờ đã có mấy cái con trai gia Vương, bây giờ người trưởng tử này Lý Sùng Minh lại chỉ so với hãn cái kia con trai mập mập nhỏ hơn mấy tháng, tâm tình của hãn không khỏi có chút phức tạp.

Hơn năm năm trước, cái kia hai cái có thai uyển dụng cụ sinh ra công chúa, hãn cho dù vẫn luôn dự liệu được khả năng tồn tại loại này bất bất nhất tình huống, có thể vẫn không có cách nào tiêu tan. Mà lại, hãn lớn tuổi, không có khả năng lại cùng lúc trước như thế vì dòng dõi liên liêu mạng cây cây. Năm năm qua, hãn tại nữ sắc bên trên vô cùng tiết chế, kết quả chính là hậu cung không còn truyền ra qua bất luận cái gì tin vui.

Nếu như không có ngoài ý muốn, chỉ sợ là hãn cũng chỉ có thể tiếp nhận số mệnh an bài kết quả kia.

"Phụ hoàng, phụ hoàng!"

Theo cái này trách trách hô hô thanh âm, Hoàng đế suy nghĩ lung tung lập tức dừng lại, thay vào đó là một vệt không thể làm gì ý cười. Mắt thấy cái kia thân thể so năm đó muốn thon thả rất nhiều, vẫn như trước được cho là châu tròn ngọc sáng thân ảnh hứng thú bưng bưng tiến đến, hãn liền sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn nói: "Có không có quy củ? Lúc đi vào không biết thông báo?"

"A." Lý Dịch Minh cúi đầu làm tỉnh lại hình, có thể sau một khắc liền không coi ai ra gì vọt thẳng đến Hoàng đế bên cạnh thân, cười hi hi án lấy lan can nói, "Phụ hoàng, ta hôm nay lại phải tiên sinh khen ngợi, tiên sinh nói ta chữ viết thật tốt, gậy sách thật tốt, tóm lại cái gì cũng tốt."

Nếu như Việt Thiên Thu ở chỗ này, nhất định sẽ vút cái Vương bà bán dưa, mề khen mề dài đuôi bạch nhạn cho tiểu mập mập, nhưng Lý Sùng Minh hiển nhiên cùng Hoàng đế không có quen như vậy lắm, cũng sẽ không không kiêng nể gì như thế. Hãn vô cùng tự giác đứng dậy, nhưng không có cướp cho tiểu mập mập hành lễ, hay hoặc là xen vào lấy lòng để biểu hiện tồn tại cảm giác, chỉ là đứng bình tĩnh ở nơi đó.

Dù vậy, Hoàng đế ý nguyên chú ý tới cái này bị xem nhẹ khách nhân, oán trách trừng mắt nhìn tiểu mập mập liếc mắt, hãn liền ôn hòa nói: "Sùng sáng, đến, gặp qua người Tứ thúc."

Một tiếng này Tứ thúc, cúi đầu Lý Sùng Minh rất tốt che lại trên mặt vẻ kinh dị. Mà tiểu mập mập lại cơ hồ giấu không được cái kia chớp nhoáng sinh ra

Phùng quý phi đằng sau, Hoàng đế đứng là cùng Việt lão thái gia một dạng, đa số thời điểm đều dùng loại này như đối đãi chính mình hậu bối giọng điệu.

Mà nghe ra Hoàng đế tâm tình tựa hồ cũng không tệ lắm, cũng không có bởi vì đồng thời gặp tiểu mập mạp cùng Lý Sùng Minh, liền sinh đã sinh cái gì không vui, Việt Thiên Thu trong lòng thở dài một hơi, lập tức cũng nhanh tiến bước bên trong điện.

Thấy Hoàng đế ngồi tại một tấm rộng lớn giường êm trung ương, một tay chỉ cái đầu dựa nghiêng ở trên bàn nhỏ, Việt Thiên Thu liền lên đi về phía trước cái lớn vãi chào. Không đợi hần mở miệng nói chuyện, Hoàng đế liền mỉm cười nói: "Nói đi, lại gây họa gì?"

Việt Thiên Thu liền mở lời: "Hoàng Thượng, ngài nói đến ta giống như mỗi lần tiến cung đều là gây họa nhưng ngài kết thúc giống như!"

"Chẳng lẽ không phải? Ngươi cái này không có lương tâm tiểu tử, muốn hay không trầm cho ngươi đếm một chút? Lần trước, là tại trên đường cái đánh cho một cái phú gia công tử mặt mũi bầm dập, ngươi luôn miệng nói, bởi vì hần cười ngạo đung người cái lại ra ác ngôn, sai dịch bao che muốn đem người thả đi. Lại lần trước, là ngươi đi đại náo người ta lều cháo, vạch trần cái kia cái gọi là thiện nhân dùng nắm mốc gạo tới bỏ cháo..."

Việt Thiên Thu liền nói thầm trong lòng. Thế mà lời chuyện cũ, đây không phải ta phải bận tâm ta phía sau những tiểu hài tử kia chính nghĩa tâm sao?

Lại nói, không thừa dịp thanh xuân tuổi trẻ làm điểm trừ bạo an dân sự tình, ta cũng quá giống già bảy tám mươi tuổi lão đầu tử...

Hoàng đế nói một hơi bảy tám cái cốc, thấy Việt Thiên Thu tại cái kia nhỏ giọng giải thích đây là thấy việc nghĩa hăng hái làm, hần liền ngoắc ngoắc đầu ngón tay ra hiệu người tiến lên, chờ Việt Thiên Thu thật tiến lên mấy bước, hần lại đột nhiên ra tay tóm lấy tiểu gia hỏa lỗ tai. Chỉ bất quá so sánh Việt lão thái gia, hần cũng chính là như vậy ôm một thoáng liền thả tay.

"Ngươi khi đó cho ngươi cái kia thốt vật cười đặt tên công chúa bạch tuyết, kết quả bị ngự sử vạch tội lại không chịu đổi, đó cũng là thấy việc nghĩa hăng hái làm?"

Việt Thiên Thu càng thêm căm giận căm phẫn: "Đó là bọn họ ăn no rồi com, không có chuyện làm! Liền loại chuyện nhỏ nhặt này đều muốn quản!"

"Ngự sử vốn chính là vì trêu chọc tồn tại." Hoàng đế ung dung nói ra, ngữ khí lộ ra cực kỳ chậm rãi, "Thiên Tử nắm hết quyền hành, ngự sử cũng chỉ chọn quan viên đảm; nếu là quyền thần đại hành kỳ đạo, liền chọn Hoàng đế cùng hoàng thân quốc thích gai; còn nếu là quân sáng thần hiền, như vậy thì được theo mình quân hiền thần trên người lấy ra điểm không phải đến, ngươi vẫn phải dung túng hần, nếu không vậy thì không phải là mình quân hiền thần."

Việt Thiên Thu bị Hoàng đế này trần trụi khâu khí nói đến liền ngậm miệng lại, bởi vì hần biết, lúc này nói cái gì đều là sai.

Quả nhiên, Hoàng đế cũng chính là tại miệng xưa nay chặt nhất Việt Thiên Thu trước mặt tùy tiện phát câu nhảm. Thấy tiểu gia hỏa lúc này mặt mũi tràn đầy cảnh giác không ra tiếng, hần lúc này mới theo miệng hỏi: "Nói đi, hôm nay tới tìm trẫm lại có chuyện gì?"

"Hoàng Thượng, ta nhận được Quốc Tử giám đồng sẽ thiệp mời. Quốc tử tế tửu Chu đại nhân tại thiệp mời đã nói, hần đã thượng thư đề xin tất cả quan lại từ đệ đều tiến vào Quốc Tử giám đi đọc ba năm sách, cho nên xin mời sắp nhập giám vừa độ tuổi quan lại từ đệ đi trước Quốc Tử giám trải nghiệm một thoáng, nhưng đồng hội ta có thể đi, ngày sau Quốc Tử giám đọc sách ta không muốn đi!"

Đây là một cái Hoàng đế trước đó dù như thế nào đều không nghĩ tới yêu cầu. Ngay tại vừa mới, Hoàng đế mới để lại Lý Sùng Minh tiến vào Quốc Tử giám đọc sách, lập tức lại đáp ứng con trai mập mạp nhập giám thỉnh cầu. Bây giờ Việt Thiên Thu lại chạy tới nói mình không muốn vào Quốc Tử giám?

Nếu như hần không phải xác định chuyện mới vừa phát sinh, cho dù Việt Thiên Thu có bản lãnh đi nữa cũng không có khả năng thăm dò được, hần gần như muốn cho rằng Việt Thiên Thu là nhờ vào đó cùng đôi kia hai chú cháu giữ một khoảng cách. Có thể dù là như thế, hần như cũ sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái nói: "Vì cái gì?"

Mặc dù nhìn ra Hoàng đế tựa hồ có chút nổi nóng, có thể Việt Thiên Thu vẫn là lý trực khí tráng nói ra lời trong lòng.

"Ta đã có sư phụ! Sáu năm qua, ta đi theo sư phụ học văn học võ, tuy nói chưa nói tới văn võ song toàn, có thể dù sao cũng so tại Quốc Tử giám ăn chung nồi tót! Quốc Tử giám mấy cái kia tiến sĩ đều là đi mạ vàng trộn lẫn tư lịch, mấy cái đề phẩm học quan trình độ có thể so ra mà vượt sư phụ? Không chỉ là ta, quan lại nhân gia phần lớn mời lão sư, cái nào không nói trung hiếu tiết nghĩa, không phải đi Quốc Tử giám nghe bọn hần lái nhai?"

Hoàng đế liền mày nhíu lại được sâu hơn, có thể Việt Thiên Thu sau một khắc lời nói ra, lại xúc động trong lòng hần nguyên vốn là có một cái ý niệm trong đầu.

"Lại nói, quan lại từ đệ tiến vào Quốc Tử giám, bất quá là trộn lẫn tư lịch mà thôi, bọn hần căn bản cũng không thiếu lão sư, càng không thiếu địa phương đọc sách. Chân chính thiếu một chỗ đọc sách, thiếu một chỗ lẫn nhau trao đổi, lẫn nhau xúc tiến, là bình dân học sinh. Địa phương huyện học cùng châu học cũng không thể nào hoàn mỹ, Quốc Tử giám càng là vậy mà chỉ lấy thất phẩm trở lên quan lại từ đệ, tổng cộng không cao hơn trăm người!"

"Chu đại nhân thân là quốc tử tế tửu, muốn mở rộng Quốc Tử giám quy mô, hần không thấy càng nhiều con em bình dân, con mắt chỉ nhìn chăm chăm quan lại từ đệ, này là muốn làm gì? Đem tất cả tất cả đều biến thành học sinh của hần, ngày sau tất cả đều gọi hần một tiếng lão sư, làm quan cũng phải nghe hần quản thúc?"

Một hơi nói đến chỗ này, thấy Hoàng đế sắc mặt biến thành màu đen, nhưng hiển nhiên không phải tức giận chính mình, Việt Thiên Thu biết hỏa hầu không sai biệt lắm, nói thêm nữa liền là quá mức, lúc này mới trên mặt tức giận ở lại miệng.

Này trời sáng sớm, lưng tựa lòng gà núi cùng hồ Huyền Vũ Quốc Tử giám nghênh đón mỗi năm một lần đông sẽ. Nhưng mà, cùng những năm qua so sánh, cao lớn trước cửa lại là đậu đầy nhiều loại xe ngựa.

Tuy nói trời u u âm ám, cũng chưa có tuyết rơi, cũng không giống phía bắc như thế gió lạnh gào thét, có thể hôm qua mới vừa mới mưa, không ít địa phương đều kết băng, thấu xương âm hàn như rồng đại đa số người đều phản nản không ngừng.

Dù sao, lúc này mấy ở chỗ này đều là quan lại tử đệ, rơi xuống đất liền an hưởng phú quý công tử ca càng là số lượng cũng không ít.

Mà những cái kia gia cảnh không dư dả lắm quan lại tử đệ, thì là riêng phần mình tập hợp một chỗ, sau lưng đối những cái kia ủng áo lông ôm lò sưởi tay quý công tử nhóm chằm chọc khiêu khích. Bất tri bất giác, hai nhóm người liền về ra phân biệt rõ ràng một đường hình sợi.

Một nhóm là gia thế thường thường có thể truy tố đến Thái tổ thậm chí cả tiền triều, phụ tổ thủy chung ở chính giữa trụ cột có một chỗ cấm dùi thế gia công tử.

Một nhóm là bản triều đẳng sau mới chậm rãi quật khởi, xuất thân bản hàn lại thông qua khoa cử trở nên nổi bật, có lẽ có mấy đời, hoặc chỉ có một hai đời ra làm quan cái gọi là thư hương môn đệ tử đệ.

Làm ngu sao mà không phạm một mình giục ngựa đến lúc, nghe được liền là hai phía chằm chọc khiêu khích cùng bay, một bên mĩa mai ăn dùng đều là mồ hôi nước mắt nhân dân, một bên chế giễu không gốc gác đọc chết sách, thét lên hấn lông mày cau chặt. Hấn có tình ý giục ngựa lui ra phía sau mấy bước, không muốn lẫn vào này nhảm chán tranh đấu, lại không nghĩ rằng có người đứng là đột nhiên đem đầu mâu nhắm ngay hấn.

"Nha, đây không phải Kim Lăng 4 tiểu công tử bên trong lộn rùng công tử sao? Thành trời chém chém giết giết mắng phu cũng có thể tới Quốc Tử giám?"

Ngu sao mà không phạm từ lúc đi vào Kim Lăng đẳng sau, bởi vì tính cách vẩn đề, lại thêm có người cố ý từ đó xúi giục quấy phá, hấn liền không có giao cho bằng hữu gì, lúc này nghe được lạnh như vậy trào nóng phúng, hấn vô ý thức liền muốn một thương đâm đi qua, có thể tay tại tọa kỵ bên cạnh vừa sờ, lúc này mới phát hiện chính mình hôm nay là tới Quốc Tử giám tham gia đông sẽ, lúc đến lão quản gia dặn đi dặn lại, căn bản không có khiến cho hấn đeo súng.

Hấn hận đến nghiền răng, đối với đến Quốc Tử giám đọc sách càng thêm kháng cự, liền nhớ tới trước mấy ngày Việt Thiên Thu tiễn hấn trở về lúc, đối phương nói lời, nhất thời chỉ cảm thấy cái này bạn mới bằng hữu miệng tuy độc, có thể thật sự là nói rất đúng cực kỳ.

"Những cái kia gia thế bình thường quan lại tử đệ, một nhúm nhỏ là thật đi cầu học, có thể phần lớn là vì kết giao giao thiệp, đến lúc đó khoa cử lúc có thể nắm bắt lớn hơn. Những cái kia gia thế gia huân thích tử đệ, một phần là vì cùng Anh Vương cùng với gia Vương thế tử loại hình vương tôn đáp lên quan hệ, nhìn một chút có thể hay không đặt cược, một phần là vì không lý tưởng."

"Cái gọi là dạy bảo trung nghĩa, học tốt sách thánh hiền, tất cả đều là lừa gạt quý. Đã như vậy, chúng ta loại này khác nhau đều không hứng thú, đi lãng phí thời gian làm gì?"

Ngay tại ngu sao mà không phạm mím chặt đôi môi, dự định nhìn một chút thời điểm, hấn chỉ nghe được phía sau lưng truyền đến một cái thanh âm quen thuộc.

"Coi như thành trời chém chém giết giết, dù sao cũng so cùng cái nhược nữ tử giống như, thôi một điểm gió liền ôm lò sưởi tay thẳng hừ hừ đến được tốt!"

Cái thanh âm này giọng cực lớn, trong lúc nhất thời Quốc Tử giám cửa chính này phân biệt rõ ràng hai nhóm người, trong lúc nhất thời lập tức yên tĩnh trở lại. Theo đại đa số người ánh mắt chuyển hướng thanh âm xuất xứ phương hướng, mỗi người đều thấy được bên kia toa cười ngựa tới một đám người.

Tại bực này âm lãnh thời tiết bên trong, theo cảm đầu cái kia tuần tú thiếu niên, đến phía sau mỗi người, toàn đều chưa từng thân mang áo khoác hoặc là da áo lông, mà là thuần một sắc màu đen viền vàng áo dài, vừa lộ diện một cái liền có một cỗ hùng vũ tư thế đập vào mặt.

"Là càn nhỏ 9!"

"Là công tử Thiên Thu!"

"Là cái kia hạt tử vương!"

Dùng Việt Thiên Thu nhĩ lực, hấn như thế nào nghe không được này chút xì xào bàn tán? Hấn không để ý chút nào mớ mớ lỗ tai, lúc này mới thản nhiên cười nói: "Hả, vừa mới ta còn nói sai. Liền xem như phần lớn nữ nhân, cũng sẽ không ôm lò sưởi tay tại Quốc Tử giám trước cửa đối với người nói này nói kia. Phải biết, không có người xem thường mắng phu chém chém giết giết, chẳng lẽ dựa vào người này gà yếu thân thể đi cùng Bắc Yên chiến tranh?"

Ngu sao mà không phạm chỉ cảm thấy Việt Thiên Thu lời này tất cả đều nói đến chính mình trong tâm khảm đi, đúng là kim lòng không đáng giục ngựa chậm chậm lùi lại mấy bước, trực tiếp trộn lẫn đến Việt Thiên Thu đám người kia ở giữa. Thấy bên người những tự mình đó không quá người quen biết phần lớn hướng hấn thiện ý chào hỏi, mà cái kia vừa mới trào phúng mình gia hỏa mong muốn lý luận lại bị người dùng sức túm trở về, hấn không khỏi càng phát giác Việt Thiên Thu lợi hại.

Đối mặt tình cảnh như vậy, lại thêm trước đó ngu sao mà không phạm tới cửa khiêu chiến lại bị Việt Thiên Thu đánh bại, sau đó tại phủ trưởng công chúa ngọc đến chàng vạng tối mới trở về nghe đồn, còn có người nào không biết, cái gọi là Kim Lăng 4 tiểu công tử bên trong, ngu sao mà không phạm lại nhưng đã cùng Việt Thiên Thu trôn lẩn đến cùng nhau đi rồi?

"Im miêng!"

Ngọc thụ lâm phong dư Trường Thanh tức giận cất ngang lời này, lập tức lạnh lùng liếc nhìn cái kia chế nhạo ngu sao mà không phàm không thành, bị phun máu huyết lâm đầu quý xui xẻo, còn có cái kia cố gắng trên chọc mình gia hỏa, lúc này mới nói từng chữ từng câu: "Bất quá là trên phổ nhảm chán người nhảm chán lời nói mà thôi! Chính mình xấu, đừng đem người khác một dạng xấu, càng nhỏ 9 người nào, sẽ cho rằng hạt từ vương là nâng lên hẳn?"

Cũng may đúng vào lúc này, có người ồn ào một tiếng Quốc Tử giám mở son môn, lại có người hô to gọi nhỏ, nói là gia Vương thế tử tới, theo sát lấy lại là anh Vương điên ha tới, trong lúc nhất thời bốn phương tám hướng loạn thành một bầy.

Mà thừa dịp người khác rối ren ngay miệng, Việt Thiên Thu đưa tay làm thủ thế, hần chỗ này mười mấy người lập tức kiểm chế đội ngũ, đúng là trước tiên đi tới Quốc Tử giám cửa chính. Theo đoàn người động tác đều nhịp nhảy xuống lưng ngựa, cuối cùng hai cái người hầu liền đi lên đem những này nghiêm chỉnh huấn luyện vật cười tu hạp tới.

"Đừng tại đây mà cùng mất khách xe ngựa nhét chung một chỗ, các người tại phụ cận tìm khách sạn gửi ngựa, trên đường đi làm tốt kỷ hiệu, sau đó ở nơi đó chờ chúng ta là được rồi. Chờ chúng ta sau khi đi ra, liền chính mình tìm đi qua." Nói đến đây, Việt Thiên Thu liền cười híp mắt đối với những khác người nói, "Thế nào, không ngại trở về thời điểm chúng ta mọi người so một lần riêng phần mình sức của đôi bàn chân, xem ai tới trước khách sạn?"

Ngu sao mà không phàm thấy mọi người lập tức ồn ào giống như đáp ứng xuống, có người thậm chí nói ra tặng thưởng cùng đồ ước, hẳn liền biết những người này cũng giống như mình, không có một cái vui lòng tại Quốc Tử giám đọc sách, không khỏi cũng vô cùng cao hứng phụ họa vài câu. Tại đây loại nhẹ nhõm tâm tình cảm nhiệm dưới, hẳn bắt tri bất giác liền theo Việt Thiên Thu đoàn người tiến vào Quốc Tử giám.

Có thể mới đi vào đi không bao xa, đám người cũng chỉ thấy một cái thiếu niên mặc áo trắng ngắn ở giữa lộ, mặt mũi tràn đầy ngao khí.

Còn không đợi có người mở miệng, thiếu niên áo trắng kia liền ngheh đầu quát: "Các người không hiểu lễ nghi sao? Quốc Tử giám chính là văn chương Thanh Hoa chỗ, nào có các người như thế lung tung lấy áo, bắt kính thánh hiền! Nhìn một chút người khác mặc quần áo gì, các người mặc cái gì quần áo? Lập tức trở về đổi một thân cùng các người phụ tố phẩm cấp tương xứng lễ phục đến, nếu không hôm nay đồng hội các người cũng không cần tham gia!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Là ai bất học vô thuật?

? Ở cái này lễ chế sâm nghiêm thời đại, đến dạng gì phẩm cấp, vậy thì phải xuyên dạng gì quần áo. Theo trên lý luận tới nói, bên trên có khả năng kiềm dưới, bên dưới không thể tiếm bên trên. Tiểu dân bách tính căn bản cũng không có tư cách mặc cái gì xanh đỏ lòe loẹt. Chỉ là những năm này triều đình cùng quan phủ quân được không có sâm nghiêm như vậy, đầu đường cuối ngõ cuối cùng không đến mức chỉ có tro hạt loại này liên miên bất tận màu sắc.

Có thể coi là là quan viên, mặc quần áo cũng đồng dạng là có chú trọng. Lễ phục, công phục, thường phục, trường hợp nào xuyên dạng gì quần áo, tuyệt không thể lẫn lộn loạn xuyên, nếu bị người vach tội vẫn là nhẹ, mất chức thôi chức cũng có thể.

Cho nên, hưng sư vấn tội chuông Tam Lang Chung Linh, lúc này hoàn toàn chắc chắn có thể thắng ngay từ trận đầu. Hắn thấy, chỉ cần cảm chắc lấy nhược điểm của đối phương, liền xem như tại trong thành Kim Lăng hoành hành nhiều năm Việt Thiên Thu, vậy thì thế nào?

Đến Quốc Tử giám không mặc nho phục, lại mặc loại này dờ dờ ương ương màu đen huyền y, không phải không kính thánh hiền là cái gì?

Nhưng mà, Chung Linh lòng tràn đầy cho rằng có thể làm cho Việt Thiên Thu đoàn người này hồ thẹn được che mặt mà đi, hoàn mỹ đạt thành nhiệm vụ, lại không nghĩ rằng ăn mặc một thân màu lam nho sam ngu sao mà không phạm giờ phút này cũng là giận hiện ra sắc, mà bao quát Việt Thiên Thu ở bên trong những người khác lại mặt mũi tràn đầy giọng mỉa mai. Nhất là đứng tại trước nhất đầu Việt Thiên Thu, lại còn có lúc rồi rồi ha ha cười một tiếng.

"Lung tung lấy áo, bắt kính thánh hiền? Chắc chắn, không nghĩ tới Quốc Tử giám bên trong còn có như thế không đọc sách, không đọc lịch sử người! Trách không được người ngoại hiệu tiểu Bạch, thật đúng là cái gì cũng đều không hiểu tiểu Bạch."

Bị Chung Linh như thế đột ngột cản lại, Việt Thiên Thu mười mấy người này một cách tự nhiên liền chặn những người khác đường đi tới. Bởi vậy, cũng là như thế một hồi, bốn phía đã tụ tập không ít hôm nay tới tham gia đồng sẽ các nhà tử đệ. Làm Việt Thiên Thu chẳng những không có bởi vì Chung Linh chỉ trích mà đuối lý, ngược lại trực tiếp đem người cho chặn lại trở về, liền có người phát ra cười vang.

Mà lúc này, Lưu Phương Viên liền thình lình mở miệng nói giúp vào: "Sư huynh, cái tên này tên hiệu cũng không chỉ là tiểu bạch một cái, người quen còn có một cái trắng vệt!"

"Há, nói như vệt sao? Cái kia tên hiệu xác thực càng chuẩn xác!"

Chung Linh tức đến cơ hồ sắp điên rồi. Về mặt trắng bệch hắn lại cũng không lo được võ lực của mình so với Việt Thiên Thu tới chênh lệch không chỉ ngàn dặm, bạch bạch xông về phía trước, nghiêm nghị nhắc: "Bất học vô thuật hạng người, người còn dám nói người khác không đọc sách không đọc lịch sử?"

Việt Thiên Thu cười ha ha, đứng là cũng hướng Chung Linh tới gần hai bước: "Người nếu là đọc sách, lại không biết lúc trước Thái tổ hoàng đế té lỗ thời điểm, đi theo văn võ đại thần mặc dạng gì lễ phục? Người nếu là đọc lịch sử, lại không biết lúc trước ta hướng Quốc Tử giám vừa mới xây thành thời điểm, Thái tổ hoàng đế cùng giải quyết lúc ấy mười hai vị đại nho, tự mình cho nhóm đầu tiên giám sinh vẽ kiểu dáng, bọn hắn mặc chính là màu gì, cái gì hình dạng và cấu tạo áo dài?"

Nói đến đây, hắn thấy Chung Linh sắc mặt đột nhiên trợn nhìn tái đi, liền lại đột nhiên tiến lên một bước.

"Hắn là người là muốn nói, năm đó Thái tổ hoàng đế xuyên đen té lỗ, lúc trước ta hướng nhóm đầu tiên giám sinh màu đen viền vàng áo dài, trong mắt người liền là lung tung lấy áo, bắt kính thánh hiền?"

Nghe tới Việt Thiên Thu nâng lên trăm năm trước chuyện xưa lúc, Chung Linh liền ý thức được sự tình tựa hồ có chút thoát ly chương không, chờ đến Việt Thiên Thu còn nói đến năm đó giới thứ nhất giám sinh chế phục, hắn liền nhất thời đáng về bề bề toàn bộ tiêu tán. Cho nên, đối mặt Việt Thiên Thu khí thế kia lặng lẽ hỏi lại, hắn bất tri bất giác sau này lão đảo lui lại mấy bước, trên mặt đứng là đặc biệt không huyết sắc.

Hắn chưa có xem năm đó tư liệu lịch sử, chẳng lẽ lúc trước thật là Việt Thiên Thu dám người này một thân. . .

Mà lúc này, bên cạnh mới vừa truyền đến đông đảo tiếng nghị luận, có thể này chút hỗn độn thanh âm rất nhanh liền bị một tiếng cảm khái che lại.

"Việt Tiểu Cửu, người thật đúng là xưa nay không ăn thiệt thòi!"

Theo cái thanh âm này, Lý Dịch Minh liền mang theo chính mình to lớn nhóm người xuất hiện ở trước mặt mọi người. Hắn ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Việt Thiên Thu liếc mắt, lập tức như hòa sự lão giống như nói: "Người không biết không tội, Việt Tiểu Cửu người làm gì như thế tính toán chỉ li năm lấy người không thả? Cũng là người thật bản lĩnh a, thế mà có thể theo đồng giấy lộn bên trong, tìm ra trăm năm trước hình vẽ, cho nhiều như vậy người làm ra này một bộ quần áo tới?"

Tiểu mập mập kiểu nói này, lực chú ý của chúng nhân liền chịu chuyển di. Có thể Chung Linh chẳng những không có cảm thấy như trút được gánh nặng, ngược lại cảm thấy Lý Dịch Minh cũng là giải vây, ngược lại không bằng nói là tại Việt Thiên Thu đằng sau, hưng hăng đập chính mình mấy cước.

Cái gì gọi là người không biết không tội? Đây không phải châm chọc hắn mới là bất học vô thuật sao?

Mà Việt Thiên Thu thấy chu vi đã xúm lại không ít người, lại nghe được Đái Triền Ninh tại sau lưng nhắc nhở, đạo là gia Vương thế tử Lý Sùng Minh cũng tới, hắn mới vừa không chút hoang mang nói: "Ta chẳng qua là ngưỡng mộ Thái tổ hoàng đế trong năm Phong Hồ Vân Long, cho nên cố ý đi đọc qua vài cuốn sách mà thôi, không nghĩ tới Quốc Tử giám bên trong lại có tự xưng là bác học giám sinh còn nhận không ra này áo liền quần."

Nói đến đây, hắn liền cười như không cười nói: "Nghe nói nào đó người vẫn là Quốc Tử giám bên trong lớn chịu sự trường khen ngợi nhất thời anh kiệt, thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt! Muốn cho người làm chó săn, cho chúng ta này chút không quen nhìn người một hạ mã uy, vậy trước tiên đem nên học nên đọc đều tốt nhớ kỹ, nếu không phải có bị vó ngựa đánh trở về giác ngộ!"

Mắt thấy Chung Linh bị Việt Thiên Thu châm chọc được toàn thân phát run, hiện trường phàm là thông minh một điểm người, toàn cũng nhìn ra được Việt Thiên Thu hôm nay đến có chuẩn bị, mà lại mục đích lại chính là vì gây chuyện!

Chung Linh phía sau có thể có ai? Không phải vị kia đang lúc lấy Binh Bộ Thị Lang bá phụ Chung Lượng, liền là Quốc Tử giám tế tửu Chu Đại Khang!

Lý Dịch Minh biết Việt Thiên Thu tại ngoài sáng bên trên không sẽ cùng chính mình có bất kỳ liên quan, đồ cũng đã quen đối phương không coi ai ra gì, nhưng hắn vốn định lại nói hai câu lời hay, nhìn một chút có thể hay không an ủi một thoáng Chung Linh người thất bại này, sau đó đem người thu về môn hạ, có thể cái kia mặt đồ tới mang tai Quốc Tử giám thiên tài đúng là thành linh hung hăng giậm chân một cái, lập tức xoay người chạy, hắn liền cảm thấy lão đại cảm giác khó chịu.

"Hừ, liền ngàn ấy tài học, còn không biết xấu hổ nói người khác là bất học vô thuật hang người? Người tầm thường một cái!"

Thấy Lý Dịch Minh thở hồng hộc phẩy tay áo bỏ đi, lạc hậu một bước gia Vương thế tử Lý Sùng Minh trên mặt bất động thanh sắc, nhưng trong lòng quả thực kinh hãi. Vừa mới thấy Việt Thiên Thu cái kia một thân lúc, hắn cũng căn bản không có nghĩ đến, đối phương không phải cố ý xuyên này một thân giống như là võ phục quần áo chạy đến Quốc Tử giám tới điều võ giương oai, lại là có ý xếp đặt bầy rập làm cho người nhảy xuống!

"Cửu ca, thật sự là thật là lợi hại, vừa mới cái kia chuông tiểu Bạch giân đến kém chút không có ngắt đi!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, ta vừa mới đều lo lắng có thể hay không bị người đuổi ra Quốc Tử giám. . ."

Nghe được chu vi này chút mồm năm miệng mười thanh âm, Việt Thiên Thu cười hắc hắc một tiếng: "Này Quốc Tử giám chúng ta không ai nghĩ đến, có thể hợp tác lưu, không hợp thì đi, chúng ta có khả năng chính mình đi, lại không thể bị người đuổi đi! Muốn kiếm có, phải có bị mẻ rụng răng, phải có bị rút đến sưng mắt sưng mũi giác ngộ!"

Tất cả mọi người là chỉ nghe lệnh Việt Thiên Thu, lúc này liền ồn ào giống như lên tiếng, bao quát ngu sao mà không phạm. Mà lúc này, vẫn là Đái Triển Ninh nhẹ nhàng ho khan một tiếng. Hắn tuy nói nhìn xem điểm đậm nho nhỏ, lại là cái này trong vòng nhỏ thực sự nhân vật số hai, một tiếng này ho khan, chu vi liền lặng ngắt như tờ.

"Cừu ca, hôm nay đông hội tạm không nói đến, Chu Đại Khang đề xin tất cả thất phẩm trở lên quan tử đệ tiến vào Quốc Tử giám đọc sách ba năm, chuyện này Hoàng Thượng rất có thể sẽ đồng ý, chúng ta thật muốn ngoại lệ sao? Ngày sau có thể hay không bị người xa lánh?"

Việt Thiên Thu quay đầu nhìn mọi người một cái, thấy có người không cam lòng, có người lo lắng, có người xem thường, có người chẳng hề để ý, hẳn liền nhếch miệng cười nói: "Nếu như đầu này Hoàng Thương thật chuẩn, như vậy, có hai cái biện pháp."

Hắn vuron một cây ngón trỏ, kiệt ngao bất tuần nói: "Biện pháp thứ nhất, để người ta Quốc Tử giám biến thành chúng ta."

Thấy ngu sao mà không phạm ghen hòng nhìn trần trời, Lưu Phương Viên mặt mũi tràn đầy phẫn chấn, những người khác cũng phần lớn kích động, chỉ có Đái Triển Ninh nhủ mảy, hần liền dựng lên ngón tay thứ hai đầu: "Biên pháp thứ hai, bọn hần chơi bọn hần, chúng ta chơi chúng ta!"

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện Công Tử Thiên Thu Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Luận học để mà dùng

? Trên đường đi, đối với Kim Lăng cùng triều đình rất nhiều quy củ đều không quen ngu sao mà không phạm, khiêm tốn hướng về phía những người khác, nhất là Việt Thiên Thu xin chỉ giáo rất nhiều có quan hệ Quốc Tử giám vấn đề.

Hỏi, Quốc Tử giám có bao nhiêu người? Đáp nói, ngạch định 100 người, tất cả đều chiêu thắt phẩm trở lên quan lại từ đệ, có lúc vượt biên chế, có lúc bất mãn, hiện tại liền là trên danh nghĩa 100, tại giám đọc sách chỉ có mấy chục, cho nên Chu Đại Khang không hài lòng.

Hỏi, một năm một lần đông hội từng giám sinh đều có thể tham gia? Đáp nói, thường ngày đông hội liền là làm qua loa, lần này nghe nói có thể kéo đến đem gần năm mươi người, đều là tức sắp rời đi Quốc Tử giám, tự cho là rất ngu anh tài.

Hồi, hôm nay bị Quốc Tử giám tế tửu Chu Đại Khang thiệp mời mời tới các đại quan hoạn tử đệ có bao nhiêu? Đáp nói, hơn bảy mươi. Truy vấn, vì sao mới điểm ấy? Đáp nói, hết thầy thất phẩm trở lên Kinh quan vừa độ tuổi tử đệ đều kéo đến, hôm nay đông hội liền đòi đại hội thể dục thể thao được.

Một câu sau cùng, thì là đầy đủ thể hiện ra, ngu sao mà không phạm vẫn là đi nghiên cứu qua Quốc Tử giám quy củ, hỏi được rất có chút trình độ, ít nhất Việt Thiên Thu bên ngoài đại đa số người đều có chút do dự.

Vấn đề là, quốc sơ thời điểm, quan viên tử đệ nhập giám không phải quy củ à, vì cái gì lần này Chu Đại Khang còn muốn đặc biệt thượng thư?

Lần này, trả lời người tự nhiên là Việt Thiên Thu: "Như thế cùng người nói đi. Ta hướng Quốc Tử giám vừa thành lập thời điểm, rất có uy vọng, theo Quốc Tử giám tế tửu đến các lớn tiền sĩ, tất cả đều là cao cấp nhất đại nho, có thể dần dà, tuyển người liền không giống lúc trước nghiêm cẩn như vậy. Người suy nghĩ một chút, những cái kia có thực lực con em thế gia cùng thư hương môn đệ, con cháu lão sư cái gì trình độ, mới dạy vài người? Quốc Tử giám tiền sĩ có mấy cái, lại không chân chính dạy học, mà những 8 đó cử phẩm học quan mới nhiều cao cấp?"

Nói đến đây, Việt Thiên Thu liền không e dè chửi bậy nói: "Giáo viên lực lượng không đủ, ai nguyện ý tại Quốc Tử giám đọc sách? Hiện tại này Quốc Tử giám, càng nhiều thời điểm đều là mọi người tự học cùng trao đổi, người tin hay không chuồng tiểu Bạch dạng này, trong nhà còn nuôi uyên bác hồng nho thiên vị? Nếu vốn chính là bệnh hình thức cơm tập thể, có điều kiện trong nhà đều mời tốt tiên sinh, cái kia còn có ý gì?"

Này so đòi sau gà rừng đại học còn lãng phí tài nguyên! Hết lần này tới lần khác lại còn đem rộng lớn hơn bình dân học sinh cản ở ngoài cửa!

"Cửu công tử lời này quả nhiên có đạo lý!"

Ngu sao mà không phạm tuy nói bị Việt Thiên Thu lừa dối tẩy não mới không có mấy ngày, nhưng lúc này nghe hán lời này, lại rõ ràng đã dối với người tin tưởng không nghi ngờ.

Lưu Phương Viên đối với cái này hơi cảm thấy được khinh thường. Hán bây giờ trong miệng gọi sư huynh, có thể cũng không có việc gì còn là ưa thích cùng Việt Thiên Thu chống đỡ một hồi biểu thị tồn tại cảm giác. Bởi vậy, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép hán liền đem ngu sao mà không phạm kéo một bên trao đổi đi.

Đến mức mặt khác hưng phấn tại vừa mới Việt Thiên Thu nói chúng ta chơi chúng ta người, thì đều tại tốp năm tốp ba nhỏ giọng nói chuyện với nhau, phảng phất tại thương lượng làm sao tại đông sẽ lên cho người ta chơi ngáng chân.

Đái Triển Ninh càng xem càng cảm thấy không đúng, lôi kéo Việt Thiên Thu tay áo, hai người bắt tri bắt giác liền rơi vào phía sau nhất.

Khi bọn hán lần nữa trở lại trong đội ngũ lúc, Việt Thiên Thu vẻ mặt như thường, Đái Triển Ninh lại là khó khăn mới đem miệng khép lại.

Hán liền biết, Việt Thiên Thu nhìn qua to gan lớn mật, có thể mỗi lần kì thực đều là yên tâm có chỗ dựa chắc, lần này cũng đồng dạng phía sau có cao nhân!

Đến mức cao bao nhiêu. . . Ha ha. . .

Có lẽ là bởi vì lúc trước cùng Chung Linh trận kia đánh vỡ mồm, có lẽ là bởi vì Việt Thiên Thu đoàn người quần áo cùng đặc lập độc hành, nói tóm lại, đến lúc cuối cùng đến hôm nay đông sẽ Quốc Tử giám văn chương uyển, một vừa ngồi xuống lúc, bọn hán cái này vòng quan hệ dị thường dễ thấy.

Đương nhiên, hôm nay đáp ứng lời mời đến đây hơn bảy mươi người, không chỉ này một cái vòng quan hệ. Ngoài ra mấy vòng con bên trong, một nhóm là Anh Vương Lý Dịch Minh cùng với tùy tùng; một nhóm là gia Vương thế tử Lý Sùng Minh cùng với rai rác hai cái thư đồng thiếu niên; một nhóm là dư Trường Thanh cùng với một đám con em thế gia; một đạo khác là mấy cái có phần có tài danh thiếu niên nho sĩ. Còn còn lại, tốp năm tốp ba, không thành vòng tròn.

Mà Quốc Tử giám tế tửu Chu Đại Khang xuất hiện lúc, khuôn mặt căng đến thật chặt.

Không có người hội ngộ nhận là vị này chấp chương Đại Ngộ học phủ cao nhất quan viên xưa nay nghiêm túc, hay hoặc là hôm nay đau răng, dù cho không thấy trước đó Việt Thiên Thu đối cứng Chung Linh người, cũng đã được nghe nói việc này, tất cả đều có thể phát giác được Chu Đại Khang tâm tình không tốt.

Đến mức theo hán xuất hiện những cái kia áo trắng đen một bên áo dài giám sinh, con mắt tất cả đều nhìn chăm chăm một cái phương hướng. Nếu như ánh mắt như đao, như vậy bị bọn hán nhìn chăm chăm người không biết muốn chết bao nhiêu hồi.

Có thể mặt dày tâm đen tay hung ác Việt Thiên Thu, tại như vậy nhiều tập thể chú mục lễ phía dưới, hán liền mí mắt đều không chớp một cái. Có thể sau một khắc, hán liền nghênh đón Chu Đại Khang điểm danh đặt câu hỏi.

"Càng 9 lang, các người Việt gia liền đến người một cái?"

Việt Thiên Thu nhìn hai bên một chút, phảng phất một hồi lâu mới ý thức tới hồi chính là mình, lập tức ưỡn ngực ngẩng đầu, trên mặt còn mang theo vô cùng đắc thế nụ cười: "Chu đại nhân là hỏi ta? Ta không biết a! Ngài phải tới đưa thiệp mời người, trực tiếp đem cho ta thiệp mời đưa đến Đông Dương phủ trưởng công chúa, cho nên ta thật không biết ngài còn đưa thiệp mời con cho ta những cái kia ca ca hay hoặc là cháu trai!"

Nói đến đây, hán liền mặt mũi tràn đầy thành khẩn nói ra: "Bất quá, ngài phải đi đưa thiệp mời người thật là chuyên nghiệp, ta cái kia trời là tạm thời khỏi

ý chạy đi phủ trưởng công chúa, Bạch công tử cũng là tạm thời chạy đi tìm ta khiêu chiến, có thể thế mà cho ta thiệp mời đưa đi chỗ ấy, cho Bạch công tử thiệp mời vẫn còn đưa đi Bạch gia."

Nghe được này "Thật là chuyên nghiệp" bốn chữ, Chu Đại Khang sắc mặt đen đen, chỉ cảm thấy tuyệt đối là châm chọc hẳn vì cam đoan thiệp mời đưa đến, tại là có ý thăm dò được người hành tung, có ý tại phủ trưởng công chúa chặn người!

Nhưng hẳn đường đường Quốc Tử giám tể tửu, đương nhiên không sẽ cùng Chung Linh dễ dàng như vậy bị chọc giận, lại thêm mấy năm này Việt Thiên Thu tuy nói không lớn ép buộc mệnh quan triều đình, có thể ngang ngược nổi tiếng bên ngoài, bởi vậy hẳn lập tức quyết định, tạm thời quẳng xuống Việt gia mặt khác con cháu không tới đây sự kiện.

Hắn lần này thương thư yêu cầu là, hết thầy thất phẩm trở lên Kinh quan tử đệ tất cả đều đem con cháu đưa đến Quốc Tử giám tới đọc sách, nhưng lần này đồng hội thiệp mời đương nhiên sẽ không đem hết thầy Kinh quan con cháu đều bao quát ở bên trong. Ở trong đó, tam phẩm trở lên quan con cháu đều gửi thiệp, tam phẩm đến Ngũ phẩm ở giữa, thì phụ tử chọn quan thanh tốt, đến mức Ngũ phẩm đến thất phẩm, như vậy thì được phụ tử phi thường nổi danh mới được.

Cho nên, giờ này khắc này Chu Đại Khang nhìn chung quanh đám người, lời đạo đầu nói đến đồng dục. Hắn đầu tiên là khen ngợi một phen mọi người phụ tử quan thanh chiến tích, sau đó động viên đám người dùng trường bối của mình làm gương, học tập cho giỏi, mỗi ngày hướng lên. . .

Đương nhiên, phía sau tám chữ là Việt Thiên Thu tổng kết. Làm Chu Đại Khang tỉ mỉ chọn lựa Quốc Tử giám học sinh xuất sắc đi lên động viên đám người sớm đi nhập giám, không phụ gia đình tha thiết hi vọng, hẳn cùng bên người ngu sao mà không phạm lúc nói chuyện, trong giọng nói liền mang theo không che giấu chút nào giọng mỉa mai.

"Nghe một chút, chỉ cần tại Quốc Tử giám đi học cho giỏi, ngày sau liền có thể làm cái danh thần, này nếu như bị gia gia nghe thấy, không phải phun hắn mặt mũi tràn đầy nước bọt không thể!"

"Quân tử lực nghệ là cái gì? Lễ nhạc xạ ngự thư số, nhưng bây giờ Quốc Tử giám bên trong những người kia, tứ chi không cần, ngũ cốc chẳng phân biệt được có bao nhiêu? Người xem một chút cái tên này, có phải hay không một trận gió liền có thể thổi ngã?"

Việt Thiên Thu tại hạ đầu cùng ngu sao mà không phạm đối từng cái người từng cái chữ này, chờ đến Quốc Tử giám hai cái giám sinh ra sân, bắt đầu nhằm vào kinh nghĩa biện luận thời điểm, nghe đến phát chán, hẳn rốt cục không che giấu chút nào đánh một cái ngáp, nghĩ đuổi người lại lại cứng rắn sinh để tay xuống.

Một mực đều nhìn chăm chăm hẳn bên này động tĩnh Chu Đại Khang trước tiên phát hiện động tác này, liền lòng mảy may khẽ nhăn một cái. Có ý bất cái điển hình hiện trường phê phán, có thể nghĩ đến Việt Thiên Thu cái kia nhanh mồm nhanh miệng, hẳn lại có chút sợ ném chuột vỡ bình.

Cũng không chỉ là một mình hắn nhìn chăm chăm Việt Thiên Thu bên kia, đang ở đánh võ mồm hai cái giám sinh, cũng có người tại phân thần lưu ý lấy Việt Thiên Thu. Dù sao, thao thao bất tuyệt, tuổi còn trẻ ngay tại Quốc Tử giám xong ra không như danh tiếng chuông tiểu Bạch đều ăn ngậm bỏ hồn, nghe nói qua vị này càng Cửu công tử hoành hành không sợ thanh danh người, ai không ở trong lòng kiêng kỵ lấy cái tên này?

Bởi vậy, làm Việt Thiên Thu lại nhìn không được che miệng đánh cái thứ hai ngáp thời điểm, vừa mới tại biện luận bên trên hơi cư hạ phong, tâm tình vốn là có chút không tốt một cái nào đó thăm niên giám sinh, rốt cục nhìn không được hỏi: "Càng Cửu công tử đây là đánh cái thứ hai ngáp, là ghét bỏ ta Quốc Tử giám đông sẽ quá buồn tẻ sao?"

Thấy những cái kia áo trắng đen lan giám sinh nhóm đều nhìn chính mình, bên người những cái kia các nhà tử đệ cũng đều nhìn chính mình, Việt Thiên Thu liền phui phui góc áo, trực tiếp thân nhiên đứng dậy, đi một cái tiêu chuẩn đến ai cũng không có thể bắt bẻ vài chào lễ.

"Vị sư huynh này nói không sai. Ta là cảm giác được các người vừa mới thảo luận đồ vật, có chút buồn tẻ."

Việt Thiên Thu mặt mũi tràn đầy lạnh nhạt, một chút cũng không có ta liền là tới tìm hắn tự giác, đúng là chậm rãi nói: "Gia gia của ta đã từng nói bốn câu hết sức có đạo lý, ta cho mọi người niệm niệm."

Mặc kệ cái khác người muốn nghe hay không, hắn liền phối hợp thì thào: "Cổ nhân học vấn không bỏ sót lực, trẻ trung công phu lão bắt đầu thành. Trên giấy được đến cuối cùng cảm giác cạn, tuyệt biết việc này muốn tự mình thực hành."

Lục Phóng Ông bởi vì làm thơ quá nhiều, dùng từ dễ hiểu, xưa nay bị rất nhiều thơ bình nhà cho rằng không được tốt lắm, nhưng làm Việt Thiên Thu đem này bốn câu cưỡng ép gán ở Việt lão thái gia trên người, lại là nghênh đón bốn tòa một mảnh xôn xao.

Liền cái tú tài đều không kiểm tra qua Việt lão thái gia có tài nghệ này?

Nhưng mà, Việt Thiên Thu căn bản không làm cho người ta chất vấn cơ hội: "Hai vị sư huynh vừa mới ở nơi đó biện luận giáo hóa, ta trước không nói các người ngày sau làm quan có hay không có thể giáo hóa bách tính, liền nói hiện tại, các vị cầm lấy sách thánh hiền, có hay không học để mà dùng qua, là có hay không giáo hóa hơn người? Bên người lười biếng thư đồng, ven đường một tên ăn mỳ, trên chợ ngoa nhân ác bá, ý thế hiếp người hào nỏ. . . Các người thử qua sao?"

"Có nói một vạn câu nói, sóng phí nước bọt công phu, còn không bằng làm một kiện hiện thực, này chính là ta gia gia quyết định đạo lý. Cùng tại đây biện luận, còn không bằng hảo hảo suy nghĩ một chút, như thế nào đem giáo hóa hai chữ học để mà dùng!"

Chu Đại Khang đã sắp đem mũi tức điên.

Mà tiểu mập mạp liền không có Lý Sùng Minh thành thật như vậy. Hắn đương nhiên biết, bản triều Hoàng tộc so sánh Hán tủy hoàng tử tới nói, không có lớn như vậy thực quyền, dù cho thành Thái Tử đều thường thường không có khả năng giám quốc lý chính, thời thời khắc khắc muốn tai đủ loại quan

★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Cáo trạng, răn dạy cùng bất công

? Việt Thiên Thu vô cùng xinh đẹp tới một cái nhảy lên, vũng vũng vàng vàng rơi vào Hoàng đế trước mặt. Tuy nói trong miệng giải thích nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, nhưng hẳn hành lễ lại nửa điểm nghiêm túc. Có thể đã cáo trạng trước hẳn thậm chí không đợi Hoàng đế mở miệng, liền cầm gậy cầm phần lằn nửa đoạt tại đằng trước.

"Hoàng Thượng ngài không biết, hôm nay ta cùng mọi người vừa mới tiến Quốc Tử giám, liền bị người bắt bẻ y phục mặc được không đúng, muốn đuổi chúng ta trở về thôi! Thật không nghĩ tới hôm nay giám sinh, liền liền năm đó đời thứ nhất lão tiên bối quần áo và trang sức cũng không biết, đây là quên gốc a! Quốc Tử giám không nên đem lúc trước những cái kia tốt truyền thống dạy cho mỗi một cái giám sinh sao?"

"Người cái miệng này luôn như thế không tha người, về sau lớn làm sao bây giờ?" Hoàng đế thần sắc nghiêm nghị răn dạy nói, "người cho rằng người người đều là người, như thế có thời gian rồi đi tìm kiếm trăm năm trước tư liệu lịch sử, suy nghĩ năm đó bản triều nhóm đầu tiên giám sinh mặc quần áo gì?"

Việt Thiên Thu lúc này mới cúi đầu, trong miệng nhưng như cũ nói lảm bảm: "Y phục này so hiện tại giám sinh màu trắng đen một bên áo dài đẹp mắt."

"Hài tử lời nói!" Hoàng đế tức giận lằn nửa trách cứ Việt Thiên Thu, chợt liền nhìn về phía Lý Dịch Minh cùng Lý Sùng Minh, phảng phất chỉ tiếc rèn sắt không thành thép giống như lên án mạnh mẽ nói, "còn có các người, chạy đến Quốc Tử giám tới tham gia đông sẽ, lại tại cái kia lớn tiếng đánh trống reo hò? Không phân trường hợp, cũng không sợ bị người chê cười!"

Tiểu mập mập là giỏi nhất thể nghiệm và quan sát đến Hoàng đế là thật sinh khí hay là giả người tức giận, lúc này bèn nhảy ý thức được Hoàng đế giọng nói nghiêm nghị, trong lòng lại tựa hồ như thật cao hứng, hẳn liền không thêm quan tâm tro mặt ra.

"Phụ hoàng, coi như không có Việt Tiểu Cửu ra mặt, nhi thần cũng không nhìn được muốn phá rối. Hôm nay tới nhiều người như vậy, nhỏ mười hai tuổi, lớn hai mươi tuổi, tất cả mọi người là gia học uyên thâm, Chu đại nhân không lấy ra chút Quốc Tử giám nhất cao cấp tới nhường mọi người được thêm kiến thức, chỉ riêng đầu mồm mấp có cái gì đáng xem? Nhi thần cùng Việt Tiểu Cửu mấy năm này đầu vô mồm đều đầu phiền!"

Cho dù Lý Sùng Minh trong lòng liền chứng mất Lý Dịch Minh, có thể lúc đầu tiểu mập mập liền không để ý cùng Việt Thiên Thu khắp khiêu làm Việt Thiên Thu gọi tốt, lúc này lại mơ hồ đứng tại Việt Thiên Thu một bên, hẳn không khỏi trong lòng hơi động, tại Hoàng đế hung hăng trừng cái kia tiểu mập mập liếc mắt, lập tức lại nhìn mình lúc, hẳn liền lập tức liệu một cái, làm ra một cái quyết định.

"Hoàng Thượng muốn thần tại Quốc Tử giám đọc sách, thần tự nhiên ngàn chịu vạn chịu. Có thể thần mấy ngày nay đi hỏi hỏi, lại phát hiện Quốc Tử giám bên trong giảng bài giảng sách sư trưởng, trình độ tốt xấu lẫn lộn, cho nên thần có chút bận tâm, đọc sách ba năm, sẽ làm phản hay không mà còn không bằng lúc trước..."

Chu Đại Khang đã sắp bị giận điên lên. Việt Thiên Thu trước mặt mọi người đánh mặt, cho thấy trước sau như một độc khẩu ác miệng, hẳn đã không thể nhìn, thật không nghĩ đến Anh Vương Lý Dịch Minh cùng gia Vương thế tử Lý Sùng Minh vậy mà cũng tuân tự tại Quốc Tử giám trên người hung hăng đập một cước! Biết mình lúc đầu dùng Hoàng tộc cúi chào sĩ phu truyền thống tới chặn người ta miệng, bây giờ hiển nhiên lên phản hiệu quả, hẳn lại không lo được hối hận.

"Hoàng Thượng, càng 9 lang cùng anh Vương điện hạ gia Vương thế tử lời ấy, đem Quốc Tử giám đưa ở chỗ nào? Quốc Tử giám chính là ta hướng cao nhất quan học, thiên hạ nhiều ít người đọc sách cầu còn không được..."

"Vậy liền nhường thiên hạ cầu còn không được người đọc sách tiến vào Quốc Tử giám đọc sách a? Làm sao Chu đại nhân mở rộng Quốc Tử giám thời điểm, liền không nghĩ tới người vừa mới nói những người đọc sách kia đâu?"

Việt Thiên Thu lằn nửa cắt ngang Chu Đại Khang, chợt nghiêm trang nói: "Ta mời người chế tạo gấp gấp này một bộ quần áo thời điểm, tỉ mỉ tìm đọc qua năm đó tư liệu lịch sử. Khi đó nói Quốc Tử giám mới thành lập, Thái tổ hoàng đế mời làm việc lúc ấy nổi tiếng lâu đời đại nho dương núi tiên sinh đảm nhiệm tế tửu, dương núi tiên sinh lại bằng vào thanh danh của mình, mời mấy vị rất có học vấn danh sĩ bỏ ra bác sĩ Nhâm, cho nên giới thứ nhất giám sinh, anh tài hội tụ, quốc sơ danh thần không ít đều xuất từ trong đó."

Hắn một mặt nói một mặt liếc Chu Đại Khang liếc mắt, cười như không cười nói: "Có thể Quốc Tử giám mấy năm này đi ra giám sinh, đừng nói danh thần, có bao nhiêu có thể làm việc? Đến mức quốc tử tiền sĩ, càng là thành tân tiền sĩ cầu còn không được đẹp quan, làm cái ba năm quá độ một thoáng liền rồi đi lên chức. Còn phẩm cấp thấp hơn học quan, ha ha, bắt cử phẩm học quan, mười năm tám năm không chuyển ở, nào có tốt học vấn danh sĩ chịu tới chịu thiệt?"

"Đều đã như thế, Chu đại nhân chỉ biết là cưỡng ép muốn cầu quan lại từ đệ nhất định phải đến Quốc Tử giám đọc ba năm, làm sao không suy nghĩ khắp thiên hạ xin mời đại nho đến, tăng lên một thoáng Quốc Tử giám lão sư trình độ? Làm sao không nghĩ nhường thiên hạ huyện học châu học đề cử ưu tú học sinh đến Quốc Tử giám đến, mở rộng Quốc Tử giám quy mô? Là sợ mời chỗ nào tiếng tăm lừng lẫy sơn trường, thế là đoạt ngời vị trí? Là sợ bình dân học sinh nhập giám, nhường hiện tại này chút giám sinh lộ ra không ưu tú như vậy rồi?"

Thực có can đảm nói!

Lần trong đám người dư Trường Thanh nhin không được tác lỗi. Dù cho hắn làm hình bộ thượng thư con trai, cũng không phải chưa thấy qua Hoàng đế, có thể cũng là bởi vì gặp qua, hắn mới vẫn luôn cho rằng, vị kia ôn hòa Thiên Tử kỳ thật cũng không phải là dễ nói chuyện như vậy. Loại kia mềm bên trong mang cứng rắn thái độ, khiến cho hắn tại ứng đối lúc vô cùng cẩn thận.

Nhưng nhìn xem Việt Thiên Thu, bây giờ đây quả thực là tại Hoàng đế trước mặt phát ngôn bừa bãi!

"Cần rõ! Gia gia ngời cùng a hủ thật sự là đem ngời cho làm hư, còn có Đông Dương!" Hoàng đế rốt cục triệt để đã kéo xuống mặt, phảng phất tức giận tới mức phát run, "Ranh con, cút trở về cho ta thật tốt tính lại, lại muốn dám như thế, phạt ngời ba ngày không cho phép ra khỏi cửa!"

Chu Đại Khang thấy Hoàng đế răn dạy Việt Thiên Thu cần rõ, còn liền ba cái kia Việt Thiên Thu lớn nhất hậu trường cho một khối quả trách đi vào, liền cực kỳ phản chấn. Nhưng mà, nghe tới sau một câu lúc, hắn cái kia vừa mới lộ ra một chút nụ cười liền hoàn toàn cứng ở trên mặt.

Trở về tính lại, tái phạm liền ba ngày không cho phép ra khỏi cửa... Mẹ nó đây là trừng phạt sao? Hiện tại không nên bởi vì Việt Thiên Thu phát ngôn bừa bãi, liền liền trách phạt tiểu tử này trong nhà vị kia già đi sao?

Đương chi trước không thấy Việt lão thái gia lộ diện, trong lòng còn hơi có chút như trút được gánh nặng Quốc Tử giám tể tửu đại nhân giờ phút này rốt cục tỉnh ngộ ra, Việt Thiên Thu phía sau lớn nhất chỗ dựa nhưng thật ra là Hoàng đế. Hôm nay vậy ngay cả phiên phả rồi, càng không phải là bởi vì Việt Thiên Thu giận chuông tiểu Bạch gây chuyện mà phản gây chuyện, mà là có ý khác, Hoàng đế đột nhiên giả làm Quốc Tử giám, mục đích cũng vô cùng không đơn thuần, lại đã chậm.

Bản triều quan viên bổ nhiệm và miễn nhiệm, cũng không phải là Hoàng đế Nhất Ngôn đường, nhưng hắn trước mặt mọi người nhận mấy cái tiểu hài tử lớn như vậy nghi vấn, này Quốc Tử giám tể tửu còn thế nào nên được xuống dưới?

Chu Đại Khang chỉ cảm thấy sức lực toàn thân mất hết, vừa mới kiệt lực duy trì khí thế lập tức thấp rơi xuống. Hắn hít một hơi thật sâu, trực tiếp lấy xuống mũ quan nói: "Hoàng Thượng, này Quốc Tử giám tể tửu chức, thần thật sự là không làm tiếp được, Hoàng Thượng mời cao minh khác đi!"

Việt Thiên Thu lúc này lại sẽ không châm chọc khiêu khích. Hắn cúi đầu, con mắt nhìn dưới mặt đất, lỗ tai lại dựng thẳng được cao cao. Không chỉ là hắn, vừa mới đồng dạng bị rầy qua Lý Dịch Minh cùng Lý Sùng Minh, đồng dạng tất cả đều dựng lên lỗ tai, trong lòng cũng là cùng một cái ý niệm trong đầu.

Muốn thông qua bỏ gánh chào từ già tới bức thoái vị?

Cũng chỉ nghe Hoàng đế vội ho một tiếng nói: "Chu khanh làm gì cùng một đứa bé so đo? Quốc Tử giám tể nạn kéo dài lâu ngày đã lâu, cũng không phải là nhất thời một ngày liền có thể thay đổi, ngời đã hết sức tận tâm."

Nói tể nạn kéo dài lâu ngày, sau đó còn nói tận tâm, cái kia chính là mị mòi biểu thị, công tác của ngời có khuyết điểm, năng lực của ngời cũng còn chưa đủ. Loại này giờ giọng trình độ, phạm là ở quan trường chìm đắm mấy năm người đều có thể thế vị đến, huống chi là Chu Đại Khang? Hắn chào từ già vốn chính là cuối cùng một cuộc, có thể nghe được Hoàng đế quả nhiên liền tượng trưng giữ lại đều không có, còn khiến cho hắn dừng tìm hài tử so đo, hắn càng là buồn theo tâm tới.

Đang lúc hắn cảm thấy nổi giận, mà không phải xấu hổ thời điểm, Hoàng đế lại bỗng nhiên từ chuyển hướng.

"Trẫm nhớ kỹ, Vệ hướng trước đó, Quốc Tử giám có Thái học, có quốc tử học, còn có mặt khác mấy tòa nhiều loại học đường, Quốc Tử giám bắt quá là ở giữa trừ tính chung. Năm đó ta hướng thành lập mới bắt đầu, hoàn tất những công việc còn dây dưa chưa làm, cho nên Quốc Tử giám cũng liền chỉ bố trí một học."

Chu khanh trước đó đệ trình quan lại từ đệ toàn bộ nhập học, miễn cho nuôi ra hoàn khổ, cũng là có vài vị đại thần cũng đi theo lên sách. Cho mời bổ trí võ học, cho mời bổ trí tông học, cho mời bổ trí toán học, cho mời bổ trí luật học, cho mời phục Thái học, trăm hôm nay nhất thời hưng khởi tới xem một chút, rất tán thành a!"

Hoàng đế cảm khái một phen đằng sau, đột nhiên cười mỉm mà nhìn xem Việt Thiên Thu nói: "Thiên Thu, ngời đem người khác bốn cột không đáng một đồng, chính ngời có khả năng bao lớn? Ngời nếu có thể nhin, trăm cho cái học đường nhường ngời quản, có thể ngời cảm thấy có người chịu đi sao?"

Việt Thiên Thu liền vui vẻ, chờ ngẩng đầu nhìn đến Chu Đại Khang cái kia kinh sợ ánh mắt lúc, hắn trực tiếp trở về một cái ưng ngạnh khuôn mặt tươi cười, lập tức nghiêm trang khom người nói: "Hoàng Thượng miệng vàng lời ngọc, không cho phép đối ý! Ta có thể liền tên đều nghĩ kỹ, liền gọi võ anh quán!"

Hắn kỳ thật thật muốn đặt tên gọi đại học, có thể đại học tên tuổi quá lớn, hắn vẫn là mở ra lối riêng, miễn cho đem thời gian quý giá lãng phí ở cùng người đối phun lên.

Hoàng đế liền nhin không được cười lên: "Ngươi còn cho là thật? Tốt, trong vòng một tháng, ngươi nếu có thể xuất ra ra đáng điều trần đến, trăm liền đáp ứng ngươi!"

Cho đến lúc này, Lưu Phương Viên ngu sao mà không phàm ở bên trong Việt Thiên Thu cái vòng kia tất cả mọi người, này mới chính thức hiểu cái gì gọi là người ta chơi người ta, chúng ta chơi chúng ta... Hóa ra Việt Thiên Thu đây là thật muốn tại Quốc Tử giám bên ngoài bắt đầu từ số không a!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Công Tử Thiên Thu* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.